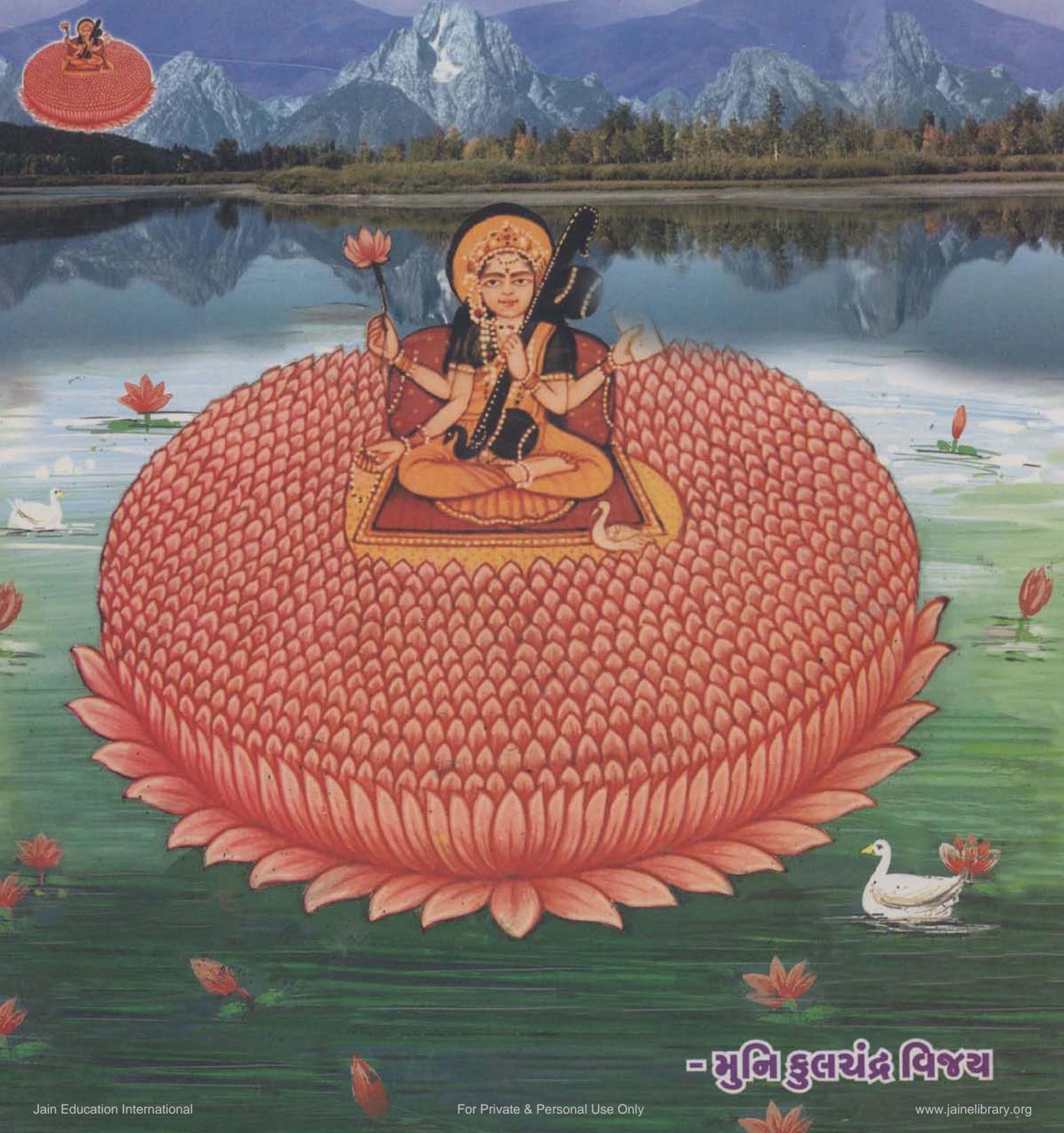

મહિંત્ર સરવાતી પ્રાચીદ

- મુનિ કુલયંત્ર વિજય

મુખ પૂષ્ટ પરિચય

ઘરતી પર ના સુખો જ્યારે ચરમ
સીમાના હતાં, ઈચ્છિત ફળો આપનાર
કલ્પવૃક્ષો પ્રગટ પ્રભાવી હતાં. પણ જ્યાં
આધ્યાત્મિકતાની તો પાનખર જ હતી,
તે... ચુગલિક કાળના અંત સમયે,
આધ્યાત્મિક વસંત અતુના પદ્ધરામણાં
થયા. એક 'દિ ઋષિબહેવ પ્રભુના
જીવનબાગમાં એ વસંત પુર બહારમાં
જીલી, દ્વાનનો તાપ અને ઉજ્જવળ
પરિણામ રૂપ પાણીનું સુચોગ્ય સિંચન
થતાં પ્રભુજીના વળતી પળે એ
પરમતત્વરૂપ હિમાલયમાંથી પ્રકૃતિના
ખોળે એકશુદ્ધ શૈતપુંજ સમી સરિતા
અવતરી, એ શૈતપુંજ સરિતા એટલે જ
સરસ્વતી, અરિહંત પ્રભુના મુખમાંથી
અવતરેલી, વિશ્વના સૌભાગ્ય સ્વરૂપ
સરસ્વતીની આરાધના - એટલે પરમ
સુખની કેડીએ પગરણા, તેની સાધના
જ્ઞાન-પ્રકાશના આવરણો તોડે છે, અને
શૈત પ્રવાહનો પુંજ અંદર થી પ્રગટે છે. એ
શૈતપુંજના ડિરણો ધીમે ધીમે, અનંત
પ્રકાશમય હજારો સૂર્યના પ્રકાશ કરતાં પણ
વધુ દેદીખ્યમાન - નિર્મણ રફટિક જેવા
આત્મપ્રકાશને અવરોધતાં કર્મના કવચને
તોડી શુદ્ધાત્મસ્વરૂપ પ્રગટાવે છે.

वार्षिक कलात्मक स्वती देवीयाँ

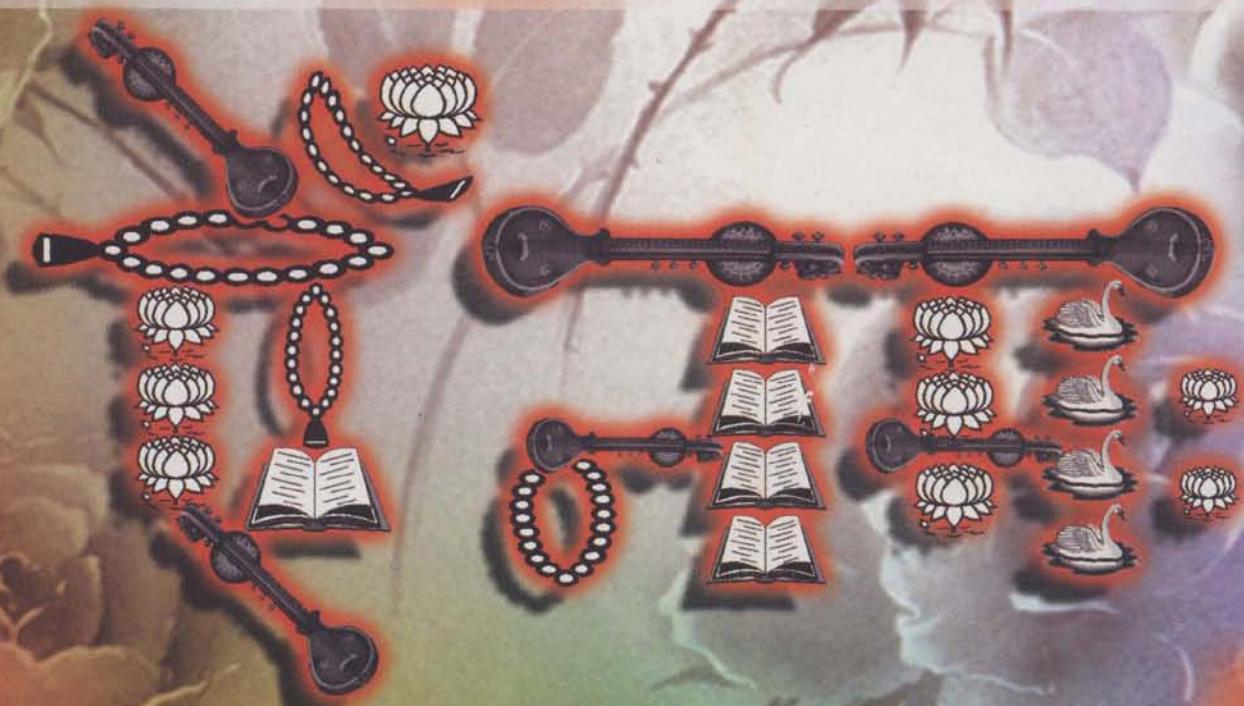

श्री नवरकार महामंत्र

ब्राह्मी लिपि में

नमो अखिंताणं ।
नमो सिद्धाणं ।
नमो आयदियाणं ।
नमो उवज्ज्ञायाणं ।
नमो लोए सत्व साहृणं
एत्यो पंचणमुक्कारो,
सत्व पावप्पणास्त्रणो ।
मंगलाणं च सत्वेस्मिं,
पठमं हवङ्ग मंगलं ॥

। ४ । ऋत्तुर्ग ।
। ४ । एष ।
। ४ । ऋूरुर्ग ।
। ४ । लोर्ग ।
। ४ । जॄ । ४४८८ ।
। ८ । त्रैराष्ट्र ।
। ४६०६६ ।
। ४८५ । ४ । ४८ ।
। ८४ । ८०० । ४८५ ।

સાયિત્ર

સર્વપદી પ્રાસાદ

..... સંસ્કૃત - ગુજરાતી - હિન્ડી .....

સ્તોત્રાદિ - મંત્ર - યંત્ર - ઔષધિ પ્રયોગો - વિશિષ્ટ તરફીરો - પરિશિષ્ટ વિભાગ સહ

• संपादक - संशोधक - संयोजक •

જિન શાસને શાષ્ટ્રાણાર પ. પૂ. આ. શ્રી વિજય ચંદ્રોદય સૂરીશ્વરજી મ.ના શિષ્યરતને
મુનિ કુલચંદ વિજય

० प्रकाशक ० श्री सुपार्वगाय उपाश्रय ऐन श्री संघ
 १०२, ठिन्डलुकन, वालोक्षर कैम्प, पुणे ४११००५. फ़ोन: ३६८२९९०

વात्सल्यवारिणि, समवक्ष
પ.પू.આ.ભ. શ્રી વિજય પિંડાન સૂરીખરજુ મ.સા.

પ.પू. સિલ્લાંતમહોદધિ-પ્રાકૃતવિશાસદ-ધર્મરાજ
આ.ભ. શ્રીમદ્ વિજય કસ્તૂર સૂરીખરજુ મ.

શાસન સમાટ પ.પૂ.આ.મહારાજાધિરાજ
શ્રી વિજય નેમિ સૂરીખરજુ મ.સા.

હૃદ્યાંજલિ + સમર્પણ

રાજતેજ - ધર્મતેજ - અને ભલતેજ ના કારણે વનરાજ
સમી શૂરવીરતા - શાસનદાઝ અને જ્ઞાનપુંજાદિના ગુણોવકે
જેઓ મહાસત્ત્વશાળી ગવાયાં.

આગમજ્ઞ - શિષ્ટપજ્ઞ - વ્યાકરણપજ્ઞ - જ્યોતિષપજ્ઞ - સાહિત્ય - ન્યાય
આદિ શાસ્ત્રજ્ઞ નવ વિરલ શિષ્યરન્તો જેઓ શ્રીએ શાસનચરણે બેટ ઘર્યાં.

પૂરાં એકસો ૧૦૦ વર્ધના દીઘકાળમાં એકમાત્ર અને પ્રથમ સૂરી પદવી પામનાર, પ.પૂ.આ.શ્રી વિજય
સૂરીખરજુ મહારાજાના સ્વર્ગારોહણે અર્ધ શતાંદી વર્ષે માં સરસ્વતીજીનો આ ગ્રંથ પૂ.
શાસનસમાટશ્રીના કરકમલમાં સમર્પિત કરું છું.

- મુનિ કુલથંડ વિ.ની અનંતશઃ વંદના

વિ. સં. ૨૦૫૫

પ.પૂ.આ.શ્રી વિજય
અશોદ્ધયંદ્ર સૂરી મ.સા.

પ.પૂ.આ.શ્રી વિજય
ચંદ્રોદય સૂરી મ.સા.

ગ્રંથ ગરિમાની ગરવી ગાથાઓ

- ❖ શ્રી શ્રુતદેવી માં સરસ્વતીજીના પ્રાકૃત-સંસ્કૃત ગુજરાતીના અપ્રકાશિત અપ્રાપ્ય તથા સંગૃહિત પરમ પ્રભાવક દર સ્તોત્રો-સ્તવો-અષ્ટક-કલ્પ-છંદ - સરસ્વતી લક્તામર, સ્તુતિ-પ્રાર્થના - વિગેરે નો પ્રાચીન-અવાચીન સંગ્રહ.
- ❖ સંસ્કૃત-પ્રાકૃત સ્તોત્રાદિનો ગુજરાતી-હીન્દી ભાષામાં ભાવાનુયાદ.
- ❖ મહાપ્રભાવશાળી - અનેકાનેક જૈનાચાર્ચો આરાધિત પ્રાચીન-અનુભૂત ૮૫ ઉપરાંત મંત્રોનો સાધનાની સમજ સાથે સંગ્રહ.
- ❖ માં સરસ્વતીકૃપા સાધક અનુભૂત સારસ્વત ચિંતામણી ચંત્ર તથા અન્ય ૧૫ ચંત્રો.
- ❖ સ્મૃતિ-બુદ્ધિ પર્યંક આચુરોદીક ૩૪ ઉપરાંત ઓષધિ પ્રચોગો.
- ❖ પ્રાચીન-અવાચીન ઈ. સં. દમી સદીથી આજ સુધાના ચિત્તાકર્ષક-નયનરમ્ય યેવિદ્યસભરમાં સરસ્વતીના ૨૫૦ ઝોટાઓ.
- ❖ પરિશિષ્ટ વિભાગ : સરસ્વતી મન્ત્ર કલ્પદ્રશ્ય, શ્રુતદેવતા મંત્રગર્ભિત સ્તોત્રાદિ, સ્તુતિસંગ્રહ તથા સરળ શ્રી સરસ્વતી દેવી પૂજનવિધિ.

• પ્રમ્પિત સ્થાન •

પ્રાગટ્ય દિન :- વિ. સં. ૨૦૫૫ - યે. સૂ. ૭, તા. ૨૨/૪/૬૬, ગુરુવાર

કિંમત :- હા. ૨૫૦/-

પારક્સ ટ્રેડર્સ

૨૪૮/૫૧, અબ્દુલ રહેમાન સ્ટ્રીટ,
૧૦૮, સુપર શોર્પિંગ સેન્ટર, ૧૩૦ માળે, મુંબઈ - ૨.
ફોન - ૩૪૦૨૫૮૫ / ૮૧૪૧૪૭૭

ચંદ્રકાંત સ્ટોર્સ

ચૌટાબજાર, કેળાપીઠ,
ભણ હોસ્પિટલની સામે, મું - સૂરત
ફોન - ૪૧૨૪૩૫

અન્ધિન સ્ટોન ટ્રેડર્સ

“બીલેશ્વર”, ગણેશગાંધે રોડ,
દેનાબેંકની સામે., મુલુંક (વેસ્ટ),
ફોન - ૫૨૫૧૦૫૫ - ૫૧૧૭૩૫

બોમ્બે કરીયાણા સ્ટોર્સ

ગોળ બજાર, એમ. જી. રોડ,
ભાવનગર - ૪૩૦૧૧૬

સરસ્વતી પુસ્તક ભંડાર

રતનપોળ, રીલીફ રોડ, મું - અમદાવાદ
ફોન - ૫૩૫૫૫૫૮૨

શંખેશ્વર પાર્શ્વનાથ ફેન ટેચાસર પેઢી

ફાટક પાસે, દૌલતનગર,
બોરીવલી (ઇન્સ્ટ), મુંબઈ - ૫૯
ફોન : ૮૦૫૮૧૪૪

શુનેશ જનરલ સ્ટોર્સ

૪, શ્રોદી ચેમ્બર્સ,
લીમા ટ્રાવેલસની બાજુમાં,
પાલડી, ચાર રસ્તા પાસે, અમદાવાદ.
ફોન - ૫૫૭૯૧૮૮ - ૫૫૭૭૪૧૦

નીતીન પ્રવીણચંદ્ર મહેતા

૨૧, નવા બજાર ખડકી,
ગાંધી બિલીંગ,
પુણે - ૪૧૧૦૦૩, ૦૨૧૨૭
ફોન : ૫૮૧૪૦૮૭

પ્રકાશકીય નિવેદન

વીતરાગ પ્રણીત જેણ શાસન અને કવિધ વિશિષ્ટતાઓ થી આજનાં વિધમકાલે પણ સમૃદ્ધ રહેલું છે. અને જગતનાં વિશાળ ઇલક ઉપર પોતાની સ્થાન્ના રોલીથી પદાર્થોની જે સૂક્ષ્મતમ છણાપટ ઘર્મ-કર્મ નાં માદયમ થી થયેલી છે. તેમાંથી નય - નિક્ષેપ - પ્રમાણ - તર્ક - યુક્તિ વિગેરેથી જડ - ચેતનતત્ત્વોનું નિરૂપણ થયેલું છે. જેમાત્ર દાખ્લિપાત થી જ અંતર માં જ્ઞાનનંદ નો સાગર હીલોળા લે છે. વિશિષ્ટ બહુકુશુત - આગમધર, ગીતાર્થ ગુરુ ભગવંતો એ, તે જ્ઞાન, ચંથોમાં સ્થાપિત કર્યું છે. તે સમ્યગ્ જ્ઞાન એ જીવનનું સર્વોત્તમ આભૂષણ કહ્યું છે તે યથાર્થ છે.

સમ્યગ્ જ્ઞાન ની આરાધના વિના કચ્ચાંય વાસ્તવિક સફળતા જ નથી, તેથી સર્વ શક્તિ-સંપત્તિ-સમૃદ્ધ નું મુજન જ્ઞાન જ છે. તે જ્ઞાન ની અધિક્ષાત્રી તરીકે જેણોની પરિભાષામાં શુંતદેયતા તરીકે સ્વીકાર થયો છે.

આરિહત ભગવંતનાં મુખમાં વસનારી સરસ્વતી દેવી જ્ઞાન - વિજ્ઞાન અને પરમોચ્ચ લક્ષ્ય સુધીનો માર્ગ બતાવનારી છે. તે માટે તેમની ભક્તિ સ્વરૂપ શ્રી સરસ્વતી દેવીની પ્રથમ આવૃત્તિ માં પ્રકાશીત (શ્રી રંદરે રોડ શ્રે. મૂર્તિ. જેણ સંધ દ્વારા) તથા બીજાં અનેક સ્તોત્રો - મંત્રો - યંત્રો અને વિશિષ્ટ કલાકૃતિ વાળા ફોટોઓથી ગુજરાતી - હિન્દી અનુવાદ સાથે આ પુસ્તક તૈયાર થયું છે.

વિ. સં. ૨૦૫૩ ઈ.સ. ૧૯૮૭ ની સાલમાં શાસન સમ્બાટ સમુદ્દ્રાચ નાં જીન શાસન શાણગાર આ. શ્રી વિજય ચંદ્રોદય સૂરીશ્રદ્ધ મ.સા. ને જોવાલીયા ટેન્ક માં ચાતુર્માસ માટે ભાવભરી વિનંતી કરતાં સંજોગો ન હોવા છતાં ઉદારતાથી જે અનુમતિ આપી અને પ્રવર્તક મુનિ કલ્યાણચંદ્ર વિજય મ.સા. મુનિ નિર્મલચંદ્ર વિજય મ.સા. અને મુનિ કુલચંદ્ર વિજય મ.સા. એ શ્રી સંધમાં જે ઉમ્ભગ ઉલ્લાસથી વિવિધ સમ્યગ્ આરાધનાઓ કરાવી તેનાથી અમો શ્રી સંધને આનંદ / સંતોષ અત્યધિક પ્રામ થયો હતો.

મુનિ કુલચંદ્ર વિજયજી જ્ઞાન - દ્યાન ની પ્રવૃત્તિ માં સ્વસ્ત રહેલાં જ્ઞાની તેઓ દ્વારા જે શ્રી સરસ્વતીજી નું પુસ્તક તૈયાર થયું છે. જે અમૂલ્ય નજરાણાંસ્પે પૂ. સૂરિપરો-સાધુ-સાધીજી મ.સા. જેનેતર વિદ્ધદ્રથી અને ભાવુકોમાં સાબિત થયું છે. અને ક ચુનિવર્સિટી લાયલ્ને રી-જ્ઞાનબંડારોમાંથી તથા સૌસ્કૃતિકાદ્યાદી જે હાઇક અનુમોદના-પ્રશંસા પ્રામ થઈ છે અને પુનઃ સંયદ્ધિત-અનુવાદ સહ પ્રકાશન થાય તેવી પ્રેરણા સૂચનો આત્મીયજન સમૂહમાંથી વારંવાર પ્રામ થતાં હતાં. ત્યારે તેઓની માં સરસ્વતી પ્રત્યેની આંતરિક ભક્તિ અને ઉંડો પ્રેમ છલકાતો જોવા બધ્યો છે. આવા વિશિષ્ટ ચંથોનું સંપાદન કરવા માટે પૂજ્ય આચાર્ય શ્રી ચંદ્રોદય સૂરીશ્રદ્ધ મ.સા. ની પ્રેરણા થતાં અમો શ્રી સંધને જ્ઞાન ખાતામાંથી આ પુસ્તક પ્રકાશન

કરવાનો અમૂલ્ય લાભ પ્રામ થથો છે. તે બદલ અમારું દૃષ્ટી ગણ ગોરવ ને આનંદ અનુભવે છે.

આશય તો એક જ છે. કે પૂ. સાધુ-સાધીજીઓ - વિદ્યાપ્રેમીઓ તથા શુત ઉપાસકોને અતબત્ બાળકથી લઈ સાધક કક્ષા સુધીનાં સર્વ શુંપોને આ પુસ્તક પ્રેરણાદાચી - સહાયક બળ તરીકે ઉપયોગી બને તે માટે પ્રાકૃત - સંસ્કૃત માં સ્તોત્રોનાં ગુજરાતી-હીન્દી ભાષામાં અનુવાદ કરીતેયાર કર્યા છે. તથા મંત્રો - યંત્રો અને યૈવિદ્ય સભર ૨૫૦ ઉપરાંત ફોટા ઓ મુક્તી ચંદ્રને સમૃદ્ધ બનાવ્યો છે.

સ્તોત્રાદિ નાં અનુવાદ માટે ફાળો આપનાર પંડિતવર્થ શ્રી ગિરીશભાઈ જાની નો હાઈક આભાર આનીએ તેટલો ઓછો છે.

તથા મલ્ટી ગ્રાફિક્સ વાળા મુક્તેશભાઈએ જે ઉત્સાહ અને પ્રેમથી આ ચંથને સર્વાંગ સૂંદર બનાવવા ભારે જહેમત ઉઠાવી છે. તે પ્રશંસા પાત્ર જ નહીં અભિનંદનીય પણ છે.

તથા નામી-અનામિ ભક્તોએ પ્રત્યક્ષ કે પરોક્ષ જે પણ વિશિષ્ટ ફાળો આપ્યો છે. તે ગાણના પાત્ર છે.

લી. શ્રી. જ. પ્ર. સુપાર્શ્વનાથ ઉપાયુક્ત જેણ સંધ. વાતકેશર મુંબદે

પ્રેમણ આરા સ્વીકાર

- જિન શાસન શાણગાર પરમ પૂજય આ. ગુરુદૈવ શ્રી વિજય ચંદ્રોદય સૂરીશ્રણ મ.સા. ગ્રંથના પુનઃ પ્રકાશન માટે સતત સર્વ પ્રકારની અનુકૂળતા કરાવી સંયમાદિ શુભયોગોમાં સેદેવ અંતરાશીષ વરસાવી રહ્યા છે...
- સ્ટ્રીએંટ્ર સમારાદક પ.પૂ.આ. શ્રી વિજય અશોકચંદ્ર સૂરીશ્રણ મ.સા. પ.પૂ.આ. શ્રી વિજય સોમચંદ્ર સૂરીશ્રણ મ.સા. તથા યેચાવચ્ચી મુનિ નિર્મલચંદ્ર વિ. મુનિ સુધર્મચંદ્ર વિ. મુનિ જિનેશચંદ્ર વિ. સહવર્તી સર્વ મુનિવરોની સહાયકતા અને અમીનજર પ્રાપ્ત થઈ છે.
- પ. પૂ. આ. શ્રી વિજય પ્રધુમન સૂરીશ્રણ મ. સા. નો મનનીય લેખ પ્રાપ્ત થયો છે.
- પ્રોફ્સૉટોઓના અનુપાદક, યાચકપર ચંદ્રો વિજયજી મ.ની અલલય ફૂતિ આદિ સ્તોત્રો, અત્યંત મનનીય માં સરસ્પતી ભગવતીનો નાધીન્ય પૂર્ણલેખ તથા અનેક પ્રતિકૂળાત્મક વરચ્ચે મિઃસ્પાર્થીભાવે અંતરથી માર્ગદર્શન અને સહાય આપી ઉત્તાસમાં સતત વૃદ્ધિ કરાપનાર પ્રેમાળ વિક્રદ્ર્ઘ્ય મુનિપ્રવર શ્રી ઘુરંઘર વિજયજી મ.સા. ચિરસ્મરણીય બન્યા છે.
- સરસ્પતી પૂજનની જરૂરી વિગતો મુ. શ્રી ભગ્રબાહુ વિજય મ. પાસેથી મળી છે.
- શ્રી સરસ્પતી માં ના કલર અને સાદા ફોટાઓ ઉદાર ભાવે આપી ગ્રંથની શોભામાં અભિવૃદ્ધિ કરાપનાર. ભરતભાઈ સી. શાહ, સ્વ. રમેશભાઈ માલવણીયા (અમદાવાદ) જયંતભાઈજી. ઝયેરી, તથા દરેક ફોટાઓની સુંદર કોપી કરી આપના વિનસ સ્ટુડીયોવાળા સ્નેહલભાઈ, રમીતાબેન, (ભૂરત) નો આત્મીય ફણો પ્રાપ્ત થયો છે.
- શ્રીમતી રસીલાબેન પ્રાણજીવનદાસ મોહનલાલ શાહ (ખદર-પરવાળા) હાલ વલસાડ તરફથી સહયોગ પ્રાપ્ત થયો છે.
- ગ્રંથને સર્વાંગ સમ્પત્ત બનાવવા તન, મન, ધનથી શક્ય તમામ પ્રયત્નો કરનાર નમ્ન-મધુરસ્પત્યભાવી મલ્ટી ગ્રાફિક્સ વાળા મુકેશ લાઈનો હાઇક સહયોગ પ્રાપ્ત થયો છે.
- ગ્રંથ સ્તોત્રના અનુવાદમાં તથા હિન્દી અનુવાદ માટે શક્ય સહયોગ આપનાર પંડિતપર્ય શ્રી જીરીશભાઈ બી. જાની, પ્રા. બી.ટી. પરમાર (સૂરત) તથા ગ્રંથ પ્રકાશનના નાન-મોટા દરેક કાર્યમાં નાભી-અનાભી જે પણ વ્યક્તિઓનો હાઇક સહયોગ પ્રાપ્ત થયો છે તેનો પ્રેમણ આણા સ્વીકાર કરવામાં આવે છે.

ગ્રંથના ગર્ભદ્વારે

શ્રુતાધિજાત્મીની ઉપાસનાથી સમ્યકૃત્વ પ્રગતાવીએ

પ્રત્યેક વ્યક્તિને પોતાના જીવનમાં કોઈક દીજી તત્ત્વ હોય છે. એ જે દીજની ઉપાસના કરે છે. જે ભાવે ઉપાસના કરે છે તે ભાવે દીજનું એ તત્ત્વ વ્યક્તિમાં સંકાન્ત થાય છે. વિનિયોગ પામે છે. ઉદા. મહાવીર મહારાજામાં તપ ઉત્કૃષ્ટ કોટિનું હતું, તો તેના ઉપાસકમાં ઉત્કૃષ્ટ તપ કરવાની શક્તિ લીલા માત્રમાં આવે છે. વ્યક્તિની શરીરની શક્તિ મય્યાદિત હોવા છતાં તે, તે કરે છે. તે એ ઉપાસ્થ તત્ત્વનો પ્રભાવ છે. ઉપાસના શક્તિ કરતાં ઉપાસ્થ શક્તિ ખૂબ જ સફીય હોય છે. ચિરકાળ ટકનારી હોય છે. પણ તેની ઉપાસના સધઃ લાભદાયિની બની રહે છે.

આ ઉપાસના પૂજા સામાન્ય રીતે ચાર પ્રકારે થતી હોય છે. પુષ્પ પૂજા - વંદન પૂજા - સ્તવન પૂજા - દ્વાન પૂજા. આ ચાર ઉત્તરોત્તર વધુને વધુ લાભ હેનારી છે. આમાં શ્રેષ્ઠ દ્વાનપૂજા છે. તેના બે પ્રકાર છે. આલંબન દ્વાન અને નિરાલંબન દ્વાન આલંબન દ્વાન બે પ્રકારે છે. આફુતિદ્વાન અને અક્ષર દ્વાન, આફુતિ દ્વાનથી પ્રારંભ થાય છે. પછી તેટસો જ આનંદ અક્ષરદ્વાન દ્વારા આવે છે. આફુતિદ્વાન - અક્ષરદ્વાન જેવું જ એક ખૂબ જ અસરકારક વદ્ધાદ્યાન છે. તે તે કાર્ય માટે તે તે વર્ણનું દ્વાન તે તે કામ કરવા શીધી સમર્થ બને છે. આ વર્ણ વિજ્ઞાન (કલર સાયન્સ) એ તો સ્વતંત્ર વિષય છે. તે તે રોગને દૂર કરવા સૂર્યના કિરણોને તે તે વર્ણમાં ઇપાન્તરિત કરીને દર્દી જો તેનું સેવન કરે તો એ રોગ નિર્મળ થયાના દાખલા નોંધાયા છે. આ વર્ણદ્વાનમાં જ છેલ્સે ધામ - તેજોષલય નું દ્વાન કરવાનું આવે છે. આ જ્યોતિસ્થૃપ્ત હોય છે. પરમતત્ત્વ વિષયક હોય તો તે પરમાત્મ જ્યોતિસ્થૃપ્ત હોય છે. અને સરસ્પતી દેવીનું હોય તો તે સારસ્પત ધામ કહેવાય છે.

આ જ રીતે આલંબન દ્વાન પ્રણિદ્ધાન પણ બે પ્રકારે છે. સંભેદ પ્રણિદ્ધાન અને અભેદ પ્રણિદ્ધાન. એ દીજી તત્ત્વનું જ સર્વત્ર દર્શન થાય તે સંભેદ પ્રણિદ્ધાન અને સ્વ(આત્મા)માં દીજી તત્ત્વનું દર્શન થાય - અનુભૂતિ થાય તે અભેદ પ્રણિદ્ધાન.

મહાકવિઓ સિદ્ધસેન દિવાકરજી - કલિકાલ સર્વજ્ઞ શ્રી હેમચન્દ્રાચાર્યજી - કવિ કાસિદાસ વિગેરેને અભેદ પ્રણિદ્ધાન સિદ્ધ થયું હશે. એમ અનુમાન થાય છે.

આપા દીજી તત્ત્વ - અહીં પ્રસ્તુત શ્રી શ્રુતાધિજાત્મી ભગવતી શારદાદેવીના સ્તોત્ર - સ્તુતિ - આમનાય - આપવિદ્ય વિગેરેનો સંશ્રદ્ધ મુનિ શ્રી કુલચન્દ્ર વિજયજી મહારાજે ઘણો ઘણો

પરિશ્રમ કરીને કર્યો છે.

એક સાથે આ રીતે એક વિષયના પ્રાપ્ય સકળ સ્તોત્ર - સ્તુતિનો સંશ્રદ્ધ આપીને શ્રુતદેવતાના અનુરાગી ભક્તજનો ઉપર ઉપકાર જ થયો છે.

કયારેક નામ-જપ કરતાં પણ સ્તોત્ર પાઠ સધઃ ફલદારી નીયડે છે. ડેલાકના મનમાં પ્રશ્ન થાય છે આપણાને જ્ઞાન ચાટું નથી. બુદ્ધિમાં જડતાનું પ્રમાણ વધારે છે. તેવા સંયોગોમાં શ્રી સરસ્પતી દેવીની ઉપાસના કેવી રીતે લાલ કરે ? આનો તાર્કિક તર્ક સિદ્ધોત્તર પૂજ્યપાદ ઉપાદ્યાચળ મ.સા. શ્રી યશોવિજયજી મહારાજાનો આપ્યો છે. આ રહ્યો તે ઉત્તર

ન ચ દેવતાપ્રસાદાત્ અજ્ઞાનોચ્છેદાસિદ્ધિ:,
તસ્ય કર્મ વિશેષ વિલયાધીનત્વાદિતિ વાચ્યમ् ।
દેવતાપ્રસાદસ્યાપિ ક્ષયોપશમાધાપકત્વેન તથાત્વાત्
દ્વાયદિકં પ્રતીત્ય ક્ષયોપશમપ્રસિદ્ધે: ॥ (એન્દ્રસ્તુતિવૃત્તા)

દેવતાના પ્રસાદથી અજ્ઞાનનો ઉરછેદ નહીં થાય એવું નથી. કેમ કે અજ્ઞાન તો જ્ઞાનાપરણીય કર્મના ક્ષયોપશમને આધીન છે (તો પ્રશ્ન એ છે કે દેવતાના પ્રસાદથી જ્ઞાનાપરણીય કર્મનો ક્ષયોપશમ કેવી રીતે થઈ શકે ?) દેવતાના પ્રસાદથી કર્મનો ક્ષયોપશમ થઈ શકે છે જે મે બ્રાહ્મી વગેરે ઓષધિ દ્વારાથી ક્ષયોપશમ થઈ શકે છે તેમ, અને એ વાત તો પ્રસિદ્ધ છે જ. આ બહુ જ તર્કસંગત ઉત્તર છે.

વળી આ સરસ્પતી દેવી તો શ્રી સુરિમંત્રના પાંચમાં પહેલી પીઠના આદિ...યકા દેવી છે. અને આ રીતે પણ તે ઉપાસ્થ બની રહે છે. એથી આ પુસ્તકગત સ્તોત્ર સમૂહનો નિર્ભણ મનથી પાઠ કરીને તેનું શ્વરણ કરીને, મનન કરીને પોતાના શ્રુતનો એવો ક્ષયોપશમ વિકસાયે કે તેનાથી સમ્યગ્રદ્ધન નામના આત્માના અપરાયેલા મહાન શુણનું પ્રકટીકરણ થાય એ જ એક હૃદયની અભિલાષા સાથે.

આ. શ્રી વિજયહેમચન્દ્રસ્તૂતિ પદપંજ મધુકર
પ્રધુનસૂરિ

આંબાપાડી જૈન ઉપાસ્થ્ય
અમદાવાદ-૧૫ - કા.વ. ૧૦ - ૨૦૫૫

ग्रन्थके गर्भद्वार पर

श्रुताधिष्ठात्री की उपासना से सम्यक्त्व प्रगटायें

प्रत्येक व्यक्तिको अपने जीवनमें कोई न कोई 'इष्ट' तत्त्व होता है। वह जो 'इष्ट'की उपासना करता है, जो भावसे करता है उस भाव से 'इष्ट' का वह तत्त्व व्यक्तिमें संक्रान्त होता है, विनियोग याता है। जैसे की महावीर महाराजाने उत्कृष्ट कोटिके तप किये थे, सो उनके उपासक गणमें उत्कृष्ट तप करनेकी शक्ति लीलामात्र में आती है। व्यक्तिकी देहशक्ति मर्यादित होने पर भी वह, जो करता है। एवं सिद्धि पाता है, वो उस उपास्य तत्त्वका प्रभाव है।

उपासनाशक्ति से उपास्य शक्ति अधिक सक्रिय होती है। चिरकाल टीकेनेवाली होती है। पर उनकी उपासना सद्यः लाभदायिनी बनी रहती है।

यह उपासना पूजा सामान्यतः चार प्रकार से होती है। पुष्पपूजा - चंदनपूजा - स्तवनपूजा - और ध्यानपूजा। ध्यानपूजा के दो प्रकार हैं - आलंबन ध्यान और निरालंबन ध्यान। आलंबन ध्यान दो प्रकार के होते हैं। आकृतिध्यान और अक्षरध्यान, आकृतिध्यान से प्रारंभ होता है फिर उतना ही आनंद अक्षरध्यान द्वारा आता है। आकृतिध्यान - अक्षरध्यान जैसा ही एक ज्यादा / बहुत असरकारक वर्णध्यान है। उन उन कार्य के लिये उन उन वर्णों का ध्यान वह वह कार्य करनेमें शीघ्र समर्थ बनता है। यह वर्ण विज्ञान (color science) स्वतंत्र विषय है। जिन-जिन रोगों को दूर करने के लिये मूर्यकरिणोंको उस उस वर्णमें रूपांतरित करनेसे दर्दी यदि उसका सेवन करे तो वह रोग निर्मूल होनेके दृष्टांतों की मोंथ की गई है।

इस वर्णध्यानमें ही अंतमें धाम-तेजोवलय का ध्यान किया जाता है। यह ज्योतिस्वरूप होता है। परमतत्त्व विषयक हो तो वह परमात्म ज्योति कहा जाता है और सरस्वती देवीका हो तो वह सामर्ख्य धाम कहा जाता है।

इसी तरह आलंबन ध्यान प्रणिधान भी दो प्रकारनका है संभेद प्रणिधान और अभेद प्रणिधान। उस 'इष्ट' तत्त्व का द्वी सर्वं दर्शन हो वह संभेद-प्रणिधान, एवं एवं (आत्मा)में इष्ट तत्त्व का सर्वत्र दर्शन हो - अनुभूति हो, वह अभेद प्रणिधान।

महाकवियों सिद्धसेन दिवाकरजी, कलिकाल सर्वज्ञ श्री हेमचंद्राचार्यजी - कवि कालीदास वगैरह को अभेद प्रणिधान सिद्ध हुआ होगा ऐसा अनुमान है। ऐसे इष्ट तत्त्व, यहाँ प्रस्तुत श्री श्रुताधिष्ठात्री भगवती शारदादेवी के स्तोत्र - स्तुति- आमाय - जापविधि आदिका संग्रह मुनि श्री कुलचन्द्रविजयजी महाराजने

बहुत सारे परिश्रममें किया है।

इस तरह एक साथ एक विषय के प्राप्य सकल स्तोत्रों - स्तुति आदिका संग्रह (प्रस्तुतकर) श्रुतदेवताके अनुरागी भक्तजनों को उपकृत कियें हैं।

कभीकभी नाम-जाप से भी स्तोत्र-पाठ शीघ्र - फलदायी होता है। कई लोगोंके मनमें प्रश्न उठता है 'हमारे में ज्ञान क्यों बढ़ते नहीं हैं?' बुद्धिमें जड़ता का प्रमाण अधिक है, ऐसे परिस्थिति में श्री सरस्वती देवी की उपासना कैसे लाभ करें? इसका तार्किक तर्कसिद्ध उत्तर पूज्यपाद उपाध्यायजी म.सा. श्री यशोविजयजी महाराजाने दिया है। यह रहा वो उत्तर...

न च देवता प्रसादात् अज्ञानोच्छेदासिद्धिः

तस्य कर्म विशेष विलयाधीमत्वादिति वाच्यम्।

देवता प्रसादस्यादि क्षयोपशमाधापकल्पेन्

तथात्वात् द्रव्यादिकं प्रतीत्य क्षयोपशम प्रसिद्धेः ॥ (ऐन्द्र स्तुतिवृत्तो)

देवताके प्रसाद से अज्ञानका उच्छेद नहि होता ऐसा नहीं है। क्योंकि अज्ञान तो ज्ञानावरणीय कर्मोंके क्षयोपशम आधीन है। (तो प्रश्न यह होता है की देवताके प्रसादसे ज्ञानावरणीय कर्मोंका क्षयोपशम कैसे हो सकता?)

देवता के प्रसादसे कर्म का क्षयोपशम हो सकता है जैसे ब्राह्मी आदि औषधि द्रव्योंका सेवनसे क्षयोपशम होता है वैसे. यह बात प्रसिद्ध ही है एवं यह बहुत तर्कसंगत उत्तर है।

और यह सरस्वती देवी श्री सूर्यिमंत्र की पाँचों पीठमें पहली पीठकी अधिष्ठायिका देवी है, इस तरह वह भी उपास्य बनी रही है। इसलिये यह पुस्तकगत स्तोत्र समूह का निर्मल मनसे पठन करके, उसका श्रवण-मनन करके अपने श्रुतका ऐसा क्षयोपशम विकासायें कि उसीसे सम्पूर्द्धरूप नामक आत्माके आवृत महागुण प्रकटे यहाँ एक हृदयाभिलाषा मह....

आ. श्री. वि. हेमचंद्रसूरिपदपंकज मधुकर
प्रधुम्न सूरि.

आंबावाडी जैद उपाश्रम

अहमदाबाद - ૧૫ - का. व. ૧૦, ૨૦૫૫

ગ્રંથ ગરિમાની ગોરવતા

ॐ એનુઃ નમઃ

શ્રી સદગુરુચરણોભ્યો નમઃ

જગજજનની ભગવતી વાગ્દેવી સરસ્પતી ની ઉપાસના સૂચિના ઉષે: કાળથી થતી આવી છે.

યુગાદિકાળમાં એ બ્રાહ્મિના નામથી પ્રખ્યાત થઈ, ભગવાન યુગાદિદેવ ઋષભનાથની ગણના સૂચિના આધકર્તા બ્રહ્મા તરીકે થાય છે. બ્રાહ્મિ તેમની પુત્રી પરમાત્માએ જમણા હાથે તેને લિપિ શીખવાડી અને અક્ષરમાતૃકાને લિપિ ઇપે જગતમાં પ્રગટ કરી એનિપિ બ્રાહ્મિલિપિ કહેવાઈ. અને બ્રાહ્મિ વાણીની દેવતા તરીકે પ્રસ્થાપિત થઈ.

જેન આગમોમાં સહુથી પ્રાચીન ભગવતી સૂત્ર ગણાય છે. તેના પ્રારંભમાં મંગળ તરીકે નમો બંધીએ લિંગિએ નોંધાયું છે. આ રીતે બ્રાહ્મિ સરસ્પતીને નમસ્કાર કરવામાં આવ્યો છે.

પ્રસ્તુત ગ્રંથમાં નોંધાયેલ આગમિક મંત્ર પણ આવો જ છે.
ॐ નમો હિરીએ બંધીએ ભગવઙ્દે સિજ્જન મે ભગવઙ્દ મહાવિજા ઈં બંધી
મહાબંધી સ્વાહા ॥

અન્ય પણ આ. ભદ્રબાહુ આદિ મહર્ષિકૃત સારસ્પતિ-
મંત્રોમાં કયાંય ઈં બીજાનથી.

ॐ પૂર્વક પંચ પરમેષ્ઠિ તથા સરસ્પતીના સ્વરૂપવાચક
પણ ક્ષારા જ મંત્રનિર્ભિત થયા છે.

આ ઉપરથી એમ લાગે છે કે શબ્દ બ્રહ્મના મૂળબીજ રૂપ
ઝોડારમાંથી જ પ્રગટતી સરસ્પતીની પ્રાચીન પરંપરામાં
ઉપાસના હશે. જેન પરંપરાના વર્ધમાન વિદ્યા આદિ પ્રાચીન
વિદ્યાઓમાં ઝોડ સિવાય કોઈ બીજ નથી, ઝોડ એ નાદબ્રહ્મ સ્વરૂપ
છે. નાદ બ્રહ્મ પરમાત્મ સ્વરૂપ છે તેમાંથી જ અન્ય સર્વ બીજો
પ્રગટ થાય છે.

વિકભની પાંચમી શતાબ્દી પણ બીજમંત્રોનો કાળ શરૂ થાય
છે અને સરસ્પતીનું સ્વતંત્ર ઈં બીજ મંત્રોમાં પ્રવેશે છે.

અ+ત+મ ઝોડ થાય છે એમ અ+દ+મ = ઈં થાય છે. આ
બંને બીજો માત્ર સ્વરરૂપ છે. ઝોડ પરમાત્માનું પ્રતિક છે તો ઈં વાગું
શક્તિનું પ્રતિક છે. માત્ર સ્વરર્થી બનેલા આ બંને બીજો જાણો
પરમાત્મા અને પ્રકૃતિની જોડી છે. જેમાંથી સમગ્ર સૂચિનું સર્જન
થયું. બ્રહ્મા સૂચિના કર્તા છે તો સરસ્પતી એની શક્તિ છે.

ભગવાન યુગાદિનાથે અક્ષરમાતૃકારૂપ સરસ્પતી પ્રગટ કરી
પણ વિશ્વના સર્વ વ્યવહાર સર્જયા. એ અર્થમાં એમને આપણે
બ્રહ્મા સમજુએ.

અથવા બ્રહ્મા એટલે આત્મા, એની નાભિમાંથી ઝોડ
બ્રહ્મા ઉઠે છે. એમાંથી ઈં પ્રગટ થાય છે. પણ અક્ષરમાતૃકા
અને સમગ્ર શુદ્ધતાનું સર્જન થાય છે. અથવા આત્મા એ બ્રહ્મા છે.
પરાવાણી એજ સરસ્પતી છે જેમાંથી આત્માના વિકલ્પો પ્રગટે
છે અને સંસારનું સર્જન થાય છે.

ઈ બીજ પણ તો ઉત્તોતાર તાંત્રિકકાળમાં નવાં નવાં બીજો
જોડાતાં ગયાં અને વિવિધ સારસ્પત ઉપાસનાઓ ચાલતી ગઈ.
જેના પરિપાકરૂપે સરસ્પતીના અસંખ્ય નામ સેંકડો મંત્રોને સ્વરૂપો
આજે આપણાને મળી રહ્યાં છે.

હુએ આપણે મુખ્ય વિચાર કરીએ....

સરસ્પતી એ કોઈ દેવી છે ? કે આત્મશક્તિ છે ? કે કોઈ
વિશિષ્ટ અલોકિક શક્તિ છે ?

સારસ્પત તરત શું છે ? જેન ગ્રંથોમાં સરસ્પતીએ ગીતરતિ
નામના ગંધર્વ ગિકાયના વ્યન્તરેન્દ્રની એક પટરાણી છે. આવા
ઉદ્દેખ મળે છે. પણ કોઈ વ્યંતરદેવી આવી પરમ શક્તિ હોય તે
વાત કોઈપણ મંત્ર મર્મજ્ઞસાધક સ્વીકારવા તેથાર નહિ થાય.

મહાન સાધક મુનિઓ અને કવિઓઓ લખેલાં ઘણા
ગ્રંથોમાં પ્રારંભમાં સારસ્વત મહ: ના દ્યાનનો ઉદ્દેખ મળે છે. મહ:
એટલે તેજ આ સારસ્પત તેજ શું છે ? એ કોઈ દેવીઓ નથી જ
પણ એ કોઈ વિશિષ્ટ શક્તિ છે.

યેટિક પરંપરાઓમાં પ્રાચીન કાળથી ત્રણ મહાનદીઓનો
ઉદ્દેખ મળે છે. ગંગા - સિંધુ અને સરસ્પતી. સરસ્પતીને પરંપરા
શુમ નદી ગણે છે. માત્ર ગંગા અને સિંધુ રહી. પણ સાથે આવી
એક પ્રબળ પરંપરા છે, કે કોઈપણ બે નદીનો સંગમ થાય એમાં
સરસ્પતીનો પ્રવાહ સ્વર્ણ આવી જાય તેથી એ ત્રિવેણી સંગમ
કહેવાય.

આવા જે વિશિષ્ટ ત્રિવેણી સંગમ સ્થળો છે. ત્યાં
સરસ્પતીનો નિવાસ ગણાય છે. આવા ત્રણ સારસ્પતીર્થ મુખ્ય
છે. કાશ્મીર - કાશી અને અભારી (પિંડવાડા, રાજ.) આ ત્રણે
સ્થળોમાં ઝરણાં કે નદીનો ત્રિવેણી સંગમ છે.

મારું એમ માનવું છે કે જ્યાં આવાં ત્રિવેણી સંગમ રચાય
છે ત્યાં કોઈ વિશિષ્ટ અલોકિક વિદ્યુત ચુંબકીયવૃત્ત (મેન્ટ્રેસ્ટ ફિલ્ડ) હોય છે. જેમાં વિશિષ્ટ શક્તિ (વિદ્યુત) પ્રવાહનું અપતરણ
થાય છે. જેને હિંદ્ય દાઢા યોગીઓ “સારસ્પત મહ:” તરીકે
ઓળખે છે જે આ નિશ્ચિત મંત્રબીજે ક્ષારા થતી ઉપાસના આપણી

भीतरना शक्तिकेन्द्रोने खोली नाखे छे.

आ “‘सारस्पतमहः’” ए आकाशमंडणमां नदीनी जेम प्रवहतो परमात्मानो एक विशिष्ट प्रयंत उर्जा प्रवाह छे जे आपा संगम स्थलोमां विघुत्युं बडीय वातावरण ज्यां होय त्यां अपतरित थाय छे जेनी उपासना करीने भानय साधको पोतानुं इप्सित प्राप्त करे छे. आ ब्रह्मांडीय सारस्पत महःनी वात थई. हे तेना पिंड साथेना संबंधनी वात करीओ.

आपणा पिंडनी भीतर पण ईडा अने पिंगलाना नामधी प्राणाधारा वहे छे. जे गंगा - सिंधु छे. आ बनेनो संगम थाय त्यारे सुखुम्भां छहेवाय. ए ज सरस्पती छे

सुखुम्भां पथमां उर्द्धमुजे प्रवहतुं तेज सारस्पत महः तेज इंडिनी शक्ति छे. आज त्रिपुरा आज परात्परा वाणी छे जेमांधी समव्र अक्षरमातृका प्रगट थाय छे. अने ब्राह्मांडी प्रगट थाय छे.

सारस्पत शक्तिपीठोमां प्रवहतो परम उर्जप्रवाह विशिष्ट मंत्रबीजोना जाप झारा आपणी लीतर आकर्षित थाय छे. तेना ब्राह्मां आपणा ज्ञानावरणीय कर्मनुं दहन थाय छे अने लीतरनुं सारस्पतमहः प्रगट थाय छे एटेसे ब्रह्मांडमां वहेतो परमात्मानो विशिष्ट प्रवाह तेज सरस्पती, अनुं अपतरणा ज्यां थाय ते सरस्पती तीर्थ, (अने) त्यांना जे अधिष्ठायक होय ते सरस्पती देवी, अने आ प्रवाहने आपणी लीतर आकर्षित करे ते सारस्पतमंत्र.

साधकनी जेटली पात्रता होय तेटलो ए महाप्रवाहमांधी सारस्पत प्रसाद भने. आ भिन्न भिन्न शक्तिपीठोनी अधिष्ठायिका एकपणा होई शके अने भिन्न भिन्न पण होई शके.

देक शक्तिपीठोनी भोगोसिक स्थिति अलग अलग होयाधी त्यां प्रगटतां सारस्पत उर्जा प्रवाहमां तरतमता रहेवानी तेथी तेनी उपासना भाटेना भंत्र भीजोमां पण येविद्य रहेवानुं

सरस्पतीनी भुज्य त्रण शक्तिपीठ सिवाय तधु शक्तिपीठ असंभ्य होई शके.

जेन परंपरानी लगभग पोशाळो सारस्पत उपासनाना सिद्ध केन्द्र स्पृष्ट हती.

सारस्पत प्रसादमां बे भाग छे. पहेलो स्मृति-धारणा-प्रज्ञानी वृद्धि. भीजो भाग वाहशक्तिने कवित्यनी प्राप्ति आटि. सारस्पत साधना करतां करतां प्राणा सुखुम्भां = भद्रमपथमां स्थिर थाय त्यारे पहेलां तबक्के स्मृति धारणा अने प्रज्ञा तीव्र थाय, ए ज स्थिरप्राणामां भीज तबक्के सारस्पत उर्जानुं अपतरणा थतां ज कुंडिनीनुं जागरणा थाय अने आ जागरणा पछी उर्ध्वगमन थाय. एमांधी कमशः प्रबन्धवाहशक्ति, उत्कृष्ट कवित्य अने छेष्टे केवल्य पण प्रगट थाय.

ईडा अने पिंगलामां (सूर्य अने चंद्र, आत्मा अने भन) वहेती प्राणाधारानुं स्थिरभिन्न ते सुखुम्भां. ओदारिक-तेजस-

कार्मणा के स्थूल-सूक्ष्म के कारणा आ त्रणे शरीरमां अनुस्यूत आत्मउर्जा ते कुंडिनी भावाक्ति.

प्राणाधारा सुखुम्भामां स्थिर थाय ते पहेलो तबक्को, स्थिर थयेली प्राणाधारा आकाशमंडणमां वहेती सारस्पतमहःनी धाराने झीली, आत्म उर्जाने उर्द्धगमिनि करे ते भीजो तबक्को, जे केवल्य प्राप्तिमां पूर्ण थाय.

पू. बप्पभाई सूरि भ. नुं कन्दात्कुण्डलिनी के पू. भुलि सुंदर सू.भ. नुं कला-काचित कान्ता के लधुकपिनुं ऐन्द्रस्येव शरासनस्ये के पछी पृथ्वीधराचार्य नुं ऐन्द्रव्या कलया के उपाध्याय यशो वि.भ. नुं प्रणमता नर्यलज्जान० स्तोत्र आ परमात्माना मुख्याधी प्रगट थयेल परम सारस्पती उर्जप्रवाहनुं ज वर्णन करे छे. परभयिति शक्तिनी रत्यना करे छे. कोईचतुर्निकायनी देवीनी नहि आतो नाद अने ज्योतिनी साधना छे. जे पूर्ण थतां परमात्म साक्षात्कारमां परिणामे छे. केवल्यनी प्राप्ति अनेनी चरम परिणामि छे.

सिद्ध अनुभवी साधकोनो एक विशिष्ट अनुभव पण छे. ते पण विज्ञानथी सिद्ध होयाधी नोंधी लईसे.

आपणो जे सिद्धमंत्रबीजो के स्तोत्रोना जप के पाठ करीअे छीअे. तेमना शब्दीमांधी एक जबरटस्त येतन्य प्रगट थाय छे. ध्यनि तरंगोमांधी विशिष्ट विघुत पेदा थाय छे. ए ज आपणुं ईष्ट कार्य करे छे. भंत्र के स्तोत्र येतन्यमय होयाधी तेना ध्यनितरंगो मांधी ज ईष्टनुं दिव्यस्पृष्टप स्पर्यं प्रगट थाय छे. अने आपणाने अनुश्रूह के निश्रूह करे छे. भंत्र स्पर्यं देवइप छे. निरंतर जाप झारा तेनी शक्ति प्रगट थाय छे जेम अरणिना भंथनमांधी अभ्यं प्रगट थाय छे. तेम येजानिकोअ पण शब्दधी आवी शक्ति परीक्षित करी छे. भंत्र के स्तोत्रना ध्यनि तरंगोधी आषी रेतमां ईष्टनुं यित्र स्पर्यं दोराई जाय छे.

अनुभवी साधको अम भाने छे के शुक्लाधी करायेलो सिद्धमंत्रनो जाप ज दिव्य शक्ति प्रगट करी आपणुं ईष्ट सिद्ध करे छे. भंत्र येतन्यथी भिन्न कोईदेव नथी.

भंत्रबीजोनी भिन्नताधी ईष्टना स्पृष्टप पण जुदा जुदा होईशके. तेथी सरस्पतीना पण भिन्न भिन्न स्पृष्टप छे. हंसवाहना - भयूरवाहना आटि, वीणाधारिणी-कंडलूधारिणी आटि पण छे आ बधु सिद्धमंत्र येतन्यनो ज महाविलास छे.

साधना जगतमां अनुभवोने अनेना तारणमां आवु येविद्य रहेवानुं ज छे. पण छेष्टे बधु एक ज थई जाय.

हे देवजगतमां सरस्पती देवी कोण छे तेनो विभर्ति करीअे.

प्राचीन परंपरामां सरस्पतीने संशीत नृत्य ने नाट्यनी देवी पण कही छे. आ सरस्पती देवी गंधर्व निकायना ईश्वरीतरति नी पछाराणी संभवे तेओ प्रायः भयूरवाहिनी हशे. भयूर कलानुं प्रतिक छे. जंबूझीप आटि आठ झीपमां ज वर्षधर पर्वतो छे. देव वर्षत पर ज द्रह छे ते द्रहोमां श्री-ही-धी - कीर्ति-बुद्धि-

લક્ષી આ છ દ્રષ્ટ દેવીઓ છે. આમાં હી-ધી-બુદ્ધ આ ત્રણો સરસ્પતી છે. ૩૦ નમો હીરીએ બંધીએ માં આ હી દેવીનું સ્મરણ છે. કૃપલયમાલા મહાકથા પણ હી દેવતાના પ્રસાદનું સર્જન છે. ધી અને બુદ્ધ પણ સરસ્પતીનાજ નામ છે.

ધી એટલે ધારણા સમૃતિ, બુદ્ધ એટલે બોધ-વિજ્ઞાન એટલે આપણો ત્વાં જે સારસ્પત ઉપાસના ચાલે છે એમાં આ ત્રણ દેવી મુખ્ય હશે તેમ સંભવે છે.

લોકપ્રસિદ્ધ લક્ષ્મી-સરસ્પતી તો ઉત્તર જંબુદ્ધીપના પુંડરીક દ્રહની લક્ષ્મીદેવી, તથા મહાપુંડરીક દ્રહની બુદ્ધેવી આ વે ની જોડી હોવા સંભવ છે.

શ્રી-લક્ષ્મી એ લક્ષ્મીદેવી છે. ધી-બુદ્ધ એ સરસ્પતી દેવી છે. હી પણ સારસ્પત ઉપાસનામાં લેવાય છે.

આ બધા લુપનપતિ નિકાયના જ છે. સૂર્યિમંત્રમાં ઉપાસ્ય વાણી-ત્રિભૂવનસ્પામિની અને શ્રી દેવી એ તિગ્રિચ્છદ્રહની ધી, માનુષોત્તર પર્વત વાસિની ત્રિભૂવનસ્પામિની અને પદ્મદ્રહની શ્રી દેવી જ હોવા સંભવ છે. આ ત્રણો લુપનપતિના છે.

નૃત્ય સંગીતની દેવી સરસ્પતી મધૂરવાહિની હોવા સંભવે છે. બુદ્ધ તથા વિજ્ઞાન માટે ઉપાસ્યા સરસ્પતી હંસવાહિની ને ક્રમલાસના હોવી જોઈએ.

ધી અને બુદ્ધ દેવીના પણ વાહન લિન્ન હોઈ શકે જે મધૂર અને હંસ હોય. મને તો આ છ દ્રષ્ટો પણ ઘટચક સાથે સંબંધ ધરાવતા હોય તેમ લાગે છે.

દ્વે શ્રુતેવતાનું સ્વરૂપ વિચારીએ

આર્ય પરંપરામાં કોઈપણ દિવ્યશક્તિને દેવતા કહેવાની પરંપરા છે. દિવ્યતિ ઇતિ દેવતા - ચમકે તે દેવતા. પરમાત્માએ પ્રવચન દ્વારા વહેતો કરેલો દેદીધ્યમાન અનંત ઉજ્જ્વિપ્રવાહ તેજ સારસ્પત મહઃ કે શ્રુતેવતા છે.

પરમાત્માના મુખમાંથી પ્રગટ થયેલ અક્ષરમાતૃકાના બીજભૂત પરાવાણી કે ભાષાવર્ગણાના દેદીધ્યમાન પુંજનો અક્ષય સ્ત્રોત તે જ શ્રુતેવતા છે. જે પરમાત્માના નિર્વાણ બાદ પણ નિર્વિદ્ધા થતો નથી.

આજનું વિજ્ઞાન પણ માને છે કે કાંઈપણ બોલાયેતું કે બનેલું લાંબા કાળ સુધી ઈથરમાં સંગૃહિત થાય છે. જે પાવરક્ષૂલ ગ્રાહકયંત્રો બને તો હજારોપણો પહેલાં બોલાયેતું કે બનેલી ઘટના અને એજ રીતે પાછા શ્રાવ્ય અને દર્શય કરી શકાય. રૂપ અને ભાષાના પુદ્ધળો લાંબો કાળ ટકે તો આ શક્ય બને.

તીર્થીકર નામ કર્મના અચિંત્યપ્રભાવથી આ શક્ય છે. પરમાત્માની બોલાયેલી વાણીનો જે જીવંત દિવ્યપ્રવાહ તે જ પ્રવચનદેવતા કે શ્રુતેવતા છે. એ વાણીની જે સૂત્રાંત્રે ગુંથણી તે દ્વારણાંગી છે. આ બંગેના આરાધન માટે આપણો ત્વાં કાઉસગ્રા થાય છે. તે ઉચિત છે. તીર્થીકરો પરમાત્માખિ છે. અખિ જે બોલે તે મંત્રરૂપ બની જાય. પૂરી દ્વારણાંગી મંત્રરૂપ છે. આ મંત્રમાં

છૂપાયેલી ઉજ્જ તે દેવરૂપ છે. આ રીતે મંત્ર અને દિવ્યશક્તિ આપણે દ્વારણાંગી તથા શ્રુતેવતાન્પે આરાધના કરીએ છીએ.

હવે આ દ્વારણાંગીની જે અધિષ્ઠાતા હોય તે પણ વ્યવહારથી શ્રુતેવતા કે પ્રવચન દેવતા કહેવાય.

પ્રલુના પ્રવચનની-વાણીની જે એ ભવાન્તરમાં ઉત્કૃષ્ટ આરાધના કરી હોય તેવા વિરલ આત્માજ વિશિષ્ટ શક્તિસંપત્ત શ્રુતેવતા કે સરસ્પતીદેવી તરીકે ઉત્પત્ત થતાં હોય છે. પરમાત્માના પરમ શક્તિસ્વરૂપ સારસ્પતમહઃ કે શ્રુતેવતા કર્મક્ષયમાં અને શક્તિ જાગરણમાં નિમિત બની શકે, તેમ તે-તે દેવી - દેવતા - ઔષધ આદિ પણ બની શકે છે.

કૃપલયમાલામાં છે દ્વા પ્રસ્તાવમાં પાંચમાં ભવમાં પરમાત્માની પાંચ દેશના છે તેમાં કોઈજિજ્ઞાસુના પ્રશ્નના ઉત્તરમાં પરમાત્માએ દેવી-દેવતા-મંત્ર-યંત્ર તેમજ ઔષધ-મહિના-રત્ન-શ્રદ્ધ વિ. ને પણ કર્મના ઉદ્દ્ય ક્ષયને ઉપશમમાં કારણભૂત બને તેમ સ્પષ્ટ કર્યું છે.

કર્મ પૌર્ણાંતિક છે તેથી તેના બંધ-ઉદ્દ્ય-ક્ષય આદિમાં પૌર્ણાંતિક ઉપાદાનો કારણભૂત બની શકે તે ચુક્તિ ચુક્ત છે.

જેમ મંત્ર જપ દ્વારા સારસ્પત સિદ્ધ અણે છે તેમ મંત્ર જિદ્ધ તેલ-ઔષધ દ્વારા પણ સારસ્પત સિદ્ધ અણે છે. એવી પણ પરંપરા આજે ચાલુ છે.

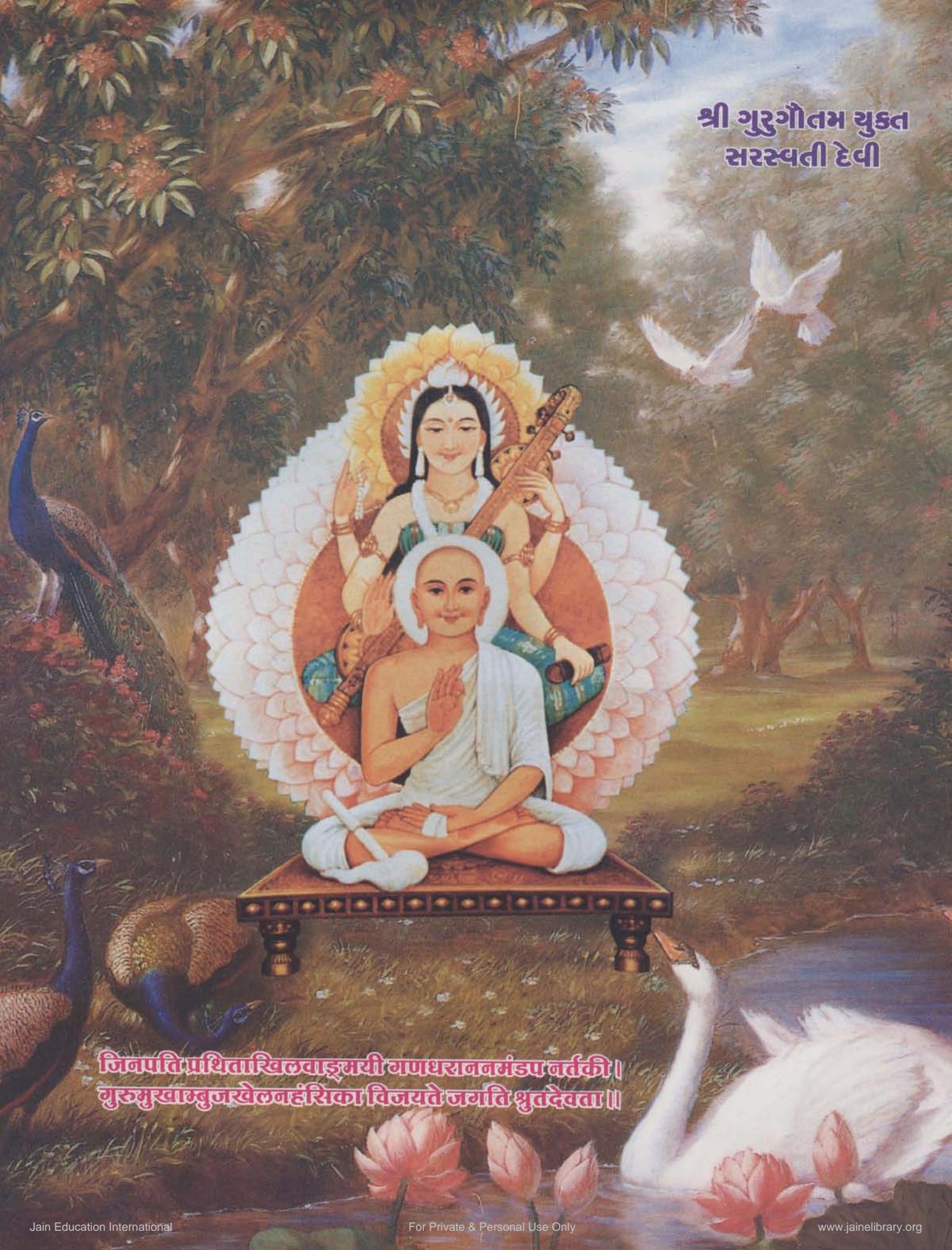
શ્રદ્ધા સમયે રવિપુષ્ય કે ગુરુપુષ્યમાં સિદ્ધ કરેલા માલકાંગણીના તેલદ્વારા કે કેશર અષ્ટંગદ્વારા શિષ્યની જીબ ઉપર મંત્રબીજ આલેખન કરી શિષ્યની જડતા દૂર કરવામાં આપતી. મંત્ર સિદ્ધ સારસ્પતચૂર્ણ અને માલકાંગણી જ્યોતિષમતી તેલના સેવનથી સેંકડો શિષ્યને મહામેધાવી બનાવવાના પ્રયોગો સંસ્કૃત પાઠશાળામાં થતાં. આ ચૂર્ણ મોટાભાગે દીપોત્સવમાં સિદ્ધ થતું.

કવિ જ્ઞાનભાસ માટે અભ કહેવાય છે કે તેઓ મંદબુદ્ધિના હતાં. ઉપાશ્રોમાં ગુરુભગવંતોની સેવા કરતાં, કચરો વિ. કાઢતાં, એકવાર સારસ્પત પર્વ (શ્રદ્ધા)માં પૂજય વિજયસેનસુર્ય અ. એ પોતાના મંદબુદ્ધ શિષ્યમાટે દ્વારાહી મોદક સિદ્ધ કરીને પાટલા ઉપર મુક્ખા. પરચ્છહાયા આચ્યુત ન હતું ને ગુરુદેવ બહાર ગયાં. અખભાસ વહેલી સવારે કચરો કાઢવા આચ્યુત પેટો મોદક જોયો ને ખાઈ ગયાં. પૂ. આચાયદ્વિષે શિષ્યમાટે મોદક શોદ્યો, મંદ્યો નહિ. અખભાસને પૂછતાં એમણે ઉપયોગ કર્યાનું જાણ્યું. (અંતે) ગુરુદેવના આશીષથી એ અખભાસ માટે જાણ્યો.

તેલંગણાના ઈશ્વરશાસ્ત્રીએ પણ અ હણના દિવસે જ્યોતિષમતી તેલ અભિમંત્રિત કરી તેના પ્રયોગથી પોતાની પાઠશાળાના ૫૦૦ વિદ્યાર્થીને મહામેધાવી બનાવ્યાં હતાં.

આજ રીતે સારસ્પતયંત્રો - સારસ્પત ગુટિકાને ધારણ કરવાથી પણ મહાવિદ્વાનન બનાવાના ઉલ્લેખો ર્થથોના પાના ઉપર મળે છે. આમ મંત્ર-તંત્ર-યંત્ર-ઔષધ આદિ અનેક પ્રયોગો દ્વારા આપણે ત્યાં સારસ્પત સાધના થાય છે.

શ્રી ગુરુગૌતમ ચુક્ત
સરસ્વતી દેવી

જિનપતિ પ્રથિતારિખિલવા ઇમારી ગણધરાનનમંડપ નર્તકી ।
ગુરુગુરુખાન્બુજખેલનહંસિકા વિજયતે જગતિ શૃતદેવતા ॥

ॐ ह्रीं एँ सरस्वत्यै नमः

श्री श्रुतेष्वी सरस्वती
जयपुरी आई

સાધક પોતાના સદગુરુજ્ઞારા આમાંનું કોઈપણ આલંબન પ્રામ કરી સારસ્વત પ્રસાદ પ્રામ કરી શકે. માત્ર પુસ્તકમાં લહેલ કે છાપેલ પ્રયોગ ફળદારી નીપડતા નથી. ઉપરથી દુષ્ટણ-દુર્ગતિ આપનાર બને છે, એમ સ્પષ્ટ ચેતવણી મંત્ર મહર્ષિઓ ગ્રંથમાં આપે છે.

મંત્ર કે ઓષ્ઠદી અદિકારી ગુરુજ્ઞારા અપાય તો જ સાધક માટે ફળદારી નીપડે છે. આ વાતનો સાધકે ખાસ ઘ્યાલ રાખવો. ખરેખર તો મંત્ર, પુસ્તકો શિષ્ય માટે નહિ ગુરુમાટે જ લખાય છે. ઇપાય છે જેમાંથી યોગ્ય પ્રયોગ શિષ્ય માટે પસંદ કરી ગુરુ કરાવી શકે ને ફળ મળે.

જેન પરંપરામાં સારસ્વત ઉપાસના સર્વપ્રથમ આચાર્ય સિદ્ધસેન દિપાકરજીના ગુરુદેવ આચાર્ય વૃદ્ધપાદિ સૂરિજીના લુઘનમાં હેખાય છે.

વૃદ્ધપદે દીક્ષિત મુર્કુદવિપ્ર ગુરુભાઈઓના વચનથી ઉતેજિત થઈ ભર્યાના શકુનિકા વિહાર ચૈત્યમાં અનશન લઈને બેસી ગયાં ૨૧માં દિવસે સારસ્વતીનો પર મેળવ્યો. મહાનવાદી બન્યાં ને શ્રી વૃદ્ધપાદિ સૂરિના નામથી વિખ્યાત થયાં.

પૂ. આચાર્ય બપ્પલલિંગસૂરિ મ.પૂ.આ, હેમચંદ્રસૂરિ મ. ઉપા. ચશોવિજયજી મ. શેતાંબર જેન પરંપરાના પ્રખ્યાત સિદ્ધ સારસ્વત મહર્ષિઓ છે. તો દિગંબર પરંપરામાં આ મહિષેણ પ્રખ્યાત છે.

આ. બપ્પલલિંગને મોઢેરાની પોશાળામાં, શ્રી હેમચંદ્ર મુનિને અજાહીમાં પૂ. યશો. વિજયજીને ગંગાતટે સરસ્વતીનો પર મળ્યો. છેદ્વા શતકમાં શ્રી હિંમત વિમલજી તથા યોગીરાજ શાંતિસૂરિએ (આબુવાસા) અજાહીમાં સરસ્વતી પ્રત્યક્ષ કર્યા હતાં.

આજે પણ અનેક સમુદ્દરીઓમાં સારસ્વત સાધના ચાલી રહી છે. કો'ક ભાગ્યશાળીએ માતાના દર્શન પણ પ્રામ કર્યા છે. બાકી ઘણા મુનિઓ આ સાધનાના પ્રલાવથી મહાવિજ્ઞાન કે પ્રભાવશાળી વક્તા બન્યાં છે. કવિશ્રેષ્ઠ બન્યાં છે.

જેન પરંપરામાં અજારી, શન્નુજ્ય ગિરિરાજની તળેટીમાં આવેલી સિદ્ધ સારસ્વતી ગુફા, કાશીનો ગંગાતટ, ભૂગુક્લણનું મુનિ સુપ્રત મંદિર આદિ સારસ્વત સાધનાના કેન્દ્ર રહ્યાં છે. આ સિવાય શેતાંબર-દિગંબર પરંપરાની પોશાળો અને પાઠશાળાઓ પણ સારસ્વત સાધનાના કેન્દ્ર રહ્યાં છે. જ્યાં ગુરુકૃપાથી સારસ્વત પર પામી મહાકવિ અમરચંદ્ર જેવા અસંખ્ય નામી-અનામી કવિ અને વિજ્ઞાન મુનિવસે થયાં.

જેન ગૃહરથોમાં મહાકવિ ઘનપાલ-મહાકવિ શ્રીપાલ, મંત્રી વસ્તુપાળ મંત્રી મંડન સારસ્વત પ્રસાદપામી મહાકવિ બન્યાં હતાં.

યેદિક પરંપરામાં કાશી-કાશ્મીરમાં આરાધન કરી સિદ્ધ સારસ્વત બનજાર મહાકવિ કાલિદાસ મહાકવિ હર્ષ, મહાકવિ દેવબોધિ (કલિકાલ સર્વજ્ઞ સમકાળીન) મહાકવિ સોમેશ્વર વિ.

વિશ્વપ્રસિદ્ધ છે.

મહાપંડિત દેવબોધિનો વૃત્તાંત પ્રબંધોમાં મળે છે. તે સાધકો માટે મહત્વનું તથા પ્રગત કરે છે. પંડિત દેવબોધિ ગંગાના જળમાં નાભિસુધી ઉડે ઉલા રહી સરસ્વતીના ચિંતામણી મંત્રની સાધના કરે છે ૧(સવા) લાખનું પુરશ્વરણ થતાં સારસ્વત પર મળે એવો આમનાય હોવા છતાં ૨૧-૨૧ પુરશ્વરણ સુધી એમને પર ન મળ્યો. છેવટે જિન્હે ઉદ્ઘાસ થઈ એમણે જપમાળાને ગંગાના જળમાં ફેંકી દીધી. માણા ગંગાના અગાધ જળમાં કુલવાને બદલે આકાશમાં અદ્ભુત સ્થિર થઈ ગઈ. પંડિતજી અચંબામાં પડવાં માં એ આકાશવાણી કરીને કહ્યું પત્સ ! જિન્હે ન થા. ભવાનતરની ઘણી હત્યા તારી સિદ્ધિમાં અંતરાયભૂત હતી. એક એક પુરશ્વરણો એક-એક હત્યાટળી. હવે તું ફેર એક પુરશ્વરણ કર ત૱બે નિશ્ચિત પર મળશે. પુનઃ દેવબોધિએ પુરશ્વરણ કર્યું અને સિદ્ધ પ્રાપ્ત કરી.

સારસ્વત કે અન્ય બધી સાત્ત્વિક સાધનામાં આવા અનેક વ્યપાયો જન્મ જન્માતિરીય આપણાને નડતાં હોય છે. એ ટળે ત્યારેજ દીપ સિદ્ધ આપણાને મળે.

જપાત્સિદ્ધજ્રંધપાત્સિદ્ધજ્રંધપાત્સિદ્ધન્સંશયઃ । જપતો નાસ્તિ પાતકામ् । સાત્ત્વિક સાધકે આ વાત ભૂલવી નહિ.

સર્વ માતૃકામથી ભગવતી સરસ્વતી નિભિલ બ્રહ્માંડિશ્ર અરિહંત પરમાત્માની જ પરમશક્તિ છે જે ઈહલોકમાં સર્વસિદ્ધ આપી છેવટે પરમપદ આપે છે.

મારી વર્ષોની સાધના અને અભ્યાસના પરિપાક રૂપે આ વાત હું સમજ્યો છું. વિ.સં. ૨૦૦૮ માં મળે રૂ આઠું વર્ષ બેહું ને મારી દીક્ષા થઈ. મારા સદગુરુ પં. ભર્દુકર વિજયજી મહારાજે અને સિનોરમાં દાદા શાંતિનાથના મંદિરની બાજુમાં નર્મદાનદીના કિનારાના ઉપાશ્રયમાં દીક્ષા પછી નય મહિના રાખ્યો.

પર્યુષણમાં સંવચ્છરીનો અઙ્ગે કરાવીને અને સારસ્વત મંત્ર દીક્ષા વિધિપત્ર આપી ૧૧ સવાલાખ મૂળમંત્રનો જપ કરાવ્યો. વર્ષો સુધી એમના નિર્દેશ પ્રમાણે અઙ્ગે અને જાપનો સિલસિલો ચાલતો રહ્યો. એ સદગુરુની હૃપાથી પ્રાપ્ત માતા સારસ્વતી ભગવતીના કિંચિત અનુગ્રહથી જ આ નોંધ્યું છે. હું છાંદ્રસ્થ અને અપૂર્વી સાધક હું એટલે આમાં ક્ષતિ પણ હોઈ શકે. તે સુજ સાધકો સુધારી લેશે એવી આશા રાખું છે.

માં સરસ્વતી પ્રતિ અતૂટ શક્તા રાખનાર મુનિશ્રી કુલચંદ્ર વિ. ની હાર્દિક પ્રેરણાથી આ નોંધો થઈ છે. એમના નિભિસે હું આ ચિંતન મનન કરી શક્યો છું તે માટે એમને પણ સહાયક માનું છું. અંતે મારા સદગુરુદેવ પૂ. પંન્યાસજી મહારાજ તથા માં સરસ્વતી ભગવતીના નિત્યમારા ઉપર અનુગ્રહ બુઝી રાખે એજ પ્રાર્થના.

લિ. મુનિ ધૂર્ણંધર વિ.

વિ.સં. ૨૦૦૮
શ. ન. ૧૧ ગુરુવાર.

ग्रंथ गरिमा की गौरवता

ॐ ऐँ नमः

श्री सदगुरुचरणेभ्यो नमः

जगजननी भगवती बारदेवी सरस्वती की उपासना सृष्टि के उषःकालसे हो रही है।

युगादिकालमें वह ब्राह्मी के नामसे प्रख्यात हुई। भगवान् युगादिदेव ऋषभनाथको सृष्टिके आद्यकर्ता ब्रह्मा माना जाता है। ब्राह्मी उनकी पुत्री, परमात्माने दाहिने हाथसे उसे लिपि सिखाई एवं अक्षर मातृकाको लिपि रूपमें जगतमें प्रकट की। वह ब्राह्मी लिपि कही गई। और ब्राह्मी ‘वाणीकी देवता’ रूपमें प्रस्थापित हुई।

जैन आगमोंमें सबसे प्राचीन भगवतीसूत्र माना गया है। उसके प्रारंभ में ‘नमो बंधिए लिविए’ लिखा गया है। इस तरह ब्राह्मीसरस्वतीको प्रणाम किया गया है।

प्रस्तुत ग्रंथमें नोंध किया गया आणमिक मंत्र भी ऐसा ही है।

ॐ नमो हिरीए बंधीए भगवईए सिज्ज्ञाउ मै भगवई
महाविज्ञा औं बंधी महाबंधी स्वाहा ।

अन्य भी आ. भद्रबाहु आदि महर्षिकृत सरस्वतमंत्रोंमें कहींभी ऐं बीज नहि है। ॐ पूर्वक पंच-परमेष्ठि तथा सरस्वतीके स्वरूपवाचक पदों द्वारा ही मंत्रनिर्मित हुए हैं।

इससे लगता है की प्राचीन परंपरामें शब्द ब्रह्म के मूलबीजरूप ॐकार से ही प्रगटनेवाली सरस्वतीकी उपासना होती होगी। जैन परंपरा वर्धमान विद्याओंमें ॐ के अलावा कोई बीज नहीं है। ‘ॐ’ यह नादब्रह्म परमात्म स्वरूप है। उसीमें से ही अन्य सभी बीजें प्रगट होते हैं।

विक्रमकी पांचवीं शताब्दि के बाद बीजमंत्रोंका काल शुरु होता है एवं सरस्वतीका स्वतंत्र ‘ऐं’ बीज, मंत्रोंमें प्रवेश करते हैं।

अ+उ+म् = ॐ होता है। वैसे ही अ+इ+म् = ऐं होता है। यह दोनों बीजों मात्र स्वररूप है। ॐ परमात्माका प्रतीक है तो ऐं वाग्शक्ति का प्रतीक है। मात्र स्वर से निर्मित यह दोनों बीजों परमात्मा एवं प्रकृति के युगल जैसे है। जिससे समग्र सृष्टिका सर्जन हुआ। ब्रह्मा सरस्वतीके कर्ता है तो सरस्वती उनकी शक्ति है। भगवान् युगादिनाथने अक्षर मातृकारूपमें सरस्वती प्रगट की, बाद ही विद्धि के सभी व्यवहारों का सर्जन हुआ। इस अर्थमें उन्हें हम ब्रह्मा समजें।

अथवा ब्रह्मा याने आत्मा, उनकी नाभिसे ॐ नादब्रह्म उठता है उसमें से ऐं प्रगट होता है। बाद में अक्षर-मातृका और समग्र

श्रुतका सर्जन होता है। अथवा आत्मा ही ब्रह्मा है। परावाणी है सरस्वती, जिसमें से आत्माके विकल्प प्रगट होते हैं और संसारका सर्जन होता है।

ऐं बीज के बाद फिर तो उत्तरोत्तर तांत्रिककालमें नये नये बीज मंत्र जुड़ाये गए। और विविध सारस्वत उपासनाएं चलती गईं। जिसके परिपाकरूप सरस्वतीके असंख्य नाम, असंख्य मंत्रों एवं स्वरूपों आज हमें मिल रहे हैं।

अभी हम मुख्य विचार करें।

क्या सरस्वती कोई देवी है? कि आत्मशक्ति है? या कोई विशिष्ट अलौकिक शक्ति है? सारस्वत तत्त्व क्या है? जैन ग्रंथोंमें सरस्वती एक गीतररति नामक गंधर्व निकाय के व्यन्तरेन्द्रिकी एक पटृणी है। ऐसा उल्लेख मिलता है। पर कोई व्यंतरदेवी ऐसी परमशक्ति हो ऐसी बात कोइ भी मंत्र मर्मज्ञ साधक स्वीकारने तैयार नहि होगा।

महान् साधक मुनियो एवं कविजन लिखित अनेक ग्रंथोंके प्रारंभमें ‘सारस्वत महः’ के ध्यानका उल्लेख मिलता है। महः याने तेज। यह सारस्वत तेज क्या है? वह कोई देवी तो नहि ही है, किंतु कोई विशिष्ट शक्ति है।

वैदिक परंपराओंमें प्राचीन कालसे तीन महानदीयों का उल्लेख मिलता है। गंगा-सिंधु और सरस्वती। सरस्वतीको परंपरा, गुप्त नदी मानते हैं। अब रही मात्र गंगा और सिंधु, किंतु साथ ही ऐसी एक प्रबल परंपरा है, की कोइभी दो नदी का संगम होके उसमें सरस्वतीका प्रवाह स्वयं आ जाता है, इसी बजह वह त्रिवेणी संगम कहा जाता है।

ऐसे जो विशिष्ट त्रिवेणी संगमके स्थल है वहाँ सरस्वतीका निवास माना जाता है। ऐसे तीन सारस्वत तीर्थ मुख्य हैं। काश्मीर - काशी और अजारी (पिंडवाडा - राज.) ये तीनों स्थल पर झील (झरणा) या नदीयों का त्रिवेणी संगम है।

मेरा ऐसा मानना है की जहाँ ऐसे त्रिवेणी संगम बनते हैं, वहाँ कोई विशिष्ट अलौकिक विद्युत चुंबकीयवृत्त (magnetic field - मेग्नेटीक फील्ड) होता है। जिसमें विशिष्ट शक्ति (विद्युत) प्रवाहका अवतरण होता है। जिसे दिव्यद्रष्टा योगीयों ‘सारस्वत महः’ नामसे पहचानते हैं। जो यह निश्चित मंत्रबीजों द्वारा की गई उपासना अपने भीतरके शक्तिकेन्द्रों को अनावृतकर खोल देती है।

यह 'सारस्वत महः' आकाशमंडलमें नदीके जैसे प्रवहता परमात्माका एक विशिष्ट प्रचंड उर्जाप्रवाह है जो ऐसे संगम स्थलों में जहाँ चुंबकीय बातावरण हो वहाँ अवतरित होता है। जिसकी उपासना करके मानव साधक अपना इप्सित प्राप्त करते हैं। यह ब्रह्मांडीय सारस्वत महः की बात हुई। अब पिंड के साथके उसके संबंध की बात करें। अपने पिंड (देह) में भी इडा-पिंगला नामक प्राणधारा बहती है। जो गंगा-सिंधू है। यह दोनों का संगम होने पर सुषुम्णा कही जाती है। वही सरस्वती है। सारस्वत पथमें प्रवहणकरते उर्ध्व मुखी तेज - सारस्वत महः वही कुंडलिनी शक्ति है। यही ब्रिपुरा, यही परात्परा वाणी है। जिसमें से समग्र अक्षरमातृका प्रगट हुई है। एवं द्वादशांगी भी प्रगट हुई।

सारस्वत शक्तिपीठों में प्रवहता परम अर्जाप्रवाह विशिष्ट भंत्र वीजों द्वारा अपने भीतर आकर्षित होता है। उसके द्वारा अपने ज्ञानावरणीय कर्म का दहन होता है। एवं भीतरका सारस्वत महः प्रगट होता है। मतलब ब्रह्मांडमें बहता 'परमात्माका विशिष्ट उर्जा प्रवाह' वह ही सरस्वती। उसका अवतरण जहाँ हो वह सारस्वत तीर्थ (एवं) वहाँ के जो अधिष्ठायक देव हो वह सरस्वती देवी। और इस प्रवाह को जो अपने भीतर आकर्षित करे वह सारस्वत मंत्र।

साधककी जितनी पात्रता हो उतना ही महाप्रवाहमें से प्रसाद मिलें। यह भिन्न भिन्न शक्तिपीठोंकी अधिष्ठायिका एक भी हो सकती है और भिन्न भिन्न भी हो सकती है।

हर शक्तिपीठोंकी भौगोलिक स्थिति अलग अलग होने से वहाँ प्रगटने वाले सारस्वत उर्जा प्रवाहमें तरतमता होगी, इसलिये उपासनाके लिये मंत्रबीजोंमें भी वैविध्य रहेगा।

सरस्वती की मुख्य तीन शक्तिपीठ / अलावा, लघुशक्तिपीठों असंख्य हो सकती हैं। जैन परंपरा की प्रायः सभी पोशालाएँ सारस्वत उपासनाके सिद्ध केन्द्र स्वरूप थीं।

सारस्वत-प्रसादमें दो विभाग हैं। प्रथम स्मृति - धारणा - प्रज्ञा और बुद्धि। द्वितीय विभाग वाक्शक्ति और कवित्व की प्राप्ति आदि। सारस्वत साधना करते करते प्राण-सुषुम्णा = मध्यमपथमें स्थिर बने तब प्रथम हिस्से (तबक्का) में स्मृति - धारणा और प्रज्ञा तीव्र होती है। वही स्थिर प्राणमें दूसरे हिस्सेमें सारस्वत उर्जाका अवतरण होते ही कुंडलिनीका जागरण होता है और उस जागरण बाद उर्ध्वगमन होता है। उसमें से क्रमशः प्रबल वाक्शक्ति उत्कृष्ट कवित्व और आखिरमें केवल्य भी प्रगट होता है। इडा और पिंगलामें (सूर्य और चंद्र - आत्मा और मन) बहती प्राणधाराका स्थिरमिलन है सुषुम्णा। औदारिक - नैजस - कार्मण या स्थूल-सूक्ष्म-कारण के वह तीनों शरीरमें अनुस्यूत आत्मउर्जा वह कुंडलिनी महाशक्ति।

प्राणधारा सुषुम्णा में स्थिर बने वह प्रथम हिस्सा, स्थिर हुई प्राणधारा आकाशमंडलमें बहती सारस्वतमहः की धारा को धारण कर, आत्म उर्जाको उर्ध्वगमिनी बनायें वह दूसरा हिस्सा (तबक्का) जो

केवल्य प्राप्तिमें पूर्ण होती है। पू. बप्पभट्टी सूरि म. का कन्दा-त्कुण्डलिनी अथवा पू. मुनिसुन्दर सूरि म. का कलाकाचित्कान्ता' या लघुकवि का 'ऐन्द्रस्येव शरासनस्य' या फिर पृथ्वी धराचार्य का 'ऐन्द्रव्या कलया' या तो उपाध्याय यशोविजयनी म. का प्रणमता नर्गलज्ञान. स्तोत्र यह परमात्माके मुखसे प्रगट हुई परम सारस्वती उर्जाप्रवाहका ही वर्णन करते हैं। परमचिति शक्तिकी स्तवना करते हैं : कोई चतुर्निकायदेवी की नहि यह तो नाद और ज्योतिकी साधना है। जो पूर्ण होते ही परमात्मा साक्षात्कार में परिणमन पाते हैं। केवल्यकी प्राप्ति उसकी चरम परिणति है। सिद्ध अनुभवी साधकोंका एक विशिष्ट अनुभव भी है। वह भी विज्ञानसे सिद्ध होनेसे नोंध ले।

हम जो सिद्ध मंत्र बीजों या स्तोत्रों का जप या पाठ करते हैं, उनके शब्दोंमें से एक जबरदस्त चैतन्य प्रगट होता है। ध्वनि तरंगोंमेंसे विशिष्ट विद्युत् पेदा होता है। वही अपना इष्ट कार्य करता है। मंत्र या स्तोत्र चैतन्यमय होनेसे उसके ध्वनि तरंगोंमें से इष्ट का दिव्य स्वरूप स्वयं प्रगट होता है। एवं हमें अनुग्रह या निग्रह करता है। मंत्र स्वयं देवरूप है। निरंतर जप द्वारा उसकी शक्ति प्रगट होती है। जैसे अरणि के मंथन से अग्नि प्रगट होता है। वैसे वैज्ञानिकोंने भी शब्द से ऐसी शक्ति परीक्षित की है। मंत्र या स्तोत्रके ध्वनि तरंगों से हल्की (आछी) (धन न हो वैसी) रेत में इष्ट का चित्र स्वयं उठता है।

अनुभवी साधक ऐसा मानते हैं की शुद्धता से किया गया सिद्धमंत्रों का जाप ही दिव्य शक्ति प्रगट कर अपना इष्ट सिद्ध करता है। मंत्र चैतन्यसे भिन्न कोई देव नहीं है। मंत्रबीजोंकी भिन्नतासे इष्ट का स्वरूप भी भिन्न भिन्न हो सकते। इस लिए सरस्वती के भी भिन्न भिन्न स्वरूप हैं। हस्तवाहना - मयूरवाहना आदि एवं वीणाधारिणी - कमंडलूधारिणी आदि भी हैं। यह सब सिद्धमंत्र चैतन्यका ही महाविलास है।

साधना जगतमें अनुभवों एवं उसके अनुभानमें ऐसा वैविध्य रहेगा ही। पर आखिर में सब एक ही हो जाता है।

अब देव जगतमें सरस्वती देवी कीन है ? उसका विमर्श करे। प्राचीन परंपरामें सरस्वती को संगीत नृत्य और नाट्य की देवी भी कही है। यह सरस्वतीदेवी गंधर्व निकाय के इंद्र गीतरति की पट्टानी संभवित है। वे प्रायः मयूरवाहिनी होगी। मयूर कलाका प्रतीक है। जंबूदीप आदि आठ द्वीपमें छे वर्षधर पर्वतें हैं। सभी पर्वत पर छे द्रह हैं। वे द्रहोंमें श्री - ही - धी - कीर्ति - बुद्धि - लक्ष्मी यह छे द्रह-देवीर्यां हैं। इसमें ही - धी - बुद्धि यह तीनों सरस्वती हैं। ॐ नमो 'हीरीए बंभीए' में यह ही देवी का स्मरण है। "कुवलमाला महाकथा" भी ही ही देवता के प्रसाद का सर्जन है। धी और बुद्धिभी सरस्वती के ही नाम हैं।

धी याने धारणा-स्मृति। बुद्धि याने बोध-विद्वता। समतल अपने यहाँ जो सारस्वत-उपासना चलती है। उसमें यह तीन देवी

मुख्य होगी ऐसा संभव है।

लोक प्रसिद्ध लक्ष्मी-सरस्वती तो उत्तर जंबू द्वीप के पुडिक द्रहकी लक्ष्मी देवी तथा महापुण्डिक द्रह की बुद्धि देवी यह दोनोंकी जोड़ी होगी ऐसा संभव है। श्री - लक्ष्मी यह लक्ष्मीदेवी है। धी बुद्धि यह सरस्वती देवी है। धी-बुद्धि दोनों सरस्वती देवी है। ही भी सारस्वत उपासनामें ली जाती है।

यह सब भवनपति निकाय के ही है। सूरिमंत्रमें उपास्य वाणी-त्रिभूवन स्वामिनी और श्री देवी तिगच्छिद्रहकी धी मानुषोत्तर वासिनी त्रिभुवनस्वामिनी, एवं पद्मद्रहकी श्री देवी ही होने का संभव है। यह तीनों भवनपति निकाय के हैं।

नृत्य संगीतकी देवी सरस्वती मयूर वाहिनी होनेका संभव है। बुद्धि तथा विद्वता के लिए उपास्या सरस्वती देवी हंसवाहिनी तथा कमलासना होनी चाहिए।

धी और बुद्धि देवी केभी वाहन भिन्न हो सकते हैं, जो मयूर और हंस हो सके। मुझे तो ये छे द्रहों भी षट्चक्रके साथ संबंधित हो ऐसा लगता है।

अब श्रुतदेवता का स्वरूप विचारें।

आर्य परंपरा में कोई भी दिव्य शक्तिको देवता कहनेकी परंपरा है। दिव्यति इति देवता। जो चमके वह देवता। परमात्माने प्रवचन द्वारा प्रवाहित किया देदिव्यमान अनंत उर्जाप्रवाह वह ही सारस्वत मह: या श्रुतदेवता है।

परमात्माके मुखसे प्रगटी हुई अक्षर - के बीजभूत परावाणी या भाषावार्णा के देदिव्यमान पुंज का अक्षय स्रोत वही श्रुतदेवता है। जो परमात्माके निर्वाण बाद भी निर्विण्ण नहीं होता।

आजका विज्ञान भी मानता है। बोले गये शब्दों य बना हुआ कुछ भी, विरकाल तक इथर में संगृहित होता है। जो पावरफूल (अति शक्तिशाली) ग्राहकयंत्र बनें तो हजारों साल पूर्वे बोले गये शब्दों या बनी हुई घटना उसी तरह फिरसे श्राव्य और दृश्य कर सकते हैं। रूप एवं भाषाके पुद्गल विरकाल ठीके तो यह शब्द बनें।

तीर्थकर नामकरके प्रभाव से यह शब्द है। परमात्मा द्वारा बोली गई वाणीका जो जीवन दिव्य प्रवाह, वही प्रवचनतदेवता या श्रुतदेवता है। इस वाणीको जो सूत्ररूपमें गुम्कित की गई वह द्वादशांगी है। इन दोनों के आराधन के लिये अपने यहाँ काउस्सगा होता है, वह ठीक ही है। तीर्थकर परमऋषि है। ऋषि जो बोले वह मंत्ररूप बन जाये, पूरी द्वादशांगी मन्त्ररूप है। इस मंत्र में गुप्त उर्जा देवतरूप है।

इस तरह मंत्र और दिव्य शक्तिका हम द्वादशांगी एवं श्रुतदेवता-रूप आराधना करते हैं। अब यह द्वादशांगीकी जो अधिष्ठाता है वह भी व्यवहार से श्रुतदेवता या प्रवचनदेवता कहते हैं।

प्रभुके प्रवचनकी - वाणीकी जिसने भवांतरमें उत्कृष्ट आराधना की हो ऐसे विरल आत्मा ही विशिष्ट शक्ति संपन्न श्रुतदेवता या सरस्वतीदेवी के रूपमें उत्पन्न होते हैं।

परमात्माके परमशक्ति स्वरूप सारस्वत मह: या श्रुतदेवता, कर्मशक्तियमें एवं शक्ति जागरणमें निमित्त बन सके वैसे वह देवी-देवता-औषध आदिभी बन सकते हैं।

कुवलयमाला के आखरी प्रस्तावमें पाँचवे भवमें परमात्माकी पाँच देशना है। उसमें कई जिज्ञासु के प्रश्नके उत्तरमें परमात्माने देवी-देवता-मंत्र-यंत्र एवं औषध-मणि-रत्न-प्रह आदिको भी कर्मके उदय-क्षय और क्षयोपशम में कारणभूत होता है ऐसा स्पष्ट कहा है।

कर्म पौदगलिक है इसलिए उसके बंध-उदय-क्षय आदिमें पौदगलिक उपादान कारणभूत बन सके यह युक्ति युक्त है।

जैसे मंत्रजप द्वारा सारस्वत सिद्धि मिलती है। वैसेही मंत्रसिद्धि तेल-औषध आदि से भी सारस्वत सिद्धि मिलती है। उसकी परंपरा आज भी चलती है।

ग्रहण-समयमें रविपुष्ट या गुरुपुष्टमें सिद्ध किये मालकांगणी के तेल द्वारा या केशर-अष्टगंध द्वारा शिष्यकी जिह्वा पर मंत्रबीजका आलेखन करके शिष्यकी जड़ता दूर की जाती। मंत्रसिद्ध सारस्वत चूर्ण और मालकांगणी ज्योतिष्मती तेलके सेवनसे सेंकड़ों शिष्योंको महामेधावी बनाने का प्रयोग संस्कृत पाठशालामें होते थे। यह चूर्ण ज्यादाकर दिपोत्सव में सिद्ध होता था।

कवि ऋषभदास के लिये कहा जाता है की वे मंदबुद्धि के थे। उपाश्रयोंमें गुरुभगवंतोंकी सेवा करते थे। कचरा निकालते थे। एकबार सारस्वत पर्वग्रहणमें पूज्य विजयसेन सूरि म.ने अपने मंदबुद्धि शिष्यके लिये ब्राह्मी मोदक सिद्ध करके पाटले पर रखा। पञ्चक्खाण का समय नहीं हुआथा और गुरुदेव बाहर गये। ऋषभदास सुबहमें जल्दी कचरा निकालने आये। वह मोदक रेखा और खा गये। पू. आचार्यदेवने शिष्यके लिये मोदक खोजा, पर मिला नहि। ऋषभदासको पूछने से पता चला कि उन्होंने उपयोग किया है। (अंतमें) गुरुदेवकी आशिष से वे ऋषभदास महाकवि बने।

तेलंगणाके इश्वरशास्त्रीने भी ग्रहणके दिन ज्योतिष्मती तेलको अभिमंत्रित करके प्रयोग द्वारा अपनी पाठशालाके पाँचसो (५००) विद्यार्थीयोंको महामेधावी बनाया था।

इसीतरह सारस्वतयंत्रो-सारस्वत गुटिकाको धारण करनेसे महाविद्वान बननेके उल्लेख ग्रंथोंके पन्ने पर मिलते हैं। इसीतरह मंत्र-तंत्र-यंत्र-औषध आदि अनेक प्रयोगों द्वारा अपने यहाँ सारस्वत साधना होती है।

साधक अपने सद्गुरुद्वारा इसमेंसे कोई भी आलंबन प्राप्त कर सारस्वत प्रसाद प्राप्त कर सके। मात्र पुस्तकमें लिखे या छपे हए,

प्रयोग फलदायी नहीं होते। उपरसे दुष्फल-दुर्गति देनेवाले बनते हैं। ऐसी स्पष्ट चेतावनी मंत्रमहर्षिया ग्रंथमें देते हैं।

मंत्र या औषध, अधिकारी गुरु द्वारा दिया जाय तब ही साधक के लिये फलदायी होता है। इस बातका साधकको ज्यादा ख्याल रखना चाहिये। सचमुचतो मंत्र-पुस्तके शिष्य के लिये नहीं गुरुओं के लिये ही लिखे जाते हैं, छपे जाते हैं। जिसमें से योग्य प्रयोग शिष्यके लिये पसंद करके गुरु वह प्रयोग करा सके और फल मिले।

जैन परंपरामें सारस्वत उपासना सर्वप्रथम आचार्य सिद्धसेन दिवाकरजीके गुरुदेव आचार्य वृद्धिवादी सूरिजीके जीवनमें दिखाई देती है।

बृद्ध वयमें दिक्षित मुकुंद विप्र गुरु बंधुओं के बचनसे उन्नित होकर भूरच के शकुनिका विहार चैत्यमें अनशन लेकर बैठ गये। २५ वे दिन सारस्वतीका वरदान प्राप्त किया। महाम वादी बने एवं वृद्धवादि सूरिजीके नामसे विख्यात बने।

पू. आचार्य बप्पभट्टी सूरि प., पू. आ. हेमचंद्रसूरि प., उपा. यशोविशयजी प. श्रेताम्बर जैन परंपरा के प्रख्यात सिद्ध सारस्वत महर्षि है। तो दिगंबर परंपरा में आचार्य पल्लिषेण प्रख्यात है।

आ. बप्पभट्टी का पोदेराकी पोशालामें, श्री हेमचंद्रमुनिको अजाहरीमें, पू. यशोविजयजी को गंगातटमें सरस्वतीका वर मिला। आखरी शतकमें श्री हिम्मत विमलजी तथा योगीराज शांतिसूरीने (आबुवाले) अजाहरी में सरस्वती प्रत्यक्ष किये थे।

आज भी अनेक समुदायोंमें सारस्वत साधना चल रही है। कई कई भाग्यशालीको माताके दर्शन भी प्राप्त किए हैं। बाकि कई मुनि भी इस साधनाके प्रभावसे महाविद्वान या प्रभावशाली बक्ता बने हैं। कविश्रेष्ठ बने हैं।

जैन परंपरामें अजारी, शत्रुंजय गिरिराजकी तलेटी में आयी हुइ सिद्ध सारस्वती गुफा, काशीका गंगातट, भूगुक्छ (भरुच) का मुनिसुव्रतपंदिर आदि सारस्वत साधना के केन्द्र रहे हैं। इसके अलावा श्रेतांबर - दिगंबर परंपराकी पोशाला और पाठशालाए भी सारस्वत साधना के केन्द्र रहे हैं। जहाँ गुरुकृपासे सारस्वत वर पाकर महाकवि अमरचंद जैसे असंख्य नामी-अनामी कवि एवं विद्वान मुनिवर हुए। जैन गृहस्थोंमें महाकवि - धनपाल, महाकवि श्रीपाल, मंत्री वस्तुपाल, मंत्रीमंडन, सारस्वत प्रसाद पाकर महाकवि बने थे।

वैदिक परंपरामें काशी - काश्मीरमें आराधना कर, सिद्ध सारस्वत बननेवाले महाकवि कालीदास महाकवि हर्ष, महाकवि देवबोधि, (कलिकाल सर्वज्ञ-समकालीन) महाकवि सोमेश्वर आदि विश्वप्रसिद्ध हैं।

महापंडित देवबोधि का वृत्तांत प्रबंधोंमें मिलता है। वह साधकोंके लिये महत्वपूर्ण तथ्य प्रगट करता है। पंडित देवबोधि

गंगाके जलमें नाभि तक अंदर खडे रहकर सरस्वतीके चिंतामणी मंत्र की साधना करते थे। सबालाखका पुरश्चरण होते ही सारस्वत वर मिलें ऐसा आमाय होने पर भी एककीस एककीस पुरश्चरण तक उन्हें वर न मिला। आखरमें खिन्न उद्घग्न होकर उन्होंने जपमालाको गंगाके जलमें फेंक दी। माला गंगाके जलमें डूबने के बजाय आकाश में अद्वा स्थिर हो गई। पंडितजी आश्रय चकित हो गए। माँ ने आकाशवाणी करके कहा बत्स ! खिन्न न हो। भवांतरकी बहोत हत्याए तेरी सिद्धिमें अंतरायभूत थी एक एक पुरश्चरण से एक एक हत्या का पातक तूट गये। अब तु मिरसे एक पुरश्चरण कर, तुझे निश्चित वर मिलेगा। पुनः देवबोधिने पुरश्चरण किया और एवं सिद्धि प्राप्त हुई।

सारस्वत के अन्य सभी सात्विक साधनामें ऐसे अनेक व्यपायों (संकटे) जन्म जन्मांतरीय हमें बाधारूप होते हैं। वे टले तब ही इष्ट सिद्धि हमें मिले।

‘जपात् सिद्धि जपात् सिद्धि जपात् सिद्धि ने संशयः। जपतो नास्ति पातकाम्।’ सात्विक साधकको यह बात नहीं भूलनी चाहिए।

सर्व मातृका - मयी भगवती सरस्वती निखिल, ब्रह्मांडेश्वर अरिहंत परमात्माकी डी परमशक्ति है। जो इहलोक में सर्वसिद्धि देकर अंतमें परमपद देती है।

मेरी सालो तक साधना एवं अभ्यास के परिपाकरूप यह बात मेरी समझमें आयी है। वि.सं. २००८ में मुझे उप्रमें आठवाँ साल लगा और मेरी दीक्षा संपत्र हुई। मेरे सदगुरुजी पं. भ्रंदकर विजयजी महाराजाने मुझे सिनोरमें दादा शांतिनाथजी के मंदिरजी के पास नर्मदा नदीके टटकी समीप उपाश्रयमें दीक्षा बाद नव मास तक रख्ना।

पर्युषणामें संवत्सरीका अद्वम कराके मुझे सारस्वत मंत्र दीक्षा विधिवत् देकर सवालक्ष । मूलयंत्र का जप किया, सालो तक गुरुदेव निर्दिष्ट अद्वम एवं मंत्र जापका सिलसिला चलता रहा। वह सदगुरुकी कृपासे प्राप्त माता सरस्वती भगवती के किंचित् अनुग्रह से यह नोंध किया है। मैं... छवस्थ और अपूर्ण साधक हूँ। इसलिये इसमें क्षति भी हो सकती है। जो सुझ साधक सुधार लेंगे ऐसी आशा रखता हुँ।

माँ सरस्वती पर अटूट श्रद्धावान मुनि कुलचंद्र विजयजी की हार्दिक प्रेरणासे यह नोंध लिखी गई है। उनके निमित्त मैं यह चिंतन मनन कर सका इसलिये मैं उन्हें भी सहायक मानता हूँ। अंतमें मेरे सदगुरुदेव पू. पंन्यासजी म.सा. तथा माँ सरस्वती भगवती, नित्य मुझ पर सदा अनुग्रह बुद्धि रखें यही प्रार्थना ।

लि. धुरंधर वि.

वि.सं. २०५४

चै. व. ११ गुरुवार,

ગ્રંથનું ગરવું ગુંજન

દેવી સરસ્વતીજીનું સંમાન

લોકોચર જિનશાસનની આધારશીલા જિનબિંબ અને જિનાગમ છે. જિનેશ્વર પ્રભુની મૂર્તિ, સ્વરૂપ-પ્રાપ્તિ નું લક્ષ્ય સિદ્ધ કરવામાં સમર્થ છે. અને જૈનાગમ, મોક્ષમાર્ગમાં દિવાદાંડીની જેમ જીવોને સ્વ-રૂપ પ્રાપ્ત કરવામાં પથપ્રદર્શક છે.

અરિહંત પ્રભુના મુખમલમાં નિવાસ કરનારી વાણીની સ્વામિની શ્રી શુતદેવતા સરસ્વતીનો પ્રભાવ આ ભૂમંડલમાં અધાવધિ અખંડ ચાલી રહ્યો છે. જેનાદ્વારા ભારતના સમસ્ત દર્શન અને સમૃદ્ધાયોમાં માં સરસ્વતીજીના આદર - સંમાન - સ્વીકાર કરવામાં કોઈ પણ મત-મતાંતર નથી.

શુતદેવતાની મહત્તમા

જેન દર્શનમાં પાંચ (મતિ-શુત-અવધિ-મન: પર્યવ-કેવળ) જ્ઞાન પેકી બીજું શુતજ્ઞાનના પણ (અક્ષર) સ્વરૂપ શુતદેવતા એ પ્રવરણની અધિક્ષાત્રી દેવી મળાય છે.

ગણાધરોના મુખ (રૂપી) મંડપમાં વૃત્ત્ય કરનારી સરસ્વતી સમસ્ત જગતમાં જ્ઞાનનો મૂળ ચોત પહોંચાવનારી છે.

જેનેતરોમાં પણ બ્રહ્મા-વિષ્ણુ-મહેશ આદિ દેવોએ પણ જેને પ્રણામ કર્યા છે અને દિગ્ગજ કોટિના મૂર્ધન્ય પંડિતો એ પણ જેમની સ્તુતિ કરી છે તેવી મૌસૂલસ્વતી અજ્ઞાન તિમિને દૂર કરનારી છે એમ પ્રસિદ્ધ જ છે “યા બ્રહ્માદચ્યુત શંકર પ્રભૂતિમિ: દૈવ: સદા વન્દિતા.” શ્લોકની પંડિતિથી આ વિભાવના પ્રત્યક્ષ જણાય છે.

ભારતી દેવીનું મહત્તમ સામર્થ્ય

ભારતી દેવી સાહિત્ય-સંગીત-કલા-વિદ્યા અને જ્ઞાન આપનારી માની છે. પરંતુ અધાવધિ (આજસુદી) અપ્રકાશિત મહોપાદ્યાય શ્રી યશોવિજ્યજ્ઞકૃત શ્રી સરસ્વતી અષ્ટક ના સાતમા શ્લોકમાં બહુજ સ્પષ્ટતારી નિવેદન કર્યું છે. કે શ્રી સરસ્વતી દેવીએ મોક સંપત્તિ - કેવળજ્ઞાન માટે પારંપારિક નિરપાય કારણ છે, કેમકે “ભારતીદ્વિપીના પ્રસાદથી જ્ઞાન મળે છે, તે સમ્યગ્જ્ઞાનથી તાત્પ્રિક માર્ગ મળે છે. અને સમ્યગ્કિયાની પ્રાપ્તિ થાય છે. જે જ્ઞાન-કિયાથી સાધક કેવળજ્ઞાન (મોક) સંપત્તિ પ્રાપ્ત કરી લે છે. આ રીતે મોકનો નિરપાય હેતુ સરસ્વતીની કૃપા થાય છે.” આથી ફિલિત થાય છે કે સમ્યગ્જ્ઞાનની આરાધના-ઉપાસનાવિના જીવન ઉષ્મા ઉત્તસ અને ઉદ્દેશભર્યું પ્રતીત થતું નથી. જુંદગી નિર્દ્ધક જ પહેં છે. એના કરતાં કમસોકમ માંની જાણકારી - પરિચય કરી લેવો આપશ્યક જ છે.

શુત-શારદા-સરસ્વતી દેવીના પ્રતીકો

શુત - શારદા - ભારતી - બ્રહ્મા - સરસ્વતી - વિદ્યા -

વાગીશ્વરી - ત્રિપુરા આદિ ૧૦૮ બિન્દુ બિન્દુ પથવિયારી નામ પ્રાપ્ત થાય છે. એવા ૧૦૮ નામોના જુદા જુદા સ્તોત્રો પણ ગ્રંથમાં છાપાય છે. પ્રાચીન શિલ્પમાં તે ચારભુજાવાળી અથવા બે હાથવાળી દેખાય છે. કિંતુ તારેગાહિલ પર જેને દેરોસરખુના મંદિર ના પૃષ્ઠભાગમાં આઠભુજાવાળી અને હંસયુક્ત જેને સરસ્વતી મૂર્તિ જોવામાં આવે છે. જે સંશોધનનો વિષય છે. ઘણા બધાં શિલ્પચિત્રોમાં જમણા હાથમાં પુસ્તક - કમળ અથવા અમૃતપૂર્ણી કર્મણ ચ્રહાણ કરેલ, રાજહંસ પર બેઠેલી અથવા શતદશ કમળ વરચ્યે વિરાજિત અને કયાંક શિલા પર બેઠેલી જણાય છે. જોકે એમાં પણ બિન્દુ બિન્દુ સંકિટાર્થ હોઈશકે તો પણ જેનોની સરસ્વતી બાલહંસ અને જેનેતરો ની મયૂરના પ્રતીકવાળી મળાય છે.

સરસ્વતીજીનો નિવાસ

જેન ધર્મ માન્ય “સેન પ્રેશ્નોત્તર” નામના પ્રેશ્નોત્તર ગ્રંથમાં વ્યંતર નિકાયના ગીતરતિ ઈન્દ્રની મહર્દીક પદ્મરાણી સરસ્વતી દેવી છે. એવો ઉલ્લેખ મળે છે.

જ્યારે જેનેતરોની માન્યતા પ્રમાણો બ્રહ્માની બે પુત્રીઓ પેકી એક પુત્રી સરસ્વતી છે. અને કયાંક તેને બ્રહ્માની પત્ની પણ માની છે. એ જ્યારે અપરિણીતા હતી ત્યારે હંસના પ્રતીકવાળી હતી અને જ્યારે અપરિણીતા થઈ ત્યારે મયૂરના પ્રતીકવાળી થઈ. પરંતુ નિશ્ચિતાર્થ કરવામાં વિલિન્ન મત-મતાંતર ચાલે છે તેથી એ પણ સંશોધનનો વિષય છે.

સરસ્વતીજીના પ્રતીકોની રહસ્યમયતા

સરસ્વતીજીના હાથમાં જે પોઢી (પુસ્તક) છે, એ જ્ઞાનની અમોદ શક્તિ નું સૂચક છે. માળા, મંત્રદીકા સૂચક છે અને એમાં જ્ઞાન સાધનાને યોગ્ય હિથા-ઉપાસના દ્વારા નિર્મિત થાય છે. એ જ રીતે વીણાવાદન એ સંગીત દ્વારા આત્માની સ્વરૂપ અવસ્થામાં લયતિન થવાનું સૂચક છે. તથા વરદમુદ્રા અને અમૃતથી ભરેલું કર્મણ ભક્તજ્ઞનો ના ત્રિવિદ્ય પાપ - તાપ - સંતાપને દૂર કરીને આત્માનુ-ભૂતિનો રસાસ્પાદ કરાવનાર છે. રાજહંસ, જગત્કાળ સત્ત-અસત્ત તત્વોને ક્ષીર-નીર ની જેમ વિદેશજ્ઞાન દ્વારા બેદ દ્રષ્ટિધી સોડહ સોડહ ના અજપાજપનું સૂચન કરી આત્મ સ્વરૂપને પ્રત્યક્ષ કરવાનું પ્રતીક છે.

મયૂરવાહિની એ માત્ર જ્ઞાન-વિજ્ઞાનની અધિકારી નહીં પરંતુ સમગ્ર સાહિત્ય સંગીત કલાની પણ મહા અધિકારી છે.

સરસ્વતીજ શતદશ કર્મણમાં વિરાજિત છે તે બ્રહ્મજ્ઞાનની પ્રાપ્તિનું નિરૂપક છે. અને દેહસ્થિત બ્રહ્મલક્ષ્માની ઉદ્ગાટિકા પણ એ જ એવું જણાય છે. તંત્ર ગ્રંથોમાં સરસ્વતીજને સુખમણા નાડીની

स्वामीनी कही छे अने तेनी हृपाथी तेमज मध्यमा नाड़ीना अस्यासथी ४ जुप शिवपूर्ण सुधी पहोंचे छे. एवं हृपेष्याय छे. आ रीते जुदा जुदा प्रतीको द्वारा वैश्विक सनातन तत्त्वोने सत्यम्-शिवम्-सुंदरम् मां प्रस्थापित करीने ज्ञानानुभव अने सौंदर्यनुभव जे आत्माना विशिष्ट शुणो छे तेना इपडो देवीनी भूर्तिमां धटाय्या छे.

मांना स्वरूपनो लिङ्ग लिङ्ग स्वीकार केवी रीते ?

मां भगवती सरस्वतीलुनुं प्रब्रह्म त्रिकालाभावाधित छे. ए सर्व संसारी ज्ञानी उद्देश्याभिनी प्रेरणादायक ज्ञानशक्ति स्वरूपा छे. प्रत्येक धर्म-समुदायोमां मां सरस्वतीलुनो विशिष्ट स्वरूपमां सादर स्वीकार थयो ४ छे. हिन्दुओमां सरस्वती नामथी, येश्वोमां शारदा, बोद्धोमां प्रज्ञा पारमिता, ख्रिस्टीओमां अद्वितीया अने वैनोमां श्रुतेवताना नामथी माँ सरस्वतीनी पूजा थाय छे. दक्षिणाभारत - बंगाल - भेदालत - आदिमां 'त्रिपुरा भारती' ना नामथी धएरो प्रभाव अने प्रसार कर्णिगोचर थयो छे.

"ऐन्द्रस्येव शरासनस्य दधर्ती" ऐ चरणाथी शङ् थतुं 'लघु पंडित' लुं त्रिपुरा भारती स्तोत्र अत्यंत प्रभावशाली अने गूढार्थ भनायुं छे. जेना उपर जेनाचार्य श्री सोभतिलक सूरिज्ञ म.सा. श्री ए स्तोत्रना. रहस्य स्फोट करती अननीय टीका रची छे. साथे साथे एकवीक्ष श्लोकमां एकवीक्ष (२१) लिङ्ग लिङ्ग कार्यसाधक मंत्रो श्लोकांतमां भूक्या छे जे त्रिथमां प्रस्तुत कर्या छे.

आ स्तोत्रना कर्ता 'लघु' नामना चारणा छे. राजस्थानना अजारी गामना, पहाडोनी वरच्यो ज्यां मां शारदानुं प्राचीन मंडिर छे त्यां मांनी लगातार साधना द्वारा मांनुं परदान प्राप्त कर्यु हतुं. आ स्थान लघु काश्मीर कहेष्याय छे. आ शारदा अषाढी चातुर्भुजमां अजारीमां नियास करे छे अने आह महिना काश्मीरमां वसे छे. एवी रीते अमुक साधक गणा कहे छे. परंतु आ स्थान बहु ४ प्रभावसंपन्न कार्यसाधक छे एमां बेमत नथी.

विद्यादेवीनी साधना शामाटे करवी ?

जगतना कोई पाण व्यवहारमां, विषयमां के विकासमां अरो! कोई पाण सिद्धिने भाटे मांनी कडणा हृपा - प्रसाद करवो अनियार्थक्षे प्राप्त आवश्यक थर्थ जाय छे. तेनी आराधना- साधना धणा प्राचीन काजथी चाली आये छे.

विकम्भनी आठमी सटीमां थयेला प्रसिद्ध आभराजा प्रतिबोधक श्री जप्पभट्टीसूरि म.सा. बाल दीक्षाज्ञवननी अद्भूत घटना विज्ञात छे के गुरुदेवश्री सिद्धसेन दिवाकरज्ञाए एमनी सुयोग्यता जोईने श्री सारस्वत महामंत्र आप्यो हतो. तेओ निरंतर जाप करता हतों परंतु एक दिवस नित्य जापमां एकाग्र थयां, त्यारे बालभुजिना बैचिक भ्रष्टाचार्यना तेज नी आभाथी, दयाननी लयलीनताथी अने जापना प्रकर्षथी सनानकीडामां भग्न थयेली श्री सरस्वती हेवी शीघ्रताथी एवाने एवा ४ स्वरूपमां प्रगट थर्थ हती, परंतु भुवियरे मांनुं विषम स्वरूप जोईभोड्हे फेरवी लीद्धुं त्यारे हेवी ने आश्र्य साथे पोताना स्वरूपनो घ्याल आव्यो अने स्वरूप थद्यने पूर्ण प्रसन्नताथी

मुनिश्रीने परदान आपी स्वरूपाने पाई छी. तेए मुनिश्रीने परदान आप्यु के 'तुं सदाय अजेय बनीश' त्यारथी मुनिपरज्ञने प्रतिहिन हजार (१०००) लोक कंठस्थ करवानी शक्ति प्राप्त थर्थ अने सर्व शास्त्रमां पारंगत थद्यने श्री ज्ञनशासनना प्रभावक दार्चो करवामां मां नी हृपाथी समर्थ थया. अने ऐ ४ माँनी हृपाथी कलिकाल सर्वज्ञ हेमचंद्राचार्यज्ञ, कवि तालीदासज्ञ, श्रीर्ष, भाद्र-भारवि आदि पंडितवर्थ श्रेष्ठतमज्ञपे विद्याना क्षेत्रमां प्रसिद्ध थयां छे.

हेवानो भावार्थ ऐ छे के ते महापुरुष जेवा बहुमोठा सत्यशाळी, पराक्रमी के विद्यापुरुष न बनी शकी ए परंतु मांनी अभिनन्दन्नु एकाद पाण हृपा किरणा जाणो-अज्ञाणो प्रत्यक्ष के परोक्ष मणी जाय तो पाण आपायुं ज्ञवन उन्नतिना पथ पर सरणताथी प्रगतिकारक बनतु रहे.

अे महाज्ञोनी जेम महाज्ञोना हृपापात्र बनवाने भाटे माँना चरणानी सेपा-भक्ति-उपासना दिल लगावीने करवी अति आपश्यक छे अने ज्ञवनमां शील-सत्य-सादाई अने तप-जप कर्त्तुं पाण एट्टुं ४ आपश्यक छे.

सरस्वतीलुनो संबंध क्यारथी ?

धरती पर जन्म लेतांनी साथे ४ बालको ज्यारे झूँदन करे छे त्यारे 'ओं ओं ओं' एवो अवाज करे छे. त्यारे एवं लागे छे के ते पोतानी वेदना व्यक्त करवा भाटे वाणीनी सहाय लेवानो प्रयास करे छे. पाण हकीकतमां एवं थतुं नथी, अे बालक जाणो एम बीज मंत्रना स्वरूपवाली माँ ! तुं मारी पीडा-वेदना-क्षुधाहि भनना भावो - भारी आ साक्षातभ मांने जाणाप जेथी ते भने शांत करवानो प्रयास करे. अने न जाणो त्यारे एवं ४ कंदिक थाय छे के एनी साक्षात् (जन्मदात्री) भाता पोतानुं बधुं कार्य छोडी दीकरानी पासे ज्यने तेने शांत करे छे. आथी जन्मतांनी साथे ४ मनुष्यनो सर्वप्रथम संबंध सरस्वतीलुनो ४ होय छे. परंतु भोटा थतां ४ श्री = लक्ष्मीलु आदिना संबंधमां अनेक प्रकारे रहेतां रहेतां पोतानुं पोतीकुं खोइ बेसे छे.

अमेरीकानी नासा संस्थाए बाराखडीना प्रत्येक अक्षरना लिङ्ग लिङ्ग प्रकारना भोलिक अर्थाद्धन विक्रानो द्वारा तन्त्र शेतीथी रजु कर्या छे. तेमांथी अं एम बीजनुं अर्थाद्धन कंदिक एवं रुद्ध कर्या छे. एवं परंपरा थी कर्णिगोचर थयुं छे.

ज्ञवन अनेकविधि चित्र - विचित्र दृष्टिगतो संयोगो अने घटनाओं साथे संकलायेतुं छे. सामान्यतया ज्ञवने सर्वत्र धन-संपत्तिनुं भूत्य सर्वाधिक रहे छे परंतु एनी पूर्तितो देव-देवी नी हृपाथी पाण थाय छे. मंत्र-जापथी कार्यसिद्ध शीघ्रताथी थाय छे. परंतु मंत्रमार्गनी यथार्थ जाणाकारी विना संलग्नतः धाणुं करीने अनर्थ पाण थाय छे.

मंत्रनी गृह पातो

मंत्रो निश्चित नियमथी सुस्थित होय छे, निश्चित प्रकारे

ઉત્તરાણીય પદોળી સુસ્થિત યોજના હોય છે. પ્રત્યેક બીજ મંત્ર યા મંત્રપદોમાં નિશ્ચિત પ્રકારના આંદોલનો ઉત્પન્ન થાય છે, આ આંદોલનો પણ તે નિશ્ચિત પ્રકારના વર્ણ-ગંધ-આહૃતિ વાળા હોય છે. અને દેહમાં તે આંદોલનો નિશ્ચિત સ્થાનમાંથી જ ઉત્પન્ન થાય છે. જે તે જગ્યા પર પોતાનું સ્વામિત્વ ધારણા કરે છે. મંત્રોળા સ્વર, હસ્પ-દીર્ઘ-પ્રસ્તુત જેવી રીતે પણ ઉત્તરાણ કરવાનું બતાવ્યું છે. એમ કરવાથી દેહશુદ્ધિ-હૃદયશુદ્ધિ-નાડીશુદ્ધિ અને તત્પરશુદ્ધિ કમશાઃ થયા ભાડી છે, આગળ વધીને પ્રાણાની ગતિને નિયમિત કરીને મનને સ્થિર કરે છે, એ મનથી જ તે શક્તિ, ક્રદ બનીને સાધકને એકાચ લયલીન અવસ્થામાં વધુ સ્થિર કરે છે. ત્વારપદી શુદ્ધ મન્ત્રના ઇપ-ગંધ-આકારોમાં મન્ત્રદેવતા પદ્ધારીને ભક્તાની મનોકામના પૂર્ણ કરે છે.

પુનઃ પુનઃ મંત્રના રદ્દા થી તે મંત્રદેવતા મંત્રના ગૃહ્યકથનને કહીને પોતાના સ્થૂલ સ્વરૂપને છોડીને નિઃસીમ સ્વરૂપનું દર્શન કરાવે છે, અને એ પ્રમાણે શ્રદ્ધા દફતર બનતાં બનતાં સાધકને સંકલ્પ વિકલ્પોમાંથી મુક્ત કરીને નિવિકલ્પક અવસ્થાની પ્રાપ્તિ કરાવવામાં સમર્થ બને છે. આથી મંત્રસિદ્ધિ કરવામાં અનુભૂત ગુરુ, શારીરિક માનસિક બળ, ધીરજ અને શ્રદ્ધાની અતિ આવશ્યકતા હોય છે.

મંત્ર-દેવતા પ્રત્યક્ષ ક્ષયારે થાય ?

કૈવલ્યના દ્વાર રોં મળે ?

મંત્રસિદ્ધિમાં આમનાય (ગુરુ પરંપરા) અને વિશ્વાસ બાહુદ્ય આ બને મહિત્વના સહકારી હેતુ છે. એમાં પણ ગુરુ-મંત્ર-દેવતા-પ્રાણ અને આત્મા આ સધણું એકીભાવમાં સ્થિર રહે છે ત્યારે મંત્ર દેવતા શીધતાથી પ્રત્યક્ષ થાય છે. એમનું આસંબન માતૃકાશરો (અ થી હ સુધીના અસ્કરો) છે. એમને જ્ઞાનશક્તિની સાથે ગાડ સંબંધ છે. વાણી ચાર પ્રકારની છે. ૧) યેખરી ૨) મદ્યમા ૩) પશ્યન્તી ૪) પરા

- ૧) મુખમાંથી ઉત્તરાણ કરતી વાણી તે યેખરી.
- ૨) હૃદયગત વાણી તે મદ્યમા.
- ૩) નાભિગત સૂર્યમ સ્વરૂપવાળી વાણી તે પશ્યન્તી.
- ૪) જ્યાં કેવળજ્ઞાનના જાજવલ્યમાન સૂર્યના પ્રકાશ જેવું આત્મ તેજ હોય તે પર વાણી.

પરાવાણીનું ઉપાદાન પશ્યન્તી, પશ્યન્તીનું કારણ અદ્યમા અને યેખરી વાણીથી જ મદ્યમાં સુધી સાધક પહોંચી શકે છે. યેખરીની પ્રદાતા છે શ્રી સરસ્વતી હેવી. આથી માં સરસ્વતી જ કમશાઃ સાધકને કૈવલ્યના દ્વાર સુધી પહોંચાડે છે.

આજના વિષમકાળમાં જેનું દેહ-મનોબળ સામર્થ્યપૂર્ણ ન હોય, વિશિષ્ટ સત્ય ન હોય તેમણે વધુ આગળ વધું ચોગ્ય નથી. પૂર્વના પુણ્યોદયથી હેવી-દેવતાઓં ના દર્શન સાધકને થાય છે. પ્રારબ્ધ અને પુરુષાર્થથી મંત્રદેવ સિદ્ધ થાય છે. હા, ક્ષયારેક ક્ષયાંક મંત્રસિદ્ધિ નથી થતી એવું લાગે ત્યારે બે-અણા વાર વિશેષ શુદ્ધિથી સાધના કરવી, પણી પણ સિદ્ધ ન થાયતો તે મંત્રસાધના છોડી હેવી જોઈએ. આ વિષયમાં એક વાત હું પૂરી સ્પષ્ટતાથી જણાવવા માંગુ

છું કે જેણે અદ્યાત્મમ ઉત્ત્રતિ અથવા પરમશ્રેષ્ઠ પ્રાપ્ત કરવું હોય તેમને ચથાચોગ્ય આ માર્ગ પર ધીમે ધીમે અનુભવી પુરુષોની પાસે બેસી માર્ગદર્શિન-કૃપા-પ્રસાદ મેળવીને આગળ વધું ઉચિત છે. એમાં પણ જે સંયમી-સંસાર વિમુખ- યેરાગ્યવાન પરમાર્થી હોય એમને માટે જ દૈવ-હેવીની મંત્રારાધના ઠીક છે. સંસારીઓને નહિ.

સમ્યગ્દુષિ દેવોની જ ઉપાસના કરવી જોઈએ. એમની જ સહાય - સલાહ પૂરતી છે, આ ચંથાં જેટલો પણ ઝેંજ - ઝેંનેતરોનો સંગ્રહ કર્યો છે. તે સ્તોત્ર-મંત્ર-યત્ત્રાદિ ની સધળી વાતો ઇકત સંગ્રહાર્થી જ છે. આથી એમાં વધુ ઉંડા જવું, આરાધના કરવી ઠીક નથી.

સંપાદક જ્યાબદાર નથી

મહામંત્રાધિરાજ નવકારમંત્રથી અધિક કંઈજ નથી. એજ સર્વાધિક છે. અહીં અન્ય જે પણ વાતો રજૂ કરી છે તે ઇકત તે વિષયને અનુરૂપ જ કંઈજ કંઈજ મંત્રાદિ વગેરે પ્રસિદ્ધ કર્યા છે. આ સર્વ શુતક્ષાન વિષયના જિજાસુ સાધકોને માટે અને માંની ભક્તિને માટે યદિકિયિત પ્રચાસ કર્યો છે, તો પણ જો કોઈ અનધિકૃત ચેષ્ટા કરશે અને અનિષ્ટ નો ભોગ બનશે તો તેમાં સંપાદક જ્યાબદાર નહીં રહે. આ વિષય માં ગીતાર્થ જ્ઞાની-ગુરુભગવતની આજા વિના કંઈજ જ ન કરવું જોઈએ.

વિધા પ્રભાવક અનુભૂત સિદ્ધ ચંબો

(ચંબો વિલાગમાં) અનુભૂત અને પરમ પ્રભાવક સોળ (૧૬)થી અધિક ચંબો પ્રાથમિક જ્ઞાનકારી સાથે આપ્યા છે. ચંબોમાં ૧-૨-૩ આદિ અંક લખ્યા છે. તે મંત્રદેવતાના ગુણ સ્વરૂપ મનાય છે. અંકાશરોની યોજના પણ નિશ્ચિત ઇપથી થાય છે. એમાં પણ પ્રથમના બે ચંત્ર, સારસ્વત ચિંતામણી ચંબ, હસ્ત પત્રમાંથી ઉદ્ઘૂત ત્રિપુર લેટ્વીનો વિધા-પ્રાપ્તિનો ચંત્ર બહુ જ પ્રભાવક મનાય છે.

મંત્રસિદ્ધિમાં શ્રેષ્ઠ તો પોતાની શ્રદ્ધા, સભર્પણ અને વિશ્વાસ જ છે. એનાથી જ કાર્યસિદ્ધ થાય છે. જેને પણ ચંત્ર બનાવીને રાખવાની દર્શા હોય તેણે શુભદિવસે, શુભ સમયે ચાંદી - તાંબા અથવા લોજપત્રપર દાડમની કલમથી અષ્ટગંધની શાહી ક્રારા એના વિધિ વિધાન જાણીને બનાવી શકે છે. પણી પવિત્ર સ્થાને રાખી નિત્ય દર્શન-અર્ચન-પૂજન વિધિ કરવી જોઈએ.

માં ના ફોટાઓ કથાં કથાં છે ?

માં સરસ્વતીજીના પ્રાર્ચીન - અર્ચચીન જુદા જુદા પ્રકારના અનેક કલામક ફોટાઓ આશરે બસો પચાશ (૨૫૦) થી વધુ મૂક્યા છે. અમારો જેટલો પણ સંગ્રહ છે તે બધું જ શ્રદ્ધાળુ લોકોની સહાયથી મળ્યું છે. તેને સંગ્રહ રૂપે જનહિત માટે રજુ કર્યું છે. એમાં તામિતનાડુ, પંજાબ-સિરોહી-પાલાબંગાલ, બીકાનેર, જ્યાલિયર, નાગપુર આદિ દક્ષિણાભારતની ઘણી બધી અને અમદાવાદ, પાટણ, પિંડવાડા, માઉન્ટઆબુ, તારંગા, રાંતેજ, મહેસાણા, જૂનાગઢ, વડોદરા, સૂરત-પાલીતાણા આદિ ગુજરાત - રાજસ્થાન અને પ્રસિદ્ધ ચિત્રકારોની મનોહર કલાત્મક ફૂતિઓ મૂકી છે. તેમાં બંગાળની સરસ્વતી

પુસ્તકમાંથી અનેક બ્લોક એન્ડ વ્હાઇટ ફોટોઓ લીધા છે. આ ફોટોઓ ના મુજબામાં પણ સહુનો હાઈક સહયોગ રહ્યો છે.

સાહિત્ય-કાળ સ્વીકાર

આ ગ્રંથમાં સાહિત્યની ઉપલબ્ધિ માટે જેસલમેર - પાટા - ડાયોફા-અમદાવાદ-કોબા-વડોદરા-સૂરતના પ્રાચીનજાનભંડારોનો ઉપયોગ કર્યો છે. અને જેનચિત્ર-કલ્પકુમ-કાવ્યસંગ્રહ- ભાગ-૨, ભેરવપદ્માવતીકલ્પ, બૃહદસ્તોત્ર સંગ્રહ, સરસ્વતી પંદ્રના, સજ્જનસંગ્રહ, લિંગાદિ પુરાણા, સાધન માલા, ચંડીકલ્પતરુ આદિ ગ્રંથોનો સહયોગ લીધો છે. તથા પ.પૂ. આ. શ્રી વિજય પ્રધુમનસૂરીશ્વરજી મ. સાહેબ ગ્રંથનો ઉદ્ઘેશ અને સારભૂત વાતોનો મનનીય લેખ લખી આપવા બદલ કાણી છું. મેં તો ફક્ત મારી અલ્પ અતિ અનુસાર સંપાદન સંશોધન કર્યું છે.

મારા અંતરની અપેક્ષાઓ

આ સંશોધન અને સંગ્રહનું બૃહત્કાર્ય મારા નસીબમાં ક્યાથી ? તો પણ મૈં શારદાદેવીની કૃપાથી, મારા અનંત ઉપકારી, સંદેશ કૃપાળુ પૂજયપાદ ગુરુહેવશ્રી વિજય ચન્દ્રોદય સૂરીશ્વરજી મ.સા.ની જ પદમૃપાથી આ ગ્રંથ રટન પ્રકાશિત થયો છે. આ પ્રકાશનમાં મારી અલ્પહાસી અને અનબિજ્ઞતાને કારણે કંઈ ભૂલ-ક્ષતિ હશે,

તોપણ મૈં નો ઉપાસક ગણ અને વિદ્ધદ સમાજ - પાઠક ગણ પાસે એક અપેક્ષા રાખું છું કે મારી ક્ષતિનો હાઈક નિર્ણય કરી અવશ્ય યાદ કરાયે, હું જરૂર શુદ્ધિકરીશ અને સહદ્યયતાથી આપનો હાઈક આભાર માનીશ.

જ્ઞાન - વિદ્યાના આ પવિત્ર ગ્રંથની આશાતના ઉપેક્ષા કયારેથી પણ ન કરવી જોઈશે. અને કરે તો મારી જવાબદારી નથી. જ્ઞાન-પિપાસુ લોકો ગ્રંથનું શાંતિથી અદ્યયન કરીને, ડિચિત મોલિક ઉપયોગ કરે, જેના વડે પોતાના દેહસ્થિત સુખપૂત્ર અનંત આત્મેક શક્તિ જાગૃત થઈને માની કૃપાળું ભાજન થાય. અજ્ઞાન રૂપ તીપ્ર તિમિર દટાવીને આત્મિક સુખાનુભૂતિમાં રત બની ને રૂપ-પર સર્વના આત્મકાળ્યાણી ભવ્ય ભાવનાઓ મૂર્તિમંત કરે અને શાશ્વત સ્વરૂપને પ્રાપ્ત કરે એજ અંતરની તીવ્યેચછા સાથે મંગલ ભાવના.

પૂજયપાદ ગુરુહેવ શ્રીમદ્ વિજય ચન્દ્રોદયસૂરીશ્વરજી મ.સા.
નો ચરણાંકિકર મુનિ કુલચંદ્ર વિ.

પિ.સં. ૨૦૧૫ ફા. સુ. ૩
સીમંધાર જિન દીકાં કલ્યાણાંક દિન.
અમદાવાદ.

ગ્રંથ કા ગરવા ગુંજાન

દેવી સરસ્વતીજીકા સન્માન

લોકોત્તર જિનશાસનકી આધાર શિલા જિનબિંબ ઔર જિનાગમ હૈ, જિનેશ્વર પ્રભુ કી મૂર્તિ, સ્વરૂપ પ્રાપ્તિકા લક્ષ્ય સિદ્ધ કરને મેં સમર્પથ હૈ, ઔર જૈનાગમ મોક્ષમાર્ગ મેં દીપસ્તંભકી તરહ જીવોકે સ્વ-રૂપ પ્રાપ્ત કરને મેં પથપ્રદર્શક હૈ।

અરિહંત પ્રભુ કે સુખ કમલમેં નિવાસ કરનેવાલી વાળીકી સ્વામિની શ્રી શ્રુતદેવતા સરસ્વતીકા પ્રભાવ ઇસ ભૂમણ્ડલમેં અદ્યાવધિ અખણ્ડ ચલ રહા હૈ જિસસે ભારત કે સમસ્ત દર્શન ઔર સમ્પ્રદાયમેં સરસ્વતીજીકા આદર-સમ્પ્રાન-સ્વીકાર કરને મેં કોઈ ભી મત-પતાંતર નહીં હૈ।

શ્રુતદેવતા કી મહત્ત્વ

જૈનદર્શનમાં પાંચ (મતિ-શ્રુત-અવધિ-મન: પર્યવ, કેવલ) જ્ઞાન મેં મેં દૂસરા શ્રુતજ્ઞાન વર્ણ (અક્ષર) સ્વરૂપ શ્રુતદેવતા પ્રવચનકી અધિષ્ઠાત્રીદેવી માની જાતી હૈ।

ગણધરોકે સુખ મણ્ડપમેં નૃત્ય કરનેવાલી સરસ્વતી સમસ્ત જગતમે જ્ઞાનકા મૂલસ્તોત બહાનેવાલી હૈ।

જૈનેતરોમેં ભી બ્રહ્મા-વિષ્ણુ-મહેશ આદિદેવો ને ભી જિને

પ્રણામ કિયા હૈ એવું દિગ્ગજ કોટિકે મૂર્ધન્ય પણ્ડિતો ને ભી જિનકી સ્તુતિ કી હૈ એસી મૌં સરસ્વતી અજ્ઞાન તિમિરકો દૂર કરને વાલી પ્રસિદ્ધ હુંદી હૈ। “યા બ્રહ્માઽચ્યુત શંકર પ્રભૃતિભિ: દેવૈ: સદા વન્દિતા” શ્લોકકી પંક્તિસે યહ વિભાવના પ્રત્યક્ષ દિખાઈ જાતી હૈ।

ભારતી દેવીકા મહત્તમ સામર્થ્ય

ભારતીદેવી સાહિત્ય-સંગીત-કલા વિદ્યા ઔર જ્ઞાનકો દેનેવાલી માની હૈ। લેકિન અદ્યાવધિ અપ્રકાશિત મહોપાદ્યાય શ્રી યશોવિજયકૃત શ્રી ‘સરસ્વતી અષ્ટક’ કે સાતવેં શ્લોકમેં બહુત સ્પષ્ટતાસે નિવેદન કિયા હૈ કી શ્રી સર. દેવી

મોક્ષ સમ્પત્તિ-કેવલજ્ઞાનકે પારમ્પરિક નિર્પાય કારણ હૈ, ક્યાંકે જિસ ભારતી દેવીકે પ્રસાદસે જ્ઞાન મિલતા હૈ તેસે સમ્યગ્ જ્ઞાનસે તાત્ત્વિક માર્ગ મિલતા હૈ એવું સમ્યગ્ ક્રિયા કી પ્રાપ્તિ હોતી હૈ જિસ ક્રિયાસે કેવલજ્ઞાન (મોક્ષ) સમ્પત્તિ સાથક પ્રાપ્ત કર લેતા હૈ, ઇસી તરહ સે મોક્ષકા નિર્પાય હેતુ સરસ્વતીકી કૃપા બનતી હૈ ઇસલિયે ફળિત હોતા હૈ કી સમ્યગ્ જ્ઞાનકી આરાધના-ઉપાસના દ્વિના જીવન ઉષ્ણા-ઉલ્લાસ ઔર ઉદ્દેશભરા વ્યતીત નહીં હોતા હૈ, નિરર્થક હી જિંદગી બહતી હૈ ઇસસે અચ્છા કમસે કમ માં કી જ્ઞાનકારી પરિચય કર લેના આવશ્યક હી હૈ।

श्रुत-शारदा-सरस्वती देवी के प्रतीक

श्रुत-शारदा-भारती-ब्राह्मी-सरस्वती-विद्या-वाणीश्वरी-त्रिपुरा आदि १०८ भिन्न भिन्न पर्याय वाची नाम मिलते हैं जैसे १०८ नामों का भिन्न भिन्न स्तोत्र भी ग्रन्थमें छपा हुआ है। वह चार भुजावाली या दो हस्तवाली प्राचीन शिल्पमें दिखाई जाती है। लेकिन तारंगा हिल पर जैन मंदिर के पृष्ठ भागमें अष्टभुजावाली जैन सरस्वती भूर्ति हंसयुक्त देखने में आती है, जो संशोधन का विषय है। बहुत सारे शिल्पों और चित्रोंमें दायें हस्तमें माला वरद मुद्रा या वीणा धारण की हुई और बायें हस्तमें पुस्तक-कमल या अमृतपूर्ण कमण्डल ग्रहण की हुई, राजहंसको बाहन बनाकर या शतदल कमलके बीचमें विराजित हुई और कई जगह पत्थर की शिलापर बैठी हुई दिखाई जाती है। यद्यपि उसमें भी भिन्न भिन्न संकेतार्थ हो सकते हैं फिर भी जैनोंकी सरस्वती बालहंस और जैनेतरोंकी मयूरके प्रतीकवाली मानी जाती है।

सरस्वतीजीका निवास

जैन धर्म मान्य सेन प्रश्नोत्तर नामक प्रश्नोत्तर ग्रन्थमें व्यंतर निकाथ की गीतरति इन्द्रकी महर्द्धिक पटरानी सरस्वती देवी है ऐसा उल्लेख मिलता है। जैनेतरोंकी मान्यतासे ब्रह्माकी दो पुत्रियोंमें से एक पुत्री सरस्वती है और किसी जगह पर वो ब्रह्माकी पत्नीभी मानी गई है वे जब परिणीता बनी तब मयूरके प्रतीकवाली थी और जब अपरिणीता थी तब हंसके प्रतीकवाली थी लेकिन निश्चितार्थ करनेमें भिन्न भिन्न मत-मतांतर चलते हैं इसलिये यह संशोधन का विषय है।

सरस्वतीजीके प्रतीकों की रहस्यमयता

सरस्वतीजीके हस्तमें जो पोथी (पुस्तक) है वो ज्ञानकी अमोघ शक्तिकी सूचक है, माला मंत्रदीक्षाकी सूचक है और उसमें ज्ञान साधनाके योग्य क्रिया-उपासना ध्वनित होता है। एवं वीणावादन संगीतद्वारा आत्माकी स्वरूप अवस्थामें लयलीन बनाने का प्रतीक है तथा वरदमुद्रा और अमृतसें भरा हुआ कमण्डल भक्तजनोंके विविध पाप-ताप-संतापको दूर करके आत्मानुभूतिका रसास्वाद करानेवाले हैं। और राजहंस जगत् के सत्-असत् तत्त्वोंको क्षीर-रीर की तरह विवेकज्ञनद्वारा भिन्न (भेद) द्रष्टिसे सोऽहं सोऽहं का अजपा जप का सूचन बताकर आत्म स्वरूप को प्रत्यक्ष करानेका प्रतीक है। मयूर वाहिनी मात्र ज्ञान-विज्ञानकी ही अधिष्ठात्री नहीं किन्तु सारे साहित्य संगीत कला की भी महान अधिष्ठात्री है।

सरस्वतीजी शतदल कमलके बीचमें विराजित दिखाई जाती है वो ब्रह्मज्ञान की प्रामिका निरूपक है और देह स्थित चरमब्रह्मद्वारकी उद्घाटक भी वही है ऐसा ज्ञात होता है। तन्त्र ग्रन्थोंमें सरस्वतीजीको सुषुम्ना नाड़ी की स्वामिनी बताई है उसकी कृपा से ही और मध्यमा नाड़ीके अभ्यास में ही जीव शिवपद तक पहुंचता है।

ऐसा कहा जाता है। इसी तरह भिन्न भिन्न प्रतीकोंद्वारा वैश्विक सनातन तत्त्वोंको सत्यम्-शिवम् -सुन्दरम् में प्रस्थापित करके ज्ञानानुभव और सौन्दर्यानुभव जो आत्माके विशिष्ट गुण हैं उसका रूपक देवी की मूर्तिमें घटाया है।

माँ के रवरूप का भिन्न भिन्न रवीकार कैसे ?

माँ भगवती सरस्वतीजीका प्रभुत्व त्रिकालावाधित है। वे सर्व संसारी जीवोंकी उर्ध्वगमिनी प्रेरणादायक ज्ञान-शक्ति रवरूप हैं। प्रत्येक धर्म-सम्प्रदायोंमें माँ सरस्वतीका विशिष्ट रवरूपमें सादर स्वीकार हुआ ही है। ब्राह्मणोंमें सरस्वती नामसें वैश्योंमें शारदा बीद्वारोंमें प्रज्ञा पारमिता, ईसाइयोंमें मीनवा और जैनोंमें श्रुतदेवताके नामसे माँ सरस्वती की पूजा की जाती है। दक्षिण भारत बंगाल मेघालय आदिमे “त्रिपुरा भारती” नामसे बहुत सारे प्रभाव और प्रसार कर्ण गोचर हुए हैं। “एन्द्रस्येव शरासनस्य दधती” चरणमें शुरु होता त्रिपुरा भारती स्तोत्र लघु पण्डितका अत्यंत प्रभावशाली गूढार्थ माना गया है। जिसपर जैनाचार्य श्री सोमतिलक सूरिजी म. श्री ने स्तोत्रका रहस्य स्फोट करके मननीय टीका बनाई है। माथ्र साथ इक्कीस श्लोकोंमें इक्कीस (२१) भिन्न भिन्न कार्यसाधक मन्त्र श्लोकान्तमें रखे हैं जो ग्रन्थमें प्रस्तुत किये हैं।

इस स्तोत्रका कर्ता ‘लघु’ नामक चारणजन ने राजस्थान के अजारी गाँव के पहाड़ोंके बीचमें जिधर माँ शारदाका प्राचीम मन्दिर था उधर माँ की लगातार साधना द्वारा माँका वरदान प्राप्त किया था। यह स्थान लघु काशमीर माना जाता है। माँ शारदा आषाढ़ी चातुर्मास अजारीमें निवास करती है और आठमास काशमीरमें बसती है ऐसा कुछ साधक जन कहते हैं लेकिन यह स्थान बहुत प्रभावसम्पन्न कार्यसाधक है इसमें दो मत नहीं हैं।

विद्यादेवीकी साधना क्यों करवा ?

जगत्के किसी भी व्यवहारमें-विषयमें-विकासमें अरे ! किसी भी सिद्धि के लिये भी माँकी करुणा-कृपा-प्रसाद प्राप्त करना अनिवार्य स्वप्नसे आवश्यक बन जाता है। उसकी आराधना-साधना बहुत प्राचीन कालसे चली आती है।

विक्रमकी आठवीं सदी में विख्यात हुओ आमराजा प्रतिबोधक श्री बप्पभट्टि सूरि म.सा. की बाल दीक्षा जीवनकी अद्भुत घटना ख्यात है कि गुरुदेव श्री मिद्द्वेसन सूरिजी ने उसकी ठीक तरहसे योग्यता देखकर श्री सारस्वत महामन्त्र प्रदान किया था। वे निरंतर जाप करते थे लेकिन एक दिन नित्य जाप में एकाग्र बने हुए थे। तब बाल मुनिके नैष्ठिक ब्रह्मचर्यके तेज की आभासे एवं ध्यानकी लयलीनता से और जापके प्रकर्षसे स्नानकीड़ा में रत बनी हुई श्री सरस्वती देवी शीघ्रतासे वैसे ही रूपमें प्रगट हुई लेकिन मुनिवरने माँ का विषम स्वरूप देखकर मुख फिरा लिया तब देवी को आश्र्य अपने स्वरूपका ख्याल आया तब स्वरूप बनकर अपने स्थानमें वापस लौटी और पूर्ण प्रसन्नतासे मुनिश्रीको बर दिया कि

“तू सदा अजेय बनेगा” बस उसी समयसे मुनिवरजीको प्रतिदिन १००० श्लोक कंठस्थ करनेकी दिव्य शक्ति प्राप्त हुई और वो सर्वशास्त्र पासंगत बनकर श्री जिनशासनके प्रभावक कार्य करनेमें माँ की कृपासे समर्थ बने और इन्हीं माँकी कृपासे कलिकाल सर्वज्ञ हेमचन्द्राचार्यजी यशोविजयजी, कवि कालिदासजी, श्रीहर्ष-माध-भारवि आदि पंडितवर्य श्रेष्ठ रूपसे विद्या के क्षेत्रमें प्रसिद्ध हुए हैं।

कहनेका मतलब एक ही है कि उन महापुरुष जैसे बहुत बड़े सत्त्वशाली-पराक्रमी या विद्यापुरुष हम न बन सकें लेकिन माँकी अपी नजर कृपा किरण जाने-अनजाने-प्रत्यक्ष या परोक्षमें मिल जाये तब भी हमारा जीवन उत्तरि के पथ पर सरलतासे प्रगतिकारक बने। उन महाजनोकी तरह माँ के कृपापत्र बनने के लिये माँ के चरणकी सेवा-भक्ति उपासना दिल लगाकर करना अति आवश्यक है और जीवनमें शील-सत्य-सादगी तप-जप-करना भी उतना हि आवश्यक है।

सरस्वतीजीका सम्बन्ध कब से?

धर्मी पर जन्म लेने के साथ ही बच्चे जब रूदन करते हैं तब ऐं ऐं ऐं ऐसा रूदन करते हैं। अपनी बेदना व्यक्त करने के लिये वाणी की सहाय लेने का प्रयास करते हैं, किन्तु वैसा नहीं है अपि तु वो बच्चे ऐं बीज मन्त्रके स्वरूपवाली माँ को रूदनद्वारा शायद बुलाते हैं कि हे ऐं ऐं स्वरूपा माँ! तू मेरी पीड़ा-बेदना-क्षुधादि मन्त्रके भावमरी साक्षात् माँ को ज्ञात कर ताकि वो मुझे शांत करने केलिए प्रयास करें और न जाने तब ऐसा ही कुछ होता है कि अपनी साक्षात् माँ अपना सब कुछ कार्य छोड़कर बच्चेके पास जाकर शान्त करती है इसलिये जन्म पाकर ही मनुष्यका सर्वप्रथम सम्बन्ध सरस्वतीजी का ही होता है लेकिन बड़े होते ही श्री लक्ष्मीजीके सम्बन्धमें बहुत प्रकारसे रहते रहते अपना निजी मूल्य खो देता है।

अमरिका नासा संस्थाने बाराधरीके प्रत्येक अक्षरका भिन्न भिन्न भौतिक अर्थघटन विद्वानोंद्वारा तत्त्व शैलीसे पेश किया है उसमें ऐं बीजका अर्थघटन ऐसा कुछ किया है वैसा परम्परासे कर्णगोचर हुआ है।

जीवन अनेकविधि चित्र-विचित्र इच्छाओं संयोगों और घटनाओंसे संबंधित है सामान्यतया सर्वत्र जीवको धन-सम्पत्तिका मूल्य सर्वाधिक रहता है किन्तु उसकी पूर्ति प्रसन्न देव देवीकी कृपासे ही होती है। मन्त्रजापसे कार्य सिद्धि शीघ्रतासे होती है लेकिन मन्त्रमार्गकी यथार्थ जानकारी के बिना संभवतः बहुलतया अनर्थ भी होते रहते हैं।

मन्त्रोंकी गृह बातें....

मन्त्र निश्चित नियमसे सुस्थित होते हैं, निश्चित तरीके से उच्चारणीय पदों की सुस्थित योजना होती है, प्रत्येक बीज मन्त्र या मन्त्र पदोंसे निश्चित प्रकार के आंदोलन उत्पन्न होते हैं, आंदोलन भी

तत् तत् निश्चित प्रकारके वर्ण-आकृति-गंधवाले होते हैं और देहमें वे आंदोलन निश्चित स्थानमें से ही उत्पन्न होते हैं जो उस जगह पर अपना स्वामित्व धारण करते हैं। मन्त्रों के स्वर च्छस्त्र-दीर्घ-प्लुत जैसे भी उच्चारण करने का बताया गया है वैसे करनेसे देह शुद्धि हृदय शुद्धि- नाडीशुद्धि एवं तत्त्व शुद्धि क्रमशः होने लगती है, आगे बढ़कर प्राणकी गतिको नियमित करके मनको स्थिर बनाता है, उसी मनसे ही वो शक्ति दृढ़ बनकर साधक को एकाग्र लयलीन अवस्थामें अधिक स्थिर करता है, तत्पश्चात् शुद्ध मन्त्रके रूप-गंध-आकारोंमें मन्त्रदेवता पथारकर भक्तकी मनोवांछा पूर्ण करता है।

पुनः पुनः मन्त्रके रूपसे मतलब याने गुह्य कथन कहकर अपने स्थूल स्वरूप को छोड़कर निःसीम स्वरूपका दर्शन कराते हैं, एवं दर्शन श्रद्धा दृढ़तर बनते बनते साधक को संकल्प-विकल्पोंमें से मुक्त बनाकर निर्विकल्प अवस्था की प्राप्ति कराने में समर्थ बनते हैं इसलिये मन्त्र सिद्धि करनेमें अनुभूत गुरु, शारीरिक-मानसिक बल धैर्य और श्रद्धाकी अति आवश्यकता रहती है।

मन्त्रदेवता प्रत्यक्ष कब बने ?

कैवल्यके द्वार कैसे मिले ?

मन्त्र सिद्धिमें आम्नाय (गुरु परम्परा) और विश्वास बाहुल्य ये दोनों महत्व के सहकारी हेतु हैं। उसमें भी गुरु-मन्त्र-देवता प्राण और आत्मा ये सब एकी - भावमें स्थित रहते हैं तब मन्त्र देवता शीघ्रतासे प्रत्यक्ष होता है उसके आलंबन मातृकाश्वर (अ से ह तक) है। उनका ज्ञानशक्तिके साथ गहरा सम्बन्ध है। मातृका वाणी चार प्रकारकी है।

१) वैखरी २) मध्यमा ३) पश्यन्ती ४) परा

१) मुखसे उच्चारण की जाती वाणी सो वैखरी,

२) हृदयगत वाणी सोते वर्णों वे मध्यमा,

३) नाभिगत मूळमस्वरूपा वाणी सो पश्यन्ती और

४) जहां केवलज्ञानका जाज्वल्यमान सूर्य के प्रकाश जैसा आत्मतेज है वह परा।

परावाणीका उपादान पश्यन्ती, पश्यन्तीके कारण दूसरी मध्यमावाणी और वैखरीवाणीसे ही मध्यमा तक साधक पहुंच सकता है, वैखरी की प्रदाता श्री सरस्वती देवी है। अतः सरस्वती माँ क्रमशः साधक को कैवल्यके द्वार तक पहुंचाती है।

आजके विषमकालमें जिसका देह-मनोबल सामर्थ्यपूर्ण न हो, विशिष्ट सत्त्व न हो उसको अधिक आगे बढ़ना ठीक नहीं है, पूर्व के पुण्योदय से ही देव-देवताओंका दर्शन साधकको साधने मिलता है, प्रारब्ध और पुरुषार्थसे मन्त्रदेव सिद्ध होता है। हाँ कभी किसी जगह पर मन्त्र सिद्ध नहीं होता हो ऐसा लगे तब दो-तीन बार विशेष शुद्धि से साधना करना, फिर भी सिद्ध न हो तो वे सब मन्त्र साधन छोड़ देना चाहिये। इस विषयमें एक बात मैं पूरी स्पष्टतासे निवेदन करना चाहता हूँ कि जिसको अध्यात्म उन्नति या परमश्रेयः

प्राप्त करना हो उसको ही यथायोग्य इस मार्ग में आहिस्ते आहिस्ते अनुभूत पुरुषोंके पास बैठकर मार्गदर्शन कृपा-प्रसाद लेकर आगे बढ़ना उचित है, उसमें भी जो संयमी-संसार विमुख-वैराग्यवान् परमार्थी हो, उनके लिये ही देव-देवी की मन्त्राराधना ठीक है। संसारीको नहीं।

सम्प्रदृष्टि देवों की ही उपासना करनी चाहिये। उनकी ही सम्भायता-सलाह काफी होती है। इस ग्रन्थमें जैनेतरेकी जितनी भी बातें संग्रह की हैं, स्तोत्र मन्त्र-यन्त्रादिकी सब बाते केवल संग्रहार्थी ही हैं उसमें ज्यादा गहरा जाना / आराधना करना अच्छा नहीं है।

सम्पादक जिम्मेदार नहि है।

महामन्त्राधिराज नवकार मन्त्र के अलावा कुछ भी नहीं है, वे सर्वोत्तम सर्वाधिक हैं। इधर अन्य सभी बातें प्रस्तुत की हैं वह केवल तद् विषया स्वरूप ही किंचित् किंचित् मन्त्रादि प्रसिद्ध किये हैं यह सभी श्रुत विषय के जिज्ञासु साधकोंके लिये और माँ की भक्ति के लिये यत्किंचित् प्रयास किया है, फिर भी जो कोई अनधिकृत चेष्टा करेगा और अनिष्टका भोग बनेगा तो उसमें सम्पादक जिम्मेदार नहीं रहेगा। इस विषयमें गीतार्थ ज्ञानी-गुरु भगवंतकी आज्ञाके बिना कुछ नहीं करना चाहिये।

विद्याप्रभावक अनुभूत रिष्ट्र यन्त्र

ग्रन्थके यन्त्र विभागमें अनुभूत और परमप्रभावक सोलह (१६) से अधिक यन्त्र प्राथमिक जानकारी के साथ दिये गये हैं, यन्त्रोंमें जो १-२-३ आदि अंक लिखे गये हैं वह मंत्र देवताको गुह्य स्वरूप माने जाते हैं अंकाक्षरोंकी संयोजना भी निश्चित रूप से हुई है, उसमें भी प्रथम के दो यन्त्र, सारस्वत चिंतामणी यन्त्र, त्रिपुराभैरवीके पत्र में से उद्भूत और विद्या प्राप्तिका यन्त्र बहुत ही प्रभाविक माना गया है। मंत्रसिद्धिमें श्रेष्ठ तो अपनी श्रद्धा-समर्पण और विश्वास ही है उससे ही कार्यसिद्धि होती है। जिसको भी यन्त्र बनाकर रखनेकी इच्छा हो तो शुभदिन-समय पर चांदी-तांबा या भोजपत्र पर डाढ़मकी कलमसे अष्ट गंधकी स्याही द्वारा उसका विधि-विधान जानकर बना सकता है, बादमें पवित्र स्थानमें रखकर नित्य दर्शन-अर्चन-पूजन विधि करना चाहिये।

तस्वीरे कहां कहां कैरसी हैं... ?

माँ सरस्वतीजीकी प्राचीन-अर्वाचीन भिन्न भिन्न प्रकारकी अनेकशः तस्वीरे करीबन दोसों पचाससे (२५०) से अधिक रखी गई हैं, हमारा जितना भी संकलन है वह सभी श्रद्धालु लोगोंकी साहसो से मिला है अतः उन्हे एक संग्रहके रूप में जन हितार्थ के लिये पेश किया है, उसमें तामिलनाडु-पंजाब-सिरोही-पाला बंगाल-बीकानेर-ग्वालियर-नागपुर आदि दक्षिण भारतकी बहुत कुछ और पाटण-पिंडवाडा माउन्ट आबु-तारंगा रातेज-जूनागढ़-बरोडा-सूरत-पालिताणा आदि गुजरात-राजस्थान और प्रसिद्ध

चित्रकारोंकी मनोहर कलात्मक कृतियाँ रखी हैं। इसमें बंगाल लेंग्वेजकी बंगाला भाषा 'सरस्वती' पुस्तक में से अनेक ब्लेक ओड ब्हाइट तस्वीरे रखी हैं। इन तस्वीरों के मुद्रणमें भी सबका हार्दिक सहयोग भी रहा है।

साहित्य रचीकार

इस ग्रन्थमें साहित्यकी उपलब्धि के लिये जेमलमेर-पाटण-डभोई-बड़ोदा-अहमदाबाद-कोवा-सूरतके प्राचीन ज्ञान भंडारोंका उपयोग किया है। और जैन चित्र कल्पद्रुम-काव्यसंग्रह भाग-२, भैरव पद्मावती कल्प, स्तोत्रसंग्रह, सरस्वती वंदना, सज्जन सन्मित्र लिङ्गादिपुराणें साधनमाला, चण्डीकल्पतरु आदि ग्रन्थोंका भी सहयोग लिया है। तथा प.पू.आ.श्री विजय प्रद्युम्नसूरीश्वरजी म.सा. द्वारा ग्रंथका उद्देश एवं सारभूत बातोंका मननीय लेख लिखकर दिया है इसलिये मैं उसका ऋणी हूँ। मैंने तो केवल अपनी अल्प मति अनुसार संपादन-संशोधन किया है।

मेरे अंतर की अपेक्षाएँ

यह संशोधन का बृहत् कार्य करना मेरे भाग्यमें कहां....? फिर भी माँ शारदादेवी की कृपासे मेरे अनंत उपकारी सर्दैव कृपालु पूज्यपाद गुरुदेवश्री विजय चन्द्रोदयसूरीश्वरजी म.सा. की ही परमकृपासे यह ग्रन्थरत्न प्रकाशित हुआ है। इस प्रकाशन में मेरी अल्पज्ञता एवं अनभिज्ञतासे कुछ न कुछ गलती क्षति-होगी फिर भी माँ का उपासकगण और विद्वद् समाज पाठकगणसे एक अपेक्षा रखता हूँ कि मेरी क्षति-गलती का हार्दिक निर्देश करके अवश्य याद दिलावें अवश्य शुद्धि करूँगा और सहदृढतासे आपका हार्दिक आभार मानेगा।

ज्ञान-विद्या के इस पवित्र ग्रन्थ की आशातना उपेक्षा कभी नहीं करनी चाहिये फिर भी करेगा तो मेरी जिम्मेदारी नहीं है, ज्ञान पिपासु लोग ग्रन्थका शांतिसे अध्ययन करके किंचित् मौलिक उपयोग करे जिससे अपनी देह स्थिति सुषुप्त अनंत शक्ति जागृत होकर माँ की कृपाका भाजन बने। अज्ञानरूप तीव्र तिमिर हटाके आत्मिक सुखानुभूतिमें रत हो करके स्व-पर सर्वके आत्म-कल्याणकी भव्य भावनाएँ मूर्तिमंत करें और शाश्वत स्वरूपको प्राप्त करे यही अंतरकी तीव्रेच्छा सह मंगल भावना है।

पूज्यपाद गुरुदेव
श्रीमद् विजय चन्द्रादयसूरीश्वरजी म.सा.
का चरणकिंकर मुनि कुलचन्द्र वि.

वि.सं. २०५५ फा.सु. ३
लीगंधर जिल दीक्षा कल्याणक दिन
अहमदाबाद

અંથાલેખનની ગરવી પગાંડીએ ...

ક્રમ			પો. નં.
૧.	અંથગરિમાની ગરવી ગાથાઓ + પ્રાપ્તિસ્થાનો.		I
૨.	પ્રકાશકીય નિવેદન - શ્રી જ. પ્ર. સુપાર્બનાથ ઉપાશ્રય ફેન સંધ - મુંબઈ. (શ્રુતભક્તિ)		II
૩.	પ્રેમળ ઝડપ સ્વીકાર - અંથ સર્જનના સૌભ્ય સહાયકો.		III
૪.	અંથના ગરભ્રારે (શ્રુતાધિકારીની ઉપાસનાથી સમ્યકૃત્પ પ્રગટાવીએ.) આ. શ્રી વિજય પદ્મભન્સૂરિ મ.સા.		IV
૫.	અંથ ગરિમાની ગોરવતા, (મા સરસ્વતીનો અત્યંત મનનીય નાવીન્યપૂર્ણલેખ) - મુનિ ધૂરંધર વિજય.		VII
૬.	અંથનું ગરપું ગુજરાત, 'મા' શ્રુતટેવી સરસ્વતીની અનેકવિદ્ય ઓળખાણ+પ્રભાવ. મુનિ કુલચંદ્ર વિજય.		XIV
	ગુજરાતી-હિન્દી અનુવાદ સહ સ્તોત્રાદિનામ	સ્તોત્રાદિની પ્રથમ પંક્તિ	કર્તા.
			પૃષ્ઠ
૧.	શ્રી સરસ્વતી સ્તવः ।	નમોસરય સસિ સરિસ.	-----
૨.	સિરિ સરસ્સર્ઝ વિંસિયા ।	સિરિકેસરિયા ણાહં.	૧
૩.	શ્રી સરસ્વતી સ્તુતિ: ।	ॐ હ્રી અહી મુખાભોજ.	૨
૪.	શ્રી સરસ્વતી સ્તોત્રમ् ।	સકલ મંગલ વૃદ્ધિ વિધાયિની.	૩
૫.	શ્રી સરસ્વતી સ્તોત્રમ् ।	ત્વં શારદાદેવિ! સમસ્ત શારદા.	૪
૬.	શ્રી સરસ્વતીકલપસ્તોત્રમ् ।	અન્ત: કુણ્ડલિનિ પ્રસુમ.	૫
૭.	અનુભૂત સિદ્ધસારસ્વતસ્તવ: ।	કલમરાલ વિહદ્રમ.	૬
૮.	મહામન્ત્ર ગર્ભિત સરસ્વતી સ્તોત્રમ् ।	એં હ્રી શ્રી મન્ત્રરૂપે.	૭
૯.	શ્રી શારદાષ્ટકમ् ।	પ્રાગ् વાગ્દેવીજગત्	૮
૧૦.	શ્રી શારદાસ્તવાષ્ટકમ् ।	કલા કાચિત् કાન્તા.	૯
૧૧.	શ્રી સરસ્વતીસ્તોત્રમ् ।	આરાજ્ઞા શ્રુદ્ધયા સમ્યગ्.	૧૦
૧૨.	સિદ્ધ સારસ્વત સ્તવ: ।	વ્યાપારનન્ત સમસ્ત.	૧૧
૧૩.	શ્રી શારદાસ્તોત્રમ् ।	વાગ્દેવતે ભક્તિમતાં.	૧૨
૧૪.	મન્ત્રગર્ભિત શારદાસ્તવનમ् ।	ॐ નમસ્ત્રિદશ વન્દિત.	૧૩
૧૫.	શ્રી સરસ્વતી અષ્ટકમ् ।	પ્રણમતાનર્ગલજ્ઞાન.	૧૪
૧૬.	શ્રી શારદાષ્ટકમ् ।	જનન મૃત્યુ જરા.	૧૫
૧૭.	શ્રી સરસ્વતી સ્તોત્રમ् ।	ॐ હ્રી શ્રી પ્રથમા.	૧૬
૧૮.	શ્રી સરસ્વતી સ્તોત્રમ् ।	સકલલોક સુસેવિત.	૧૭
૧૯.	શ્રી સરસ્વતી સ્તોત્રમ् ।	વાગ્વાદિની નમસ્તુભ્યં.	૧૮
૨૦.	શ્રી શારદા સ્તોત્રમ् ।	શ્રી મત્યાસ્વે ! નમરતે.	૧૯
૨૧.	શ્રી સરસ્વતી ભક્તામરમ् ।	ભક્તામર ભ્રમર વિભ્રમ.	૨૦
૨૨.	શ્રી ભારતી સ્તોત્રમ् ।	સદ્ભાવ ભાસુર.	૨૧

२३.	श्री सरस्वती स्तोत्रम् ।	सम्पूर्णशीतद्युति वक्त्रं. नमोऽस्तु वचनं श्रुत्वा.	पं. दानविजयमुनि.	५२
२४.	श्री सरस्वती स्तोत्रम् ।	सरभसलसद् भक्तिः.	सागरमुनि.	५४
२५.	श्री सरस्वती स्तवः ।	ज्ञानानंदकरी सदा.	श्री जिनबल्लभसूरि.	५६
२६.	श्री सरस्वती स्तोत्रम् ।	श्री शारदा शास्त्र सुबुद्धिः.	कस्तूर हंस ?	६०
२७.	श्री भारती स्तवः ।	चन्द्राक्ककोटि घटितो.	साधुकीर्ति.	६२
२८.	श्री सरस्वती स्तोत्रम् ।	वपुः कूर्माकारं हरि रनुः.	-	६३
२९.	श्री सरस्वती स्तोत्रम् ।	नमामि भारतीं देवीं	श्री पद्मसुंदरकवि.	६५
३०.	श्री सरस्वती स्तोत्रम् ।	नमस्ते शारदादेवी.	-	७५
३१.	श्री सरस्वती स्तोत्रम् ।	थिषणा धी मंति.	-	७६
३२.	श्री १०८ नामयुक्त स्तोत्रम् ।	शारदा विजया नंदा.	वस्तुपालमंत्री	७७
३३.	श्री १०८ शारदादेवी स्तोत्रम् ।	जयत्यशेषामर.	-	८१
३४.	श्री सरस्वती स्तोत्रम् ।	शब्दात्मिका या त्रिजगद्.	आचार्य पद्मनन्दी.	८४
३५.	श्री सरस्वती स्तोत्रम् ।	सर्वज्ञवाणी जयतात्.	-	८९
३६.	श्री जिनवाक् स्तुतिः ।	विजगदीश जिनेन्द्र.	-	९१
३७.	श्री सरस्वती स्तवनम् ।	श्री स्तंभनपति पार्श्वः.	-	९२
३८.	श्री सरस्वती स्तोत्रम् ।	शुभप्रियश्चेत्मरालः.	श्री पद्मसूरीश्वर.	९४
३९.	श्री सरस्वती स्तोत्रम् ।	दिव्यां श्री शारदां	श्री विजयसुशीलसूरि.	९७
४०.	श्री सरस्वती अष्टकम् ।	शरदिन्दुमनोहराननां.	श्री विजय सुशीलसूरि.	१००
४१.	श्री सरस्वती स्तोत्रम् ।	भक्तिभर संभृतान्तो.	श्री विजय हेमचन्द्रसूरि	१०१
४२.	श्री भारती स्तोत्रम् ।	चित्तविन्नापचित्प्रेक.	श्री विजय हेमचन्द्रसूरि	१०२
४३.	श्री शारदा द्वाविंशिका ।	स्मर्यमाणा जनैः सर्वैः	श्री मुक्तिप्रभ सूरि.	१०३
४४.	श्री सरस्वती अष्टकम् ।		मुनि कुलचन्द्र.	१०७

..... औन्तेतत् विभाग .....

४५.	श्री सरस्वती स्तोत्रम् ।	शुक्लांबहविचारसार.	ब्रह्मिमुनि.	१०१
४६.	श्री भारती स्तोत्रम् ।	राजते श्रीमती भारती.	अजातकर्तृक.	११३
४७.	श्री शारदा स्तोत्रम् ।	विषुल सौख्यमनंत.	कविकालिदास.	११४
४८.	श्री त्रिपुरा भारती स्तोत्रम् ।	ऐन्द्रस्येव शरासनस्य.	महाकवि लघुपण्डित.	११६
४९.	श्री सरस्वती स्तोत्रम् ।	सरस्वतीं नमस्यामि.	बृहस्पतिकृत.	१२१
५०.	श्री शारदाष्टकम् ।	चन्द्रानने नमस्तुभ्यं	-	१२४
५१.	श्री सिद्ध सारस्वत स्तोत्रम् ।	ऐन्द्रव्या कलया.	पृथ्वीथराचार्य.	१२५
५२.	श्री सरस्वती कवचम् ।	श्रुणुशिष्य ! प्रवक्ष्यामि.	-	१३३
५३.	श्री सरस्वती कवचम् ।	श्रुणु देवि !	श्री रुद्रव्यामलतन्त्रे	१३६

५४.	श्री सरस्वत्यष्टकम्।	महामते ! महाप्राज्ञे !	श्री पद्मपुराणे...	१३९
५५.	श्री सरस्वती स्तोत्रम्।	भवति भवसमुद्रे को.	श्री दिवाकरविरचित.	१४१
५६.	श्री वीणापाणि स्तुति।	शरणं करवाणि शर्मीदं.	-	१४३
५७.	श्री सरस्वती स्तोत्रम्।	या कुन्देन्दु तुषार हार.	-	१४४
५८.	श्री सरस्वती गीति।	एहि लसत् सितशत	अज्ञात कर्तृक	१४६
५९.	श्री नील सरस्वती स्तोत्रम्।	घोररूपे महारावे.	-	१४७
६०.	श्रीसिद्ध सरस्वती स्तोत्रम्।	सौन्दर्यमाधुर्य सुधा.	श्री शङ्कराचार्य.	१४९
६१.	श्री सरस्वती स्तोत्रम्।	हृद्धक्षः स्थितविद्मुमा	वासुदेवानंदसरस्वती.	१५१
६२.	श्री सरस्वती स्तोत्रम्।	जुषस्य बालवाक्य.	वासुदेवानंदसरस्वती.	१५२
६३.	श्री शारदाषट्क स्तोत्रम्।	वेदाभ्यास जडोऽपि.	-	१५४
६४.	श्री शारदा भुजंग प्रयात स्तोत्रम्।	सुवक्षोजकुंभां सुधा.	-	१५५
६५.	श्री शारदाम्बा स्तोत्रम्।	सारसभवमुखसार.	-	१५६
६६.	श्री शारदाम्बा स्तोत्रम्।	बाच्चाहृतमोचामदया.	-	१५८
६७.	श्री सरस्वती शतनाम स्तवः।	सरस्वती शरण्या च	-	१५९
६८.	श्री शारदादेवी नमस्कारः।	श्री शारदे नमस्तुभ्यं.	-	१६१
६९.	श्री सरस्वती द्वादश नाम स्तोत्रम्।	मातरं भारतीं दृष्टवा	-	१६३
७०.	श्री सरस्वती स्तोत्रम्।	नमोऽस्तु ते सरस्वती.	-	१६४
७१.	श्री सरस्वती स्तोत्रम्।	यदेकमक्षरमजं न नश्यति.	भोजराजाकृत	१६६

..... ગુજરાતી લંદાણી વિનિમયો .....

७२.	श्रી જિનાગમ વાગ્વાદિની છંદ	નમો કેવલિપ ભગવાન.	-	१७०
७३.	શ્રી સરસ્વતી જ્યેઠરાણ છંદ	સરસ્વતી ભગવતી જગ.	-	१७०
७४.	શ્રી સરસ્વતી સ્તોત્ર છંદ	સરસપચન સમતા મન આણી.	શાંતિકુશાલ.	१७१
७५.	શ્રી સરસ્વતી સ્તોત્ર.	ॐકાર ધરા ઉર્યારણં	હેમમુલિ.	१७२
७૬.	શ્રી શારદાજીનો છંદ.	શશિકર નિકર સમુજ્જ્વલ.	સહજસુંદર	१૭૩
७૭.	શ્રી સરસ્વતી અષ્ટક	બુદ્ધિ વિમલ કરણી.	દ્યાસૂરિ!	१૭૪
७૮.	શ્રી શારદાજીનો છંદ	સરસ પચન આપે સદા.	ખુશાલયિજય	१૭૫
७૯.	શ્રી શારદાજી સહશ્નામ છંદ	ॐકાર સાર અપરંપર.	કુશાલતાલ.	१૭૬
૮૦.	શ્રી ભારતી સ્તોત્ર (ચોપાઈ)	ભારતિ ! ભારતિ !	ચુનીલાલ જ. ઓળા	૧૭૭
૮૧.	બ્રહ્મયાણી શારદા સ્તુતિ.	પદ્માસને હંસાઝાડા ઝંકારતી.	-	૧૭૮
૮૨.	સરસ્વતી ગીત	મા ભગવતી વિધાની દેનારી.	દ્યાનંદ	૧૭૯
૮૩.	શારદાસ્તુતિ:	હે શારદે માં, હે શારદે માં,	-	૧૮૦
૮૪.	શ્રી સરસ્વતી હેવીની સ્તુતિ:	માત હે ભગવતિ ! આય.	આ.વિ. હેમચંદ સૂર્યિ.	૧૮૧

८५.	मा वागीश्वरी स्तुति,	श्रेतांगी श्रेतपस्त्रा.	योगी दिव्यानंदज्ञ	१७८
८६.	श्री सरस्वती स्तुति.	अहो! ज्ञाननी ज्योतने.	मुनि कुलचंद्र	१७९
८७.	श्री भारतीष्वरी स्तुति.	नमन नित्य कुरु हु भारती.	मुनि कुलचंद्र	१८०
८८.	श्री शारदाईक	शोभती श्रीभती भारती.	मुनि कुलचंद्र	१८१
८९.	श्री वागीश्वरी स्तुति:,	दीठी दीठी अमृतङ्गती.	मुनि कुलचंद्र.	१८१
९०.	मा शारदाने पंडना	जेना नाम रमरणाथी.	मुनि कुलचंद्र.	१८१
९१.	सरस्वती स्तवना,	श्रेतांगी शुभपस्त्रा.	मुनि कुलचंद्र.	१८१
९२.	मा शारदाने प्रार्थना	स्मरु साचे यिते.	मुनि कुलचंद्र.	१८०
९३.	सरस्वती प्रार्थना	सरस्वती प्रार्थना.	मुनि कुलचंद्र.	१८०
९४.	श्री शारदा छंद	देवेन्द्रादिसूरे	-	१८०
क्रम	नाम	विषय		पृष्ठ
०	सरस्वती भंत्र विभाग. सरस्वती देवीनी साधना, सरस्वती भंत्र प्रदान विधि महाप्रभावशाणी भंत्र संश्रह. दशाक्षरी सरस्वती भंत्र प्रयोग. नील सरस्वती भंत्र प्रयोग- वेदोमां सरस्वती देवीना भंत्रो. भंत्र-तंत्र यंत्रना २४स्यो-	सामान्यविधि अने साधना शुद्धि, साधना करतां पहेलां पूर्वसेवाइप डिया. सरस्वती देवीनी आरती. १ थी ८५ महाभंत्रो.		१८१
	धट सरस्वती भंत्र			१८१
	पाइसिद्धियंत्र अने भंत्र			१११
०	यंत्र विभाग-	१ थी १५ यंत्रो -		११२
०	बुद्धि अने स्मृतिपर्द्धक आयुर्वेदिक औषधि प्रयोगो. बुद्धिपर्द्धक सरस्वती विद्यान.			११६
				११८

..... परिशिष्ठ विभाग .....

०	श्री सरस्वती मन्त्र कल्प श्री सरस्वती मन्त्र कल्प श्री श्रुतदेवता मन्त्रगर्भित स्तोत्रम्। सरस्वती महास्तोत्रम् श्री सरस्वती स्तोत्रम्। श्री सरस्वती विश्वजयं कवचम्। स्तुतयः श्री सरस्वती देवी पूजनविधि	श्री बप्पभर्ट्ट सूरिकृत श्री मल्लिषेणाचार्यकृत. अज्ञात कर्तृक ब्रह्मर्षिकृत शृणु वत्स		१११ २०३ २०६ २०८ -
---	---	---	--	-------------------------------

ऐ
भूल बीज मंत्रमां विराजमान
श्री सरस्वती देवी

“दीठी दीठी अमृत झरती अंग प्रत्यंग देवी,
भीठी भीठी सड़ल जननी भोत वागीश्वरी॥
लीधी लीधी चरण युगनी सेवना पुन्यकारी,
कीधी कीधी अंतःकरणाथी वंदना भाष्यदारी॥”

લક્તવત્તસાલા
મા લગ્નવતી સરસ્વતી દેવી
(તાંબાના વાચરમાંથી બનાવેલી)
આઈસ્ટ :- બુદ્ધિધનભાઈ

श्री-सरस्वतीस्तवः

जेसलमेर ताडपत्रीय प्रति ग्रं.नं. १७९/१३

नमो सरय-सर्सि-सरिस-संपुण्णा-वयणे
नमो विमल-वर-कमल-दल-दीह-नयणे

नमो हार-हर-हंस-कुंदेदु-वन्ने

नमो सर्व-भासासु भासा-पवने (॥१॥)

नमो कसिण-घण-कुडिल-मिउ-सिहिण केसे

नमो विमल-चूडामणी-सहिय-सीसे

नमो तत्ततविण्ज-मणि-कुंडलिले

नमो वियडि-कडिसुत्त-भूसिय-कडिले (॥२॥)

नमो तार-वर-हार-सायंत-वच्छे

नमो पण्य-ज्ञान-पाव-हरणम्मि वच्छे

नमो विमल-मणि-वलय-वलजुय-पउद्गे

नमो रथण-मणि-कणय-भूसिय-सुकंठे (॥३॥)

नमो देवि सुविस्फृ-कंदोहृ-हृथे

नमो कमल-ज्ञास-कुलिस-लक्खण-पसत्थे

नमो दुङ्ग-रिङ्गारि-निङ्गवण दक्षे

नमो देवि । महु देहि दीहच्छि सोक्खे (॥४॥)

नमो बाल-सरलंगुली-गिज्जा-मज्जे

नमो दिव्व-नाणीहिं-विनाय-गुज्जे

नमो सत्थ-सुपसत्थ-पोत्थ-थवि हृथे

नमो सग-मगगला-भंग-सत्थे (॥५॥)

जिन (ण)-मुहकमल विणिग्य-सामिणि

पणय सयल-जणमण-चिंतामणि।

सिर बंभाणि गोरि जोगेसरि वरय होइ

तुं हुं मुह वागेसरि ॥आर्यागीतिः (॥६॥)

इति सरस्वती स्तवः सम्पूर्णः।

भाषान्तर

शरदपूर्णिमाना चंद्र सरभी संपूर्णी पदन(भुज)वाणी (हे वाजेश्वरी) तने नमस्कार थाओ. श्रेष्ठ निर्भग कमलनी पांढी सरभी दीर्घ लोचनवाणी तने नमस्कार थाओ. भोतीनो हार, सरोपरमां रहेल हंस, कुंद नामना उज्ज्वल पुष्पोना चंद्र सरभी सङ्केद पर्णियाणी तने नमस्कार थाओ. सर्व भाषाओंमे विशेषाणी स्पृश्ये व्याख ऐवी तने नमस्कार थाओ.

१

काणा गाढ-पांकडीया-भूद्व (कोमल) अने स्निग्ध डेशवाणी तने नमस्कार थाओ. निर्भगभोटनी शिखावाणा भुगुटभाणीथी सहित भस्तकपाणी तने नमस्कार थाओ. तपायेला सोनामां-जडेला भणिना कुंडलोथी सुशोभितअेवी तने नमस्कार थाओ. उत्तमकटिसूत्र (कंदोरा) थी विभूषित कटिप्रदेशपाणी तने नमस्कार थाओ.

२

उत्तमशुद्ध भोतीना हारथी शोभती वक्षस्थण (हृदय)वाणी तने नमस्कार थाओ. तने नमस्कार करेला प्रणातज्जना पापोने हरयामां चतुर ऐवी तने नमस्कार थाओ. सुंदर ले भाजुबंध श्रहण करेला छे - तेनाथी अत्यंत उत्कृष्ट ऐवी तने नमस्कार थाओ. रत्न (भणी) अने सुवर्णाथी अलंकृत थयेला सुंदर कंठवाणी ऐवी तने नमस्कार थाओ.

३

अत्यंत उज्ज्वल लता (पुष्प) छे हाथमां जेने ऐवी हे हेवी! तने नमस्कार थाओ. कमल - भूत्य - वज्र विग्रे सुलक्षणोथी प्रशस्त ऐवी तने नमस्कार थाओ. दुष्ट, देत्यो अने शत्रुओंने नाश कर्यामां होंशीयार ऐवी तने नमस्कार थाओ. हे दीर्घ आंजवाणी हेवी! तने नमस्कार थाओ. भने तुं सुख आप. ४

आलूषण विशेषथी सरल (सीधी) अंगलीओमां आसक्त छे भद्रयभाग जेनो ऐवी तने नमस्कार थाओ. दिव्य ज्ञानीओथी जहायुं छे रहस्य जेनुं ऐवी तने नमस्कार थाओ शास्त्रना अत्यंत श्रेष्ठ पुस्तको स्थापन कर्या छे हाथमां जेने ऐवी तने नमस्कार थाओ. स्वर्गना भार्गनी अर्जलाने भांगवामां शस्त्र समान तने नमस्कार थाओ.

५

जिनेश्वर भगवंतना भुज कमलमां उत्पन्न थयेली हे सरस्वती! नमेला सकल जनना भनने चिंतामणी स्पृश्य हे श्री भृह्णापुत्री, हे गोरी! हे जोजेश्वरी! हे वाजेश्वरी! हे वाजेश्वरी! तुं भने परदान आपनारी था!

६

संपूर्णी.

अनुवाद

शरद पूर्णिमा के चांद समान, संपूर्ण वदनवाली (हे वारीश्री) तुझे नमस्कार हो । श्रेष्ठ-निर्मल-कमल के पत्र सदृश, दीर्घ लोचनवाली तुझे नमस्कार हो । मोती का हार, सरोवरमे रिथ्यत हंस, कुंद नामके (उज्ज्वल) पुष्प एवं चांद समान श्रेत वर्णवाली ! तुझे नमस्कार हो । सभी भाषाओंके विषयमें वाणी स्वरूपसे फैली हुई! तुझे नमस्कार हो ।

१

श्याम-ठोस(घने) धूंधराले - कोमल और स्त्रिय केशवाली! तुझे नमस्कार हो । पवित्र मोरकी शिखावाले मुकुटभणिसे युक्त मस्तकवाली तुझे नमस्कार हो । तम किये हुए सोने में अंकित मणिके कुंडलो से शोभायमान तुझे नमस्कार हो । उत्तम करथनीसे विभूषित कटि(कमर) प्रदेशवाली ! तुझे नमस्कार हो ।

२

श्रेष्ठ - शुद्ध मोतीके हार से शोभा प्राप्त हृदय वाली तुझे नमस्कार हो । भक्तजनों द्वारा नमस्कृता, लोगोंके पापोंको दूर करने में चतुर तुझे नमस्कार हो । मनोहर दो बाजुबंध ग्रहणकरने से अत्यंत उत्कृष्ट ऐसी, तुझे नमस्कार हो । रनों और सुवर्णसे अलंकृत किये हुए सुंदर कंठवाली तुझे नमस्कार हो ।

३

अत्यंत उज्ज्वल लता(पुष्प) है हाथमें जिसके ऐसी है देवी । तुझे नमस्कार हो । कमल - मत्स्य - वज्र आदि सुलक्षणोंसे प्रशस्त ऐसी तुझे नमस्कार हो । दुष्ट दैत्यों और शत्रुओंके नाशकरने में दक्ष ऐसी तुझे नमस्कार हो । हे दीर्घ लोचनवाली देवी ! तुझे नमस्कार हो, मुझे आप सुख प्रदान करें ।

४

आभूषण विशेषसे सरल अंगुलियाँमें रक्त है मध्यभाग जिसका ऐसी तुझे नमस्कार हो । दिव्य ज्ञानियोंसे ज्ञात हुआ है रहस्य जिसका ऐसी तुझे नमस्कार हो । शास्त्रकी अत्यंत उत्तम पुस्तकें स्थापन है करमें जिसने ऐसी तुझे नमस्कार हो । स्वर्ग पथकी अर्गला को तोड़नेमें हथियार सदृश तुझे नमस्कार हो ।

५

जिनेश्वरभगवंतके मुखकमलमें निष्पत्र हुई, हे सरस्वती ! नमन किये हुए सकलजनके चित्तके लिये चिंतामणी सदृश हे श्री ब्राह्मीपुत्री ! हे गौरी ! हे जोगेश्वरी ! हे वारेश्वरी ! तू मुझे वरदान देने वाली हो ।

६

संपूर्णम्

सिरिपउमसूरि-विरह्या सिरि-सरस्वतीविरिया ॥

आर्यावृत्तम्

सिरि-केसरियाणाहं, थुणिअ गुरुं पुज्जणेमिसूरिवरं ।	
सज्जाय-मोय-दक्खिं, पणेमि सिरि-सारया थुतं ॥१॥	
जिनवड-व्यणिवासा, द्रियविणासा-तिलोयक्यथवणा ।	
सुगुण-रथणमंजूसा देउ मङ्ग सारया विउलं ॥२॥	
सिरि गोयमपयभज्ञा पवथणभत्तेणि भव्यणिवहस्स ।	
विग्युडा वणसीला देउ मङ्ग सारया विउलं ॥३॥	
मुक्तज्ञयणुस्साहा हया सया देवि ! तं विहाणेणं ।	
सरिइण पीडभावा, कुणंति पढणं महुरसाहा ॥४॥	
दिव्याहरणविहूसा-पसाणगवयणा विसुद्धसम्ता ।	
मुयसंघ-पसंति पयरी देउ मङ्ग सारया ! विसयं ॥५॥	
जीए इग्नाण विमलं थिर-चित्तेण कुणंति सूरिवरा ।	
पत्थाणसरणकाले वरया सा मारया होउ ॥६॥	
सिरिमायाबीयक्खर-मयरुविस्सरिय दाणसुहलक्खे ।	
जगमाइ ! धण्णमण्णुया सङ्ग-प्यहाए सरंति मुया ॥७॥	
वय वय मह हियजणिण ! मियक्खरेहिं मए किवं किच्चा ।	
सक्क्रेमि कव्वरयणं काउं जेणप्पकालंमि ॥८॥	
कुण साहजमणुदिणं सुयसावरपारपत्तिक्जंमि ।	
ण विणा दिणयरकिणे कमलवियासो कद्या हुज्जा ॥९॥	
तुज्ज्ञ णमो तुज्ज्ञ णमो तुम प्पसाएण चउतिहो संघो ।	
सुयणा णज्जणमीलो परबोहण-पच्छलो होइ ॥१०॥	
णेगेऽवि गंथयारा, गंथाईण णवेअ तुह चरणे ।	
साहंति सज्ज सिद्धी अणगले ते प्पहावोउत्त ॥११॥	
गीयरड-तियस-वडणो वंतर-सामिस्स पट्टराणीए ।	
देवी सरस्सइए, विड्याउ अणेगणामाइ ॥१२॥	
मुयदेवि पहु समया, हिड्वाइगमेव भारडं भासं ।	
णिच्चं सरस्सइं तह, थुणंतु मुहु सारयं वाणी ॥१३॥	
भत्तीइ पयाण तुहं, हंसोऽवि जए सुओ विवेइति ।	
तेसिं किं पुण जेहि, तुम चरणा सुमरिआ हियाए ॥१४॥	
वामेयर-पाणीहिं, धरडं वरपोम्पुत्थियं समयं ।	
इयरेहिं तह वीण, -क्खमालियं सेयवासहरि ॥१५॥	
वयडं णियमुहकमला, पुण्णक्खर-मालियं पणवपूयं ।	
संसुद्ध-बंभवडिया, किरियाफलजोग-वंचणया ॥१६॥	

वाएसरि विणेथा, मणुआ झाअंति मंतवण्णोहि ।	
जे ते परा जिणेते, बिहप्पकइ विमलधिसणाए	॥१७॥
तव गुणसुईअजणणि ! जायड भव्वाण-भत्तिललियाण ।	
आणंद-बुद्धि-बुद्धी, कल्लाण कित्ति-जसरिल्ली	॥१८॥
मज्जामणं तडयपयं, बुए कल्या रायहंस-दिङ्नता ।	
होहिड लीणं वाणि ! फुडं वाण्जा पस्सीउणं	॥१९॥
णय णोउणणं तेसिं, सुलहं वरसत्त-भंग-विण्णाणं ।	
सिरिसुयदेवी जेसिं, सययं हिययं विहृसेइ	॥२०॥
सस-संचारण-विउसिं, चउब्बुयं हंसवाहणं सुब्बं ।	
कुंटिद्वहम्मवासं, सुयदेविं भगवद्व थुणमि	॥२१॥
सुय-देवयाइ भत्ती, उपजड़ पुण्णपुंज-कलियाण ।	
मंगलमय-सिरितुझी, संपञ्जउ संभयंताण	॥२२॥
गुणणंदणिहिंदु-समे, माहेऽसिय सत्तमीइ-गुरुवारे ।	
पुण्णपड्डादियहे, अद्वम-चन्दप्पहस्स मुया	॥२३॥
पवरबदरखागामे, गुरुवरसिरि-णोमिसूरिसीसेणं ।	
पउमेणायरिएणं, सरस्सई वीसिया-रड्या	॥२४॥
रयणमिमं विणन्तो, मोक्खाणन्देण हं समकरिस्सं ।	
भणणाऽयणणभावा, संघगिहे संपया पुण्णा	॥२५॥
शासनसग्राद् श्री नेमिसूरीश्वरजी म.सा. ना पट्टुधर आशुकवि	
श्री पद्मसूरि म.सा. विरचित श्री सरस्वती विंशिका सम्पूर्ण ॥	

२

भाषाज्ञतर

श्री केसरीया (आटिकाथ) भगवानने (तथा) श्री पूज्य नेमिसूरियर गुरुनी स्तुति करीने स्वाध्यायना आनंदमां होशियार श्री शारदा स्तोत्रने हुं बनापुं छुं.

जिनेश्वरनामुभान्मां लिपासकरनारी, हुरित नो यिनाश करनारी, त्रणेय सोकथी करायेली स्तुतिवाणी, सहगुणो इपी रत्नोनी भंजूधा (पेटी)वाणी, शारदा हेवी ! (मने) विपुल भति (बुद्धि) ने आपो.

श्री गोतमना चरणनी सेवाकरनारी, प्रवयनन्थी भीजायेता अंग (हेह)वाणी, भव्योनासभूहना विघ्नोनो नाशकरनारी, पनमां रहेनारी हे शारदा हेवी ! मने विपुल भति (बुद्धि) ने आपो.

हे हेवी ! भोक्तना अद्ययनमां उत्साहथी भरेता जुपो हमेशा,

मधुर स्पष्टावी प्रीतिभाववाणा तने विद्यपूर्वक स्मरणा करीने अल्यासने करे छे.

हित्यआभरणोथी विभूषितथयेली, प्रसन्न मुखवाणी, विशुद्ध सम्यश्वत्पवाणी, श्रुतर्संघने प्रशांत करनारी, हे शारदाहेवी ! उज्ज्वल (विमल) बुद्धिने आप.

सूरियसो (आचार्यो) जे (सरस्वती हेवी) नुं स्थिर चित्तथी निर्भल ध्यान करे छे ते शारदाहेवी आरंभना स्मरणाकाले वरदान आपनारी थाओ.

श्री अने भायाबीज(ही) अक्षर स्पृप, ऐश्वर्यने आपवामां शुभ लक्ष्यवाणी, हे जगभाता ! धन्य मनुष्यो हमेशा प्रभाते हर्षथी (तारुं) स्मरणा करे छे.

हे महाहितने उत्पन्न करनारी (हेवी !) भिताक्षरो (अल्प पणा शब्दो)थी भारापर इपा करीने तुं बोल, तुं बोल जेथी अल्प समयमां काव्य रचना करावाने माटे समर्थ बनुं.

श्रुतसागरनापाठनेप्रामकरवाना कार्यमां (तुं) प्रत्येक दिवसे सहायने कर. शुं सूर्यना किरणो विना कमलनो विकास कथारेय थाय छे ? (नथी थतो)

(हे हेवी !) तने नमस्कार थाओ, तने नमस्कार थाओ, तमारा प्रसाद (इपा)थी चतुर्विध श्री (साधु-साध्वी-श्रावक-श्राविका) संघ श्रुतज्ञान मेणवावाना स्पष्टाववाणो अने बीजने बोध करावपामां समर्थ थाय छे.

अनेक शंथकारो ग्रंथ विग्रेनी शुद्धातमां तारा अरणामां नमस्कार करीने जल्दीथी सिद्धिने पामे छे (भरेखर) अहि तारो प्रभाव अनर्गस (झूटे नहिं तेवो) छे.

व्यंतरनिकायना स्वामी गीतरति ईद्रनी पटराणी हेवी सरस्वतीना अनेक(विध) नामोने तमे जाएो.

श्रुतहेवी, समर्थशास्त्रवाणीसभया, भारती - भापा - नित्या - सरस्वती - शारदा वाणी तथा हृष्टा विग्रेनी एकमेव तारी पारंपार स्तुति थाओ.

लक्षिती तमारा चरणोमां रहेलो हंस पणा विवेकी छे अ रीते जगतमां संलग्नाय छे तो ते (मनुष्यो)ने शुं ? के जेओ तमारा चरणोर्नुं हृष्टयमां स्मरणा करे छे.

श्रेतपस्त्रोने धारणा करनारी हे हेवी ! जमेणा हाथमां श्रेष्ठ कमल अने शास्त्रना पुस्तकने तथा डाबा हाथमां वीणा अने अक्षमाणाने धारणा करे छे.

शुद्ध ब्रह्मचर्यथी, डिया अने इतने विधे अवंचक योग (सरणता)थी, ऊँकारथी पवित्र (जे) पुन्याक्षरो (मंत्राक्षरो)नी माणाने पोताना मुख कमलथी बोले छे.

१५ तथा

જે વિનેય મનુષ્યો મંત્રવણોથી વાગીશ્વરી દેવીનું ધ્યાન ધરે છે, તેઓ શ્રેષ્ઠ એવી નિર્મણ બુદ્ધિ વડે બૃહસ્પતિને જીતે છે. ૧૭

હે માતા ! તમારી ભક્તિમાં રસ તરબોળ થનારા ભવ્ય જીવોને શુણા, શાસ્ત્ર, કલ્યાણ-કીર્તિ, ચશ, ઋદ્ધિ, આનંદ, બુદ્ધિ ને પૃદ્ધિ ઉત્પત્ત થાય છે. ૧૮

હે વાણી (સરસ્પતી) ! રાજહેસ સાથે જોવાયેલી તમારા ચરણ કમલમાં મારું મન કયારે લીન (અનુપત્તા) પામશે ? .. ‘તું’ લીન થઈશ’ એ રીતે પ્રસંગ થધને (તું) પ્રગટપણો બોલ. ૧૯

શ્રી શ્રુતદેવી જેઓના હૃદયને હુંમેશા શોભાયે છે તેઓને જમ્મ(સાત) નયની નિપુણતા; (અને) ઉત્તમ સાત ભંગનું વિજ્ઞાન સુલભ છે. ૨૦

રસનું સંચારણકરયામાંવિદ્યા, ચારભુજાવાળી, શુભ (અત્યંત સફેદ) હંસના વાહનવાળી, કુંદ જાતિના પુષ્પો અને ચંદ્ર જેવા (ઉજ્જવળ) ધરમાં રહેનારી, શ્રુતદેવી ભગવતીની હું સ્તુતિ કરું છું. ૨૧

પુન્યનાસમૂહથી યુક્તથયેલાઓને શ્રુતદેવતાની ભક્તિ ઉત્પત્ત થાય છે અને સારીરીતે સેવાકરનારાઓને મંગલમથ (જ્ઞાન) લક્ષ્મીની તુષ્ટિ પ્રાપ્ત થાઓ. ૨૨

ઓગણીસોત્રાયું (૧૯૮૩)ના મહાવદ સાતમને ગુરુપારે આઠમા ચંદ્રપ્રભુ ભગવાનના પ્રતિષ્ઠાના ટિપસે હર્ષથી બ્રેષ્ટ એવા બદરખાગામે ગુરુપર શ્રી ને મિસ્સુરિના શિષ્ય પદ્મસૂરિપદે આ વિશિકા રચાઈ (બનાવાઈ) છે. ૨૩-૨૪

આ રણને જાણતો હું મોક્ષાનંદની વિજાપ્તિથી કરાયેલ મેં આ રચનાને કરી છે. સહજભાવે ભણવાથી પુન્યની સંપદા શ્રીસંઘમાં થશે. ૨૫

સંપૂર્ણ.

૨ અનુવાદ

શ્રી કેસરિયા (આદિનાથ) ભગવાન કી, શ્રી પૂર્ણ નેમિસૂરિવર ગુરુજી કી સ્તુતિ કરકે સ્વાધ્યાય કે આનંદમં દક્ષ શ્રી શારદા સ્તોત્રકો મેં બનાતા હું। ૧

જિને શ્રીરકે મુખમં નિવાસકરનેવાલી, દુરિત(દુઃખ)કા વિનાશકરનેવાલી, તીનલોકસંગે કી ગરું સ્તુતિવાલી, સદગુણો રૂપી રલ્લોંકી મંજૂષા(પેટી)વાલી, શારદાદેવી (મુદ્રા) વિપુલ મતિ દો। ૨

શ્રી ગૌતમ કેચરણકી સેવાકરનેવાલી, પ્રવચનોસે ભીગે હુએ

દેહવાલી ભવ્યજીવસમૂહકે વિદ્ધોંકો નાશકરનેવાલી, બનમે રહનેવાલી, હે શારદાદેવી મુદ્રા વિપુલમતિ દો। ૩

હે દેવી ! મોક્ષકે અધ્યયન મેં ઉત્પાહસે ભરે હુએ જીવ, સદા - મધુર સ્વભાવવાલે - પ્રતીતિભાવ વાલે તુઙ્ગે વિધિયૂર્વક સ્મરણ કરકે (અભ્યાસ) પઠન કરતે હોયાં। ૪

દિવ્ય આભૂષણોંસે વિભૂષિત બની હુર્દી, પ્રસન્નમુખવાલી, વિશુદ્ધ સમ્યકુત્વવાલી, શ્રુતસંઘકો પ્રશાંત કરનેવાલી, હે શારદાદેવી ! મુદ્રા ઉજ્જ્વલ મતિ દો। ૫

સુર્સિવર જિસ(દેવી)કા સ્થિરચિત્તસે નિર્મલ ધ્યાન કરતે હોય વાહ શારદા દેવી (ગ્રંથ) આરમ્ભકે સ્મરણકાલ મેં બરદાન દેનેવાલી હો। ૬

શ્રી ઔર માયાબીજ (હર્ષી) અક્ષરસ્વરૂપ, ઐશ્વર્યકો દેનેમે શુભ લક્ષ્યવાલી, હે જગત્માતા ! ધન્ય મનુષ્ય સદા પ્રભાતકાલમે હર્ષમે (તેરા) સ્મરણ કરતા હૈ। ૭

હે મહાહિતકો ઉત્પન્ન કરનેવાલી (દેવી !) મિતાક્ષરો (અલ્પ શબ્દો)મેં મુદ્રા પર કૃપા કરકે તૂ કહ, તૂ કહ, જિસસે અલ્પ સમયમે કાવ્યરચના બનાને કે લિયે હુએ સમર્થ બનેં। ૮

શ્રુતસાગરકા પાર પ્રાપ્ત કરનેકે કાર્ય મેં (તુ) પ્રતિદિન સન્નાય દે, ક્યા સૂરજકે કિરણ બિના કમલકા વિકાસ કભી હોતા હૈન ? અથાતું નહીં હોતા હૈન। ૯

(હે દેવી !) તુઙ્ગે નમસ્કાર હોય, તુઙ્ગે નમસ્કાર હોય, તેરી કૃપાસે ચતુર્વિધશ્રી (સાધુ-સાધ્વી-શ્રાવિક-શ્રાવિકાએ) સંઘ શ્રુતજ્ઞાનકો પ્રાપ્ત કરનેકા સ્વભાવવાલે ઔર દૂસરે કો બોધ કરાને મેં સમર્થ હોતે હોય। ૧૦

અનેક, ગ્રંથ બનાને (કરને)વાલે ગ્રંથકે પ્રારંભમે તુમ્હારે ચરણોમે નમસ્કાર કરકે શીધ્રતાસેં સિદ્ધિકો પ્રાપ્ત કરતે હોયાં। (સચમુચ) ઇધર તુમ્હારા હી પ્રભાવ અનર્ગાલ દિખાડ દેતા હૈ। ૧૧

બ્રંતર નિકાય કે સ્વામી ગીતરતિ ઇંદ્રકી પદ્માની (પન્ની) દેવી સરસ્વતીનીક અનેક પ્રકારકે નામ તુમ્હે જ્ઞાત હો। ૧૨

શ્રુતદેવી - સમર્થ શાસ્ત્રવાલી, સમયા-ભારતી-ભાષા-નિત્યા-સરસ્વતી-શારદા-વાણી એવં હૃષ્ણ આદિકો એકમેવ તુમ્હારી પુન: પુન: સ્તુતિ હો। ૧૩

ભક્તિસે તુમ્હારે ચરણોમેં સ્થિત હુઅા હંસ ભી વિવેકી હૈ એસી જગતમેં શ્રુતિ હૈ। ફિર વો (મનુષ્યોકા) ક્યા ? જો તુમ્હારે ચરણોંકા હૃદયમેં (પ્રતિદિન) સ્મરણ કરતે હોયાં। ૧૪

શુભ્ર વસ્ત્રોકોં ધારણ કરનેવાલી હે દેવી ! દાયેં હાથમેં ઉત્તમ કમલ ઔર શાસ્ત્રકા પુસ્તકો તથા બાયેં હસ્તમેં વીણા ઔર અક્ષમાલા

धारण करती है।

१५

श्रेष्ठ ब्रह्मचर्यसे, क्रिया और फलके बारे में अवंचक (सरलता) योगसे, ३० कारसे पवित्र जिन पुन्याक्षरो (मंत्राक्षरो) की मालाको स्वयं मुखकमलसे गिनते हैं, (और) जो विनेयपुरुषों मंत्रवर्णोंसे वामीश्वरी देवीका ध्यान करते हैं, वे लोग श्रेष्ठ कक्षाकी निर्मलमतिसे वृहस्पतिको जीत लेते हैं।

१६-१७

हे माँ ! तुम्हारी भक्तिमें एक रस होने वाले भव्य जीवोंकी गुण-शास्त्र-कल्याण-कीर्ति-यश-ऋद्धि-आनंद-बुद्धि एवं वृद्धि उन्पन्न होती हैं।

१८

हे वाणी ! (सरस्वती !) राजहंस के साथ ही दिखनेवाली, तुम्हारे चरण कमलमें मेरा चित्त कब लीन होगा ? “तू लीन होगा” ऐसे प्रसन्न होकर प्रत्यक्षरूप से बोल।

१९

श्री श्रुतदेवी, जिसके हृदयको सदा विभूषित बनाते हैं उनको सप्त नयों की दक्षता (और) उत्तम सप्त भंगी का विज्ञान सुलभ होता है।

२०

रसको फैलाने में विदुषी, चारभुजावाली, शुभ्र हंसके वाहनवाली ! कुंद जातिकें पुष्प और चांद जैसे (उज्ज्वल) गृहमें रहनेवाली, श्रुतदेवी भगवतीकी हम स्तुति करते हैं।

२१

पुण्यके समूहसे युक्त होनेवालों को ही श्रुतदेवताकी भक्ति उन्पन्न होती है और अच्छी तरहसे सेवा करनेवालोंको ही मंगलमय (ज्ञान) लक्ष्मीकी तुष्टि प्राप्त होती है।

२२

उन्नीससौ व्यापके की महावदि सप्तमीके-गुरुवार, आठवें चन्द्रप्रभु भगवान की प्रतिष्ठाके दिन हर्षसें उत्तम बदरखा गांव में, गुरुवरश्री नेमिसूरजीके शिष्य पदासूरि द्वारा इस सरस्वती विंशिकाकी रथना की गई है।

२३-२४

इस रथनको जाननेवाले मैरे (मुनि) मोक्षानंदकी विज्ञिसिसें यह रथना बनाई हैं, सहजभावपूर्वक पठन करने से पुण्यकी सम्पत्ति श्री संघमें प्राप्त होगी।

२५

३

चिरंतनाचार्यविरचित-श्रीसरस्वतीस्तुति:

शाटण हेमचंद्राचार्य ह. लि. ज्ञा. भेंडार - प्रत नं. ८२६२

अनुष्टुप् छंदः

ॐ हीं अहं मुखाम्भोज-वासिनीं पापनाशिनीम् ॥१॥

सरस्वतीमहं स्तौमि श्रुतसागर-पारदाम् ॥२॥

लक्ष्मी-बीजाक्षरमर्यीं मायाबीज-समन्विताम् ॥३॥

त्वां नमामि जगन्मात-स्नैलोक्यैश्वर्यदायिनीम् ॥४॥

सरस्वति वद वद वाग्वादिनि मिताक्षरैः ॥५॥

येनाहं वाङ्मयं सर्वं जानामि निजनामवत् ॥६॥

भगवति सरस्वति, हीं नमोऽहि-द्वयप्रगे ॥७॥

ये कुर्वन्ति न ते हि स्यु र्जाडयांध-विधुराशयः ॥८॥

त्वत्पादसेवी हंसोऽपि विवेकीति जनश्रुतिः ॥९॥

ब्रवीमि किं पुनस्तेषां येषां त्वच्चरणौ हृदि ॥१०॥

तावकीना गुणा मातः सरस्वति ॥ वदामि किम् ॥११॥

यैः स्मृतै सपि जीवानां स्युः सौख्यानि पदे पदे ॥१२॥

त्वदीय-चरणाम्भोजे मच्चिन्तं राजहंसवत् ॥१३॥

भविष्यति कदा मातः सरस्वति वद स्फुटम् ॥१४॥

श्रेताब्ज-मध्यचंद्राश्म-प्रासादस्थां चतुर्भुजाम् ॥१५॥

हंसस्कन्ध-स्थितां चन्द्रमूर्त्युजबल-तनुप्रभाम् ॥१६॥

वामदक्षिण-हस्ताभ्यां बिभ्रतीं पश्चपुस्तिकाम् ॥१७॥

तथेतराभ्यां वीणाक्षमालिकां श्रेत-वाससाम् ॥१८॥

उद्गिरन्तीं मुखांभोजादेनामक्षर-मालिकाम् ॥१९॥

ध्यायेद् योगस्थितां देवीं स जडोऽपि कवि र्भवेत् ॥२०॥

यथेच्छया सुरसंदोहसंस्तुता मयका स्तुता ॥२१॥

तज्ञां पूरयितुं देवि ॥ प्रसीद परमेश्वरि ॥२२॥

इति शारदास्तुतिमिमां हृदये निधाय,

ये सुप्रभात समये मनुजाः स्मरन्ति ॥

तेषां परिस्फुरति विश्वविकासहेतुः,

सद्ज्ञान-केवलमहो महिमानिधानम् ॥२३॥

। इति संपूर्णं ।

भाषान्तर

ॐ ह्री ३५ तीर्थकरना वदनकमलमां वसनारी, पापनो
यिनाश करनारी तथा श्रुतसागरनो पार पमाइनारी ऐवी
सरस्पतीनी हुं स्तुति करें छुं। १

हे जगतनी जननी ! लक्ष्मी बीजवाचक (श्री) अक्षरथी
युक्त, मायाबीज (ह्री) थी सहित, तेमज ऋणोच लोकना
ऐश्वर्यने आपनारी ऐवी हुं तमने नमस्कार करें छुं। २

हे सरस्पती ! वद वद वाऽवाटिनी ए प्रमाणित अक्षरो वडे
(मंत्र गणाय छे.) जेनाथी मारा नामनी जेम समस्त शास्त्रने हुं
आएं छुं। ३

हे भगवती शारदा ! जेओ तारा चरणकमलने विषे प्रातः
कालमां ह्रीपूर्वक नमन करता नथी, तेओ अज्ञान (जडता) ३४
अंधकारमां पिशाचो (दानवो)ना समूह जेवां छे। ४

तमारां चरणनी सेवा करवायालो हंसपण विवेकी छे ऐवी
लोकशुति छे. तो पछी जेमना हृष्टयमां तमारां चरणो छे तेबी तो
हुं शी (पात) कहुं ? ५

हे सरस्पती भाता ! जेने स्मरण करवामात्रथी लुपोने पगले
पगले सुखो थाय छे (अवा) तारा शुणो छे. हुं शुं कहुं ? ६

हे भाता सरस्पती ! तमारा चरण-कमलने विषे राजहंसनी
जेम माझ चित क्यारे (बहितिवाणुं) थशे ? ते तुं स्पष्ट बोल. ७

सेइदकमणना भद्रभागमां चंद्रभणिनामहेतमां रहेली, चार
हाथवाणी, हंसनी पीठ उपर आळठ थयेली, चन्द्रनी मूर्ति जेवी
उज्ज्वल देहनी कांतिवाणी। ८

इन्वा हाथमां पझने अने जमणा हाथमां पुस्तकने तेमज
नीजा जे हाथो वडे वीएा अने जप-माणाने धारणा करती, धयण
(श्री) पस्त्रपाणी। ९

मुखृपी कमणथी आ अक्षरमाणानो उच्चार करती अने योग
(दशा)मां रहेली ऐवी आ (शारदा) हेवीनुं जे ध्यान धरे ते भूर्भु
होय तो पणा कवि थाय। १०

सुरसमूहपडे स्तुतिकरायेती ऐवी तमारी में जे अभिलापाथी
स्तुति करी छे. तेने पूर्णि करवा माटे हे देवी ! हे परमऐश्वर्यवाणी
शारदा तुं हृपा कर। ११

आ प्रभाए शारदा स्तुतिने हृष्टयमां स्थान आपीने जे
मानयो एमनुं सपारना पहोरभां स्मरण करे छे. तेमने ब्रह्मांनो
यिदास करवामां कारणाऽप तेमज महिमाना लंडाऽप अेवुं सुंदर
डेवसज्जान अहो ! स्फुरे छे। १२

-: संपूर्ण :-

अनुवाद

ॐ ह्री स्वरूप तीर्थकर के वदन कमलमें निवासकरनेवाली,
पापों का विनाश करनेवाली, और श्रुतसागर के पार पहुंचानेवाली,
ऐसी सरस्पतीकी में स्तुति करता है। १

हे जगत् जननी ! लक्ष्मीबीज वाचक (श्री) अक्षरसे युक्त,
मायाबीज (ह्री) से सहित और तीनलोक के ऐश्वर्य को देनेवाली,
ऐसी तुझे हम नमस्कार करते हैं। २

हे सरस्पती ! वद वद वाऽवादिनी ऐसे प्रमाणित अक्षरोंमें
(मंत्रगिना जाता है) जिससे, अपने नामकी तरह वे सम्पूर्ण शास्त्रको
ज्ञात करते हैं। ३

हे भगवती शारदा ! जो लोग तुम्हारे चरण कमलको उषः कालमें
ह्री पूर्वक नमन करते नहिं हैं वे अज्ञान (जडता) सूर्यी अंधकारमें
दानवों के समूह जैसे हैं। ४

तुम्हारे चरणकी सेवा करनेवाला हंस भी विवेकी हूं वैराग्या
लोकशुति है - जिसके हृदयमें तुम्हारे चरण हैं उस की तो हम यात हीं
कैसे कहें ? ५

हे सरस्पती माँ ! जिसका स्मरण करनेसे ही जीवोंको पद पद
पे सुखानुभूतियां होती हैं, ऐसे तुम्हारे गुणों को हम क्या (कहं?)
बोले ? ६

हे माँ सरस्पती ! तुम्हारे चरणकमल में राजहंसकी तरहसे मेरा
चित्त कब (भक्तियुक्त) होगा ? यह तू प्रत्यक्षरूप से बता दें। ७

श्रेतकमलके मध्यभागमें, चंद्रमणिके महलमें निवास
करनेवाली, चार भुजावाली, हंस पर आरुह बनी हुईं, चन्द्रकी मूर्ति
जैसी उज्ज्वल देहकी कांतिवाली, बायें हस्तमें पद्मको और तायें
हस्तमें पुस्तकको और दूसरे दोनों हस्तमें बीणा एवम् जपमाला को
धारण करती हुईं, उज्ज्वलवस्त्रवाली, मुखरूपीकमलसे इस
अक्षरमाला का उज्ज्वार करवाती और योगदशामें स्थित हुईं ऐसी
माँ (शारदा)का जो ध्यान कर पाते हैं वे यदि मूर्ख ज्ञावे तो भी वो
अच्छे कवि बनते हैं। ८-९-१०

देवसमूहसे स्तुति की हुई ऐसी, तुम्हारी जिस अभिलाषासे मैंने
स्तुति की है उसे पूर्ण करनेके लिये हे देवी ! हे परम ऐश्वर्यवाली
शारदा ! तूं कृपा करना। ११

इस तरहसे शारदा स्तुतिको हृदयमें स्थानदेकर, जो मानव
उसका प्रातः कालमें स्मरण करते हैं उनको ब्रह्मांडविकास में
कारणरूप और महिमाकी तिजोरीरूप ऐसे सुंदर केवलज्ञान आश्रय
रूपसे सफुरित होता है।

१२

। समाप्तम् ।

४ चिरंतनाचार्य विरचित श्रीसरस्वती स्तोत्रम् । द्रुत विलंबित छंद । सरसशांति सुधारस

सकल-मङ्गल-बुद्धिविधायिनी, सकल-सदगुण-सन्ततिदायिनी
सकल-मंजुल-सौख्यविकाशिनी, हरतु मे दुरितानि सरस्वती ॥१॥

अमर-दानव-मानवसेविता, जगति जाङ्घाहरा श्रुतदेवता ।
विशद-पक्ष-विहङ्गविहारिणी, हरतु मे दुरितानि सरस्वती ॥२॥

प्रब्रह्म-पण्डितपुरुषपूजिता, प्रवरकान्तिविभूषणराजिता ।
प्रवर-देहविभाभर-मण्डिता, हरतु मे दुरितानि सरस्वती ॥३॥

सकल-शीत-परीचिसमानना, विहित-सेवक-बुद्धिविकाशना ।
धृत-कमण्डलु-पुस्तकमालिका, हरतु मे दुरितानि सरस्वती ॥४॥

सकल-प्रानस-संशयहारिणी, भवभवोर्जित-पापनिवारिणी ।
सकल-सदगुण-सन्ततिधारिणी, हरतु मे दुरितानि सरस्वती ॥५॥

प्रब्रह्म-वैरि-समूहविमर्दिनी, नृपसभादिषु-मानविवर्धिनी ।
नतजनोदत-संकटभेदिनी, हरतु मे दुरितानि सरस्वती ॥६॥

सकल-सदगुण-भूषितविग्रहा, निजतनु-द्युतिर्जितविग्रहा ।
विशद-वस्त्रधरा-विशदद्युति, हरतु मे दुरितानि सरस्वती ॥७॥

भवद्वानल-शान्ति-तनूपा, द्वितकरैङ्कृतिमन्त्रकृतकृपा ।
भविक-चित्त-विशुद्धविधायिनी, हरतु मे दुरितानि सरस्वती ॥८॥

तनुभूतां जडतामपहृत्य या, विवृधतां ददते मुदिताऽर्चया ।
मतिमतां जननीति मताऽत्रसा, हरतु मे दुरितानि सरस्वती ॥९॥

सकल-शास्त्र-पयोनिधि-नौःपरा, विशद-कीर्तिधराऽङ्गितमोहरा ।
जिन-वरानन-पद्मनिवासिनी, हरतु मे दुरितानि सरस्वती ॥१०॥

इत्थं श्रीश्रुतदेवता-भगवती विद्वद्-जनानां प्रसूः,
सम्यग्ज्ञान-बरप्रदा धनतमो-निर्नाशिनी देहिनाम् ।

श्रेयः-श्रीवरदयिनी सुविधिना संपूजिता संस्तुता,
दुष्कर्माण्यपहृत्य मे विदधतां सम्यक्श्रुतं सर्वदा ॥११॥

॥ इति श्री सरस्वतीस्तोत्रं सम्पूर्णम् ॥

४ भाषान्तर

समय उत्त्याएोनी पृष्ठिकरनारी, समस्त सदगुणोना-
समूहनेअर्पणा करनारी, भनोहर सुखनो विकास करनारी ऐवी
सरस्पती हेवी भारां पापोने दूर करे।

१

देवो, दानवो अने मानवो वडे सेवा करायेली, जगतमां
(पसता ज्वोनी) जडताने हृतनारी, तेमज उज्ज्वल पांखपाणा
पक्षी (राजहंस) उपर विहारकरनारी, श्रुतनीअधिष्ठायिका
सरस्पती हेवी भारां पापोने दूर करे।

२

प्रकांड पंडितोथी पूजायेली, अत्यंत उज्ज्वल आभूषणोथी
शोभती तेमज उत्तम हृतापण्यथी अलंकृत ऐवी सरस्पती हेवी
भारां पापोने दूर करे।

३

सोलेकणाथी युक्त अन्धना समान मुखपाणी, जेणो सेवकनी
भतिनो विकास कर्त्त्वे छे ऐवी तथा जेणो हस्तोमां कमंडलु-पुस्तक
अने (ज्प) भाणा धारणा करी छे ऐवी सरस्पती हेवी भारां
पापोने दूर करे।

४

समरतप्राणीना भनना संशयने दूरकरनारी, रांसारमां
उत्पन्नथयेलापापोनु निवारणा करनारी, सकल सदगुणोनी
श्रेष्ठिने धारणा करनारी ऐवी सरस्पती हेवी भारां पापोने दूर करे।

५

पराकमी येठीना समुदायनुं मर्दन करनारी, राजसभा विग्रे
स्थणोचे सञ्चानने पद्मारनारी, भक्तजनोना उत्पन्न थयेला
कष्टोने लेद्दनारी ऐवी सरस्पती हेवी भारां पापोने दूर करे।

६

सकल सदगुणोथी अलंकृत हृतापाणी, पोताना देहनीधुतिवडे
संकटोने पशास्त करनारी, विशद वस्त्रने धारणा करनारी तेमज
निर्भय प्रभापाणी ऐवी सरस्पती हेवी भारां पापोने दूर करे।

७

संसारङ्ग दापानलने शान्त करनार तेज स्पृष्टी, हितकारी
ओं कारना भंत्रधी हुपाने करायेली तथा भक्त (ज्नो) ना यितने
निर्भय करनारी ऐवी सरस्पती हेवी भारां पापोने दूर करे।

८

पूजन थतां आनंद पाभी छे प्राणीओना अज्ञानने दूर करीने
विक्रिता अर्पे छे, अने जे आ जगतमां बुद्धिशाणीओनी भाता
तरीके भनाय छे ते सरस्पती हेवी भारां पापोने दूर करे।

९

समय शास्त्रङ्ग समुद्रने विषे उत्तम नोकासमान, उत्तम,
निर्भय कीर्तिपाणी, प्राणीओना अज्ञाननो नाशकरनारी,
जिनेश्वरना मुख-कमलमां निवास करनारी ऐवी सरस्पती हेवी
भारां पापोने दूर करे।

१०

आ प्रभाणो सुविधि पूर्वक पूजन करायेली तेमज स्तपायेली
भगवती श्री श्रुतदेवता के छे पंडित पुञ्चोनी भाता छे यथार्थ

ज्ञानशुद्ध परदानने आपनारी छे. जे प्राणीओंना धोर अज्ञानलो
विनाश करनारी छे तेमध्ये जे कल्याण अने लक्षभीना परदानने
हेनारी छे ते (सरस्वती देवी) भारा दुष्कृत्योगे दूर करीने भारा
श्रुत(ज्ञान)ने सर्वदा यथार्थ करे।

११

-- संपूर्ण :-

४ अनुवाद

समस्त कल्याणोंकी वृद्धि करनेवाली, सारे सदगुणोंके समूहको
देनेवाली, मनोहर सुखका विकास करनेवाली ऐसी सरस्वती देवी
मेरे पापोंको दूर करें।

१

देवो-असुरो और मानवोंसे सेवित, जगतमें (जीवोंकी)
जड़ताको हरणकरनेवाली, ध्वलपंखवाले राजहंसपर विहार
करनेवाली, श्रुतकी स्वामिनी, हे सरस्वती देवी ! मेरे पापोंको दूर
करें।

२

प्रकाण्ड पंडितोंसे पूजित, अति ध्वल आभूषणोंसे शोभा पाई
हुई, और देह - लावण्यसे अलंकृत ऐसी सरस्वती देवी मेरे पापोंको
दूर करें।

३

सोलह(चांदकी) कलाओंमें युक्त चांद जैसे मुँहवाली, जिसने
संवक्की प्रतिका विकास किया है ऐसी, और जिसने हस्तमें
कमण्डलु, पुस्तक एवं जपमाला रखी है ऐसी सरस्वती देवी मेरे
पापोंको दूर करें।

४

समरत जीवगणके चित्तके संशयको दूर करनेवाली, संसारमें
पैदा हुए पापोंका निवारण करनेवाली, सकल सदगुणोंकी परम्पराको
धारण करनेवाली ऐसी सरस्वती देवी मेरे पापोंको दूर करें।

५

पराक्रमी शत्रुसमूहका मर्दनकरनेवाली, राजसभा आदि
स्थानोंमें सम्मान बढ़ानेवाली, भक्तजनोंके पैदा हुए संकटोंको
भेदनेवाली, ऐसी सरस्वती मेरे पापोंको दूर करें।

६

सकल सदगुणोंसे अलङ्कृत देहवाली, अपनी देहकी कान्तिसे,
कष्टोंको दूर करनेवाली, उत्तमवस्थोंको धारण करनेवाली और निर्मल,
प्रभावाली, ऐसी सरस्वती देवी मेरे पापों को दूर करें।

७

संग्राम स्वरूप दावानलको शान्तकरनेवाली, तेजवाली,
हितकारी, ऐंकार मन्त्रसें कृपा करती हुई, और भक्तोंके चित्तको
निर्मल करनेवाली, ऐसी सरस्वती मेरे पापोंको दूर करें।

८

पूजन होनेसे आनन्दित हुई जो प्राणीओंके अज्ञानको दूर करके
विद्वता देती है, और जो इस जगतमें बुद्धिशालियोंकी जननी मानी

जाती है वो सरस्वती देवी मेरे पापोंको दूर करें।

९

समस्त शास्त्ररूप समुद्रमें श्रेष्ठ नीका समान, उत्तम - निर्मल -
यशवाली, जीवगणकी अज्ञानताको नाश करनेवाली, जिनेश्वरके
मुख कमल में वास करनेवाली ऐसी सरस्वती देवी मेरे पापोंको दूर
करें।

१०

इसी तरह सुविधिपूर्वक पूजन की गई, सुन्ति की गई ऐसी,
भगवती श्री श्रुतदेवता जो पंडितजनोंकी जननी है, जो यथार्थ
ज्ञानरूपका वरदान देनेवाली है, जो जीवगणके गाढ़ अज्ञानको
विनाश करनेवाली है और सारे कल्याण एवं लक्ष्मीका वर देनेवाली
है वो (सरस्वती देवी) मेरे (सभी) दुष्कृत्योंको दूर करके मेरे
श्रुत(ज्ञान)को सर्वकालमें समुचित करें।

११

सम्पूर्ण.

५ चिरञ्जनाचार्यविरचित - श्री सरस्वतीस्तोत्रम् ॥

उपजाति - संसार दावानल दाहनीरं

त्वं शारदादेवि ! समस्तशारदा, विचित्ररूपा बहुवर्णसंयुता ।
स्फुरन्ति लोकेषु तत्त्वं सूक्तयः, सुधारवरुण वचसां महोमयः ॥१॥

भवद्विलोलाम्बक - दर्शनादहो, मन्दोऽपि शीघ्रं कविरेव जायते ।
तत्त्वं याहात्म्यमखण्डमीक्ष्यते, तत्वार्थवादः पुमरेव गीयते ॥२॥

कर्पूरनीहार - करोज्ज्वला तनु, विर्भाति ते भारति शुक्ल - नीरजे ।
करायश्वरे धृतचारु - पुस्तका, डिण्डीर - हीरामल - शुभ्रचीवरा ॥३॥

मरालबालामलवामवाहना, स्वहस्तविन्यस्त - विशाल - कच्छपी ।
ललाटपटे कृतहेमशेखरा, सन्ना प्रसन्ना भवतात्सरस्वती ॥४॥

सद्विद्याजलराशि - तारणतरी सद्गुरुपविद्याधरी,
जाङ्ग्रध्वान्तहरी सुधाब्धिलहरी श्रेयस्करी मुन्दरी ।
सत्या त्वं भुवनेश्वरी शिवपुरी सूर्यप्रभा - जित्वरी,
स्वेच्छादानवितान - निर्झरगवी सन्तापतां छित्वरी ॥५॥ शार्दूल

सुसनर - सुसेव्या सेवकेनाऽपि सेव्या,
भवति यदि भवत्या किं कृपा कामगव्या ।
जगति सकलसूर्यास्तवत्समाना न भव्या,
रुचिर - सकलविद्या दायिका त्वं - तु नव्या, ॥६॥ मालिनी

यो भवत्या सुरितो नवीति सततं स्फुरन्ति मौङ्ग्यमहः,
त्वत्सेवां च चरीकरीति तरसा बोधोति शं श्रेयसाम् ।

त्वां मातर्दरिधर्ति चेतसि निजे दर्दष्टि रोचिर्मयं,
नस्याग्रे नस्तिर्ति याजितकरो भूपो नटीवत् स्वयम् ॥७॥ शार्दूल

आख्यातुं तव देवि ! कोऽपि न विभुर्महात्म्यमामूलतो,
नो ब्रह्मा न च शंकरो न हि हरि नो वाक्पतिः स्वर्पतिः ।
स्वच्छक्षि-वीरवर्ति-विश्वजननी लोकत्रय-व्यापिनी,
मा त्वं काचिदगम्यरम्य-हृदया-वाग्वादिनि ! पाहि माम् ॥८॥ शार्दूल

स्तोत्रं पठेद् यः श्रुतदेवतायाः, भक्त्या युतः शुद्धमनाः प्रधाते ।
विद्याविलासं विपुलं प्रकाशं, प्राप्नोति पूर्णकमलानिवासम् ॥९॥

उपजाति

सम्पूर्णम्

५

भाषान्तर

हे शारदादेवी ! तुं विविध प्रकाशना स्वरूपवाली, धणां वणों
(अथी ह) सुधी सारी रीते युक्त थयेली, समस्त वाणी स्वरूपे
छे, जगतमां तारा ज अमृत स्वरूप वयनोनी भोटी उर्मिओ
सद्यवयनो इपे रहुरायमान (प्रगट) थाय छे. १

आश्चर्य छे के आपनी चपण आंखना दर्शनमात्रथी ज
मंदबुद्धिवालो पाए जल्दीथी कवि थाय छे. अहि तारो ज प्रभाव
अभंडपणो जोवाय छे अने तारो ज स्तुतियाद गयाय छे. २

हाथना अश्वभागमां धारणा करेतां उताम पुस्तकवाली,
समुद्रना झीणा अने हीरा जेवा निर्भत श्रेत वस्त्रवाली हे भारती
देवी ! कपूर, हिम अने प्रकाशना किरणा समान उज्ज्वल अेवो
आपनो देह सईद कमणमां शोभी रह्यो छे. ३

नानकडा राजहंसना निर्भल वाहनवाली, पोताना हाथमां
स्थापन करेली विशाल वीणावाली, कपाण (ललाट) पट उपर
सुपर्णना मुशुटवाली सुंदरी ऐवी सरस्वती प्रसन्न थाओ. ४

सम्यग् विद्याओऽपी समुद्रथी पार उतारपामां नोडा समान,
सुंदर इपमां विद्याधरी सरभी, जडताइपी अंधकारने हरनारी,
अमृत सागरना तरंगवाली श्रेयने करनारी सुंदरी, समस्त लोकनी
स्वामिनी, भोक्षनी नगरी होय ऐवी सूर्यनी प्रभाने ऊतनारी,
पोतानी इच्छा मुजब दानना विशाल झरणामां कामधेनुगाय
समान, संताप (कलेश)ने छेदनारी तुं सत्य छे. ५

देवो मनुष्योने सारीरीतेसेवाकरणा लायक हेवी ! आ सेवक
पडे पाए भज्जवालायक हे (केमडे) जगतमां सधाणा सूर्य तारी
सरभाभत्य (दैटीप्यमान) नथी, सुंदर सकल विद्याने आपनारी
तुं नित्य नवीन छे तेथी जो आपनी हृपा थाय तो कामधेनु गाय
पडे शुं ? ६

जे हेवस्वरूप (पवित्र) थैने भक्तिथी (भाताज्ञनी) सतत
स्तुति करे छे. ते (भाता)नुं तेज, भूष्ठाने (अवियेक) हणे छे.
अने तारी सेवाने जे वारंवार (प्रबलपणे) करे छे. ते जल्दीथी
श्रेय (भोक्ष)ना सुझने पामे छे. हे भाता ! पोताना यितमां तने
जे वारंवार धारणा करे छे (ते) सुंदर स्वरूपे सदाय वारंवार जोवाय
छे अने तेनी आगण राजा पोते हाथ जोडीने नर्तकीनी जेम वारंवार
नाये छे. ७

पोतानी शक्तिथी पराहमवाली, विश्वनी भाता ! त्राणोय
लोकमां झेलायेली हे देवी ! तारा संपूर्ण प्रभावने कहेवाने भाटे
डोर्डिया समर्थ नथी. ब्रह्मा नहि, शंकर नहि, विष्णु नहि,
भृहस्पति नहि अने ईन्द्र पाण नहि ऐवी ते अगोयर सुंदर
हृदयवाली हे वाग्वादिनी ! (सरस्वती) भारी रक्षा करो. ८

सवारे शुद्धमनवाणो भक्तिथी युक्त थयेली जे मनुष्य
श्रुतदेवतानुं स्तोत्र भए छे ते पूर्ण विद्याना विलासने,
विपुलप्रकाशने अने संपूर्ण लक्ष्मीना स्थानने प्राप्त करे छे. ९

संपूर्ण.

५

अनुवाद

हे शारदा देवी ! तुं विविध प्रकारके स्वरूपवाली, बहुत वणों
(असे ह) तक अच्छी तरहसे युक्त बनी हुई, समस्तवाणी स्वरूपा
है, जगतमें तुम्हारे ही वचनोंकी बड़ी तरंगे सदवचन रूपसे सुर्फरित
होती हैं ।

आश्र्य है की आपके चंचल नयनोंको देखने से ही
मन्दबुद्धिवाले शीघ्रतासे कवि बन जाते हैं, उसमें तुम्हारी दिखाई
देती महिमा अनवरत दिखाई देती है और तुम्हारा ही स्तुतिवाद का
गान किया जाता है । १

हस्तके अग्र भागमें धारण किए हुए पुस्तकवाली, समुद्रके फीण
और हीरा जैसे निर्मल-उज्ज्वल वस्त्रवाली है भारती देवी ! कपूर -
हिम और प्रकाश के किरण जैसे धबल आपकी देह श्रेत कमलमें
विभूषित हो रही है । २

बाल राजहंसके निर्मल वाहनवाली, अपने हस्तमें स्थापन की
हुई विशाल बीनावाली, ललाट पट्टमें सुवर्णके मुकुटवाली सुंदरी,
ऐसी सरस्वती प्रसन्न हो । ३

सम्यग् विद्यारूपी समुद्रसें पार उतारने में नीका समान, राममें
विद्याधरी जैसी, जडताइपी अंधकारको दूर करनेवाली, अमृत मागर
के तरंगवाली, श्रेय करनेवाली, सुंदरी समस्तलोककी ग्रामिनी,
मोक्षनगरी जैसी सूर्यकीप्रभाको जीतनेवाली, अपनी इच्छानुसार
दानके विशाल झरनेमें कामधेनु गाय जैसी, संतापको छेदनेवाली

आप सत्य हैं।

५

देवता और मनुष्योंको अच्छी तरह से सेवनीय, हे देवी ! सेवकसे भी सेवा करने लायक है, क्योंकि, जगतके सारे सूर्य तुम्हारे समान देवीप्रभामान नहीं हैं, सुंदर सकल विद्याको देनेवाली, तू हरवक्त नवीन हैं, इसलिए यदि आपही प्रसाद करें तो कामधेनु गाय से क्या?

६

जो देवस्वरूप (पवित्र) होकर भक्तिसे (माँका) सतत स्तुतिगान करते हैं, (उसकी) मूढ़ता (अविवेक)को माँ दूर कर देती है और तुम्हारी सेवा जो पुनः पुनः करते हैं वो शीघ्रतासे श्रेय सुखको पाते हैं, हे माता ! अपने चित्तमें तुझको जो बार बार धारण करते हैं (वो) सुंदर स्वरूपसे हमेशा दिखाई देता है और उसके आगे राजा स्वयं दोनों हस्त जोड़कर नरंकी की तरह बार बार नृत्य करता है।

७

अपनी शक्ति (ताकत)से पराक्रमवाली, जगत्‌जननी ! तीन लोकमें फैली हुई हे देवी ! तुम्हारें पूरा प्रभावको कहनेके लिये कोई भी समर्थ नहीं है, ब्रह्मा नहीं, शंकर नहीं, विष्णु नहीं, ब्रह्मस्पति नहीं और इन्द्रभी नहीं ऐसी तू अगोचर हृदयवाली है वाग्वादिनी ! (सरस्वती) मेरी रक्षा करना।

८

प्रातः कालमें पवित्र चित्तवाले भक्तिसे युक्त बनकर जो आदमी (यह) श्रुतदेवताका स्तोत्र गिनते हैं वो सारे विद्या विलासको - विपुल प्रकाशको एवं समस्त लक्ष्मीके स्थानको प्राप्त करते हैं। ९

। समाप्तम् ।

९

श्रीबापभट्टिसूरिकृत श्री सरस्वतीकल्प- स्तोत्रम् ।

शार्दूल. स्नातस्या प्रतिम.....

अन्तः कुण्डलिनि प्रसुप्तभुजगाकारस्फुरद्विग्रहां,
शक्तिं कुण्डलिनीं विधाय मनसा हुंकारदण्डाहताम् ॥१॥
षट्चक्राणि विभिद्य शुद्धमनसां प्रद्योतनद्योतनीं,
लीनां ब्रह्मपदे शिवेन सहितामेकवत्तलीनां स्तुमः ॥१॥

कन्दात् कुण्डलिनि ! त्वदीयवपुषा निर्गत्य तन्तुत्विषा,
किञ्चिच्चुम्बितमम्बुजं शतदलं त्वद्ब्रह्मरन्ध्रादधः ।
यश्चन्द्रद्वृति ! चिन्तयत्यविरतं भूयोऽत्र भूमण्डले,

१२॥

तन्मन्ये कविचक्रवर्तिपदवीच्छत्रच्छलाद् वलाति
यस्त्वद्वक्त्रमृगाङ्कमण्डलमिलत्कान्तिप्रतानोच्छल-
च्छत्रच्छन्द्रकचक्रचित्रितककुप्कन्याकुलं ध्यायति ।

वाणी ! वाणि विचित्रभृत्यपद-प्रागलभ्यशृङ्गारणी,

नृत्यत्युम्दनर्तकीव सरसं तद्रक्तव्रङ्गाणे

॥३॥

देवि ! त्वदधृतचन्द्रकान्तकरकश्च्योतत्सुधानिङ्गं-
स्नानानन्दतरङ्गितं पिबति यः पीयूषधारारसम् ।

तारालंकृतचन्द्रशक्तिकुहरेणाकण्ठभुत्कण्ठितो,

वक्ष्येणोद्वितीव तं पुनरसौ वाणीविलासच्छलात्

॥४॥

क्षुभ्यत्क्षीरसमुद्रनिर्गतमहाशेषाहिलोलत्कणा-

पत्रोन्निद्रसितारविन्दकुहैश्चन्द्रस्फुरत्कणिकैः ।

देवि ! त्वां च निजं च पश्यति वपु यः कान्तिभिन्नान्तरं,

ब्राह्मि ! ब्रह्मपदस्य वल्पति वचः प्रागलभ्यदुग्धाम्बुधे ॥५॥

नाभीपाण्डुरपुण्डरीककुहराद् हृत्पुण्डरीके गलत् -

पीयूषद्रववर्षिणि ! प्रविशतीं त्वां मातृकामालिनीम् ।

दृष्टवा भारति ! भारती प्रभवति प्रायेण पुंसो यथा,

निश्चन्थोऽपि शतान्यपि ग्रथयति ग्रन्थायुतानां नरः

॥६॥

त्वां मुक्तामयसर्वभूषणधरां शुक्लाम्बराङ्गम्बरां,

गौरीं गौरिसुधांतरङ्गधबलामालोक्य हृत्पङ्कजे ।

वीणापुस्तकमौक्तिकाक्षवलयश्वेताङ्गवल्यात्करां,

न स्यात् कः शुद्धिवृत्त-चक्ररचनाचातुर्यचिन्तामणिः ॥७॥

पश्येत् स्वां तनुमिन्दुमण्डलगतां त्वां चाभितो मणिङ्गतां,

यो ब्रह्माण्डकरण्डपिण्डितसुधाडिण्डीरपिण्डैरिव ।

स्वच्छन्दोद्रतगद्यपद्यालहरी लीलाविलासामृतैः,

सानन्दास्तमुपाचरन्ति कवयश्चन्द्रं चकोरा इव

॥८॥

तद्वेदान्तशिरस्तदोइकृतिमुखं तत् तत्कलालोचनं,

तत्तद्वेदभुजं तदात्महृदयं तदगद्यपद्यांऽहि च ।

यस्त्वद्वृष्टं विभावयत्यविरतं वागदेवि ! तद् वाइमयं,

शब्दब्रह्मणि निष्ठितः स परमब्रह्मैकतामश्नुते

॥९॥

वाग्वीजं स्मरवीजवे इतिमतो ज्योतिःकला भृद्बहि-

रषद्वादश-शोडशद्विगुणितंद्वयष्टाङ्गपत्रान्वितम् ।

तद्वीजाक्षरकादिवर्णरचितान्यग्रे दलस्यान्तरे,

हंसः कूटयुतं भवेदवितथं यन्त्रं तु सारस्वतम्

॥१०॥

ॐ ह्रीं श्रीं स(ह)ह्रीं सबीजकलितां वाग्वादिनीदेवतां,

गीर्वाणासूरपूजितामनुदिनं काशमीरदेशेभवाम् ।

अश्रान्तं निजभक्तिशक्तिवशतो यो ध्यायति प्रस्फुटं,

बुद्धिज्ञानविचारसार सहितः स्याद् देव्यसौ साम्प्रतम् ॥१०॥

टी. १. वाणि ।

स्मृत्वा मन्त्रं सहस्रचक्रमलमनुध्याय नाभीहदोत्थं,
 श्वेतस्तिंग्धोर्धनालं हृदि च विकचतां बाष्प निर्यात्मास्यात् ।
 तन्मध्ये चौध्वेरुपामभयदवरदां पुस्तकाम्भोजपाणीं,
 वाग्देवीं त्वन्मुखाच्च स्वमुखमनुगतां चिन्तयेदक्षरालीम् ॥११॥
 स्वाधरा.
 किमिह बहुविकल्पीर्जलिपतैर्यस्य कण्ठे,
 भवति भवति ! नाथे ! भव्यभाषाविशेषे,
 र्मधुरमधुसमृद्धस्तस्य वाचां विशेषः ॥१२॥ मालिनी.

सम्पूर्णम्

५ भाषान्तर

हे कुंडलिनी स्पृष्टे भाँ, तारा शरीरना कंदमांथी नीकलीने
 तंतु जेवी कांतिक्षारा चूंबित थयेला तारा ब्रह्मरंघ आदि शतदल
 कमण्णने जेओ चंद्र जेवी युतिवाणां सदा चिंतये छे. तेओनी कवि
 अक्षयतीर्तीकेनी ख्याति आ भूमंडलपर एकछत्री छवाईजाय छे
 तेम हु भानुं छुं. १

जे साधक तारा मुखउप चंद्रमंडणमां एकही थती कांतिना
 घोतरक उछिणता विचाराथी सर्व दिशामां अनेक चंद्र प्रगट थया
 होय तेवुं द्यान करे छे तेना मुख उप रंगमंडपमां पाणिना विलास
 थी चंचल पदविन्यास वडे सुंदर वाणी उन्मतनर्तीकीनी जेम
 रसभर्यु नृत्य करे छे. २

हे देवी ! तें हाथमां धारणाकरेलां चंद्रकांतरतनमय कमंडणमांथी
 उपकता अमृत झरणामां रुनानना आनंदथी तरंगित थर्थ उठेला
 साधको, अे अमृतना मेघने उर्कडित थर्थ आईठ थी ए छे. ने
 पछी तारा भंडाथी अलंकृत चंद्रना शक्तिकूप जेवा पोताना
 मुखमांथी पाणी विलासना छणथी जाए अे अमृतने ओकता होय
 तेम लागे छे. ३

कुब्ज थयेला क्षीरसागरमांथी नीकलेल जाए शेषनागनी
 डोलती इथा न होय ? तेवी विशाळ पांडीओथी उघडेला
 श्रेतकमण्णना कोस, जे भाँ चंद्रजेवी धवल किंडिका छे. तेनी
 श्रेतकांतिथी छवायेली तने अने पोताना आत्माने जे द्यानमां
 जुअे छे. हे ब्राह्मी ! ते साधकनी ब्रह्मना स्थानउप पाणी
 प्रगत्तिताना क्षीर सागर सभी उछिणे छे. ४

हे भारती ! झरता पीयूपरस साथे मातुकाउपे शोभती तने
 नालिना श्रेतकमांथी हृदयना पुंडरीकमां प्रवेशती जुअे छे ते

प्राणायान साधकपुरुषनी भारती, ऐवी प्रभावशाली बने छे के
 निर्दोष ऐवा हजारो काव्योना सेंकडो श्रंथो ते गूंथी शके छे. ५

भोतीना आभरणाथी भंडित, श्रेतपस्त्रधारिणी, श्रेत
 अमृतना तरंग जेवी उज्जपण अने वीणा - पुस्तक - भोतीनी
 अक्षमाणा तथा श्रेत कमण्थी भंडित चार लुजावाणा तने
 हृदयपंकजमां जोइने कयो साधक उतम काव्य रचनाना चातुर्थमां
 चिंतामणी ना बने ? ६

हे माँ ! जे साधक पोतानी कायाने तथा चंद्रमंडणमां रहेली
 तने ब्रह्मांडना कर्णिक्यामां भेगा करेला अमृत इएना पिंडथी
 भंडित ज्ञाने छे. तेने स्पर्शचंद - पणे प्रगटती गध-पधनी लीलाथी
 विलसता अमृतथकी आनंदित कविजनो चंद्रने यकोरनी जे भ सेवे
 छे. ७

हे वाऽहेवता ! तमारै ते वेदांतउप शिर, उँ झारउप ते शुभ,
 तेनी कलाउप ते लोचन, चार वेदउप ते लूजाओ तेना आत्माउप
 हृदय अने गध-पधउप यरणायुगल आ रीते सभग्र वाऽमध्यउप
 तारी कायानुं जे द्यान धरे छे. ते शब्द ब्रह्मां स्थिर थाई
 परब्रह्म साथे एकताने प्राप्त करे छे. ८

वाऽबीज र्म ने रमरबीज कली थी वेष्टित करी तेना उपर
 ज्योति अने कला, तेनी बहार ८ / १२ / १६ / ३२ पांडीना
 वलय तेमां तेना बीजाक्षर, काहिवर्णी रथापना, तथा पांडीना
 अंतराणमां झूटाक्षरयुक्त हंसः आ रीते शुद्ध सारस्यत यंत्र बने
 छे. ९

उँ पछी श्री पछी सौं पछी कली पछी वद - वद पछी
 वाऽवादिनी त्यारबाद हीं छेसे नमः आ रीते जे अश्रान्तपणे
 भक्तिशक्ति अनुसार तारै स्फुट द्यान करे छे हे देवि ! ते साधक
 तरंग बुद्धि, ज्ञान अने विचार शक्तिथी श्रेष्ठ बने छे. १०

आ रीते भंत्रनुं रमराणा करनार साधक पोताना नाभिउप
 हृदयमांथी उत्थित थता सहस्रदल कमण्णने चिंतये के श्रेत शुभ
 नाण द्वारा उंचे उठतुं अे कमण्ण हृदयमां पूर्णी भीली मुखझारथी
 बहार नीकले, ते कमण्ण उपर उभी रहेली छे ए रीते हे वाऽहेवी !
 अभय अने वरदगुञ्जा, पुस्तकने कमण्थी अलंकृत करकमण्णवाणी
 तने जुअे, तथा तारा मुखमांथी नीकलती वर्णमाणाने पोताना
 मुखमां प्रवेश करती चिंतये. ११

हे वाऽहेवी आ जगतमां धधा विकल्पो अने पातोथी शुं ?
 आ काव्य स्तोत्रउप स्थूल मुक्ताइणनी भाजा जेना कंठमां रहे छे
 तेनो वाणी विलास भाषानी भभक्कथी भव्य अने मधुरसथी
 पणा मधुर बनी जाय छे. १२

संपूर्णः

६ अनुवाद

हे कुंडलिनी स्वरूप माँ ! तुम्हारे शरीरके कंदमें से नीकलने वाली तंतु जैसी कांतिद्वारा आकर्षित हुए तेरे ब्रह्मरंथ आदि शतदल कमल को जो चंद्र जैसी युतिवाले सदा चिंतन करते हैं उनकी कवि चक्रवर्तीकी तरह ख्याति इस भूमंडल पर एक समान छा जाती है ऐसा मैं मानता हूँ । १

जो साधक तुम्हारे मुखरूप चंद्रमंडल में एकत्रित होती कांतिको चोतरफ उछलते विस्तार से सर्व दिशाओंमें अनेक चंद्र प्रगट हो रहे हैं ऐसा ध्यान करता है, उसके मुख रूप रंगमंडपमें वाणी के विलाससे चन्द्रल पदविष्याप द्वारा सुंदरवाणी उन्मत्त नर्तकी की तरह रसभरा नृत्य करती है । २

हे देवी ! तुमने करमें धारण किये हुए रत्नमय कमंडलमें से टपकते अमृत झरने में स्नान के आनंदसे तंतिगित हो उठे, सभी साधक, उस अमृतके मेघ में उत्कंठित होकर आकंठ पान करते हैं एवं फिर तुम्हारे मंडलसे अलंकृत चंद्र के शक्तिकूप, जैसे खुदके मुखमें से वाणी विलासके छलकेद्वारा जैसेकी अमृत निकाल (बहा) रहे हो ऐसा लगता है । ३

क्षुब्ध हुए क्षीरसागरमें से जैसे शेषनाग की डोलती हुई फेन ना हो ? ऐसी विशाल पंखडियों से खीलते हुए श्वेतकमल के कोस, जिसमें चंद्र जैसी ध्वल कर्णिका है, उसकी श्वेतकांति में छायी हुई तुम और अपने आत्मा को जो ध्यान में देखता है हे ब्राह्मी ! उस साधक की ब्रह्मरूप वाणी, प्रगल्भता के क्षीरसागर जैसी उछलती है । ४

हे भारती ! इरते हुए पीयूषरस के साथ मातृकारूपसे शोभा देती आपको, नाभिके श्वेतकमलमें से हृदयके पुंडरिक में प्रवेश करते हुए जो प्राणवान साधक पुरुष देखता है, उसकी भारती, ऐसी प्रतिभाशाली होती है कि निर्दोष ऐसे हजारो काव्यों के सैंकड़ों ग्रंथ वो बून सकते हैं । ५

मोतीके आभरणसे मंडित, श्वेतवस्त्रधारिणी, श्वेत अमृत के तरंग जैसी, उच्चल एवं बीणा-पुस्तक मोतीकी अद्यमाला तथा श्वेत कमलसे मंडित, चार भुजाओवाली, तुमको हृदय पंकजमें देखके कानसा साधक उत्तम काव्यकी रचनाके चातुर्यमें चिंतामणी ना हो? ६

हे माँ ! जो साधक अपनी कायामें तथा चंद्रमंडल में बसी हुई तुमको, ब्रह्मांड के करंजमे जमा किये गये अमृत फेनका पिंडसे मंडित देखते हैं उसको स्वच्छंद रीतिसे प्रगट होती हुई गद्य-पद्यकी

लीलासे विलसते अमृत से आनंदित कविजन चंद्र की चकोर (चांदनी) की तरह सेवा करते हैं । ७

हे वाग्देवता ! आपका वो वेदांतरूप मस्तक, उँकार रूप मुख, उसके कलारूप वो लोचन, चार वेद रूप वे भूजाए उनके आत्मारूप हृदय एवं गद्य-पद्य रूप चरण युगल इस रीतसे समय बाह्यमयरूप-आपकी काया को जो ध्यान करते हैं वो शब्द ब्रह्म में स्थिर होकर परब्रह्म के साथ एकरूपता प्राप्त करते हैं । ८

वाग्बीजं एँ व स्मरबीज कर्ली से वेष्टित होकर उसके उपर ज्योति एवं कला, उनकी बहार ८/१२/१६/३२/ पंखडियों के बलयमें बीजाक्षर, कादिवर्ण की स्थापना तथा पंखडियों के अंतरालमें कूटाक्षर युक्त हैं स: इस रीत से सारस्वत यंत्र होता है । ९

उँ के बाद श्री बाद सर्व बाद कर्ली तत्पश्चात् वद-वद वाग्वादिनी उसके बाद ही एवं अंत मे नमः इस रीत से जो अश्रान्त होकर भक्तिशक्ति अनुसार तुम्हारा ध्यान करते हैं। हे देवि ! वो साधक शीघ्र ही बुद्धि-ज्ञान एवं विचार शक्तिसे श्रेष्ठ होता है । १०

यह रीतसे मंत्र का स्मरण करनेवाला साधक, खुद के नाभिरूप हृदयमें उत्थित होते हुए सहस्रदल कमल को चिंतन करते हैं, कि श्वेत शुभ्र नाल द्वारा उपर की ओर उठता वो कमल, हृदयमें पूर्णतया विकसित होकर मुख द्वारसे बहार नीकले हैं एवं उस कमल पर खड़ी हुई है इस रीतिसे हे वाग्देवी ! अभ्य और वरदमुद्रा-पुस्तक व कमलसे अलंकृत कर कमलवाली तुमको देख तथा तुम्हारे मुखमें से नीकलती वर्णमालाको मुखमें प्रवेश करती चिंतवन करे । ११

हे वाग्देवी ! इस जगतमें बहाते सारे विकल्पमें और बातों में क्यां ? यह काव्य स्तोत्ररूप स्थूलमुक्ताफल की माला जिसके कंठमें बसती है, उसकी वाणी विलास, भाषाकी भभकसे भव्य एवं मधु रसमें भी मधुर हो जाती हैं । १२

| समाप्तम् |

श्री बप्पभट्टिरूरिकृतअनुभूत-

सिद्धसाररवतस्तवः ।

सरस शांति सुधारस - द्रुतविलंवितछंद
पाठ्य ह. ज्ञा. भं. प्रत नं. १३८५१, डमोई प्रत नं. ५५६/५२२९, ५६२/
प ३१२ तथा सूत्र ह. लि. ज्ञा. भं. प्रत नं. ४३५/३१२

कलमरालविहङ्गमवाहना सितदुकूल-विभूषणलेपना । १॥
प्रणतभूमिरुहामृतसारिणी प्रवरदेह-विभाभरधारिणी ॥१॥
अमृतपूर्णकमण्डलुधारिणी त्रिदशदानव-मानवसेविता ।
भगवती परमेव सरस्वती मम पुनातु सदा नयनाम्बुजम् ॥२॥
जिनपतिप्रथिताखिलवाङ्मयी गणधरानमण्डपनर्तकी ।
गुरुमुखाम्बज-खेलनहंसिका विजयते जगति श्रुतदेवता ॥३॥
अमृतदीधिति-विष्वसमाननां त्रिजगति जननिर्मितमाननाम् ।
नवरसामृतबीचि-सरस्वतीं प्रमुदितः प्रणमामि सरस्वतीम् ॥४॥
वितकेतकपत्र-विलोचने विहितसंसृति-दुष्कृतमोचने ।
ध्वलपक्षविहङ्गमलाञ्छते जय सरस्वति ! पूरितवाञ्छते ॥५॥
भवनुग्रहलेशतराङ्गितास्तदुचितं प्रवर्दन्ति विपश्चितः।
नृपरामासु यतः कमलाबला-कुचकला॑ललनानि वितन्वते ॥६॥
गतधना अपि हि त्वदनुग्रहात् कलितकोमल-वाक्यसुधोर्मयः ।
चक्रितबालकुरङ्गविलोचना जनमनांसि हरन्तिरां नराः ॥७॥
कासरोरुह-खेलनचञ्चला तव विभाति वरा जपमालिका ।
श्रुतिपयोनिधिमध्यविकरवरोञ्जवल-तरङ्गकलग्रह-साग्रहा ॥८॥
द्विरक्तेसरिमारिभुजङ्गमासहनतस्करसाजरुजां भयम् ।
तव गुणावलिगानतरङ्गिणां न भविनां भवति श्रुतदेवते ॥९॥
ॐ हीं क्लीं ब्लौं ततः श्रीं तदनु हसकलहीं अथो ऐं नमोऽन्ते,
लक्ष्मी साक्षाजपेद् यः कर्मसमविधिना सत्तपा ब्रह्मचारी ।
सिर्यान्तों चन्द्रविघ्नात् कलयतिमनमा त्वां जगच्छन्दिकाभां,
मोऽत्यर्थं वहिकुण्डे विहितधृतहृतिः स्याद्गांशेन विद्वान् ॥१०॥
शार्दूल.
रे लक्षणकाव्यनाटककथाचम्पूसमालोकने
क्वायासं वितनोषि बालिश मुद्धा किं नम्रवक्राम्बुजः ।
भवत्याराध्य मन्त्रराजसहितां दिव्यप्रभां भारतीं
येन त्वं कवितावितानं सविताद्वैतप्रबुद्धायसे ॥११॥

टी. १. भूषिता । २. संस्कृत-संश्रित । ३. कलनानि-कलितानि । ४. सहसा
ग्रह । ५. ॐ हीं श्रीं क्लीं - ३० क्लीं ब्लौं ततः श्री - ३० हीं ऐं क्लीं
ब्लौं । ६. कलिगुरुभविधिना - सुचिनसुमना: । ७. शांत्यर्थं । ८. महिमा-
मेनानिशं नेनानिशं । ९. सविदिष्टु ।

चंचच्चन्द्रमुखी प्रसिद्धं महिमा स्वाच्छन्द्रराज्यप्रदा-
नायासेन सुरासुरेश्वरगणैरभ्यर्थिता भक्तिः ॥१॥
देवी संस्तुतवैभवा मलयजालेपाङ्गरङ्गद्वृतिः
सा मां पातु सरस्वती भगवती त्रैलोक्यसङ्खीवनी ॥१२॥
स्तवनप्रेतदनेकगुणान्वितं पठति यो भविकः प्रमनाः प्रगो ॥१३॥
स सहस्रा मधुरैर्वचनाऽमृतैर्नृपगणानपि रङ्गयति स्फुटम् ॥१३॥

। इति सरस्वतीस्तवः सम्पूर्ण : ।

ॐ हीं क्लीं ब्लौं श्रीं हसकल हीं ऐं नमः ।

६

भाषान्तर

मनोहर हंसपक्षी इप पाहनवाणी, श्रेत वस्त्र, अलंकार अनेकोपथी (सुगंधी द्रव्य) धुक्ता, प्रणाम करेता (प्राणीओ) इपी पूक्षोर्नु (सिंचन करवामां) अमृतनी नीक जेवी, उत्तम शरीरनी कान्तिला समूहने धारण करनारी, अमृतथी भरेता एवा कमएडपु वडे मनोहर तेमज देव, दानव अने भानवो वडे सेवित एवी उत्तम भगवती सरस्वती भारा नेत्र-कमलने सर्वदा पवित्र करो.. (अर्थात् भने दर्शन आपो.) । १...२

जिनेश्वरे प्रसिद्ध करेता समस्तसाहित्यरूप, वणी गणाधरोनां मुखरूप मण्डपने विषे वृत्य करनारी तेमज गुरुनां वटनकमलने विषे झीडा करनारी हंसिका एवी श्रुत-देवता (सरस्वती) विश्वमां विजयी वर्ते छे । ३

अन्न-मण्डल समान मुखवाणी, त्रणो जगतना लोको वडे सन्मान पामेली तेम ज नपरसङ्खी अमृतना क्षेत्रोत्थी (मोजाओथी) परिपूर्ण नदी समान एवी सरस्वतीने हुं हर्ष-पूर्वक प्रणाम कडे छुं । ४

हे विस्तृत केतक (केवडा) नां पत्र जेवां नेत्रवाणी; (शारदा)! कराव्यो छे संसार इपी पापनो त्याग जेणो एवी हे (पागीश्वरी)! हे श्रेत पांखपाणा पक्षीथी अंकित (अर्थात् हे हंसरूप पाहन वाणी श्रुत-देवता)! पूर्ण कर्या छे मनोरथोने जेणो एवी हे (भारती)! हे सरस्वती तुं ! जयवंती वर्त । ५

आपनी कृपाना अंशथी चंचल बनेता पंडितो राज-सभामां एवुं उचित बोले छे के जेथी करीने तेओ लक्ष्मीइपी ललनानां स्तननी कलानी झीडानो विस्तार करे छे. (अर्थात् राजसभामां लक्ष्मी प्राप्त करे छे.). ६

टी. १०. विशाल नयना । ११. भावतः - वन्दिता । १२. प्रसुदा ।

हे (शारदा !) निर्धन होया छतां पण तारी हुपाथी मृदु
(कोमण) पचनामृतनी उमिंओथी, अलंकृत (थेला) तेम ज
यिसमय पामेलां मृगनां बालकनां जेवां नेत्रवाणा (बगेला)
मनुष्योना भनने अत्यंत हरी ते छे।

७

हस्तश्चपि कमलने विषे कीडा करवामां चपल एवी, तथा
शूतसागरनां भद्यमां विकर्पर तेमज निर्मल एवा तरंगोनी कला
ने श्रहण करवामां आश्रहवाणी तेमज श्रेष्ठ एवी तारी जप -
भासा विशेष शोभे छे।

८

हे सरस्पती ! तारा गुणोनी श्रेष्ठीनां भानने विषे चपल
एवा भव्य(ज्ञो)ने हाथी, सिंह, भरकी, साप, हुश्मन, घोर,
राजा तथा रोगनो भय (लागतो) नथी।

९

“अँ हीं कलीं ब्लूं त्यार पष्ठी श्रीं अने पणी त्यार बाद ह,
स, क, ल, अने हीं त्यार बाद ऐं अने अन्तमां नमः (अर्थात्
अँ हीं कलीं ब्लूं श्रीं ह, स, क, ल, हीं ऐं नमः) एवो आप जे
ब्रह्मचर्यपूर्वक उत्तम तप करी ने हस्त समान (अर्थात् नंदापूर्त
या शंखापूर्त) विधि वडे साक्षात् लाख वार जपे तेम ज चन्द्र
मण्डलमांथी बहार नीकणी आवती तथा विश्वने विषे चन्द्र-प्रभा
(चांदनी) जेवी एवी तने भनथी देखे ते भनुष्य दशांश (दश
हजार जाप)पूर्वक अभिंङ्कमां धीनो होम करे ते प्रभर पणिडत
बने।

१०

हे बालक ! नम्न पट्टन - कमल वाणो थैने तुं लक्षण, काष्य,
नाटक, कथा अने चम्पू ज्ञेयामां शा भाटे झोगट प्रयास करे छे।
आ मंत्राज्ञप यज्ञथी भक्ति पूर्वक तुं प्रतिदिन सरस्पतीनुं
आराधन कर के जेथी तुं कविता करवामां सूर्यना समान प्रतापी
थई असाधारण पणिडत थाय।

११

यतायमान चन्द्र जेवा पट्टन वाणी, प्रसिद्ध प्रभाववाणी,
स्पतंत्रताइपि राज्य अर्पणा करनारी, हेव अने दानपोना
स्पाभीओना समूहो वडे भक्तिपूर्वक अनायासे स्तुति करायेली,
प्रशंसा पामेली स्पतिवाणी, चन्दन(मलयज)ना सेपथी अंगनी
रंगीन प्रभावाणी, तेम ज (स्पर्ग, अर्त्य अने पाताल इपी)
त्रिभुवनने सञ्जुपन करनारी एवी सुप्रसिद्ध ते भगवती देवी
सरस्पती भारुं रक्षणा करो।

१२

जे भव्यप्राणी प्रदुषितश्चित् पूर्वकआ अनेक गुणोथी युक्त
स्तोत्र सपारना पहोचामां भए छे। ते भद्युर पचन रूप अमृत वडे
नृपतिओना समूहोने पण एकदम रूपरूप शीते प्रसन्न करे छे। १३

संपूर्ण।

९

अनुवाद

मनोहर हंस पक्षी स्वरूप वाहनवाली; श्वेत वस्त्र, अलंकार एवं
लेप (सुगंधी द्रव्य) युक्त; प्रणाम करनेवाले प्राणी रूप वृक्षों का
सिंचन करने में अमृत की नाली के समान; उत्तम देहकान्ति के समृद्ध
को धारण करनेवाली; अमृत से परिपूर्ण कमण्डलु से मनोहर
लगनेवाली, एवं देव, दानव और मानवसे सेवित ऐसी उत्तम भगवती
सरस्वती मेरे नेत्रकमल को सदैव पवित्र करे। (अर्थात् मूँझे दर्शन
प्रदान करे !) १-२.

जिनेश्वर के द्वारा प्रसिद्ध समस्त साहित्यस्वरूप; गणधरों के
मुखमण्डपमें नृत्य करनेवाली एवं गुरु के मुखकमल में क्रीडा
करनेवाली श्रुतदेवता (सरस्वती) विश्वमें विजयशील है। ३.

चन्द्रमण्डल के समान मुखवाली; तीनों जगत के लोगों के
द्वारा सन्मानित; एवं नवरस स्वरूप अमृत के तरंगों से परिपूर्ण नदी
के समान सरस्वती को मैं सहर्ष प्रणाम करता हूँ। ४.

हे विस्तृत केतकीपुष्प के पत्र के समान नेत्रवाली (शारदा) हे
संसार स्वरूप पाप का त्याग करनेवाली (वाणीश्वरी) ! हे श्वेत
पंखवाले पक्षी (हंस) से अंकित (श्रुतदेवता) ! एवं हे मनोरथों को
परिपूर्ण करनेवाली (भारती) ! हे सरस्वती ! तुम्हारी जय हो। ५.

आपकी कृपाके अंश से चंचल ऐसे पणिडत राजसभा में इस
तरह योग्य वाणी बोलते हैं कि जिससे वे लक्ष्मीरूपी रमणी के लक्ष्मी
की कलाक्रीडा का विस्तार करते हैं (अर्थात् राजसभा में लक्ष्मी प्राप्त
करते हैं)। ६.

हे शारदा ! निर्धन मनुष्य भी तुम्हारी कृपा से कोमल वचनामृत
की तरंगोवाले होकर विस्मित मृगशिशु के नेत्र समान नदीनोंवाली
रमणीजनों के मन को अत्यधिकरूप से हर लेते हैं। ७.

हस्तरूपी कमल में क्रीडा करने में चपल; श्रुतसागर के बीच
ऊठते हुए निर्मल तरंगों की कला के ग्रहण में आग्रहवाली ऐसी
तुम्हारी श्रेष्ठ जपमाला विशेषतया सुशोभित हो रही है। ८.

हे सरस्वती ! तुम्हारे गुणोंकी पंक्ति का गान करने में दक्ष
भव्यजनों को हाथी, सिंह, हैजा, सर्प, शत्रु, चोर, राजा एवं रोग का
भय नहीं होता। ९.

अँ हीं कलीं ब्लूं उसके बाद श्रीं एवं इसके अनन्तर ह, स,
क, ल और हीं - एवं बाद में ऐं और अन्तमें नमः (अर्थात् अँ हीं
कलीं ब्लूं श्रीं ह स क ल हीं ऐं नमः) - इस मंत्र का जाप जो
ब्रह्मचर्यपूर्वक उत्तम तप से हस्तसमान (नंदावर्त या शंखावर्त) विधि

से साक्षात् एक लाखबार करता है एवं चन्द्रमंडल से वाहर आती हुई ममसत् विश्व में चांदनी के समान चमकती हुई तुम्हें जो मन से देखता है वह मनुष्य दशांश (दस हजार) - पूर्वक अग्रिकुंडमें थी से होम करता है वह प्रखर पण्डित होता है ।

१०.

हे बालक ! नम्र मुखकमलवाला होकर तूं लक्षण, काव्य, नाटक, कथा एवं चम्पू के अभ्यास में क्यों व्यर्थं प्रयास करता है ? इस मंत्रराजयुक्त दिव्यकान्तिवाली सरस्वती का तूं प्रतिदिन आराधन कर जिससे तूं काव्यरचनाकौशल में सूर्यसमान प्रतापी होकर असामान्य पण्डित हो जायेगा ।

११.

बलायमान चन्द्र के समान मुखवाली; प्रसिद्ध प्रभावयुक्त; म्वातंव्यरूप राज्य प्रदान करनेवाली; देवों और दानवों के स्वामियों के समूह द्वारा भक्तिभाव से अनायास जिसकी सुन्ति की जाती है ऐसी; प्रशस्त संपत्तियुक्त; चन्द्रनलेप से अंगों की मनोहर प्रभावाली एवं (स्वर्ग, भूमि एवं पाताल -) त्रिभुवन को संजीवन प्रदान करनेवाली ऐसी सुप्रसिद्ध वह भगवती सरस्वती मेरी रक्षा करे । १२.

जो भव्य प्राणी प्रफुल्लित चित्त से इस अनेक गुणों से युक्त स्तोत्र का प्रातःकाल में पाठ करता है, वह मधुर वचनरूपी अमृत के द्वारा राजाओं के समूहों को भी अत्यन्त सहजता से प्रसन्न करता है ।

१३.

। समाप्तम् ।

८

अज्ञातकर्तृक - महामंत्रगर्भित- श्रीरारस्वतीरतोत्रम् ।

ॐ एँ हीं श्रीं मंत्ररूपे विबुधजननुते देवदेवेन्द्रवंद्ये,
चंचंद्रावदाते शिपितकलिमले हारनीहारणौरे ।
भीमे॒ भीमाहृष्टस्ये भवभयहरणं भरवे भीमवीरे,
हीं हीं हूँकासनादे मम मनसि सदा शारदे देवि तिष्ठ
हा पक्षे बीजगर्भे सुरवररमणी-चर्चितानेकरूपे,
कोषं वं द्वं विधेयं धरित धरिवरे योगनियोगमार्गे ।
हैं मं सः स्वर्गाराजप्रतिदिनमिते प्रस्तुतालापपाठे,
देव्येन्द्रध्यायमाने मम मनसि सदा शारदे देवि तिष्ठ
देत्येदैत्यारिनाथीर्भितपदयुगे भक्तिपूर्वं स्त्रिसन्ध्यम्,
यक्षीसिंदैश्वर्णप्रैरहमहमिक्या देहकान्त्याऽतिकान्तैः ।
आँ इँ ३० विस्फुटाभाक्षरवरमृदुना सुखवेणासुरेणा-

॥१॥

॥२॥

यी । १. भीमे भीमाहृष्ट हासे । २. हीं हीं होंकर । ३. हं सं सः स्वर्ग जैश्च ।

त्यन्तं प्रोट्रीयमाने मम मनसि सदा शारदे देवि तिष्ठ ॥३॥

क्षाँ क्षीं क्षूँ क्षः स्वरूपे हन विषमविषं स्थावरं जंगमं वा,
संसारे संसृतानां तव चरणयुगे सर्वकाले नराणाम् ।

अव्यक्ते व्यक्तरूपे प्रणतनरवरे ब्रह्मस्वरूपे स्वरूपे,
ऐं ऐं क्लूँ योगिगम्ये मम मनसि सदा शारदे देवि तिष्ठ ॥४॥

सम्पूर्णाऽत्यन्तशोभ्ये शशधरधवलै रासलावण्यभूतेः,
रम्ये: स्वच्छेःश कांतैः निजकरनिकरैश्चिकाकारभासैः ।

अस्माकीनं भवाब्जं दिनमनुसततं कल्प्यं क्षालयन्ती,
श्रीं श्रीं श्रूँ मंत्ररूपे मम मनसि सदा शारदे देवि तिष्ठ ॥५॥

भाषे॑ पद्मासनस्थे जिनमुखनिरते पद्महस्ते प्रशस्ते,
प्राँ प्रीं पूँ प्रः पवित्रे हर हर दुरितं दुष्टजं दुष्टचेष्ट ।

वाचां॑ लाभाय भक्त्या त्रिदिवयुवतिभिः प्रत्यहं पूज्यपादे,
चंडे चंडीकराले मम मनसि सदा शारदे देवि तिष्ठ ॥६॥

नम्नीभूतक्षितीश-प्रवरमणिमुकुटोदधृष्टपादारविदे,
पद्मास्थे पद्मानेत्रे गजगतिगमने हंसयाने विमाने ।

कीर्तिश्रीबुद्धि॑-चक्रे जयविजयजये गौरीरां धारीयुक्तं,
ध्येयाध्येयस्वरूपे मम मनसि सदा शारदे देवि तिष्ठ ॥७॥

विद्युज्ज्वालाप्रदीपां प्रवरमणिमयीमक्षमालं सुरूपां,
रम्यावृत्तिर्धरित्री दिनमनुसततं मंत्रकं शारदं च ।

नामोन्द्रेस्निदधन्दैर्मनुजमुनिजनैः संस्तुता या च देवी,
कल्प्याणं सा च दिव्यं दिशतु मम सदा निर्मलं ज्ञानरत्नम् ॥८॥

करबदरमदशमधिलभुवतलं यत् प्रमादतः कवयः ।

पश्यन्ति सूक्ष्मपतयः सा जयति सरस्वती देवी, ॥९॥

इति श्रीमहामंत्रगर्भितं सरस्वतीदेवीस्तोत्रं सम्पूर्णम् ॥

मूलमन्त्रः

ॐ नमो हीं वद वद वाग्वादिनी परममहादेवी मम वक्त्रे
स्थिरवासं कुरु कुरु जडतामपहर जडतामपहर श्रीश्रीशारदादेवी
अखिलवाक्प्रकाशिनी हीं अहं क्लूँ हूँ हूँ हीं हीं शारदादेवी
कल्लोलमहावाक्प्रकाशिनी अस्मभुखे वासं कुरु कुरु कलीं अहं
भ्रूँ भ्रूँ ३० वाग्देवी जयं हीं क्षाँ क्षीं अहं हीं भारतीदेवी मम मुखे
वासं कुरु कुरु जूँ ज्ञाँ वाग्देवी जयं महादेवी वज्रे विद्याप्रकाशिनि
३० हीं श्रीं कलीं ऐँ अहं ३० हाँ हीं हैँ हः ३० क्षीं क्षोँ क्लूँ क्षीं भ्रूँ
भ्रूँ भ्रूँ हं वं वं ज्ञाँ भ्रूँ हः ३० भारती सरस्वती मम वक्त्रे वासं कुरु
कुरु स्वाहा ॥ दरेक गाथाने अंते २१ पाठ गणीये प्रसन्न थाय ।

टी. ४. त्यन्तं प्रोट्रीयमाने । ५. संसारे संसृतानां । ६. ऐं कलीं क्लूँ । ७.
अस्माकीनं भवाब्जं । ८. भास्यत् पद्मासनस्थे । ९. वाचालाभिः स्वर्णकल्पा ।
१०. बुद्धि॑ ।

ભાષાન્તર

ઓँ હીં શ્રી રૂપ મન્ત્રસ્વરૂપા (એવી હે સરસ્વતી !), હે પંડિતજનોથી સ્તુતિ કરાયેલી, હે સુરો તેમજ સુરપતિઓને (પણ) વંદનીય, હે ચપળ ચન્દ્રમા જેવી ઉજ્જવળ, જેણો કલિ (ચુગ)ના ડાદવનો નાશ કર્યો છે એવી (મોક્ષિક) હાર તેમ જ હિમના જેવી હે ગોરી, હે બયંકર સ્વરૂપવાળી ! હે ભયાનક અદ્ધાસ્ય કરનારી દેવી ! હે સંસારના ભયને હરનારી ! હે ભૈરવી ! હે બયંકર પરાક્રમવાળી ! હું હીં હું એ શબ્દના નાદવાળી શારદા દેવી ! તમે હંમેશા મારા મનમાં રહો.

૧

હે હા રૂપી પક્ષવાળી ! જેની અંદર બીજ મંત્રો રહેલા છે એવી, દેવોની ઉત્તમ સ્તુતિ પૂજાયેલી, અનેક રૂપવાળી, કોઈ વં ઝ બીજાક્ષરો વડે ધારણા કરવા લાયક, ઉત્તમ (મંત્ર) ધારકોને ધારણા કરનારી, યોગના પ્રયોગના ભાર્ગવિયાળી, હ સં સઃ એ મંત્રાક્ષરો પૂર્વક વેપલોકના ઈન્દ્રો વડે પ્રતિદિન (દરરોજ) પ્રણામ કરાયેલી, (સ્વરના) આલાપ (ગાયન) ના અસ્યાસને રજૂ કરનારી, દૈત્યરાજ વડે દ્યાન કરાયેલી હે શારદા દેવી ! તમે સદા મારા મનમાં રહો.

૨

હેહની ધૂતિ વડે અતિશય મનોહર, નાગ એવા દૈત્યો, હેવો, યક્ષો તેમજ સિંહો દ્વારા હું પહેલો - હું પહેલો એવી બુદ્ધિથી ભક્તિપૂર્વક પ્રાતઃકાલે મધ્યાહ્ને અને સાર્યકાસે જેના ચરણાયુગલમાં નમસ્કાર કરાયા છે એવી ! આં ઈ ઊં રૂપ સ્વર્ણ પ્રભાવાળા અક્ષર વડે ઉત્તમ તેમ જ મૂદુ એવા સ્વરથી અસુર દ્વારા અતિશય ઉત્સ્ય રીતે ગવાયેલી હે શારદા દેવી ! તમે સદા મારા મનમાં રહો.

૩

ક્ષાં ક્ષીં ક્ષું ક્ષઃ બીજ મંત્રરૂપી સ્વરૂપવાળી ! તમારું ચરણાયુગલ સંસારમાં પરિખ્યમણ કરતા મનુષ્યોના સ્થાપર તેમજ જંગમ એવા વિષમ વિષનો નાશ કરનારું થાઓ. અવ્યક્તતૃપત્વવાળી ! સ્કુટ રૂપવાળી ! જે મહો ઉત્તમ મનુષ્યોએ પ્રણામ કર્યા છે એવી હે બ્રહ્મસ્વરૂપી ! પોતાનામાં મશ રહેનારી ! ઓઁ ઓઁ બ્રહ્મ (બીજમંત્રો) વડે યોગીઓને ગમ્ય ! હે શારદા દેવી ! તમે સદા મારા મનમાં રહો.

૪

હે શ્રી શ્રી મન્ત્રસ્વરૂપી શારદા દેવી ! પરિપૂર્ણ તેમ જ અતિશય શોભાવાળા, અન્દ્ર જેવા શ્વેત, રસ અને લાવાણ્યમય, રમ્ય, સ્વર્ણ, મનોહર, ચન્દ્રિકા સમાન પ્રભાવાળા, એવા પોતાના હસ્ત-સમૂહ વડે નિરૂત્તર અમારા સંસારજનિત પાપનું પ્રતિદિન પ્રક્ષાળન કરતી હે શારદા દેવી ! તમે સદા મારા મનમાં રહો.

૫

હે ભાષાસ્વરૂપા ! પઞ્ચાસનને વિષે રહેલી ! હે તીર્થકરના મુખમાં રમનારી, હે પદ્મ જેવા હસ્તવાળી, હે પ્રશંસનીય પ્રાં પ્રાં

પ્રાં પ્રાં વડે પવિત્ર, દુષ્ટોથી ઉત્પત્ત થયેલ દુષ્ટ ચેષ્ટાવાળા પાપને તું દૂર કર, તું દૂર કર. પ્રતિદિન આત્મશક્તિ અનુસાર વાણીઓના લાભ માટે સ્વર્ગની સ્ત્રીઓ દ્વારા ભક્તિથી પૂજાયેલા ચરણોવાળી ! ઉત્ત્ર (પ્રચંડ) સ્વરૂપવાળી, કોઇથી ભયંકર હે શારદા દેવી ! તમે સદા મારા મનમાં રહો.

૬

નમેલા પૃથ્વીપતિઓના દેદીયમાન મણિમય મુહુરોથી સ્પર્શાયેલ ચરણાકમલવાળી, પદ્મ જેવા મુખવાળી ! કમળ જેવા નેત્રપાળી ! હાથીની જેવી ચાલવાળી ! હંસરૂપી વાહનપાળી ! વિશિષ્ટ પ્રમાણાસ્વરૂપી ! કીર્તિ, લશ્મી અને બદ્ધિના સમૂહવાળી જ્ય અને વિજય વડે વિજયશરી ! ગોરી અને ગાંધારીથી ચુક્ત ! દ્યાનમાં ગોચર તેમજ અગોચર એવા સ્વરૂપવાળી, હે શારદા દેવી ! તમે સદા મારા મનમાં રહો.

૭

સોદામિની વિજળી જ્વાલાનાં કિરણોની જેમ ઉજ્જવળ તથા સર્વોત્તમ મણિઓથી નિર્મિત, સુંદર રૂપવાળી જપ-માળાને અને સારસ્વત મંત્રને પ્રતિદિન (હંમેશા) ધારણા કરનારી, મનોહર ચિંતનપાળી એવી, જે દેવી નાગેન્દ્રો, ઈન્દ્રો, ચન્દ્રો વડે તેમજ માનવો અને મુનિઓના સમૂહહપ્તે સ્તુતિ કરાયેલી છે, તે સારસ્વતીદેવી હંમેશા મને નિર્મિણ જ્ઞાન રત્ન અને દિવ્ય કલ્યાણ આપે.

૮

સૂક્ષ્મમતિવાળાં કવિઓ જેની ફૃપાથી સમસ્તભુવનતલને હાથમાં રહેલા બોરની જેમ જોવે છે તે સારસ્વતીદેવી જ્ય પામે છે.

૯

સંપૂર્ણ.

અનુવાદ

હે એં હીં શ્રી - સ્વરૂપ મન્ત્રરૂપા (સરસ્વતી) ! હે પંડિતજનોં કે દ્વારા સ્તુતિ કી જાનેવાલી; ચપળ ચન્દ્ર કે સમાન ઉજ્જ્વલ; કલિયુગ રૂપી કીચડ કા નાશ કરનેવાલી; (મોતી કે) હાર એવ હિમ(બર્ફ) કે સમાન શુભ્ર; હે ભયંકર સ્વરૂપવાલી; ભધાનક અદ્ધાસ્ય કરનેવાલી; સંસારભય કો દૂર કરનેવાલી; હે ભૈરવી; ભયંકર પરાક્રમ કરનેવાલી; હું હીં હું - શબ્દનાદસ્વરૂપા, હે શારદા દેવી ! તુમ સર્વદા મેરે મન મેરે રહો !

૧૦

હે 'હા' - રૂપી પક્ષયુક્તા ! અપને અન્દર બીજમંત્રોં કો ધારણ કરનેવાલી; દેવાંગનાઓં સે પૂજિત; અનેકરૂપવાલી; કોંપ વં ઝં - ઇન બીજમંત્રોં સે ધારણ કરને યોગ્ય; ઉત્તમ (મંત્ર-) ધારકોં કો ધારણ કરનેવાલી; યોગ કે અભ્યાસ કી માર્ગરૂપ; હ સં સઃ - ઇન મંત્રાક્ષરોં સે દેવલોક કે ઇન્દ્રોં કે દ્વારા પ્રતિદિન પ્રણામ પ્રાપ્ત કરનેવાલી; (સ્વર કે) આલાપ (ગાયન કે) અભ્યાસ કો પ્રસ્તુત કરનેવાલી; જિસકા

मंत्र :- अँ हीँ श्रीँ ऐँ नमः

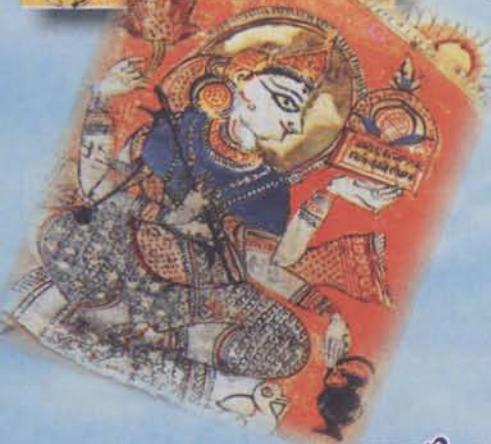

श्री सरस्वती हेवी
प्राचीन हस्तप्रतमांथी

ऐ जीज मंत्र युक्त
अमलमांथी
प्रगाट थवी
हिमालय पासिनी
मा सरस्वती हेवी

पालिताणा तलेटीमां प्राचीन - प्रभावक सरस्वती हेवी

प्राचीन दस्तप्रतोभांथी अन्य पांच सरस्वती हेवी

देव्यराजों के द्वारा ध्यान किया जाता है ऐसी हे शारदा देवी ! तुम सर्वदा मेरे मन में रहो ।

२.

देहकान्ति से अत्यन्त मनोहर, नम्र ऐसे दैत्य, देव, यक्ष एवं सिद्धों के द्वारा 'मैं पहले प्रणाम करूँगा' इस प्रकार की मति से प्रतिदिन सुबह, मध्याह्न एवं शाम को भक्तिपूर्वक जिसके चरणकमल में नमस्कार किया जाता है ऐसी; आँ इँ उँ - स्वरूप स्पृष्ट कांतियुक्त अक्षरों से उत्तम और मृदु स्वर से असुर के द्वारा जिसका उच्च कोटि का गान किया जाता है ऐसी हे शारदादेवी ! तुम सर्वदा मेरे मन में रहो ।

३.

शाँ क्षीं शूँ क्षः - मंत्रो के स्वरूपवाली, तुम्हारा चरणयुगल संसार में परिश्रमण करनेवाले मानवों के स्थावर एवं जंगम (अचल और चल) ऐसे विषम विष का नाश करनेवाला हो । अव्यक्तरूपा ! स्फुटरूपा ! उत्तम मनुष्यों के द्वारा जिसको प्रणाम किया गया है ऐसी ब्रह्मस्वरूपा ! अपने आपमें निमग्र रहनेवाली ! ऐं ऐं ब्लूँ - मंत्रों से शोगिजनों के द्वारा गम्यस्वरूपा ! हे शारदादेवी ! तुम सर्वदा मेरे मन में रहो ।

४.

शाँ श्रीं श्रौँ - मन्त्ररूपा ! परिपूर्ण अत्यन्त शोभायुक्त, चन्द्र समान धबल, रस-लावण्यमय, रम्य, स्वच्छ, मनोहर, चांदनीसदृश प्रभायुक्त ऐसे अपने हाथों के समूह से निरन्तर हमारे संसारजनित पाप का प्रतिदिन प्रक्षालन करनेवाली हे शारदादेवी ! तुम सर्वदा मेरे मन में रहो ।

५.

हे देवीप्रमान सिंहासन पर विराजित देवी; तीर्थकरों के मुख में से प्रवाहित होनेवाली; कमल के समान हाथोंवाली; प्रशस्त प्राँ प्रीँ प्रूँ प्रः - मंत्रो से पवित्र ! दुष्टों के द्वारा उत्पन्न दुष्ट चेष्टावाले पाप को दूर कर । तू दूर कर । प्रतिदिन आत्मशक्ति अनुसार वाणी के लाभ के लिए स्वर्गकी स्त्रियों के द्वारा भक्तिपूर्वक पूजित चरणोंवाली ! उग्रस्वरूपा; ओथ से भयंकरस्वरूपा; हे शारदादेवी ! तुम सर्वदा मेरे मन में रहो ।

६.

नमरकार करनेवाले राजाओं के देवीप्रमान मणियुक्त मुकुटों से स्पर्शित चरणकमलवाली; कमल समान मुखवाली; कमल समान नेत्रवाली; हाथी की गति से गमन करनेवाली; हंस के वाहनवाली; विशिष्ट प्रमाणवाली; कीर्ति-लक्ष्मी-बुद्धि के समूहवाली; जय-विजय से विजयशील; गौरी एवं गांधारीयुक्त; ध्यान द्वारा गम्य, अगम्य स्वरूपवाली; हे शारदादेवी ! तुम सर्वदा मेरे मन में रहो ।

७.

विद्युत (बिजली) की ज्वाला के किरणों के समान उज्ज्वल एवं सर्वोत्तम मणियों से निर्मित सुन्दर स्वरूपवाली जपमाला को एवं सारस्वतमंत्र को सदैव धारण करनेवाली; मनोहर चिन्तनवाली; नगेन्द्र, इन्द्र एवं चन्द्रों तथा मनुष्यों व मुनियों के समूह के द्वारा

जिसकी स्तुति की जाती है ऐसी वह सरस्वती देवी सर्वदा मुड़ो निर्मल ज्ञानरूपी रूप एवं दिव्य कल्याण प्रदान करे ।

८.

सूक्ष्म-मतिवाले कवि जिसकी कृपा से समरत भुवनतल को हाथमें स्थित बैरफल की तरह (स्पष्टतासे) देखते हैं वह सरस्वती देवी जय प्राप्त करती है ।

९.

। समाप्तम् ।

९

अज्ञातकर्तृकम् श्रीशारदाष्टकम् ।

पाठ्य ह. लि. झा. भं प्रत नं. १४१४०

(शार्दूल - स्नातस्या.....)

प्राग् वाग्देवी जगज्जनोपकृतये वर्णन् द्विपञ्चाशतं,
यावाप्सीत्रिजभक्तदारकमुखे केदारके वीजवत् ।

तेभ्यो ग्रन्थगुलुञ्जुकाः शुभफला भूताः प्रभूतास्तकान्,
सैवाद्यापि परः शतान् गणयसे स्त्रक् स्फोटणच्छद्यतः॥१॥ शार्दूल.

यैधर्यतेति प्रातः प्रातर्मा तुर्मात वाग् मात-
विद्याद्रातः स श्रीसातस्तेषां जातः प्रख्यातः ।
ऐतां भ्रातर्भक्त्या ध्रातः स्नेहस्तातः स्वाख्यातः,
सैवस्वातश्चित्तृष्णातः शास्त्रेषु स्तान्निष्णातः ॥२॥ कामकीडा.

शिक्षाच्छंदश कल्पः सुकलितगणितं शब्दशास्त्रनिर्दिक्षित-
वेदाश्रत्वार इष्टा भुवि विततमते धर्मशास्त्रं पुराणम् ।
मीमांसान्वक्षिकीति त्वयि निवित्तभूतास्ता: षडष्टापि विद्या-
स्तत्वं विद्या निषद्या किमु किमसि धियां सत्रशाला विशाला॥३॥
ग्रन्थरा.

सुवृतस्त्रपसकलः सुवर्णः प्रीणन् समाशा अमृतप्रसूगीः ।
तमःप्रहर्ता शुभेषु तारके हस्ते विधुः किं किमु पुस्तकस्ते ॥४॥
उपजाति.

पदार्थसार्थ-दुर्घटार्थ-चित्समर्थनक्षमा,
सुयुक्तिमीकिकैकशुक्तिरव मूर्तिमत्प्रमा ।
प्रशस्तहस्तपुस्तका समस्तशास्त्रपारदा,
सतां सक्ता कलिन्दिका सदा ददातु शारदा ॥५॥ पंचधामर.

मन्दर्मध्यैश तरैः क्रमतिभिरुहः कण्ठमूर्धविवाहः,
सप्ता-स्वर्याप्रयुक्तैः सरामपथनेत्याख्ययान्यमुक्तैः ।
स्कंधे न्यस्य प्रबालं कलललितकलं कछल्पीं वादयन्ती,
रम्यास्या सुप्रसन्ना वितरतु वितते भारति ! भारतीं मे॥६॥ स्वग्धरा.

भातो भातः श्रवणयुगले कुण्डले मण्डले वै,
चांद्राकीये स्वत उत ततो निःसृतौ पुष्पदंतौ ।
श्राव्यं श्राव्यं वचनरचनां मेदुरीभूय चास्या:,
संस्वेते चरणकमलं राजहंसाभिधानः ॥७॥ मंदाक्रान्ता.

अपित्-नमितकृष्टे तदधियां सन्निकृष्टे,
श्रुतसूरि-शुभदृष्टे सदृशानां सुवृष्टे ।
जगदुपकृतिसृष्टे सज्जनानामभीष्टे,
तत्र सकलपरीष्टे को गुणान् वक्तुमीष्टे ॥८॥ मालिनी.
स्तुतेऽल्पमष्टकेन नष्टकृष्टे-केन चष्टके,
सतां गुणद्विग्राधनः सदैव धर्मवर्धनः ।
सखे सुबुद्धि-वृद्धि-सिद्धिरीप्त्यते यदासती,
नमस्यता मुखस्य साववश्यमें सरस्वती ॥९॥ पंचचामर.
इति श्रीशारदाष्टकं समाप्तम् ॥

६ भाषान्तर

हे वाग्देवी ! पहेला जे तें जगतना लोकोना उपकारने भाटे पोताना भक्तबाणकना मुखनां क्षयारामां बीजनी जेभ बापन (प२) वर्ण वाव्यां हतां तेमांथी शुभक्षणवाणा धाया बघा अंथना झूमझा थया ते सेंकडो झूमझाने जाए भाणा इत्यवाणा छणथी आजे पण तुं गाए रही छे ? १

हे भातानी भाता शारदा भाता, सपारे सपारे जेओओआ आ रीते दयान कर्यु छे. तेमनो श्री अने शाताथी युक्त विद्यानोसमूह, प्रध्याति पाख्यो. हे भाई, भक्तिथी सूंघायेलो, स्नेहिथी भीजायेलो तुं ज्ञाननी तरसथी आने (सरस्वतीने) सेव ! तुं शास्त्रोमां निष्ठानात थईश. २

हे विस्तृत भतिपाणी मां, शिक्षा, छन्द, आचारशास्त्र, समग्रगणित, शब्दशास्त्र, निरुक्त, चार वेद, पुराण, भीमांसा, द्वितीयास, आ (५+८) १४ विद्याओ तारामां भीयोभीय भरेली छे तो शुं ? तुं आ पृथ्वी उपर विद्यानी विशाण शत्र्या छे ? के मेद्यानी विराट दानशाणा छे ? ३

हे भाँ, ताराओमां जेभ चंद्र शोभे तेम तारा हाथमां पुस्तक शोभी रह्यु छे. चंद्र गोण छे, सोण कलाथी पूर्ण छे. सुंदर कांतिपाणो छे. सधणी दिशाओने प्रकाशित करे छे. अभृत झरतां किरणायाणो छे, अंधकारने हुणानार छे. तो पुस्तक पण सदाचार इप छे. संपूर्ण छे. सुंदर वर्ण (अक्षर) वाणु छे. सधणी आशा पूर्णार छे. अभृतझरती वाणीवाणु छे. अने अज्ञानने हरनार छे. ४

पदार्थोना समूहना दुर्घट अर्थोनु ज्ञानथी समर्थन करवामां सक्षम, उत्तम युक्तिइप भोतीनी ओकमात्र छीप, मूर्तिमान प्रक्षा समान, हाथमां प्रशस्त पुस्तकवाणी, सधणां शास्त्राना पारने पमाइनारी, हंभेशा सज्जनोने प्रसन्न करनारी कलिनिंदिका शारदा देवी दानेश्वरी छे. ५

मंद्र, मध्य, अने तार आ त्रण श्राममां कमशः हृदय, कंठ अने मस्तकमांथी वहेता अन्योन्यथी रूपतंत्र स-२-ग-भ-प-ध-न एसे सात रूपरो वडे स्कंध उपर वीणानो हंड स्थापन करी अत्यंत लालित्यथी वीणावादन करती हे सुवृद्धा सुप्रसन्ना भारती ! भने विशाण (उदार) वाणी आपो ! ६

ओना (हेवीना) श्रवणायुगलमां बंजे हुंडल सूर्य अने चंद्रना मंडण जेवी प्रभाथी दीपे छे. रूपयं ते मंडणमां ज नीकण्या होय तेम सूर्य अने चंद्र तेनी वाणीनी रचनाने सांभली सांभली (कान पासे रहेपाने डारणो) अत्यंत प्रसन्न भनी जाणो राजहंसनुं (राज=चंद्र, हंस=सूर्य) नाम धारणा करी ओना चरणाकमलने सेवे छे. (राजहंसना भिष्ठी सूर्य चंद्र ज भारतीने सेवे छे. ऐसुं कविने अभिप्रेत छे.) ७

अगणय नमनथी खेंचाती ! नम्बुद्धि ! वाणानी निकट रहेनारी ! ज्ञानी अने विद्वान उपर शुब दण्डिवाणी ! सम्यग दण्डि भाटे सुपृष्ठि समान ! जगतना उपकार भाटे जेनुं सर्जन छे ! सज्जनोने अभीष्ट ! सहुने अत्यंत प्रिय ! ऐपी हे भाँ, तारा गुणोने कहेपाने कोणा समर्थ छे ! ८

हे चष्टके (वाणीस्वप्ने) ! सदगुणानी वृद्धिमां गृद्धि (लोभ) राखनार धर्मवर्धन (आ रीते) कष्टनो नाश करनार अष्टक वडे तारी अल्पस्तवना करे छे... हे भिन्न, सद्बुद्धिनी वृद्धि तथा सिद्धिने तुं आहतो होय तो नमन ने मुख्य करी तुं पश करनार तें सरस्पती बोल. ९

संपूर्ण.

९ अनुवाद

हे वाग्देवी ! पहले आपने जगत के लोगों पर उपकार करने के लिए आपने भक्तबालक के मुखरूपी आलबाल (वृक्ष की समीपवर्ती खाड़ी) में जो बाबन वर्ण बोये थे उनमें से शुभ फलबाले अनेक ग्रंथरूपी गुच्छ उत्पन्न हुए हैं; उन सेंकडो गुच्छों को मानों माला फिराने के बहाने आज भी आप गिन रही हैं। १.

हे माता की भी माता ! शारदा माता ! सुबह सुबह जिन्होंने इस तरह आप का ध्यान किया है; उनके श्री एवं शाता युक्त विद्यासमूह की प्रख्याति हुई । हे भाई ! भक्ति से आद्वात (सूंघा गया) एवं स्नेहसे आद्र तू ज्ञानतृष्णा से इस (सरस्वती) की सेवा कर । तू शास्त्रनिष्ठात हो जायगा । २.

। श्री सहस्रावधानीमुनिसुंदरसूरि कृत शारदारत्वाष्टकम् ।

हे विस्तृत मतिवाली ! शिक्षा, आचारशास्त्र, समग्रगणित,
गण्डशास्त्र, निरुक्ति, चारवेद, पुराण, मीमांसा, इतिहास ये चौदह
विद्याएँ आपमें कूट-कूटकर भरी हैं । तो क्या आप इस पृथ्वी पर
विद्या की विशाल शक्या हैं या फिर मेधा की विराट दानशाला है ?

३.

हे माता ! ताराओं में चंद्र के समान आपके हाथ में पुस्तक
शोभित हो रहा है । चंद्र गोल है; सोलह कलाओंसे पूर्ण है एवं सुंदर
कान्तिमान है । वह सभी दिशाओं को प्रकाशित करता है;
अमृतनिर्दर्श किरणोंवाला है एवं अंधकार दूर करनेवाला है । वैसे ही
पुस्तक भी सदाचाररूप है; संपूर्ण है; सभी आशा की पूर्ति करनेवाला
है; अमृतनिर्दर्श वाणीयुक्त है, सुंदर वर्ण (अक्षर)वाला है एवं अज्ञान
को दूर करनेवाला है ।

४.

पदार्थों के समूह के दर्घट अर्थों का ज्ञान द्वारा समर्थन करने में
सक्षम; उत्तमयुक्तिरूप मोती की एकमात्र सीप; मूर्तिपती प्रज्ञारूप;
हाथ में प्रशस्त पुस्तकको धारणकरनेवाली; सभी शास्त्रों के पार
पहुँचानेवाली; सदैव सज्जनों को प्रसन्न करनेवाली, कलिनिदिका
(तंजरूपा साकित्री) शारदा सदैव दानेश्वरी हैं ।

५.

मन्द्र, प्रध्य एवं तार - इन तीन ग्रामों में क्रमशः हृदय, कण्ठ व
मरुक में से प्रवाहित अन्योन्य से स्वतंत्र स-र-ग-म-प-ध-न ये
सातों स्वरों के द्वारा स्कंध पर बीणादंड स्थापित करके अत्यन्त
लालित्य से बीणावादन करती हुई हे सुवदना- सुप्रसन्ना भारती !
मुझे उदार वाणी प्रदान कीजिये ।

६.

देवी के श्रवणयुगल में दोनों कुंडल सूर्य-चन्द्र के मंडल की
भांति प्रभा से चमक रहे हैं । स्वयं उसी प्रभामंडल से ही निकले हो
इस तरह सूर्य और चन्द्र, देवी की वाणीरचना को सुन-सुनकर अत्यन्त
प्रसन्न होकर मानों राजहंस का नाम धारण करके देवी के चरणकमल
की सेवा करते हैं ।

७.

आगणित नमन से आकृष्ट ! नग्न बुद्धिमान के निकट रहनेवाली!
ज्ञानी एवं विद्वान पर शुभ दृष्टि रखनेवाली ! सम्प्रग् दृष्टि के लिए
सुवृष्टि समान ! जगत के उपकार के लिए सर्जन करनेवाली ! सज्जनों
के लिए अभीष्टरूपा ! सब को अत्यन्त प्रिय लगनेवाली ऐसी है
माता ! आपके गुणों का वर्णन करने में कौन समर्थ हो सकता है ?

८.

हे चष्टके (वाणीस्वरूपा) ! सदगुणों की वृद्धि में अभिलाष
रखनेवाला धर्मवर्धन (इस तरह) कष्टनाशक अष्टुक के द्वारा आपकी
अल्प सुन्ति करता है । हे मित्र ! यदि सदबुद्धि की वृद्धि एवं सिद्धि
को तू आहता है तो नमस्कार का मुख्य अवलम्बन करके तू वशकर्त्री
ॐ सरस्वती का उच्चारण कर ।

९.

। सम्पूर्णम् ।

कला काचित् कान्ता न विषयमिता वाङ्मनसयोः,
समुन्मीलत्सान्दानुपरम-चिदानन्दविभवा ।

निरूपा योगीन्दैः सुविशदधिया यात्यवहितै-,
रियं रूपं यस्या: श्रुतजलधिदेवी जयति सा ॥१॥ शिखरिणी ॥

शार्दूल.

चञ्चत्कुण्डलिनीविरुद्धपवनप्रोद्धीपितप्रसुरत-,
प्रत्यग्ज्योतिस्तिताशु भासितमहा हृत्पद्मकोशोदरे ।
शुद्धध्यानपरम्परापरिचिता रंम्यते योगिना,
या हंसीव मयि प्रसन्निमधुरा भूयादियं भारती

॥२॥

या पूज्या जगतां गुरोरपि गुरुः सर्वार्थपावित्र्यसः,
शास्त्रादौ कविभिः समीहितकरी संस्मृत्य या लिख्यते ।
सत्तां वाङ्मयवारिधैश्च कुरुतेऽनन्तस्य या व्यापिनीं,
वाग्देवी विदधातु सा मम गिरां प्रागलभ्यमन्यदभुतम्

॥३॥

नाभिकन्दसमुद्रता लयवती या ब्रह्मरन्धान्तरे,
शक्तिः कुण्डलिनीति नाम विदता काऽपि सुता योगिभिः ।
प्रोन्मीलत्रिरूपाविद्यन्धुरपदाऽनन्दामृतसाविणी,
सूते काव्यफलौत्करान् कविवरैर्नीता स्मृतेगोचरम्

॥४॥

या नम्या त्रिदशे श्रैरपि नुता ब्रह्मेशनारायणै-
र्भक्तेगोचरचारिणी सुरगुरोः सर्वार्थसाक्षात्करी ।
बीजं सृष्टिसमुद्भवस्य जगतां शक्तिः परा गीयते,
सा माता भुवनत्रयस्य हृदि मे भूयात् स्थिरा शारदा

॥५॥

तादात्म्येन समस्तवस्तुनिकरान् स्याद् व्याप्य या संस्थिता
निव्यापारतथा भवेदमदिवाशेषं जगद् यां विना ।
बीणा-पुरुतक-भृन्मराल-ललितं धत्ते च रूपं बहिः,
पूजार्हं भुवनत्रयस्य विशदज्ञानस्वरूपाऽपि या

॥६॥

साक्षेपं प्रतिपन्थिनोऽपि हि मिथः पर्यर्हः कन्धोदधुराः,
सर्वे वादिगणाः सतत्त्वममलां यां निर्विवादं श्रिताः ।
विश्वव्यापितथा नया अपि समे लीना यदन्तर्गताः,
साहंदवक्वसुधातटाकविरला वाग्देवता पातु माम्

॥७॥

विश्वव्यापिमहत्त्वभागपि कवीन् हृत्पद्मकोशस्थिता,
या दुष्पारसमग्रवाङ्मयसुधाऽप्योद्धिं समुत्तारयेत् ।
भित्वा मोहकपाटसम्पृष्टतरं धृत्वा प्रसन्निं परां,
देयाद् बोधिमनुत्तरां भगवती श्रीभारती सा मम

॥८॥

इत्यानन्दचिदात्मिकां भगवतीं श्रीभास्रतीं देवतां,
ग्रकालीमुनिसुन्दरस्तवगणैर्नुतक्रमां यः स्तुते ।
मन्त्रार्थोष्मुखोज्येरविरतं स्फुर्जत्प्रभोदाद्वयोऽप्योऽचिराच्छाश्वतम्

११॥

। इति शारदास्तवाष्टकं सम्पूर्णम् ।

१० लाखान्तर

वाणी अने मनना विषयथी परे रहेली (ते) कोई क्षमोहरकलास्पृश्ये छे. जेनामां प्रगाढ अपार चिदानंदो वैलव उक्षसित थर्दा रहेलो छे. जे अत्यंत ओकाग्यति थयेता निर्भज प्रजापाणा योगीओधी ज निरुपणीय छे. ते श्रुतना सागर सभी ते हेवी जयने पामे छे.

रातायमान थयेली कुंडलिनी, रोकायेता पवनथी उद्धिपित थयेली स्फुरायमान आन्तर ज्योति द्वारा हुरितने दूर करनारी अने शुद्धद्याननी परंपराथी परिचित करायेली जे भारती देवीने योगीजनो हृदयना विशाळ श्वेतपद्माला गर्भमां हंसलीनी जे भरमाडे छे. ते भारा उपर प्रसन्नताथी भद्युर बनो !

पूजनीय जे जगतना गुरुनी पटा गुरु छे. सर्व पदार्थनी पवित्रतानी जनक छे. मनवांछितने पूर्ण करनार जेने कविजनो शास्त्रना प्रारंभमां स्मृतिपथमां लावीने लेखन करे छे अने जे अनंत श्रुतसागरनी व्यापक सत्ता छे. ते वाग्देवी भारी वाणीमां अपूर्व प्रगल्भताने प्रगट करो !

नाभिकृदमांधी उत्थित थर्दने ब्रह्मरंधमां लय पामती जे शक्तिने 'कुंडलिनी' ना लाभथी वाणीने योगीजनो एते रत्नी छे. जपनयी रीते उद्घटती निर्दोष सुंदर पदविन्यासवाणी अने आनंदना अमृतने झरती होय तेम जाणो स्मृतिगोचर करीने कविजनो काव्य रूप इलोना पूँजने जन्म आपे छे.

जे इन्द्रोजे पटा नमनीय छे. ब्रह्मा-विष्णु-महेश वडे पटा स्तवनीय छे. सुरगुरु बृहस्पतिने भट्टे भट्टिनुं पात्र छे. सर्व अर्थमे प्रश्न उद्घटनार छे. सृष्टिनी उत्पत्तिना बीजूप्त छे. जगतनी पराशक्ति तरीके जे गवाय छे. ते त्रिभुवनजननी शारदा भारा हृदयमां स्थिर थाओ.

सतारूपे समस्त पदार्थमां व्यापीने जे रहेली छे. जेना विना समग्र जगत हृतयल विनानुं थर्द्यासत् जेवुं थर्द्याय छे. वीणा अने पुस्तकने धारणा करनार तेमज हंसथी भनोहर जेनुं भाव्यरूप छे तथा त्रिभुवनने पूर्वाह जे निर्भलज्ञानस्पृश्यपा पटा छे.

भभा यडावी आक्षेपपूर्वक एक बीज साथे शश्रुता करनारा वाणीओ पटा जे निर्भलज्ञानानो सर्व विवाद छोडीने आश्रय करे छे. विश्वव्यापिनी होपाणा कारणो सर्व (परस्पर विश्व) नयो

पटा जेनामां एकृत्प थर्द्यागया छे. अरिहंतना भुजडपी तणावमां ज भात्र रहेली ते वाग्देवता भारुं रक्षणा करो.

७

विश्वव्यापी महत्ताने धारणा करती जे (भात्र) हृदयना कमलमां रहेली कविओने समग्र श्रुतना अमृतसागरनो पार पमाडीहे छे. ते भगवती (भारती) परम प्रसाद करी भारा भोहना कपाट संपुटने भेदीने भने अनुपम बोधि आपे !

८

इन्द्रोनी श्रेष्ठी तथा महर्षिओना सुंदर स्तोत्रोथी जेना चरणाकमल स्तवाया छे तेवी चिदानंदस्पृश्यपा ते भगवती भारतीनी आ रीते जे स्तवना करे छे. ते सर्व अलीष्टनी पूर्ति थवाथी निरंतर स्फुरायमाणा आनंदस्पृश्यप बनेलो साधक भोह अने द्वेषनो जय करी शास्त्रत सुखने प्राप्त करे छे.

९

संपूर्णी.

१०

अनुवाद

वाणी एवं मन के विषय से परे स्थित ऐसी कोई मनोहर कलास्त्रियणी है। जिसमें प्रगाढ अपार चिदानंद का वैभव उल्लासित हो रहा है। जिसे अत्यन्त एकाग्रचित्तवाले निर्मलप्रज्ञाशाली योगिजन ही निरूपित कर सकते हैं वह श्रुतसागर समान देवी जय प्राप्त करती है।

१.

चलायमान कुंडलिनी के निरुद्ध पवन से उद्दीपित स्फुरायमान ज्योति द्वारा दुरित को दूर करनेवाली एवं शुद्ध ध्यान की परंपरा से परिचित की गई भारती देवी को योगिजन हृदय के विशाल श्वेतकमल के गर्भ में हंसी की तरह खेलाते हैं - वह मुझ पर प्रसन्न होकर मेरे लिए मधुर हो।

२.

जो देवी जगत के गुरुजनों की भी गुरु है; सर्व पदार्थ की पवित्रता करनेवाली है; मनोवांछित पूर्ण करनेवाली जिसका कविजन शास्त्रानंभ में स्मृतिपथ में लाकर उल्लिखित करते हैं एवं जो अनन्त श्रुतसागर की व्यापक सत्तास्त्रूप है वह बाग्देवी मेरी वार्णियं अपूर्व प्रगल्भता प्रकट करे।

३.

नाभिकंद से उत्थित होकर ब्रह्मरंध में लीन होनेवाली जिस शक्ति को 'कुंडलिनी' नाम से जानकर योगिजन जिसकी सुन्ति करते हैं; नवनवीन रूप से उद्दित निर्दोष सुंदर पद-विन्यास वाली एवं आनंद की अमृतज्ञारी ऐसी जिसको स्मृतिगोचर करके कविजन काव्यस्त्री फलों के पुंज उत्पन्न करते हैं।

४.

जो इन्द्रों के लिए भी नमस्कार करने योग्य है; ब्रह्मा-विष्णु-महेश के द्वारा स्तुतियोग्य है; देवगुरु बृहस्पति के लिए भी भक्ति करने योग्य है; सर्व अर्थों को प्रकट करनेवाली है; सृष्टि की उत्पत्ति के लिए बीजस्त्रूप है; जगत की पराशक्ति के रूप में जिसका स्तुतिगान

આતિમનોહર
આંખડી ઠારબારી
શ્રી સરસ્વતી હેવી
આધુનિક ચિત્રો

प्राचीन
योग स्वरूपायुक्त
६. भारती
श्री
सरस्वती
देवीओ

किया जाता है वह त्रिभुवनजननी शारदा मेरे हृदय में स्थिर हो । ५.

जो समस्तपदार्थों में सत्ता के रूप में व्याप्त है; जिसके बिना समग्र जगत् गतिहीन हो जाता है; जो वीणा-पुस्तक-धारिणी एवं हंस से मनोहर वाह्यस्वरूपवाली है तथा जो त्रिभुवन के द्वारा पूजायोग्य निर्मल-ज्ञानस्वरूपा है । ६.

कंधे ऊँठाकर आक्षेपपूर्वक एक-दूसरे के साथ श्रुता करनेवाले प्रतिवादी भी जिस निर्मलस्वरूपा का, सभी विवाद छोड़कर, आश्रय करते हैं; विश्वव्यापिनी होने के कारण सभी (परस्परविरुद्ध) नय भी जिसमें एकरूप हो जाते हैं; जो अरिहंत के मुखरूपी तालाब में ही निवास करती है वह वागदेवता मेरी रक्षा करे । ७.

विश्वव्यापी महत्ता को धारण करनेवाली एवं हृदयकमल में निवास करनेवाली जो देवी कविजनों को समग्र श्रुत के अमृतसागर के पार पहुँचाती है वह भगवती (भारती) परम कृपा करके मेरे मोहरूपी कपाटसंपुट को भेदकर मुझे अनुपम बोधि (ज्ञान) प्रदान करे । ८.

इन्द्रों की पंक्तियों एवं महर्षियों के सुंदर स्तोत्रों के द्वारा जिसके चरणकमल की स्तुति की गई है उस चिदानंदरूपा भगवती भारती की डग तरह जो मनुष्य स्तुति करता है वह अपने सभी मनोरथों की पूर्ति हो जाने से निस्तंत्र विकसित आनन्दस्वरूप साधक होकर मोह एवं द्रेष को जितकर शाश्वतमुख को प्राप्त करता है । ९.

। समाप्तम् ।

११

श्री मुनिसुंदरसूरि-विरचितं श्रीसररवतीरत्नोत्तमम् ।

अनुष्टुप छंद

आराद्वा श्रद्धया सम्यग् ज्ञानादि-जयश्रियम् ।

ददती जगतां सातर्जय भारति देवते । ॥१॥

चतुर्वरदवीणाक्ष-सूत्रपुस्तकभृदभुजे ।

मगालवाहने शक्त-क्रियमाणाश्रयस्तवे ॥२॥

आद्ये श्रीसूरिमन्त्रस्य विद्यापीठे पदे स्थिते ।

श्रीमद्गौतमपादाब्जपरिचयामरालिके ॥३॥

श्रीजिनेन्द्रमुखाभ्योज-विलासं वसते सदा ।

जिनागपसुधाभ्योधिमध्यासिनि विधुयुते ॥४॥ कलापकम्

कविहृत्कमला क्रीडप्रबोधतरणिप्रभे ।

प्रसीद भगवत्याशु देहि भारति मेऽर्थितम् ॥५॥

ऐं नमः प्रमुखैर्मन्त्रैराराध्ये विश्वदेवते ।

अरुन्मणिलताजैत्र-प्रभावसुभगे जय

॥६॥

आराध्या दर्शनैः सर्वैः सकलाभीष्टदायिनी ।

रातु बोधिं विशुद्धां मे वागदेवी जिनभक्तिभृत्

॥७॥

स्तूपयमाने महानेकमुनिसुंदरसंस्तवैः ।

स्तुते प्रथापि मे देहि प्रार्थितं श्रीसरस्वती

॥८॥

इति सरस्वतीदेवीस्तोत्रं सम्पूर्णम् ॥

११

लाखान्तर

हे भारती हेवता ! श्रद्धापूर्वक आराधना करायेती, जगतना लोकोने सम्यग्ज्ञान विजेतेनी ज्यलक्ष्मीने आपती हे भाता ! तुं जय पाम् । १

वरदमुद्रा, वीणा, माणा अने पुस्तकने धारणा करनारी आर भुजापाणी (हे भाता) ! हंसवाहनपाणी ! ईङ्गो वडे कराता आश्रयनी रत्नतिवाणी, २

श्रीसूरिमन्त्रनी प्रथम विद्यापीठना स्थान उपर रहेनारी, श्रीमान् गौतमस्वामीना चरणकमलनी सेवा करवामां हंसी समान, ३

श्री जिनेन्द्र (अरिहंत)ना भुजकमलमां विलासपूर्वक हमेशा तुं पसे छे. (अने) जिनागमशुपी अमृतसागरनी मध्यभागमां विशजेती चंद्र समान कांतिवाणी छो. ४

कविओना हृदयनी लक्ष्मीस्पृश्य ! क्षीडा(रम्त) -पूर्वक प्रबोध करावामां सूर्यनी प्रभा सरणी (हे देवी!) भगवती ! जल्दीधी तुं प्रसन्न था (अने) मारा धृच्छितने हे भारती ! तुं आप. ५

हे विश्वहेवता ! ऐं नमः विगेरे भन्नो वडे हुं आराधना करवा योऽय छुं. अकुणोदयनी भणितता समान हेदीध्यमान कांतिने श्रुतनारी प्रलायथी सुंदर भाग्यवाणी तुं जय पाम. ६

सर्वदर्शनो वडे आराधना करवा लायक, सकल भनवांछितने आपनारी, जिनेश्वरनी भक्तिशी भरेती वाणीनी देवी भने विशुद्ध देवी बोधि आपे. ७

अनेक महान मुनिओनी सुंदर स्तुतिओ वडे स्तवायेती अने मारा वडे पदा स्तुति करायेती श्रीसरस्वती मारा धृच्छितने तुं आप. ८

संपूर्णः.

अनुवाद

हे भारतीदेवी ! श्रद्धापूर्वक समाधित होने पर जगत के लोगों का सम्बन्ध-ज्ञान आदि जयलक्ष्मी प्रदान करनेवाली हे माता ! तेरी जय हो ।

१.

वरदमुद्रा, बीणा, माला एवं पुस्तक को धारण करनेवाले चार बाहुवाली ! हम वाहन वाली; इन्द्रों द्वारा आश्रय के लिए स्तुति की जानेवाली,

२.

श्रीसूरिमंत्र के प्रथम विद्यापीठ के स्थान पर रहनेवाली; श्रीगौतमस्त्रामी के चरणकमल की सेवा करनेवाली हंसी समान, ३.

श्रीजिनेन्द्र के मुख्यकमल में विलासपूर्वक तुम सदैव रहती हो एवं जिनागमरूपी अमृतसागर के बीच विराजित चन्द्र के समान कान्तिमती तुम शोभायमान हो ।

४.

कवियों के हृदय की लक्ष्मीरूप; श्रीडापूर्वक प्रबोधन कराने में सूर्यप्रभा समान (हे देवी !), भगवती ! तुम त्वरासे प्रसन्न हो (एवं) हे भारती ! मेरा मनोबांधित प्रदान कर ।

५.

हे विश्वदेवता ! ऐं नमः - आदि मंत्रो के द्वारा मैं आराधना कर सकता हूँ । अरुणोदय की मणिलता समान देवीप्रभान कांति को जीतनेवाली एवं स्वप्रभाव से सुंदर सौभाग्यवाली तुम विजयी हो ।

६.

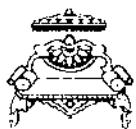
सभी दर्शनों के द्वारा आराधना करने थोग्य; सभी मनोरथ का प्रदान करनेवाली; जिनेश्वर की भक्ति से परिपूर्ण ऐसी वादेवी मुझे विशुद्ध बोधि (ज्ञान) प्रदान करे ।

७.

अनेक महान मुनियों की सुंदर स्तुतियों के द्वारा आराधित एवं मेरे द्वारा भी आराधित श्री सरस्वती ! तुम मुझे मनोबांधित प्रदान करो ।

८.

। समाप्तम् ।

साध्वीशिवार्याविरचितपठित- सिद्धसारस्वतरस्तवः।

पाठण प्रत नं. १४०८३ - १४०५२ तथा सरस्वती कल्पमांशी
शार्दूल. - स्नातस्याप्रतिमस्य.....

व्याप्ताऽनन्त-समस्तलोकनिकैङ्कारा समस्ता स्थिरा,
याऽऽराध्या गुरुभिर्गुरोरपि गुरुदेवैस्तु या वन्ध्यते ।

देवानामपि देवता वितरतां वाग्देवता देवता,
स्वाहान्तः क्षिप ३० यतः स्तवमुखं यस्याः स मन्त्रोवरः ॥१॥

३० हीं श्रीं प्रथमा प्रसिद्धमहिमा सन्तमचित्ते हिमा,
स्तौं १ ऐं मध्यहिता जगत्त्वयहिता सर्वज्ञानाथा हिता ।
हीं कलीं ल्लीं चरपागुणानुपरमा जायेत यस्या रमा,
विद्येषा वषडिन्द्रगीष्यतिकरी वाणीं स्तुते तामहम् ॥२॥

३० कर्णे ! वरकर्णभूषिततनुः कर्णेऽथ कर्णेश्वरी,
हीं स्वाहान्तपदा समस्तविपदां छेत्री पदं सम्पदाम् ।
संसारार्णवतारिणी विजयतां विद्याभिधाने शुभे,
यस्याः सा पदवी सदा शिवं पुरे देवी वर्तसीकृता ॥३॥

सर्वाचारविचारिणी प्रतरिणी नौराग् भवाब्धी नृणां,
वीणा-बेणुवरकणातिसुभगा दुःखाद्विद्विविणी ।
सा वाणी प्रवणा महागुणगणा न्यायप्रवीणाऽमलं,
शेते यस्तरणी रणीषु निपुणा जैनी पुनातु ध्रुवम् ॥४॥

३० हीं बीजमुखा विधूतविमुखा संसेविता सन्मुखा,
ऐं कलीं हीं सहिता सुरेन्द्रमहिता विद्वद्वज्ञेभ्यो हिता ।
विद्या विस्फुरति स्फुटं हितरतिर्यस्या विशुद्धा मतिः,
सा ब्राह्मी जिनवक्रवज्जल्लने लीना तु लीनातु माम् ॥५॥

३० अर्हन्मुखपद्मवासिनि शुभे ज्वालासहस्रांशुभे,
पापप्रक्षयकारिणी श्रुतधरे पापं दहत्याशु मे ।
क्षां क्षीं क्षूं वरबीजदुर्घथवलें वं वं व हं संभवे,
श्री वाग्देव्यमृतोद्भवे यदि भवेऽ मन्मानसे संभवे ॥६॥

हस्ते शर्मद-० पुस्तकं विदधती शतपत्रं चापरं,
लोकानां सुखदं प्रभूतवरदं सज्जानमुद्रं परम् ।
तुभ्यं बालमृणाल-कन्दललस्त्रीलाविलोलं करं,
प्रख्याता श्रुतदेवता विदधतां सौख्यं नृणां सूनृतम् ॥७॥

हंसोऽहं सोऽतिगर्वं वहति हि विधृता यन्मयैषा मयैषा,
यन्वं यन्त्रं यदेतत् स्फुटति सिततरं संव यक्षावयक्षा ।

टी. १. वितरतात् । २. सौ । ३. श्रीं । ४. विद्यावदाते । ५. शिववपुः । ६. माम् ।
७. ववचः विद्याबहु स्वाध्यहा । ८. मे । ९. पुस्तकां ।

साध्वी साध्वी^{१०} शिवार्या प्रविधृतभुवना दुर्धरा या धराया,
देवी देवीजनार्थ्या रमतु मम सदा मानसे मानसे सा ॥८॥ सग्धरा.
स्पष्टपाठं पठत्येतद् ध्यानेन पटुनाऽष्टकम् ।
अजस्य यो जनस्तस्य भवन्त्युत्तमसंपदः ॥९॥

इति श्रीमहापंचनिवद्वपठितसिद्धसरस्वतीस्तवः ॥

१२ भाषान्तर

अनंत (काणसुधी) समस्त लोकसमूहमां अँ कार स्वप्ने जे
व्यास छे. (जे) सारी रीते स्थिर रहेली छे जे गुरुना गुरुओने
पण आराधना करया थोग्य छे. जे गुरुहेवो पडे पंडिन कराय छे
जे थी जे हेवोनी पण हेवी, वाणीनी हेवी एवी भगवती
उत्तमस्तोत्रने आये. जे हेवीनो क्षि - प- ॐ स्या अने अंते हा
(एवो) ते श्रेष्ठमंत्र छे. १

ॐ हीं श्रीं ए प्रथम (स्वप्नपाणी) छे. प्रसिद्धमहिमा-
पाणी, बलबलता चित्तने विषे हिम (बरक) स्वप्नपाणी, स्तों
(सों) अँ ने भद्रयमां स्थापन करेली, त्रणोच जगतनुं हित
करवापाणी, सर्वने जाणानारनी स्वामिनी, मंगल करनारी हीं
कलीं बलीं ए अंतिम (छेद्धा) पदपाणी, उत्तम गुणोपाणी, जे
(हेवी)धी लक्ष्मी उत्पन्न थाय छे एवी आ पष्ट विद्या ईन्द्र अने
बृहस्पति (सम) करनारी छे. तेवी वाणीनी हुं स्तुति कुं छुं. २

ॐ कर्णस्वप्ना हेवी ! कानमां उत्तम एवां कर्णकुंडलीथी
शोभायमान हेह्याणी तेथी कर्णेश्वरी, हीं स्याहा ए अंतपद
स्वप्नी, सध्याणी विपत्तिओने छेदनारी, संपत्तिओना स्थानभूत,
संसारङ्गी सागरथी पार उत्तारनारी, शुभस्वप्ना, विद्या ए
नामवाणी(हेवी) विजयने पामो. जेनी हमेशा शिवपुरुनी अंदर
हेवीओमां आबूषणाङ्गप एवी ते (पदवी) स्थान रहेली छे. ३

सर्व आचारो (व्यवहारो)मां विचरनारी, भवपुरी समुद्रमां
मनुष्योने पार उत्तारनारी, वाणी इपी नाव समान, उत्तमीणा
अने पांसलीनो ऋणाङ्गण अवाज करनारी, अतिसौभाग्यवाणी,
दुःख इपी पर्यंतोने चूरीनाखनारी, ते चतुर, महागुणाना
समूहवाणी, न्यायमां प्रवीणा, निर्भल एवी वाणी स्वप्नप निपुणा
एवी जेनी (हेवी) नक्की पवित्र करो. ४

ॐ हीं बीज भुजपाणी, शत्रुओनो नाश करनारी, सारी
रीते सेपायेली सन्मुख थयेली. अँ कलीं हीं ए (मंत्राक्षरो)
सहित, सुरेन्द्रोथी पूजायेली, विद्वान्जनोने हितस्वप्ना,

ठी. १०. श्वार्या ।

जेणीनी प्रजटपहो विद्या विस्फुरित थाय छे, विशुद्धमतिवाणी छे,
हित (कत्त्वाणी)मां रतिवाणी छे ते, जिनेश्वरना पञ्चभुजमां जिह्वा
(शुभ) उपर आ पञ्च लसनामां तदीन पामेली छाहीटी भने
लीन करो. ५

ॐ अरिहंतना मुजकमलमां वसनारी ! शुभस्वप्ना ! हाजरो
जपालाओ इपी डिरणोथी शोभनारी ! पापोनो अत्यंत कथ
करनारी ! श्रुतने धरनारी ! मारा पापने जल्दीथी बाले छे. काँ
कीं क्लू ए उत्तम बीज मंत्रोथी हुघनी जेम उज्जपन ! वं वं वहं
ए मंत्रधी जगतने उत्पन्न करनारी, जो संसारमां श्रीवाणीनी हेवी
मंत्रोद्धारा अमृतमांथी उत्पन्न थयेली छे तो मारा मानस (चित्र)
मां (उत्पन्न) था. ६

ओक हाथमां आनंद आपनार पुस्तकने अने बीज (हाथ)मां
कमजो, (त्रीजा हाथमां) लोकोने सुख आपनार एपी अत्यंत
परदानने आपनारी मुद्रा, (योथामां) श्रेष्ठ सम्यग्जाननी मुद्राने
धारण करती, तारा (भक्त) भाटे कोमल कमजोना तंतुओना कंदसभान
शोभता, कीडापूर्वक चपणतावाणा (प्रत्येक) हाथने धारण करनारी
प्रसिद्ध श्रुतेष्वता, मनुष्योना सुख अने कत्त्वाणने छरो. ७

मन करवानी इच्छापाणी जे आ (माता) मारा वडे धारणा
कराई छे (एवो) हुं हंस छुं (एम) ते अत्यंत गर्वने धरे छे,
खेडेहर जे आ यंत्रे यंत्रे अत्यंत उज्जपनपहो प्रगट थाय छे ते
(माता) भग्नानो नाश करनारी हेवी ज छे. श्रेष्ठ सम्माननीय
मोक्षनी हेवी (स्तोत्रकरनारी साध्वी शिवार्या) धारण करायेला
भुवनवाणी, (होपाथी) जे पृथ्वी द्वारा हुःजे करी धारण करी
शकाय तेवी छे ते लोको वडे पूजायेली श्रेष्ठ हेवी सदा भाटे सरोवर
जेवा मारा मनमां रमे. ८

जे मनुष्य निरंतर मानसरोपरङ्गी ध्यानथी, आ अष्टकने स्पष्ट
उच्चारथी भए छे तेने निरंतर उत्तम संपत्तिओ प्राप्त थाय छे. ९

संपूर्ण

१२ अनुवाद

अनंतकाल तक समस्त लोकमें ऐं कार स्वस्त्रपमें जो व्यास है।
(जो) अच्छी तरह स्थिर रही है। जो गुरुओं के गुरुजनों को भी
आराध्या है। जो गुरुदेवों द्वारा वन्दनीय है। वह देवों की भी देवी
वादेवता-भगवती उत्तम स्तोत्र दे। इस देवीका क्षि-प-ॐ-स्वा
और अंतमे हा (ऐसा) यह श्रेष्ठ मंत्र है। १

ॐ हीं श्रीं यह प्रथम (स्वस्त्रपवाली) है। प्रसिद्ध महिमावती,
संतम चित्त के लिए हिम (बर्फ) जैसी, स्तों (सों) ऐं को मध्यमें
स्थापित किये हैं वैसी, तीनों जगत का हित करनेवाली सर्वज्ञों की

म्बामिनी, मंगल करनेवाली, हौं क्लॉ ब्लॉ ऐसे अंतिम (आखरी) पदवाली, उत्तम गुणवती, जिस (देवी) से लक्ष्मी की उत्पत्ति होती है, ऐसी यह वषट् विद्या इन्द्र और बृहस्पति तुल्य करनेवाली है। ऐसी वाचा की में स्तुति करता हूँ। २

ॐ कर्णस्वरूपा देवी ! कानमें उत्तम कर्णकुण्डल से ग्रोभायमान देहवती होने से कर्णश्वरी, हौं भ्वाहा यह अंत पदस्वरूपा, मधी विपत्तिओं की छेदिका, संपत्तिओं की स्थानभूता, संसार सागर में पार करनेवाली, शुभस्वरूपा, विद्या (ऐसे) नामवाली (देवी) का विजय हो, जिसका शिवपुर वासित देवीओं में आभूषणरूप स्थान है। ३

सर्व आचारों (व्यवहारों) में विचरनेवाली, भवसमुद्र में से मनुष्यों को पार करनेवाली, वाणीरूपी नौका सम, उत्तम वीणा और वंगरी का झण-झण नाद करनेवाली, अतिर्सीभाग्यवती, दुःख रूपी पर्वतों को चूरित (विदारित) करने में चतुर, महागुणसमूहवती, न्याय में प्रवीण और निर्मलवाणीवती (वाली) निपुणा जैनी देवी निश्चित पवित्र करो। ४

ॐ हौं वीजमुखवाली, शत्रुनाशिनि, अच्छी तरह सेवित, सम्मुख बर्नी हुई, ऐं क्लॉ हौं (मंत्राक्षरो) सह, सुरेन्द्रों द्वारा पूजित, विद्वद्भजनों की हितस्वरूपा, जिसकी प्रगटतया विद्या विस्फुरित होती है, विशुद्ध मतिवाली, हित (कल्याण) में रतिवाली, वह, जिनेश्वर के वज्रमुखमें जिह्वा पर इस वज्र लल नामें तल्लीन मुझे लीन करो। ५

ॐ अरिहंत के मुखकमलमें बसी हुई, शुभस्वरूपा हजारों ज्यालातुल्य किरणों से शोभित, पापों का अत्यंत क्षय करनेवाली, श्रुतधारिनी ! मेरे पापों को त्वरित जलाती है। क्षाँ क्षीं क्षौं ऐसे वीजमंत्रों द्वारा द्रूध जैसी उज्ज्वल, वं वं वं हं ऐसे मन्त्र से अपने भक्तों के पाप हसेवाली और यदि संसार में श्रीवादेवता मंत्रों द्वारा अमृत में से उत्पन्न हुई है, तो मेरे मानस (चित्त) में उत्पन्न हो। ६

एक हाथ में आनंददायक पुस्तक तथा दूसरे हाथ में कमल, तीसरे हाथ में लौगों को अत्यंत सुखदायी वरदान देनेवाली मुद्रा, (चौथे हाथ में) श्रेष्ठ सम्बगज्ञान की मुद्राधारिका, अपने भक्तों के लिए कोमल कमल तंतुओं के कंदसम शोभित, श्रेष्ठ क्रीडापूर्ण चण्पलतावाले (प्रत्येक) हाथको धारण करनेवाली प्रसिद्ध श्रुतदेवता, मनुष्यों के सुख और कल्याण को करें। ७

गमन की इच्छा से जो घह (माता) मेरे द्वारा धारण की गई है (ऐसा) में हंग हूँ इस प्रकार वह अत्यंत गर्व धरता है। जो हर यंत्रमें अत्यंत उज्ज्वलता से प्रकट है, वह माता भ्रमण का नाश करनेवाली देवी ही है। श्रेष्ठ सम्माननीय मोक्ष की देवी (स्तोत्र करनेवाली साध्वी शिवाया) भ्रुवनधारी (होने से) जो पृथ्वी द्वारा कष्ट से धारण की

जाय वैसी है, वह लोगों द्वारा पूजित, श्रेष्ठ देवी मानसर जैसे मेरे मनमें सदा रमण करें। ८

जो मनुष्य निरंतर मानसर रूपी ध्यानसे, इस अष्टक को स्पष्ट उच्चार से पठता है उसे निरंतर उत्तम संपत्ति प्राप्त होती है। ९

। संपूर्णम् ।

३ श्री जिनग्रभसूरिविरचितं श्रीशारदारत्तोत्रम् ।

उपजाति, संसार दावानल.

वाग्देवते भक्तिमतां स्वशक्ति- कलापवित्रा सितविग्रहा मे ।
बोधं विशुद्धं भवति विधत्तां कलापवि- व्रासित- विग्रहा मे ॥१॥
अङ्कप्रवीणा कलहं सपत्राकृतस्मरेणाऽनमतां मिहनुम् ।
अङ्कप्रवीणा कलहंसपत्रा सररवती शशदपोहतो वः ॥२॥
ब्राह्मी विजेषीष्ट विनिद्रकुन्दप्रभावदाता घनगर्जितस्य ।
स्वरेण जंग्री ऋतुना स्वकीयप्रभावदाता घनगर्जितस्य ॥३॥
मुक्ताक्षमाला लसदीषधीशाऽभिशूज्ज्वला भाति करे त्वदीये ।
मुक्ताक्षमालालसदौषधीशा यां प्रेक्ष्य भेजे मुनयोऽपि हर्षम् ॥४॥
ज्ञानं प्रदातुं प्रवणा ममाऽतिशयालुनानाभवपातकानि ।
त्वं नेमुषां भारति ! पुण्डरीक-शया लुनाना भवपातकानि ॥५॥
प्रौढप्रभावाऽसमपुस्तकेन ध्याताऽस्मि येनाऽस्य विराजिहस्ता ।
प्रौढप्रभावाऽसमपुस्तकेन विद्या-सुधापूरसुदूर-दुःखा ॥६॥
तुर्भ्यं प्रणामः क्रियतेऽनघेन मरालयेन प्रमदेन मातः ।
कीर्तिप्रतापौ भुवि तस्य नम्नेऽमरालये न प्रमदेन मातः ॥७॥
रुच्या रविंद्रभ्रमदं करोति वेलं यदि योऽर्चति तेऽद्वियुगमम् ।
रुच्याऽरविन्दभ्रमदं करोति स स्वस्य गोष्ठीं विदुषां प्रविश्य ॥८॥
पादप्रसादात्तव रूपसम्पल्लेखाभिरामोदितमानवेशः ।
भवेन्नः सूक्तिभिरस्य चित्रोल्लेखाभिरामो दितमानवेशः ॥९॥
सितां शुकान्ते नयनाभिरामां मूर्ति समाराध्य भवेन्मनुष्यः ।
सितांशुकान्ते नयनाऽभिरामाऽन्धकाररूपः थितिपाऽवतंसः ॥१०॥
येन स्थितं त्वामनु सर्वतीर्थ्यः सभाजितामानतमरतकेन ।
दुर्वादिनां निर्दिलितं नरेन्द्र - सभाजिता मानत मस्तकेन ॥११॥
सर्वज्ञवक्त्रवरतामरसाऽकलीना-
मालीं ध्वती प्रणयमन्थरया हशैव ।
सर्वज्ञवक्त्रवरतामरसाऽकलीना,
प्रीणातु विश्रुतयशः श्रुतदेवता नः ॥१२॥ वसंत.

वलुसन्तुतिनिविडभक्तिजडत्वपूर्क
गुर्मुक्ष गिरामिति गिरामधि देवता सा ।
वालोऽनुकम्प्य इति रोपयतु प्रसाद-
‘मंगं दृशं मयि जिनप्रभसूरिवण्या

॥१३॥ वसंत.

इति श्रीजिनप्रभसूरिविरचित्-शास्त्रस्तोत्रं सम्पूर्णम् ॥

१३

भाषान्तर

हे वाणी देवता ! भक्तजनोनी माता ! पोतानी शक्तिरूपी
कलाओथी पवित्र छो, श्रेत हेहवाणी छो (अने) कला (तेज)
उमी वक्षथी कलेशने हूर करनारी आप मारा बोधने विशुद्ध करो.

१

आप संख्याज्ञानमां प्रवीण छो, स्मरणाकरयामात्रथी नमन
करनाराओना कलेशने हणवाने माटे शङ्खाधारी आप खोलामां
उतम वीणावाणी, कलहंसनी पांख उपर विराजमान थयेति
सरस्पती (हेवी) अमारा संशयने हमेशने माटे हूर करो. २

विकसित थयेला यमेलीना कुलनी समान उज्ज्वल अने
पोतानी प्रभाथी स्वयंप्रकाशित ऐवी ग्राह्णीहिवी (शास्त्रोना)
उच्चद्युमिना रवर वडे, वाण्णाओना गडगडाटने ज्ञानारी अने
(पोताना) प्रकाशथी वीजलीना तेजने ज्ञानारी ज्य पामी. ३

प्रकाशमान चंद्रना किरण समान उज्ज्वल ऐवी भोतीनी
अक्षमाणा आपना हाथमां शोभी रही छे, योगीजनोनी अंघोनी
पंक्तिओ माटे देवीप्यमान चंद्रिकासमान छो. जेने जोैने मुनिओ
पण हर्षने पाम्यां. ४

हे भारतीहेवी ! मारा भूब ज वधता अनेक भयोना पापोनो
नाश करया माटे अने ज्ञान प्रदान करया माटे आप योग्य छो.
कमल उपर शयन करनारी (आप) नमन करनाराओना संसारना
पापो (पातक)ने हूर करो छो. ५

हे माता ! उत्कृष्ट प्रभाववाणा अनेक पुरुषकोना अल्यासी
पुरुष वडे शोभायमान हस्तवाणी (आपनुं) ध्यान धरायुं छे.
उतम पुरुषक वडे आप श्रेष्ठ प्रभाववाणी छो. (जे) विद्यारूपी
अमृतना धूरथी हुःजोने अत्यंत हूर करनारी छो. ६

हे माता ! पवित्र ऐवा मनुष्य वडे हर्षपूर्वक तने (जे) प्रणाम
कराय छे. पृथ्वी उपर तेनी क्षीर्ति अने प्रताप (अत्यंत) उन्नत
थवाथी हिव्य देवलोकमां (पण) समातां नथी. ७

टी. १. मंगलश्याम ।

जे मनुष्य समयसर तारा यरणाकमलने पूजे (सेवे) छे. ते
(पोताना) प्रकाशथी अत्प्रभानवाणाने सूर्यङ्गप करे छे. अने ते
विद्वानोनी गोष्ठीमां प्रवेश करीने पोतानी ईश्वाथी सूर्य जेवा
तेजस्वीने पण अत्प्रभानवाणा करे छे. ८

हे माता ! (आपनी) प्रशंसाओ द्वारा मनुष्य आपना यरणा
पसाथथी, चित्रमां सुंदर आसेखायेला उंचा पहेरेश अने
सन्मानवाणो होय ऐवा इप-संपत्तिना तेजस्थी प्रसन्न ऐवो राजा
थई जाय छे. ९

हे चंद्रनी समान कांतिवाणी ! मनुष्य श्रेतपस्त्रधारी,
प्रियदर्शनवाणी तारी भूर्तिनी आराधना करीने जीतिशास्त्रमां
अथवाई अने दोषरूपी अंधकारमां सूर्यङ्गप उताम ऐवो राजा थाय
छे. १०

नमन करायेला जे मस्तके पूजित ऐवी आपबुं सर्वतीर्थना
जलपडे अनुष्ठान कर्युं छे. ते राजसभा ज्ञानार मस्तके मानपूर्वक
पोतानी बुद्धिथी मिथ्यावादीओने क्याही नाख्यां छे. ११

नीरस अने कलहकारी पंक्तिरूप पंडितोना मुखने पोतानी
प्रीतिपूर्वक चपणादप्रिथी ज शमापती (बंध करी हेती) ऐवी
सर्वज्ञ भगवंतना सुंदर मुख-रूपी कमलना अंतर्भुगमां वसनारी
प्रसिद्ध यशवाणी क्षुतटेवता अमोने प्रसन्न करो. १२

गाढ भक्ति अने छडतानो निरोध करनारा वाणीना समूह
वडे संपूर्ण स्तुति करायेली जिनप्रभसूरिमे वर्णन करेली ते
वाणीनी देवता, आ बालक दृश्याने पात्र छे'. अम समज्जने मारा
पर प्रसन्नताथी विकसित ऐवी दृष्टिने स्थापित करो. १३

-- संपूर्ण --

२३

अनुवाद

हे वाणी देवता ! भक्तजनों की माता ! आप अपनी शक्तिरूपी
कलाओं से पवित्र हो। श्रेतदेहवाली हो (आर) कला (तेज) स्त्री
वज्र से क्लेश को दूर करनेवाली आप मेरे बोध को विशुद्ध करो। १

आप संख्याज्ञान में प्रवीण हो, स्मरणमात्र से नमन करनेवालों
के क्लेश को नष्ट करने में शश्वधारी आप गोदमें उत्तम वीणाधारी,
कलहंस के पंख पर विराजमान सरस्वती (देवी) सदा हमारे संशय
को दूर करें। २

विकसित चमेली पुष्प जैसी उज्ज्वल और खुद की प्रभा से
स्वयं प्रकाशित ऐसी ब्राह्मी देवी (शास्त्रों के) उच्च ध्वनि के स्वर
द्वारा बालतों की गडगडाहट को जीतनेवाली और (खुद के) प्रकाश
से बीजली के तेजकां जीतनेवाली आप जय पाओ। ३

(૩૦) હે વોથી વંદન કરાયેલાં છે ચરણ જે મનાં, સર્વ વિદ્વાનોના સમુહઃપી કમળને વિષે ભમરીસમાન, બુદ્ધિની મંદ્તાઃપી ડેળના પાંડાને કાપવામાં શસ્ત્રસમાન ! હે વાણીની દેવતા ! તમને નમસ્કાર થાઓ.

૧

હે ભારતીદેવી ! ચરણમાં નમેલા (નમ) હેવોના મુકુટના વિવિધરંગી કિરણોથી મિશ્રિત થયેલા લાલ પ્રભાવાળા પ્રકાશથી આપના ચરણના નખોનાં કિરણો (કાંતિ) આકાશમાં રહેલાં ઈન્દ્રધનુધની પર્ણપરા (સ્થયના) જાહો કરે છે.

૨

હે દેવી ! ચંદ્ર અને કમળની શોભાને લજ્જા આપનારી (હેવી) એવા તમારા મુખને આદરસહિત જે મણે જેયું છે, હે ભારતી ! તેઓ આ પૃથ્વીતળ ઉપર ભિન્ન ભિન્ન કવિતાઓના સ્થાનભૂત કોણ નથી થતું ? અર્થાત् થાય છે.

૩

શ્રેષ્ઠ ઈન્દ્રો વિગેરે હેવોથી પૂજાયેલા ચરણવાળી (હે દેવી !) જેઓ આપનો નોકાની જેમ આશ્રય કરે છે હે જગત-જનની ! પૃથ્વી ઉપરના પ્રાણીઓ (તેઓ) જડતાઃપી સમુદ્રને જલ્દીથી તરી જાય છે.

૪

જેના બે લોચન (અંખ) ઇપી ચકોરપક્ષી દ્રવ્ય અને ભાવઃપિ અંધકારને દૂર કરનારી આપના વંદનઃપી ચંદ્રની ચંદ્રિકાનું (જે) પાન કરે છે તે આ પૃથ્વી ઉપર પુણ્યશાળી છે.

૫

આપે આપેલી સ્નેહઃપી ચપળદાઢિથી ઉઘસિત થયેલાં ધારણ કરાયેલા આ શરીરને ધરતો હું અક્ષરમાત્ર પણ બોલવામાં સમર્થ ન હોવા છતાં નક્કી પોતે ધન્ય ભાનું છું.

૬

મોતીની ભાગાના વલયો, કમળ, વીણા અને પુસ્તક યુક્ત હાથોથી શોભી રહેલી પદ્મ(કમળ)વાસિની ! હે બરક સરખા ઉજ્જવળ દેહયાળી ! હે વાણ્યાદિની ! ભારા ભયના ઉચ્છેદ માટે તું પ્રગટ થા.

૭

હે સમર્સત વિશ્વઃપી ભૂયનમાં એક માત્ર દીપિકાસમાન ! ભક્તજનોના મોહઃપી શશ્રુના ભયને હરનારી ! ભક્તિથી ભરેલા સર્વશ્રેષ્ઠ કવિઓ વડે વંદન કરાયેલી ! હે પૂજનીયોની પણ દેવતા ! આપને નમસ્કાર થાઓ.

૮

જેઓ (શ્રી) જિનપ્રભ નામના આચાર્ય વડે બનેલા આ ઉદાર સરસ્વતી સંબંધી મંત્રોથી ગર્ભિત (યુક્ત), વાગ્દેવતાના (સ્પષ્ટ) પ્રગટ એવા અષ્ટકને ભણો છે. તેઓની વાણી મધુર અને નિર્દોષ થાય છે.

૯

:- સંપૂર્ણ :-

ॐ દેવોં સે વન્દિત ચરણ વાલી, સર્વ વિદ્રૂદ-સમૂહ મેં સુપી કમળ મેં બ્રમર સમાન, બુદ્ધિની મંદતા રૂપી કદલીપત્ર કો કાટને મેં શસ્ત્રસમ, હે વાણીદેવતા ! તુંહેં નમસ્કાર !

૧

હે ભારતી દેવી ! ચરણમેં નત (નમ્બ) દેવોં કે સુગુટ કે વિવિધરંગી કિરણોં સે મિશ્રિત લાલપ્રભાયુક્ત પ્રકાશ સે આપકે ચરણ કે નર્ખ કી કિરણે (કાંતિ), લગતા હૈ કી, આકાશ મેં ઇન્દ્રધનુષ કી પરંપરા (રચના) કરતી હૈને.

૨

હે દેવિ ! ચન્દ્ર ઔર કમળ કી શોભા કો લજ્જિત કરનેવાળી (દેવી) ! આપકે સુખારવિંદ કો જિન્હોને સાદર દેખા હૈ, હે ભારતિ !

૩

વે ઇસ પૃથ્વીતળ પર ભિન્ન ભિન્ન કવિતાઓં કે સ્થાનભૂત નહીં હોતે ? અર્થાત હોતે હોંને.

૪

શ્રેષ્ઠ ઇન્દ્રાદિ દેવોં સે પૂજિત ચરણવાલી (હે દેવિ) ! જો આપકા નૌકા કી તરહ આશ્રય કરતે હોંને, હે જગજનની ! પૃથ્વીવાસાં પ્રાણો જડતારૂપી સાગર કો જલદી સે તૈર જાતે હોંને.

૫

જિનકે દો લોચનસુપી ચકોરપક્ષી દ્રવ્ય ઔર ભાવરૂપી અંધકાર કો હરનેવાળી આપકે વદનસુપી ચન્દ્ર કી ચંદ્રિકા કા પાન કરતા હૈ, વહ ઇસ પૃથ્વીતળ મેં પુણ્યવાન હૈ.

૫

આપકી દી હુર્દી સ્નેહરૂપ ચપલા દ્રષ્ટિ સે ઉલ્લસિત બને હું શરીર કો ધરનેવાળા મેં અક્ષરમાત્ર ભી બોલને મેં અસમર્થ હુંને. ફિર ભી મેં ધન્યતાકા અનુભવ કરતા હુંને.

૬

મોતીકી માલા કે વલયો, કમળ, વીણા ઔર પુસ્તક યુક્ત હાથોં સે શોભિત પદ્મ(કમળ)વાસિની !, હે બાંધ સે ઉજ્જવલ દેહવાળી ! હે વાણ્યાદિની ! મેરે ભવ કે ઉચ્છેદ હેતુ આપ પ્રકટ હો !

૭

હે સમસ્ત વિશ્વરૂપ ભૂવન મેં એકપાત્ર દીપિકા સમ ! ભક્તજનોને કો મોહરૂપી શત્રુભય કો હરનેવાળી ! ભક્તિસભર સર્વશ્રેષ્ઠ કવિયો દ્વારા વન્દિત ! હે પૂજનીયોની ભી દેવતા ! આપકો નમસ્કાર હો !

૮

જો (શ્રી) જિનપ્રભ નામક આચાર્ય (દ્વારા) રચિત ઇસ ઉદાર, સરસ્વતી સંબંધી મંત્રોથી ગર્ભિત (યુક્ત), વાગ્દેવતાના (સ્પષ્ટ) પ્રગટ એવા અષ્ટકને ભણો છે. તેઓની વાણી મધુર અને નિર્દોષ થાય છે.

૯

। સમાપ્તમ ।

મહામહોપાદ્યાયશ્રીયશોવિજયવાचક-
કૃતં સારરવતી-અષ્ટકમ् ।

ગેય રાગ કડખાનો.

પ્રણમતાર્ગલજ્ઞાનસંજીવનોં ભારતીં સારતરભક્તિયુક્ત્યા ।
કોધરસંબોધિતસ્વીયપરિચારકાં ચારકાંતિ તમશારમુક્ત્યા

॥૧॥ પ્રણમતા.

વેદગભાત્મજાં ગર્ભિતાર્થસ્ફુરદૃતવૃત્તસ્તુતા સ્લાનવૃત્તાં ।
ઉદ્ઘતાંતષ્ઠકૃતિપ્રાજ્ઞમલ્લાનનમંડપાનીતકૌશલ્યનૃત્તામ्

॥૨॥ પ્રણમતા.

યત્પ્રમન્ત્યા સતોં મણલીમધ્યગોડસાધ્યવિદ્યો મતૈર્દુર્ગ્રહ: સ્યાત् ।
માનવો વર્ણાં હાનોડપિ વાર્ણોચ્છ્રત-પ્રોચ્વવાગ્મોહવૃદ્ધિનિહન્યાત्

॥૩॥ પ્રણમતા.

ચન્દ્રિકાધૌતશૃઙ્ગારસારદ્યુતિ: શુભ્રપક્ષાધિરોહિષ્યધાનિ ।
હસ્તકૃતપુસ્તકા કચ્છળીવાદનસ્પષ્ટબુદ્ધિ શિચ્છનત્યંસલાનિ

॥૪॥ પ્રણમતા.

યાં સ્તુક્રન્યાત્મનીનેચ્છવોડહર્નિંશાં સ્વર્ગુરુપ્રાગ્રહરતાકિસંધા: ।
ભાલપણા લઘુ વ્યક્તરત્નચ્છવિચ્છન્નકામાદુશા લબ્ધરંધા: ।

॥૫॥ પ્રણમતા.

મલ્લિકાસગ્ભરા પારસદ્વાસના - પ્રીણિતાલ્યાલિરાલંબિકીતિઃ ।
પૂર્ણચન્દ્રનના પ્રૈષ્યકૃતમાનના વર્વતીતીહ યા દિવ્યમૂર્તિ:

॥૬॥ પ્રણમતા.

વેદનં સ્યાદ્વતસત્ત્વમાર્ગસ્તત: સત્ક્રિયાતસ્તતો મોક્ષસંપત્ત: ।
સૌરયમસ્યામજર્ય યતસ્તસ્ય તુ કારણ કેવલા યા નિરાપત્ત:

॥૭॥ પ્રણમતા.

ઇન્થમચ્છાકૃતિ: કાંતિવિજયસ્મૃતી: સારદા: સારદા સંચિનોતુ ।
ભૂરિ ભાગ્યોદયોત્તાલલીલપ્રદા સેવિતુર્મોહનિદ્રાં ધૂનોતુ

॥૮॥ પ્રણમતા.

ઇદમષ્ટકં પઠતિ ય: પ્રમના: ઉષસિ પ્રસૂતસુયશાસ્તનુઝ: ।
સ ગિરા ગિર: સુરસુરુપ્રતિભ: સુધ્યેવ તોષયતિ સૂરિગણાન-

॥૯॥ પ્રણમતા.

। સમ્પૂર્ણમ् ।

ટી. ૧. વિદ્યાઅપત્તે: પ્રતિપક્ષેમતૈન્યેવા ઇતિશ્લેષ: । ૨. વિર્વર્ણ: વર્ણહીન: । ૩.
પ્રાસરંધા: પ્રાસરેગા: । ૪. નિરાપત્ત-નિરપાયિ ।

ભાષાન્તર

અનર્જલ જ્ઞાનને શુયિત કરનાર (પ્રગટ કરનાર) જે બોધદ્વારા પોતાના પરિચારક (સેપક) ને પરમ જાગૃત કરે છે. અંધકાર ને દૂર કરતી જેની કાંતિ મનોહર છે. તે ભારતી દેવીને શ્રેષ્ઠતમ ભક્તિથી જોડાઈને પ્રણામ કરો -

જે બ્રહ્માની આત્મજા છે. અર્થ ગર્ભિત ઉદાર કાલ્યો વડે જે સ્તપાયેલી છે. જેનું વૃત્તાંત અમલાન છે. જેનું અંતઃકરણ જાગૃત છે તેવા શ્રેષ્ઠ પ્રજ્ઞાપાન પુરુષના મુખ મંડપમાં નૃત્ય કોશાલ્ય પ્રગટ કરી રહી છે.

જેનો પ્રસાદ પ્રાભ થવાથી સજજનની મંડલીમાં બેઠેલો સાધક વિદ્યાની સાધના ન કરી હોય છતાં સબળ પ્રતિપક્ષ અથવા નયોના નિરૂપયા દ્વારા દુર્જ્ય બની જાય છે વર્ણહીન એટલે કદરૂપો અથવા નિરસ્થ પણ નિરૂપયા ને વિદ્ધાનની વાગ્જાળને હણાવાર બની જાય છે.

ચાંદનીથી જાણો ઘોયેલા ન હોય તેવા શુંગારથી મનોહર જેની કાંતિ છે, હંસપાહન પર જે આઢા છે. જેના હાથમાં પુસ્તક છે. વીણાવાદનમાં કુશણ જેની બુદ્ધિ છે તેવી તે ભારતી દેવી ધારાના બધાં પાપોને છેદી નાખે છે.

ભાલપણ (કપાળ)પર લગાડેલાં મોટાં ચમકતાં રણની કાંતિથી જેના નખો છયાઈ ગયા છે. (અથાત् જેમણે લલાટે હાથ જોડીને લગાડેલા છે.) અને જેઓ પોતાના હિતના ઈચ્છુક છે તેવા બૃહસ્પતિ પ્રમુખ દેવસમૂહ ઉતાવળા થઈને જેની સ્તુતિ કરે છે. ૫

મલ્લિકા પુષ્પની માળાના સમૂહમાંથી ફેલાતી અપાર શ્રેષ્ઠ સુરભિથી બમરશ્રેણીને પ્રસન્ન કરતી, ફેલાતા યશવાળી, પૂર્ણચંદ્ર જેવા મુખવાળી, લૂત્યો (સેપકો)થી સન્માનિત જેની દિવ્યમૂર્તિ અહિ અત્યેત પર્તી રહી છે.

જે(ભારતી)ના પ્રસાદથી જ્ઞાન મળે છે, તે જ્ઞાનથી તત્ત્વનો માર્ગ મળે છે, તેનાથી સમ્યક્ષિયાની પ્રાસિ થાય છે. તે હિતા મોક્ષની સંપદા આપે છે. આ રીતે મોક્ષનું નિરપાય કારણ જે છે.

આ રીતે સ્વચ્છ આફૃતિ સંપન્ત, સારને આપનારી તે સારદા, કાંતિવિજયજીની સ્ભૂતિને સંચિત કરો. પ્રબળ ભાગ્યોદયની ઉછળતી લીલાને આપનારી તે સેવકની મોહનિક્રાને ખંજેરી નાખો.

ઉત્તમયશરૂપ પુત્રનો પ્રસપ કરનાર પ્રસન્ન ચિત્તવાળો જે સાધક ઉષઃકાળે આ અષ્ટકનો પાઠ કરે છે તે બોલવામાં સુરચૂરુ સરખો બની પોતાની વાણીસુધાથી સૂરિગણ (વિદ્ધાન ગણ)ને સંતુષ્ટ કરે છે.

સંપૂર્ણ.

नित्यानंदकारी प्राचीन मूर्तिओ
माँ सरस्वती भगवती

सरस्वती भात छो प्यारी तुमारो बाज सत् बोले,
हडोवे घेरे आण हेवी टणे मुज अज्ञाता जोरे.....

જીવા-શિખે ઘરવાર,
અર્દેવલી દેવીમા
બિવિદ શિખો

अनुवाद

अनर्गल ज्ञान को संजीवित करनेवाली, जो बोध द्वारा अपने परिचारक को परम जागृत करती है, अंथकार को दूर करनेवाली जिसकी कांति मनोहर है ऐसी भारती देवी को वह श्रेष्ठतम भक्तियुक्त होकर प्रणाम करे। १

जो व्रहा की आत्मजा है, अर्थगतिर्थ उदार काव्यों द्वारा जो न्तवित है। जिसका वृत्तांत अम्लान है। जिसका अंतःकरण जागृत है। वैसे श्रेष्ठ प्रज्ञावान पुष्ट के मुख्यमंडप में नृत्यकौशल्य प्रकट कर रही है। २

जिसका प्रसाद प्राप्त होने पर सज्जनों की मंडली में बैठा हुआ साधक विद्या की साधना न करने पर भी सबल प्रतिपक्ष या नयों के निरूपण द्वारा दुर्जेय हो जाता है। वर्णहीन याने स्पृहीन या निरक्षर भी स्पृत्वान या विद्यावान की वाक्‌जाल का नाशकर्ता होता है। ३

मानों की धांदनी द्वारा धोये हुए न हो वैसे, शुंगार से जिनकी कांति मनोहर है, हंस बाहन पर जो आरुढ़ है, जिनके हाथ में पुस्तक है, एवं वीणावान में जिनकी बुद्धि कुशल है। ऐसी वह भारतीदेवी मर्वं पापों को छेद देती है। ४

भालपट्ट पर लगायें हुए बडे चमकीले स्तन की कांति से जिनके नाखून छा गयें हैं। (अर्थात् जिन्होंने हाथ जोड़कर ललाट प्रदेश पर लगायें हैं) और जो अपने, खुदके हितेच्छु है वैसे बृहस्पति आदि देवगण अधीर होकर जिनकी स्तुति करता है। ५

मलिलका पुष्प की माला के समूह में से फैलती हुई अपार श्रेष्ठ मुरभि द्वारा भ्रमर श्रेणि को प्रसन्न करती हुई, फैलते हुए यशवाली, पूर्णचन्द्र जैसे मुखवाली, भूत्यों द्वारा सम्मानित जिनकी अत्यंत दिव्य मृति यहाँ वर्तमान है। ६

जिस (भारती)के प्रसाद से ज्ञान मिलता है, उस ज्ञानसे तत्त्व का मार्ग मिलता है, उससे सम्यक् क्रिया की प्राप्ति होती है, वह क्रिया, मोक्ष की संपदा देती है। इस तरह वह मोक्ष का निरपाय कारण है। ७

इस तरह जो स्वच्छ आकृति संपन्न, सार को देनेवाली वह सारदा, कांति-विजय समृति को संचित करें। प्रबल भाग्योदय की उछलती लीला को देनेवाली वह सेवक की मोहनिद्रा को झटक दे। ८

उत्तम यश रूप पुत्र को प्रसव करनेवाले, प्रसन्नचेता जो साधक उषःकालमें इस अष्टकका पाठ करते हैं, वे बोलने में सुसुरु सम बनकर अपनी वाणीसुधासे सूरिगण को (विद्वदगण) को संतुष्ट करते हैं। ९

। समाप्तम् ।

॥ श्री मलयकीर्तिमूनीश्वरविरचितं - श्री शारदाष्टकम् ॥

डभोई यशो. वि. ज्ञ. भं. प्रत नं. ५१९३ तथा सुरत ने. वि. क. ज्ञ. भं. प्रत नं. ३६८२ द्रुतविलंबित छेद- सरस शांति सुधारम् -

जनन मृत्यु-जराक्षयकारणं सकलदुर्नय- जाड्यनिवारणं ।
विगतपारभवाम्बुधितारणं समयसारमहं परिपूजये ॥१॥

इत्युच्चार्य पुस्तकोपरि पुष्टांजलिं क्षिपेत् श्रुतिपूजनप्रतिज्ञा ।

जलधिनंदन-चंदनचन्द्रमः सदृशमूर्तिरियं परमेश्वरी ।
मिखिलज्ञाड्यजटोग्रकुठारिका दिशतु मेऽभिमतानि सरस्वती ॥२॥

विशदपथ-विहङ्गमगमिनी विशदपथ-मृगांकमहोज्वला ।

विशदपथ-विनेयजनार्चिता दिशतु मेऽभिमतानि सरस्वती ॥३॥

वरददक्षिणबाहुधृताक्षका विशदवामकरार्पितपुस्तिका ।

उभयपाणिपयोजधृताम्बुजा दिशतु मेऽभिमतानि सरस्वती ॥४॥

मुकुटरत्नमरीचिभिरूर्ध्वं वैदिति या परमां गतिमात्मनि ।

भवसमुद्रतरी तु नृणां सदा दिशतु मेऽभिमतानि सरस्वती ॥५॥

परमहंस-हिमाचलनिर्गता सकलपातक-पङ्कविवर्जिता ।

अमृतबोधपयः परिपूरिता दिशतु मेऽभिमतानि सरस्वती ॥६॥

परमहंसनिवास-समुज्वला कमलया कृतिपाशमनोत्तमा ।

वहति या वदनाम्बुः रुहंसदा दिशतु मेऽभिमतानि सरस्वती ॥७॥

सकलवाङ्मयमूर्तिधरापरा सकलसत्वहितैकपरायणा ।

सकल-नारदतुंबुरुसेविता दिशतु मेऽभिमतानि सरस्वती ॥८॥

मलयचन्दनचन्द्रजःकण प्रकरशुभ्रदुकूलपटावृता ।

विशदहंसकहारविभूषिता दिशतु मेऽभिमतानि सरस्वती ॥९॥

मलयकीर्तिकृतामपि संस्तुति पठति यः सततं मतिमात्रः ।

विजयकीर्तिगुरोः कृतिमादरात् सुमतिकलपलताफलमशनुते ॥१०॥

ॐ ह्रीं श्रीं कर्लीं एं नमः सरस्वती भगवती बुद्धिवर्द्धिनी रवाहा ।
इति मूलमंत्रम् ।

इति श्री शारदाष्टकस्तोत्रसम्पूर्णम् ॥

टी. १. वदनाम्बुरुहं । २. विभूष्यता । ३. १७८६ महासृष्टना विवसे रायपुर नगरे आ स्तोत्र वरावंतु छे.

જન્મ, મરણ અને ઘડપણાના નાશના હેતુઃપ એવા સમગ્ર દુર્જન્ય (નયાભાસ)થી જડતાને દૂર કરનારા તેમજ અપાર સંસાર સમુદ્રનો પાર પમાડનારા એવા સિદ્ધાંતના સારનું હું પૂજન કરું છું.

(એમ ઉચ્ચારીને પુસ્તકની ઉપર પુષ્પાંજલિ કરવી એ વિદ્યાના પૂજનની પ્રતિજ્ઞા છે.)

સમુદ્ર-પુત્ર, ચંદન સમાન શીતળ એવા ચંદ્રમાના સમાન (શેત) મૂર્ચિવાળી તથા સમસ્ત જડતા (અજાન)ની જાણ ને (છેદવામાં) તીક્ષ્ણ કુહાડા જેવી, એવી આ ઉત્તમ એશ્વર્યવાળી સરસ્વતીદેવી મને મનોવાંછિત આપો.

ઉજ્જવળપાંખવાળા (હંસ) પક્ષીઓપર સવારથનારી, શુક્લપક્ષ (પખવાડિયા)ના ચંદ્રસમાન અત્યંત નિર્ભળ, તેમજ વિમળ (માત - પિતાના) પક્ષવાળા વિનિશ્ચ માનવો વડે પૂજાયેલી એવી હે સરસ્વતી દેવી મને મનોવાંછિત આપો.

વરદાન આપનારા જમણા હાથથી માળાને ધારણ કરનારી, નિર્ભળ એવા ડાબા હાથમાં પુસ્તક રાખીને તેમજ બંને કરકભલપડે કમળને ધારણાકરનારી એવી હે સરસ્વતી દેવી મને મનોવાંછિત આપો.

ઉદ્વિગ્નાભી મુકુટરટનના કિરણોવડે, જે આત્માને વિધે પરમગતિને કહે છે, તે માનવોને માટે, સર્વદા, સંસારસમુદ્રમાં નૌકાસમાન એવી, સરસ્વતી દેવી મને મનોવાંછિત આપો.

પરમહંસ (જિનેશ્વર) ૩૫, હિમાલયમાંથી નીકળેલી, સર્વ પાપરૂપ કાદવથી રહિત, અમૃત-જ્ઞાનરૂપ, જળવડે પરિપૂર્ણ એવી સરસ્વતી દેવી મને મનોવાંછિત આપો.

પરમહંસના નિવાસ (સ્થાનરૂપ માન સરોવરના) જેવી ઉજ્જવળ, હમેશા લાલસાઓનો લેપ કરનારી, વિદ્ધાનોનું રક્ષણ કરનારી અને ઉત્તમ પ્રસન્નતાવાળી, કમળ જેવા મુખને સદા જે ધારણ કરે છે એવી સરસ્વતી દેવી મને મનોવાંછિત આપો.

સાહિત્ય (અથવા સમગ્રજ્ઞાન)ના સ્વરૂપને ધારણા કરનારી, કળા અને શ્રેષ્ઠ (પરા એટલે અનાહત નાદ સ્વરૂપ) તેમજ સમગ્ર પ્રાણીઓનાં કલ્યાણને વિધે અદ્વિતીયપણે તત્પર, સર્વ નારદો અને તુંબર (ગંધર્વ)થીસે વિત એવી સરસ્વતી દેવી મને મનોવાંછિત આપો.

મલય (ગિરિ)ના ચંદન અને ચાંદનીના રજકણોના સમુહ-સમાન, દેદીઘ્રમાન વસ્ત્ર ધારણાકરનારી, ચમકતાં (ઉજ્જવળ) ઝાંઝર અને હારથી વિશેષતઃ વિભૂષિત એવી સરસ્વતી દેવી મને મનોવાંછિત આપો.

વિજયકીર્તિ નામના ગુડુની રચના (કાણ્ય) અને મેં મલયકીર્તિએ કરેલી સ્તુતિ કે પણ, બુદ્ધિશાળી માનવ આદરપૂર્વક નિરંતર પઠન કરે છે. તે સુધુદ્વિરૂપ કલ્પવદ્ધીના ફળને ભોગયે છે.

૧૦

૧ સંપૂર્ણ।

જન્મ, મૃત્યુ એવં વૃદ્ધાવસ્થા કે નાશકે લિએ હેતુ સ્વરૂપ; સમગ્ર દુર્જન્ય (નયાભાસ) રૂપી જડતા કો દૂર કરનેવાલે એવં અપાર સંસારસમુદ્ર કે પાર પહુંચાને વાલે સિદ્ધાંતસાર કા મેં પૂજન કરતા હું।

(ઇસ તરહ બોલકર પુસ્તક કે ઉપર પુષ્પાંજલિ સમર્પિત કરતા યહી વિદ્યાપૂજન કી પ્રતિજ્ઞા હૈ।)

સમુદ્રપુત્ર એવં ચંદ્ર સમાન શીતલ એસે ચંદ્ર કે સમાન (શેત) મૂર્તિ (સ્વરૂપ) વાલી ઔર સમસ્ત જડતા (અજાન) રૂપ જટા કી (છેદનક્રિયા મેં) તીક્ષ્ણ કુલહાડી સમાન-એસી યહ ઉત્તમ ઐશ્વર્ય-શાલિની સરસ્વતીદેવી મુદ્રા મનોવાંછિત પ્રદાન કરે।

ઉજ્જવલ પંખવાલે (હંસ) પક્ષી પર આરૂપ હોનેવાલી; શુક્લપક્ષ કે ચંદ્ર સમાન અત્યન્ત નિર્મલ; વિમલ (માતૃપિતૃકુલરૂપ) પદ્ધતાલે વિનિશ્ચ માનવોંકે દ્વારા પૂજિત એસી સરસ્વતી મુદ્રા મનોવાંછિત પ્રદાન કરે।

વરદાન દેનેવાલે દાહિને હાથસે માલા ધારણ કરનેવાલી; નિર્મલ એસે બાયે હાથસે પુસ્તક ધારણકરનેવાલી એવં (અન્ય) દોનો કરકમલોંસે કમલ ધારણ કરનેવાલી સરસ્વતી મુદ્રા મનોવાંછિત પ્રદાન કરે।

મુકુટરટલોં કે ઊર્ધ્વગામી કિરણોં કે દ્વારા, માનો જો આત્મા કી પરમગતિ પ્રદર્શિત કરતી હૈ, વહ માનવોં કે લિએ સર્વદા સંસારસમુદ્રમેં નૌકા સમાન એસી સરસ્વતી મુદ્રા મનોવાંછિત પ્રદાન કરે।

પરમહંસ (જિનેશ્વર) સ્વરૂપ હિમાલયમયેં સે નીકળી હુંદું; સકલ પાપરૂપી કીચદ રહિતે; અમૃતજ્ઞાન-સ્વરૂપ જલ સે પરિપૂર્ણ એસી સરસ્વતી મુદ્રા મનોવાંછિત પ્રદાન કરે।

પરમહંસ કે નિવાસ (માન સરોવર) કે સમાન ઉજ્જવલ; સર્વ લાલસાઓં કો દૂર કરનેવાલી; વિદ્ધાનોં કી રક્ષણ કરનેવાલી; ઉત્તમ પ્રસન્નતાવાલી એવં કમલ સમાન મુખ કો સદૈવ ધારણ કરનેવાલી, એસી સરસ્વતી મુદ્રા મનોવાંછિત પ્રદાન કરે।

સાહિત્ય (અથવા સમગ્રજ્ઞાન સાહિત્ય) કે સ્વરૂપકો ધારણ કરનેવાલી; પરા-સ્વરૂપ (પરા અર્થાત અનાહતનાદરૂપા); સમગ્ર પ્રાણીઓં કાલ્યાણ કરનેમેં અનન્યરૂપસે તત્પર, એવં સર્વ નારદ એવં તુંબર (ગંધર્વ) સે સેવિત એસી સરસ્વતી મુદ્રા મનોવાંછિત પ્રદાન કરે।

મલયગિરિ કે ચંદન ઔર ચાંદની કે રજકણો કે સમૂહ સમાન; દેવીઘ્રમાન વસ્ત્રોં કી ધારણ કરનેવાલી; ચમકતો (ઉજ્જવલ) એવં હાર સે વિશેષત: વિભૂષિત એસી સરસ્વતી મુદ્રા મનોવાંછિત પ્રદાન કરે।

વિજયકીર્તિ ગુરુર્વર્ય કી કાબ્યરચના કા એવં મેરે દ્વારા અર્થાત મલયકીર્તિ દ્વારા રચિત સ્તુતિ કા નિરંતર પાઠ જો ભી બુદ્ધિશાલી મનુષ્ય આદરપૂર્વક કરતા હૈ વહ સુબુદ્ધિસ્વરૂપ કલપવલ્લી કે ફલ કો પ્રાપ્ત કરતા હૈ।

૧૦.

૧ સમાપ્ત્મ।

श्री मुक्तिविमलगणि विरचित-महाप्रभाविक-
श्रीसरस्वतीरतोत्रम् ।

शार्दूल - स्नातस्या

ॐ ह्रीं श्री प्रथमा प्रसिद्धमहिमा विद्वद्गजनेभ्यो हिता,
ऐं कर्लीं ह्लौर्लीं सहिता सुरेन्द्रमहिता-विद्याप्रदामानन्विता ।
शुच्याचारविचारचारु-रचना चातुर्यचक्राङ्गिता,
जिह्वाग्रे मम सा वस्त्वविरतं वाग्देवता सिद्धिदा

॥१॥

ॐ ह्रीं श्रीं सहिता वषड्ह्रययुता स्वाहा नमः संयुता,
ह्रीं कर्लीं ल्लीं चरमा गुणानुपरमा भास्वत्तनुसद्रमा ।
ह्रीं खीं ह्रीं वरजापदत्त सुमतिः स्तों ऐं सुबीजान्विता,
जिह्वाग्रे मम सा वस्त्वविरतं वाग्देवता सिद्धिदा

॥२॥

क्षाँ क्षीं क्षूं लसदक्षराक्षराणीं र्था ध्येयरूपा सदा,
हाँ ह्रीं हूं कलिता कला सुलिता ह्रीं ह्रीं स्वरूपा मुदा ।
चंचां द्रमरीचिचारुवदना स्वेष्टार्थसार्थप्रदा,
जिह्वाग्रे मम सा वस्त्वविरतं वाग्देवता सिद्धिदा

॥३॥

ऐं कर्लीं कूं वरयोगिगम्यमहिमा नौकाभवाष्मोनिधीं,
वीणावेणुकणकणातिसुभगा सौभाग्यभाग्योदया ।
संसारार्णवतारिणी सुचरिणी श्रीकारिणी, धारिणी,
जिह्वाग्रे मम सा वस्त्वविरतं वाग्देवता सिद्धिदा

॥४॥

श्रौं श्रीं श्रूं सहिता सिताम्बरधरा साध्या सदा साधुभिः,
देवानामपि देवता कुविपदां छेत्वी पदं संपदाम् ।
दिव्याभूषण-भूषितोज्ज्वलतला कल्याणमालालया,
जिह्वाग्रे मम सा वस्त्वविरतं वाग्देवता सिद्धिदा

॥५॥

हरते शर्मदपुस्तिकां विदधती सज्जानवृद्धप्रदा,
या ब्राह्मी श्रुतदेवता विदधते सौख्यं नृणां शारदा ।
सद्वादे प्रसरन्तु मे स्फुटतरं शास्त्रे कवित्वे थियो,
जिह्वाग्रे मम सा वस्त्वविरतं वाग्देवता सिद्धिदा

॥६॥

भव्यानां सुखदा प्रभूतवरदाऽनन्दद्विं कीर्तिप्रदा,
भ्राजद् वीरमहोदयोत्करकरा स्फूर्जत्प्रमोदप्रदा ।
मण्युद्योत-सुदानदा शुभदया सौभाग्यसदभाग्यदा,
जिह्वाग्रे मम सा वस्त्वविरतं वाग्देवता सिद्धिदा

॥७॥

भूषश्रीसुकुमारपालसुगुरोः श्रीहेमसूरिप्रभो,-
रामायदधिगम्य मंत्रसुविधि मंत्राक्षरस्तौः स्तुताः ।
प्रख्याताख्ययुता सुमुक्तिविमलाख्यर्थः प्रबुद्धि प्रदा,
जिह्वाग्रे मम सा वस्त्वविरतं वाग्देवता सिद्धिदा

॥८॥

संव्रत ध्यायुगनंदभूपरिमिते चैत्रासितंकादशी,
घस्ते वारशनीं सुर्दशनमिदं वाग्देवतायाः कृतम् ।
कलृम् स्तोत्रमिदं सुमुक्तिविमलेनाऽजारि संज्ञे पुरे,
सम्बन्धान्वितं सदा विजयतां यावन्मृगांकारणी

॥९॥

ज्ञाप मंत्र :- ॐ ह्रीं श्रीं कर्लीं ऐं वद वद वाग्वादिनी सप्तस्वत्त्वे ह्रीं नमः

इति श्री मन्त्रागर्भिं स्तोत्रं सम्पूर्णम् ॥

भाषान्तर

ॐ ह्रीं श्रीं ए प्रथम (मंत्र स्पृही) प्रसिद्ध महिमावाणी, विद्वानो भाटे (स्थापन करायेली) हितस्पृही, ऐं कर्लीं ह्लौर्लीं (मंत्राक्षरो) थी सहित, सुरेन्द्रोथी पूजायेली विद्याप्रदान (थी युक्त) करनारी, पवित्र आचार - विचारनी सुंदर व्यवस्थावाणी, अतुराजनोना समूही पूजायेली ! ते सिद्धिने आपनारी वाणीनी हेवी मारी जुबना टेऱ्या उपर निरंतर वसो । १

ॐ ह्रीं श्रीं (मंत्राक्षरो) थी सहित, जाने वषट्थी युक्त ! स्वाहा नमः थी संयुक्त, अंतिमभागे ह्रीं कर्लीं ल्लीं ए मंत्रभीजोवाणी गुणोथी अतिश्रेष्ठ (स्पृहीप्रवाणी) हेवीप्रवाण देह इपी उत्तम शोभा (कांति) वाणी, ह्रीं ह्रीं ह्रीं ए मंत्राक्षरोना जापथी, आपेली सुमतिवाणी, स्तों औं सुंदर जीजायेली, ओवी ते सिद्धिने आपनारी वाणीनी हेवता मारा जुबना टेऱ्या उपर निरंतर वसो । २

क्षाँ क्षीं क्षूं थी शोभायमान नित्यस्पृही ! ऐवा अक्षरोना समूहोथी जे हमेशा ध्येय निष्ठितलक्ष्य करवा योऽथ स्पृही छे, हौं ह्रीं हूं ए जीजाक्षरोथी भनोहर, कलाओथी अत्यंत सुंदर, हीं ह्रीं ए स्पृहीप्रवाणी, आनंदस्पृही, चंचल चंक्रना किरणोथी भनोहर वदनप्रवाणी, पोताना ईष्ट (ईचित) अर्थने घन साथे आपनारी ओवी ते सिद्धिने आपनारी वाणीनी हेवी मारी जुबना टेऱ्या उपर निरंतर वसो । ३

ऐं कर्लीं ह्लौर्लीं (मंत्राक्षरो) स्पृही, उत्तमयोगीओथीज जे जो भहिमा जाणी शकाय ऐवी, भवसमुद्रमां नोडा (नायडी) सभान, वीणा - वांसणीना भद्युर अवाजवाणी, अतिसुंदर (लावण्य) सौभाग्य अने भाग्यना उद्ययप्रवाणी, संसारःप्री समुद्रथी तारनारी, सुंदर आचरण करनारी, लक्ष्मीने करनारी, संभान करनारी ओवी ते सिद्धिने आपनारी वाणीनी हेवी मारी जुबना टेऱ्या उपर निरंतर वसो । ४

श्रौं श्रीं श्रूं (मंत्रो) थी सहित, शेत (सफेद) वस्त्रोने धारणा करनारी, हमेशा साधुओ (सज्जनो) ने सिद्धकरवा (साध्य)लाभक, देवताओनी ये हेवता, भयानक विपत्तिओने छेनारी, संपत्तिओनी स्थानभूत, इत्याभ्युषणोथी विभूषित थयेली, उज्ज्वल छाय पगना तजीयावाणी, कल्याणी भासा श्रेणीना निवासःप्र ऐवी ते सिद्धिने आपनारी वाणीनी हेवी मारी जुबना टेऱ्या उपर निरंतर वसो । ५

जे ब्राह्मी, हाथमां सुखने आपनार पुस्तिका (थंथ)ने धारणा करती, सम्यज्ञानना समूहने विशेषे आपती भलुध्यना सुखने करे छे, पंडितोना वादमां शास्त्रमां (अने) कवित्यमां मारी लुक्की सारी रीते प्रसार पामे ऐवी ते सिद्धिने आपनारी वाणीनी हेवी मारी जुबना टेऱ्या उपर निरंतर वसो । ६

भव्यलुपोने सुखआपनारी, घणाप्रकारे परदान (आशीर्वद) आपनारी, आनंद अद्भुत अनेकी तिंगें आपनारी, शोभता पराक्रम अनेकोटा अल्पुदयना समूहने करनारी, अतिथानंदने आपनारी, भृति(रत्न)ना उधोत (प्रकाश) सरभां सुंदर दानने आपनारी, उत्तम दया - सौभाग्य अने सारा नसीबने हेनारी ऐवी ते सिद्धिने आपनारी वाणीनी हेवी मारी जुझना टेरपा उपर निरंतर पसो।

७

श्री कुमारपाल महाराजाना सुगुडु श्री हेमसूरिप्रभु (हेमचंद्राचार्य)ना (सरस्वती) आमनाथ (परंपरा)भांथी भंत्रनी सुंदर विधिने जाणीने ते भंत्राक्षरोथी स्तुति करायेली छे. प्रथ्यात नामवाणा सुमुक्तिविमल नामना साधुने प्रकर्ष (अत्यंत) बुद्धिने आपनारी ते सिद्धिने आपनारी वाणीनी हेवी मारी जुझना टेरपा उपर निरंतर पसो।

८

संवत् १९४१ नी सालमां चैत्रपूष एडाटशी (अग्न्याश) शनिवारे आ वाणीनी हेवी (सरस्वती)नुं जे सुंदर दर्शन कर्यु. (ते) सुमुक्तिविमल (मुनि) वडे अनारिताभमां आ रतोत्र सत्यमंत्रो विग्रेथी युक्त संपूर्ण इश्यु. (ते) हमेशा सूर्य अने चंद्र आकाशमां रहे त्वां सुधी विजयने पामे।

९

जप भंत्रः - ॐ ह्रीं श्री कर्त्ता र्थैं पृष्ठ पृष्ठ वाग्वादिनी सरस्वत्यै ह्रीं नमः ॥

संपूर्णः

१७ अनुवाद

ॐ ह्रीं श्री - इस प्रथम (मंत्ररूप) प्रसिद्ध महिमावाली; विद्वानों के लिए हितकारिणी; ऐं कर्ली हमर्ली - मंत्राक्षरों से युक्त; सुरेन्द्रों के द्वारा पूजित; विद्याप्रदानरूपी कार्य से युक्त; पवित्र आचार-विचार की सुंदर व्यवस्थावाली; चतुरजनोंके समूहसे पूजित ऐसी सिद्धिदात्री वह वाणी-देवी मेरी जिह्वा पर सदैव निवास करे।

१.

ॐ ह्रीं श्री - (मंत्राक्षरोंसे) युक्त; दोनों वषट्-कारोंसे अन्वित; 'स्वाहा' एवं 'नमः' से युक्त; अन्तभागमें ह्रीं कर्ली बर्ली - बीजमंत्रोंवाली; युणोंसे अतिश्रेष्ठस्वरूपा; देदीप्यमान देह की उत्तम शोभावाली; ह्रीं खीं ह्रीं - मंत्रोंके उत्तमजपसे सुमतिप्रदान करनेवाली; स्तोत्र, ऐं - उत्तम बीजमंत्रों से युक्त; ऐसी सिद्धिदात्री वह वाणी-देवी मेरी जिह्वा पर सदैव निवास करे।

२.

क्षीं क्षीं ह्रीं - मंत्रोंसे नित्य सुशोभित स्वरूपवाली; ऐसे अक्षरों के समूहोंसे सदैव ध्येयस्वरूपा; ह्रीं ह्रीं ह्रीं - बीजाक्षरोंसे मनोहर; कलाओंसे अत्यन्त सुन्दर; ह्रीं ह्रीं - स्वरूपा; आनन्दरूप; चलायमान चंद्र की किरणोंसे मनोहर मुखवाली; धन के साथ अभीष्ट अर्थ को

प्रदान करनेवाली ऐसी सिद्धिदात्री वह वाणी-देवी मेरी जिह्वा पर सदैव निवास करे।

३.

ऐं कर्ली ह्रीं - मंत्राक्षर-स्वरूप; उत्तम योगिजनों के द्वारा ही जिसकी महिमा जानी जा सकती है ऐसी; भवसमुद्र में नीका समान; बीणा एवं बंसी के मध्य धनिवाली; अतिलावण्यवती; सौभाग्य की भाग्योदयरूप; संसारसमुद्र को पार करनेवाली; उत्तम आचरण युक्ता; लक्ष्मी प्रदान करनेवाली; (भक्तों को) ध्यान रखनेवाली ऐसी सिद्धिदात्री वह वाणी-देवी मेरी जिह्वा पर सदैव निवास करो।

श्रीं श्रीं श्रीं - मंत्रयुक्ता; श्वेतवस्त्रधारिणी; सदैव सज्जनों के लिए साध्यरूप; देवताओंकीदेवता; भयानकविपत्तियोंका छेदन-करनेवाली; संपत्तिकी स्थानभूत; दिव्यअलंकारोंसे विभूषित; ग्राथ-पैर के उज्ज्वलतलवाली; कल्याण की माला (परंपरा) की निवासरूप ऐसी सिद्धिदात्री वह वाणी-देवी मेरी जिह्वा पर सदैव निवास करे।

५.

ओ ब्राह्मी श्रुतदेवता शारदा अपने हाथमें कल्याणदायक ग्रंथ को धारण करती है; सम्प्रज्ञानभंडारदात्री जो मानवों को सुख प्रदान करती है; पंडितों के वादमें, शास्त्रमें एवं कवित्वविषय में मेरी बुद्धि के विकास के लिए साक्षात् शारदा, ऐसी सिद्धिदात्री वह वाणी-देवी मेरी जिह्वा पर सदैव निवास करे।

६.

भव्यजीवों को सुख प्रदान करनेवाली; अनेक प्रकारसे वरदान देनेवाली; आनंद, ऋद्धि (समृद्धि) और कीर्ति प्रदान करनेवाली; शोभित पराक्रम और महान अभ्युदय-समूह को करनेवाली; अत्यधिक आनंददात्री; मणि के प्रकाश समान सुंदर दान देनेवाली; उत्तम दया एवं सौभाग्य के सदूभाग्य को प्रदान करनेवाली ऐसी सिद्धिदात्री वह वाणी-देवी मेरी जिह्वा पर सदैव निवास करे।

श्रीकुमारपाल महाराजा के मदगुरु श्री हेमसूरिप्रभु (हेमचन्द्राचार्य) के (सारस्वत) आमायमेंसे भंत्र की उत्तम विधि जानकर तदुक्त मंत्राक्षरों से जिसकी स्तुति की गई है; प्रख्यात नामवाली; सुमुक्तिविमल नामक साधुको उत्कृष्ट बुद्धि प्रदान करनेवाली ऐसी सिद्धिदात्री वह वाणी-देवी मेरी जिह्वा पर सदैव निवास करे।

८.

संवत् १९४१ वर्ष में चैत्र कृष्ण एकादशी एवं शनिवार को इस वाणी-देवी का दर्शन करनेवाले सुमुक्तिविमल (मुनि) के द्वारा अज्ञारिणीब में सत्यमंत्रयुक्त यह स्तोत्र विरचित किया गया। वह (स्तोत्र) जब तक गगन में सूर्य-चन्द्र रहे तब तक (सदैव) विजय प्राप्त करे।

९.

जपमंत्र - ॐ ह्रीं श्रीं कर्ली ऐं वद वद वाग्वादिनी सरस्वत्यै ह्रीं नमः।
। समाप्तम् ।

નૃત્ય

શ્રી વીણાવાદિની દેવી

વીણાવાદિનિ ! કરત્વિંગ આજ કયા અદ્ધિન રહ્યા ?
અંગો કા પાસી મધુ-ઘણકદ મળિએ હાર !

ગવે-ગવો - દુલોં મેં તૈયાન રંગ પેટને આંધી,
અરક-સુરુટિઓં પાર દેખિયો રીતીની બંધી,
આધારોં એ રસુલેન જીવને છાફું દૂર !

ચિમગારી - કેશર લો મણદ આપા - કૃત્સન ;
હે મણું હે રદ્દ ગ્રામોંનું પંચાંત અદ્ધિન દાન ;
લો રસોં કા કસત ચિંના હે મહુફાર !

દો પંકુણોં કી પ્રતિકા જો શુભ્ય - ગાર,
એ દુસ હે મણ વિધૂ - કાચાન જીવા - જોર ;
પંગો જો વૃત્તમ દુસ મર્ચિ કા હરિસંગાર !

અન્ધા મર્દાના કે ઝૂલોં પદ કાદું ઠાર,
અન્ધા હું રેતી રામસિંહું કી મુખ હસુર,
તરાંનોં પાર કરાન જોરાન હે ઉત્તોક - ગાર !

જીણ આજ એ - પણ જન દ્વારનોંને વર્લિન દીધ,
જીન ઠાર એણ વન્દાર ગરીંનોંને દુર્ઘા સીધ
જાણના મુખોં આજ ધરા પાર દે ઉત્તર !

વીણાવાદિનિ ! કરત્વિંગ માત્રસા અદ્ધિન - હાર ?

કોટામાં રહેલી કવિતાના અદ્ભુત બાવોને ચિત્રામાં પૂરી હંસયુક્ત બંગેલી સુંદરતમ છતિ
ચિત્રકાર :- મહિદેવી વર્મા, ૧૯૫૨

श्री सुमतिसागरमुनिविरचितं - श्रीसरस्वतीस्तोत्रम् ।

द्रुतविलंबित - सत्स शांति सुधारम्.

सकललोकसुसेवितपत्कजा वरयशोजितशारदकीमुदि ।
निखिलकल्मषनाशनतत्परा, जयतु सा जगतां जननी सदा ॥१॥

कमलगर्भविराजितभूवना, मणीकीरीस्तुशोभितमस्तका ।
कनककुण्डलभूषितकर्णिका, जयतु सा जगतां जननी सदा ॥२॥

वसुंहरिदगजसंस्नपितेश्वरी विधृतसोमकला जगदीश्वरी ।
जलजपत्रसमानविलोचना, जयतु सा जगतां जननी सदा ॥३॥

निजमुथी यंजितामरभूधरा निहितपुष्करवृद्धलस्तकरा ।
समुदितार्कसद्वक्तनुवल्लिका, जयतु सा जगतां जननी सदा ॥४॥

विविधवाञ्छितकामदुधाम्बुता विशदपद्यानदान्तर्वासिनी ।
सुमतिसागरवर्द्धनचन्द्रिका, जयतु सा जगतां जननी सदा ॥५॥

इति सुमतिसागरसुनिकृत स्तोत्रं समाप्तम् ।

भाषान्तर

सकललोको पडे सारी रीते सेवायेलां चरणकम्भणवाणी, श्रेष्ठ
ऐवा यशस्थी शरदपूर्णिमानी चांदनी ने अतनारी, संपूर्णपापोनो
नाश करवामां तत्पर, ते जगतनी जननी (मां) (सरस्पती हेवी)
हमेशा जय पामे. १

कम्भणा भृत्यभागमां विशेषे शोभापामेली (त्रटा)
भुपनवाणी, भणि (रत्न)भय मुगुटथी अत्यंत ते जगती
मस्तकपाणी, सुपर्णार्कुंडलीथी देवीप्रभान कर्णी(कान)वाणी ते
जगत जननी (सरस्पती हेवी) हमेशा जय पामे. २

आठिंगज्ञो (दिशाओंना हाथी) द्वारा टनान करायेली
ऐवी हेवी, चंद्रकलाने धारणा करनारी, जगतनी स्पामिनी,
कम्भणपत्रसमान नयनवाणी ते जगतजननी (सरस्पती हेवी)
हमेशा जय पामे. ३

ईन्हों द्वारा पोताना अभृतपडे ज पूजा (सन्मान) करायेती,
धारणा करेला नीलकम्भणोनां गुच्छाओथी देवीप्रभान हस्तवाणी
सारीते उद्यपामेला सूर्य सरभी, वेलडी जेवा हेहवाणी ते
जगतजननी हमेशा जय पामे. ४

जुदा जुदा प्रकारना भनवांछित पूरवामां कामधेनुग्राय सरणी
अत्यंत विशद (स्पर्श) पञ्चसरोवरनी अंदृ वसनारी
सुखुद्विरपीसागरने वधारवामां चंद्रिकासरणी सुमतिसागर-
मुनिनी प्रगति करनारी चंद्रिका ते जगतनी माता हमेशा जय पामे.

५

-: संपूर्ण :-

अनुवाद

सकललोक द्वारा अच्छी तरह से सेवित चरणकमलवाली;
श्रेष्ठयसे शरत्पूर्णिमा की चांदनी को जीतनेवाली; संपूर्ण पापों का
नाश करने में तत्पर ऐसी वह जगज्जननी सरस्वती सदैव जय प्राप्त
करे । १.

कमल के मध्यभाग में विशिष्ट शोभासुक्त विभुवनवाली;
मणिमय मुकुट से अत्यन्त तेजस्वी मस्तकवाली; सुवर्णकुंडलोंसे
देवीप्रभान कर्णवाली ऐसी वह जगज्जननी सरस्वती सदैव जय प्राप्त
करे । २.

अष्टदिग्नां (दिशाओंके हाथी) के द्वारा जिसको स्नान कराया
जाता है ऐसी; चन्द्रकलाधारिणी; जगत्स्वामिनी; कमलदल समान
नेत्रवाली ऐसी वह जगज्जननी सरस्वती सदैव जय प्राप्त करे । ३.

देवेन्द्रों के द्वारा अपने अमृत से पूजित; धारण किये हुए
नीलकम्भलों के गुच्छ से सुशोभित हाथोंवाली; अच्छीतरह उटित
सूर्य के समान; लता के समान (कोमल) शरीरवाली ऐसी वह
जगज्जननी सरस्वती सदैव जय प्राप्त करे । ४.

विविध प्रकार के मनोरथ की पूर्ति में कामधेनु समान; अतिशय
स्वच्छ कमल-सरोवर में निवास करनेवाली; सुखुद्विरूप समुद्र की
वृद्धि में चांदनी समान एवं सुमतिसागरसुनि की विकास करनेमें
चंद्रिका समान वह जगज्जननी सरस्वती सदैव जय प्राप्त करे । ५.

। समाप्तम् ।

॥ श्री सरस्वती स्तोत्रं ॥

वाग्वादिनी नमस्तुभ्यं वीणापुस्तकधारिणी ।

महां देहि वरं नित्यं हृदयेषु प्रमोदतः ॥१॥

काश्मीरमण्डनी देवी हंसस्कन्धसुवाहने ।

ममाऽज्ञानं विनाशाय कवित्वं देहि मे वरम् ॥२॥

जयत्वं विजयादेवी कवीनां मोदकारिणी ।

देहि मे ज्ञान-विज्ञानं वाग्वादिनी सरस्वती ॥३॥

उँ हीं श्रीभगवती देवी श्रीं देहि वरानने ।

वाञ्छितार्थं प्रदात्री च वद वद वाग्वादिनी नमः ॥४॥

लक्ष्मजापेन मन्त्रोऽयं गणित्वैकादशाचाम्लैः ।

इति स्तुता महादेवी सर्वसिद्धिप्रदायिका ॥५॥

इदं स्तोत्रं पवित्रं च ये पठन्ति नरः सदा ।

तस्य नश्वन्ति मूढत्वं प्राप्नोति मंगलावलीम् ॥६॥

सरस्वतीस्तोत्रमिदं पवित्रं गुणीर्गरिष्ठं निजमंग्रार्थितम् ।

पठन्ते ये स्म्यमहर्निशं जनाः लभन्ते ते निर्मलबुद्धिमंदिरम् ॥७॥

। सम्पूर्णम् ।

१६

भाषान्तर

हे वाणीनी हेवी ! वीणा पुस्तकने धारणा करनारी, आपने नमस्कार थाओ. हंमेशा हृष्योमां प्रभों थवाथी भने उत्तम परदान आपो।

१

काश्मीर(हेश)नी आल्खणाइप हेवी, हंसना शरीरने सुंदर पाहन करनारी मारा अज्ञाननो विनाश करया भाटे भने श्रेष्ठ कविपथुं तुं आप।

२

आ विजयाहेवी कविओने आर्वं उरायनारी जय पामे, वाऽपादिनी सरस्वती, भने ज्ञान - विज्ञानने तुं आप।

३

ॐ हीं श्री भगवती हेवी ! हे सुंदर मुखडांवाली, श्री (ज्ञालस्तम्भी)ने तुं आप. भनयांछितअर्थनेआपनारी वाऽपादिनी नमः ए रीते तुं बोल तुं बोल।

(ॐ हीं श्री भगवतीदेवी वद वद वाग्वादिनी नमः) ॥ ऐ भंत्र छे.)

४

अग्यार अंबेलना तप वडे एक लाखना जपथी आ भंत्र गणीने (करे छे) ए रीते महाहेवी स्तुति उरायेली छे तो सर्वसिद्धिने आपनारी भने छे।

५

आ पवित्र स्तोत्रनो जे भलुध्यो हंमेशा पाठ करे छे तेनी भूढता नाश पामे छे अने भंगलनी परंपराने प्राप्त करे छे।

६

शुद्धोथी अतिभान, निजभंत्रोथी गर्भित आ पवित्र भनोहर सरस्वती स्तोत्रनो सत-टिवस जे भलुध्यो पाठ करे छे, तेओ निर्भत्तबुद्धिर्पी भंदिर (स्थान)ने प्राप्त करे छे।

७

संपूर्ण।

१७

अनुचाद

हे वाणी की देवी ! वीणा-पुस्तकधारिणी ! तुम्हें नमस्कार। सदैव हृदय में आनन्द उत्पन्न होने से मुझे उत्तम वरदान प्रदान कीजिए।

१.

कश्मीरदेश की विभूषणरूप देवी ! हंसस्वरूप उत्तम वाहनवाली, मेरे अज्ञान के विनाश के लिए मुझे श्रेष्ठ कवित्व (कविताशक्ति) प्रदान कीजिए।

२.

कवियों को आनन्ददशायिनी विजया देवी तुम्हारी जय हो। वाग्वादिनी सरस्वती मुझे ज्ञान-विज्ञान प्रदान कीजिए।

३.

ॐ हीं श्री भगवतीदेवी, हे सुंदर मुखवाली, श्री (ज्ञालस्तम्भी) को तूं दे। मनवांछित अर्थको देनेवाली, वाग्वादिनी नमः ऐसे तूं कहे तूं कहे।

४.

ॐ हीं श्री भगवतीदेवी वद वद वाग्वादिनी नमः। मन्त्र है। 'ॐ हीं श्री भगवती देवी इस मंत्र के एक लाख जप से एवं ग्यारह आयंबिल तप से स्तुति की गायी महादेवी, सभी सिद्धि का प्रदान करती है।

५.

जो लोग इस पवित्र स्तोत्र का सदैव पाठ करते हैं उनकी मृदना नष्ट हो जाती है और वे कल्याण-परंपरा को प्राप्त करते हैं।

६.

गुणों से अति महान एवं निर्जन्मन्त्रों से गर्भित यह पवित्र प्रमाणहर सरस्वतीस्तोत्र का जो लोग दिन-रात पाठ करते हैं वे निर्गत्तबुद्धि के निवास (सारस्वतधाम) को प्राप्त करते हैं।

७.

। सम्पूर्णम् ।

२०

श्री शारदारत्तोत्रम्

श्री लक्ष्मीविजयकृत-१७६२ वर्षे

श्रीमत्यस्मे ! नमस्ते भगवति ! वरदे ! शारदा देव्यमंदे !, श्रीमत्काशमीरदेशोद्दृश्युसृणलसद् वासना वासिनीने। नाथे त्वां प्रार्थयेऽहं सुरनरमुकुटस्पृष्टपादारविन्दे, विद्यादानं प्रदेहि प्रगलिततमसे मे सदा बुद्धिवृद्धये

॥१॥

भेजे हृत्पदाकोशे प्रथममिहसुचि भारती नाम मुख्यं, स्मृत्वा नाम द्वितीयं मम मुहूर्दि सरस्वत्यपेयं च शुद्धम्। हर्षोऽसत् तृतीयं वचनकरि विभुं शारदा देव्यपूर्वं, नाम ध्येयं चतुर्थं वरगुणसदनं हंसगामिन्यनूनम्

॥२॥

माता विद्वद्वजनानां व्रतिहृदयलसत्पंचमं नाम भव्यं, षष्ठ्यं वायेश्वरी तद् रविह्यमुखमित्राम चोक्तं कुमारी। सम्यग्योषाष्टमामाप्तदलवितिब्रह्मचारिण्यमायम्, प्रोत्तुंगं नंदसंख्यं त्रिपुरसुजननी नाम पंकापहारं

॥३॥

सानंदं ब्रह्मपुत्रि दसमपितिमतं नाम चैकादशं हि, ब्रह्माणी नाम नूनं सुरनर सुखकृद् द्वादशं ब्रह्मवक्त्री। वाणी श्रद्धाभिजसं विदसममरनुतयोगिगम्यस्वरूपम्, भाषालोक प्रमाणं श्रुतवचनसुयुग् देव्यथीशेदुपर्च

॥४॥

श्रीमद् गौषोङ्गामित्रविकटकभवभित्राम शत्रुप्रमदि, प्रातश्रेतानि भव्यो निजहृदयकर्जे शुद्धनामानि मातुः। धन्योजसं प्रमोदात् स्मरति शुचिमनो योपुमान् भूरिभक्त्या,

देवी श्री शारदा कविजन वरदा तस्य संतुष्यते द्राक्	॥५॥	ये थोगीन्द्रासनस्था अरुणगुणलसत्त्वत्पदांभोजभृंगा, अँ हौं हीं जाप मंत्रं हृदयसुकमले शारदाया : स्मरन्ति ।
यादेवी स्तूयतेऽहं विबुध-जनगणैर्वेद वेदांत विज्ञे,- जिंह्वागे सुप्रसन्ना भवतु मम सदा दानवेन्द्रादिमान्या । भायै दृष्टामया या कजदलनयना हंसयानाधिरूढा, सद्यीणा पुस्तिकाम-युतिभरविलसत्पाणि-रक्तोत्पत्ताभा ॥६॥		प्रजा-तुष्टि प्रपुष्टि विजय-जयभृता प्राप्नुवन्तीहते शं, मातस्तेषां जडानां दह दह जडानां देहि बुद्धिं च तस्मै ॥७॥
या कुंदेन्द्रप्रभांशु प्रचलदधिकभा शुभ्रवस्त्रावृतांगी, या तंत्री दंडहस्त, प्रकलितरचना पूज्य-पूजाभिं पूज्या । या ब्रह्मेन्द्रेश- विष्णु प्रमुखसुरलसद्रुद्युपादाब्ज-सदा, मा मां संपातु देवी परम सुखकरा शारदा विघ्नहन्त्री	॥७॥	त्वद्वेणीजितशेषनागनिपुणः पातालमध्यस्थितः, युष्मदास्य मुनिर्जितोऽत्र भुवने चंद्रो भ्रमच्छाम्बरे ।
याऽऽनंदानंदकन्दा दलितहरिहासा दन-विद्यैकदाना, या धन्या धन्यस्तपा धनदनतपदा तेजसा द्योतिताम्या । रंभास्तपाभिरामा सुरसणिरुचिरा रंगरंगायमाना, कुंभीकंभस्थलाभा कुचयुगलहरी पूर्यमाणाद्दंहारा	॥८॥	तत्त्वलोचनतर्जितश्च हरिणो वासं श्रितकानने, त्वच्छोणीजितकेसरी-लघुभयप्राप्तोऽविश्वकंदराम् -
या श्रीभालस्थलांक प्ररचित-तिलका कुंडलाकीर्णकणां, चंद्रदहारार्थहाराऽत्रनत सुहृदया नायिकामीक्रितकाळ्या । लोमार्तडोऽुरंकित रचित करलसत्कंकण स्वर्णचूडी, कूजलकांची कलापा कुलकलित-कटी पादमंजीरशब्दा	॥९॥	श्रीपन्नमाघकवीश्वरामविजयस्त्वद्-ध्यानकल्पद्रुतः, त्वत्सेवाति सुसम्यगामवरभाग श्री कालिदासोऽभवत् ।
या ध्राम्या भानुतेजा कनककलसजित् सुगन्तनाकार द्वीपा, विष्णुपौरी रक्तपाणी कजदलसमदग्नालवाहू प्रसिद्धा । शंडादंडोरुयुग्मा चरण नखविभायोत्तिताऽधोदुमाला, सेयंश्री कामदात्री भवतु मम सदा सारदा सुप्रसन्ना	॥१०॥	हेमाचार्य-सुवृप्तभट्ट विदतामर्त्यन्द-पूज्यक्रमा: जातास्ते भवदीयशक्तिवशतः लब्धवोदयाभुतले
मातस्त्वन्नाममंत्र स्मरणसुवस्तः क्षुद्रजन्त्वादि पीडा, संग्रामाश्रीभि सिंहोदरभय-जलयुग्मचौर दावानलाहि । पारावार प्रकर्षोत्कट-विकटभरा क्रान्तरोगारिदुष्टा, भूतप्रेतादियथः प्रमुखविसुरक्षत् वंधनांत्या क्षयं स्यात्	॥११॥	सूर श्रीविजयप्रभासमहिमन् कान्तिप्रभावादभुताः, श्री हर्षभिथ पंडितेन्द्र विजयास्तच्छिष्य भक्त्यान्विताः ।
मृद्गन्तमत्भ घंटकवणितवयिरातो तिगाज श्रोत्रमध्या, हेपागज्जन्त तुरंग न्वरित पवननिद् वेगदर्प्याभिसरयाः । गाधत्रेणीसुदीप्र प्रचुर धनभृतोत्संगसंगीतहद्याः, तेषां स्युः संपदस्ते प्रतिदिनमुदायत् संरक्षत ये स्मरन्ति	॥१२॥	विड्वद्वित विष्णुप्रमुदितमनसा भक्ति प्रह्लेन लक्ष्म्या
ये ध्यायन्ति त्वदीयं श्रवणसुखकरे स्तोत्रमेतद् गुणाढ्यम्, गोदन्त्यथादिजन्तु-प्रजसदनजनाकीर्णश्रृंगारभास्त् । कान्तिप्रोत्तुंगर्दीप्ति-प्रबलगृहमणिध्वस्त-रात्र्यंधकाराः तेषां धिष्ठे सदैवं भवति तवमयी पर्वतीपालिकोच्चा	॥१३॥	सज्जान भास्कर करोदय वेदि संरथ,- मासाद्य मानवगणोऽत्र तव प्रसादं ।
युष्मद् गांभीर्ययुतं विमलतरमति कंठपीठे स्तवं ते, धते यो सत्सुराम्यं विविधविपुलसद्वर्णपुष्पाद (व) कीर्णाम् । गारी गंगोर्वशी त्वच्छुच्चिचरणपदां भोजभृंगीसमाना, श्रीमद्यानाच्च चित्तं तमिह सुपुरुषं सद्वरोपैतिवाणी	॥१४॥	कुर्वन्ति मंदपतयो भवदीय शक्त्या, भास्वत्सुकाव्यमयलं कविचित्तहारि

२०

भाधान्तर

हे श्री रुपा ! भगवती ! वरदान आपनारी ! शारदा देवी !
जानरुपा ! भाता ! शोभायुक्त काशभीर देशभां उत्पत्त थयेल
केसरथी यमकता स्थानभां रहेनारी ! हे ईश्वरी ! स्वामिनी ! हे वो
अने मनुष्योना मुगुटोथी उपर्य थयेल चरणा कमलाणी तारी हुं
प्रार्थना कुं छुं जप्त थयेला भोह वाणा मने बुद्धिनी पृष्ठि भाटे
विधादान हमेशा आपो ।

१

આ લોકમાં “ભારતી” એ પવિત્ર મુખ્ય નામ, મારા સારા હૃદયમાં અપરિભિત અને શુદ્ધ એવાં “સરસ્વતી” બીજા નામનું સમરણ કરીને, હે વાણીની કરનારી ! હર્ષ પૂર્વક મોટેથી અપૂર્વ - સર્વવ્યાપક અને સત્ય સ્વરૂપ એવું ‘શારદાદેવી’ નામ, ઉત્તમગુણના સ્થાનભૂત, પરિપૂર્ણ અને દ્વાન કરવા યોગ્ય, ! ‘હંસગામિની’. એવું ચોથું નામ હૃદય કમળના ગર્ભમાં (રાખીને) મેં સેવા કરી. ૨

પ્રતિધારીઓના હૃદયમાં અમકતું અને શ્રેષ્ઠ વિદ્વાનોની “માતા” એ પાંચમું નામ, છુંબ “વાદેશ્વરી” (વાગીશ્વરી) અને સાતમું નામ ‘કુમારી’ હેઠવાચું છે, હે વાણીના દોષને છેદનારી ! માયા રહિત ‘બ્રહ્માચારિણી’ એ સારી રીતે ગાવા લાયક આઠમું નામ, (કર્મ)મળને દૂર કરનારું અને અત્યંત ઉત્કૃષ્ટ એવું સુંદર ત્રિપુરામાતા “એમ નવમું નામ”. ૩

આનંદદ્યુક્ત “બ્રહ્માપુરી” એ દશમું નામ મનાચું છે, “બ્રહ્માણી” એ અગીયારમું નામ, અને દેવો-મનુષ્યોને સુખ કરનારું “બ્રહ્મધક્ત્રી” એ બારમું નામ છે, દેવોથી સ્તુતિ કરાયેલું, યોગીઓ દ્વારા સ્વરૂપ જાણીશકાય એવું અને શ્રુતાથી જપાયેલું “વાણી” એવું તેરમું નામ, લોકનાં પ્રમાણ સ્વરૂપ “ભાષા” એવું ચૌદમું નામ, અધીશ્વરી “દેવી” એ પંદરમું નામ છે. ૪

સજજનોને થતી ભયંકર ભયને છેદનારુ, શત્રુનોનાશ કરનારુ, શોભાદુક્ત “ગો” એવું સોળમું નામ છે. જે પવિત્ર મનવાળો, ઉત્તમ ઘન્ય પુરુષ સપારે પોતાના હૃદય કમળમાં માતાના પવિત્ર નામોનું નિરંતર હર્ષ અને વિપુલ ભક્તિથી સમરણ કરે છે તેને કવિસમૂહોને પરદાન આપનારી શ્રી શારદાનામે દેવી જલ્દીથી પ્રસન્ન થાય છે. ૫

જે દેવી, અરિહંતના ઉપાસકસમૂહો અને વેદ-વેર્દાતના પંડિતો દ્વારા સ્તુતિ કરાઈ છે. અસુર - ઈન્દ્ર વિગેરેને ભાન્ય, અત્યંત પ્રસત્ર(દેવી) મારા શુભના અચ્યભાગ ઉપર વસે. જે કમલપત્ર સમાન નેત્રવાળી, હંસના વાહન ઉપર બિલાઝેલી, સુંદર, વીણા-પુસ્તકધીયુક્ત, તેજનાસમૂહથીચમકતા, પરવાળા સમાન શોભતા હાથવાળી (દેવી) બહુ ભાગ્યથી મારાવડે જોવાઈ છે. ૬

જે કુંદ પુષ્પ-ચંદ્રની પ્રભાના કિરણોસમાન ખુબ ચપળ શોભાવાળી, ક્ષેત્રવસ્ત્રોથી વીટણાયેલા દેહવાળી, જે વીણાવાળા હાથથી મનોહર (સંગીત)રચનાવાળી, આદરશિય જનોની સેવા દ્વારા પૂજનીય, જે બ્રહ્મા-ઈન્દ્ર-શંકર-વિષણુ વિગેરે દેવોથી દેઈયમાન ચરણકમળના સ્થાનવાળી, પરમભુસને કરનારી અને વિદ્ધોને છેદનારી, તે શારદા દેવી, મારી સારી રીતે રક્ષા કરે. ૭

જે આનંદોનાઓનાનીજરૂપ, ચોરોના ભયને હરણા-કરનારી, વિધાનુંજ એકદાન આપનારી, જે ઘન્ય, શ્રેષ્ઠ રૂપવાળી, ચરણામાં ઝુકેલા કુલેરવાળી, તેજથી પ્રકાશિત મુખવાળી રંભા(અપ્સરા)ના રૂપથી પણ અધિક સુંદર, ચિંતામણી રતન કરતો પણ મનોહર. આનંદ-પ્રમોદથી નૃત્ય કરનારી, હાથીઓના

ગંડરથલ સમાન શોભાવાળા બંને સ્તળોના લહેરથી ભરેલા ચોસઠ સેરયુક્ત હારવાળી છે. ૮

જે સુંદર કપાળમાં મનોહર તિલકના ચિવાળી, કુંડળોથી વ્યામ કાનવાળી, ચમકતા નાના-મોટા હારવાળી, નમેલા ભક્તોવાળી, મોતીથી યુક્ત નાસિકાવાળી, ચંદ્ર-સૂર્ય-નક્ષત્રોની શ્રેષ્ઠીથી બગાવેલા હાથમાં શોભતાં કંકણ અને સોનાના પલયવાળી, રણકાર્તાં કંદોરા અને મેલાથી ચાઢપણે બંધાયેલી કમરવાળી, ચરણામાં ઝાંકર ના શબ્દવાળી છે. ૯

ચંદ્રનાજેવામુખવાળી, સૂર્યનાજેવાતેજવાળી, સુવર્ણા કુંભને જિતનારાસ્તનસ્વરૂપ દ્વીપવાળી, બિંબ સમાન લાલ હોઠવાળી, લાલ હાથવાળી, કમલપત્રસમાન લોચનવાળી, કોમળ બાહુ વાળી, પ્રખ્યાત, હાથીની સૂંદરસમાન બે સાથળવાળી, ચરણાનાખની કાંતિથી, પ્રકાશિતકરેલ આકાશમાં રહેલ નક્ષત્રમાલાવાળી એવી તે આ અત્યંતપ્રસન્ન થયેલી શારદા મને સદાય દીચિત વસ્તુ આપનારી થાય. ૧૦

હે માતા ! તારા નામરૂપી મંત્રના રમરણમાં સારી રીતે મન રહેનાર(ભક્ત)ના કુદ્ર (તુલ્ય) જીવો વિગેરેની પીડા, યુદ્ધ-અધ્રી-હાથી-સિંહ-પેટપીડા, જલચારો, ચોર, દાવાનળ-સર્-સમુદ્રનું તોફાન - દારણ આપત્તિઓના સમૂહનું આકમણા, રોગ-શન્તુપ્ત-ભૂત-પ્રેત વિગેરે અને યક્ષો આદિ દુઃહ-ઇજા-બંધનોની ઉત્પત્તિનો કષ્ય થાય. ૧૧

મદવાળા હાથીઓના દંટના મોટા રણકારથી દિગ્ગજો (દિશાઓના હાથી)ના કાનનાંદંટના ભાગને બહેરા કરી દીઘેલી, હણાહણાટનો અવાજકરતાં ઘોડાઓના ઝડપી, પવનજિતનાર વેગના અભિમાનથી અધિકગુણવાળી, મોટીહ્યેલીઓ (મકાનો)ની હારમાળાના દેઈયમાન પુષ્કળ ઘનથી ભરેલા અધ્યભાગ(ભંડારો) અને સંગીતથી મનોહર સંપત્તિઓ તેઓને થાય છે. જેઓ દરરોજ હર્ષથી આ સુંદર સ્તવનનું સમરણ કરે છે. ૧૨

હે સરસ્વતી ! જેઓ તાંદું આ શ્રવણ(કાન)ને સુખકરનારુ, શુણોથી ભરપૂર, આ સ્તોત્રનું દ્વાયાન કરે છે. તેઓને ગાય-હાથી-ઘોડા વિગેરે પ્રાણીસમૂહના સ્થાન, મનુષ્યોથી વ્યામ સજજનાથી શોભતું અને, અત્યંત મોટા તેજ તથા કાંતિવાળ ઉત્તમ દીવાઓથી રાત્રીના અંધકારે દૂર કરેલું, આપના તેજમય ઉતૃષ્ટ દીવાળી પર્વ થાય છે. ૧૩

જે અત્યંત નિર્મલમલિયાળો આપની ગંગીરતાવાળું, સજજનોને અત્યંત મનોહર અને અનેક પ્રકારના ઘણા ઉત્તમ શબ્દોરૂપી પુષ્પોથી યુક્ત તારું સ્તવન કંઠમાં ઘારણ કરે છે, તે જ્ઞાન લશ્મી યુક્ત દ્વાયાનથી ગાઢચિત્તવાળા સજજન પુરુષને આ લોકમાં જોરી-ગંગા-ઉર્વશી(અપ્સરા) (જેવી) તારાપવિત્ર ચરણકમળમાં (ભમતી) ભમતી સમાન છે એવી ઉત્તમ પરદાન વાળી વાણી પ્રાસ થાય છે. ૧૪

जे ओ उत्तमयोगीओना आसनमां रहेला लालवर्णथी
देईध्यमान ताश चरणाकमणमांरहेलाभमरासमान, हृदयकमणमां
शारदा(टेवी)ना ॐ हौं हौं ऐवा आप भंत्रनुं स्मरणा करे छे -
बुद्धि - संतोष - उत्तमपोषणा अने ज्य-विजयथी भरेला तेओ
आ लोकमां कल्याणाने प्राप्त करे छे. हे माता ! मूर्ख ऐवा ते
मनुष्योनी मूर्खताने तुं बाणीनाख. अने ते (प्रत्येक)ने बुद्धि
आप.

१५

ताशीयेणीथी जितायेलो यतुर शेषनाग पाताललोकमां
प्रवेशी गयो, आ भुपनमां तारा भुखथी सारी शीते जितायेलो
यंक्र आकाशमां भमवा लाग्यो, तेमज तारा लोचनथी तिरक्कार
करायेला हरणो वनमां पास कर्यो, अने तारी कभरथी जितायेलो
सिंह झडपथी भय पामेलो शुकामां प्रवेशी गयो. १६

तमारा ध्यानङ्गी कल्पवृक्षथी श्री भाघकवीश्वरे विजय प्राप्त
कर्यो, तारी खुब सेवाथी श्री कालिदास सारी शीते प्राप्त थयेला
परदानवाणा थथा. अने विज्ञताने कारणो राजाओने पणा पूज्य
चरणावाणा. श्री हेमचंद्राचार्य अने अप्पलभुद्धिसूरि आपनी
शक्तिना पशथी पृथ्वीमां प्राप्तकीर्तिवाणा तेओ थथा. १७

श्री विजयप्रभसूरि पासेथी प्राप्त थयेल भहिमानी कान्तिना
प्रभावथी अद्भूतबनेला, विद्वानो द्वारा प्रसन्न थयेली
सभाओनी श्रेणीथी पूजायेला, कीडापूर्वक विद्याओङ्गी स्त्रीथी
पूजायेला. पोताना शिष्योनी भक्तिथी युक्तथयेलां, लक्ष्मी
विजयद्वारा सारी शीतेसेवायेलाचरणोपाणा, पंडितोमां
इन्द्रसमान श्री हर्षविजय भुजि प्रसन्न थाय. १८

आप्रभाणो प्रसिद्धिपामेलुं, प्रगट करेला येलवपाणुं, विविध
प्रकारना अक्षरेथी शोभतु हुः खोना समूहने छेदपा भाटे, पवित्र
आ संपूर्ण स्तोत्र सत्तरक्षो बासठ १७९२ना वर्षमां आसो
मासनी पूर्णिमाए आनंदना उत्कर्षथी आकर्षित अने प्रसन्न
मनवाणा भक्तिथी नम्बेवा 'लक्ष्मी' नाम (लक्ष्मी विजय) ऐवा
मारा वडे करायु. १९

सम्यग्ज्ञानङ्गी सूर्यकिरणाना उदयमाटे आधारङ्गप
तमारीहुपाने मनुष्य समूह आलोकमां प्राप्त करीने भंदमतिवाणा
लोकोपण आपनी शक्तिथी निर्भत अने कविओना चित्तने हरण
करनारुं देईध्यमान सुन्दर काव्य बनावे छे. २०

जे बुद्धिवाणी हर्षथी सरस्वतीना सुंदरस्तव ने अणो छे के
शीणे छे तेनां भहान उदय माटे कामधेनुरपा सरस्वती विद्याने
आपे छे. २१

संपूर्णी.

हे श्री रूपा ! भगवती ! वरदान देनेवाली ! शारदा देवी !
ज्ञानरूपा ! माता ! शोभायुक्त काश्मीर देश में उत्त्यन्त केसरा से
चमकते हुए स्थान में रहनेवाली ! हे ईश्वरी ! स्वामिनी ! देवों तथा
मनुष्यों के मुकुटों से स्पर्श किये गये चरण कमलोंवाली ! मैं तुम्हारी
प्रार्थना करता हूँ ! नष्ट मोहवाले मुझ को बुद्धि की वृद्धि के लिए
हंमेशा विद्यादान दो । १

मैंने लोक में पवित्र सुख्य नाम 'भारती', अपने सुन्दर हृदय में
अपरिमित तथा शुद्ध दूसरे नाम 'सरस्वती' का स्मरण करके हे वाणी
की करने वाली ! हर्षपूर्वक जोर से (उच्चस्वर से) अपूर्व सर्व व्यापक
और सत्यस्वरूप नाम 'शारदादेवी', उत्तम गुण के स्थानभूत, परिपूर्ण
एवं ध्यान करने योग्य चौथा नाम 'हंसगामिनी' ऐसा हृदय-कमल
के गर्भ में (रख कर) मैंने सेवा की है । २

ब्रतधारियों के हृदय में शोभता हुआ, श्रेष्ठ 'विद्वानों की माता'
यह पाँचवाँ नाम, छठा 'वादेश्वरी' (वार्गीश्वरी) और सातवाँ नाम
'कुमारी' कहा गया है । हे वाणी के दोष को छेदनेवाली ! माया
रहित 'ब्रह्मचारिणी' यह भली भाँति गाने योग्य आठवाँ नाम, (कर्म)
मल को दूर करनेवाला, और अत्यन्त उत्कृष्ट, सुन्दर नौवाँ नाम
'निपुरामाता' है । ३

आनंदयुक्त 'ब्रह्मपुत्री' दसवाँ नाम माना गया है । 'यारहवाँ
नाम 'ब्रह्माणी' और देवों- मनुष्यों को सुख देनेवाला बारहवाँ नाम
'ब्रह्मवक्त्री' है । देवों द्वारा जिसकी स्तुति की गई है, योगियों के
द्वारा जिसका स्वरूप जाना जा सकता है एवं जो श्रद्धा पूर्वक जपा
गया है सो तेरहवाँ नाम 'वाणी' लोक के प्रमाण स्वरूप 'भाषा'
चौदहवाँ नाम और अधीश्वरी 'देवी' पन्द्रहवाँ नाम है । ४

सज्जनों को होनेवाले भयंकर भय को छेदनेवाला, शत्रु का
नाश करनेवाला शोभायुक्त 'गौ' सोलहवाँ नाम है । जो पवित्र
पतवाला उत्तम धन्यपुरुष प्रातःकाल अपने हृदयकमल में माता के
पवित्र नामों का स्मरण निरन्तर हर्षपूर्वक और विपुल भक्ति के
साथ करता है उसी पर कवि समूहों को वरदान देनेवाली श्री शारदा
नामक देवी जल्दी प्रसन्न होती है । ५

जिस देवी की अरिहंत के उपासक-समूहों एवं वेद-वेदांत
को मान्य, अत्यन्त प्रसन्न देवी, मेरी जिह्वा के अग्रभाग पर वास
करो. कमलपत्र के समान नेत्रोंवाली, हंस के वाहन पर विराजमान
है, सुन्दर, वीणा-पुस्तक से युक्त, तेज के समूह से प्रकाशित है,
प्रवाह के समान सुशोभित हाथवाली देवी को मैंने बहुत भाग्य से
देखा है । ६

जो कुंद के फूल, चन्द्र की प्रभाकी किरणों के समान बहुत चपल शोभावाली, श्वेत वस्त्रो से ढँके हुए अंगोंवाली, जो वीणावाले हाथसे मनोहर (संगीत) रचनावाली, आदरणीय जनों की सेवा के द्वारा पूजनीय, जो ब्रह्म, इन्द्र, शंकर, विष्णु आदि देवों के देदीप्यमान चरण कमल के स्थानवाली, परमसुख करनेवाली और विघ्नों को छेदनेवाली (है) सो शारदादेवी मेरी भली भाँति रक्षा करे। ७

जो आनन्द के आनन्द के बीज रूप, चोरों के भय का हरण करनेवाली, विद्या का ही एक दान देनेवाली, जो धन्य श्रेष्ठ स्पष्टवाली, कुबेर जिसके चरणों में नमस्कार करते हैं, जो तेज से प्रकाशमान मुखवाली, रंभा (अप्सरा) के रूप से बढ़कर सुन्दर है, चिंतामणि इन से भी मनोहर, आनन्द-प्रमोद से नृत्य करनेवाली, हाथियों के गण्डस्थल के समान शोभावाले, स्तनयुग्म के स्पन्दन से भरे चोंसठ लड़ियों से युक्त हारवाली है। ८

जो सुन्दर ललाट में मनोहर तिलक के चिह्नवाली, कुंडलों से व्याप कानवाली, छोटे बड़े चमकदार हारेवाली, प्रणाम करते हुए भक्तोवाली, मोती पहनी हुई नासिकावाली, चंद्र-सूर्य-नक्षत्रों की श्रेणीसे बने हुए, हाथ में सुशोभित कंकण और स्वर्ण के बलयवाली, 'किन किन' करती करथनी एवं मेखला से अच्छी तरह बँधी हुई कमरवाली, एवं चरणों में नूपुर की ध्वनिवाली है। ९

चन्द्रके समान मुखवाली, सूर्य के जैसे तेजवाली, सुवर्ण-कुम्भ को जीतनेवाले सुन्दर स्तन रूपी द्वीपोंवाली, विंव के समान (लाल) होठवाली, लाल हाथवाली, कमल की पंखुड़ी के समान लोचनवाली, कोमल बाहुवाली प्रसिद्ध, हाथी की सूँड के समान दो जंघाओंवाली, चरणों के नखों की कांति से आकाश की नक्षत्रमाला को प्रकाशित करनेवाली, वह अत्यन्त प्रसन्न हुई शारदा मुझे सदा ही इच्छित वस्तु प्रदान करे। १०

हे माता ! तुम्हारे नामरूपी मंत्र के स्मरण में जो भली भाँति मन रहते हैं उन (भक्तों) का थुड़ (तुच्छ)जीवों आदि से पीड़ा, युद्ध, अग्नि, हाथी, सिंह, पेट की पीड़ा, जलधर, चोर, दावानल, सर्प, समुद्री तूफान, दारण विपत्तियों के समूह का आक्रमण, रोग, शत्रु, दृष्टि, भूत-प्रेत वगीरह एवं यक्ष आदि दुःख, चोट, बन्धनों की उत्पत्ति का क्षय हो ! ११

मनोन्मत्त हाथियों के जबरदस्त धंटारव से दिगाजों (दिशाओं के हाथियों) के कान के भीतरी भाग को बहरा बनानेवाली, हिन हिनानेकी जोरदार आवाज करते हुए घोड़ों के तेज, पवन को जीतनेवाले, वेग के अभिमान से अधिक गुणवाली, बड़े महलों की पंकित के देदीप्यमान, प्रचुर धन से भरे मध्यभागों (भंडारों) और संगीत से मनोहर संपत्तियाँ उनके होती हैं जो हररोज हर्ष पूर्वक इस मंगलवन का स्मरण करते हैं। १२

हे सरस्वती ! श्रवणों (कानों) को सुखदेनेवाले, गुणों से भरे, तुम्हारे इस स्तोत्र का जो ध्यान करते हैं उनको गायें, हाथी-घोड़े, वगीरह प्राणि-समूह के स्थान, मनस्थों से व्याप्त, सजावट से शोभित, अत्यधिक तेज और कांतिवाली श्रेष्ठ दीपकों से रात के अंधकार को दूर करनेवाली, आपके तेज से युक्त उत्कृष्ट दीवाली का पर्व होता है। १३

जो अत्यन्त निर्मल मतिमान आपके गंभीरतापूर्ण, सज्जनों को अति प्रिय, अनेक प्रकार के बहुत उत्तम शब्दरूपी पृष्ठों से युक्त स्तवन को कंठ में धारण करता है उस ज्ञान लक्ष्मी युक्त, ध्यान से गाढ़ चिन्तवाले, सज्जन पुरुष को लोक में गौरी-गंगा, उर्वशी जंगी, तुम्हारे पवित्र चरण-कमलों में मँडराती भ्रमरी के समान, उत्तम वरदानयुक्त वाणी प्राप्त होती है। १४

जो उत्तम योगियों के आसन में रहे हुए, लाल वर्णसे देदीप्यमान तुम्हारे चरण कमलों में मँडराते भ्रमरों के समान, हृदय कमल में शारदा देवी के 'ओम हाँ हीं' जाप मंत्र का स्मरण करते हैं, वे बुद्धि, संतोष, उत्तम पोषण एवं जय-विजय से भरे हुए पुरुष इस लोक में कल्याण को प्राप्त करते हैं। हे माता तुम उन मूर्खों की जड़ता को जला डालो और उस हर एक को बुद्धि प्रदान करो। १५

तुम्हारी वेणी द्वारा जीता हुआ चतुर शेषमान पाताल में चला गया, इस भुवन में तुम्हारे मुख से अच्छीतरह पराजित हुआ चन्द्र आकाश में भ्रमण करता है, और तुम्हारे लोचनों से तिररकृत हारणन बन में वास ले लिया, एवं तुम्हारी कमर द्वारा जीता गया रिंग-गीघ भयभीत होकर गुफा में प्रविष्ट हो गया। १६

तुम्हारे ध्यानरूपी कल्पवृक्ष से कवीश्वर माघने विजय प्राप्त की। तुम्हारी अति सेवा से श्री कालिदास अच्छी तरह प्राप्त हुए बरदानवाले हुए, विद्रूता के कारण राजाओं के लिए भी पूज्य-पाद ऐसे हेमचन्द्राचार्य एवं बप्पभट्ट मूरि.. आपकी श्रक्ति के वश के कारण भूमंडल में वे प्राप्त कीर्ति वाले बने। १७

श्री विजय प्रभसूरि से प्राप्त महिमा की कान्ति के प्रभाव से अद्भुत बने हुए, विद्वानों के द्वारा प्रसन्न हुई सभाओं की श्रेणि से पूजे गये, कीड़ापूर्वक विद्यारूपी स्त्रीयों से पूजित, अपने शिष्यों की भक्ति से युक्त हुए लक्ष्मीविजय द्वारा भली भाँति से वित चरणों वाले पंडितों में इन्द्र के समान श्री हर्ष विजय मुनि प्रसन्न हो। १८

इस तरह ख्यातिप्राप्त, प्रकट किये गये वैभववाला, विविध प्रकार के अक्षरों से शोभित, दुःखों के समूह को काटने के लिए इस पवित्र मंपूर्ण स्तोत्र को सत्रह सौ बासठ के वर्ष में आश्विन मास की पूर्णिमा के दिन आनन्द के उत्कर्ष से आकर्षित एवं प्रसन्न मन वाल, भक्ति से नम्र हुए में 'लक्ष्मीविजय' ने बनाया। १९

सम्प्रगृज्ञान रूपी सूर्य- किरण के उदय हेतु आधाररूप तुम्हारी
कृपा को मानवसमूह-इस लोक में प्राप्त कर मंदमति लोग भी
आपकी शक्ति से निर्मल तथा कवियों का पन हरनेवाला,
देदीप्यमान, सुन्दर काव्य बनाते हैं।

२०

सरस्वती के इस सुन्दर स्तब्दन का जो बुद्धिमान् प्रातःकाल हर्ष
पूर्वक गिनता है (पढ़ता है,) उस के महान् उदय के लिए कामधेनु
स्वरूप सरस्वती विद्या देती है।

२१

॥ इति श्री शारदा स्तोत्र सम्पूर्णम् ॥

२२

श्रीधर्मस्थिं हसूरिविरचितं ॥ सरस्वती-भवतामरम् ॥

वसन्त तिलका०

भक्तामरभ्रमरविभ्रमवैभवेन,
लीलाथते क्रमसरोजयुगो यदीयः ।
निघन्नरिष्टभवभित्तिमधीष्ठभूमा-
वालम्बनं भवजले पततां जननाम् ॥१॥

१।।

मत्वंव यं जनयितारमरंस्त हस्ते,
या संश्रितां विशदवर्णलिपिप्रसूत्या ।
'ब्राह्मी' मञ्जिह्यगुणगोरवगोरवर्णा,
स्तोष्ये किलाहमपि तं पथमं जिनेन्द्रम् ॥२॥ युम्म

मातर् ! मति सति ! सहस्रमुखीं प्रसीद,
नालं मनीषिणि ! मयीश्वरि ! भक्तिवृत्तौ ।
वक्तुं स्तवं सकलशास्त्रनयं भवत्या,-
मन्यः क इच्छति जनः सहसा ग्रहीतुम् ? ॥३॥

३।।

त्वां स्तोतुपत्र सति ! चारुचरित्रात्र,
कर्तुं स्वयं गुणदीजलदुर्विंगाहृम् ।
एतत् त्रयं विडुप्पग्नहयितुं सुराद्रि,
को वा तरीतुमलमस्तुनिधि भुजाभ्याम् ? ॥४॥

४।।

त्वद्वर्णमावच्चनमौकितकपूर्णमीक्ष्य,
मातर् ! न भक्तिवरटा तव मानसं मे ।
-प्रीतंजगत्वयजन-ध्वनिसत्यताया,
नाभ्येति किं निजशिशोः परिपालनार्थम् ? ॥५॥

५।।

वीणास्वनं स्वसहजं यदवाप मूर्छा,
श्रोतुं न किं त्वयि सुवाक ! प्रियजल्पितायाम् ।
जातं न कोकिलरवं प्रतिकूलभावं,
तच्चारुचूतकलिका निकरैकहेतुः ॥६॥

६।।

त्वन्नाममन्त्रमिह भारतसम्भवानां,
भक्त्यैति भारति ! विशां जपतामधौघम् ।
सद्यः क्षयं स्थगितभूवलयान्तरिक्षं,
सूर्यांशुभिन्नमिव शार्वरमन्धकारम् ॥७॥

७।।

श्रीहर्ष-माघ-वर भारवि-कालिदास-
वालमीकि-पाणिनि-ममट्ट महाकवीनाम् ।
साम्यं त्वदीयचरणाब्जसमाश्रितोऽयं,
मुक्ताफलद्युमिपैति ननूदविन्दुः ॥८॥

८।।

विद्यावशा-रसिकमानस-लालसानां,
चेतांसि यान्ति सुदृशां धृतिमिष्टमूर्ते ।
त्वय्यर्यमत्विषि तथैव नवोदयिन्यां,
पद्माकरेषु जलजानि विकाशभास्त्रि ॥९॥

९।।

त्वं किं करोषि न शिवे ! न समानमानान्,
त्वत्संस्तवं पिपाठिषो विदुषो गुरुहः ।
किं सेवयनुपकृतेः सुकृतैकहेतुं,
भूत्याश्रितं य इह नात्मसमं करोति ? ॥१०॥

१०।।

यत् त्वत्कथामृतरसं सरसं निपीय,
मेधाविनो नवसुधामपि नाद्रियन्ते ।
क्षीरार्णवार्ण उचितं मनसाऽप्यवाप्य,
क्षारं जलं जलनिधरेशितुं क इच्छेत् ? ॥११॥

११।।

जैना वदन्ति वरदे ! सति ! साधुरूपां,
त्वामामनन्ति नितरामितरे 'भवानीम्' ।
सारस्वतं मतविभिन्नमनेकमेकं,
यत्ते ते समानमपरं न हि रूपमस्ति ॥१२॥

१२।।

मन्ये प्रभूतकिरणी श्रुतदेवि ! दिव्या,
त्वत्कुण्डलौ किल विडुप्पवतस्तमायाम् ।
मूर्तै दृशामविषयं भविभोश्य पूज्णो,
यद् वासरे भवति पाण्डुपलाशकल्पम् ॥१३॥

१३।।

ये द्व्योम वात जल वह्निमृदां चयेन,
कायं प्रहर्षविमुखांस्नवद्वते श्रयन्ति ।
जातानवाम्ब ! जडताद्यगुणानणून् मां,
करस्तान् निवारयति सञ्चरतो यथेष्टम् ? ॥१४॥

१४।।

अस्मादशां वरमवासमिदं भवत्याः,
'सत्या' ब्रतोरुविकृतेः सरणिं न यातम् ।
किं चोद्यमैन्द्रमनधे ! सति ! 'सारदे'ऽत्र,
किं मन्दराद्रिशिखरं चलितं कदाचित् ? ॥१५॥

१५।।

निर्माय शास्त्रसदनं यतिभि र्यैकं,
प्रादुष्कृतः प्रकृतितीव्रतपोमयेन ।

उच्छेदितांह उलौपैः सति ! गीयसे चिद्- , दीपोऽपरस्त्वमसिनाथ ! जगत्प्रकाशः	॥१६॥	सिद्धान्त एथि फलदो बहुराज्यलाभो, न्यस्तो यया जगति विश्वजनीनपन्थाः ।
यस्या अतीन्द्रगिरि 'राङ्गिरस' प्रशस्य- , स्त्वं शाश्वती स्वमतसिद्धिमही महीयः । ज्योतिष्मयी च वचसां तनुतेज आस्ते, सूर्यातिशायि महिमाऽसि मुनीन्द्रलोके	॥१७॥	विच्छिन्नये भवततेरिव देवि ! मन्थाः तुर्थ्यं नमो जिनभवोदधिशोषणाय
स्पष्टाक्षरं सुरभिसुभू ! समृद्धशोभं , जेगीयमानरसिकाप्रियपञ्चमेष्टम् । देदीप्यते सुमुखि ! ते वदनारविन्दं , विद्योतयजगदपूर्वशशाङ्कविष्टम्	॥१८॥	मध्याह्नकालविहृतौ सवितुः प्रभायां , संवेन्द्रे ! गुणवती त्वमतो भवत्याम् । दोषांश इष्टचरणै रपै रभिज्ञैः , स्वप्नान्तेरपि न कदाचिदपीक्षितोऽसि
प्राप्नोत्यमुव्र सकलावयवप्रसङ्गि ! निष्पत्तिमिन्दुवदने ! शिशिरात्मकत्वम् । सिक्तं जगत् त्वदधरामृतवर्षणेन , कार्यं कियजलधर्जलभारनम्नैः ?	॥१९॥	हारान्तरस्थमयि ! कौस्तुभमत्र गात्र- शोभां सहस्रगुणयत्युदयास्त गिरोः । वन्द्याऽस्यतस्तव सतीमुपचारित्वं , बिम्बं रवेरिव पयोधरपार्श्ववर्ति
मातस्त्वयि मम मनो रमते मनीषि- मुग्धागणे न हि तथा नियमाद् भवत्या : । त्वस्मिन्मयेयणरोचिषि रत्नजाती , नैवं तु काचशकले किरणाकुलेऽपि	॥२०॥	अज्ञानमात्रतिमिरं तव वामिलासा विद्याविनोदिविदुषां महतां मुखाये । निघान्ति तिम्मकिरणा निहिता निरीहे , तुङ्गोदयाद्रिशिरसीव सहस्ररश्मे:
चेतस्त्वयि श्रमणि ! पातयते मनस्त्री , स्याद्वादिनिमनयतः प्रयते यतोऽहम् । योगं समेत्य नियमव्यवपूर्वकेन , कश्चिन्मनो हरति नाथ ! भवान्तेरपि	॥२१॥	पृथ्वीतलं द्रव्यमपायि पवित्रयित्वा , शुभ्रं यशो धवलयत्यधुनोर्धर्वलोकम् । प्राग् लङ्घयत् सुमुखि ! ते यदिदं महिमा- , मुच्चस्तटं सुरागिरेरिव शातकोम्भम्
ज्ञानं तु सम्यगुदयस्यनिशं त्वमेव , व्यत्यास संशयधियो मुखरा अनेके । गौराङ्गि ! सन्ति बहुभाः ककुभोऽर्कमन्याः , प्राच्येव दिग् जनयति स्फुरदंशुजालम्	॥२२॥	रोमोर्मिभि भुवनमातरिव त्रिवेणी- सङ्गा पवित्रयति लोकमदोऽद्वायर्ति । विभ्राजते भगवति ! त्रिवलीपथं ते , प्रख्यापयत् त्रिजगतः परमेश्वरत्वम्
यो रोदसी मृतिजनी गमयत्युपास्य , जाने स एव सुतनु ! प्रथितः पृथिव्याम् । पूर्वं त्वयाऽदिपुरुषं सदयोऽस्ति साध्वि ! , नान्यः शिवः शिपदस्य मुनीन्द्रपन्था:	॥२३॥	भाष्योक्तियुक्तिगहनानि च निर्मिमीषे , यत्र त्वमेव सति ! शास्त्रसरोवराणि । जानीमहे खलु सुवर्णमयानि बाल्य- , पद्मानि तत्र विकुधाः परिकल्पयन्ति
दीव्यह्यानिलयमुन्मिषदक्षिपद्मं , पुण्यं प्रपूर्णहृदयं वरदे ! वरेण्यम् । त्वद्वृद्धनं सधनरश्मि महाप्रभावं , ज्ञानस्त्वरुपममलं प्रवदन्ति सन्तः	॥२४॥	वाग्वैभवं विजयते न यथेतरस्या , 'ब्राह्मि !' प्रकामरचनारुचिरं तथा ते । ताडंकयोस्तव गर्भस्तिरतीन्दुभान्वो- स्ताटककुतो ग्रहणस्य विकाशिनोऽपि ?
केवल्यमात्मतपसाऽखिलविश्वदर्शी , चक्रे ययाऽदिपुरुषः प्रणयां प्रमायाम् । जानामि विश्वजननीति च देवते ! सा , व्यक्तं त्वमेव भगवन् पुरुषोत्तमोऽसि	॥२५॥	कल्याणि ! सोषनिषदः प्रसर्भं प्रगृह्ण , वेदानतीन्द्रजदरो जलधौं जुगोप । भीष्मं विधेरसुरमुग्रुषाऽपि यस्तं , दृष्टवा भयं भवति नो भवदाश्रितानाम्
		गर्जदघनाधनसमान तनूगजेन्द्र- , विष्कम्भकुम्भपरिम्भजयाधिरुदः ।

દ્વેષો*પિ ભૂપ્રસરદશ્વપદતિસૈન્યો, નાક્રામતિ ક્રમયુગાચલસંશ્રિતં તે	॥૩૫॥
માંસાસૃગસ્થિ-રસ-શુક્ર-સલજમજા, સ્નાયુદિતે વપુષિ પિત્તમહુલ્કફાદ્યે :	
રોગાનલં ચપલિતાવયવં વિકારે, સ્નવગ્રામકીર્તનજલં શમયત્વશેષમ्	॥૩૬॥
મિથ્યાપ્રવાદનિરતં વ્યધિકૃત્યમૂસ- મેકાન્તપદ્ધકૃતકક્ષવિલક્ષિતાસ્યમ् ।	
ચેતોऽસ્તભી : સ પરિમર્દ્યતે દ્વિજિહ્વં, ત્વગ્રામનાગદમની હવદિ યસ્ય પુંસ :	॥૩૭॥
પ્રાચીનકર્મજનિતાવરણં જગત્સુ, મૌળં મદાળ્ઘહઢમુદ્રિતસાન્દ્રતન્દ્રમ् ।	
દીપાંશુપિષ્ટમયિ ! સદ્ગ્રસુ દેવિ ! પુંસાં, ત્વત્કીર્તનાત् તમ ઇવાશુ ભિતામુપેતિ	॥૩૮॥
સાહિત્યશાન્દિકરસામૃતપૂરિતાયાં, સત્તર્કકર્કશમહોર્મિમનોરસ્માયામ् ।	
પારં નિરત્તરમશેષકલદ્વિકાયાં, ત્વત્યાદપદ્દંકજવનાશ્રયિણો લભન્તે	॥૩૯॥
સંસ્થેનુર્પરુષપરિ લોકમિલોકસો જ્ઞા, વ્યોમો ગુરુજ્ઞકવિભિ : સહ સર્વયમુચ્છૈ :	
અન્યોऽન્યમાન્યમિતિ તે યદવૈમિ માત- સ્ત્રાસં વિહાય ભવત : સ્પરણાદ બ્રજન્તિ	॥૪૦॥
દેવા ઇયન્ત્યજનિમસ્વ ! તવ પ્રસાદાત्, પ્રાપ્તોત્યહો પ્રકૃતિમાત્મનિ માનવીયામ् ।	
વ્યક્તં ત્વચિન્ત્યમહિમા પ્રતિભાતિ તિર્યઙ્દ, મર્ત્યા ભવન્તિ મકરધ્વજતુલ્યરૂપા :	॥૪૧॥
યે ચાનવદ્વાપદવી પ્રતિપદ્ય પદ્યો !, ત્વાચ્છિક્ષિતા વપુષિ વાસરતિ લભન્તે :	
નોઽનુગ્રહાત् તવ શિવાસ્પદમાય્ તે યત્, સદ્ગ્રસુ : સ્વર્યં વિગતબન્ધભયા ભવન્તિ	॥૪૨॥
ઇન્દો : કલેવ વિમલા*પિ કલહકમુક્તા, ગડેવ પાવનકરી ન જલાશયા*પિ ।	
સ્યાત् તસ્ય ભારતિ ! સહસ્રમુખી મનીષા, યસ્તાવકં સ્તવમિમં મતિમાનધીતે	॥૪૩॥
યો*હંજયે*કૃતજ્યો ગુરુષેમકર્ણ- પાદપ્રમાદમુદ્રિતો ગુરુધર્મસિંહ :	
વાદેવિ ! ભૂમિ ભવતીભિરભિજસઙ્ઘે, તં માનતુઙ્ગમવશા સમુપેતિ લક્ષ્મી :	॥૪૪॥

ઇતિ ધર્મસિંહસૂરિવિરचિત - સરસ્વતીભવતામરસમ્પૂર્ણમ् ।

વાંછિત વિષયને વિષે આધારભૂત એવું જેનું ચરણકમલનું ચુગલ, સંસારથી ઉત્પત્તિ થયેલાં (કર્મ)લેપ વડે વ્યાસ એવી મનુષ્યોની ઉપદ્રવઃપી, તેમજ ભયઃપી ભીતનો નાશ કરતું ભક્ત હેવતાઃપી ભરમોના વિલાસની સમૃદ્ધિપદે લીલાનું આચરણ કરે છે. તેમજ જે (દિવી) જેને (પ્રલુબે) જનક આનીને જ જેના હસ્તમાં રમી તે વિશાળજ્ઞાનવાળા તીર્થકરણો નિર્માણ પ્રકાશ અને સિપિઃપી ઉત્પત્તિ દ્વારા આશ્રય લીધેલી તેમજ સરલ ગુણાનો રોચયવડે સુંદર પ્રકાશવાળી એવી (તે) શુંતદેવતા (સરસ્વતી)ને હું પણ નક્કી સ્તવીશ.

૧-૨

હે માતા ! હે સાધ્વી ! હે ઈશ્વરી ! એકદમ સમસ્ત શાસ્ત્રોના માર્ગને શ્રહણ કરવાની (આણવાની), સ્તોત્ર હણેવાને ઈચ્છા રાજનારા, તેમજ ભક્તિની પ્રવૃત્તિમાં કુશળ એવા મારા વિષે તું સહસ્રમુખી બુદ્ધિ આપ (અર્થાત् હજાર પ્રકારની પ્રજ્ઞાથી વિભૂષિત કર (કેમકે) આપશ્રી વડે સત્કારાયેલો કથ્યો મનુષ્ય સમર્થ (થતો) નથી ?

૩

હે સાધ્વી ! મનોહર ગુણોના ભાજનરૂપ એવી તારી સ્તુતિ કરવાને, મેરુ (લાખ ચોજનની ઉંચાઈવાળા પર્વત)ને આલિંગન કરવાને, તેમજ જે હાથવડે સમુદ્રને તરી જ્યાને એ ત્રણા (કાચો)ને જે ગુણો - ગુફાઓ અને જળવડે મુશ્કેલીથી પાર પામી શકાય તેમ છે, તેને સ્વર્યં (સ્વમતિવડે નિશ્ચય) કરવાને અતે કથ્યો પંડિત સમર્થ થાય ?

૪

હે જનની ! પોતાના બાળક જેવા મારા માનસને તારી સ્તુતિનાં વચ્ચનોરૂપી મોતીથી પરિપૂર્ણ જોઈને ત્રિલુલનના લોકોની ઉકિલની સત્યતાવાળી પ્રીતિનો નિર્વાહ કરવાને અર્થે શું તારી ભક્તિઃપી હંસી માનસ પ્રતિ આવતી નથી (આવે જ છે ડેમકે માનસ સરોવર પ્રતિ રાજહંસી જાય છે જ).

૫

જેની વાણી સુંદર છે એવી હે (શુંતદેવતા)! તું પ્રિય બોલે છે ત્યારે વીણાનો સ્વાભાવિક સ્વર (પણ) મુર્છણે પાખ્યો તો પછી જેને પ્રસિદ્ધ મનોહર અંબાની મંજરીઓનો સમુદ્દ્રાય અદ્વિતીય કારણ છે એવાને કોયલનો ટહુકો શ્રોતાઓને શું પ્રતિકૂલ ન લાગે? (અર્થાત્ તારા મધ્યે શબ્દરૂપી અમૃતનું પાન કર્યા પછી વીણાનો સ્વર કે કોયલનો ટહુકો કદ્દ લાગે એમાં શું નવાઈ?

૬

હે સરસ્વતી ! આ સંસારમાં ભક્તિપૂર્વક તારા નામરૂપી મન્ત્રનો જાપ કરનારા તથા ભરતક્ષેત્રમાં જન્મેલા મનુષ્યોના પાપસમૂહ કે જેણે મનુષ્યલોક તથા સ્વર્ગલોકનો નિરોધ કર્યો છે તે પાપસમૂહ, ભૂમંડળ અને આકાશનું આચાદન કરીને રહેલાં સૂર્યના કિરણોથી લેદાયેલાં રાત્રીસંબંધી અંધકારની જેમ જહેદીથી નાશ પામે છે.

૭

જેમ કમળનો આશ્રય લીધેલુ જલબિંદુ મુક્તા(મોતી)ના ઇણની પ્રભાને નક્કી પામે છે તેમ હે સરસ્પતી ! તારા ચરણકમલનો આશ્રય લીધેલાં એવો આ (કર્તા) શ્રી હર્ષ, માઘ, ઉત્તમભારત્યિ, કાલિદાસ, પાલ્મીરિક, પાણિની, મભણ જેવા મહાકવિઓની તુલનાને પામે છે.

મનોહર હેહવાળી હે (સરસ્પતી)! જેની વિદ્યારૂપી સ્ત્રીના રસિક જ્ઞાનને વિષે અભિલાષા છે એવા તથા સારી દ્રષ્ટિવાળાઓ (સજજનો)ના ચિત્ત તરે વિષે આનંદ પામે છે તેવી જ રીતે સરોવરમાંના વિકાસને પામનારાં પદ્મો નવીન ઉદ્ઘયવાળી (પ્રાતઃકાલની) સૂર્યની પ્રભાને વિષે આનંદને પામે છે. અર્થાત સૂર્યોદય થવાથી તે પદ્મો જીલી રહે છે.

હે કલ્યાણિની ! તારા સ્તવનનો પાઠ કરવાની અભિલાષા રાખનારા પંડિતોને શું તું સમાનજ્ઞાનવાળા એવી નથી કરતી ? (કરે જ છે) ઉપકારનો જેને મહાન વિચાર છે એવો જે જન અત્ર પુણ્યના અદ્વિતીય કારણરૂપ સંપત્તિવહે આશ્રય કરાયેલાને સેવે છે તેને શું તે પોતાના તુલ્ય (ધનિક) નથી બનાવતો ? (બનાવે છે)

તારા સ્તવનરૂપી અમૃતના રસનું રસપૂર્વક પાન કર્યા પછી પંડિતો નૂતન અમૃતરસનો પણ આદર કરતાં નથી. (કેમ કે) ચોગ્ય એવું ક્ષીરસમુક્ત (દૂધ કરતાં ય મીઠા) જળને પ્રાસ કર્યા પછી કોણા (લયણા) સમુદ્રના ખારા જળનો આસ્પાદ લેવામાં મનથી પણ ઈચ્છે ?

હે સતી ! હે પરદાન દેનારી જે (કારણો) તારા સમાન અન્ય સારસ્પતરૂપ નથી જ, તે તારું એક માત્ર રૂપ મતોમાં વિશેષ બેદ પામેતું (હોવાથી) અનેક છે તેથી કરીને જેનો તને સાધુ-રૂપરૂપી માને છે અને બીજાઓ તને ભવાની કહે છે.

હે શ્રુતદેવતા ! બહુ કિરણવાળા - દિવ્ય એવાં તારા બે કુંડળો સૂર્યના અને ચંદ્રના મંડળની ખરેખર વિર્દબના કરે છે એમ હું માનું શું. સૂર્યનું મંડળ રાત્રિને વિષે નેત્રોને અગોચર બને છે. અને ચંદ્રનું મંડળ દિવસના પાકી ગયેલાં ખાખરાના પત્રના જેવું (નિસ્તેજ) થાય છે.

હે માતા ! તું મારું રક્ષણ કર (કેમકે) દોખો, આકાશ - વાયુ - જળ - અમિ અને પૃથ્વીના સમૂહે કરીને દેહનો આશ્રય લે છે. તે (પોતાના) શરીરમાંથી ઉત્પત્ત થયેલાં પ્રફુલ્ષ હર્ષથી વિમુજ થયેલા મૂર્જતાદિ દોખોને તારા વિના કોણા ઈચ્છા મુજબ દૂર કરી શકે ? (અર્થાત અન્ય કોઈ સમર્થ નથી).

હે પાપરહિત, સતી શારદા ! આ સ્તોત્રમાં આપશીની પાસેથી પ્રામ કરેલું સત્યવતી (સીતા)ના પ્રતના સમાન વિશાળ એવું પરદાન અમારા જેવાઓને વિકારના માર્ગને પ્રામ થયું નહિ એમાં શું આશ્ર્ય ? (કેમકે) ઈન્દ્રસંબંધી મેઝુપર્વતનું શિખર કયારે પણ ચલાયમાન થાય છે ખરું ? (નહિ).

હે સતી ! તારા વહે અદ્વિતીય શાસ્ત્રરૂપી ગૃહનું નિર્માણ કરીને જગતના પ્રકાશક એવા અપૂર્વ જ્ઞાન દીપકને પ્રગટ કર્યો, તે તું સ્વભાવથી ઉત્કૃષ્ટ તપોમથ તલખાર વહે પાપરૂપી શુરૂઆતે કાપી નાખનારા મુનિઓ દ્રારા ગવાય (સ્તુતિ કરાય) છે. ૧૬

(હે સતી !) જેણો મેઝુપર્વતનું અતિક્ષમણ કર્યું છે, બૃહસ્પતિને (પણ) પ્રશંસા કરવા ચોગ્ય જેના વચ્ચોનો મહિમા છે તથા જેના દેહનું અતિમહાન તેમજ સૂર્યથી પણ અધિક તેજ એ બંને ગણાધર લોકમાં રહેતા છે. તે સ્વમતને વિષે જ્ઞાનાદિ લક્ષ્મીના ઉત્પત્તિ સ્થાનરૂપછે. તેમજ સર્વોત્તમ કાંતિવાળી એવી તું શાશ્વતી વર્તે છે. ૧૭

હે સુંદર વદનવાળી (સરસ્પતી)! જેને વિષે (અકારાદિ બાવન) અક્ષરો સ્પષ્ટ છે, એવું સુગંગિત, સુંદર બ્રમ્ભવાળું, સારી રીતે વૃદ્ધિ પામેલી શોભાવાળું, વારંવાર ગવાતા રસિકજનોને પ્રિય એવા પંચમ (રાત્રાથી) મનોહર, જગતને અપૂર્વ (વિશેષ) પ્રકાશ કરનારું અને અસાધારણ ચંદ્રના મંડળ જેવું તારું મુખકમળ અતિશય શોભે છે.

હે ચંદ્રવદના (શારદા)! તારા અધદો (હોઠ)માંથી (જરતી) અમૃતની વર્ષાથી સિંચાયેલું જગત શીતસતાને તથા સમસ્ત (સમૃદ્ધિ - રસ અને સિદ્ધિરૂપી) અવયવોને સંપાદન કરાવનારી એવી પ્રાસિને અહિ જ પામે છે (તો પછી) જળના ભારવહે નામ બનેલાં એવાં મેઘોનું શું કામ છે ? ૧૮

હે માતા ! તારા વિષે મારું મન રમે છે પણ આપશીથી હીન એવી ચતુર મુગ્ધા (સ્ત્રી)ઓને વિષે નહિ, (રણ પરીક્ષક નું મન) માપી ન શકાય એવા મૂલ્યવાળા પ્રભાયુક્ત જાતિમાન રણમાં રમે છે પરંતુ તેટલા કિરણાથી ફેલાયેલાં કાચના ટુકડાને વિષે નહિ (જ) રમે. ૨૦

હે (આઠ કર્માણા શ્રમને હરનારી) શ્રમણી ! કોઈક અનરસ્વી (પાખંડી)મારા મનને ભવાંતરમાં પણ સ્યાઙ્ગાદી (તીર્થકરો)ના (નેગમાદિક) ગંભીર નયથી બ્રષ્ટ કરે (નહિ) જેથી નિશ્ચય અને વ્યવહારની એક સ્થાને ચોજના કરીને હું તારા વિષે મારા મનને નિશ્ચન કરું છું. ૨૧

હે ઉજ્જવલ દેહ વાળી જોરાંગી ! તું જ હુંમેશા સમ્યગ્જાનને પ્રાસ કરે છે. (અર્થાત તારું જ સમ્યગ્જાન છે.) (બાકી) સંશય અને વિપર્યય (ઉલટા)થી ચુક્ત બુદ્ધિવાળા વાચાળ તો અનેક છે. ઘણાં નક્ષત્રોવાળી દિશા (ધારી) છે. પરંતુ સ્કુરાયમાન કિરણોના સમૂહવાળા એવા સૂર્યને જન્મ આપનારી દિશા તો પૂર્વ જ છે.

હે સુંદર શરીરવાળી ! હે સાધવી (સરસ્પતી)! જે સ્વર્ગ અને પૃથ્વીના જન્મ અને મરણાનો (સર્વધા અંત) નાશ કરે છે, તે જ તારા વહે આદિપુરુષ (આદિનાથ પ્રભુ)ની ઉપાસના સેવા કરીને પૃથ્વી ઉપર વિસ્તારેલો ફુપાયુક્ત કલ્યાણકારી શિવપદનો

કેવતીઓએ (બતાવેલો) માર્ગ છે અન્ય (બીજો) કોઈ નહિ (અમ) હું જાણું છે.

૨૩

હે વરદાન દેનારી (શારદા)! કીડા કરતી ફુપાના નિવાસ - ૩૫, પવિત્ર વિકસપર કમલપાળી, (અનેક ગ્રંથોથી) ભરપૂર હૃદયપાળી, અતિશય શ્રેષ્ઠ તથા નિબિદ (ગાઢ) કિરણોથી ચુક્ત મહાપ્રભાવશાળી એવા તારા દેહને, પંડિતો નિર્મણ જ્ઞાન સ્વરૂપી કહે છે.

૨૪

હે દેવી ! જેનાવડે પુરુષોત્તમ એવાં આદિ-પુરુષ - (અખભટેવ)ને સ્નેહી કરાવ્યાં (તથા) જેને પોતે તપ કરીને સમસ્ત વિશ્વને દેખનારી મહિમાયુક્ત કેવલજ્ઞાનતાને પ્રમાણિતે સિદ્ધ કરી આપી અને વિશ્વની માતા-જગદ્દંબા જે છે તે તું જ છે અમ હું જાણું છું.

૨૫

હે દેવી ! વધતાં જતાં ઇન્ને આપનારો, બહુ રાજ્યોના લાભપાળો, જગતમાં સમસ્ત લોકને હિતકારી એવા માર્ગિત્પતથા જે તીર્થકરથી ઉત્પત્ત થયેલો છે, દહિના શોષણાર્થે (ધી ની પ્રાસી કરાવનારા) મંથનંદં જેવો, ભવોની પર્ણપરાના ઉચ્છેદ માટે તારાવડે જે સિદ્ધાંત સ્થાપન કરાયો છે તે માતાને નમસ્કાર થાઓ.

૨૬

હે (લક્ષ્મી સ્વરૂપ) દ્વારા ! તે જ તું ગુણપાળી છો. એથી કરીને જેમ મધ્યાહન સમયે વિહરણાવાળા સૂર્યને તેજમાં જોવામાં આવતો નથી તેમ તારા વિષે પણ જેમનું આરિત્ર ઈષ્ટ(પ્રિય) છે એવા (મુનિઓ)વડે તથા બીજા ચતુર (જનો) વડે સ્વર્ણાંતરમાં પણ કયારેય અવગુણાનો તેશ પણ તારા વિષે જોવાયો નથી.

૨૭

હે (કૃતદેવતા)! તારા સ્તરનોની સમીપ રહેનારું હારના મદ્યભાગમાં રહેલું એવું કૌસ્તુભ (નામનું) રતન કે જે ઉદ્યાચળ અને અસ્તાચળની સમીપ જનારાં સૂર્યમંદળ જેવું (ગોળ) તે રતન અહિ તારા દેહની શાશ્વતી શોભાને સહચગુણી કરે છે. એથી કરીને તું વંદન કર્યા યોગ્ય છે.

૨૮

હે નિઃસ્પૃહ સરસ્વતી ! જેમ ઉચ્ચ ઉદ્યગિનિ ઉપર રહેલાં સૂર્યના કિરણો વિશ્વવ્યાપી અંધકારનો નાશ કરે છે તેમ તારી વાદ્યાના વિલાસો પ્રખર વિધાના વિનોદ (આનંદ)યુક્ત વિક્ષણનોની જિહ્વાના અગ્રભાગે રહેલા અજ્ઞાનમાત્રાપી અંધકારનો વિનાશ કરે છે.

૨૯

હે સુંદર મુખપાળી (સરસ્વતી)! પ્રથમ તો સંકટોથી વ્યાક્ષ એવા બંને (નાગલોક - પૃથ્વીલોકરૂપી)પૃથ્વીતાતોને પવિત્ર કરીને જે આ તારી કીર્તિ, ઉજ્જવળ કળશના જેવી છે તે મહિમાઓના અતિશય વડે જાણે સુમેઝના સુપર્ણમય તટનું ઉંઘંદન કરતી ન હોય તેમ હમણાં સ્વર્ગલોકને શ્રેત બનાવી રહી છે.

૩૦

હે જગદ્દંબા ! હે જ્ઞાનપતી ! તારા દેહ (પેટ) ઉપર રહેલો અને ત્રિભુનના પરમેશ્વરપણાનું કથન કરનારો આ તારો

ત્રિવલીનો માર્ગ (બંગા ચમુના અને સરસ્વતીરૂપી) ત્રિવેણીના સંગમની જેમ રોમરૂપી કદ્વોલો વડે જગતને પવિત્ર કરે છે અને વિશેષ શોભે છે.

૩૧

હે સાધ્વી ! જ્યાં તું જ ભાષ્યની ઉક્તિ અને ચુક્તિઓથી ગહન એવાં શાસ્ત્રરૂપી સરોવરો રચે છે ત્યાં ખરેખર પેડિતો સુંદર તેમજ પ્રચુર વર્ણવાળા વાક્યરૂપી સુવર્ણમય કમળો રચે છે અને અમે જાણીએ છીએ.

૩૨

હે બ્રાહ્મી ! રચના વડે અત્યંત મનોહર તારો વાણી વેલવ જેવો વિજયી વર્તે છે તેવો અન્યનો નથી (કેમકે) ચંદ્ર અને સૂર્યના કરતાં પણ વધારે તારો કુંડળોની કાંતિ જેટલી છે તેટલી કાંતિ ઉદ્યમાં આવેલાં શ્રહોના સમુદ્દ્રાયની પણ કાંચાંથી હોય ?

૩૩

હે કલ્યાણિ ! જેણો ઈંદ્રના ભયની (પણ) અવગાણના કરનાર જે હેત્યે (શંખ નામે) બ્રહ્મા પાસેથી રહસ્યાત્મક (ચાર) વેદાને બળાત્કારપૂર્વક ગ્રહણ કરીને તીવ્ર કોઘ વડે તેને સમુદ્રમાં સંતાઙ્ઘા, તે ભયંકર હેત્યને જોઈને તારા સેવકોને ભય નથી.

૩૪

(હે કલ્યાણિ !) ગર્જના કરતાં એવાં મેઘના સમાન (શ્વામ) દેહવાળા ગજેન્દ્ર(હાથી)ના વિસ્તીર્ણ કુંભના આસિંગનાર્થી તથા વિજય મેળવવાને માટે તેના ઉપર આંદૃ થયેલો એવો તેમ જ ભૂમિને વિષે ચુદ્ધ કર્યાને માટે જેના અશ્વો તેમજ પાયદળોનું લશ્કર કટિબદ્ધ થઈ રહ્યું છે એવો શરૂ પણ તારા ચરણાયુગતરૂપી પર્વતોનો આશ્રય લીધેલાને પીડા કરી શકતો નથી.

૩૫

(હે ભદ્રે)! માંસ, લોહી, હાડકા, રસ, વીર્ય, લજાશીલ મજા (ચરબી) અને સ્નાયુ એ (સાત ધાતુ)વડે ઉત્પત્ત થયેલા શરીરને વિષે પિત, વાયુ અને કદ્વિયે વિકારોથી અપણતા પામી ગયાં છે અવયવો જેનાથી એવા વ્યાધિરૂપી સમસ્ત અભિને તારા નામના કીર્તનરૂપી જળ શાંત કરે છે.

૩૬

જે પુરુષના હૃદયમાં તારા નામરૂપી સર્પને વશ ડરયાની જડી(બુઢી) છે તે નિર્બય વિત્તવાળો હોઈઅસત્યપ્રસાપોને વિષે અત્યંત આસકત વિશેષતા: ઈષ્યાળું તેમ જ એકાંત પક્ષનો અંગીકાર કર્યાથી વિલખાં વદનવાળા બનેલા એવાં દુર્જનરૂપી સર્પને ચૂર્ણ કરે છે. (વશ કરી લે છે)

૩૭

હે દેવી ! પ્રાચીન કર્મો વડે ઉત્પત્ત થયેલાં આવરણોવાળી, જેને વિષે ગર્વની અધિકતાવડે ગાઢ આળસનું મજબૂત મુદ્રણ થયેલ એવી મનુષ્યોની મૂર્જતા, લોકને વિષે તારા સંકીર્તનથી ઘરોને વિષે દીપકના કિરણોથી ચૂર્ણિત થયેલા અંધકારની જેમ નાશ પામે છે.

૩૮

(હે દેવી !) નિરંતર તારા ચરણા કમલરૂપી વનનો આશ્રય લેનારાં (ભક્તો) સાહિત્ય અને વ્યાકરણના રસામૃતથી પરિપૂર્ણ એવી તેમ જ પંડિતોના તર્કરૂપી કહોર મોટા કદ્વોલો વડે અનોહર

હે માતા ! ભર્ત્યલોકયાસી પંડિતો તારું સમરાણ કરવાથી, નાસચહિત બનીને નક્ષત્રયુક્ત આકાશના ઉપર આવેલા લોકને વિષે રહેલા એવાં બૃહસ્પતિ(ગુરુ) બુધ અને શુક સાથે એક બીજાને અતિશાય માન્ય એવી મિત્રતાને પામે છે. (અર્થાત् માનવોની ટેવો સાથે અને ટેવોની માનવો સાથે પણ મેત્રી થાય છે, એમ હું ખાયું છું).

૪૦

હે માતા ! તારા સ્વરૂપને વિષે અચિંત્ય ભહિમાનો સ્પષ્ટ રીતે પ્રતિલાસ થાય છે (કેમકે) તારી કૃપા વડે અહો ! તર્યચ (પશુઓ), મનુષ્ય સંબંધી પ્રફુતિને પામે છે. મનુષ્યો મધ્યન (ટેવ)ના સમાન સ્વરૂપવાળા બને છે અને ટેવો તો યોગિરહિત એવી અવસ્થાને પામે છે.

૪૧

હે લક્ષ્મી ! તારી પાસેથી શિક્ષા પામેતાં જેઓ (મનુષ્યો) દોષરહિત (સ્થાન્ધારિપી) સ્થાનને પ્રાપ્ત કરીને, માતાના શરીરમાં (ગર્ભમાં) નિપાસ કરવાને પ્રીતિ રાજતાં નથી તેઓ તારી કૃપાથી મુક્તિ પદવીને પ્રાપ્ત કરીને પોતાની મેળે તલકાલ (આઠ કર્મના) બંધનના ભયથી મુક્ત થાય છે.

૪૨

હે સરસ્વતી ! જે બુદ્ધિશાળી આ તારા સ્તોત્રનું પઠન કરે તેની બુદ્ધિ ચંદ્રની સહસ્રમુખી કલાની જેમ નિર્મણ અને કલંકરહિત તેમજ સહસ્રમુખી ગંગાની જેમ પવિત્ર કરનારી અને જડને વિષે અભિપ્રાય રહિત એવી નક્કી થાય છે.

૪૩

હે વાગ્દેવી ! (એકાંતપાદીઓના) અહંકારને જુતનારા, કુગુરાઓને બંધનકર્તા, રોગ - દુઃખ અને અણારિપી બંધનના પરાભવને લીધે હર્ષિત એવા બહુવિધ (ચતુર્વિધ સંઘમાં) ચતુર સંઘમાં વૃદ્ધિ પામેતો એવો જે ગરિષ્ઠ ધર્મતેને વિષે સિંહ સમાન, આપશ્રી વડે વિજ્યી થયો, તે સત્કાર વડે ઉત્ત્રત મનુષ્યની સમીપ સ્વતંત્ર રીતે લક્ષ્મી જાય છે.

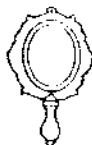
૪૪

અથવા

હે વાગ્દેવી ! ગુરુ(શ્રી) ઐમકર્ણના ચરણપ્રસાદથી, હર્ષ પામેતો એવો જે (હું) આચાર્ય ધર્મસિંહ અભિમાનને તોડનારા તથા બહુવિધ ચતુર સંઘને વિષે તારા વડે વિજ્યી બન્યો તે સત્કાર વડે ઉત્ત્રત (એવા મને) સ્વતંત્ર લક્ષ્મી સદા સેવે છે.

૪૫

સંપૂર્ણ.

અનુવાદ

ઇચ્છિત વિષય મેં આધારભૂત, એસા જિસકે ચરણકમલોં કા યુગ્મ, સંસાર સે ઉત્પન્ન હુએ (કર્મ) લેપ દ્વારા વ્યાપ એસી મનુષ્યોની ઉપદ્રવરૂપી, એવં ભય રૂપી દીવાર કો નાશ કરતા હુआ, ભક્ત-દેવતારૂપી ભરમરો કે વિલાસ કી સમૃદ્ધિ કે દ્વારા લીલા કા આચરણ કરતા હૈ, એવં જો (દેવી) જિન (પ્રભુ) કો જનક માન કર હી, જિનકે હાથ મેં ખેલેલી ઉન વિશાળજ્ઞાનવાલે તીર્થકર કા નિર્મલ પ્રકાશ, એવં લિપિરૂપી ઉત્પત્તિ દ્વારા આશ્રય લી હુંએ, સાથ હી સરલ ગુણ કે ગૌરવ સે સુન્દર પ્રકાશવાલી ઉસ શ્રુતદેવતા - (સરસ્વતી) કી મેં ભી અવશ્ય સ્તુતિ કરુંગા ।

૧-૨

હે માતા ! હે સાધ્વી ! હે ઈશ્વરી ! એકદમ સમસ્ત શાસ્ત્રો કે મર્મ કો ગ્રહણ કરને - જાનને, એવં સ્તોત્ર કહને કી ઇચ્છાવાલે તથા ભક્તિ કી પ્રવૃત્તિ મેં કુરશલ - એસે સુજ્ઞ કો તૂ સહસ્રમુખી બુદ્ધિ દે અર્થાત્ હજાર પ્રકાર કી પ્રજા સે વિભૂષિત કર, ક્યોરોકિ આપશ્રી કે દ્વારા સમાર્હત (સત્કાર કિયા ગયા) કૌનસા મનુષ્ય સમર્પણ નહીં હોતા?

૩

હે સાધ્વી ! તુમ મનોહર ગુણોં કે ભાજનરૂપ હો ! તુમ્હારી સ્તુતિ કરના, મેર (લાખ યોજન ઊંચે પર્વત) કો અલિંગન કરના એવં દો હાથોં સે સમુદ્ર કો તૈર જાના - યે તીન (કાર્ય) જો ગુણ-ગુફાઓં ઔર જલ કે દ્વારા કઠિનાઈ સે ઘાર કિયે (પાયે) જા સકતે હેં, ઉને સ્વયં (સ્વમતિ સે) નિશ્ચય કરને મેં યાંહો કૌન સા પંડિત સમર્પણ હોતા હૈ ?

૪

હે જનની ! અપના બાલક કે સમાન મેરે માનસ કો તુમ્હારી સ્તુતિ કે વચ્ચનરૂપી મોતિયોં સે પરિપૂર્ણ પ્રીતિ કા નિર્વાહ કરને હેતુ ક્યા તુમ્હારી ભક્તિ રૂપી હંસિની માનસ કી ઓર નહીં આતી ? (જફૂર આતી હૈ, ક્યોરોકિ રાજહંસિની માનસ સરોવર પ્રતિ જાતી હી હૈ ।) ૫

હે સુન્દર વાણીવાલી (શ્રુતદેવતા !) જબ તુમ પ્રિય બોલતી હો તબ વીણા કા સ્વાભાવિક સ્વર ભી મૂર્ચિંદી હો જાતા હૈ તો ફિર જિસે પ્રસિદ્ધ મનોહર આપ્ર- મંજરિયોં કા સમૂહ અદ્વિતીય કારણ હૈએ સુજ્ઞ કોયલ કી કૂક ક્યા શ્રોતાઓં કો પ્રતિકૂલ નહીં લગેગી ? (અર્થાત્ તુમ્હારે મધુર શબ્દરૂપી અમૃત કા પાન કરને કે બાટ વીણા કા સ્વર યા કોયલ કી કૂક ભી કટુ લગે ઇસમેં ક્યા આશ્રય ?) ૬

હે સરસ્વતી ! ઇસ સંસાર મેં તેરે નામરૂપી મંત્ર કા ભક્તિપૂર્વક જાપ કરનેવાલે તથા ભરત ક્ષેત્ર મેં ઉત્પન્ન હુએ મનુષ્યોને પાપ સમૂહ, જિન્હોને મનુષ્યલોક ઔર સ્વર્ગલોકકા નિરોધ કિયા હૈ વો પાપસમૂહ શીઘ્ર હી એસે નાણ હો જાતે હૈને જૈસે ભૂમંડલ તથા આકાશ કો આચ્છાદિત

की हुई सूर्य की किरणों से रात्रिका अंधकार छिन्न हो जाता है।

७

जिस तरह कमल का आश्रय लेनेवाला जल-बिन्दु अवश्य मुक्ताफल (मोती) की प्रभा प्राप्त करता है, उसी तरह हे सरस्वती ! तुम्हारे चरण कमल का आश्रय प्राप्त किया हुआ यह (कर्ता) श्री हर्ष, माघ, उत्तम भारति, कालिदास, बालमीकि, पाणिनि, ममट (आदि) जैसे महाकवियों की तुलना प्राप्त करता है।

८

मनोहर देहवाली हे सरस्वती ! विद्यारूपी स्त्री के रसिक ज्ञान की जिन्हें अभिलाषा है ऐसे, एवं शुभदृष्टि वाले, सज्जनों के चित्त तुम्हारे में आनन्द पाते हैं, उसी तरह सरोवर में विकसित होनेवाले पद्म, नूतन उदयवाली (प्रातः कालीन) सूर्य की प्रभा में आनन्द पाते हैं - अर्थात् सूर्योदय होने से वे पद्म खिल उठते हैं।

९

हे कल्याणिनी ! तुम्हारे स्तवम् का पाठ करने की अभिलाषा रखनेवाले पंडितों को क्या तुम समान ज्ञानी नहीं बना देती ? - (अर्थात् ज्ञानी ही हो) जो उपकार करने को महान विद्यार वाला है, ऐसा जो व्यक्ति जो वर्हा पुण्य के अद्वितीय कारण रूप सम्पत्ति में आश्रय लेनेवाले को सेवा करते हैं उसे क्या वह अपने वरावर (धनवान्) नहीं बनाता ? (बनाता है।)

१०

तुम्हारे स्तवनरूपी अमृत के रस का रसपूर्वक पान करने के बाद पंडित नूतन अमृत-रस का भा आदर नहीं करते। (क्योंकि) योग्य क्षीरसमुद्र का (दूध से बढ़कर मधुर) जल प्राप्त करने के बाद (लवण) समुद्र के लवण पानी का मत से भी आस्वाद लेने कौन चाहेगा ?

११

हे सती ! हे वरदायिनी ! तुम्हारे समान दूसरा सारस्वत रूप है ही नहीं, वह तुम्हारा एक मात्र रूप भक्तों में विशेष भेद पाने के कारण अनेक है। फलतः जैन लोग तुझे साधुस्वरूपी मानते हैं एवं दूसरे तुमको 'भवानी' कहते हैं।

१२

हे श्रुतदेवता ! बहुत किरणोंवाले - तुम्हारे दो दिव्य कुंडल सूर्य और चन्द्र के मंडल की सचमुच विडंबना करते हैं, ऐसा मैं मानता हूँ। सूर्यमंडल रात को नेत्रों के लिए अगोचर होता है, एवं चन्द्र-मंडल दिन को पलाश के पके हुए (सूखे) पत्ते जैसा (निस्तेज) हो जाता है।

१३

हे माता ! तू मेरी रक्षा कर ! (क्योंकि) दोष, आकाश-बायु-जल-अग्नि एवं पृथ्वी के समूह के द्वारा शरीर का आश्रय लेते हैं। वह अपने शरीर में से उत्पन्न हुए प्रकृष्ट हर्ष से विमुख उन मूर्खों आदि दोषों को तुम्हारे बिना कौन इच्छानुसार दूर कर सकता है ? (अर्थात् अन्य कोई नहीं कर सकता।)

१४

हे पापरहित सती शारदे ! यह स्तोत्र में आपश्री से प्राप्त किया हुआ सत्यवती (सीता) के व्रत के समान विशाल वरदान हम जैसों को, विकार के मार्गमें प्राप्त नहीं हुआ इस में क्या आश्रय ? (क्योंकि) इन्द्र सम्बन्धी मेरु पर्वत का शिखर कभी चलायमान होता है भला ? (नहीं !)

१५

हे सती ! तुम्हारे द्वारा अद्वितीय शास्त्ररूपी गृह का निर्माण कर के जगत्-प्रकाश अपूर्वज्ञानरूपी दीपक को प्रकट किया, सो तुम स्वभाव में उत्कृष्ट, तपोमय कृपाण से पापरूपी गुच्छोंको काटनेवाले मुनियों द्वारा गायी जाती हो - (तुम्हारी स्तुति की जाती है।)

१६

(हे सती !) जिसने मेरु पर्वत का अतिक्रमण किया है, वृहण्णनि के लिए भी प्रशंसा करने योग्य जिसके वचनों की महिमा है, तथा जिस के शरीर का अतिमहान एवं सूर्य से भी अधिक तेज - ये दोनों गणधर लोक में स्थित हैं, वह स्वमत (के विषय) में ज्ञानादि लक्ष्मी के उत्पत्ति-स्थान रूप है। एवं सर्वोत्तम कांतिवाली ऐसी तृ शाश्वती है।

१७

हे मुन्द्र वदनवाली (मरस्वती) ! जिसमें (अकारादि वाचन) अक्षर स्पष्ट हैं, ऐसा सुगंधित, सुन्दर भौहिवाला, भली भाँति वृद्धिंगत, शोभायुक्त, रसिकजनों को प्रिय, बार बार गाया जानेवाले पंचम (राग) से मनोहर, जगत का अपूर्व (विशेषतः) प्रकाश करनेवाला एवं असाधारण चन्द्र के मंडल जैसा तुम्हारा मुख कमल अतिशय शोभायमान है।

१८

हे चन्द्रवदना ! (शारदा !) तुम्हारे अधरों से झरती अमृत-वास से सींचा गया जगत शीतलता और समस्त (समृद्धि - रम और सिद्धिरूपी) अव्ययवों का सम्पादन करानेवाली, प्राप्ति यहीं कर लेता है; तो फिर जलके भारसे नम्र बने हुए - झुके हुए बादलों का क्या काम है ?

१९

हे माता ! मेरा मन तुम में रमता है, किन्तु आपश्री से रहत चतुर मुग्धाओं में नहीं। (रत्न-परीक्षक का मन), अकूत (जिसका मूल्यांकन न हो सके) मूल्यवाले, प्रभायुक्त जातिवंत (उच्चकोटिके) रत्न में रमता है, लेकिन उतना किरणों से व्याप्त हुए कोंच के दुकड़ में नहीं ही रमता।

२०

हे (अष्ट कर्म के श्रम को हरनेवाली) श्रमणी ! कोई ममर्त्वा (पाखंडी) भवान्तर मेंभी मेरे मन को स्यादवादी (तीर्थकरों) के (नैगमादि) गंभीर नय से भ्रष्ट (न) करे अतः निश्चय एवं व्यवहार की योजना एक स्थान पर करके मैं तुम में अपना मन निश्चल बनाता हूँ।

२१

हे उज्ज्वल देहधारिणी ! गौरांगी ! तुम्हीं सदा सम्यग्-ज्ञान प्राप्त करती हो। (अर्थात् तुम्हारा ही सम्यग्ज्ञान है। संशय तथा

विपर्यय (उल्टे) से युक्त बुद्धिवाले वाचाल तो कई लोग हैं। बहुत से नक्षत्रों वाली दिशाएँ (बहुत) हैं, परन्तु स्फुरित किरणों के समृद्धवाले सूर्य को जन्म देनेवाली दिशा तो पूर्व ही है। २२

हे सुन्दर शरीरवाली ! हे साध्वी ! (सरस्वती !) जो (मार्ग) स्वर्ग और पृथ्वी के जन्म एवं मरण का (सर्वथा अन्त) नाश करता है, वही तुम्हारे द्वारा आदिपुरुष (आदिनाथ प्रभु) की उपासना-सेवा करके पृथ्वी पर कैलाया गया कृपायुक्त कल्याणकारी शिवपद का मार्ग केवलियों का बताया हुआ मार्ग है, अन्य कोई नहीं। (ऐसा) मैं जानता हूँ। २३

हे वरदान देनेवाली ! (शारदे !) क्रीड़ा करती हुई, कृपा के निवास-स्थान रूप, पवित्र विकस्वर (खिलते हुए) नेत्रकमलवाली, (अनेक ग्रन्थों से) परिपूर्ण हृदयवाली, अतिशय श्रेष्ठ तथा निबिड़ (गाढ़) किरणों से युक्त, महा-प्रभावशाली तुम्हारी काया को पंडित - वृन्द निर्मलज्ञान - स्वरूपिणी कहते हैं। २४

हे देवी ! जिसके द्वारा पुरुषोत्तम आदि-पुरुष (ऋषभदेव) को अनेकी तनाया गया, तथा जिसने स्वर्यं तप करके समरत विश्व को देखनेवाली महिमायुक्त केवलज्ञानता को प्रभाणरूप में मिल्दू कर दिया एवं जो विश्वकी माता - जगदम्बा, जो है, सो तू ही है ऐसा मैं जानता हूँ। २५

हे देवी ! जो बढ़ते हुए फलको देनेवाला, अनेक राज्यों के लाभवाला, जगत में समस्त लोक के लिए हितकारी मार्गरूपी है और जो तीर्थकर से उत्पन्न हुआ है, दहीं के शोषण हेतु (धी की प्राप्त कराने वाले) मंथन-दंड के समान, भवों की परंपरा के उच्छेद के लिए तुम्हारे द्वारा जो सिद्धांत स्थापित किया गया है। उस माता को नमरकार हो। २६

हे लक्ष्मी स्वरूपा ! इन्द्रि ! तुम वही मुण्डवाली हो। इस कारण मध्या के बक्त विहार करनेवाले सूर्य को तेज में जैसे दिखाई नहीं देता, वैसे तुम्हारे विषयमें भी जिनका चारित्र इष्ट (प्रिय) है ऐसे मुनियों को एवं अन्य चतुर्सज्जों को स्वप्नांतर में भी कभी अवगुण का लेश भी दिखाई नहीं देता। २७

हे (श्रुत देवता !) तुम्हारे स्तनों के समीप रहनेवाले हार के मध्यभाग में स्थित कोस्तुभ (नामक) रत्न, जो कि उदयाचल एवं अस्ताचल के निकट जाते हुए सूर्यमंडल के समान (गोल) है वह (रत्न) यहाँ तुम्हारे शरीर की शाश्वतशोभा को हजारगुनी करता है। इसलिए तू वंदनीय है। २८

हे निःस्पृहा सरस्वती ! जैसे उच्च उदयगिरि पर्वत पर रहे हुए सूर्य की किरणें, विश्वव्यापी अन्धकार का नाश करता है वैसे तुम्हारी वाणी के विलास प्रखर विद्या के विनोद (आनन्द) युक्त विद्वानों

की जिह्वा के अग्रभाग पर बसा हुआ, अज्ञान-मात्र रूपी अंधकार का विनाश करते हैं। २९

हे सुन्दरमुखवाली ! (सरस्वती !) प्रथम तो संकटोंसे व्याप नागलोक और पृथ्वीलोक रूपी दोनों पृथ्वीतलों को पवित्र करके उज्ज्वल कलश के समान यह जो तुम्हारी कीर्ति है, सो महिमाओं, की अतिशयता से मानों सुमेरु के सुवर्णमय तट का उल्लंघन करता हो ऐसे अब स्वर्गलोक को शैत बना रही है। ३०

हे जगदंबे ! हे ज्ञानवती ! तुम्हारे शरीर (पेट) पर रहा हुआ और विभुवन के परमेश्वरन्व (श्वामित्र) का कथन करनेवाला तुम्हारा विवली का मार्ग (गंगा, यमुना, और सरस्वती रूपी) विवेणी संगम की तरह रोमरूपी कल्लोलों से जगत को पवित्र करता है, विश्रिप शांभा देता है। ३१

हे साध्वी ! जहाँ तू स्वयं ही भाष्य की उकित और युकितयों से गहन शास्त्ररूपी सरोवरों की रचना करती है वहाँ सच्चमृचं पंडित वृन्द सुन्दर एवं प्रचुर वर्ण युक्त वाक्यरूपी सुवर्णमय कमलों की सृष्टि करते हैं, हम ऐसा जानते हैं। ३२

हे ब्राह्मी ! तुम्हारी वाणी वैभव रचना के द्वारा जो अद्यन्त धनोहर है वह, जैसा विजयवान है वैसा अन्य का नहीं है (क्योंकि) चन्द्र और सूर्य से भी बढ़कर तुम्हारे कंडलों की कांति जितनी है उतनी कांति उद्दित हुए प्रहों के समुदाय की कहाँ से हो ?.. ३३

हे कल्याणि ! इन्द्र के भय की भी अवगणना करनेवाले जिस शंख नामक दैत्यने ब्रह्मा के पास से रहस्यान्तक (चार) वेणों का बलपूर्वक ग्रहण कर के तीव्र क्रोधसे उन्हें समुद्र में छिपा दिया उम्भ भयंकर दैत्य को देख कर (भी) तुम्हारे सेवकों को भय नहीं दोता। ३४

हे कल्याणि ! गरजते हुए मेघों के समान (श्याम) शरीर वाल गजेन्द्र (हाथी) के विस्तीर्ण कुंभ के आलिंगन हेतु एवं विजय प्राप्त करने के लिए उस पर आरूढ़, एवं भूमि पर युद्ध करने के लिए जिसके अश्व तथा पदातियों की सेना कटिबद्ध हो रही हो ऐसा गत्रुमी तेरे चरण कमलों का आश्रय लेनेवाले को पीड़ा नहीं दे सकता। ३५

(हे भद्रे !) मांस, रक्त, अस्थि, रस, वीर्य, लज्जाशील मज्जा (चरबी) और स्नायु - इन (सात धातुओं) से उत्पन्न शरीर में पित्त, वायु और कफ आदि विकारों में चपल बन गये हैं अवयव जिससे, ऐसी व्याधिरूपी समस्त अग्नि को तुम्हारे नाम के कीर्तन रूपी जल शांत करता है। ३६

जिस पुरुष के हृदय में तुम्हारे नामरूपी संपर्क को वशमें करने की जड़ी-बूटी है वह निर्भय चित्तवाला होकर असत्य प्रलापों में

अत्यन्त आसक्त, विशेषतः ईर्ष्यालु एवं एकांत पक्ष को अंगीकार करने के कारण भयभीत मुखवाले बने हुए दुर्जनरूपी सर्प को चूर्ण करता हैं (वश में कर लेता है)।

३७

हे देवी ! प्राचीन कर्मों से उत्पन्न हुए आवरणोंवाली ! मनुष्यों की ऐसी मूर्खता जिसमें गर्व की अधिकता से गाढ़ आत्मस्य का हृदय मुद्रण हुआ है । वह लोक में तुम्हारे संकीर्तन के कारण धरों में, दीपक की किरणों से चूर्णित हुए अंधकार की तरह नष्ट हो जाती है।

३८

(हे देवी !) तुम्हारे चरण-कमल रूपी वन का निरन्तर आश्रय होनेवाले (भक्त गण), साहित्य तथा व्याकरण के रसामृत से परिपूर्ण एवं पंडितों के तर्करूपी विशाल - कठोर कल्पोलों से मनोहर (ऐसी) मर्वी विद्या में पारंगत होते हैं ।

३९

हे माता ! मर्त्यलोक के पंडित तुम्हारा स्मरण करने से त्रासरहित (निमंत) बनकर, नक्षत्र-युक्त आकाश के ऊपर स्थित लोक में रहे हैं । वृहस्पति (गुरु), बुध, और शुक्र के साथ परस्पर अतिशय मान्य मित्रता प्राप्त करते हैं । (अर्थात्) मानवों की देवों के साथ एवं देवों की मानवों के साथ भी मैत्री जुड़ जाती है - यह में जानता हूँ । ४०

हे माता ! तुम्हारे स्वरूप में अचिन्त्य महिमा का स्पष्टतः प्रति भाग होता है । (क्योंकि) तुम्हारी कृपा से अहा हा ! तिर्यंच (पशु) मनुष्य की-प्रकृति प्राप्त करते हैं, मनुष्य मदन (देव) के समान स्वरूपवान् बनते हैं । और देव योनिरहित अवरथा प्राप्त करते हैं ।

४१

हे लक्ष्मी ! तुमसे शिक्षा-प्राप्त जो (मनुष्य) दोषरहित (स्थानवाद रूप) स्थान प्राप्त कर के, माता के शरीर (गर्भ)में निवास करने की चाह नहीं रखते वे तुम्हारी कृपा से मुक्ति-पद प्राप्त कर के अपने-आप (स्वयमेव) तत्काल (आठ कर्म के) बन्धन के भय से मुक्त होते हैं ।

४२

हे सरस्वती ! जो तुम्हारे यह स्तोत्र का पठन करता है, उसकी बुद्धि चन्द्र की सहस्रमुखी कला की तरह निर्मल और कलंकरहित एवं सहस्रमुखी गंगा की तरह पवित्र करनेवाली और जड़ में कोई अभिप्राय न रखनेवाली - ऐसी अवश्य हो जाती है । ४३

हे वाग्देवी ! (एकांतवादियों के) अहंकार को जीतनेवाला कुगुरओं का बन्धनकर्ता, रोग-दुःख और ऋणरूपी बंधन का पराभव करने के कारण आनंदित, बहुविध- (चतुर्विध संघमे) चतुर संघ में वृद्धि-प्राप्त गरिष्ठ धर्म में जो सिंह के समान, आपके द्वारा विजयी हुआ है उस सन्कार से उन्नत हुए मनुष्य के समीप स्वतंत्र तरहसे लक्ष्मी जाती है ।

४४

अथवा

हे वाग्देवी ! गुरु श्री षेमकर्ण के चरण-प्रसाद से आनंदित हुआ जो (मैं) आचार्य धर्मसिंह अभिमान को तोड़नेवाला और बहुविध चतुर संघ में तुम्हारे द्वारा विजयी हुआ उसे सत्कार से उन्नत बने हुए (ऐसे) की, स्वतंत्र लक्ष्मी सदा सेवा करती है । ४४

। सम्पूर्णम् ।

२२

॥ श्री भारतीरत्नोत्तम् ॥

वसंततिलका, भक्तामर, प्रणतः

सद्वावभासुर-सुरासुरवन्द्यमाना भानासमानकलहेसविशालयाना ।
यानादविन्दुकलयाकलनीयरुपा, रुपातिगाइस्तु वरदास्फुरदात्मशक्तिः ॥
कुन्देन्दुहरघनसारममुज्ज्वलाभा विश्राणिताश्रितजनश्रुतमारलाभा ।
मुक्ताक्षसूत्रवरपुस्तकपद्मपाणी राज्याय सा काव्यकुलं जिनराजदापाणी ॥
चुडोत्तसितचारुचन्द्रकलिकाचिद्रूप चक्रे चिरं,
चेतश्चित्रदचातुरी चयचितं चिन्नामृतं चिन्वते ।
चातुर्वाण्य चदूकितचर्च्यचरणाऽचण्डी चरित्राङ्गिता,
चञ्जलचन्दनचन्द्र चर्चनवती पातु प्रभो भारती ॥ शार्दूल ॥
कमलाऽलङ्कृत (वर) करकमला करकमलाऽलंकृत करकमला ।
या सा ब्रह्मकलाकुल कमलात् श्रुतदेवी दिशतु श्रुतकमला ॥ १ ॥
कमलासनकमलनेव मुख्यामल सुरनरवन्दितपदकमला ।
कमलाजक्षेत्रनेत्रनिर्वर्णन निर्जित मृगपुद्वकमला ॥ २ ॥
कमलाधबवर्या दिशतु सपर्या श्रुतव (च) या निर्यदकमला ।
कमलाकृ (डिक?) तरोलविलोल कपोलकरुचिजित कमलाकरकमला
वुग्मम् ॥ ३ ॥

जिनराजवदनपद्मकजविलासरसिका मरालबालेव ।

जयति जगज्जनजननी श्रुतदेवी विनमदमरजनी ॥ ४ ॥

रजनीवरपीवरप्रवरशचीवरसिन्धुर-बन्धुरगुणनिलया ।

लयलीन-विलीनपीनमीनध्वजयति जनजनिता शुभविलया ॥ ५ ॥

लयतानवितानगानगायन सखिवीणा-वादविनोदमनाः ।

मननात्मकचरिता-विदलितदुरिता जननि ! त्वं जय निर्वृजिना ॥ ६ ॥

टी. १. आनी हस्त सि. पत्रमां आपेला ऊपर नाणा पद्मो, पश्चीना पद्मो अंडोमां भिन्नता छे. अहीं ३-५-८ अंडो आपेला छे तेवे बदले प्रत्रमां १ २ ३ ऐम अंडो छे, संगं अंड आपेल न होयाथी शुभातना ३ पद्मो छोइक अजात भुलियरनी इति लागे छे ज्यारे पछीना पद्मो भुलि श्री रत्न वर्धनम्. नी इति होय तेम लागे छे.

तत्व भारति ! पदसेवारेवामासाद्य कोविदद्विरदः ।
 नवरस-ललनविलोलः कोलाहलमुलपन्ति सूक्तरसैः ॥७॥
 सरगमङ्गतिचङ्गसूक्तमुक्तामणि-शुक्तिसूरीकृतमुक्तिकला ।
 कलि (वि) तौघ विभोध सारसारस्वतसागरवृद्धि विथे (थी?) न्दुकला ॥८॥
 कलनाद-विभेदविन्दुवृन्दारक विदितबहाज्ञानशुभा ।
 शुभि (सुर्मि) ताङ्गपाङ्गक सुभगे ! त्वं मयि देवि ! प्रसीदकैत (र) वभा ॥९॥
 करपङ्गकजायजाग्रजपदामनिका ममाहकमलम् ।
 वीणापुस्तक-कमलं हेतु (हे. सु) तनो ! ते धिनोतु मम कमलम् ॥१०॥
 कमलच्छदसत्पदविदुमकन्दल-सरलाहुलिमणिसखरनखरा ।
 नखरा क्रमवर्तुलमृदुजङ्गधोज्जवलमध्यास्तम्भशुभोरुवरा ॥११॥
 वरभा वरगतिरतिविततश्रोणीपुलिना तलिनोद्रमधुरा ।
 मधुगवधिवचनालाप-कलापा त्वं जय जय नतसुरनिकरा ॥१२॥ युग्मम् ।
 भुविशाल-भुजमृणालं सृदुपाणि-पद्योजयामलं विमलम् ।
 तत्व देवि ! तुष्टमनस : शिरसि निविष्टं न न वहेम ॥१३॥
 नवहेम-विनिर्मितविविधिविभूषण-विलासद्वाहाऽनन्यसमा ।
 समवृत्तस्फारतारहारश्चित्त पीनपद्योधरकुम्भयमा ॥१४॥
 यमिनां शशिवदन शुक्रितजदशना निभसुम (शुकनिभ?) नासा
 ततलाभा (भाला) ।
 भालइकृतकज्जल-कुन्तलहस्ता पातु कलशुतिसुविशाला ॥१५॥
 तरुणयति कविकुलानां कलङ्गकविकलं कलाकलानन्दम् ।
 यच्चलनभनलिनभक्तिः श्रुतशक्तिं नमत तां कवयः ॥१६॥
 कवयोवरशंसहं समारुद्धा प्रोद्धप्राप्नुणावलिका ।
 वलिकाममधुव्रतचम्पककलिकारुचिविभ्रितगृहमणिकलिका ॥१७॥
 कलिकामदुधाऽस्तु सारश्रुतपथसां दाने विजितत्रिदशमणी ।
 मणिमणिडत-नूपुरसुरणझणतकृति निःकृतजडसा (ता) वरतस्तु ॥१८॥
 गिरिजागुर्गगिर्गारशरीरे ! मितिर्गचिसितरुचिमु (सु) रुचिरचीरे ! ।
 भजमाना भवतीं भवतीरे देवि ! भवन्ति वरा: कविवीरे ॥१९॥
 वीराकृति-निःकृतिकृति (त) धिक्कारा: सारोङ्गकारोच्चारपरा: ।
 परमन्दपदं ते सपदि लभन्ते हीमति ! ये त्वयि विनयधरा: ॥२०॥
 धरणीधवधीरे: श्रीमति ! वन्द्ये ! वदवद वागवादिनि ! वरजाम् ।
 मयि तुष्टि भगवति ! देवी ! मरस्वति ! मायानमनागतगिरिजाम् (!) ॥२१॥
 गुरुगुप्तित गुणमाले ! बाला(ले) अयिते प्रसादमधिगम्य ।

सुरभितभुवना भोगा भवन्ति कवयः श्रुताभोगा: ॥२२॥
 भोगायतनं सा लटभश्रीणां सकलकलानां निधिरपः ।
 परमार्थ-परीक्षाबुद्धिकषपटः सकलस्तेजोऽवधिरतः ॥२३॥
 तरणी श्रुतसिन्धोः शुभफलफलदः कन्दः कविताकल्पतरोः ।
 तरसामिह मूलं यशसामादिर्जय जय भारति ! भुवनगुरोः ॥२४॥ युग्मम् ।
 कुसुमामोदा विमो (नो) दप्रमोदमद मेदुराऽदुराशाया ।
 दूरं दुरन्तदुरितं देवी दावयतु सा त्वरितम् ॥२५॥
 त्वरितागति (त?) मङ्गतरङ्ग तरङ्गित हरिणाक्षी ।
 महितपदात्तपदारुणदीधिति पवनपथध्वजपुण्यप्रतापा ॥२६॥
 देवि ! सदा विशदांशुमयि ! त्वं ललितकवित्वं श्रुतममलम् ।
 मम देहि तमां हितमार्गमयत्वरत्ववर्धनंकविरोपितसंस्तवनकुसुमा ॥२७॥ युग्मम् ।
 कमलदलदीर्घनयना श्रुति-दोलालोलकुण्डलकपोला ।
 शुक्रितज सङ्कुलचोला शुभा सलोलोकित कलोला ॥२८॥
 कलोल-विलोलितजलधि कफोज्ज्वलाकीर्तिकलाढ्या श्रुतजननी ।
 जननीवग्निरुपधिवत्सल-पिछलचिताकुमतद्विक (र) जननी ॥२९॥
 रजनीकर-दिनकररुचिरित रचितजडिमतपोहरणा ।
 हरिणाश्रितचरणा शरणं भव मे त्वं भयभञ्जनमृतकरुणा विशेषकम् ॥३०॥
 करुणामलकोमलमनस्क-निर्मितपरिचरणा ।
 चरणाश्रितजनदत्त विविध विद्यासंवरणा ॥३१॥
 वरुणायातसमस्तरु (कृ) दिरुल (ल्ल) सदुपकरणा ।
 करुणाइकुश कुशलामिविहितदुष्कृतभरहरणा ॥३२॥
 तनुसे त्वपद्य सौहार्दवति ! मातरात्तगुणगणमतनु विशेषकम् ।
 हरिणाइक सुशिरसत्पाद-विशदवचनविजूम्भितमपलतनु ! ॥३३॥
 ॥ इति भारतीस्तोत्रं सम्पूर्णम् ॥

२२

भाषान्तर

जे सुंदर भावधी शोभतां हेव-दानवो वडे नमेन कराती, प्रभाणाथी निःपम ऐयां राजहंसङ्गी विशाल पाहनवाणी, नाद-गिंदु (उ०) नी डणापडे जेनुं स्पृश्य कली (विचारी) शकाय छे तथा जे उपनी पार पामेली छे, (अर्थात् अङ्गी छे) अने जेनी आत्मशक्ति स्कुरी रही छे ते (श्रुतेवपता) परदान आपनारी थाओ.

जे कुंद (भोगरानुं फूल) चंद्र हार (मोतीनो) अने कपूरना जेवी उज्ज्वल कानितपाणी छे, जे सेवकज्ञोने विषे श्रुतानो उतम

ॐ ऐँ हीँ कलीँ सरस्वत्यै नमः

धातुनी भूति
तथा
अन्य पांच
प्राचीन हस्तप्रतमांथी...

“हंसासन नेसी जगत इरो,
कविजननां मुखमां संचरो,
मा भुजने बुद्धि प्रकाश करो...
मां भगवती...”

લાભ આપનારી તથા જે મોતીની જપમાલા, પરદાન (મુક્રા),
પુસ્તક અને કમળની (અલંકૃત) હાથવાળી છે, તે જિનેશ્વરની
વાણી, કવિઓના સમુદાયમાં રાજ્યને (કવિસભાદ્ર) માટે થાઓ.

મુકુટને વિશેષ અલંકૃત કરનારા મનોહર ચંદ્રની કલિકારૂપ,
શૈતનના ચક (સમૂહ)માં ચિત્તને આશ્રયકારી ચતુરાઈના
સમુદાયથી વ્યાપ એવા ચિત્તના અમૃતને દીર્ઘકાળપર્યત એકત્રિત
કરતી એવી, જેના ચરણો ચારે પર્ષે(જાતિ)નાં પ્રિય વચનોથી
પૂજિત છે તથા જે ફોદી નથી, જે ચારિત્રથી માન્ય છે તથા ચંદન
(જેવા શીતળ) અને ચપળ ચંદ્રમાના સેપવાળી કપૂરથી લિમ છે
તે પ્રભુની વાણી (મધ્યજનોનું) રક્ષણ કરો.

કમલાકર (સરોવર)નાં કમળોથી શોભાયમાન થયેલા સુંદર
હસ્તકમળ, વાણી અને હસ્તકમળથી અલંકૃત કરેલા હાથમાં રહેલ
કમળવાળી જે છે તે શુંતદેવી, બ્રહ્માની કળાના સમૂહરૂપ
કમળમાંથી (તમને) શુંત (જ્ઞાન) ઇપી લક્ષ્મી અર્પો. ૧

બ્રહ્મા-વિષણુ પ્રમુખ નિર્મણ દેવોએ અને માનવોએ જેનાં
ચરણ કમળોને વંદન કર્યું છેએવી, લષભીપુત્ર પ્રધૂમન (કામેદ્ય)ના
ક્ષેત્રરૂપ નેત્રોના નિરીક્ષણ વડે ઉત્તમ હરણ અને કમળોને પરાસ્ત
કર્યા છે એવી વિષણુથી પૂજિત તથા શુંતની ચર્ચા(પૂજા)વાળી,
જેના (દર્શન)થી દુઃખરૂપ મળ(દૂર) જાય છે એવી, તથા જેણો
કમળોના ચિહ્નયાળા ચપળ ગાલની શોભાથી સરોવરના કમળને
શુંત લીધું છે એવી દેવી અમને સુખે સેવા સમર્પો. ૨/૩

જિનેશ્વરના વદનરૂપ કમળના રથાનમાં કીડા કરવામાં રસિક
જાણે બાલહંસી હોય તેવી, જગતના લોકોની ભાતા (તેમજ) જેને
દીવ્યાંગના નમન કરે છે એવી, શુંતદેવી જય પામે છે. ૪

ચંદ્ર, પુષ્ટ તેમજ ઉત્તમ એવા દિનદ્રના (ઐરાવણ) હાથીના
જેવા નિર્મલતગુણોના નિવાસરૂપ એવી, તથા એકતાનમાં લીન,
તથા પુષ્ટ કામદેવનો નાશ કર્યો છે એવા મુનિજનોનાં (જેની
સહાયતાથી) અશુભનો નાશ કર્યો એવી તું છે. ૫

લય અને તાનના વિસ્તારવાળા ગાન તથા ગાયનની સખીરૂપ
વીણાવાણમાં વિનોદ પામતાં ચિત્તવાળી, મનન કરવા લાયક
ચારિત્રવાળી, જેણે પાપોનો પ્રાણાશ કર્યો છે એવી, પાપોથી મુક્ત
એવી હે માતા ! તું જયવંતી રહે. ૬

હે સરસ્વતી ! તારા ચરણની સેવાઇપી રેવા (સરિતા)ને પ્રાપ્ત
કરીને નયરસનું લાલન કરવામાં ચપળ એવાં ચિચક્ષણ
(પંડિત)ઇપી કુંજરો (ગજરાજો), સુંદર ઉક્તિના રસોથી કોલાહલ
કરે છે. ૭

તું રસના સમુદાયરૂપ તેમજ સુંદર ઉક્તિરૂપ મુક્તામહિને
(ઉત્પત્ત કરાવનારી) શુક્તિ (છીપ) છે તે મોક્ષની કળાનો સ્વીકાર
કર્યો છે તથા તું કાચ્યોના સમુદાયરૂપ સફળ તેમજ ઉત્તમ એવા
સારસ્વતરૂપ સાગરની વૃદ્ધિ કરવામાં ચંદ્રની કળા(રૂપ) છો. ૮

હે દેવી! સુંદર પ્રમાણવાળા અંગ અને ઉપાંગવાળી
સૌભાગ્યવતી એવી હે સરસ્વતી ! મધુર શબ્દના વિભેદના
જાણકાર એવા દેવોએ (જેની સહાયતાથી) બ્રહ્મજ્ઞાન જાણી લીધું
છે એવી, કેરપ (શ્રેત કમળ)ના જેવી શોભાવાળી એવી તું મારા
ઉપર પ્રસન્ન થા. ૯

હે સુંદરદેહવાળી દેવી ! હસ્તરૂપ કમળના અશ્રલાગમાં જાગૃત
એવી તારી જપમાલા મારા નાસાજ્વર - તાવ(દેહરોગ) ઇપી દોષને
પશમાં (દૂર) કરો અને તારી વીણા, પવિત્ર પુસ્તક, કમળ મારા
(મને) (જ્ઞાન) કમળને પ્રસન્ન (વિકસિત) કરો. ૧૦

કમળના પત્રજ્ઞેવા સુંદર ચરણવાળી, પરવાળાના અંકુરા
જેવા (લાલ રંગની) સરળ આંગળીવાળી, મહિં જેવા શ્રેષ્ઠ
નખવાળી, કઠોર નહિ એવી (મૃદુ) ક્રેમ ગોળ અને મૃદુજ્ઞંધાવાળી
તથા કેળના રત્નાં (થાંબલા) જેવા ઉજ્જવળ શુભ ઉર (સાથળ)થી
મનોહર, ઉત્તમ પ્રભાવાળી, સર્વોત્તમ ચાલવાળી.
અતિશય વિશાળ નિતંબરૂપ કિનારાવાળી અને પાતળા પેટ વડે
મધુર, મધુરતાની સીમારૂપ એવાં વચન અને ગોઝીના સમૂહવાળી
તેમજ દેવોના સમુદાયો વડે પ્રણામ કરાયેલી તું જય પામ, જય
પામ. ૧૧/૧૨

હે દેવી! અતિશયવિશાળ એવા હસ્તરૂપમૃદ્ધાલ (કમળતંતુ)
વાળા નિર્મણ તેમજ પ્રસન્ન ચિત્તવાળાના મસ્તક ઉપર મુકાયેલાં
એવાં તારા કોમળ હસ્તરૂપ કમળના યુગલને અમે ખરેખર વધન
ન કરીએ એમ નથી. ૧૩

નૂતન સુવર્ણાના બનાવેલાં વિવિધ આભૂષણો વડે શોભતી
ભૂજાવાળી, અસાધારણ, બરાબર ગોળ તથા દેદીપ્યમાન
મનોરંજક એવા હારથી યુક્ત, એવા પુષ્ટ સ્તનરૂપ કુંભયુગલવાળી
તું છે. ૧૪

ચંદ્રના જેવી વદનવાળી, મોતીના જેવા દાંતવાળી, પોપટના
જેવા નાકવાળી, વિશાળ લસાટવાળી, તેજથી અલંકૃત કાજળ
જેવા વાળના ચોટલાવાળી, તથા મધુર શુતિથી સુવિશાળ એવી
તું, મહાપ્રતિધારીઓનું રક્ષણ કર. ૧૫

જેણા ચરણરૂપ કમળને વિષે લાઙ્ટિ, કવિઓના સમૂહને
કલંકથી રહિત એવા કળાના મનોહર આનંદને પ્રોત્સાહિત કરે છે
તે શુતશક્તિને હે કવિઓ ! તમે નમન કરો. ૧૬

જલપક્ષીઓમાં શ્રેષ્ઠ તથા પ્રશંસનીય એવા હંસ ઉપર આરૂપ
થયેલી, જેણે પ્રોઢ ગુણોની શ્રેણિને પ્રાપ્ત કરી છે એવી, તથા
પરાક્રમી મદનરૂપ લખમરને (લેસવા માટે યોગ્ય) ચોપાની કળી
સમાન, અને જેણે પોતાના દેહની કાંતિવડે દીપકની પ્રભાને ઠગી
છે એવી તું છે. ૧૭

મહિયડે અલંકૃત એવા નૂપુર (રાંગર)ના ઝણકારખદે
જડલક્ષ્મી (જડતા)નો નિરાસ કર્યો છે એવી, ઉત્તમ તરણી, કે

જેણો (દાનમાં) ચિંતામણીને (પણ) પરાજિત કર્યો છે એવી, તું ઉત્તમ શુતરૂપ દુર્ગધ (દુર્ગધ)ના દાનના વિષયમાં કલિકાલે કામદૈનું રહે થા.

૧૮

હે પાર્વતીના ગુરુ (પિતા), પર્વત (હિમાલય)ના જેવા ઉજ્જવળ દેહપાળી ! હે અબ્રની ઉજ્જવળ કાંતિ જેવાં અત્યંત મનોહર વસ્ત્રવાળી ! આપને ભજનારા (ભક્તો) ભવ(સમુદ્ર)ના તીર ઉપર કવિઓના પરાકમમાં શ્રેષ્ઠ થાય છે.

૧૯

હે લજાશીલ (દેવી)! જેમણે વીરાકૃતિ (કોધ) અને માયાનો તિરસ્કાર કર્યો છે, તથા જેઓ ઉત્તમ અર્થકારના ઉર્ચચાર (કરવા)માં તત્પર છે તેમજ જેઓ તારાવિષે વિનયશીલ છે તેઓ જલ્દીથી પરમ (ઉત્કૃષ્ટ) ઈન્જિન્યુલને પામે છે.

૨૦

અડગ એવા રાજાઓથી વંદનીય ! હે શ્રીમતી વાગ્વાદિની ! દેવી ! ભગવતી ! સરસ્વતી ! માયારૂપ દેવીને નમન કરવાપૂર્વક પ્રાપ્ત વાણીથી ઉત્પત્ત થયેલી અને વરદાનથી ઉત્પત્ત થયેલી મારા વિષે તુષ્ટિને તું બોલ, તું બોલ.

૨૧

જેના ગુણોની માળા વિસ્તૃત રીતે ગુંથાઈ છે એવી હે (દેવી!) હે માળા ! તારી ફુપા (પ્રસાદ) મેળવીને જ્ઞાનના વિસ્તારવાળા કવિઓ જેમના (સંચારથી) લુધનરૂપી વનનો વિસ્તાર સુવાસિત બનેલો છે એવાં થાય છે.

૨૨

મનોહર લક્ષ્મીઓના દેહરૂપ, સમસ્ત કળાઓના સર્વોત્તમ ભંડારરૂપ, પરમાર્થની પરીક્ષા માટે બુદ્ધિને વિષે કષ (કસોટી)ના પછું સમાન, તેજની અપાર સીમારૂપ, શુતરાગરની હોડીરૂપ, કવિતારૂપ કટ્ટપૂર્કનાં શુભ પરિણામના ઇનને આપનાર કુંદ (બીજ)રૂપ, પરાક્રમોના મૂળરૂપ, કીર્તિઓની આદિરૂપ, એવી હે ભૂખનગુરુની ભારતી ! તું જ્યે પામ તું જ્યે પામ ! ૨૩-૨૪

જે દેવી પુષ્પને વિષે આનંદને રાખે છે (અથવા જે પુષ્પોથી સુવાસિત છે), જે વિનોદ-પ્રમોદના મદથી પુષ્પ છે તથા જે દુર્ઘટ આશાથી વિમુખ છે (અથવા અશુભ આશાથી રહિત એવાને લાભકારી) તે વિકટ પાપને સત્તવરે દૂરથી બાળી નાખો. ૨૫

વેગવાળી ગતિના સંગરૂપ, તરંગથી તરંગિતથયેલા (ઉષળા) હરણીના જેવા જેત્રવાળી, પૂજિત ચરણવાળાથી જેનું ચરણ સ્વીકારાયેલું છે એવી, સૂર્યના કિરણો, અને પવનના માર્ગ (આકાશ)માં ધ્વજા (ચંદ્ર) સમાન પુણ્યપ્રતાપવાળી, અને પ્રયત્નવિના રત્નવર્દ્ધન કયિપડે જેના સારીરીતે સંસ્તપન (રત્નતિ)રૂપી પુષ્પો રોપાયાં છે એવી તું સર્વદા નિર્મણ કિરણવાળી! હે દેવી ! મને હિતકારી માર્ગરૂપ મનોહર કવિત્વ અને નિર્મણ શુત અતિશાય આપ.

૨૬-૨૭

કમળના પત્ર જેવાં દીર્ઘ લોચનવાળી, કણરૂપ હિડોળાને વિષે ચપળ કુંડલોથી યુક્ત કપોલવાળી તથા મૌતીથી વ્યાસ ચોળી (કંચુકી)વાળી, શુભ તથા ચતુર ઉક્તિઓના તરંગોથી યુક્ત,

કષોલોથી ચંચળ બનેલા સમુદ્રના સમુદ્રફીણાના જેવા નિર્મણ કીર્તિ તેમજ કળાથી સંપત્તિ, શુતજનની, માતાની પેઠે નિરૂપમ વાતસત્યથી આર્દ્ર ચિત્તવાળી, અને કુમતરૂપ કાગડા પ્રતિ રાત્રિ જેવી, ચંદ્ર અને સૂર્યના પ્રકાશની જેમ જેણે અજ્ઞાનરૂપ અંધકારને દૂર કર્યો છે એવી, તથા મૃગ વડે જેનું ચરણ સેવાયેલું છે એવી, જે ભયનો નાશ કરવામાં ફૂપાળું એવી તું મારું શરણ થા.

૨૮-૨૯-૩૦

દુચાથી નિર્મણ તેમજ મૃદુ ચિત્તવાળા(જ્ઞાન)એ જેની સેવા કરી છે એવી, જેણે પોતાના ચરણનો આશ્રય લીધેલાને વિવિધ વિધાના સારા વરદાન આપ્યા છે એવી, વર્ણાની માફક જેને ત્યાં સર્વ ઋદ્ધિઓ આવી છે એવી, જેના ઉપકરણો શોભે છે એવી, ઈન્જિયોરૂપ (કુંજરો) પ્રતિ અંકુશના જેવા કુશલ (જ્ઞાન)થી જેણે પાપના સમૂહનું હટણ કર્યું છે એવી તું હે નિર્મણ દેહપાળી ! હે જનની ! આજે તું ચંદ્રના જેવાં સારા મસ્તક, સુંદર ચરણ અને નિર્મણ વચ્ચના વિજ્ઞાભિતવાળા (ખીલેલાં) શ્રદ્ધા કરેલાં શુણોના સમૂહને અત્યંત વિરતારે છે. ૩૧-૩૨-૩૩

સંપૂર્ણ.

૨૨

અનુવાદ

જો સુન્દરભાવસે શોભિત દેવ-દાનવો દ્વારા નમન કી જાનેવાલી, પ્રમાણ સે નિરૂપમ, રાજહંસરૂપી વિશાલવાહનવાલી, નાદ-વિન્દુ (ઝીં) કી કલા કે દ્વારા જિસકા સ્વરૂપ જાના (સોચા) જા સકતા હૈ, તથા જો રૂપ કા પાર પા ચુકી હૈ (અર્થાત્ રૂપાતીત) હૈ એવું જિસકી આત્મશક્તિ સ્ફુરાયમાન હૈ વહ (શુતદેવતા) વરદાન દેનેવાલી હો !

જો કુંદ, (મોગરે કે ફૂલ) ચન્દ્રહાર, (મોતિયો) એવાં કપૂર કે સમાન ઉજ્વલ કાન્દિવાલી હૈ, જો સેવકજનોં કો શુત કા ઉત્તમ લાભ દેનેવાલી, તથા જો મૌતિયોં કી જપમાલા, વરદાન (મુદ્રા), પુસ્તક એવાં કમલ કે (અલંકૃત) હાથવાલી હૈ વહ જિનેશ્વર કી વાણી કવિયોં કે સમૂહ મેં રાજ્ય કે (કવિ સપ્રાદ) લિએ હો !

મુકુટ કો વિશેષ અલંકૃત કરનેવાલે મનોહરચન્દ્ર કી કલિકારૂપ ચૈતન્ય કે ચક્ર (સમૂહ) મેં ચિત્ત કો આશ્રયકારક ચુતરાઈ કે સમુદ્દર સે વ્યાસ, ચિત્ત કે અમૃત કો દીર્ઘકાળ તક એકવિત કરતી હુંએ, જિસકે ચરણ ચારોવર્ણો (જાતિયો) કે પ્રીય બચ્ચનોં સે પૂજિત હૈ, તથા જો કોથી નહીં હૈ ઔર જો ચારિત્ર કે દ્વારા માન્ય (આદરણીય) હૈ, એવું ચન્દ્રન (જૈસે શીતલ) ઔર ચપલ ચન્દ્રમા કે લેપ સે યુક્ત, કપૂર સે લિપ્ત વહ પ્રભુ કી વાણી (ભવ્યજનોંકી) રક્ષા કરે ।

जो कमलाकर (सरोवर) के कमलों में सुशोभित हुए सुन्दर हस्तकमल, बाणी और हस्तकमल से अलंकृत किये गये हाथ में कमल लिये हुए हैं वह श्रुतदेवी ब्रह्मा की कला के समूह रूपी कमल में से (आपको) श्रुत (ज्ञान)रूपी लक्ष्मी है। १

ब्रह्मा, विष्णु आदि निर्मल देवों एवं मानवों ने जिसके चरण कमलों में बन्दन किया है, लक्ष्मीपुत्र प्रद्युम्न (कामदेव) के क्षेत्ररूप नेत्रों के निरीक्षण से हरिण एवं कमलों को परास्त किया है, जो विष्णु द्वारा पूजित तथा श्रुत की चर्या (पूजा) वाली है, जिसके दर्शन द्वारा दुःखरूपी मल (दूर) जाता है ऐसी, तथा जिसने कमलोंके चिह्नवाले चपल कपोलों की शोभा से सरोवर के कमल को जीत लिया है वह देवी हमें सुख पूर्वक सेवा समर्पित करे। २/३

जिनेश्वर के बदन रूपी कमल के स्थान में क्रीडा करने में रसिक मानों बालहंसिनी हो, ऐसी जगत के लोगों की माता (एवं) जिसको दिव्यांगनाए नमन करती हैं ऐसी श्रुतदेवी जयवती है। ४

चन्द्र, पुष्ट एवं उत्तम इन्द्र के ऐरावण हाथी के समान निर्मल गुणों के निवासरूप, तथा एकतान में लीन, तथा पुष्ट कामदेव का (जिन्होंने) नाश किया है ऐसे मुनिजनों के अशुभ का (जिसकी सहायता से) नाश किया ऐसी तुम हो। ५

लय और तान के विस्तार से युक्त गान तथा गायन की सखी रूपवीणा-बादन में विनोदपानेवाले चित्तवाली, मनन करने योग्य चरित्रवाली, जिसने पापों का प्रणाश किया है ऐसी पापों से मुक्त है माता ! तुम जयवती हो। ६

हे सरस्वती ! तुम्हारे चरणों की सेवारूपी रेवा (सरिता) को प्राप्त कर नव-रस का लालन करने में चपल, विचक्षण (पंडित)रूपी कुंजर (गजराज), सुन्दर उक्तियों के रसों से कोलाहल करते हैं। ७

तुम रस के समुदाय रूपी, एवं सुन्दर उक्तिरूपी मुक्तामणि को (उत्पन्न करनेवाली) शुक्ति (सीप) हो। तुमने मोक्ष की कला को स्वीकार किया है, एवं तुम काव्यों के समुदायरूप, सफल एवं उत्तम सारस्वतरूप सागर की वृद्धि करने में चन्द्र की कलास्वरूप हो। ८

हे देवी ! सुन्दर प्रमाणवाले अंगों और उपांगों वाली है सरस्वती! मधुर शब्दों के विनोद के ज्ञाता देवों ने (जिसकी सहायता से) ब्रह्मज्ञान प्राप्त कर लिया है, ऐसी है कैरव (श्वेतकमल) के जैसी शोभावाली ! तुम मुझ पर प्रसन्न हो। ९

हे सुन्दर देहवाली देवी ! हस्तरूपी कमल के अग्रभाग में जागृत, तुम्हारी जपमाला मेरे नासा ज्वर (बुखार= शारीरिक रोग) रूपी दोष को वश में (दूर) करे। और तुम्हारी वीणा, पवित्र पुस्तक एवं

कमल मेरे (मुझे) ज्ञान - कमलको प्रसन्न (विकसित) करे। १०

कमल-पत्र के समान सुन्दर चरणोंवाली। प्रवाल के अंकुरों के समान (किसलयके) लालरंग की सरल अंगुलियोंवाली, मणि के समान श्रेष्ठ नखोंवाली, अकठोर (मृदु), क्रमशः गोल एवं मृदु अंगावाली तथा कदलि स्तंश के समान उज्ज्वल, शुभ ऊरु से मनोहर उत्तम प्रभामयी, सर्वोत्तम गतिवाली, अतिशय विशाल नितंबरूपी किनारों वाली एवं पतले पेट के कारण मधुर, मधुरता की सीमारूप वचन और गोष्ठि के समूह वाली एवं देवों के समुदायों द्वारा प्रणाम की गयी ! तुम्हारी जय हो ! जय हो। ११-१२

हे देवी ! अतिशय विशाल हस्तरूपी मृणाल (कमल तंतु) वाले निर्मल एवं प्रसन्नचित्तवालों के मस्तक पर रखे गये तुम्हारे कोमल कर-कमलों के युग्म को हम सचमुच बहम न करें - ऐसा नहीं है। १३

विविध नूतन सुवर्णाभूषणों से भूषित भुजाओं वाली, तुम असाधारण पूर्णतः गोल तथा देवीप्यमान, मनोरंजक हार से युक्त पुष्ट स्तन रूपी कुंभयुगलवाली हो ! १४

हे चंद्र के समान मुखवाली ! (हे चन्द्रवदनी !) मोतियों जैसे दाँतोंवाली ! हे शुक के समान नासिकावाली !, विशाल भालवाली,! तेज से अलंकृत काजल के समान बालोंके जूँडेवाली! तथा हे मधुर श्रुति से सुविशाल ! तुम महाव्रतधारियों की रक्षा करो। १५

हे कवियो ! उस श्रुतशक्ति को नमन करो, जिस के चरणरूपी कमलों के प्रति भक्ति, कवियों के समूह को कलंक रहित कला के मनोहर आनन्द से प्रोत्साहित करती है। १६

हे जलपक्षियों में श्रेष्ठ तथा प्रशंसनीय हंस पर आरुढ हुई देवी! तुम ऐसी हो जिसने प्रौढ गुणों की श्रेणि प्राप्त की है, तथा जो पराक्रमी मदनरूपी भ्रमर के बैठने योग्य चंपा की कली के समान है, एवं जिसने अपनी देह की कांतिसे दीपक की प्रभा को ठग लिया है। १७

मणियों से अलंकृत नूपुरों की झंकार से जड़ लक्ष्मी (जडता) का जिसने निरसन किया है, ऐसी उत्तम तरुणी ! जिसने दान में चिंतामणि को भी परास्त किया है, ऐसी तुम उत्तम श्रुतरूपी दुध(दूध) के दान के विषय में कलिकाल की कामधेनुरूप बनो ! १८

हे पार्वती के गुरु (पिता) पर्वत (हिमालय) के समान उज्ज्वल शरीरवाली ! हे चन्द्र की उज्ज्वल ज्योत्स्ना के समान अत्यन्त मनोहर वस्त्रोंवाली ! आपको भजनेवाले (भक्त) भव (समुद्र) के तट पर कवियों के पराक्रम मे श्रेष्ठ होते हैं। १९

हे लज्जाशील (देवी) ! जिन्होंने वीराकृति (क्रोध) और माया का तिरस्कार किया है तथा जो उत्तम आंकार के उच्चारण (करने) में तत्पर हैं, एवं जो तुम्हारे प्रति विमयशील हैं, वे शीघ्र ही परम (उत्कृष्ट) इन्द्र-पद प्राप्त करते हैं।

२०

अडग राजाओंसे बंदीय ! हे श्रीमती वावादिनी ! देवी ! भगवती ! सरस्वती ! मायास्फूर्त देवी को नमन करने पूर्वक प्राप्तवाणीसे उत्पन्न हुई एवं वरदानसे उत्पन्न हुई, मुझ पर तुष्टिको तू कह तू कह।

२१

जिसके गुणों की माता विस्तृत रीति से बुनी हुई है, ऐसी हे (देवी !) हे माता ! तुम्हारी कृपा (प्रसाद) पाकर ज्ञान के विस्तार वाले कविगण जिनके संचार से भुवनरूपी वन का विस्तार सुवासित बना है ऐसे बनते हैं।

२२

मनोहर लक्ष्मियों के शरीररूप ! समरत कलाओं के सर्वोत्तम भंडार स्वरूप ! परमार्थ की परीक्षा हेतु, बुद्धि के लिए कष-पट्टिका (कसांटी) के समान, तेज की अपार सीमारूप, श्रुतसागर की नींकारूप, कवितारूपी कल्पवृक्ष के शुभ परिणाम का फल देनेवाले कंद (बीज) रूप, पराक्रमों के मूल स्वरूप, कीर्तियों की आदिरूप, ऐसी हे भुवन गुरुणी ! भारती ! तुम्हारी जय हो ! तुम्हारी जय हो !

२३/२४

जो देवी, पुण्य में हृचि रखती है (अथवा) जो पुण्यों से सुवासित है), जो विनोद-प्रमोद के मद से पुष्ट है, एवं जो दृष्ट आशासे विमुख है (अथवा अशुभ आशा से रहित के लिए लाभकारी है) वह देवी विकट पाप को शीघ्र ही दूर से जला डाले।

२५

वेगवती गति की संगति रूपी तरंग से तरंगित (उछलते हुए), द्वारणी के जैसे नेत्रों वाली, पूजित चरणोंवालें ने जिसका चरण स्वीकार किया है ऐसी, सूर्य की किरणों और वायु के मार्ग - (आकाश) - में ध्वजा (चन्द्र) के समान पुण्य-प्रतापवाली एवं प्रयत्न के विना रत्नवर्धन कवि ने जिसके संस्तवन (स्तुति)रूपी पुण्य भलीभाँति उगाये हैं, ऐसी तुम सर्वदा निर्मल किरणोंवाली है देवी ! मुझे हितकर मार्गरूपी मनोहर कवित्व और निर्मल श्रुत अतिशय प्रदान करो।

२६/२७

कमल के पत्र के समान दीर्घ नेत्रोंवाली, कर्णरूपी झूले में चंचल कुंडलों से युक्त कपोलवाली, तथा मोतियों से जड़ी हुई चोती (कंचुकी)वाली शुभ तथा चतुर उक्तियों की तरंगों से युक्त, कल्लोलों से चंचल बने हुए समुद्र के फेन (झाग) के समान निर्मल कीर्ति एवं कला से सम्पन्न, श्रुतजननी, माता की भाँती निरुपम वात्सल्य से आद्रे चित्तवाली और कुमतरूपी कौए के प्रति रात के समान, चंद्र तथा सूर्य के प्रकाश की तरह जिसने अज्ञानरूपी अंधकार

को दूर किया है ऐसी, तथा मृग के द्वारा जिसका चरण सेवित है ऐसी, जो भय का नाश करने में कृपालु ऐसी तुम मेरी शरण बनो ! (मुझे अपनी शरण में लो)

२८-२९-३०

दया से निर्मल एवं मृदु चित्तवालोंने, जिसकी सेवा की है, जिसने अपने चरणों की आश्रय लेनेवालों को विविध विद्या के श्रेष्ठ वरदान दिये हैं, वरुण की तरह जिसके यहाँ समस्त ऋद्धियाँ आयी हैं, ऐसी, जिसके उपकरण शोभित हैं, ऐसी, इन्द्रिय रूपी कुंजरों के प्रति अंकुश के समान कुशल ज्ञान से जिसने पाप के समूह का हरण किया है, ऐसी (तू) हे निर्मल देहवाली ! हे जनर्मा ! आज तुम चन्द्रके समान शुभ मस्तक, सुन्दर चरण एवं निर्मल वचनों के विजृम्भितवाले (खिले हुए), ग्रहण किये गये गुणों का अन्यन्त विस्तार करती हो।

३१-३२-३३

। समाप्तम् ।

२३

पं दानविजयमुनिवर्यविरचितं
। श्रीसरस्वतीस्तोत्रम् ।

सम्पूर्णशीतद्युति वक्त्रकान्ते ! लावण्यलीला - कमलानिशान्ते ! |
त्वत्पादपद्यं भजतां निशाऽन्ते, मुखे निवासं कुरुतात् सुकान्ते !

॥१॥ उपजाति:

समञ्जुलं वादयती कराभ्यां, यत् (सा?) कच्छपीं मंहितविश्वविश्वा
शक्रितव्रिरूपा त्रिगुणाभिरामा, धाणी प्रदेशात् प्रतिभां भजन्तु

॥२॥ उप०

विद्यानिधेगीरिव गौविभाति, कुक्षिंभरि सार्वजनीनचेता : |
यस्या महिमा वदतां वरेण्य-भावं भजन्ते पुरुषा विवरणाः

॥३॥ इन्द्रवज्रां

सितपत्त्विविहङ्गमपत्रका, दनुजमानुजदेवकृतानतिः |
भगवती परब्रह्ममहानिधिः, वदनपङ्कजमेव पुनातु मे ॥४॥ द्वृत०
विविधभूषणवस्त्र-समावृतां, नवरसामृतकाव्यसरस्वतीम् ।
बहुजनान् ददतीं प्रतिभां सुहुः, प्रमुदितः प्रतिनीमि सरस्वतीम्

॥५॥ द्वृत०

ऐकारस्ये ! विपुरे ! सप्तये !, हर्षिकारवणाङ्गिकतबीजस्ये ! |
निशासु शेते (डवसाने) चरणारविन्दं, भजे सदा भक्तिभरेण देवि !

॥६॥ उप०

त्वदध्यानतः संस्मरणात् प्रकामं, भर्वन्ति ते स्वर्भुवि कीर्तिपात्रम् ।
विद्याचणा हैहिककीर्तिभाजो, यथा हि दृष्टा: कवि कालिनासाः

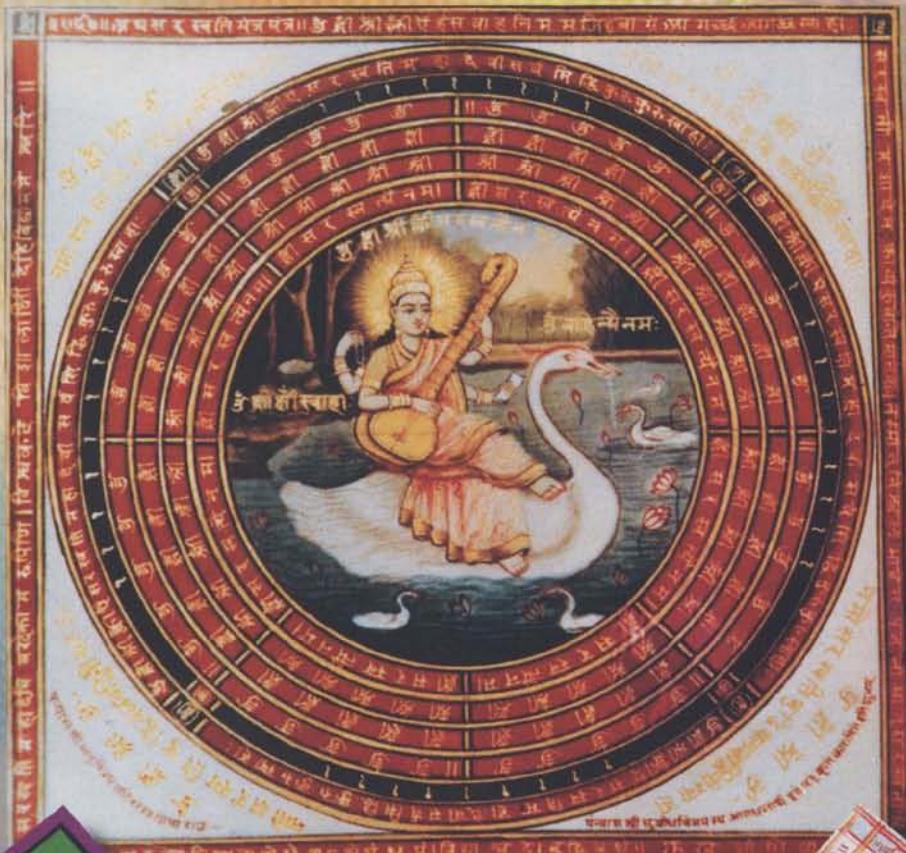
॥७॥ उप०

। एँ हीं क्लीं सरस्वत्यै नमः ।

सध्यवरदा मा सरस्वती देवी

श्री
सरस्वती
देवीवा
यंत्र
(चित्र) पटो

तांबाना चंत्रमां रहेल
प्राचीन सरस्वती देवी

ॐ हाँ हीं मन्त्ररूपे ! विबुधजनहिते ! देवि ! देवेन्द्रवन्द्ये !,
चञ्चलन्द्रावदाते ! क्षणितकलिमले ! हारनीहारगौरे !
भीमं भासाहृष्टासे ! भवभयहरणे ! भैरवे ! भैरवेशे !,
ॐ हाँ हीं हुकारनादे ! मम मनसि सदा शारदे ! देहि तुष्टिम्

॥१॥ स्मरणा.

इत्थं भक्तिभरेण मङ्गश्च मथका नीता स्तुते: पद्मतौ
तत्त्वाठवतां करोतु सुतरां विद्यामिमां भारती ।
विद्वद्वृन्दमीषिदानविजयाऽशंसा ययाऽपूरि च
वाचालंककथा-कथड्कथिकता यस्या निसर्गं फलम् ॥१॥ शार्दूल.

॥ इति स्तोत्रसमाप्तम् ॥

२३

बाधान्तर

हे (शरदपूर्णिमाना) पूर्ण चंद्रना जेवा मुखपडे
अनोहर, हेतापएथकीडा अने तक्षभीना निवासउप (सरस्पती)!
हे सुंदर कांति वाणी (हेवी)! रात्रिना अंते(प्रभाते) तारा
चरणाकमणनी उपासना करनारा (जनो)ना मुखमां तुं निवास
कर. १

जेणो जे हाथपडे कोभल शीते कच्छपी (वीणा) वगाडी
समस्त भ्रष्टांडने भोहित कर्यो छे ऐवी, त्रण शक्तिरुप तथा त्रणा
शुणोथी रभणीय ऐवी सरस्पती, भक्तो(जनो)ने प्रतिभा
आपे. २

जेना प्रभावयी पेटल्लो(नर) सर्व वस्तुओंने जाणलारो
धाय छे अने पामर भनुप्पो विद्वानोना आटभावने पामे छे ते
विद्याजानिधानयेवा विद्वानोनुपोपणाडत्तनारी (कामधेनु)गायनी
जेवी वाणी (सरस्पती) शोभे छे. ३

स्वेत पांखवाणा पक्षी (राजहंस) उपवाहनवाणी तथा दानव
- मानव अने हेव पडे प्रणाम करायेली तेमध्य परब्रह्मना भोटा
भंडारउप भगवती मारा मुखकमलने ज पवित्र करो. ४

पिविध वस्त्र तथा अलंकारोथी सारी शीते आपराह्णरायेली,
जप (६) रसोइपी अमृतउप काव्यनी तरंगिएणी तथा धणां
भनुप्पोंने वारंपार प्रतिभा आपती ऐवी सरस्पतीने हुं हृषीपूर्वक
स्तवुं छुं. ५

हे औंकारस्पृष्टी ! हे त्रिपुरा (सरस्पती)! हे समश्र
लाभवाणी! हींकारस्पृष्टी लक्षित येवा बीजस्पृष्टी ! तारा
चरणाकमलने प्रभाते हे वी ! हुं भक्तिना समूहथी सर्वदा सेवुं
छुं. ६

तारा ध्यानथी अरे तारुं सारी शीते स्मरणाकर्त्याथी पणा
प्राणीओ कवि कालिदासनी जे म खेखर विद्या विच्छणामां प्रथम
ऐवी आ लोकनी कीर्तिने भजनारा ज्ञेयाय छे तेवां स्वर्गलोकमां
कीर्तिना पात्र बने छे. ७

हे ऊँ हाँ हीं मन्त्रस्पृष्टी ! विद्वान जनोने भाटे कल्याणारूपा
हे वेन्द्रो द्वारा वंदनीय हे वी, चंचल-चंद्रनी समान श्रेत
पर्णियाणी!, कलिना भलनोनाश कर्त्यावाणी, हार तथा भरडनी
समान उज्ज्वल संस्कृत स्पृष्टी, भयंकर स्पृष्टी, भयंकर अद्वार्य
कर्त्यावाणी ! भेष्टवी ! भेष्टव्याभिनी ! ऊँ हाँ हीं स्पृष्टपहुंकारूपा
नादवाणी ! हे शारदा ! भारा भनमां हमेशा तुष्टिने आपो. ८

आ प्रभाणो माराथी सत्यरेभितिना भारपूर्वक स्तुतिना
मार्गमां लेपायेली सरस्पतीके जेणो पंडितवर्गमां बुद्धिशाणी ऐवा
दानविजयनी आशा पूरी छे अने जे भारतीनुं स्पाभाविक इन
रोकटोक वगरनी वाचाल पुझोनी कथानुं छे. ते तेनो पाठ
करनाराने आ विद्या करो ज. ९

संपूर्ण.

२३

अनुवाद

हे (शरदपूर्णिमाकालीन) पूर्णचन्द्रसमानमुखसे मनोहर;
लावण्यकीडा एवं लक्ष्मी के निवासरूप; सुंदर कान्तियुक्ता; प्रभात
में तुम्हरे चरणकमल की उपासना करनेवाले (भक्तजनों) के मुख
में तुम निवास करो. १

दोनों हाथोंसे वीणाको सुमधुरतया बजाती हुई; समस्त विश्व
को मोहित करनेवाली; विशक्तिस्वरूप; तीन गुणोंसे मनोहर ऐसी
त्राणी (सरस्वती) भक्तों को प्रतिभा प्रदान करे. २

जिस के प्रभाव से उदरंभर (पटभरा) मनुष्य भी सर्वज्ञानी होता
है एवं पामर मनुष्य भी विद्वानोंसे आदर प्राप्त करता है, विद्वारूपी
मंयत्ति वाले विद्वानों का पोषण करनेवाली कामयेनु समान वह
त्राणीदेवी सुशोभित हो रही है. ३

श्रवेत पंखवाले पक्षी (राजहंस)रूपी त्राहनवाली; दानव-
मानव-देवोंसे नमरकृत एवं परब्रह्म के महानिधिस्वरूप भगवती
सरस्वती मेरे मुखकमल को पवित्र कीजिये. ४

विविध वस्त्र एवं भूषणों से समावृत; नव समरूपी अमृत के
काव्य की तरंगिणी (नदी) एवं अमेक मनुष्यों को पुनः पुनः प्रतिभा
प्रदान करनेवाली सरस्वती का मैं सहर्ष स्तवन करता हूँ. ५

हे ऐंकारस्पृष्टी ! त्रिपुरा ! समस्तलाभयुक्ता ! हींकार-वाण
से लक्षित बीजमंत्रवाली ! हे देवी ! प्रातःकालमें मैं भक्तिभावसे

सदैव तुम्हारे चरणकमल की सेवा करता हूँ।

६.

तुम्हारे ध्यानसे, किंवा तुम्हारे स्मरणमात्र से भी लोग कवि कालिदास की तरह प्रथमपंक्ति की विद्रोह में इस लोकमें यश प्राप्त करते हैं और वे लोग स्वर्गलोकमें भी कीर्ति प्राप्त करते हैं ऐसा देखनेमें आता है।

७.

हे ॐ ह्री ह्री मन्त्रस्वरूप! विद्वानजनो के लिए कल्याणस्वरूप! देवेन्द्रों के द्वारा वन्द्य देवी; चलायमान चन्द्र के समान शुभ्रवर्ण! कलि के मलकोनाशकरनेवाली; हार एवं बर्फ के समान शुभ्रध्वंबलस्वरूप; भयंकरस्वरूप! भयानक अट्टास्थ करनेवाली; भैरवी; भैरवस्वामिनी; ॐ ह्री ह्री - स्वरूप हुंकारस्वरूप नादवाली; हे शारदा! मेरे मनमें सदैव तुष्टि प्रदान कीजिए।

८.

जिसने पंडितवर्ग में (अग्रणी) मतिमान दानविजय की आशापूर्ति की है एवं जिस भारती का स्वाभाविक फल वाचापटु पुरुषों की कथा ही है ऐसी सरस्वती को मेरे द्वारा (दानविजय के द्वारा) अतिशय भक्ति से तत्काल स्तुतिमार्ग में लायी गयी है। वह देवी भारती उसकी स्तुति का पाठ करनेवालों को अत्यधिक विद्या प्रदान करे।

९.

। सम्पूर्णम् ।

२४

॥ श्री सरस्वती रत्नोत्तम् ॥

नमोऽस्तु वचनं श्रुत्वा देहस्थाः पंचदेवताः।
तुष्पन्ति तत्क्षणादेव ही श्री धी धृति कीर्तयः।

॥१॥

हंसाहृष्टा वसुभुजां काशीराद्वि मिवासिनी।
ऐं नमः सारदे तुभ्यं विद्यां देहि ममेश्वरी।

॥२॥

गग्न्यतीं नौमि समस्तपूजितां, सुरासुरेन्द्रै विधिवंदिताक्रमं।
व्राणाधरां पुस्तकधारिणीं वरां, मरालयानां वरदायिनीं शुभाम्॥३॥
मुखे मुखे यद्रसनं प्रसिद्धं, कवित्वदं हर्षकरां नृणां च।
मा गीः सदा मे द्रुतिरूपहर्ती, वासं विधत्ताहृदयाम्बुजे हि॥४॥

जगन्मातस्त्वां ये परमतरभक्त्या प्रतिदिनं,
गमतीभीषु फलभतुलमात्यन्ति सह ते।
गतीभिं लक्ष्मीभिं मूनिजनस्तु वीक्ष्यास्यकमलां,

॥५॥

जिनेन्द्राम्योदृतां गणधरगणाच्चर्या स विनयम्।
भो मातस्तवपादपद्मवसनं याचेऽनिशं भावतः,
किं सञ्ज्ञेन धनेन किं प्रमदया सुबुद्धि-सौख्यप्रदम्।
एतस्मादधिकं सुखं न जगतीहामुत्र जानेऽन्वहं,
त्वद्वक्तं परिपालयाशु भवभी-कष्टंहरश्रीगिरे।

॥६॥

वरमौक्तकहारसुशोभिकुचां, कमनीयसुकोमलदेहलतां।

कनकाभरणां धृतचन्द्रकलां, शुभशारदचन्द्रमुखीं प्रभजे ॥७॥

यदीयं वपुः सूर्यविंबानुकारी, स्फुटानिष्ठजाङ्गांधकारापहारि।

बरीवर्ति तीर्थीपमं ध्यानगम्य, जगत्कारणं तारकं सर्वम्यम् ॥८॥

प्रणवाक्षरवाम्बवमन्त्रपद, कथितं समये नमसा सहितं।

गुरुवक्त्रकजाग्रिहितं हृदये, विदधासि वृहस्पतितुल्यधियम् ॥९॥

सपादलक्षं प्रजपेत्सुशीलो, मन्त्रोवृतस्थोविधिपूर्वकं यः।

तस्मै ददात्यैव कलिन्दिकांगीः, सद्ग्राववृद्ध्यापरिशीलिताम्बा॥१०॥

प्रसन्नभावं कुरु नंदनोपरि, श्रुतेश्वरी त्वच्छरणारविंदयोः।

गुणस्तुति संविदधानके मयि, परिस्फुरत्युग्रसुखं सदेष्मितम्॥११॥

त्वत्राममंत्रस्मरणाजडो ना, संजायते ग्रंथकरः कवीन्दः।

वाग्देवता सा निजस्तपलाभं, मर्यां प्रदत्तात् करुणां विधाय ॥१२॥

सरस्वतीसेवकरसागरेण व्यधायि वाण्याः स्तव उत्तोऽयं।

त्वल्लाभवित्तात् पठितो विशुद्धज्ञानं समुत्पादथर्तीह शशत् ॥१३॥

॥ इति श्री सरस्वती स्तोत्रम् ॥

२४

लाखान्तर

हे हमां रहेता ही-श्री-धी-धृति अने डीर्ति नामनी पांच देवीओंने नमस्कार थाओ, ए वचन सांभलीने तत्क्षण ज तेओ आनंद पामे छे।

हंस उपर आश्टथयेली, चारहस्तवाणी, काश्मीर पर्वत उपर नियास करनारी, हे शारदा! तने ऐं पूर्वक नमस्कार थाओ, मारी स्वामिनी तुं विधाने आप।

सुरो-असुरो वडे विधिपूर्वक वंदन करायेला चरणवाणी, वीणाने धरनारी, पुस्तकधारिणी, उत्तम राजहंसना वाहनवाणी, शुभ वरदायिनी अने समस्त लोकोथी पूजित ऐपी सरस्वतीनी हुं रत्नवा कुं छुं।

प्रत्येक मुखमां जेनोपास प्रसिद्ध छे अने मनुष्योंने हर्ष करनारुं कविपण्युं आपनारी छे, ते वाणी भारा दुःख समूहने हरनारी थाओ खरेखर हृदय इमलमां ते वास कराई छे।

जिनेन्द्रना! मुखकमलथी उत्पन्नथयेली, गणधरसमूहथी पूजनीय, नम्ब, उत्तम, ऐश्वर्योपाणा तारा मुख कमलने जोइने विनयपूर्वक ते मुनि समूह, हे जगत माता! जे उत्पन्न लक्षिती दररोज तारुं स्मरणा करे छे, तेओ आ तोकर्मा ईरिछित ऐवा अतुल इणने सायेज प्राप्त करे छे।

हे माता! तभारा चरण कमलमां नियास रात-दिन भावशी

याचुं छुं. पछी राज्यथी शुं ? धनथी शुं ? स्त्री-बुद्धि अने सुखने आपनारथी पणा शुं ? आ लोक के परलोकमां आनारथी अधिक सुख कंठपैणा नथी ऐम दरसोज हुं जाणुं छुं. हे भयभयना कष्टने हरनारी श्री पाणी ! तारा भक्तनुं जटीथी तुं परिपालन कर. ५.

उत्तम भोतीओना हारथी शोभी रहेता स्तनपाणी ! कमनीय सुकोमल देह लतावाणी ! सुपाणीना आभूषणोवाणी, चंद्रकलाने धारणा करेली, श्रेष्ठ शरद पूर्णिमाना चंद्र जेवी भुजवाणी (सरस्वती) नी हुं सेवा करुं छुं. ६.

जे एतीनो देह सूर्यनाभिंब जेपो तेजस्वी छे, प्रगटपणे अनिष्ट अेवा जडताइपी अंदकारने दूर करनारो छे, तीर्थनी उपमापाणो, ध्यानथी जणाय तेवो, जगतना कारणाइप-तारकइप अने सर्व रीते भनोहर पारंपार जणाय छे. ७.

शारत्रमां प्रणालाक्षर ॐ, पात्रभव मन्त्रपद र्हे, नमः सहित जे कहेतुं छे ते (मंत्र) ने गुरुमुख कमलमांथी हृदयमां स्थापन करेतुं छे. ते बृहस्पति सुरगुरु तुल्य बुद्धिने धारणा करे छे. ८.

जे सुशील, प्रतधारी, विधिपूर्वक सपा लाख मंत्र (ॐ र्हे नमः) नो जाप करे छे. तेने सद्भावनी वृद्धिथी, ७६। अभ्यासपाणी मां सरस्वती, सूर्यना जेवा तेजने आपे ज छे. ९.

हे श्रुतेश्वरी ! तमारा चरण कमलमां गुण स्तुतिने सारी रीते करनारा अेवा मारा उपर हंमेशा इच्छित अपुं अत्यंत सुख प्रगटे छे, “नंदन” उपर प्रसन्नताने कर. १०.

तमारा नामझीपी मंत्रना स्मरणथी ज ज५ अेवो पुरुष श्रंथ रसनारो, क्लीन्ड्रथाय छे. ते वाऽहेवता कृष्णा करीने भने स्पृह लाभने आपे. ११.

सरस्वतीना सेवक अेवा “सागरे” तारो आ उत्तम स्तव कहो छे. तमारा विशुद्ध लाभझीपी धनथी पाठ करायेतो हंमेशा आ लोकमां ज्ञानने प्राप्त करे छे. १२.

संपूर्ण.

२४

अनुवाद

देह में स्थित ही श्री धृति और कीर्ति नामक पाँच देवियों को नमकार हो। ये वचन सुनकर उन्हें उसी क्षण आनन्द प्राप्त होता है। १.

हंस पर आसूढ, चार हाथोंवाली, काश्मीर पर्वत पर निवास करनेवाली है शारदे ! तुम्हें ऐं पूर्वक नमस्कार हो। मेरी स्वामिनि ! तुम मुझे विद्या दो। २.

सुर-असुरों द्वारा विधिपूर्वक वंदित चरणोंवाली, वीणा धारण

करनेवाली, पुस्तकधारिणी, उत्तम राजहंस के वाहनवाली, शुभ वर दात्री एवं समस्तलोकों द्वारा पूजित, सरस्वती की मैं स्तुति करता हूं। ३.

प्रत्येक मुख में जिसका वास प्रसिद्ध है, और जो मनुष्यों को हिंसित करनेवाला कवित्व देनेवाली है, वह वाणी मेरे दुःखोंके समूह का हरणकरनेवाली बने, -मैंने सचमुच उसे हृदयकमलमें वास किराया है। ४.

जिनेन्द्र के मुखकमल से उत्पन्न हुई, गणधर-वृन्द की पूजनीया, नम्र, उत्तम ऐश्वर्यी वाले तेरे मुख-कमल को देखकर हे जगन्माता ! वे मुनिगण जो विनयपूर्वक उत्कृष्ट भक्ति से तेरा प्रतिदिन स्मरण करते हैं, वे इस लोकमें इच्छित अतुलफल को साथ ही प्राप्त करते हैं। ५.

हे माता ! मैं रात-दिन भावपूर्वक तुम्हारे चरण-कमलों में निवास की याचना करता हूं। तब फिर राज्यसे क्या ? धन से क्या ? स्त्री-बुद्धि एवं सुखदायक से भी क्या ? इह लोक या परलोक में इससे बढ़कर कोई सुख नहीं है। यह मैं सदा जानता हूं। हे भवयभय के कष्ट को हरनेवाली श्री वाणी ! तुम शीघ्र अपने भक्त का परिपालन करो। ६.

उत्तम मोतियों की माला से सुशोभित स्तनवाली ! कमनीय, सुकोमल देहलतावाली ! सुवर्ण के आभूषणोवाली, चंद्रकला को धारण की हुई श्रेष्ठ शरदपूर्णिमा के चंद्र के समान मुखवाली (सरस्वती) की मैं सेवा करता हूं। ७.

जिसका शरीर सूर्यबिम्ब के समान तेजस्वी है, प्रकटरूप में अनिष्टजडतारुपी अंधकारको न्यू करनेवाला है, तीर्थ की उपमावाला (तीर्थोपम) है; जो ध्यान के द्वारा ज्ञात होती है, एवं बार बार जगत के कारणरूप तारकरूप और सब प्रकारसे मनोहर ज्ञात होती है। ८.

शास्त्र में प्रणवाक्षर ॐ, वाघव मंत्रपद ऐं नमः सहित जो कहा गया है उस (मंत्र) को गुरुका मुखकमल में से हृदय में जिसने स्थापित किया है वह सुरगुरु बृहस्पति तुल्य बुद्धि को धारण करता है। ९.

जो सुशील, व्रतधर, सवालाख मंत्र (३५ ऐं नमः) का विधिपूर्वक जाप करता है उसे सद्भावकी वृद्धिसे गहन अभ्यासवाली माँ सरस्वती सूर्य के समान तेज अवश्य देती है। १०.

हे श्रुतेश्वरी ! तुम्हारे चरण कमलों में भली भाँति गुणस्तुति करनेवाले ऐसे मुझपर सर्वदा इच्छित अत्यंत सुख प्रकट होता है नन्दन पर प्रसन्न हो। ११.

तुम्हारे नामसूपीमंत्र के स्मरणमात्र से जड़पुरुष भी यथं
रचनेवाला कवीन्द्र हो जाता हैं, वह बाग् देवता ! करुणा करके मुझे
म्ब्रह्मलाभ प्रदान करे ।

१२.

सरस्वती के सेवक 'सागर' ने इस श्रेष्ठ स्तव की रचना की है।
तुम्हारे विशुद्ध लाम सूपी धन से जिसने पाठ किया है वो इस लोक
में हमेशा ज्ञान प्राप्त करता है ।

१३.

। समाप्तम् ।

२५

श्री रारस्वती रत्नवः

डॉम्हाई जंबूसूरि ज्ञानरंडार-११९५६

सरभग्नसद्-भक्ति प्रह्लीभवत्विदशांशनां,
मुकुट विग्रहनाना-रत्नच्छविच्छुरित क्रमाम् ।
कविशतनुतां स्तोष्ये भक्त्या किलास्मि सरस्वतीम्,
विभुवनवन, स्फुर्जन्मोहप्ररोह कुठारिकाम् ॥११॥

निपुणधिषणोऽनंतान् कान्तान् गुणान् विदंस्तव,
स्तवकृतप्रपितृष्णीकृत्वं प्रयात्यपि वाक्पतिः ।
चरमजलधे यंद्वाकःस्यात् कणान्पयसोऽखिलान्,
गणितुमलं जंतु चार्यमी पदुक्षिरजीव्यपि ॥१२॥

तदपि गुणसंदोहादंशप्रकीर्तनतोऽप्यहं,
स्वप्रभिलषितं लिप्सु वृद्धिं तव स्तवनेऽधराम् ।
गतमतिलबोऽप्यतः पुष्यम्-प्रत्यर्थमनोरथा,
कुलितमनसो यद् वा किंचित् प्रवेविदति क्वचित् ॥१३॥

मरणजनित-क्लेशावेशाद् ददत्यभिवांछितं,
कियदपि जडांछिन्नात्म-प्रकल्पलतादयः ।
तव पदयुगं चिन्नातीतं किमप्यति बंधुरं,
जगति कलति ध्वस्तध्वांत-प्रवर्धित संपदे ॥१४॥

मितकजकरादिग्-व्यासपिस्वकायसितप्रभा,
पटलपर्यग्निस्फारोत्कल्प-सिताम्बुरुहस्थिता ।
मतसुरमर्ते: धीरांभोधि -प्रकाशजलोल्लसद्-
विमलकमलालीना-लक्ष्मीरिवत्वमुदीक्ष्यसे ॥१५॥

नतिपर मुरस्त्री संघट्युतश्ववणासितो-
त्पलमतिरसाद्यपादाब्जं त्वदीय मतोऽद्रवत् ।
मतत किकचं तत्राश्र्य यत्थिरभाविनीं,
मलिन तनवोऽन्यग्य द्रष्टुं न संपदमीशते
स्वचरणयुगन्यासादेवि ! प्रतीतमिलातलैः, ॥१६॥

कमलनिलयं यत्वं लक्ष्मीं निरुद्य किल स्थिता ।
अनुशयवती मन्ये चैतत्रिः क्रयाथ कृतोद्यमा,
क्षणमपि भवद्भक्तानां सा गृहाणि न मुंचति ॥१७॥

स्फुरितकिरणाकंसाभोगे कपोलतलस्पृशौ,
शशधरसुचे राजेते ते चलश्रुतिकुण्डलौ ।

सममुभयतः सूर्याचंद्रौ लमद्युतिमण्डलौ,
हिमगिरिशिरोदोला-लीला विलासपराविव ॥१८॥

विशद-वदनश्वेताभीषु सिखेविषुरेश्वरं,
समभिपतिता सर्वाप्येषा किमृक्षपरं परा ।
त्रिभुवनजनस्तुत्यां देवीं प्रसादयितुं गिरां,
प्रणति विधयेऽभ्याजग्मुः किं नु चित्रशिखण्डिनः ॥१९॥

सिततनुलसल्लावण्यांभः कणाः किमु पूजिताः,
विमलहृदयान्तःस्थज्ञानांकुरा नु विनिर्गताः ।
मुखशशिगलत्वीयूषाच्छ-छटा बत ते हृदि,
स्फुरदुरुच्छं हारं दृष्टवेति संदिहते जना : ॥२०॥ सुगमम्

करमरसिजस्योऽर्वं वर्तेऽहमस्मि सरस्वती- ,
मुखजितरुच्छा हीतेमाराद् विपुक्तमयीन्दुमा ।
कुवलयरुचां जेतुश्वाक्षणेः सक्षेनिसुदेविते,
करतलगतः पद्मंशध्वं विकस्वरमद्युत् ॥२१॥

दुरितमलभित्ताप-क्षिप्तुः सुरासुरसुंदरी,
जनमतशिरोराजद्-रश्मिसुरन्मकरीसना ।
मुविकचकजा लावण्योद्यत्ययःप्लववाहिनी,
मदमवगमोदन्यां हन्यात्वदंहि युगानदी ॥२२॥

विशदितदिशं विश्वाप्रकाशावकाश-विसृत्वर्णं,
द्विदरदनच्छेदोद्यत्सच्छुच्छिच्छिविजित्वरीम् ।
स्ववशलसच्चच्चंद्र-चकोर-रुचीचण,
स्तवमुखशशिज्योत्सां धन्योदांजलिना पिबेत् ॥२३॥

हृदिनविविधध्यांध्य-ध्वांतप्रवंधविजृभंण-
च्छिदुरतरणिं वंदारूणां शरारुचराकतां ।
परम गरिम स्फुर्जजाङ्ग्य क्षितिध्य परंपरा,
विदुरभितुरं च त्वत्रामा मनन्ति मनीषिणः ॥२४॥

नृपतिसदसि द्यूते वादे विवाद-विचारणे,
समद-कवियुक्तीडा काव्येऽथवा विषमे परे ।
स्मरति तव चेद् जंतुदत्ताऽखिलेऽप्सित संपदः,
प्रभवति तदा सर्वांभोल्लसद् विजयोज्ज्वलः ॥२५॥

जगति विवृद्धा स्त्वां कल्याणां शुभां विजयां जयां,
सुमनसमुमां सिद्धिं वृद्धिं जयत्यपराजिताम् ।
जगदुरभयां शान्तां भद्रां शिवामथ मंगलां,

रति-मति-धृति-स्वस्ति श्रीकीर्तितुष्टिसुपुष्टिदाम्

॥१६॥

जगदवमतो वलाज्ञाइयस्खलदवचनश्रुति,

मंलितसकलप्रज्ञालेशो गतप्रतिभोऽपि सन् ।

शरदि यथसि श्वेतं रुपं तवाम्ब ! हृदि स्थिरं, ।

नृथदधरयत्युद्यक्तीर्तितमध्यविष्यं गिराम्

ललित वलितैर्मुख्यस्मिन्धै मिलत्पुटकुइमलै-,

मंसण मध्यैः स्मेरस्फौरै विवर्तितारकैः ।

मृगशिशुदृशस्तानच्छिन्नं पिबन्ति विलोचनैः,

नृथति सुधियो ये त्वच्चिंतावशीकरणं हृदि

मृच्छरचना-चंचच्चारूच्चरत्पदबंधुर, -

म्फुट रसबहुच्छंदोभाषाभिराम-लसदद्युति ।

विविध सचितालंकारार्च्यः समुच्छलति स्मृतिं,

तव विन्धतां चार्चाचंचुः प्रपञ्च वचश्चयः

तमसि रवयो भीती रक्षाधनामरुषु क्षयो,

रिपुषु निधयो दारिद्रयेषु भ्रमेषु सुबुद्धयः ।

अहिषु गरुडः सग्रेष्वर्था रुजासु महीषधाः,

विषये सदया शिक्राकाराः प्रसाद लवास्तव

जनयसि मुंदं धत्से कीर्ति बिभर्वि गुणावलीं,

वितरसि मतिं दत्से कामान्वरवर्धयसि श्रियः ।

दलयति तमो यस्मान्मान्द्यं धर्वस्मिष्यसि शान्त्रवं

त्वमिति वदतो दीनं मातः समेधय मे धियः

भूवनविजयप्राप्यच्छायो गुणान्वयमीशमहे,

न तव भणितुं ज्ञातुं चातः प्रसीद सरस्वति ! ।

जननि ! तनु तां तां मे वाचं त्वमेव पठीयसी,

मलमहमपिस्यां ते वक्तुं यदा गुणांरवम्.

जयकवि च्यूचेतो रङ्गन्सरः कलकलहंसिके,

गुणिजन मनः पाथोनाथ-क्षणाकरलेखिके ।

जिनविभुमुखोज्ज्वार्भोज-भ्रमद् भ्रमरि निभे,

विनतजनताहृत्पद्माली-विदोधरविद्युते

मृच्छायि न मे गाज्ये न प्राप्तार्णा जिनवल्लभा-,

प्रमदमथनोद्दाम स्वैर्णे न चोन्मुदि संपदि ।

परम विरनं याचं उदस्त्वां शिरोरचितांजलि-,

जननि ! जनय द्राघ्वांगदेवि ! प्रसादमलं मयि

इति नुतिमिमां श्रीभारत्या विमूढधिया मया,

विरचितपदां तस्या एव प्रसर्पदनुग्रहात् ।

प्रणितिपथा श्रद्धावान् यः पठत्यशङ्कः सदा,

सभवति भुवि श्रीमान् धीमान् पुमान् सुकृती कृती

इति श्री सगस्वतीस्तवः समाप्तः ।

कृतिरियं श्री जिनवल्लभसूरिणाम् ।

२५

भाषान्तर

वेगथी शोभती भक्तिथी सज्ज हेवगणाना भुक्टनी इलाती
टन्जोनी कांतिथी झणहणता जेना चरणा छे, सेंकडी कपिओपडे
जे स्तपायेली छे, त्रणालुवननावनमाँ रक्षायमान भोहनाँ
अंकुराभाटे जे कुहाडी सरझी छे. ते सरस्पती हेवीने हुं खरेखर
भक्तिथी स्तपीश ।

तारा अनोहरअनंतशुद्धोने जाणातो छतो पणा निपुणा
बुद्धियाणा बृहस्पति जेवा ये स्तपनमाँ भोन बनी जाय छे.
स्पयंभूरभए समुद्रना जणकएनोने गणापा भाटे चिरंजुवी ते
बुद्धिमान पणा कईव्यक्त कर्तवा समर्थ थई शके ?

(आवुं जाणापा) छतां पणा तारा गुणा समूहना अंशना पणा
कीर्तनथी भारुं ईच्छित पूर्ण थशे, तेवी ईच्छाथी में तारी
स्तपनमाँ बुद्धि धरी छे, भतिनो लेश पणा जेनामाँ नथी तेवी
व्यक्तिनुं चित ज्यारे हृष्टयां वधेता भनोरथोथी आकुल बने छे
त्यारे क्यांच कशुं समज्या तेयार थता नथी ?

चिंता कर्तवामाँ कलेश करावनार चिंताभणी कल्पता विजेरे
केटलुं भनोवांछित आपी शके ? ज्यारे तारुं अति सुंदर पादयुगल
तो निष्पाप संपदाने वधारतुं अचिंत्य रीते जगतमाँ इने छे.४.

हाथमाँ श्रेतकमणे घरनार, दिशाओमाँ इलाता पोतानी
कायाना श्रेतप्रभा पटलरुप जग्मां विकसित विशाण कमणमाँ
पसनार तले विनाप्त हेवो, भनुध्यो क्षीरसागरना उज्ज्वल जग्मां,
उल्लसित निर्भिन्न कमणमाँ विराज्मान लक्ष्मीनी जेम जोवे छे.५.

प्रणाम करती सुर सुंदरीओना परस्पर अथावाथी, डानमाँ
धारण करेता नीये पडता श्याम कमणीथी छ्यायेता नित्य विक्ष्यपर
तारा चरणाकमण, रसथी अत्यंत झरपा लाज्यां तेमाँ आश्र्य
नथी, कारण के भलिन देह्याणा, अन्यनी स्थिर भावियाणी
संपदा जोवा समर्थ बनता नथी.

हे हेवि ! आ वातो पृथ्वीतल उपर प्रसिद्ध जे ते तमे
तमारा चरणायुगलना स्थापनक्षारा लक्ष्मीने रोडीने (तेना)
कमणना निलयमाँ पास कर्यो छे, तेथी ज हुं भानु छुं के शीसे
भरायेली ते तेनु आहु लेवाने भाटे ज जाणे तारा भक्तीना धरने
क्षणावार पणा तजती नथी.

जेना किरणो भभा पर इलाई रह्यां छे ते कपोलने स्पर्श करता
तारा चंद्र जेवी कांतियाणा, चंचय कानना झुंडल जाणे हिमालयना
श्रेत शिखरो उपर हिंडोणा (झुला) उपर झुलता सूर्य-चंद्र न होय
तेवा शोभे छे.

तारा वक्षः स्थग उपर रहेता उदारकांतियाणा हारने जोडने
लोडो अवनपा संदेह करे छे... शुं आ हार तारा भुज चंद्रउप

સ્વામીનિ સેવા માટે આવેલી નક્ષત્ર મંડળી છે ? કે ત્રણ ભુવનથી સ્તરનીય વાણીની દેવી એવી તને પ્રસન્ન કરવા માટે આપેલા સમર્પિઓ છે ? કે તારી શૈતકાંતિવાળી કાચાથી ઝરતા લાવણ્યના જળકણોનો પુંજ છે ? કે તારા હૃદયમાંથી જ્ઞાનરૂપી અંકુરા બહાર નીકળ્યાં છે ? કે તારા મુખરૂપી ચંદ્રમાંથી ઝરતી અમૃતની છટા છે ?

૬/૧૦.

સરસ્વતીના મુખથી પોતાની કાંતિ જીતાઈ જવાથી લજ્જિત થયેલા ચંકે મને તણુ દીઘો હોવા છતો હું દેવીના કરકમલમાં ઉચે પર્તી રહેલ છું અને કુપલયને જીતનાર દેવીના નેત્રોની નજીકમાં છું. આમ વિચારી જ જાણે દેવીના કરકમલમાં રહેલ, કમળ ભીતીને ચમકી રહ્યું.

૧૧.

હુરિતરૂપ મળને બેદનારી, તાપને ટાળનારી, સુર-અસુરની સુંદરીઓના વિનામ મસ્તક પર શોલતી ડિરણોથી ઝળહળતી, સેકડો મકરી (કબરી) વાળા, સુંદરવાળી લટકુપી કમળવાળી, લાવણ્યના ઉછળતા જળ પ્રવાહવાળા તમારા અરણ ચુગલની નદી મદની નવીન ઉત્પત્તિ રૂપ-તૃખાને હણો.

૧૨.

દિશાઓને ઉજ્જવળ કરતી, સમગ્ર આકાશના અવકાશમાં ફેલાતી હાથીદાંતના કાપેલ ઉજ્જવળ ટુકડાની કાંતિને જીતનારી તારા મુખરૂપ ચંદ્રની જ્યોતસ્નાને ચકોર જેવા તૃખાતુર થઈ, કોઈ ધન્ય પુરૂપ જ નમજની અંજલિ પડે પીએ છે.

૧૩.

તારું નાણ હૃદયમાં ઉત્પત્ત થયેલ વિવિધ પ્રકારની બુદ્ધિની અંધતાના અંધકારના વિસ્તારને છેદવામાં સૂર્ય જેવું છે, વંદન કરનારની પરાકરતા (દીનતા) ને વિશીર્ણ કરે છે અને મોટા મસ જડતાના પહાડોની શ્રેણીના જાણનારને બેદનાર છે. મનીષિગણ તારું નામ આવું જાણે છે.

૧૪.

સધળી વાંચિત સંપદાને દેનાર તારા નામને રાજસભામાં, ધૂતમાં, વાદમાં, વિવાદમાં, મદોન્મત કવિઓ અને કીડા કાચ્યમાં કે અન્ય કોઈપણ વિષમ કાર્યમાં જે ચાદ કરે છે. તેનું તે કાર્ય પૂરા જોશ સાથે ઉછલતા વિજયથી ઉજ્જવળ બને છે.

૧૫.

વિબુધો જગતમાં તને અનેકરૂપે વખાણો છે. તું કલ્યાણી છે. શુભા છે. વિજયા છે. જ્યા છે સુમનસી છે. ઉમા છે. સિદ્ધ વૃદ્ધિ, જ્યથી અને અપરાજિતા છે. અભયા-શાંતા-ભદ્રા-મંગલાને શિવા પણ તું છે. રતિ-મતિ-ધૃતિ-સ્પર્શિ-શ્રી-કીર્તિ-તૃષ્ણિ-અને સારી પુરુષને આપનાર પણ તું જ છે.

૧૬.

જગતમાં તરછોડાયેલો ઉધદ્ધની જડતાથી જેના વચન-શુતિ-સ્પર્શના પામે છે, પ્રજ્ઞાનો અંશ પણ જેની પાસે નથી, અને પ્રતિભાહીન છે, તેવી વ્યક્તિ પણ જો તારા શરદાતુના ચંકે જેવા નિર્મણ રૂપને હે માં ! હૃદયમાં સ્થિરતાથી ધારણા કરે છે. તે દેદીધ્યમાન કીર્તિવાળ બૃહસ્પતિને પણ નીચો ટેખાડી શકે છે.

૧૭.

જે સદ્બુદ્ધિવાનો તારા ચિંતનરૂપ વશીકરણને હૃદયમાં ધારણા કરે છે. તેને મૃગબાળ જેવા નયનવાળી લતનાઓ, લાલિત્યપૂર્વક પાછુ વાળીને જોતી, બોળી-રનેહાળ-મીથાઈજાતી પાંપણરૂપી પડીયાવાળી, સુકુમારને મધુર, ખીલતી, ઇલાતી, તિર્યિ કીકીવાળી જજરથી ગિરેંતર પીએ છે.

૧૮.

તારું સ્મરણ કરીને જે બોલે છે. તેનો વચન સમૂહ સરસરીતે ગોઠવેલા, ચમકતો, સુંદરીતે ઉચ્ચારણ કરતાં પદીથી મનોહર હોય છે. વિવિધ રસ અનેક પ્રકારના છદ અને ભાપાથી ચમકતો હોય છે. વિવિધ સુંદર અંતકારોથી અંતકૃત હોય છે. અને શ્રેષ્ઠ માધુર્યને રેલાવતો હોય છે.

૧૯.

અંધકારમાં સૂર્ય, ભયમાં રક્ષા, મરુભૂમિમાં મેઘ, શત્રુમાં સંહાર, દાચિક્રય માં નિધાન, બાળિમાં સદ્બુદ્ધ, સાપમાં ગરડ, સત્રાગારમાં અર્થ સમૂહ, રોગમાં મહોધવિદી, વિપત્તિમાં દયાળું આવા વિવિધરૂપે તારો પ્રસાદકણ દેખાય છે.

૨૦.

હે માં ! તું હર્ષની જનની છે, કીર્તિની કારિકા છે. ગુણશ્રેણીની ધારિકા છે, બુદ્ધિની વિતરિકા છે, ઈચ્છિતની દાતા છે, લક્ષ્મીની પદ્ધારનારી છે, અંધકારની હારિકા છે. પુદ્ધિની મંદતાને કાપે છે, શત્રુસમૂહને હણો છે. આ રીતે દીનપણો બોલતાં મારી બુદ્ધિની વૃદ્ધિને કરો.

૨૧.

જગત વિજેતા ની છાચા જેવા તારા ચુણના સમૂહને કહેવાને કે જાણવાને અમે અશક્ત છીએ પણ હે માં ! સરસ્વતિ ! તું જ મારી વાણીને એવી પઢુ કર કે જેથી હું તારાચુણ ગૌરવને કહેવા સમર્થ બની જાઉં.

૨૨.

હે કવિ સમૂહના ચિંતારૂપી સરોવરની કલહંસિકે, ગુણીજનના માનસ સાગરની ચંકે કલે ! જિનેશ્વર પ્રભુના વદનરૂપ વિકસ્પર કમળમાં ભમરિકે ! વિનામ સાધકના હૃદય કમળને ખીલવામાં સૂર્યની કાંતિ સમાન તારો જય થાઓ.

૨૩.

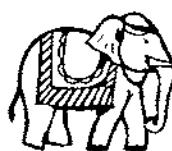
રાજ્યમાં મને રૂચિ નથી. નમ અન્ય લણ્ણીની શ્રેણી મને વલતબ નથી તેજસ્વી સ્ત્રીઓના સમૂહમાં કે ઉધમની સંપદામાં મને આસક્તિ નથી, પણ અંજસિદ્ધ હાથ મસ્તકે લગાવીને એટલું જ યાચું. હે વાર્ણેવી ! હે માં ! તું મારા પર પૂર્ણ પ્રસાદ કર.

૨૪.

આ પ્રમાણો મેં મૃઢ બુદ્ધિએ ભારતીના; અનુચ્છાથી જ રચેલી છે. તેની સ્તુતિને જે શદ્ધાળું સ્થિર મનથી અશાન્ભાયે ભાણે છે. તે મનીધી જગતમાં શ્રીમાન-ધીમાન ને પુણ્યવાન બને છે.

૨૫.

સંપૂર્ણ.

२५

अनुवाद

जिसके चरण वेग से शोभायमान भवित्व से मञ्जित देवगण के मुकुटों के रत्नों की फैलती हुई आभा से झगमगाते हैं, जिसकी संकड़ों कवियोंने स्तुति की है, त्रिभुवन के बन में स्फुरित होते हुए पोह के अंकुरां के लिए जो कुल्हाड़ी के समान है उस सरस्वती देवी की मैं सचमुच भवित्पूर्वक स्तबना करूँगा। १.

तुम्हारे मनोहर अनन्त गुणों के ज्ञाना, निपुण बुद्धि वाले वृहस्पति जैसे भी स्तबनमें मौन हो जाते हैं। स्वयंभूरमणसमुद्र के जलकणों को गिनते के लिए चिरजीवी वे बुद्धिमान भी कुछ भी व्यक्त करनेमें समर्थ हो सकते हैं ? २.

(ऐसा जानता हूँ) फिर भी तुम्हारे गुण-समूह के अंश का भी कीर्तन करने से मेरा इच्छित पूर्ण होगा। ऐसी इच्छासे मैंने तुम्हारी गतबना में बुद्धि लगाई है। जिसमें भूति लेशमात्र भी नहीं है, ऐसे व्यक्तिका चित्त, जब हृदय में वृद्धिंगत मनोरथों के कारण आकल बनता है, तब कहीं कुछ भी समझाने को वह तंथार नहीं होता ? ३.

चिंता करने में क्लेश करनेवाला चिंतामणि, कल्पलता आदि कितना मनोवांछित दे सकते हैं ? जब कि तुम्हारा अतिसुन्दर पाद युग्म तो निष्पापसम्पदा को बढ़ाता हुआ अचिन्त्य रीति से जगतमें फल देता है। ४.

हाथ में श्रेतकमल धारणकरनेवाली, दिशाओं में फैलते हुए अपनी कायाके श्वेतप्रभा-पटलस्थ जल में विकसित विशाल कमल में वास करनेवाली ! तुझे विनम्र देवता मनुष्य क्षीरसमुद्र के उज्ज्वल जल में उल्लसित सिर्मल कमल में विराजमान लक्ष्मी की भ्रांति जैसे देखते हैं। ५.

प्रणाम करती हुई सुर-सुन्दरीयों के परस्पर टकराने से, कानों में पहने हुए, नीचे गिरते हुए, श्याम कमलों से छाये हुए, तुम्हारे चरणकमल, रस से अत्यन्त झरने लगे, इसमें आश्रय नहीं है, क्योंकि मलिनदेहवाले, अन्य की स्थिरस्वभाव वाली संपदा देखने में समर्थ नहीं होते। ६.

हे देवि ! यह बात तो भूतल पर प्रसिद्ध ही है कि तुमने अपने चरण युगल के स्थापन के द्वारा लक्ष्मी को स्काकर उनके कमलके निलय में वास किया है, अतएव मैं मानता हूँ कि वह गुस्से होकर, अपना किराया बसूल करने के लिए ही मानो, तुम्हारे भक्तों के घर को क्षणभर भी नहीं छोड़ती। ७.

जिनकी किणों कन्धों पर फैल रही हैं, वे कपोलों को स्पर्श करने के हेतु चन्द्र के समान कांतिवाले, तुम्हारे कानों के चंचल

कुँडल मानों हिमालय के श्वेत शिखरों पर झूलते हुए सूर्य-चन्द्र न हो, ऐसे शोभायमान हैं। ८.

तुम्हारे वक्षः स्थल पर रहे हुए उदार कांतिवाले हार को देखकर लोग चित्र चित्र संदेह करते हैं कि क्या यह हार तुम्हारे मुख, चन्द्र रूपी स्वामी की सेवा के लिए आयी हुत्र नक्षत्र मंडली है ? या तीनों भूवनों के लिए स्तुति करने वोग्य, वाणी की देवी ऐसी तुम को प्रसन्न करने के लिए आये हुए समर्पित हैं ? या तुम्हारी श्वेत कांतिभय काया से झरते हुए लावण्य के जलकणों का पुंज है ? या तुम्हारे हृदय में से ज्ञान-रूपी अंकुर फूट निकले हैं ? या कि तुम्हारे मुखरुपी चंद्रमा में से झरती हुई अमृत की छटा है ? ९. १०.

सरस्वती के मुख के अपनी कांति पराजित हो जाने से लज्जित हुए चन्द्र ने मुझे छोड़ दिया है तो भी मैं देवी के करकमल में उच्च स्थान पर रहा हुआ हूँ और कुवलय को जीतनेवाले देवी के नयनों के निकट हूँ। मानो यही सोचकर देवी के करकमलमें बसे हुए कमल खिलकर चमक रहा है। ११.

दुरित-रूपी मल को भेदनेवाली, ताप को दूर करनेवाली, सुरभूतों की सुन्दरियों विनम्र मस्तक पर शोभती हुई किणों से झगमगाती हुई, संकड़ों कबरियों वाली, सुन्दर बालों की लटकायी कमलवाली, लावण्यके उछलते हुए जल प्रवाहवाले तुम्हारे पाद युग्म की नदी मद की नवीन उत्पत्ति रूपी तृष्णा को नष्ट करे। १२.

दिशाओं को उज्ज्वल करती हुई, समग्र आकाश के अद्वकाश में फैली हुई, हाथीदांतके कटे हुए उज्ज्वल खंड की प्रभा को जीतनेवाली, तुम्हारे मुखरुपी चन्द्र की ज्योत्स्ना को चकोर के मध्यम तृष्णातुर होकर कोई धन्यपुरुष ही नमन की अंजलि से पान करता है। १३.

तुम्हारा नाम, हृदय में उत्पन्न विविध प्रकार की बुद्धि की अन्धता के अन्धकार के विस्तार को छिन्न भिन्न करने में सूर्य के समान है। वह वन्दन करनेवाले की वराकता (दीनता) को विशीणु करता है एवं जड़ता के विशालमयि पर्वतों की श्रेणीके जाननेवाला-ओ भेदनेवाला है। मनीषी गण तेरे नाम को ऐसा जानते हैं। १४.

समस्त वांछित संपदा देनेवाले तेरे नाम को राजसेना में, द्युत में, वाद में- विवाद में, क्रीड़ा काल्य में मंदोन्मत्त कवियों या अन्य किसी भी विषम कार्य में जो यद करते हैं, उनका वह कार्य पूरी तेजी से उछलती हुई विजय के साथ उज्ज्वल बनता है। १५.

जगत में विवृद्ध तुझे विविधरूप में सराहते हैं। तू कल्पाणी है, शुभा है, विजया है, जया है, सुमनसी है, उमा है। सिंह-वृद्धि जयती एवं अपराजिता है। अभया-शान्ता-भद्रा मंगला तथा शिवा भी तू है। गति-भूति-धृति-स्वरिति-कीर्ति-तुष्टि और मुपुष्टि देनेवाली

भी तू ही है ।

१६.

तुनियामें द्रुत्कारा हुआ-तिरस्कृत, दीपक की जडतासे जिसके वचन, श्रुति स्खलना पाते हैं, जिसके पास प्रज्ञा का अंश भी नहीं है, और जो प्रतिभाहीन है ऐसा व्यक्ति भी हे माँ ! यदि तेरे शरदऋतु के चन्द्र के समान निर्मल रूप को हृदय में स्थिरता से धारण करता हैं, तो वह देवीप्रयामान कीर्तिवाले बृहस्पति को भी रिस्त दिखा सकता है ।

१७.

तुम्हारे चिन्तनरूपी वशीकरण को जो सुबुद्धिमान अपने हृदय में धारण करते हैं उन्हें मृगशावक जैसे नयनोंवाली ललनाए लालित्यपूर्वक पीछे मुड़ कर देखती हुई, भोली एवं स्नेहमयी, मुंदती हुई पलकों के दोनेवाली, सुकुमार एवं मधुर, खिलती, फैलती तिरछी पुतलीवाली दृष्टि से निस्तंत्र पान करती है ।

१८.

जो तुम्हारा स्मरण कर बोलता हैं उसका वचन-समूह-सरस ढंग से सजाये गये, चमकते हुए, सुन्दरीति से उच्चारित होते हुए पदों के कारण मनोहर होता है । विविध रसोंसे नानाप्रकार के इन्द्रों से एवं भाषा से चमकता है । विविध सुन्दर अलंकारोंसे अलंकृत होता है एवं श्रेष्ठ मधुरता बरसाते हैं ।

१९.

तुम्हारा प्रसादकण, अन्धकार में सूर्य, भय में रक्षा, मरुस्थल में मेघ, शत्रु में गंहार, दारिद्र्य में निधान, भान्ति में सद्बुद्धि, सौंप में गरुड, सत्रागार (भंडार) में अर्थसमूह, रोग में भौमधियाँ, विपत्तिमें, दयालु-ऐसे विविध रूपोंमें दिखाई देता है ।

२०.

हे माँ ! तू हर्षकी जननी है, कीर्ति की कारिका है, गुणश्रेणी की धारिका है, बुद्धि की वितरिका, इच्छित की दात्री है, लक्ष्मी को बढ़ानेवाली है । अंधकारका हरणकरनेवाली है, बुद्धिकी मंदता को काटती है, शत्रुसमूह का हनन करती है, इस तरह दीनतापूर्वक बोलते हुए मेरी बुद्धि की बुद्धि करो ।

२१.

जगद् विजयिनी जिसकी छाया है, ऐसे तेरे गुण समूह का कथन करने या जानने में हम असमर्थ हैं, लेकिन हे माँ ! सरस्वति ! तू ही मेरी बाणी को ऐसी पटु कर कि जिससे मैं तेरे गुण-गौरव का वर्णन करने में समर्थ बन जाऊं ।

२२.

हे कवि-समूह के चित्तरूपी सरोवरकी कलहसिके ! गुणी जन के मानससागरकी चन्द्रकले ! जिनेश्वरणभु के वदनरूपी विकस्वर कमल की भ्रमरिके ! विनप्र साधक के हृदयकमल को प्रफुल्लित करनेमें सूर्य की कांति के समान तुम्हारी जय हो !

२३.

मुझे राज्य में रुचि महीं, नम्र अन्य लक्ष्मीकी श्रेणी मुझे प्रिय नहीं, तेजस्विनी स्त्रियोंके समूहमें या उद्यमकी संपदा में मुझे आसक्ति नहीं, किंतु अंजलिबद्ध हाथ प्रस्तक पर लगाकर मैं इतना ही माँगता

हूँ कि हे वागदेवि ! हे माँ ! तू मुझ पर पूर्ण प्रसाद (कृपा) कर । २४.

मैंने-मूढ़ बुद्धि ने-भारती के अमुग्रह से ही इस प्रकार रची हुड़ है । उसकी स्तुति को जो श्रद्धालु स्थिरमन से अशठ भाव से पढ़ता है वह मनीषी जगत में श्रीमान-धीमान एवं पुण्यवान बनता है । २५.

। समाप्तम् ।

२६

। श्री सरस्वती रत्नोत्तम् ।

शार्दूल.

ज्ञानानंदकरी सदा सुखकरी विश्वेश्वरी श्रीधरी,
साक्षात् मोक्षकरी हृद्याक्षयकरी प्रत्यक्षमाहेश्वरी ।
कामारी कलुषो (षषी) घ पावनकरी काशी पुराधीश्वरी,
विद्यां देहि कृपाऽविलंबनकरी माता च हंसेश्वरी ॥१॥

साक्षात्बुद्धिकरी तपःफलकरी विज्ञानदीपंकरी,
काश्मीरी त्रिपुरेश्वरी हितकरी ब्रह्मांड भंडोदी ।
स्वर्ग-द्वार-कपाट-पाटनकरी काशी पुराधीश्वरी,
विद्यां देहि कृपाऽविलंबनकरी माता च हंसेश्वरी ॥२॥

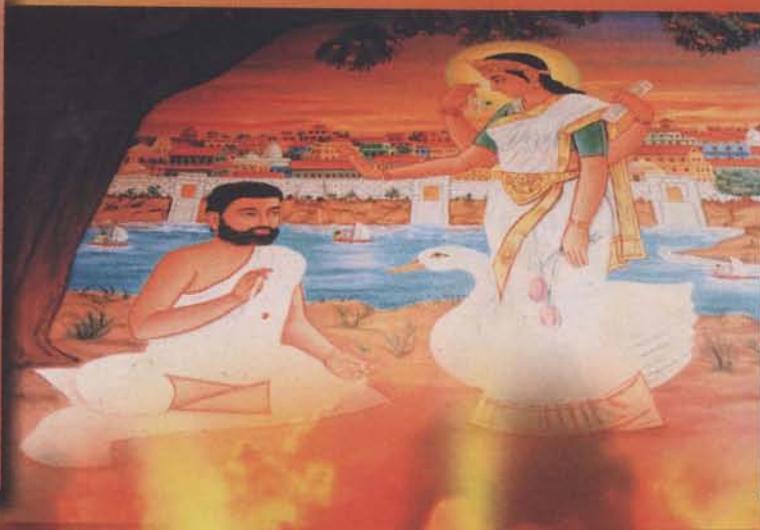
योगानंदकरी रिपुक्षयकरी संदर्यरत्नोत्करी,
नानारन्विचित्रभूषणधरी सद्ज्ञान-विद्येश्वरी ।
ब्रह्माणी खगवाहिनी भगवती काशी पुराधीश्वरी,
विद्यां देहि कृपाऽविलंबनकरी माता च हंसेश्वरी ॥३॥

वीणा पुस्तकपाशकांकुशधरी जाङ्गांधकारोद्धरी,
वाराही तु सरारिनाशवकरी उँकार रूपाक्षरी ।
सर्वानंदकरी परा भयहरी काशी पुराधीश्वरी,
विद्यां देहि कृपाऽविलंबनकरी माता च हंसेश्वरी ॥४॥

पूर्णेन्दुश्युतिशालिनी जयकरी (हीं) हीं कारमन्त्राक्षरी,
मातंगी विजया जया भगवती देवी शिवा शंकरी ।
सम्यग्ज्ञानकरी ध्रुवं शिवकरी काशी पुराधीश्वरी,
विद्यां देहि कृपाऽविलंबनकरी माता च हंसेश्वरी ॥५॥

सर्वारंभकरी गदक्षयकरी सद्बुर्म-मार्गेश्वरी,
रूपारूपप्रकाशिनी विजयिनी लक्ष्मीकरी धीःकरी ।
धर्मोद्योतकरी सुधारसभरी काशी पुराधीश्वरी,
विद्यां देहि कृपाऽविलंबनकरी माता च हंसेश्वरी ॥६॥

नानालोक-विचित्रभासनकरी उँकार बीजाक्षरी,
चन्द्रार्कयुति कर्णकुंडलधरी श्रीकार वाराणीश्वरी ।
ब्रह्मज्ञानकरीयशः शुभकरी काशीपुराधीश्वरी,

प्राचीन-अवर्धीन विविध भुद्रावाणी
श्री सरस्वतीैवी - शारदाैवी

શ્રીબ્રહ્માજી અને

પાઠસૂચિ

કલોદ

ધર્માલ

શૈખાડી
(રાખ.)

શુલાગત

જીવન જીવની
અને આ મુર્ત્તેઓ

શૈખાડી
(રાખ.)

विद्यां देहि कृपाऽविलंबनकरी माता च हंसेश्वरी	॥७॥
ज्ञानपूर्णे दयापूर्णे सततं जगदम्बिके !	
ज्ञानप्रतापसिद्ध्यर्थं विद्यां देहि महेश्वरी	॥८॥
इति वाखादिनी सं । १८९१ मि मृग सुद. ११ दि । श्री १०८ श्री प्रधानहंसजी तत् शिष्य कस्तूरहंस..... ली	

२५

भाषान्तर

ज्ञाननाथार्नंदने करनारी, सदा सुखकरनारी, विश्वनी स्वामिनी, शोभाने धरनारी साक्षात् मोक्षने आपनारी, पापोनो क्षय करनारी, प्रत्यक्ष माहेश्वरी, कुमारी, अशुद्धना समूहने पावन करनारी, काशी देशनी स्वामिनी, हंसेश्वरी, शीघ्रहृपाने करनारी, माता तुं विद्याने आप.

१.

साक्षात् पृष्ठिने करनारी, तपना इलने करनारी, विज्ञान रूपी दीपने करनारी, काशीरी, त्रिपुरेश्वरी, हित करनारी, ब्रह्मांडरूपी पात्रना उदरपाणी, स्वर्गद्वारना कमाडने तोऽनारी, काशी देशनी स्वामिनी हंसेश्वरी, शीघ्र हृपाने करनारी माता तुं विद्याने आप. २.

योगार्नंदने करनारी, शत्रुनो क्षयकरनारी, सौन्दर्यरूपी रत्नोना टगलपाणी, ज्ञुदा रत्नोना विचित्र आभूषणने धरनारी, सम्यग्ज्ञान अने विद्यानी स्वामिनी, ब्रह्माणी, पक्षीना वाहनपाणी भगवती, काशी देशनी स्वामिनी, हंसेश्वरी शीघ्र हृपाने करनारी माता तुं विद्याने आप.

३.

वीणा-पुस्तक-पाश-अंकुशने धरनारी, जडतारूपी अंधकारने दूर करनारी, वाराही, शत्रुनो नाश करनारी, उँ कार स्वरूपी, सर्व आर्नंदने करनारी, परास्वरूपा, भयने हरनारी, काशी देशनी स्वामिनी, हंसेश्वरी, शीघ्र हृपाने करनारी माता तुं विद्याने आप.

४.

पूर्णिमाना चंद्रनी कांतिथी शोभती, जय करनारी, हीकार अंत्र स्वरूपी, भातंगी विद्यावाणी, विजया-जया-भगवती-देवी-शिव स्वरूपी-सुख करनारी, सम्यग्ज्ञान करनारी, नक्की भंगल करनारी, काशी देशनी स्वामिनी, हंसेश्वरी, शीघ्र हृपाने करनारी, माता तुं विद्याने आप.

५.

सर्व प्रकारना आरंभने करनारी, रोगनो क्षय करनारी, सद्धर्मना भार्गनी स्वामिनी रूप-अरूपना प्रकाशने करनारी, विजयिनी, लक्ष्मी करनारी, बुद्धि करनारी, धर्मनो उद्घोत करनारी, अमृतरसथी भरेली, काशी देशनी स्वामिनी, हंसेश्वरी, शीघ्र हृपाने करनारी माता तुं विद्याने आप.

६.

ज्ञुदा-ज्ञुदा लोकनी अद्भूतता (रीति-नीति) नो प्रकाश

करनारी, ऐं कार बीजाक्षरपाणी, भूर्य-चंद्रनी कांतिपाणी बंजे कर्णमां कुंडलधनारी, श्रीकार इपा, वागीश्वरी ब्रह्मज्ञानने करनारी यश शुभने करनारी, काशी देशनी स्वामिनी हंसेश्वरी ! शीघ्र हृपाने करनारी माता तुं विद्याने आप.

७.

हे ज्ञान अने दयावी पूर्ण, हे जगदम्बिका ! सतत ज्ञान-प्रतापनी सिद्धिमाटे महेश्वरी तुं विद्याने आप.

८.

संपूर्ण

२६

अनुवाद

ज्ञान का आनन्द करने वाली ! सदा सुखकारिणी ! विश्व की स्वामिनि ! शोभा धरनेवाली ! साक्षात् मोक्ष देनेवाली ! पापों का क्षय करनेवाली, प्रत्यक्ष माहेश्वरी ! कुमारी ! अशुद्ध के पुंज को पावन करने वाली, काशीदेश की स्वामिनि ! हंसेश्वरी, शीघ्र कृपा करनेवाली ! हे माता ! तू विद्या दे ।

९.

साक्षात् वृद्धि करनेवाली ! तप का फल देनेवाली ! विज्ञानरूपी दीप करनेवाली ! काश्मीरी, त्रिपुरेश्वरी ! हितकारिणी ! ब्रह्मांड रूपी पात्र के उदरवाली, स्वर्गद्वार के किवाड़ों को तोड़नेवाली, काशी देश की स्वामिनी ! हंसेश्वरी ! शीघ्र कृपा करनेवाली माता तू विद्या दे ।

१०.

योगानन्द करनेवाली, शत्रु का क्षय करनेवाली, सौन्दर्यरूपी रत्नों की रशि से युक्त अन्य रत्नों के विचित्र आभूषणधारण करनेवाली, सम्यग्ज्ञान और विद्या की स्वामिनी ! ब्रह्माणी ! पट्टी के वाहनवाली, भगवती ! काशी देश की स्वामिनी हंसेश्वरी ! शीघ्र कृपा करनेवाली माता ! तू विद्या दे ।

११.

वीणा-पुस्तक-पाश-अंकुश धारण करनेवाली, जडतारूपी अंथकार को दूर करनेवाली वाराही, शत्रुका नाश करनेवाली, उँकार स्वरूपिणी ! सब को आनन्द कारिणी परा स्वरूप भय को हरनेवाली ! काशी देशकी स्वामिनी, हंसेश्वरी ! शीघ्र कृपा करनेवाली माता ! तू विद्या दे ।

१२.

पूर्णिमा के चन्द्रमा की चांदनी से सुशोभित ! जय करनेवाली हीकार मन्त्रस्वरूपा, मातंगी विद्यावाली, विजया-जया-भगवती देवी, शिवस्वरूपा-सुख करनेवाली, सम्यग्ज्ञान करनेवाली, निश्चय ही मंगल करनेवाली, काशी देश की स्वामिनी ! हंसेश्वरी ! शीघ्र कृपा करने वाली माता ! तू विद्या दे ।

१३.

सब प्रकार के आरंभ करनेवाली, रोग का क्षय करनेवाली ! सद्धर्म के मार्ग की स्वामिनी, रूप-अरूप का प्रकाश करनेवाली, विजयिनी, लक्ष्मी करनेवाली, बुद्धि करनेवाली, धर्म का उद्योग करनेवाली ! अमृत रस से भरी ! काशी देश की स्वामिनी ! हंसेश्वरी ! शीघ्र कृपा करनेवाली ! माता ! तू विद्या दे ।

१४.

भिन्न भिन्न लोकों के वैचित्र्य (नीति-रीति) का प्रकाश करनेवाली, ऐकार बीजाक्षर वाली, सूर्य-चन्द्र की कान्तिवाले कुंडल दोनों कानों में धारण करनेवाली, श्रीकाररूपा,, वागीश्वरी, ब्रह्मज्ञान की करनेवाली, यश-शुभ करनेवाली काशी देश की स्वामिनी हंसेश्वरी ! शीघ्र कृपा करने वाली माता ! तू विद्या दे । ७.

हे ज्ञान व दया से पूर्ण, हे जगदम्बिके ! सतत ज्ञान-प्रताप की सिद्धि हेतु महेश्वरी तू विद्या दे । ८.

। सम्पूर्णम् ।

२७

भाषान्तर

श्री शारदादेवी ए शास्त्रसुभुद्धिनी दाता छे, अनोरमा छे सर्व जननी भाता छे. सभस्त मुर्खताना अयथी रक्षणारी, ते पटुतावाणी विद्याता एवी भारा श्रेयने भाटे थाओ. १.

बरक सरभा उज्ज्यवल हारथीशुङ्क जे सकल विश्वत्रषेय लोकमां प्रसिद्ध छे. राजा-टेपो-सुरेन्द्रने सेवा करवा योग्य छे. ते विद्या-विशुद्धा अने सदा अतिभव्या छे. २.

संसारश्ची भव्यकर सागरथी पार उतारनारी ते भव्य जुलोनी सर्व प्रकारनी पूरेली आशावाणी छे. गुणाना समूहवाणी, सर्व प्रकारना बंधनोने छेदी नाजेली, तेओ हताश छे. तेने जेओअे पृथ्वी उपर वंदन कर्या नथी, तेओ हताश छे. ३.

कल्याणानी भालाने कर्यामान अतिहोशीयार, संमोहन पमाइनारी, ईच्छित कल्पवृक्षनी वेलडी जेवी, हुर्बुद्धिरूपी हरणानो नाश करवा भाटे भालासमान हमेशा भक्तने शिक्षा आपे छे. ४.

आनंदरूपी वृक्षने भाटे पाणीनीद्यारासमान, विज्ञान-सद्दृश्यान ने धरनारी, अति सारभूत, भातंग-येताल-पिशाच-सिंहनो नाश करनारी, हेदीभ्यमान हंसना वाहनवाणी छे. ५.

शुद्ध कपूर अने उतम चंदनोथी पूजा करायेली, प्रभाव वगरनी ईत्यादि दोषोथी रहित, हाथमां रथापन करेला पुस्तक अने भालाथी चुक्त, कमजने धारणा करती, उतम अमृत थी चुक्त छे. ६.

तेजना लावण्यगुणोथी शोभती, पोताना रघुपथी ज हेवीओना समूहनी तर्जना करायेली, अनेक सज्जन लोकोथी आकर्षयेती, स्पर्श-पाताल अने पृथ्वी लोकमां गर्जना करायेती छे. ७.

जे उतम पुरुषो आ लोकमां प्रभात काले श्री शारदादेवीनुं स्तपन भए छे. तेओना धरमां निर्भल काव्य शक्ति, सुख अने उतमकीर्ति (साधुकीर्ति) उत्पन्न थाय छे. ८.

संपूर्णम् ।

अनुवाद

श्री शारदादेवी शास्त्र सुनुद्धि की दात्री है, मनोरमा है, सर्वजन की भाता है। समस्त मूर्खता के भय से रक्षा करनेवाली वह पटुतामयी विधाता मेरे श्रेय के लिए हो ! १.

हिम के समान उज्ज्वल हार से शुद्ध जो तीन-सकल विश्व लोक में प्रसिद्ध है, राजा, देवों सुरेन्द्रों के लिए सेव्य (सेवा योग्य) है, वह विद्या-विशुद्ध एवं सदा अति भव्य है। २.

संसाररूपी भयानक समुद्र से पार उतारनेवाली वह भव्य जीवों की सब प्रकार की आशाओं को पूर्ण करनेवाली है। गुणों के समूहवाली, सब प्रकार के बन्धनों का जो छेदन कर चुकी है, उसको पृथ्वी पर जिन्होने बन्दन नहीं किया वे हताश हैं। ३.

कल्याणमाला देने में अति कुशल, संमोहन प्राप्त करनेवाली, इच्छित कल्पवृक्ष की लता-तुल्य दुर्बुद्धि रूपी हिस्स का नाश करने हेतु भाले के समान वह हमेशा भक्त को शिक्षा देती है। ४.

आनन्दरूपी वृक्ष के लिए जलधारा के समान, विज्ञान-सदृश्यान धरनेवाली, अति सारभूत, मातांग-वेताल-पिशाच-सिंह को नाश करनेवाली, देवीप्यमान हंस के वाहनवाली है। ५.

शुद्ध कपूर तथा श्रेष्ठ चंदनों से पूजित, प्रभाव-हीनता आदि दोषों से रहित, हस्त में स्थापित पुस्तक तथा मालासे युक्त, कमल को धारण करनेवाली उत्तम अमृत से युक्त है। ६.

तेज-सौभाग्य-लावण्य गुणों से सुशोभित, अपने स्वरूप मात्र में ही देवियों के समूह का तर्जन करनेवाली वह अनेक सज्जनवर्ग से आकर्षित हुई। स्वर्ग-धाताल एवं पृथ्वी लोक में उसने गर्जना की है। ७.

इस लोक में जो उत्तम पुरुष प्राप्तःकाल श्री शारदा देवी का स्वन पढ़ते हैं उन के घर में निर्मल काव्यशक्ति, सुख और उत्तमकीर्ति (साधुकीर्ति) उत्पन्न होती है। ८.

। सम्पूर्णम् ।

श्री सरस्वती रत्नोत्तम

चन्द्रार्ककोटिघटितोज्ज्वलदिव्यमूर्ते,
श्रीचन्द्रिका कलितनिर्मलशुभवस्त्रे ।
कामार्थदायिकलहंससमाधिरूढे,
वागीश्वरि ! प्रतिदिनं मम रक्ष देवि ! ॥१॥

देवासुरेन्द्रनतमौलिमणिप्रोचिः,
श्रीमञ्चरी निबिडरञ्जितपादयुग्मे ।
नीलालके प्रमदहस्तिसमानरूपे ,
वागीश्वरि ! प्रतिदिनं मम रक्ष देवि ! ॥२॥

केयूरहारमणिकुण्डलमुद्रिकादैः,
सर्वागभूषणमुनीन्द्रनरेन्द्रवन्द्ये !
नानासु रत्नवरनिर्मलमीलियुक्ते,
वागीश्वरि ! प्रतिदिनं मम रक्ष देवि ! ॥३॥

कंकेल्लिपल्लवविनिन्दितपादयुग्मे,
पद्मासने दिवसपद्मसमानवस्त्रे ।
जैनेन्द्रवक्त्रभवदिव्यसमस्तभाषे,
वागीश्वरि ! प्रतिदिनं मम रक्ष देवि ! ॥४॥

मंजीरकोत्कनककेकणकिंकणीनां,
कांच्याश्च झंकृतरवेण विराजमाने ।
सद्गर्मवारिनिधिसन्ततवर्द्धमाने,
वागीश्वरि ! प्रतिदिनं मम रक्ष देवि ! ॥५॥

अर्द्धेन्दुमंडित जटाललितस्वरूपे,
शास्त्रप्रकाशिनि समरस्तकलाधिनाथे !
चिन्मुद्रिका-जपसराऽभय-पुस्तकांके,
वागीश्वरि ! प्रतिदिनं मम रक्ष देवि ॥६॥

डिण्डीरपिण्डहिमशंखसितांशु हरे,
पूर्णेन्दुविष्वरुचिशोभित-दिव्यवाचे ।
चाञ्चल्यमानमृगशावललाटनेत्रे,
वागीश्वरि ! प्रतिदिनं मम रक्ष देवि ! ॥७॥

पूज्ये पवित्रकरणोन्नतकामरूपे ,
नित्यं फणीन्द्रगरुडाधिपक्तिन्द्रेः ।
विद्याधरेन्द्रसुरयक्षसमस्तवृन्दैः,
वागीश्वरि ! प्रतिदिनं मम रक्ष देवि ! ॥८॥

। सम्पूर्णम् ।

भाषान्तर

सूर्य अने चंद्र थी उत्कृष्ट रथायेल उज्ज्वल हित्यमूर्तिवाली! शोभायमान चांदनीना। समान मनोहर - निर्भय अने उज्ज्वल पश्चायाली!, भनवांछित ने आपनारी - राजहंसनी उपर सारी रीते विराजमान थयेली हे वागीश्वरी हे वी! दररोज भाँडु रक्षण करो। १

हे यो-दानवो अने ईन्द्रोना नभेला भुगुटभणिओना। किरणोनी सुंदर मंजरी (गुच्छ)थी गाढ़ रंगायेला चरण युगलवाली (अत्यंत) काणा डेशवाली! अत्यंत मध्यरता हाथीना समान गमन (गजगामिनी)वाली, हे वागीश्वरी हे वी! दररोज भाँडु रक्षण करो। २

हे बाजुबंध-हार-भुक्तुक्तुल-वाटी विगेरेथी विभूषित थयेला सर्व अंगोवाली, भुनिवरो अने राजाओने वंदन करवा थोग्य! भुदाभुदा प्रकारका सुंदर उत्तम रत्नोथी अने निर्मल मुकुटथी युक्त थयेली! हे वागीश्वरी हे वी! दररोज भाँडु रक्षण करो। ३

हे अशोकपृथक्ना कोमण पांडाले तिरस्कार करनारा चरण युगल वाली! पद्मासनवाली! (कमणउपर विराजेली)! सूर्य कमणसमान भुजवाली! जिनेश्वर(भगवान)ना भुजभांथी उत्पन्न थयेली दीत्य समस्त भाषावाली! हे वागीश्वरी हे वी! दररोज भाँडु रक्षण करो। ४

ठांडरना, संबधी सुंदर हे किणकिण अवाजवाली घुघरीवाला कंदोराना झणकारवाला अवाजथी शोभायमान, (तथा) सळभृष्टी समुद्रनी जेम सदाय यधती! हे वागीश्वरी हे वी! दररोज भाँडु रक्षण करो। ५

मर्तक उपर अर्धचंद्र थी भंडित अने जटाथी मनोहर उपवाली! शास्त्रोनो प्रकाश करनारी! समस्त कला (योसठ)ओनी स्पामिनी! ज्ञान मुद्रा - अल्प भुद्रा - ज्ञपमाणा अने पुस्तकथी युक्त! हे वागीश्वरी हे वी! दररोज भाँडु रक्षण करो। ६

समुद्रझीणनो समूह, हिम, श्वेतशंख अने किरणोना हारवाली! पूर्णिमाना चंद्रविंबना किरणोथी शोभापामेली, दीत्यपाणीवाली! अपण हरणबाणना ललाट अने नेत्रवाली! हे वागीश्वरी हे वी! दररोज भाँडु रक्षण करो। ७

हे पवित्र कार्योथी उत्कृष्ट भनवांछित स्पृशपवाली! शेषनाग-शङ्काधिपति, (हेयोनी ओक जाति), विद्याधरोना स्पामी, हेयो - यक्षोना समस्त समूहथी पूजनीय! हे वागीश्वरी हे वी! दररोज भाँडु रक्षण करो। ८

संपूर्ण।

अनुवाद

सूर्य और चन्द्र के द्वारा उत्कृष्ट रची गयी उज्ज्वल दिव्य मूर्तिवाली, शोभायमान चांदनी के समान मनोहर निर्मल और उज्ज्वल वस्त्रोवाली! मनवांछित देनेवाली, राजहंस पर विराजमान हे वागीश्वरी देवी! मेरी सर्वदा रक्षा करो। १

देवो-दानवो एवं इन्द्रो के द्वाके हुए मुकुटो की मणियों की किरणों की सुंदर मंजरियों से गहरे रंगे हुए लाल चरण युग्मवाली, श्याम केशवाली! अत्यन्त मद झरते हाथी के समान, गजगतिवाली, हे वागीश्वरी देवी! मेरी सदा रक्षा करो। २

हे बाजुबंद, हार मुकुट, कुंडल, अंगूठी आदि से सारे अंगों में आभूषण वाली! मुनीन्द्रो और नरेंद्रो के लिए बंदनीय! माँ भाँति के सुन्दर उत्तम, रत्नों से निर्मल, मुकुटवाली! हे वागीश्वरी देवी! मेरी सदा रक्षा करो। ३

हे अशोक वृक्ष के कोमल किं लयो का तिरस्कार करनेवाले चरण-युग्म वाली! पद्मासने! सूर्यकमल के समान मुखवाली! जिनेश्वर के मुख से उत्पन्न दिव्य समस्त भाषावाली! हे वागीश्वरी देवी! सदा मेरी रक्षा करो। ४

हे सुवर्ण झाँड़ा (नूपुर) की सुन्दर किन-किन आवाजवाली! घुँघरुदार करधनी की झांकार से युक्त ध्वनि से सुशोभित, सद्दर्म-रूपी समुद्र की तरह बढ़ती हुई हे वागीश्वरी देवी! सदा मेरी रक्षा करो। ५

मस्तर पर अर्धचन्द्र से मंडित और जटा से मनोहर रूपवाली! शास्त्र का प्रकाश करनेवाली! समस्त कलाओं की स्वामिनी! ज्ञानमुद्रा, जपमाला, अमेय मुद्रा और पुस्तक से युक्त हे वागीश्वरी देवी! सदा मेरी रक्षा करो। ६

समुद्रफेन की राशि, हिम, श्वेत शंख और किरणों के हासवाली पूर्णिमा के चन्द्रबिम्ब की किरणों से शोभा पायी हुव, दिव्य वाणी वाली! चपल हिरन के बच्चे के ललाट और नेत्रवाली, हे वागीश्वरी देवी! सदा मेरी रक्षा करो। ७

हे पवित्र कार्यों से उत्कृष्ट मनवांछित स्वरूपवाली! (शेषनाग गरुडाधिपति, किन्नरेन्द्र, विद्याधरेन्द्र, देवो और भक्षो के समस्त समूहों से हे पूजनीय! हे वागीश्वरी देवी! मेरी सदा रक्षा करो। ८

। समाप्तम् ।

श्री पञ्चसुंदरकविकृत- श्री
सरस्वतीस्तोत्रम् ।

श्री महावीर जैन आराधना केन्द्र कोला १५१२९

वपुः कूर्माकारं हरिसुचकार प्रसभतुः,
त्वदीयांहि द्वंद्वेत्रिमधिलषन्नस्तथिषणः।
ततः स्पर्द्धाकाराधुक्षमनु वराहत्यवगमा -
न्महद्विस्तुल्यत्वं भवति परितापाय महते
रणतिसंजीरंते चरणमरुणालक्तकरसा,
च्छविद्रेषि क्वाणकणितसुभसीभाग्यसुभगं ।
ततच्योतद्रोचि: प्रकरझारधारं सममुखं,
सुखं तांबूलेन स्वयमिव कर्वेष्टय शिक्षे !
गतं मंदं मन्दं रणरणितज्ञंकारसुभगं,
पदं सन्ध्यग्रामार्घव्यवहरणसंसूचककलं ।
चरीकर्ति स्वैरं तवचरणयोः सिक्षितुमलं,
सलीलाविन्यासं किमपि कलहंसः कलकलं
त्वदीये जंघे वै स्मरशरनिषंगाकृतिधरे,
नखव्याजाद्वेन्द्रु द्विगुणित शरोऽसौ स्मरभटः ।
निरीक्ष्य त्रैलोक्यं व्यथयितुमहो वेद्यमनयद्,
विभुः को वा न स्यात् तव, जननि ! संसर्गवसतः
तपस्यामभ्यस्थत् पदनितलमाधाय निजकं,
शिरः शीतोष्णादिर्व्यसनमधिसोदु वनगता ।
त्वद्वर्वोरुर्वर्णशो स्रदिमगुणितां स्वस्थ कदली,
दलीकारात्तकिं ध्रुवमियमलंभिद्युतिजुषोः
सुनाशीरस्फूर्जत्करिपरिवृडप्रांशु शितिमा,
सुरच्छुंडादंडः कवलितकरो हीत इव ते ।
यद्रूरसंवीक्ष्याप्रतिमतम-सौंदर्यसुभगो !
भवत्या: सौभाग्यं भगवति ! वतामन्यसद्शम्
अलंकुरंत्रास्ते भगणकटिसूत्रव्यतिकरं,
कटि प्रस्थं दिव्यद्युमणिगुणितांतर्मणिमयम् ।
मुहुः स्पर्द्धा धत्ते तव जधनविस्तारगुरुता,
गुणाभ्यर्थीव्यर्थीकृतसुकृतकः कांचनगिरिः
नितंब्राग्भारः महजनिजशृंगारसुभगो,
नगेशः पुण्यार्थी जननि ! तुलयामः कमपरां ।
अपि स्यात् सादृश्यं सुकविरचितानामिहिगिरां,
महाभाष्यार्थेषु द्वयमितिद्यतस्त्वत्क्रमजुब्रां
गिरामीशे यन् मां तवकरककांचीमणिमयी,

रणत्कारैः स्फरैः स्फुरितमतिमुच्चैः प्रकुरुते ।
लसत्तकोल्लासैः मधुरिमविलासै विलसितं,
वचोभिः प्रव्यक्तं कविजनमनो हारभिरिव
गभीरं ते नाभी बीलमलसमहाय नितरां,
मराला रोमाली तरुणभुजगीव प्रविशति ।
तमः स्निग्धामुग्धाकुटिल कचकेकि, प्रतिभयात्
प्रतिभयाटीकटीस्तत्रस्यांतः शितमणिशिखावद् विजयते ॥१५॥

समुत्खातालानप्रतिभसुभनाभी विलगलत्,
तनुत्वद्रोमाली सृष्टिरिव ममादोद्दुरमदः ।
कृतं तारुण्याख्य द्विरदनपतिस्तेनकुचयो,
द्वयं वासुं वासुं क्षमथकटिमृगेन्द्र प्रतिभयात्
हवि: कुङ्डं रथं विषमविशिखश्रोतियपते,
स्तव श्यामारोमावलिरजनिधूमभ्रमकरी ।
ततो वशं चक्रेसकलमपि शङ्केश्वरपदं,
पदं चेदनाभीष्टपदमिव जगन्मोहनविधेः
त्वदीया थां रोमावलिवलित रज्जौसतिसति;
त्वदीयै लावण्यद्युतिभरजलैः पूर्णहृदये ।
पुरो नाभीकूपे कुचकलशयुग्मे षितृष्टिः,
पयः पानैरानन्दय तनयभूतस्य जननि
गभीरत्वत्राभी हृदि जलदनीलद्युतिजुषिः,
भूमावर्तज्योति जंलकिरणजंबालकलिते ।
लसन्ती त्वद्रोमद्युतिविततधूमावलि रहो,
विपर्यस्ते हेतावनुमितिमतां संभ्रमपदम्
अहो मध्ये मध्यं करतलमलंभित् त्रिवलितं,
त्रयी सोपानानामकृतसुकृते नाभि सरसि ।
यतः स्नात्वा कामस्तनस्तुकुशाध्याजलिविधे,
विधानात् त्रैलोक्ये मदयति मुनीनामपि मनः
तवामंदानंदस्फुरितमकरंदैकरसिकै,
रमंदाना वृन्दै स्तुभवनसाप्राज्यभवनै ।
विशंकंप्रत्यङ्गंस्तुतिगुणगणोद्वीतिमुखर,
प्रवृत्तिं कुर्वद्विः कृशमुदरमाख्य सदसदी
अमन्दं मंदारस्तवकमनुचक्रे तव नव,
स्तनद्वंद्रं दीप्यत्कनककलशभ्रांतिजनकम् ।
यतः कुंभाकारं करिकलभकुंभद्वयमयो,
धूबं पूर्वेभ्यासे जननि करलेखोजनि विधेः
स्वथं तन्वी मध्ये धरणिधरपीनं कुचयुगं,
शरदराकाश्वेतद्युतिसुमुखि ! तत् किं शितिमुखम् ।
नितान्तं मृदुंगी तदधिकमधिस्तव्यकठिनं,

बहिस्तात्रियां सुहृद इव वैधमर्यवशतः सरस्तीरे नीरे करशशशिरधेत शिशिरे, व्रसच्छ्रद्धंदं निशिशिशिरभानुन्थविरहात् । ततस्तस्थौ वक्षःसरसि तवचक्रेन्दुरुदगात्, द्रिधानं वा जातु प्रतिफलति धातु न वितथम्	॥२३॥	यतो बिम्बं बिम्बं समजनि ततस्तेन सदृशं, प्रवालं कः कुर्यात् त्वदधरसुधांधः श्रुतविदा । त्वदीयो यद्योष्टस्तुलयतु मिथः सूक्तिरचना, प्रवादैः सादृश्यं घटयतु यदन्योन्यविषयं	॥३३॥
कुचद्वंद्वं चैतत् कुसुमशरतारुण्यनृपयोः, सुमुक्तासुगं गंगातटपटकुटीयुग्मभितः । वर्भा मुक्तादामत्रिदशतटिनी नीरनिकरा, यितश्रीभिः पूर्णकलशयुगलं मुद्रितपिव	॥२४॥	करांगुल्त्यावेधास्तवमुखमिवाधाय निभूतो, निरक्षिष्ट स्पष्टं ननु तनुविधान व्युपरमे । कदोतपन्नं भेजे चिबुकमतिसौदर्यसुभागं, प्रथलो मध्यस्थः सफलयति कार्यं हि महतां	॥३४॥
अस्मौ सांबर्णाद्रिस्तुहिनगिरिरेतद्वयमयोः, मिथोऽप्यकीभूय स्वगरिमतुलामंचतियदि । विभु ग्रंस्वर्गागाधवललहरीद्योतशिखरः, पराजेतुं हारावलिविलसितं त्वल्कुचयुगम्	॥२५॥	स्मितव्याजाहंतच्छदुरुचिमिवादाय चक्रु वा, उभे संधेबालातपतपनशोणाधरलते । तथोरंतर्वेधाः प्रतिदिनमिदं भ्रामयति चेत्, तथापि त्वन्नापि स्मितरुचि-पराच्चर्यामपिकलम्	॥३५॥
विभुः कम्बुः किं वा भवति भवती कंठकदली, व्यतीकं त्रैलोक्यं तिसृभिरपि रेखाभिरकृत । विपंची वादिते सरस रस-संगीतरचना, विधी वेधाग्रामत्रिकनिकरविश्राममकरोत्	॥२६॥	व्ययीकारात्कामोद्वितय-शरशेषस्तु शरधीः, चकार त्वन्नासां तिलकुसुम-नालावयविनीं । त्रिविश्वव्यामोहे त्रितयविशिखानां विजयिनां, समुख्यो वैमुख्यस्तदनिल इतीष्टे श्रुतिमिव	॥३६॥
कलं कंठान्मन्ये मधुमधुरकूजत्कलकलं, समाकण्याकर्णं पिककुलमलं शिक्षितुमतः । समेच्छन् माधुर्यध्वनिमनुकुहरात्रिजनिता, श्रुवं सिद्धिं स्तस्मादिति खलु चुकृजेहि किल कुहः	॥२७॥	अहं मन्ये धन्ये त्वदधरसुधाशीकरशर स्तटेचक्रद्वंद्वं मुखविधुवियोगव्यसनितां । इतश्रेतश्चैतन्यनयनयुगमुच्चैः प्रकुरुते, चलल्लोलापांगत्वरतरललीलाविलसितम्	॥३७॥
दूयन्ते दोवंलीकरकमललीलाकुमुमिता, ददाने वाऽजस्रं प्रणतजनताभीप्सितफलं । न तस्ये तन्मातः करतलमलं त्वच्चरणयोः, प्रसादार्हं भूयान्ममशिरसिकोटीरसदृशम्	॥२८॥	विवादे त्वत्रेत्रद्युतिभिरभितः संप्रतितरां, पराजित्वा चक्रे शितिकमलमानीलवदनां । कटाक्षव्याक्षेप-क्षपितहरिणीलोचनयुगं, श्रितश्रीभिः श्रीभिः सुखय सुखमासुंदरमुखि	॥३८॥
इयं रेखारोमां तरलतरदंडं हृदिपुनः, कुचालाबुद्धं वसति सुतरां वृत्तपतुलं । गले तंत्रीरेखा त्रितयमति वैदग्ध्यमधुरा, रणद्वीणावक्त्रात् तव ननु किरन्तीव सुगिरः	॥२९॥	शशद् छद्यच्छायामिषमुखशलाकां जितदौगा, कृतीकारैपम्यप्रतिम-मुकुरुंदीकृतविधुं । शशांको वैणांकस्त्रिभुवनजनख्यातमहिमा, हिमांशुच्चै वेधाः विघटयति चैनं घटयति	॥३९॥
मृणालं यद्वालं करकमलमंभोजतुलया, त्वदीयाभ्यां दोभ्यां कतमकविरेक्यं तुलयति । प्रकृत्या यद् धस्ते जडजनितमंतर्जिमतां, ग्रांशवारीशानां प्रणिगदति पंचावयवताम्	॥३०॥	जगज्ज्योतिर्ज्ञालारुचिरुचिरजालो ज्वलमहः सुधापुंजीकारद्युतिपनितिरस्कारनिपूणैः । कथं ते साधम्यं मुखमुखरतेजोभिरभितः, समस्तं वा व्यस्तं त्रिजगदभिभूतं सुखमयाम्	॥४०॥
सदेतद्वासत्यात् सदसदपि वस्तुत्रिजगति, त्रिधेतत्सापेक्षं प्रणयनयवादै विदुषां । इतीव स्याद्वादं वदति सुदति ब्रह्मगतिं, मुकंठि ! त्वल्कंठे स्फुरघटित-रेखात्रिकमिदम्	॥३१॥	सुधांशु शंडाशुः सुरपतिसुधाकुंडमथवा, मुधा यद् वाचार्यः किमुत विवृधानामथ सुधा । मदीयं चेतश्चेन्मधुमधुरशोणाधरमुदा, रसैः सान्द्रासूक्तिः किरति तव वक्त्रात् नवनवा	॥४१॥
	॥३२॥	भूवौ सजीभूतं धनुरतनुवीरस्यनिश्चितः कटाक्षेषु क्षेपैस्त्रिजगदपि वेद्यं कलयति ।	

पराग स्तस्यायं हरमयनहव्यासनहुतं, धनुः पौष्यं पूर्वं भवतु भवभंगाय भवताम्	कथंचिद् वार्कोश्तु कविभिन्नभूता भगवती, कवित्वे वक्तृत्वे किल कमलवासातदपैः ।	॥४२॥
शिरः कंठादीनां प्रभवपदमासाद्य बहुशः, समाकीर्णः वर्णाः कथमपि न मान्ति स्म भुवने ।	न चास्माभिस्तावत् परिचितचिदानंदलहरी, परीरंभस्यूता ध्वनिपथमती तां परिचिता	॥५२॥
श्रवः कूपेपालिश्रवणशरणीभूयवचनः, प्रवाहा गच्छन्ति त्वदधरसुधासिंधुजनिता:	स्वतन्ना ते शक्तिः स्मरहरजटाजूटटिनी, तरंग व्यासंगामलकमललीला लसवती ।	॥४३॥
स्मितस्मेरोल्लास-प्रसुमरकपोलद्वयगुरुः प्रभाभारै धूमावरुणशशिनौ निर्मलरुची ।	सहार्थालिंकरै नवनव भगवास्त्रकरणे; पराधीना तेषां भवतु भवती नाथिवसति	॥५३॥
चलत्ताराकारध्मजनकमुक्तापरिवृत्तौ, तरां दोलायेते घनकनकताङ्कमिषतः	यदग्र ग्रावाणो गिरिगिरिषु गुब्बीं निजगिरं, गुणन्तु ब्रह्मांडोदरविवरकुक्षिंभरतया ।	॥४४॥
त्वदीये यदभालस्थलविमलचंद्रस्य तमसा, गृहीत(ता)द्वे बिष्वे धनुरतनुसज्जीकृतमिदं ।	तदन्य वैदग्ध्यं तवनवसुधासिंधुलहरी, परिस्यूतं वाचं पदललितलीला विलसितम्	॥५४॥
भूवो युग्मं तस्माद् धूकमखिलविश्वस्यजयिनी, महासिद्धि स्तस्याप्यजनि वितनो विस्मयपदम्	त्वमस्वा त्वं तात स्त्वमसि परमं पित्रमधिकः, सखा त्वं भ्राता त्वं भगिनि वरबंधु स्त्वमसि मे ।	॥४५॥
सह स्पर्द्धा चक्रे त्वदलककलापैरथमिथः, कलापै मायैस्तवरुचिकलापेन विजितैः ।	यशः ख्याति लक्ष्मीः परमतमविद्या त्वमपरां, किमद्वैतब्रह्मात्मविवरकमित्तिः	॥५५॥
अपूजि त्वत्केशग्रथितकुसुमैस्तेष्वपि च तै, ददे वार्द्धं चन्द्रं करकृतमनादृत्य नितराम्	नृलोके लोकेषु ध्वनिजननिभाषात्मकतया, दिवि स्वर्गेहानां स्फुटमुकुटमाणिक्यमणिभिः ।	॥४६॥
शिरोजा राजन्ते तव शिरसि लावण्यसरसि, जलानां जंबालाः किमथ करवालाः स्मरपतेः ।	नभस्ताराकारद्युमणिरभणीयं त्वदनुभिः जगदव्याप्तं दिव्यै मणिभिरिव पर्याप्तमभितः	॥५६॥
चमयोऽधःपुच्छै निंजचमरबालत्वजनितं, ब्रुवाणा श्रापल्यं कथमथ बुधस्तेनतुलयेत्	जगन्मातः प्रातः समुदितसहस्रांशुकिरणं, रुणांगीमानंगी जपति सुभगाद्याभिरभितः ।	॥४७॥
शिरोजव्यानद्वप्रगुणमणिमंदारलतिका, प्रसूनव्यामिश्रच्छविरजनिवेणी शबलिता ।	तदा लोकादेव स्मरशरभरक्षेभितदृशां, वशीकारः साक्षादमरतरुणीनां प्रभवति	॥५७॥
तमोवा वाहिन्याः कुसुमविशिष्यद्वृततमं, विलीनं वा शंके तवनव मुखेन्दो रुदयनात्	पराविद्या विद्या त्वमसि वरदानप्रणयिनी, चिदाकाराशक्तिसकलभुवनव्यापकतया ।	॥४८॥
विशंके निःशंके चिकुरनिकरंबद्युतितति, प्रवाहानां मार्गं समसृजत सीमंतशिखतः ।	परानंदस्यंदामृतसमुधांभोधिलहरी, सदा नंदा वेद्या जगति जयति ब्रह्मपरमा	॥५८॥
विधिः किं वा नंगो रतिमधुसखोनेन सुपथा, जगजेतुं गन्ता कचकुसुम-भंदारगहने	अहो पूर्वं रस्यं नववदनपद्मं स्मितशितः,- प्रभा नित्योद्दिन्नं विधुरितरबीन्दुतुतिभरं ।	॥४९॥
भूवी नीलः शंख स्तवजननि ! शंखौ मुखकरौ, महापदा घदो नयनयुगमुद्दिश्यमकरः ।	चिदानंदामोदस्वरस-मकरंदैकरसिकं, मदीयं दाढ्ढं भ्रमर इव तत्रैव रमतात्	॥५९॥
मुकुन्दः कुन्दो वा दशनततिरंही तु कपठो, वपु वर्चोजालं तव नव निधीनां प्रतिनिधिः	कलानां पारीणात् कविजनधुरीणाः नृपतिभिः, सदामान्या धन्या गुणगणमणिवातनिधयः ।	॥५०॥
गदायाव्याधातै जंनयसि भयं वैरिमनसां, त्रिशूलेन प्रोता स्त्रिभुवनजनद्वेषि जननाः ।	स्मरन्त्येके केचित् सकलजनश्रृंगारलहरी, मिव पृथ्वीं बीजस्फुरितरुचिस्पां तव तनुम्	॥५१॥
परानंदीभूय स्वमनसि ममोन्मेषितदृशोः, सुधीभूय स्वाद्यं जननि ! तवरूपं विलसिताम्	नचार्ब्बाचां वाचां तव जननि ! गम्यास्तुतिरिति,	॥५२॥

प्रयासो नास्माकं भगवति ! भवत्या भवतु ते ।
कृतो गांगे गंगामतनुत रम्यांजलिविधिः,
पद्मपूर्णः सर्वं तत्वं चतुरवाचां विलसितम् ॥६१॥

विद्या तांडवमंडनाय कवितालंकारं चूडामणिः,
त्रिशेषामनुरंजनाय जनता श्रृंगारहारेपमः ।
ख्यातः पार्थिव एष बीजमिव यः शब्दागमानां निधिः,
जीयाल्लेतसि पद्मसुंदरकवेराचन्द्रतारावधिः ॥६२॥

आ स्तोत्रना प्रथम पांच श्लोको प्राप्त थ्या नथी. ह.लि. प्रतनुं प्रथम पत्र
नथी माग. कृष्णसम्प्रयां रविवासरे लिप्तं गुर्जरलोकागच्छ श्री

कृष्णर्षिणा ॥ श्रीरस्तु ॥ श्री ॥

इति श्री पद्मसुंदर विरचितं सरस्वती स्तोत्रं सम्पूर्णम् ॥६३॥ संवत् १८४७

२६ भाषान्तर

जे नी बुद्धि अस्त थई गई छे ऐवो हरि तारा चरण कमलनी
उंचाईने ईच्छितो छतो काचबाना आकारना शरीरने करे छे, ते
पछी वधु रप्यनि करता बिचारो पराह (भूंड) इप बनी गयो,
अरेखर मोटानी साथे तुल्यता करवी ते मोटा परिताप माटे थाय
छे. ५.

रणकता नेउरीयावाणु लाल अलताना रसनी कांतिनुं छेखी
ऐवुं तारुं नुपुर झंकारना अपाजथी शुभ - सौभ्य अने सुलभ
तारुं चरण छे अने ते चरणमांथी झरती कांतिना झरणानी
घारपाणुं मारुं भुज सुमे-सुमे जाए हे शिवा ! तांबूलथी मंडित
कर. ६.

मंद मंद गतिवाणुं रणकता झंकारथी सुभग, सम्यग मार्ग
उपर चालयानी कलाने सुचयतुं तमारा चरणानुं जे लीलापूर्वक
मुकातुं इगलुं तेने शीखया माटे ज जाए लकहंस कलकल मध्यर
अपाज करी ज रहो छे. ७.

कामेवना बाणाना भाथानी आहुति घरती तारी जंधाओने
जोईजे नभनाभहानाओथी अर्धचंद्र झारा लेवडा (डबल) थई
गयां छे बाण जेना ऐवो काम सुलभ नणोय लोकने व्यथा आपवा
माटे वीधिवानु लक्ष्य बनाये छे. अरेखर हे भाता ! तमारा संसर्गथी
कोण समर्थ न थाय? ८.

पृथ्वीतस उपर पोताना भाथाने मुकीने हंडी अने गरभीना
दुःखने सहन करवा माटे वनमां गयेली तपस्यानो अन्यास करती
डेणे पोताना पडे पड करीने, हे पृथ्वीनी स्पामिनी पावेवी !
तारा ज चमकता उरुनी मृदुताना शुएने शुं प्राप्त क्यो ? ९०.

हे अप्रतिम सोंदर्यथी सुलग भगवती ! तमारुं सौभाग्य तो
अरेखर अनन्य छे, जे तमारा बने उज्ज्वल साथाने जोईने तो

ईन्द्रना शरजता ऐं रावणाहाथीनो अत्यंत उज्ज्वल कांतिथी
यमकतो शुंडांड लज्जा पामी दुंटीयुंपाणी (संकोचाई)ने बेसी
गयो. ११.

हे भगवती ! जे नी केडबो भाग ताराओना बनेला कंदोराना
संबंधने अलंकृत करी रहो छे, जे भाँ दीप्य सूर्य सरभा भणि
जूंथेला छे ते कांचनगिरितारा ज्ञान स्थणाना विस्तारनी मोटाईना
गुणानो अन्यथा थई पोताना सुहृतने व्यर्थ करतो पुनः रप्द्या
करी रहो छे. १२.

हे जननी ! सहज पोताना शृंगारथी सुभग, निर्तंबना
विस्तारनो उठाय अने हिमालयनो पहाड, आ बनेमां अमे कोनी
तुलना करीये ? जे भ म क्षाय कोई उतम कविये र्येली वाणीनुं
महाभाष्यना अर्थमां सादश्य भली जाय तो ते बनेनुं सादश्य
तमारा चरणा ने शहणा करपाने कारणोज होयने ? १३.

हे वाणीनी र्यामिनी ! तारी भणिमय सुपर्णाधित केड,
मेखला (कंदोरो)ना इलाता रणकारथी भने अकदम स्फूरयमान
मतिवाणो करी हे छे. जे भाँथी यमकतां तर्कना उल्लास अने
वितासथी युक्त कवियोना भनने हरी ते ऐवो वचननो वितास
व्यक्तपणे विलसे छे. १४.

हे देवी ! तारो नामि भाग बील जेवो गंभीर छे त्यां उदर
उपर पथरायेली अंधकार जेवी स्निग्ध अने मुग्ध रोभराणु तारा
वांका केश पाश ढपी भयूरना भयथी जाए जुपान नागाणी अत्यंत
चंचल थई बीलमां प्रयेश करती होय तेम लागे छे ते कटीसूत्रनी
अंदर श्याम भणिनी शिखा जेवी विजयमान छे. १५.

उजेडी नाखेल आलान स्तंभना बील सरभी नाभिथी
नीकिणी पातणी तारी रोभराणु ढपी अंकुशे, पातणी केड़पी,
मृगेन्द्रना भयथी भागतां तोझानी तझाईडपी हाथीने कबजे
करी, जाए स्तनङ्गपीटेकरानी पासे बांध्यो न होय तेलुं लागे छे.
१६.

तारुं नाभिस्थान जे छे ते जाए जगतने वश करवा माटेनुं
स्थानभूत रम्य होमुंड न होय तेलुं शोभे छे, जे होमुंड
कामेवङ्गपी चाङ्गिकनो होय तेम लागे छे. अने तारी नामि उपरनी
जे श्याम रोभावली छे ते धुमाडानी भांति करनारी भनी, तेनाथी
ते सधार्ण य ईन्द्रनां ओश्वर्यने ते वश करी लीद्यु छे. १७.

हे सती ! तारा उदरपर रहेली रोभावली वणोला दोरडां जेवी
शोभे छे अने तारी, नाभिनो जे कूप छे ते लावण्य अने कांतिना
जलथी परिपूर्ण थयेलो छे त्यारे स्तनङ्गपी घाडाओथी सुशोभित
हे जननी ! तृष्णातुर थयेला पुत्रने पयः पानथी आनंदित कर. १८.

तमारो नाभिङ्गपी द्रह गंभीर अने मेघ जेवी बीलधुतिवाणो
छे तेमां यकाकारे धुमती ज्योतिङ्गपी जल अने डिरणोङ्गपी कीचद
छे त्यां आगल तमारी सुशोभित रोभराणुनी कांतिङ्गपी इलाती
जे धुमाडानी पंक्ति छे ते हेतुनो विपर्यास थपाथी अनुभान
करनारा पंडितोने भांतिनुं स्थान छे. धूम होय त्यां अभिहोय

प्रकृतिनी भाष्याधारी
श्री सरस्वती देवी

ਪੰਜਾਬ

सांतेज

हस्तप्रत

तारंगा हील

सिद्धपुर

लंडन

कारुण्यरीला

अजरी (राज.)

એને બદલે અહિ જલનો કુંડ છે તેથી હેતુનો વિપર્યાસ છે. ૧૮.

તારો મુષ્ટિ મેય મદ્યભાગ જે ત્રિવલીઝપ છે એ સરસ રીતે રચાયેલ તારા નાભિ રૂપી સરોવરમાં કામદેવે ત્રણ સોપાન ન બનાત્યાં હોય તેવા શોભે છે, કામદેવ તે સોપાનદ્વારા સ્નાન કરી, સ્તનથી ઉત્પત્ત થયેલી જે ડાબ તેનાથી અધ્યાજલિનું એવું વિદ્યાન કરે છે કે જેનાથી ત્રણો લોકમાં રહેતા મુનીઓના મન પણ અહો ઉત્તમત બની જાય છે. ૨૦.

તારા અંદ આનંદરૂપી સ્ફુરાયભાગ જે મકરંદ તેના જ એકમાત્ર રસીયા, અનુભૂતિ સાખ્રાજ્યના ભવનરૂપ, પંડિતોના સમૃહોએ બિઃશંક પણો એક એક અંગની સ્તુતિ અને ગુણગણનું ગાન કરવામાં, અને સત્ત-અસત્તની વાચાળ પ્રવૃત્તિને કરતાં છતાં તમારા ઉદરને સાથ ફૂઝ કરી દીધું. ૨૧.

તમારું નવીન સ્તનયુગલ જે દૈદીઘ્યભાગ સુવર્ણકલશની ભાંતિને ઉત્પત્ત કરે છે તે અંદરપણે મંદાર પુષ્પના ડોડાનું અનુકરણ કરે છે કારણ કે (સ્તન બનાવતાં પહેલાં) વિદ્યાતાએ પૂર્વભૂયાસમાં કુંભના આકારમાં હાથીના બરચાના ગંડસ્થલને રેખાંકન રૂપે કર્યા હતાં. ૨૨.

તું મદ્યભાગમાં બિલકુલ પાતળી છે, તારું સ્તનયુગલ પર્વત જેવું પુષ્પ છે. તું શરદ પૂર્ણિમાના ચંદ્ર જેવી સુંદર મુખપાળી છે તો કેમ શ્વેતમુખ છે? તું અત્યંત કોમળ છે અને સ્તનયુગલ દઢ અને કઠોર છે, ખરેખર તારા પોતાના સ્વભાવથી વિપરીત હોવાના કારણે જ મિત્રની જેમ સ્તનયુગલ બહાર નીકળી આવ્યું છે. ૨૩.

સરોવરના કિનારે ચંદ્રમાના જેવા શ્વેત અને શીતળ જળમાં વસતુ ચક્કવાફનું જોડલું રાત્રીકાળે ચંદ્રમાના ઉદયથી ઉત્પત્ત થયેલા વિરહને કારણે તમારા વક્ષસ્થળરૂપી સરોવરમાં વસ્થું અને ત્યાં જ તમારા મુખ રૂપી ચંદ્રનો ઉદય થયો. ખરેખર! વિદ્યાતાએ નિર્મિતું અન્યથા થતું નથી. ૨૪.

તમારા સ્તનયુગલ કામદેવ અને યોવનરૂપી રાજાના મોતીની માળાથી અલંકૃત, ગંગાના કિનારે નાખેસા તંબુ જેવાં શોભે છે. અધ્યાત્મા તો સ્તનયુગલ મોતીની માળા અને ગંગાના જલથી જેની શોભા વધેલી છે એવું જાણો મુદ્રિત કરેલું પૂર્ણ કલશનું યુગલ ન હોય તેવું શોભે છે. ૨૫.

યેલો મેરુંગિએ અને હિમાલય, બંને લેગા થઈને પણ પોતાની જરિમાની તુલનાને જો દાખ્લે તો સ્વર્ગ ગંગાના શ્વેત ઉજ્જવલ જલની લહીરીઓથી ધોવાયેલા શિખર વાળા હોવા છતાંથી મોતીના હારની શોભાથી ચમકતાં તમારા સ્તન યુગલને હરાવવા સમર્થ થતાં નથી. ૨૬.

આપના કંઠની જે કેળ તેની શંખ બરોબરી કરી શકતો નથી, ત્રણ રેખાઓ વડે ત્રણોથે લોકને જાણો અંદર ગુસ્સ કરી દીધું છે, અને વીણાવાનમાં સરસ રસથી ભરપૂર સંગીતની રચનાના વિદ્યાનમાં વિદ્યાતાએ જાણો ત્રણોથે ત્રણનો વિશ્વામગૃહ કર્યો છે. ૨૭.

તમારા કંઠમાંથી મધ્યથી પણ મધ્યર અત્યંત સુંદર કુજનને કાનભરીને સાંભળ્યા બાદ કોયલના કુલે, તે મધ્યર દ્વારિને શિખવા માટે ઈચ્છાયું, અમાસની રાત્રિને જ ઉત્પત્ત થયેલી જે સિદ્ધિ તે સ્થિર થાય છે. માટે કોયલ કુહુ.કુહુ એવી રીતે શબ્દ કરવાસાથી. ૨૮.

આ તમારી જે બાહુરૂપી વેલડી છે તેના ઉપર કરકુમલ, લીલાપુષ્પ જેવું શોભે છે, અને તમને નમેલાં લોકોને અભીષ્ટફળ આપતી ન હોય તેવી છે. હે માં ! તમારા ચરણાં નમેલાં મને તમારું જે કરતલ છે તે મારા મસ્તક ઉપર મુગુટ સરખું શોભતું તમારા પ્રસાદને પાત્ર બનો. ૨૯.

હે માતા ! મુખમાંથી અતિ સુંદર વાણીને જરતી તમારી કાચા જે છે તે અત્યંત મધ્યર રણરણાટ કરતી વીણા જ છે. તમારી ઉદર ઉપરની જે રોમરાજુ છે તે વીણાનો હંડ છે તમારા બે અત્યંત મોટા અને ગોળ જે સ્તન છે તે બે તુંબડા છે અને ગળાં જે ત્રણ રેખા છે તે ત્રણ તાર છે. ૩૦.

તમારા હાથ અને તમારા બાહુ કમળની નાળ અને કમળની સાથે કાચો કવિ એકતાને બતાવે છે ? કારણાકે જલમાંથી જે ઉત્પત્ત થાય છે અને જલમાં જ રહે છે. જ્યારે તમારો હાથ પંચાવચ્ચી અર્થાત્ ચેતન્યઝપ છે એમ શશધર વાગીશ (પંડીત) કહે છે. ૩૧.

હે સુકંઠી ! સત્ત-અસત્ત અને સદ-સત્ત આ ત્રણોથી પ્રકારે જગત છે એ પ્રકારના નયવાદને આસ્કોપપૂર્વક (વિસ્તાર) કહેવાં ચતુર વિજ્ઞાન પુરુષોને, તારા કંઠમાં હેખાતી પ્રગટ એવી ત્રણ રેખાઓ બ્રહ્મો કહેલા સ્વાદવાદને કહી રહી ન હોય તેવી લાગે છે. ૩૨.

ખરેખર બિંબની લાલાશ તે બિંબફળની છે, કોઈ પ્રવાળ (લાલઙુંપળ)ની તુલના કરે તો ન ચાલે, તેમ તારા અધરની સુધાના ભોજનરૂપ શુતના જાણકારો તમારા હોઠની સાથે પરસ્પર તુલના કરે તો તો ઉત્તમ સુભાષિતની રચનારૂપ પ્રવાહની સાથે સાદરથની ઘટના કરે તો અન્યોન્ય વિષયરૂપ છે. ૩૩.

હાથની અંગુલિથી વિદ્યાતાએ તારા મુખને ધારણ કરી એકાગ્રતાથી સ્પષ્ટપણો જોયું અને ખરેખર શરીરની રચનાનું કાર્ય પુર થયું હતું તેમાં અતિસોંદર્યથી સુભગ એવી જે હડપચી એ કથારે ઉત્પત્ત થઈ ? ખરેખર મદ્યસ્થ જે પ્રયત્ન થાય છે તે મોટાઓના કાર્યને સહલ કરે છે. ૩૪.

તમારા સ્મીતના છતથી હોઠની કાંતિને જાણો ચહેણ કરીને બાલ તડકાવાણા બાલસૂર્યના જેવી લાલ અધરવાળી, જે સંદ્યાઓની વિદ્યાતાએ રચના કરી, એ બંગેની વરચ્ચે નિત્ય સૂર્યને ભમાયે ને તો પણ તે તમારી સ્મીતના પરાર્દ્ધમાં ભાગની કલાને પણ પ્રાસ કરતાં નથી. ૩૫.

કામદેવે પાંચ બાળમાંથી ત્રણ બાળને કાઢીને બે બાળવાળાં પોતાના રહી ગયેલાં ભાથાથી તલના કુલની નાલ જેવા અંગવાળી તારી નાસિકા બનાવી છે. ત્રણોથે વિશ્વનો વ્યામોહ કરવામાં ત્રણ બાળો વિજયી છે. સન્મુખ અને વિમુખ એવો વાયુ જેમ શુતનો

याग करे छे तेम ते जे कान बनाव्यां छे.

३५.

हे धन्ये ! हुं अेम मानुं छुं के तारा होठना अमृतधराना सरोवरना किनारे आभाथी तेम इकती चंचल पांपणाना लीलाना विलासने करतां नयन युगलवाणु जाणे चक्काहनु युगल, मुखझपी चंद्र द्वारा विद्योगना हुं खने अतिशय करे छे. ३७.

विपादमां तारा नेत्रनीकांतिअ चारेबाजुथी तरत जपराजित करी नील कमळने काणा भोंडावाणुं कर्यु. हे शोभाथी सुंदर मुखवाली माता ! कटाक्ष द्वारा हरिएने हरावी हीदी छे जेणो येवां तारा लोचन युगलने शोभावाली लक्ष्मी वडे सुभी कर. ३८.

चंद्रमाना कलंकनी छायाना छल (बहाना)थी मुख उपर सलीथी आजेली आंखनी आहुति करवावाणी तुं, तारी उपमाने धारणा करतां दर्पणा जेवा चंद्रने ते बनाव्यो छे चंद्रने येणांक (वीणानो थि) बनाव्यो अने त्रणोय भुवनमां प्रसिद्ध महिमावाणो जे हिमांशु (चंद्र) छे तेने विद्याताए पूळि अने हानिवाणो बनाव्यो छे. ३९.

समस्त अने व्यस्त त्रणोय जगत जेनी शोभाथी अलिभूत छे एवा चारेबाजु फेलाता तमारा मुखना तेजपडे जगत प्रकाशक ज्वालाओथी, अति सुंदर, सूर्यनुं तेज अने अमृतना पुंजथी बनेलुं ना होय एवा चंद्रनुं तेज, तेनी साथे डेवी रीते सरआवी शकाय ? ४०.

अधथी पणा मधुर, लाल अधरना प्रसन्न रसथी प्रगाढ तमारा मुखमांथी नीकणती नप-नवी सूक्ष्मियो भारा चित्तमां झे. त्यारे सुधांशु पणा सूर्य जेपो लागे छे ईन्द्रनो अमृतकुङ्क फोगट, बृहस्पति अने हेषताओनी धारा पणा क्षशुं नथी. अर्थात् फोगट लागे छे. ४१.

तमारी बंजे भमरो कामेवना सज्ज थयेला धनुष्य जेवी छे जे कटाक्षर्पी बाणो वडे त्रणोय जगतने वेघनुं लक्ष्य बताये छे, तेमां पहेलानुं जे पुष्प धनुष्य छे जेनो पराग शिवजुना त्रीजा नेत्रनी अन्निनी आहूतिर्पछे ते तमारा भवना बंग भाटे थाओ. ४२.

मस्तक-कंठ विग्रेरे उत्पत्ति स्थानोने प्राप्त करीने विभेशयेला धणा बघा जे वणों जे जगतमां पणा सभाता नथी अने तमारा होठना सुधासागरमांथी उत्पन्न थयेलां पचनना प्रवाही कानना कुपानी अंदर काननी पाणनुं शरण लઈने पही रख्यां छे. ४३.

स्मितना भीतना उल्लासथी इलाई रहेला बंजे कपोल उपर झुली रहेला चंचल तारानो खम्भेदा करतां भोतीथी मंडित तमारा जे कनकमय कुङ्कल जाणे प्रभाना भारथी जितायेला निर्मल कांतिवाणा सूर्य अने चंद्र डीलता न होय ? तेम लागे छे. ४४.

तमारा भालस्थलरूप निर्मलचंद्रना, राहुथी ग्रसायेला अर्ध बिंब उपर कामेवे सज्ज करेलुं धनुष्य न होय तेवा तमारा बंजे भमरो शोभी रख्यां छे. तेनाथी ज सकल विश्वनो जय करनारी महासिद्धि जे विस्मयना स्थानभूत छे ते कामेवने पणा प्राप्त

थई.

४५.

तारी कांतिना कलापथी जितायेला भयूरना कला कलापे तारा केशपाशना कलाप साथे स्पर्धा करी तेम थवा छतां पणा तारा केशमां गुथेला फुलो वडे पूजाया अथवा हाथथी बनावेतो अर्धचंद्र अत्यंत अनादर करीने अपाचो. ४५.

तमारा मस्तक उपर रहेला वाण, लावण्यरूपी सरोवरना जलना जंबाल (कीचड) न होय ? अथवा कामेवनी जाणे तलवार न होय ? अभरी गाय पोताना पुरुषना अद्योभागवडे पोताना अभरना वाणीथी ज जनित छे अेम केशपाशने कहे तो पंडितलोको तेनी साथे थोडी तुलना करे ? ४६.

तमारा वाणमां बांधेल नवीन भणिलतिकाना फुलोथी भिश कांतिवाणी वेणी काबरचीतरी भनी गर्छ, पुष्पबाणा अनंगनी सेनानो अंधकार जाणे झडपथी तमारा नवीन मुखझपी चंद्रना उदयना कारणे वेणीमां वीलीन थई गयो. एवो भने ठेम छे. ४८.

निःशंकपणो कल्पु छुं के तमारो जे सेंधो छे ते केशना समूहनी कांतिना प्रवाहने पहेवाभाटेनो जाणे भार्ग न होय ? अथवा तो पसंतनो अने रतिनो सभा अनंग जाणे जगतने जुतवा भाटे तमारा वाणना पुष्पवनमां भार्ग न बतावतो होय ? ४८.

तमारा शरीरनी अंदर कांतिनो जे समूह छे ते नवेय निधिओनो प्रतिनिधि छे तमारी बंजे भमरो नील नाभनो निधि छे. तमारो शंभ (कंठलो) ऐ शंभनिधि छे मुख अने हाथ ऐ भहापञ्च अने पञ्च छे. नयन युगल ऐ मकर छे. मुकुंद अने कुंद ऐ तमारा दांतनी पंक्ति छे अने तमारा पग ऐ कमठ (कर्षण) नाभनो छे. ५०.

जदाना व्याधातथी येतीओना भनमां भय उत्पन्न करती त्रणोय भुवनमां जे क्लेंधी लोको छे तेने त्रिशुलथी परोवी हेती छे. भारा भनमां परम आनंद रूप रुप भनी भारा अर्ध निमीलित अंभोमां अमृत जेवुं भनीने हे जननी ! तारुं रुप विस्तो. ५१.

कोईपणा रीते कोईक कविओ वडे कवित्य अने पक्तृत्पमां अनुभव करायेती भगवती, केटलाके तेने कमलवासिनी तरीके ज्ञेय पणा अभाराजेवापडे परिचितएवा चिदानंदलहरीना आसिंशनथी वीटणायेती तुं श्रवणमार्गथी दूर रही अने अपरिचित रही. ५२.

स्पर्गजाना तरंगोमां डोलता कमलोनी लीलामां आसकत, तारी शक्ति हंमेशा रूपतंत्र रही छे. अर्थात्कारनी साथे नया-नया भोटा शाळोनी रचनाओमां कविओने पराधीन भले हो छतांय कोईना अदिकारमां नथी रहेती. ५३.

भोटी भोटी यड्डानो, शिलाओ पहाडे पहाडे ब्रह्मांडना उदरने भरी काढे तेवा जोरी पोतानी भोटी वाणीने भले गांगरो, पणा तमारी वाणीना पदना लालित्यथी विलसतुं नवीन सुधाना सागरनी लहेरोथी पथरायेलुं येउद्गद्य तो कोईक अलगज छे. ५४.

हे जगज्जननी ! तुं ज भारी भाता छे तुं ज भारो पिता छे. तुं ज भारो परम भित्र छे तुं ज भारो सर्वाधिक सभा छे. तुं ज भाई छे

અને બેન છે શ્રેષ્ઠબર્દ્ધુ પણ તું જ છે તું જ મારી યશ-મ્યાતિ ને લક્ષ્મી છે. પરમતમ અપરા વિધા પણ તું જ છે તું જ અન્નેત બ્રહ્મ રૂપે મારા ચિત્તમાં મિત્ય પસે છે.

પપ.

મનુષ્ય લોકમાં અને લોકાંતરમાં હે દવનીજી જનની ! તું ભાષાતભક રૂપે, અને સ્વર્ગમાં વિમાનોના સ્કુટ મુગુટના માહિકય મણિઓ વડે, અને સૂર્યથી રમણીય એવા આકાશને તારા અણુઓ વડે આમ દીવ્ય મણીઓની જેમ આખા જગતમાં તું વ્યાપેલી છે.

પ૫.

હે જગતમાતા ! પ્રાતઃ કાળના ઉગતા સૂર્યના કિરણો જેવી લાલ અંગધાતી તને જે આનંદી (કામભીજો વડે) સુભગા વિગેરેની સાથે જે રૂપે છે તે નજર માત્રથી કામેદ્વિપી શરબ (પ્રાણી)થી કૃષ્ણ દૃષ્ટિવાળી અપ્સરાઓનું સાક્ષાત् વશીકરણ કરવાપાળો બની જાય છે.

પ૭.

તું જ પરા નામની વિધા છે. સક્ષત ભૂષનમાં વ્યાપક હોવાના કારણો તું જ ચિત્ત શક્તિ છે અને પરમ આનંદના સ્પંદણપ અમૃતરસના સાગરની લહરી જેવી તું સદા આનંદમયી પરમબ્રહ્મ વિધારૂપે જગતમાં વિજયમાન છે.

પ૮.

હે માં ! સ્ત્રીતની ઉજ્જવળ પ્રભાથી નિત્ય છયાયેલું તમારું વદન કમણ અપૂર્વ રમણીય છે. જાહો સૂર્ય અને ચંદ્રની કાંતને પણ જાંખી પાડી દીધી છે. અને ચિદાનંદની સુગંધધાળું જે સ્પાન્જલપિપી મહરંદ તેમાંજ એકમાત્ર રસિક ભારું નેત્રયુગલ ભરાની જેમ તારા જ પદન કમલમાં રમતું રહો.

પ૯.

કલાઓના પારગાભી, કચિજનોમાં મૂર્ધ્યન્ય, રાજાઓને સદામાન્ય, શુણાશણા નિધિના મણિ જેવા એવા કોઈક ઘન્ય પુરુષોજ બધા લોકોને માટે શૃંગારની લહરી જેવી, ધાન્યથી સ્કુરાયમાન કાંતિ અને ઇપવાળી પૃથ્વી જેવી તારી કાયાનું સ્મરણ કરે છે.

પ૧૦.

હે માતા ! તારી રતુતિ એ સુંદર વાણીપાળાની વાણીને પણ ગમય નથી આ પ્રચાસ અમારો નથી પણ તારો જ છે આ તો અમે ગંગાને ગંગાના જલથી જ અદ્યાજસિ આપીએ તેવું થયું છે. આ રતુતિમાં તારી જ ચુતર વાણીનો વિતાસ છે.

પ૧૧.

વિધાના તાંડવનૃત્યનું મંડન કરવા માટે જે કવિતાના અલંકાર માટે ચૂડામણિ સરખો છે, અને સહુના મનરંજનમાટે જનતાના શૃંગારઃપ હાર જેવો છે. મિદિ જે પાર્થીવિ બીજ જેવો વિધ્યાત છે એવો આ ‘પદ્મસુદુર કવિનો આ શબ્દ શાસ્ત્રનું નિધાન, ચંદ્ર અને તાર હોથ ત્યાં સુધી ચિત્તની અંદર વિજયવંત રહો.

પ૧૨.

સમ્પૂર્ણી.

૨૯

અનુવાદ

જિસકી બુદ્ધિ અસ્ત હો ચુકી હૈ, વહ હરિ તેરે ચરણ કમલ કી ઊંચાઢે ચાહકર અપના શરીર કછુટકે આકાર કા બનાતા હૈ, તત્પ્રાત્ત ઔર અધિક સ્પર્ધા કરતે હુએ બેચારા વરાહ (સુવર) રૂપ બન જાતા હૈ। સચમુચ, બડે કી બરાબરી કરના બડે પરિતાપ કા કારણ હોતા હૈ।

૬.

રુનદ્ધૂન કરતે ઘૂઘુરુઓંવાળા, લાલ અલક્તક (મહાવર) કે રસ કી કાંતિ કા દ્વેષી, તુમ્હારા નૂપુર-ઝંકાર કી આવાજ સે શુભ-મૌષ્ય એવં સુભગ તુમ્હારા ચરણ હૈ ઔર ઉસ ચરણ સે ઝરતી હુંડે કાંતિ કે ઝરને કી ધારાવાલા મેરા મુખ, માનો સુખપૂર્વક (આસાની સે) હે શિવા ! તુમ તાંબૂલ સે મંડિત કરો।

૭.

મંદ મંદ ગતિવાળા, ઝનકતી ઝંકાર સે સુભગ, સમ્યગ્ માર્ગ પર ચલને કી કલા સૂચિત કરતા હુઆ તુમ્હારે ચરણ કા લીલાપૂર્વક રહ્ખા જાનેવાળા તુમ્હારા કદમ એકદમ ઉસે સીખને કે લિએ હી માનો કલહંસ કલકલ કી મધુર ધ્વનિ કર રહા હૈ।

૮.

કામદેવ કે બાળોં કે તૂણીર કી આકૃતિવાળી તુમ્હારી જંઘાઓ કો દેખકર, નખ કે (બહાને) સે જિસકે બાણ અર્ધચન્દ્ર દ્વારા દુગુને હો ગયે હૈને, સો કામ-યોદ્ધા, તીનોં લોકોનો કી વ્યધિત કરને કે લિએ બાંધને કા લદ્ય બનાતા હૈ। સચમુચ હે માતા ! તુમ્હારે સંસાર સે કૌન સમર્થ ન બને ?

૯.

પૃથ્વીતલ પર અપના સિર રહ્ખકર ઠંડ ઔર ગર્મી કા દુઃખ સહન કરને કે લિએ વન મેં ગયી હુંડે, તપસ્યા કા અભ્યાસ કરતી કદલિ ને અપને ભીતર તહ પર તહ બનાકર હે પૃથ્વી કી સ્વામિની વાગ્દેવી ! ક્યા તુમ્હારે હી ચમકદાર ઉર કી સૂદુતા કા ગુણ પ્રાપ કિયા ? ?૦.

૧૦.

હે અસ્ત્રિમ સૌંદર્ય સે સુભગ ભગવતી ! તુમ્હારા સોંભાગ તો સચમુચ અનન્ય હૈને ! કિ તુમ્હારે દોનો ઉરૂઓં કો દેખકર તો ઇન્દ્ર કે ચિંઘાડતે હુએ ઐરાવત કા અત્યન્ત ઉજ્જવલ કાંતિ સે ચમકતા હુઆ શુંડ દંડ (સુંદ) લભિત હોકર સકુચા કર બૈઠ ગયા।

૧૧.

હે ભગવતિ ! જિસકા કટિભાગ સિતારો સે બની કરથની કે સાખ્યન્દ કો અલંકૃત કર રહા હૈને, જિસમે દિવ્ય સૂર્ય સદ્ગુણ મણિયાં ગુંથી હૈને, વહ કાંચન ગિરિ તેરે જઘન સ્થલ કે વિસ્તારકી વિશાળતા કે ગુણ કા અભ્યર્થી બનકર અપને સુકૃત કો ન્યર્થ કરતા હુઆ પુનઃ સ્પર્ધા કર રહા હૈને।

૧૨.

હે જનની ! અપને સહજ શૃંગાર સે સુભગ નિતંબ કે વિસ્તાર કા ઉભાર ઔર હિમાલય પર્વત ઇન દોનોં મેં હમ કિસકી તુલના કરેં ? જેસે કદાચિત્ કિસી શ્રેષ્ઠ કવિ દ્વારા રચિત વાણી કા મહાભાગ્ય કે

अर्थ में सादृश्य मिल जाय तो उन दोनों का सादृश्य तुम्हारे चरणको प्रहण करने के कारण ही हो ।

१३.

हे बाणी की स्वामिनी ! तेरी मणिमय, सुवर्णसे बनी कटिप्रेखला (करधनी) की फैलती हुई सुनझुन, मुझे एकदम स्फुरित पतिवाला बना देती हैं । जिसमें से चमकते हुए तकके उल्लास और विलास से युक्त कवियों के मन को हरनेवाला वचनका विलास व्यक्तरूप में विलसता हैं ।

१४.

हे देवी ! तेरा नाभि बिल की जैसा गहरा है, वहाँ उदर पर बिखरी हुई अंधकार जैसी स्निध एवं मुग्रथ रोमराजि ऐसी मालूम होती है मानों युवा नाशिन (सर्पिणी) तेरे बांके केशपाश रूपी मयूर के भय से अत्यंत चंचल होकर बिल में प्रवेश कर रही हो । वह कटिसुन में श्याममणि की शिखा के समान विजयवती हैं । १५.

उखाड़े हुए आलान-स्तंभके बिल के समान, नाभि से निकलती हुई तुम्हारी पतली रोमराजिरूपी अंकुश ने पतली कमररूपी मूगन्द के भय से भागते हुए तारुण्य रूपी उन्मत्त हाथी को वश कर के मानो स्तनरूपी टीले के पास बांधा हो ऐसा लगता है । १६.

तेरा नाभिस्थल मानों जगत को वश करने के लिए स्थानभूत रूप होम-कुँड हो ऐसा शोभित है, वह होमकुँड कामदेवरूपी यज्ञिक का हो ऐसा लगता है और तेरी नाभि के ऊपर की श्याम रोमावली धूएँ की भ्रम करनेवाली बनी । उससे इन्द्र के सारे ऐश्वर्य को तुमने वशमें कर लिया है । १७.

हे सती ! तेरे उदर पर की रोमावली, बुनी हुई डोरी के समान शोभित है एवं और तेरी नाभि का कूप लावण्य और कान्ति के जल से परिपूर्ण है । तो तेरे स्तनरूपी घड़ा से सुशोभित, हे जननी ! अपने तृष्णातुर हुए पुत्र को पयः पान के द्वारा आनंदित कर । १८.

तुम्हारा नाभिरूपी द्रह गंभीर और मेघ के समान नीलद्युति वाला है । उसमें चक्राकार धूमती हुई ज्योति रूपी जल है एवं किरण-रूपी पंक (कीचड) है, वहाँ तुम्हारी मुशोभित रोमराजि की कांतिरूपी धूएँ की पंक्ति जो फैल रही है सो हेतु का विपर्यास होने से, अनुमान करनेवाले पंछियों के लिए भ्रांति का स्थान है । जहाँ धूआं होता है वहाँ अग्नि होती है, उसके बदले यहाँ जल का कुँड है अतः हेतु का विपर्यास है । १९.

तेरे मुष्टि-मेय मध्यभाग जो त्रिवलीरूप है सो सरस सुचारु रूप से रचे गये तेरे नाभि-रूपी सरोवर में कामदेव ने मानों तीन सोपान बनाये हाँ ऐसे शोभता है । उन सोपानों के द्वारा कामदेव स्नान करके, स्तन से उत्पन्न हुए दर्भ से अर्धाजलिका ऐसा विधान करता है कि जिससे तीनों लोकों में विद्यमान मुनियों के मन भी अहो ! उन्मत्त हो जाते हैं । २०.

तेरे अमन्द अमन्दरूपी जो स्फुरित मकरन्द है उसीके एकमात्र रसिक, अनुभूति-साम्राज्य के भवनरूप, पंडितों के समृद्धों ने असंदिग्धरूप से एक अंग की स्तुति और गुण-गान का गान करने में एवं सत्-असत् की बाचाल प्रबृत्ति करते हुए भी तेरे उदर को नितान्त कुश कर दिया । २१.

तुम्हारा नूतन स्तनयुगम जो देवीप्यमान सुवर्णकलश की भान्ति उत्पन्न करता है सो अमन्दरूप से मंदार पुष्प के कोष का अनुकरण करता है, क्योंकि (स्तन धनाने से पहले) विधाता ने पूर्वाभ्यास में कुंभ के आकार में हाथी के बच्चे के गंडस्थल को रेखांकनरूप बनाया था । २२.

तू मध्यभाग में बिलकुल पतली है । तुम्हारा स्तनयुगम पर्वत सा पुष्ट है । तू शरद पूर्णिमा के चंद्रके समान सुन्दर मुखवाली हो । तो श्वेतमुख क्यों है ? तुम अत्यन्त कोमल हो एवं स्तनयुगम दृढ़ तथा कठोर है । सचमुच तुम्हारे अपने स्वभाव से विपरीत होने के कारण ही मित्र की तरह स्तनयुगम बाहर निकल आया है । २३.

सरोवर के तटपर चन्द्रमा के समान श्वेत एवं शीतल जलमें बसनेवाला चक्रवाक का जोड़ा रात में चन्द्रके उदय से उत्पन्न हुए विरह के कारण तुम्हारे वक्षस्थलरूपी सरोवर में बसा, और वहाँ तुम्हारे मुखरूपी चन्द्रमा का उदय हुआ । सचमुच ! विधाता का निर्माण किया हुआ अन्यथा नहीं होता । २४.

तुम्हारा स्तनयुगल कामदेव और यीवनरूपी राजा के मोतियोंकी माला से अलंकृत, गंगा किनरे तने हुए तथ्यों की तरह शोभित है । अथवा स्तनयुगल ऐसा शोभता है मानो मुद्रित किये गये पूर्ण कलशों का युग्म हो जिस की शोभा मोतियों की माला तथा गंगा के जल से वृद्धि पाती है । २५.

वह मेरुगिरि एवं हिमालय दोनों एकत्र होकर भी अपनी गरिमा की तुलना को यदि चाहें तो स्वर्गांगा के श्वेत उज्ज्वल जल की लहरों से प्रक्षालित शिखरवाले होते हुए भी मोतियों के हार की शोभा से चमकते हुए तुम्हारे स्तन-युगल को पराजित करने में समर्थ नहीं होते । २६.

आपके कंठरूपी कदलिकी बराबरी शंख नहीं कर सकता । तीन रेखाओं द्वारा तीनों लोक को मानो भीतर छिपा दिया है, एवं वीणा के वादन में सुन्दर रस से परिपूर्ण संगीत की रचना के विधान में विधाताने मानो तीनों ग्रामों को विश्रामगृह बनाया है । २७.

तुम्हारे कंठ में से मधु से भी मधुर अत्यंत सुन्दर कूजन को कान भर कर सुनने के बाद कोकिल के कुल का वह मधुर ध्वनि सीखने की चाह हुई । तब, अमावास्या की रात्रिमें ही उत्पन्न हुई वह मिलि स्थिर हो जाती है अतः कोयल कुहू-कुहू ऐसी ध्वनि करने लगी । २८.

तुम्हारी बाहुरूपी जो लता है, उस पर कर-कमल, लीला पुष्प की तरह शोभायमान है, एवं आप को नमन करनेवाले लोगों को अभीष्ट फल दे रही न हो ? ऐसी है। हे माँ ! तुम्हारे घरणों में झुके हए तुम्हारा करतल है वो मेरे मस्तकपर मुकुट की भाँति समान शोभता हृआ, तुम्हारे प्रसाद (कृपा) का पात्र बने। २९.

हे माता ! तुम्हारी काथा जो मुखमें से अति सुन्दर वाणी बरसाती है, वह रण इण्डन करती हुई वीणा ही है। तुम्हारे उदर पर की जो रोमराजि है सो वीणा का ढंड है तुम्हारे दो बहुत बड़े (पुष्ट) और गोल जो स्तन हैं वे दो तूबे हैं, एवं गले में जो तीन रेखाएँ हैं सो तीन नार हैं। ३०.

कौन कवि तुम्हारे हाथ और तुम्हारी बाँह की एकता कमल के फूल एवं कमल की नाल के साथ बताता है ? क्योंकि जल एवं जल में से जो उत्पन्न होता है एवं जल में ही रहता है, जब कि तुम्हारा हाथ पंचावयवी अर्थात् चैतन्यस्वरूप है, ऐसा शशधर वापीश (पंडित) का कथन है। ३१.

हे सुकंठी ! सत्-असत् एवं सदसत् इन तीनों प्रकार मेरे जगत हैं। इस प्रकार के नयवाद को आक्षेप-पूर्वक विस्तार से कहने में चतुर विद्रान पुरुषों को तुम्हारे कण्ठ में प्रकट दिखाई देनेवाली तीन रेखाएँ ब्रह्माने कहे हुए स्याद्वाद का कथन करती हो ऐसी प्रतीत होती हैं। ३२.

सचमुच विष्व की लालिमा विवंफल की है। कोई प्रवाल (लाल किसलय) की तुलना करे तो नहीं चल सकता। उसी तरह तुम्हारे अधरों की सुधा के भोजनरूप श्रूत के ज्ञाता, तुम्हारे होठों के साथ परस्पर तुलना करे तो उत्तम सुभाषित की रचनारूप प्रवाद के साथ सादृश्य की कल्पना करे, तो अन्योन्य विषयरूप है। ३३.

हाथ की ऊंगली से तेरे मुख को धारण कर विधाता ने एकाग्रता के साथ स्पष्टतया देखा और सचमुच शरीर की रचना का कार्य पूरा हो चुका था, उसमें अति सौंदर्य से सुभग हडपची कब उत्पन्न हुई ? सचमुच, जो मध्यस्थ प्रयत्न होता है वह बड़े लोगोंका कार्य को सफल करता है। ३४.

तुम्हारे स्मित (मुस्कान) के छल से मानों होठ की कांति को ग्रहण करके लघु आतपवाले बाल-सूर्य के समान अरुण अधरोवाली, दो संध्याओं की रचना विधाताने की है। इन दोनों के बीच नित्य सूर्य को धुमावे तो भी वे तुम्हारी स्मित (मुस्कान) की कांति के परार्थवें भाग की कला को भी वे प्राप्त नहीं कर सकते। ३५.

कामदेव ने पाँच बाणों में से तीन बाण निकालकर बाकी बचे दो बाणोंवाले अपने तूण (तरक्ष) से तिल पुष्प के समान नाल

बाली तुम्हारी नामिका बनाई है। तीन बाण तीनों विश्वों का व्याप्रोह करने में विजयी हैं। समुख एवं विमुख ऐसी वायु जिस तरह श्रुति का वाग करती है उस तरह वे दो कान बनाये हैं। ३६.

हे धन्ये ! मैं मानता हूँ कि तेरे होठों की अमृतधारा के सरोकर के किनारे इधर उधर पकड़ती चंचल पलकों की लीला-विलास करनेवाले नयन युगलवाला चक्रवाक-युगल मुखरूपी चन्द्र के द्वारा वियोग के दुःख का अतिशय करता है। ३७.

तुम्हारे नेत्रों की कांति ने, विवाद में नीलकमल को चारों ओर से तुरन्त ही पराजित करके काले मुखवाला कर दिया। शोभा में सुन्दर मुखवाली है माता ! जिन्होंने कटाक्ष करने के द्वारा हरिणी को हरा दिया है, वे तुम्हारे उन युगलनेत्रों को शोभामधी लक्ष्मी के द्वारा सुखी करे। ३८.

चन्द्रमा के कलंक की छाया के बहाने मुख पर सलाई से अंजन की हुई आँख को आकृतिबनानेवाली तू, तेरी उपमा धारण करनेवाले दर्पण के समान चन्द्रका तूने बताया है। चंद्र की बैणांक (वीणा का चिह्न) बनाया एवं तीनों भुवनों में प्रसिद्ध महिमावाला जो हिमांश (चंद्र) है, उसने विधाता वृद्धि और हानिवाला बनाया है। ३९.

समस्त एवं व्यस्त-तीनों जगत, जिसकी शोभा से अभिभूत हैं, ऐसे चारों ओर फैलनेवाले तुम्हारे मुख के तेज से जगत प्रकाशक ज्वालाओं से अतिसुन्दर, सूर्य का तेज एवं माता असृत-पुजसे न बना हो ? ऐसा चंद्र का तेज-उसके साथ कैसे तुलना की जा सकती है ? ४०.

मध्य से बढ़कर मधुर अरुण अधर, जब तुम्हारे मुख से निकलने वाली, प्रसन्न रस से गाढ़, नवी नवी सूक्ष्मियाँ मेरे चित्त में वसाते हैं तब सुधांशु भी सूर्यवत् मालूम होता है, इन्द्र का असृत कुण्ड व्यर्थ, बृहस्पति एवं देवताओं की धारा भी कुछ नहीं अर्थात् व्यर्थ लगती है। ४१.

तुम्हारी दोनों भौंहे कामदेव के सुसज्जित धनुष्य-सदृश हैं, जो कटाक्ष-रूपी बाणों के द्वारा तीनों जगत को वेध का लक्ष्य बनाती हैं। उसका पहले का जो पुष्प-धनुष्य है, जिसका पराग शिवजीके तीसरे नेत्र की अग्नि की आहूति-स्वरूप है, वह आपके भव के भंग के लिए हो। ४२.

बहुत सारे वर्ण जो मस्तक, कंठ आदि उत्पत्ति स्थानों को ग्रास करके विखरे हुए हैं वे जगत में भी नहीं समाते हैं, एवं तुम्हारे होठों के सुधा-सागर से उत्पन्न हुए वचनों के प्रवाह कान के कुण्ड के भीतर कान की मेंड की शरण लेकर प्रवाहित हो रहे हैं। ४३.

स्मित के खिलते हुए उल्लास से फैलते हुए दोनों कपोलों पर

झूलते हुए चंचल तारको का भ्रम पैदा करनेवाले मोतियों से मंडित तुम्हारे दो स्वर्ण-भय कुंडल ऐसे मालूम होते हैं मानों प्रभा के भार से होरे हुए निर्मल कांतिवाले सूर्य एवं चन्द्र डोल रहे हो । ४४.

तुम्हारे भाल-स्थल रूपी निर्मलचंद्र के, राहु द्वारा ग्रसित अर्धबिंब पर कामदेव के सुसज्जित धनुष्य जैसी तुम्हारी दोनों भौं हैं शोभती हैं । समस्त विश्व पर जय या पानेवाली महासिद्धि जो विस्मय के स्थानभूत है सो कामदेव को भी प्राप्त हुई । ४५.

तेरी कान्ति के कलाप से पराजित मयूर के कला-कलापने तेर केशपाश के कलाप से स्पर्धा की, ऐसा होते हुए भी, तेरे केशों में गुंथे हुए फूल पूजे गये अथवा हाथ से बनाया गया अर्धचन्द्र अत्यन्त अनादर के साथ दिया गया । ४६.

तुम्हारे यस्तक पर के बाल लावण्यरूपी सरोवर के जल का मानों जंबाल (कीचड़) न हो ? अथवा मानों कामदेव की तलवार न हो ? चौमरी गाय अपनी पूँछ के निचले हिस्से से अपने चौंबर के बालों से ही उत्पन्न है, ऐसा केशपाश से कहे तो पंडित लोग उसके साथ तुलना थोड़े ही करेंगे ? ४७.

तुम्हारे बालों में बंधे हुए नूतन मणि-लतिका के फूलों से मिश्र कांतिवाली वेणी चितकबरी हो गई । पुष्पशर अनंग की सेनाका अंधकार मानों शीघ्रता से तुम्हारे नूतन मुख रूपी चंद्र के उदय के कारण वेणी में विलीन हो गया, ऐसा मुझे शक हैं । ४८.

मैं असंदिग्ध कल्पना करता हूँ कि तुम्हारी जो माँग है सो मानों केश-समूह की कांति के प्रवाहके बहने के लिए मार्ग न हो अथवा बसंत एवं रति का सखा अनंग, जगत को जीतने के लिए तुम्हारे बालों के पुष्प-बन में मानो मार्ग न बनाता हो ? ४९.

तुम्हारे शरीर के भीतर कांति का जो समूह है सो नवें निधियों का प्रतिनिधि है । तुम्हारी दोनों भौं हील नामक निधि है । तुम्हारा शंख (कंठ) सो शंखनिधि है । मुख और हाथ महापद्म एवं पद्म हैं। नयन-युगल सो मकर है । मुकुंद और कुंद तुम्हारे दांतों की पंकित हैं, एवं तुम्हारे पैर कमठ (कच्छप) नामक (निधि) है । ५०

गदा के प्रहार से वैरियों के मन में भय पैदा करनेवाली तीजों भुवनों में जो द्वेषी लोग हैं उन्हें विशूल पिरो देनेवाली है, मेरे मन में परम आनन्द स्वरूप बनकर मेरे अर्धनिमिलित नेत्रों में अमृतसम बनकर हे जननी !... तुम्हारा रूप विलसे । ५१.

किसी भी प्रकार से, किन्हीं कवियाँ द्वारा कवित्व एवं वक्तृत्व में अनुभूत, हे भगवति ! कतिपय महानुभावों ने तुम्हें कमलवासिनीरूप में देखा, किन्तु हम जैसों से अपरिचित चिदानन्द लहरी के आलिंगन से बेष्टि तुम श्रवण-मार्ग से दूर रही एवं

अपरिचित रही ।

५२.

स्वर्गगा की तरंगों में डोलते हुए कमलों की लीला में आसक्त, तुम्हारी शक्ति सर्वदा स्वतंत्र रही है । अर्थालिंकार के साथ नये नये महान शास्त्रों में कवियों के पराधीन भले हो, फिर भी किसी के अधिकार में नहीं रहती । ५३.

बड़ी बड़ी चट्टाने, पर्वत पर्वत पर ब्रह्मांड के उदर को भर डाले वैसे जोर से अपनी भारी वाणी से भले चिल्लाओं परन्तु तुम्हारा वाणी के पद-लालित्य से विलसने वाला, नूतन सुधा के सागर की लहरों से व्याप वैदाध्य तो कुछ निराला ही है । ५४.

हे जगज्जननी ! तू ही मेरी माता है, तू ही पिता है । तू ही मेरी परम मित्र है । तू ही मेरी सर्वाधिक सखा है । तू ही भाई और बहन है। श्रेष्ठ बन्ध भी तू ही है । तू ही मेरा यश-कीर्ति एवं लक्ष्मी है । परम तम अपरा विद्या भी तू ही है । तू ही अद्वैतब्रह्म के रूप में मेरे चित्त में नित्य वास करती है । ५५.

मनुष्यलोक में तथा लोकान्त में हे ध्वनि की जननी ! तू भाषात्मक रूप में, और स्वर्ग के विमानों के स्फुट मुकुट के माणिक्य-मणियों से, एवं सूर्य से रमणीय आकाश को अपने अणुओं के द्वारा, इस तरह दिव्य मणियों की भाँति सारे विश्व में तू व्याप्त है । ५६.

हे जगन्माता ! प्रातःकाल के उगते सूर्यकी किरणों क समान अरुण अंगोवाली ! तुम्हें-जो आनंगी (कामबीज) सुभगा आदि के साथ जपता है सो दृष्टि-मात्र से कामदेव रूपी शरभ प्राणी से क्षुद्र दृष्टि वाली अप्सराओं का साक्षात् वशीकरण करनेवाला हो जाता है । ५७.

तू ही परा नामक विद्या है । समस्त भुवन में व्याप होने के कारण तू ही चिति-शक्ति है एवं परम आनंद के स्पंदनरूप अमृतरस के सागरकी तरंग के समान तू सदा आनंदमयी परम ब्रह्म-विद्या के रूप में जगत में विजयवती है । ५८.

हे माँ ! स्मित की उज्ज्वल प्रभा से नित्य छाया हुआ तुम्हारा वदन कमल अपूर्व रमणीय है । मानों सूर्य एवं चन्द्र की कान्ति को भी घुंघला कर दिया है और चिदानन्द की सुगंधवाला जो स्वानुभवरूपी मकरंद है उसी में एक मात्र रसिक मेरा नेत्रयुगल भ्रमर की भाँति तुम्हारे ही वदन-कमल में क्रीडा करे । ५९.

कलाओं के पारगामी कविजनों में मूर्धन्य राजाओं के लिए सदा मान्य, गुणगण निधि के मणि समान, ऐसे कोई धन्यपुरुष ही सब लोगोंके लिए शृंगार की लहर के समान धान्य से स्फुरायमान कांति एवं रूपवाली, पृथ्वी के समान तुम्हारी काया का स्मरण करते हैं । ६०.

हे माता ! तुम्हारी स्तुति सुन्दरवाणी वाले की वाणी को भी
गम्य नहीं है । यह प्रयास हमारा नहीं बल्कि तुम्हारा ही है । यह तो
ऐसा हुआ जैसे हम गंगा को गंगा के जल से ही अच्छीजिल दे रहे हैं।
इस स्तुतिमें तुम्हारी ही चतुरवाणी का विलास है । ६१.

विद्या के तांडव-नृत्य का मंडन करने के लिए जो अलंकार के
लिए छूटामणि सदृश हैं और सब के मनरंजन के लिए जनता के
श्रृंगाररूप हार के समान हैं । जो निधि-पार्थिव बीज के समान
विख्यात है, ऐसा, कवि 'पद्यसुंदर' का यह शब्दशास्त्र का निधान,
चन्द्र एवं तारे रहे तब तक चित्त के भीतर विजयवंत रहे । ६२.

। सम्पूर्णम् ।

३०

लाखान्तर

ब्रह्मस्वृप्यवाणी, सरस्वती (जे) काश्मीरदेशमां पसे छे
चारबुजावाणी महान बળवाणी भारतीदेवीने हुं नमस्कार करुं
छे । १

(जे) बालकोनेज्ञान आपनारी, हुबुद्धिनो धर्मस करनारी,
वीणा अने पुस्तकने धारण करनारी, ऐपी त्रष्णा नेत्रपाणी देवी
मारुं रक्षण करो । २

(जे) श्रेतपर्विवाणी, उज्ज्वल वस्त्रवाणी, श्रेतयंदनथी
विसेपन करायेती, हंमेशा हंसनी(उपर) पञ्चासने विराजेती
पहन कराय छे । ३

(जे) जमाणा हाथमां भाणाने अने डाबा हाथमां कमंडलने
अने मुगुटमां (अर्ध) चंद्रथी संचुक्त मोतीओना हारोथी
विभूषित थयेती छे । ४

जुदा-जुदा अलंकारने स्थापन (धारण)करायेती, ते
(अलंकार)ना तेज(प्रकाश)थी प्रकाशित बनेती, (अने)
सौंदर्यथी सारी रीते युक्त थयेती बघा प्रकारना आभूषणोथी
शोभा पामेती छे । ५

ॐकार ए प्रथमबीज(मंत्र) छे. मायाबीज(हीं) त्रीजुं
लक्ष्मीबीज(श्री), (अने) वाऽपादिनी ए चोथुं सारी रीते
कहेवायेतुं छे । ६

ॐ हीं श्रीं कलीं मंत्रपूर्वक वाऽपादिनी ए (पद)थी,
जोडायेता मंत्रनो ओकलाख जाप जपे ते बृहस्पति सरभो थाय.
७

आ (मंत्रजाप) प्रकारे सरस्वतीना समान (बनीने) जाप
करे. त्रिलोक संद्याए हंमेशा पाठ करे तेना कंठमां सरस्वती (पसे)
छे । ८

(आजपथी) ज्ञाननो इच्छुक ज्ञानने, धननो अर्थी धनने
- स्त्रीनो अर्थी स्त्रीने (अने) भोक्षना अर्थी भोक्षने प्राप्त करे छे.
९

सम्पूर्णः ।

। सम्पूर्णम् ।

३० अनुवाद

ब्रह्मस्वरूपा, कश्मीरदेशमें निवास करनेवाली, चार हाथोवाली, महान सामर्थ्यवाली ऐसी भारतीदेवी को मैं नमस्कार करता हूँ। १.

बालक को ज्ञान देनेवाली, दुर्बुद्धि का विनाश करनेवाली, वीणा एवं पुस्तक को धारण करनेवाली ऐसी त्रिनेत्रयुक्ता देवी मेरी रक्षा करे। २.

श्वेतवर्णा, शुभ्र वस्त्रोवाली, श्वेतचन्दन के लेप से चर्चित देहवाली देवी हंस पर पद्मासनमुद्रा में बैठती है। ३.

देवी दायें हाथ में माला को एवं बायें हाथ में कमंडलु को धारण करती है; वह मुकुट में (अर्ध-)चन्द्र को संयुक्त की हुई, मोतीयों के हारोंसे अलंकृत है। ४.

विविध अलंकारों को धारण करनेवाली देवी उन भूषणों के तेज से प्रकाशित है एवं सभी आभूषणों से विभूषित वह अपने सौन्दर्य से सुशोभित है। ५.

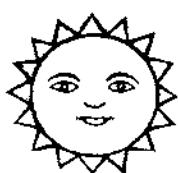
उँकार आदि बीज, मायाबीज (हीं) द्वितीय बीज, लक्ष्मीबीज (श्रीं) तृतीयबीज और वाग्वादिनी चतुर्थ है - इस प्रकार प्रत्येक बीज अच्छी तरहसे प्रसिद्ध है। ६.

'उँ हीं श्रीं क्लीं' मंत्रपूर्वक 'वाग्वादिनी' (पद) को जोड़कर बने हुए मंत्र का जो मनुष्य एक लाख जप करता है वह बृहस्पति (देवगुरु) के समान हो जाता है। ७.

साक्षात् सरस्वती के समान इस मंत्र का जो नित्य तीनों संघाकाल में इस प्रकार पाठ करता है उसके कंठमें सरस्वती रहती है। ८.

(इस जप के द्वारा) ज्ञानेच्छुक मनुष्य ज्ञान को, धनेच्छुक धन को, स्त्री का इच्छुक स्त्रीको एवं मोक्षार्थी मोक्ष को प्राप्त करता है। ९.

। समाप्तम् ।

३१

। श्री सारस्वती स्तोत्रम् ।

पाठ्य हे. ज्ञा. भेंडार प्रत नं. १८९९६

नमस्ते शारदादेवी काश्मीरपुरवासिनी ।
त्वामहं प्रार्थये मात विद्यादानं प्रदेहि मे ॥१॥

सरस्वती मया दृष्टा देवी कमललोधना ।
हंसयान समारुद्धा वीणापुस्तकधारिणी ॥२॥

सरस्वतीप्रसादेन काव्यं कुर्वन्ति मानवाः ।
तस्मान्निश्रलभावेन पूजनीया सरस्वती ॥३॥

प्रथमं भारती नाम द्वितीयं च सरस्वती ।
तुतीयं शारदा देवी चतुर्थं हंसवाहिनी ॥४॥

पञ्चमं विदुषां माता षष्ठं वागीश्वरी तथा ।
कौमारी सप्तमं प्रोक्ता अष्टमं ब्रह्मचारिणी ॥५॥

नवमं त्रिपुरा देवी दशमं ब्रह्मणी तथा ।
एकादशं तु ब्रह्मणी द्वादशं ब्राह्मवादिनी ॥६॥

वाणी त्रयोदशं नाम भाषा चैव चतुर्दशम् ।
पञ्चदशं श्रुतदेवी षोडशं गौरी निगद्यते ॥७॥

एतानि शुद्धनामानि प्रातरुत्थाय यः पठेत् ।
तस्य संतुष्यते देवी शारदा वरदायिनी ॥८॥

या देवी श्रूयते नित्यं विबुधैः वेदपारगैः ।
सा मे भवतु जिह्वाग्रे ब्रह्मस्त्रा सरस्वती ॥९॥

या कुन्देन्द्रुतुषरहावधवला या श्वेतपद्मासना,
या वीणावरदण्डमण्डितकरा या शुभ्रवस्त्रावृता ।
या ब्रह्माऽच्युतशंकरप्रभृतिभिः देवैः सदा वन्दिता,
सा मां पातु सरस्वती भगवती निःशेषजाइयापहा शार्दूलो॥१०॥

॥ इति स्तोत्रं सम्पूर्णम् ॥

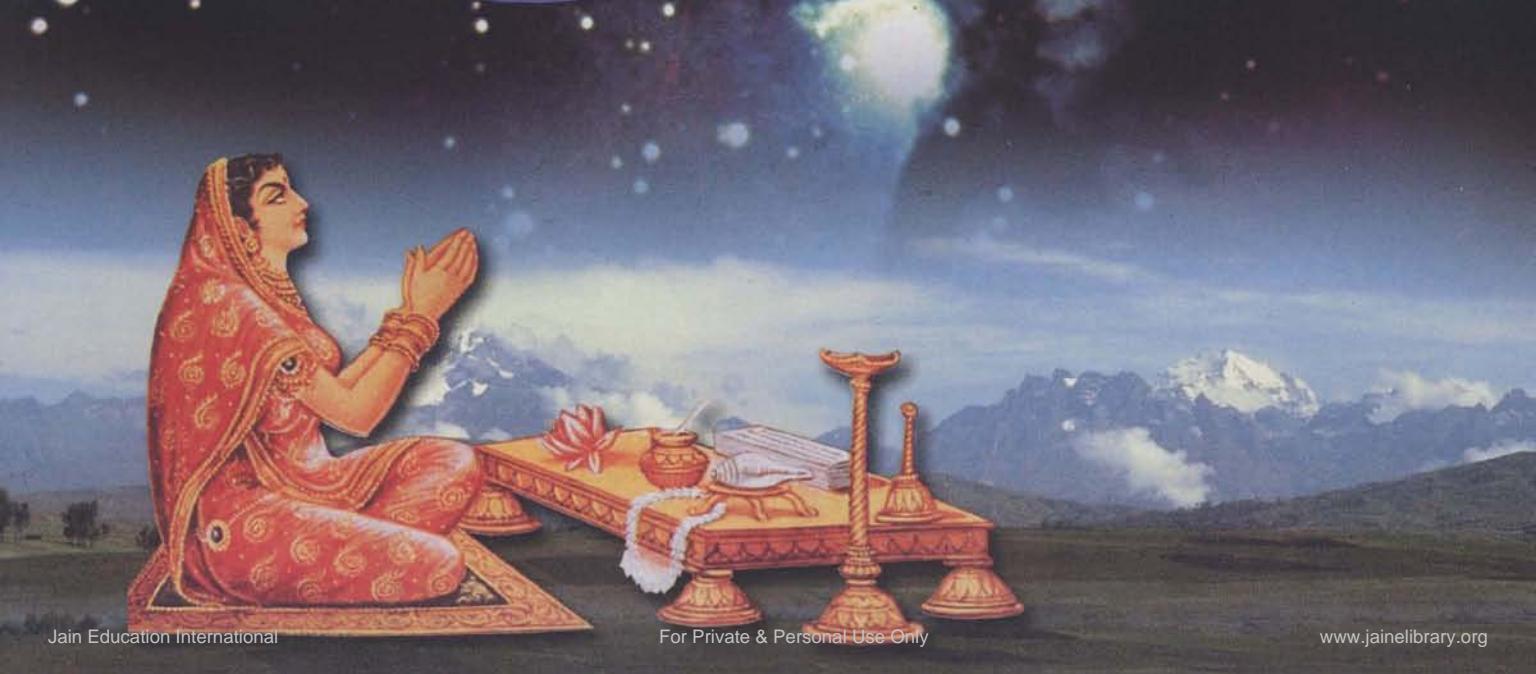
३२

बाधान्तर

हे काश्मीर हेशनी रहेवासी शारदादेवी आपने नमस्कार थाओ - हे माता ! हु आपने प्रार्थना कुंछु . (के) मने विद्यादान (तुं) आप ।

भारायडे कमल सरखा लोचन(नयन)वाली, हंसना वाहन उपर आळढ थयेती, (बीशजेती) वीणा-पुस्तकने धारण करनारी

ब्रह्मांडमयी श्री सरसवती हेवी

વિવેક મુદ્રામાં શ્રી અરુણાંદી હેલી

सरस्वती हेवी जोवाई छे.

२

सरस्वतीना प्रसाद(आशीष)थी मनुष्यो काव्योने बनाये
छे तेथी निश्चल श्रद्धाली सरस्वती पूज्या योग्य छे.

३

ते (सरस्वतीहेवी) नुं पहेलुं नाम भारती, बीजुं सरस्वती,
ब्रीजुं शारदाहेवी अने योग्युं हंसपाहिणी (छे.)

४

पांचमुं विक्षानोनी भाता, छडुं पागीश्वरी, सातमुं कोभारी
तरीके कहेवायेली छे तथा आठमुं ब्रह्मचारिणी (छे.).

५

नपमुं त्रिपुरा हेवी, दशमुं ब्रह्मणी, अग्यारमुं ब्रह्माणी तथा
बारमुं ब्रह्मपादिणी (नाम) छे.

६

तेऱमुं वाणी नाम, योदमुं भाषा, पंद्रमुं शुतहेवी अने
सोणमुं गोरी कहेवायेलुं छे.

७

जे माणस सपारे पहेला उठीने आ शुद्ध नामोने गणो (भणो)
छे तेनी उपर परदान आपनारी शारदा हेवी संतुष्ट (भुश) थाय
छे.

८

जे हेवी, हेवो (अने) वेदने पार पामेलां पंडितोपडे हमेशा
श्रवणा (स्तुति) कराये छे ते ब्रह्मरूपा सरस्वती भारा शुभना अथ
भाग उपर रहो.

९

जे कुंदपुष्प चंद्र, हिम सरभा हारथी उज्ज्वल छे, जे
श्वेतकमल उपर विराजेली छे, उतम (श्रेष्ठ) वीणाना दृढथी
आभूषित हाथवाणी छे, जे सङ्केत (अतिउज्ज्वल) वस्त्रोथी
वीटणायेली छे, जे हमेशा ब्रह्मा-विष्णु-महेश विग्रहेथी हेवोथी
वंदन करायेली छे, संपूर्ण जडताने दूरकरनारी सरस्वती भगवती
भारुं रक्षणा करो.

१०

संपूर्ण.

३९ अनुवाद

हे कशमीरदेशनिवासिनी शारदादेवी ! तुम्हारी जय हो । हे माता !
मैं तुम्हारी प्रार्थना करता हूँ । मुझे विद्या प्रदान कीजिये ।

१.

कमलसमान नयनोवाली, वीणा एवं पुरस्तक को धारण
करनेवाली तथा हंस वाहन पर आसूढ सरस्वती देवी का मैने दर्शन
किया है ।

२.

सरस्वती की कृपा से लोग काव्यों की रचना करते हैं । अतः
निश्चल श्रद्धा से सरस्वती पूजनीय है ।

३.

उस देवी का प्रथम नाम 'भारती', द्वितीय 'सरस्वती', तृतीय

'शारदादेवी' एवं चौथा नाम 'हंसवाहिणी' है ।

४.

पांचवाँ नाम विद्वानों की माता, छद्वा 'वागीश्वरी', सातवाँ
'कौमारी' एवं आठवाँ नाम 'ब्रह्मचारिणी' है ।

५.

नौवाँ नाम 'त्रिपुरादेवी', दसवाँ 'ब्रह्मणी', चौदाहवाँ
'ब्रह्मणी' एवं बारहवाँ नाम 'ब्रह्मवादिनी' है ।

६.

तेरहवाँ नाम 'वाणी', चौदहवाँ 'भाषा', पंद्रहवाँ 'श्रुतदेवी'
एवं सौलहवाँ नाम 'गौरी' कहा गया है ।

७.

जो मनुष्य सुबह ऊठकर इन शुद्ध (पवित्र) नामों का पाठ करता
है उसपर वरदायिनी शारदादेवी प्रसन्न होती है ।

८.

जो देवी सदैव देवो एवं वेदपारंगत पंडितो के द्वारा
स्तुतिसमानित की जाती है वह ब्रह्मरूपा सरस्वती मेरी जिह्वा के
अग्रभाग में बसे ।

९.

जो देवी कुंदपुष्प, चन्द्र, वर्फ और मोती के हार के समान
उज्ज्वल है; श्वेत कमल पर विराजमान है; उत्तम वीणा के दण्ड से
विभूषित हाथवाली है; शुभ्र वस्त्रो से समावृत है और ब्रह्मा, विष्णु,
शंकर आदि देवों के द्वारा सदैव नमस्कृत है वह संपूर्ण जडता को दूर
करनेवाली भगवती सरस्वती मेरी रक्षा करे ।

१०.

। सम्पूर्णम् ।

३२

वस्तुपालमंत्रीकृत अष्टोत्तरशत (१०८)

श्री नामयुक्त श्रीसरसरतीस्तोत्रा

पाठण हे, ज्ञा. भं. पत्र नं. १७४४३, १४७५०, १९२९

अनुष्ठप छंद

धिषणा धी मंति मेघा वाग् विभवा सरस्वती	॥१॥
गीर्वाणी भारती भाषा ब्रह्मणी मागधप्रिया	॥२॥
सर्वेश्वरी महागौरी शङ्करी भक्तवत्सला ।	
रीढ्री चाप्पालिनी चण्डी भैरवी वैष्णवी जया	॥३॥
गायत्री च चतुर्बाहुः कौमारी परमेश्वरी ।	
देवमाताऽक्षयाचैव नित्या त्रिपुरभैरवी	॥४॥
त्रैलोक्यस्वामिनीदेवी माझ्का कारुण्यसूत्रिणी ।	
शूलिनी पद्मिनी रुद्री लक्ष्मी पङ्कजवासिनी	॥५॥
चामुण्डा खेचरी शान्ता हुङ्करा चन्द्रशेखरी ।	
वाराहि विजयाऽन्तर्धा कर्त्री हर्वी सुरेश्वरी	॥६॥

चन्द्रानना जगदधात्री वीणाम्बुजकरद्वया ।
 सुभगा सर्वगा स्वाहा जम्भिनी स्तम्भिनी स्वरा
 काली कापालिनी कौली विज्ञा रत्नी त्रिलोचना ।
 पुस्तक व्यग्रहस्ता च योगिन्यमितक्रिमा
 सर्वसिद्धिकरी सम्धा खड्गिनी कामरुपिणी ।
 सर्वसत्त्वहिता प्रज्ञा शिवा शुक्ला मनोरमा
 माङ्गल्यचिराकारा धन्या काननवासिनी ।
 अज्ञाननाशिनी जैनी अज्ञाननिशिभास्करी
 अज्ञानजनमातात्व - मज्जानोदधिशोषिणी ।
 ज्ञानदा नर्मदा गङ्गा सीता वारीश्वरी धृति:
 एकारा मस्तका प्रीति: हीं कार वदनाहुति:
 कर्लीकारहृदयाशक्तिः रघुबीजानिराकृति
 निरापया जगत्संस्था निष्प्रपञ्चा चलाऽचला ।
 निरुत्पन्ना समुत्पन्ना अनन्ता गगनोपमा
 पठत्यमूनि नामानि अष्टोत्तरशतानि यः ।
 वत्स धेनुरिकायाति तस्मिन् देवी सरस्वती
 व्रिकालं च शुचि भूत्वा अष्टमासान् निरंतरम् ।
 पृथिव्यां तस्य बन्धम्य तन्वन्ति कवयो यशः
 दुहिणवदनपदे राजहंसीवशुभ्रा,
 सकलकलुषवल्ली कन्दकुद्दालकल्पा ।
 अमरशतनताऽङ्ग्र कामधेनुः कवीनां,
 दहतु कमलहस्ता भारती कलमण्डनः

। समाप्तम् ।

३२ भाषान्तर

१. धीधणा = ज्ञान स्पृहा.
२. धी = चिन्तन शक्तिस्पृहा.
३. भति = कल्पना शक्तिस्पृहा.
४. भेद्या = जोध शक्तिस्पृहा.
५. वाग् = पर्यन शक्तिस्पृहा.
६. विभवा = ऐश्वर्यस्पृहा.
७. सरस्वती = वाणीनी देवी.
८. गीः = वर्णन शक्ति.
९. वाणी = दृष्टिस्पृहा.
१०. भारती = अर्थबोधस्पृहा.
११. भाषा = उच्चार स्पृहा.
१२. भ्रष्टाणी = वृद्धि स्पृहा.
१३. मागध प्रिया = भक्ति प्रिया.

१४. सर्वेश्वरी = सर्वनी स्पामिनी.
१५. भद्रागोरी = उज्ज्वल स्पृहा.
१६. शंकरी = सुख करनारी.
१७. भक्त वत्सला = वात्सल्यस्पृहा.
१८. रोद्री = प्रचंडस्पृहा.
१९. चांडालिनी = तीक्ष्णस्पृहा.
२०. चंडी = उग्रस्पृहा.
२१. लेखी = भयस्पृहा.
२२. धैषणी = सर्वत्यापकशक्ति.
२३. जया = जयस्पृहा.
२४. गायत्री = स्तुतिपाठकनी रक्षाकरनारी,
२५. चतुर्भाष्टु = चार हाथ वाणी.
२६. कोमारी = बाल भनोहस्तप वाणी.
२७. परमेश्वरी = परम शक्ति स्पृहा.
२८. हेयमाता = हेयोनी माता.
२९. अक्षया = अविनाशी शक्ति.
३०. नित्या = नित्या स्पृहा.
३१. त्रिपुरभेदवी = त्रिष्णा शक्ति विग्रहे संभ्यात्मक वस्तुनी स्पामिनी.
३२. त्रेसोऽक्षय स्पामिनी देवी = त्रष्णोय लोकनुं शासन करनारी देवी.
३३. मांका = समृद्धि स्पृहा.
३४. कारुण्य सूत्रिणी = करुणा स्पृहा.
३५. शूतिनी = लेद शक्ति स्पृहा.
३६. पद्मिनी = कमल धारणा करनारी.
३७. तुक्रा = शैद्धस्तप वाणी.
३८. लक्ष्मी = संपत्ति स्पृहा.
३९. पंकज वासिनी = कमलमां निवास करनारी.
४०. चामुंडा = भ्रष्टाणी शक्ति.
४१. घेचरी = आकाश गामिनी.
४२. शान्ता = दोष रहिता.
४३. हुकारा = हुं कार वाणी, हुं (मंत्र) ध्यनि करनारी.
४४. चंद्रशेखरी = भूगतस्पृहा.
४५. वाराही = कल्याणा स्पृहा.
४६. विजया = विजय करनारी.
४७. अन्तर्दी = पोतानामां लीन थनारी.
४८. कत्री = कर्तृत्य शक्ति.
४९. हत्री = विनाश शक्ति.
५०. सुरेश्वरी = हेयोनी स्पामिनी.
५१. चंद्रानना = चंद्र समान भुजपाणी.
५२. जगद्धात्री = जगतनुं पोषण करनारी.
५३. वीणाम्बुजकरद्वया = वीणा अने कमले धारणा करनारी.
५४. सुभगा = सोभाग्य स्पृहा.
५५. सर्वगा = सर्वत्यापक शक्ति.

५८. स्वाहा = सारी रीते आमंत्रित थयेती.
 ५९. ज्ञभिनी = भक्षण करनारी.
 ६०. स्तंभिनी = स्तंभन करनारी (रोकनारी)
 ६१. स्वरा = द्युनि अने संगीत स्पृहा.
 ६२. काली = पिनाश रूपा.
 ६३. कापालिनी = शिवस्पृहा.
 ६४. कोली = श्रेष्ठस्पृहा.
 ६५. विज्ञा = विशिष्ट ज्ञानरूपा.
 ६६. रात्री = ज्ञानरूप, प्रकाशरूपा.
 ६७. त्रिसोयना = (सूर्य, चंद्र अने अग्निरूप) त्रियोग्यनवाणी.
 ६८. पुस्तक व्यथहस्ता = पुस्तक धारण करनारी.
 ६९. योगिनी = योगरूपा.
 ७०. अग्रित विक्रमा = अमाप पराक्रम वाणी.
 ७१. सर्वसिद्धि करी = सर्वसिद्धिओने करनारी.
 ७२. संद्या = सारी रीते ध्यान करवा योग्य.
 ७३. खिंगनी = विनाशक शक्तिवाणी
 ७४. कामरुपिणी = ईरचा अनुसार स्पृह धारण करनारी.
 ७५. सर्वसर्व हिता = सर्वे प्राणीनुं हित करनारी.
 ७६. प्रज्ञा = विशेष उत्कृष्ट ज्ञानस्पृहा.
 ७७. शिवा = मंगल करनारी.
 ७८. शुक्ला = तेजरूपा.
 ७९. मनोरमा = मनोहर रूपवाणी.
 ८०. भांगत्यरुचिकारा = भंगण अने प्रिय स्पृहवाणी.
 ८१. धन्या = भाग्यरूपा.
 ८२. कानन वासिनी = वनमां वसनारी.
 ८३. अज्ञान नाशिनी = अज्ञाननो नाश करनारी.
 ८४. जैनी = जिन (तीर्थकर) नी वाणीस्पृहा.
 ८५. अज्ञान निशि भास्करी = अज्ञान रूपी रात्रि भाटे भूर्यरूपा.
 ८६. अज्ञान जन माता = अज्ञानी जननी माता.
 ८७. अज्ञानोद्घिशोषिणी = अज्ञानना सागरने सूक्ष्मी नाभनारी.
 ८८. ज्ञानदा = ज्ञान आपनारी.
 ८९. नर्मदा = आनंद आपनारी.
 ९०. गंगा = गति स्पृहा.
 ९१. सीता = लक्ष्मी स्पृहा.
 ९२. वागीश्वरी = वाणीनी स्पामिनी.
 ९३. धृति = धारण करनारी.
 ९४. औं कारा = औं बीज मंत्र स्पृहा.
 ९५. मस्तका = उद्दर्शरूपा.
 ९६. प्रीति = प्रेमस्पृहा.
 ९७. हींकार वटनाहुति = हींकार रूपी मुखमांथी आमंत्रित करायेली
 ९८. कलींकार हृदया = कलींरूपी हृदयवाणी
 ९९. शक्ति = सामर्थ्य शाणी
१००. अष्टबीज = आठ बीज मंत्र स्पृहा.
 १०१. निराकृति = संशय छेदनारी.
 १०२. निष्प्रपंचा = प्रपंच थी रहित.
 १०३. चला = चकितता, गतिशीलता गतिस्पृहा.
 १०४. अचला = स्थिरस्पृहा.
 १०५. निरुत्पन्ना = उत्पत्ति रहिता.
 १०६. समुत्पन्ना = सारी रीते उत्पन्न थयेली.
 १०७. अनन्ता = अनंत रहिता.
 १०८. गगनोपमा = सर्व व्यापन शीला.

समाप्त.

३२ अनुवाद

- धीषणा = ज्ञान स्वरूपा।
- धी = चिन्तन शक्तिस्वरूपा।
- मति = कल्पना शक्तिस्वरूपा।
- मेधा = बोध शक्तिस्वरूपा।
- वाग् = वचन शक्तिस्वरूपा।
- विभवा = ऐश्वर्यस्वरूपा।
- सरस्वती = वाणी की देवी।
- गी: = वर्णन शक्ति।
- वाणी = ध्वनिस्वरूपा।
- भारती = अर्थ बोध स्वरूपा।
- भाषा = उच्चारण स्वरूपा।
- ब्रह्माणी = वृद्धि स्वरूपा।
- मार्गाधिग्रिया = भक्तप्रिया।
- सर्वेश्वरी = सर्व (सब) की स्वामिनी।
- महामौरी = उज्ज्वल स्वरूपा।
- शंकरी = सुख करनेवाली (देनेवाली)।
- भक्तवत्सला = वात्सल्यस्वरूपा।
- रीढ़ी = प्रचंडस्वरूपा।
- चांडालिनी = तीक्ष्णस्वरूपा।
- चंडी = उग्रस्वरूपा।
- भैरवी = भयस्वरूपा।
- वैष्णवी = सर्व व्यापक शक्ति।
- जया = जय स्वरूपा।
- गायत्री = स्तुति-पाठक की रक्षा करनेवाली।
- चतुर्बाहु = चार हाथोवाली।

२६. कौमारी = बाल मनोहर रूपवाली ।
 २७. परमेश्वरी = परमशक्ति स्वरूपा ।
 २८. देवमाता = देवो की माता ।
 २९. अक्षया = अविनाशी शक्ति ।
 ३०. नित्या = नित्या स्वरूपा
 ३१. विपुर भैरवी = तीनशक्ति आदि संख्यात्मक वस्तुकी स्वामिनी।
 ३२. त्रैलोक्य स्वामिनी देवी = तीनों लोक का शासन करनेवाली ।
     (देवी)
 ३३. मांका = समृद्धि स्वरूपा ।
 ३४. कारुण्यसूत्रिणी = करुणा स्वरूपा ।
 ३५. शूलिनी = भेद शक्तिरूपा ।
 ३६. पचिनी = कमल धारण करनेवाली ।
 ३७. रुद्री = रौद्र रूपवाली ।
 ३८. लक्ष्मी = संपत्ति स्वरूपा ।
 ३९. पंकज-वासिनी = कमल पर निवास करनेवाली ।
 ४०. चामुंडा = ब्रह्म-शक्ति ।
 ४१. खेचरी = आकाश गामिनी ।
 ४२. शान्ता = दोष-रहिता ।
 ४३. हुंकारा = हुंकार - हुं (मन्त्र) ध्वनि करनेवाली ।
 ४४. चंद्रशेखरी = मंगलरूपा ।
 ४५. वाराही = कल्याण स्वरूपा ।
 ४६. विजया = विजय करनेवाली ।
 ४७. अन्तर्था = अपने में लीन होनेवाली ।
 ४८. कर्त्री = कर्तुत्व शक्ति ।
 ४९. हर्त्री = विनाश शक्तिवाली ।
 ५०. सुरेश्वरी = देवो की स्वामिनी ।
 ५१. चन्द्रानना = चन्द्र के समान मुखवाली ।
 ५२. जगद्धात्री = जगत का पोषण करनेवाली ।
 ५३. वीणाम्बुजकरद्रव्या = वीणा और कमलको धारण करनेवाली।
 ५४. सुभगा = सौभाग्य रूपा ।
 ५५. सर्वगा = सर्वव्यापक शक्ति ।
 ५६. स्वाहा = भली भाँति आपत्तिवाली ।
 ५७. जंभिनी = भक्षण करनेवाली ।
 ५८. स्तंभिनी = स्तंभन करनेवाली (रोकनेवाली)
 ५९. स्वरा = ध्वनि और संगीत स्वरूपा ।
 ६०. काली = विनाशरूपा ।
 ६१. कापालिनी = शिवस्वरूपा ।
 ६२. कौत्ती = श्रेष्ठ स्वरूपा ।
 ६३. विज्ञा = विशिष्ट ज्ञानरूपा ।
 ६४. रात्री = ज्ञानरूप, प्रकाशरूपा ।
 ६५. त्रिलोचना = (सूर्य, चन्द्र और अग्निरूप) तीन लोचनोंवाली ।
६६. पुस्तक- व्यग्रहस्ता = पुस्तक धारण करनेवाली ।
 ६७. योगिनी = योगरूपा ।
 ६८. अमितविक्रमा = अमाप (अमित) शक्तिवाली ।
 ६९. सर्वसिद्धिकरी = सर्व सिद्धियाँ करनेवाली ।
 ७०. संध्या = अच्छी तरह ध्यान करने योग्य ।
 ७१. खड़िगानी = विनाशक शक्तिवाली ।
 ७२. कामरूपिणी = इच्छानुसार स्वरूप धारणकरनेवाली ।
 ७३. सर्वसत्त्वहिता = सब प्राणियोंका हित करनेवाली ।
 ७४. प्रज्ञा = विशेष उत्कृष्ट ज्ञान स्वरूपा ।
 ७५. शिवा = मंगल करनेवाली ।
 ७६. शुक्ला = तेज रूपा ।
 ७७. मनोरमा = मनोहर रूपवाली ।
 ७८. मांगल्यरुचिता-राकारा = मंगल और प्रिय स्वरूपवाली ।
 ७९. धन्या = भाग्यरूपा ।
 ८०. काननवासिनी = वन में रहनेवाली ।
 ८१. अज्ञाननाशिनी = अज्ञान का नाश करनेवाली ।
 ८२. जैनी = जिन (तीर्थकर) की वाणीस्वरूपा ।
 ८३. अज्ञाननिश्चिभास्करी = अज्ञानरूपी रात्रि के लिए सूर्यरूपा ।
 ८४. अज्ञानजनमाता = अज्ञानी जन की माता ।
 ८५. अज्ञानोदधि शोषिणी = अज्ञान के सागर को सुखानेवाली ।
 ८६. ज्ञानदा = ज्ञान देनेवाली ।
 ८७. नर्मदा = आनन्द देनेवाली ।
 ८८. गंगा = गतिस्वरूपा ।
 ८९. सीता = लक्ष्मी-रूपा ।
 ९०. वाणीश्वरी = वाणी की स्वामिनी ।
 ९१. धृति = धारण करनेवाली ।
 ९२. ऐं कारा = ऐं (बीज मंत्र) स्वरूपा ।
 ९३. मस्तका = ऊर्ध्वरूपा ।
 ९४. प्रीति = प्रेम स्वरूपा ।
 ९५. हीं कार वदनाहुति = हीं कार रूपी मुख से आमंत्रित की हुई ।
 ९६. क्लींकार हृदया = क्लींरूपी हृदयवाली ।
 ९७. शक्ति = सामर्थ्य शालिनी ।
 ९८. अष्ट बीजा = आठ बीजमंत्र स्वरूपा ।
 ९९. निराकृति = संशय को छेदनेवाली ।
 १००. निरामया = दोषरहिता ।
 १०१. जगतत्संस्था = जगत की आधाररूपा ।
 १०२. निष्पृष्ठंचा = प्रपञ्च से रहित ।
 १०३. चला = चलितता / गतिशीलता गतिस्वरूपा ।
 १०४. अचला = स्थिर स्वरूपा ।
 १०५. निरुत्पन्ना = उत्पत्तिरहिता ।
 १०६. समुत्पन्ना = अच्छी रीति से उत्पन्न हुई ।

१०७. अनन्ता = अन्त रहिता ।
 १०८. गगनोपमा = सर्व व्यापनशीला ।
 । समाप्तम् ।

33

भाषाभृतर

33

॥ अष्टोत्रशतनामशारदादेवीस्तोत्रम् ॥

ने. वि. क. ज्ञा. भंडार सूरत प्रत नं. - ३८०

अनुष्ठप छंद

शारदा विजया नंदा जया पद्मा शिवा क्षमा
 दुर्गा गौरी महालक्ष्मी कालिका रोहिणी परा
 माया कुण्डलिनी मेधा कौमारी भुवनेश्वरी ।
 श्यामा चंडी च कामाक्षा रीढ़ी देवी कला इडा
 पिंगला सुषुम्ना भाषा हींकारी घिषणा बिं (छिं) का ।
 ब्रह्माणी कमला सिद्धा उमा पर्णा प्रभा दया
 भर्त्री वैष्णवी बाला वश्ये मंदिरा च घैरवी ।
 जालया शांभवा यामा सार्वाणि कौशिकी रमा
 चक्रेश्वरी महाविद्या मृडानी भगमालिनी ।
 विशाली शङ्करी दक्षा कालाग्री कपिला क्षमा
 ईंद्री नारायणी भीमा वरदा शांभवी हिमा ।
 गांधर्वी चारणी गार्गी कोटिश्री नंदिनी सूरा ।
 अमोदा जांगुली स्वाहा गंडनी च धनाजंनी ।
 कबर्यश्च विशालाक्षी सुभगा चक्रालिका
 वाणी महानिशा हारी वागेश्वरी निरञ्जना ।
 वारुणी बदरीवासा श्रद्धा क्षेमंकरी क्रिया
 चतुर्भुजा च द्विर्भुजा शैला केशी महाजया ।
 वाराही यादवी षष्ठी प्रज्ञा गी गीं मंहोदरी
 वाग्वादिनी क्लीं कारी ईंकारी विश्वमोहिनी ।
 सर्व-सौख्यप्रदां नित्यं नामोच्चारणमात्रतः
 पावनानि प्रसिद्धानि तकर रहिता.....
 त्रिसन्ध्यं (य:) पठेद्वीमान् स्याद्व्या तद्वरप्रदा

॥ इति सम्पूर्णम् ॥

॥१॥
 ॥२॥
 ॥३॥
 ॥४॥
 ॥५॥
 ॥६॥
 ॥७॥
 ॥८॥
 ॥९॥
 ॥१०॥
 ॥११॥

१. शारदा - श्रेत कमल वाली.
२. विजया - विशिष्ट जय करनारी.
३. नंदा - आनंद करनारी.
४. जया - जय स्वरूपा.
५. पद्मा - कमलमां पसनारी.
६. शिवा - मंगलरूपा.
७. क्षमा - सामर्थ्य रूपा.
८. हुर्गा - कठिनाई की पामी शकाय तेवी.
९. गोरी - उज्ज्वल स्वरूपाली.
१०. महालक्ष्मी - महा समृद्धि स्वरूपा.
११. कालिका - विनाश शक्ति रूपा.
१२. रोहिणी - विकासशीला.
१३. परा - अति उत्तम रूपा.
१४. भाया - भोहरूपा (भाया रूपा)
१५. कुंडलिनी - कुंडलिनी शक्ति.
१६. भेदा - बोधशक्ति रूपा.
१७. दोभारी - बाल मनोहर रूपा.
१८. भुवनेश्वरी - ऋषा भुवननी स्वामिनी
१९. श्यामा - श्यामवर्णी, उत्तमस्वरूपा.
२०. चंडी - उत्तरूपा.
२१. कामाक्षी - मनोहर नयनवाली.
२२. रोढ़ी - प्रथंड रूपा.
२३. देवी - तेजस्वी रूपवाली.
२४. कला - हींकार स्थित (“ अर्धचंद्र) द्योय स्वरूपा.
२५. ईडा - देह स्थित ईडा नाडीनी देवी.
२६. पिंगला - देह स्थित पिंगला नाडीनी देवी.
२७. सुषुम्ना - सरस्वती.
२८. भाषा - भाषा रूपा.
२९. हींकारी - हीं जीजमंत्ररूपा.
३०. धीषणा - ज्ञान स्वरूपा.
३१. बिंधि(छि)का - भंडलाकारा (पर्तुगरूपा)
३२. भ्रह्माणी - पूर्ण रूपा.
३३. कमला - कमल उपर विराजनारी.
३४. सिद्धा - सिद्ध स्वरूपा.
३५. उमा - कल्याण रूपा.
३६. अपार्णी - तापस्त्रियनी
३७. प्रला - दीसिमया.
३८. दया - कङ्कणाशीला.
३९. लर्भी - पोषणरूपा.
४०. येषणवी - सर्व व्यापक शक्ति.

४१. बाला - बालस्वरूपा.
 ४२. पश्या - भक्त प्रिया.
 ४३. मंदिरा - समस्त जगतगी निवास रूपा.
 ४४. लेंटवी - भयरूपा.
 ४५. जालया - आरुषादन करनारी.
 ४६. शांभवी - शांति आपनार, शांति स्वरूपा.
 ४७. यामा - भियंत्रक शक्ति,
 ४८. शर्पाएरी - (अज्ञाने) छेदनारी.
 ४९. कोशिकी - गुरुत स्वरूपा.
 ५०. रमा - आर्नंद रूपा.
 ५१. यक्षेश्वरी - घटयकोनी स्वामिनी.
 ५२. महाविद्या - महाविद्या स्वरूपा.
 ५३. मृडानी - प्रसन्नरूपा.
 ५४. भगवालिनी - ऐ-शर्वस्वरूपा.
 ५५. विशाली - विशाल स्वरूपा.
 ५६. शंकरी - शांति प्रदा.
 ५७. दक्षा - निपुण स्वरूपा.
 ५८. कालानिन - प्रलयकालना अनिन्द्रप
 ५९. कपिला - उत्तम वर्णवाली
 ६०. कथा - विनाशरूपा.
 ६१. ऐनद्री - श्रेष्ठत्वरूपा.
 ६२. नारायणी - ज्ञान मार्गरूपा.
 ६३. भीमा - भयंकर स्वरूपवाली.
 ६४. वरदा - वरदान आपनारी.
 ६५. शांभवी - कल्याण करनारी.
 ६६. हिमा - शीतलता आपनारी.
 ६७. गांधर्वा - संगीतनी हेवी.
 ६८. चारणी - स्तुति स्वरूपा.
 ६९. गार्भी - वर्णन करनारी.
 ७०. कोटि - उत्तम स्वरूपा.
 ७१. श्री - ज्ञान लक्ष्मीरूपा.
 ७२. नंदिनी - आर्नंद आपनारी.
 ७३. सूरा - उत्पति करनार.
 ७४. अमोघा - सदा सङ्खणरूपा.
 ७५. जंगुली - दोष हरनारी.
 ७६. स्पाहा - सारी रीते लोलायाथेल, सारी रीते आमंत्रित.
 ७७. गंडनी - ज्ञाननु सिंचन करनारी.
 ७८. धनार्जनी - ज्ञानरूपी धननी स्वामिनी.
 ७९. कबरी - प्रशस्तिरूपा.
 ८०. विशालाक्षी - विशालनयन वाली.
 ८१. सुभगा - सौभाग्यवाली.
 ८२. यक्षरातिका - भयानक रूपवाली.
 ८३. वाणी - उत्त्यार रूपा.
 ८४. महानिशा - सूक्ष्म-संक्षेप करनारी.

८५. हारी - आकर्षक स्वरूपा.
 ८६. वाणीश्वरी - वाणीनी स्वामिनी
 ८७. निरंजनी - दोषरहिता.
 ८८. वारुणी - भोह करनारी.
 ८९. बद्रीवासा - बद्रीपनमां रहेनारी.
 ९०. श्रद्धा - श्रद्धा स्वरूपा.
 ९१. क्षेमंकरी - क्षेमकुशल करनारी.
 ९२. किया - कियारूपा.
 ९३. यतुर्भुजा - यार हाथवाली.
 ९४. खिर्भुजा - बे हाथवाली.
 ९५. शैला - पर्वतमां रहेनारी.
 ९६. केशी - उत्तम केशवाली.
 ९७. महाज्या - महान विजयवाली.
 ९८. वाराही - कल्याण स्वरूपा.
 ९९. यादवी - उपासना रूपा.
 १००. घष्ठी - घष्ठी हेवी, डातिकियनी शक्ति.
 १०१. प्रज्ञा - विशिष्ट बोधन शीला.
 १०२. गीः - वर्णन शक्ति.
 १०३. गौ - गतिस्वरूपा.
 १०४. भहोदरी - विश्वने पोतानामां धारणा करनारी.
 १०५. वाऽवादिनी - वाणी नी बोलनारी.
 १०६. कलीकारी - कली बीज भंत्रवाली.
 १०७. ओं कारी - ओंकार स्वरूपा.
 १०८. विश्व भोहनी - विश्वने भोहनारी.

संपूर्ण.

३३ अनुवाद

१. शारदा - श्वेतकमल वाली।
२. विजया - विशिष्ट जयकरनेवाली।
३. नंदा - आनंद करनेवाली।
४. जया - जय स्वरूपा।
५. पद्मा - कमल में रहनेवाली।
६. शिवा - मंगलरूपा।
७. क्षमा - सामर्थ्यरूपा।
८. दुर्गा - कठिनाई से पाई जा सकनेवाली।
९. गौरी - उज्ज्वल स्वरूपवाली।
१०. महालक्ष्मी - महासमृद्धि स्वरूपा।
११. कलिका - विनाश- शक्तिरूपा।
१२. रोहिणी - विकास शीला।
१३. परा - अति उत्तम-रूपा।

१४. माया - माया (मोह) रूपा ।
 १५. कुंडलिनी - कुंडलिनी शक्ति ।
 १६. मेधा - बोध शक्तिरूपा ।
 १७. कौमारी - बाल मनोहररूपा ।
 १८. भूवनेश्वरी - तीन भूवनों की स्वामिनी ।
 १९. श्यामा - श्याम वर्णा, उत्तम स्वरूपा ।
 २०. चंडी - उग्ररूपा ।
 २१. कामाक्षी - मनोहर नयनोवाली ।
 २२. रीढ़ी - प्रचंड रूपा ।
 २३. देवी - तेजस्वी रूपवाली ।
 २४. कला - हीँ कारस्थित (*) ध्येय स्वरूपा ।
 २५. इडा - देहस्थित 'इडा' नाड़ी की देवी ।
 २६. पिंगला - देहस्थित 'पिंगला' नाड़ी की देवी ।
 २७. सुषुम्णा - सरस्वती ।
 २८. भाषा - भाषारूपा ।
 २९. हीँ कारी - हीँ बीज मंत्ररूपा ।
 ३०. धीषणा - ज्ञान स्वरूपा ।
 ३१. बिंचिका - मंडलाकारा, वर्तुलरूपा ।
 ३२. ब्रह्मणी - वृद्धिरूपा ।
 ३३. कमला - कमल पर विरजनेवाली ।
 ३४. सिद्धा - सिद्ध स्वरूपा ।
 ३५. उमा - कल्याण रूपा ।
 ३६. अपर्णा - तपस्विनी ।
 ३७. प्रभा - दीपिमया ।
 ३८. दया - करुणा शीला ।
 ३९. भर्त्री - पोषणरूपा ।
 ४०. वैष्णवी - सर्व व्यापक शक्ति ।
 ४१. बाला - बालस्वरूपा ।
 ४२. वश्या - भक्त प्रिया ।
 ४३. मंदिरा - (समस्त जगत की) निवासरूपा ।
 ४४. भैरवी - भय रूपा ।
 ४५. जालया - आच्छादन करनेवाली ।
 ४६. शांभवी - शांति देनेवाली, शांतिस्वरूपा ।
 ४७. यामा - नियंत्रक शक्ति ।
 ४८. शर्वाणी - (अज्ञान) छेदनेवाली ।
 ४९. कौशिकी - गुप्त स्वरूपा ।
 ५०. रमा - आनन्द स्वरूपा ।
 ५१. चक्रेश्वरी - (षट्) चक्रों की स्वामिनी ।
 ५२. महाविद्या - महाविद्या स्वरूपा ।
 ५३. मृडानी - प्रसन्नरूपा ।
 ५४. भगमालिनी - ऐश्वर्य रूपा ।
५५. विशाली - विशाल स्वरूपवाली ।
 ५६. शंकरी - शांति प्रदा ।
 ५७. दक्षा - निषुण स्वरूपा ।
 ५८. कालाम्बि - प्रलय कालकी अग्निरूप ।
 ५९. कपिला - उत्तम वर्णवाली ।
 ६०. क्षया - विनाश रूपा ।
 ६१. ऐंद्री - श्रेष्ठत्वरूपा ।
 ६२. नारायणी - ज्ञानभागरूपा ।
 ६३. भीमा - भयंकर स्वरूपवाली ।
 ६४. वरदा - वरदान देनेवाली ।
 ६५. शांभवी - कल्याण करनेवाली ।
 ६६. हिमा - शीतलता देनेवाली ।
 ६७. गांधर्वी - संगीत की देवी ।
 ६८. चारणी - स्तुति स्वरूपा ।
 ६९. गार्गी - वर्णन करनेवाली ।
 ७०. कोटि - उत्तम स्वरूपा ।
 ७१. श्री - ज्ञान-लक्ष्मी रूपा ।
 ७२. नंदिनी - आनन्द देनेवाली ।
 ७३. सूरा - उत्पत्ति करनेवाली ।
 ७४. अमोघा - सदा सफल रूपा ।
 ७५. जांगुली - दोष हरनेवाली ।
 ७६. स्वाहा - अच्छे ढंग से बुलाई गई ।
 ७७. गंडनी - ज्ञान का सिंचन करनेवाली ।
 ७८. धनार्जिनी - ज्ञानरूप धन की स्वामिनी ।
 ७९. कबरी - प्रशस्ति रूपा ।
 ८०. विशालाक्षी - विशाल नयनोवाली ।
 ८१. सुभगा - सौभाग्यवाली ।
 ८२. चक्रालिका - भयानक रूपवाली ।
 ८३. वाणी - उच्चारण रूपा ।
 ८४. महानिशा - सूक्ष्म, संक्षेप करनेवाली, अति सूक्ष्मरूपा ।
 ८५. हारी - आकर्षक स्वरूपा ।
 ८६. वाणीश्वरी - वाणी की स्वामिनी ।
 ८७. निरंजना - दोष रहिता ।
 ८८. वारुणी - मोह करनेवाली ।
 ८९. बद्रीवासा - बद्रीवन में रहनेवाली ।
 ९०. श्रद्धा - श्रद्धा-स्वरूपा ।
 ९१. क्षेमंकरी - क्षेम-कुशल करनेवाली ।
 ९२. क्रिया - क्रियारूपा ।
 ९३. चतुर्भुजा - चार हाथोवाली ।
 ९४. द्विर्भुजा - दो हाथोवाली ।
 ९५. शैला - पर्वत पर रहनेवाली ।

१६. केशी - उत्तम केशोवाली ।
 १७. महाजया - महान विजयवाली ।
 १८. वाराही - कल्याण स्वरूपा ।
 १९. यादवी - उपासना रूपा ।
 २००. षष्ठी - षष्ठी देवी, कार्तिकेय की शक्ति ।
 २०१. प्रज्ञा - विशिष्ट बोधन शीला ।
 २०२. गी - वर्णन शक्ति ।
 २०३. गी - गतिस्वरूपा ।
 २०४. महोदरी - विश्वको अपने में धारण करनेवाली ।
 २०५. वाग्वादिनी - वाणी की बोलनेवाली ।
 २०६. कलींकारी - कलीं मंत्रबीज वाली ।
 २०७. ऐं कारी - ऐंकार स्वरूपा ।
 २०८. विश्वमोहिनी - विश्वको मोहनेवाली ।

सम्पूर्णम् ।

३४

आचार्य पञ्चनंदीकृत श्री सरस्वती रत्नोत्तम (वंशस्थ वृत्तम्)

जयत्यशोषामरमौलिलालितं सरस्वति ! त्वत्पदपंकजद्वयम् ।
 हृदि स्थितं यज्ञनजाइयनाशनं रतो विमुक्तं श्रयतीत्यपूर्वताम् ॥१॥
 अपेक्षते यज्ञ दिनं न यामिनी न चांतरं नैव बहिश्च भासति ! ।
 न तापकृज्ञाइयकरं न तन्महः स्तुते भवत्या: सकलप्रकाशकम् ॥२॥
 तव स्तवे यत्कविरस्मि साम्प्रतं भवत्प्रसादादिव लब्धपाठव : ।
 सवित्रि गंगासरितेऽर्घदायको भवामि तज्जलपूरिताङ्गलि ॥३॥
 श्रुतादि केवल्यपि तावक्त्रिं श्रियं स्तुवत्रशक्तोऽहमिति प्रपद्यते ।
 जयेति वर्णद्वयमेवमाद्वावदन्ति यदेवि ! तदेव साहसम् ॥४॥
 त्वमत्र लोकत्रयसद्वनि स्थिता प्रदीपिका बोधमयी सरस्वति ।
 तदंतर स्थाऽखिलवस्तु संचयं जनाः प्रपश्यन्ति स हृष्योप्यतः ॥५॥
 नभः समं वर्त्म तवातिरिमलं पृथु प्रयातं विबुधै नं कैरिह ।
 तथापि देवि ! प्रतिभासतेतरां यदेतदक्षुण्णमिव क्षणेन तत् ॥६॥
 तदस्तु तावत्कवितादिकं नृणां तव प्रभावात्कृतलोकविस्मयम् ।
 भवेत्तदप्याशु पदं यदिष्यते तपोभि रुग्रैर्मुनिभि र्महात्मभिः ॥७॥
 भवत्कला यत्र न वाणि मानुषे न वेत्ति शास्त्रं स चिरं पठन्नपि ।
 मनागपि प्रीतियुतेन चक्षुषा यमीक्षसे कैर्न गुणैः स भूष्यते ॥८॥
 स सर्ववित्पश्यति वेत्ति चाखिलं नवा भवत्या रहितोऽपि बुद्ध्यते ।
 तदत्र तस्यापि जगत्ययेप्रभोस्त्वपेव देवि ! प्रतिपत्ति कारणम् ॥९॥

चिरादतिक्लेशशतै र्भवाम्बुधै परिभ्रमन् भूरि नरत्वमशनुते ।
 तनूभृदेतत्पुरुषार्थसाधनं त्वया विना देवि ! पुनः प्रणश्यति ॥१०॥
 कदाचिदेवं त्वदनुग्रहं विना श्रुते हृषीतेऽपि न तत्वमिश्यः ।
 ततः कुतः पुंसि भवेद्विवेकता त्वयि विमुक्तस्य तु जन्मनिष्टलम् ॥११॥
 विधाय मातः ! प्रथमं त्वदाश्रयं श्रयन्ति तन्मोक्षपदमहर्षयः ।
 प्रदीपमाश्रित्य गृहे समस्तते यदीप्सितं वस्तु लभेत मानवः ॥१२॥
 त्वयि प्रभूतानि पदानि देहिनां पदं तदेकं तदपि प्रयच्छति ।
 समस्तशुक्लापि सुवर्णविग्रहा त्वमत्र मातः ! कुतचित्रचेष्टिता ॥१३॥
 समुद्रघोषाकृतिरहति प्रभौ यदा त्वमुत्कर्षमुपागता भृशम् ।
 अशेषभाषात्मतया त्वया तदा कृतं न केषां हृदि मातरदभुतम् ॥१४॥
 स चक्षुरर्येष जनस्त्वया विना यदंथ एवेति विभाव्यते बुधैः ।
 तदस्य लोकत्रितयस्य लोचनं सरस्वति ! त्वं परमार्थदर्शने ॥१५॥
 गिरा नरप्राणितमेति सारतां कवित्वं वक्तृत्वगुणे च सा च गीः ।
 इदं द्वयं दुर्लभमेव ते पुनः प्रसादलेशादपि जायते नृणाम् ॥१६॥
 नृणां भवत्सत्रिधिसंस्कृतं श्रवो विहाय नान्यद्वितमक्षयं च तत् ।
 भवेद्विवेकार्थमिदं परं पुनर्विमूढतार्थं विषयं स्वमर्पयत ॥१७॥
 कृत्वापि ताल्वोष्टपुटादिभिर्नृणां त्वमादिपर्यंतविवर्जितस्थितिः ।
 इति त्वयापीदशार्थम्युक्तपा स सर्वथैकान्तविधिर्विचूर्णितः ॥१८॥
 अपि प्रयाता वशमेकजन्मनि द्युधेनुचिंतामणि कल्पयादपाः ।
 फलन्ति हि त्वं पुनरत्र चापरे भवे कथं तैरुपमीयसे बुधैः ॥१९॥
 अगोचरो वासरकृत्रिशाकृतो जनस्य यच्चेत्तसि वर्तते तमः ।
 विभिन्नते वागधिदेवते त्वया त्वमुत्तमज्योतिरिति प्रगीयसे ॥२०॥
 जिनेश्वर स्वच्छसरः सरोजिनी त्वमंगपूर्वदिसरोजराजिता ।
 गणेशहंसवज्जसेविता सदा करोषि केषां न मुदं परामिह ॥२१॥
 परात्मतत्त्वं प्रतिपत्तिपूर्वकं परं पदं यत्र सति प्रसिद्धयति ।
 कियत्ततस्ते स्फुरतः प्राप्तारतो नृपत्वसौभाग्य वरांगनादिकम् ॥२२॥
 त्वदंग्नि पदद्वयभक्ति भाविते तृतीयमुन्मूलति बोधलोचनम् ।
 गिरामधीशे सह केवलेन यत्समाश्रितं स्पर्धमिवेक्षतेऽखिलम् ॥२३॥
 त्वमेव तीर्थं शुचिवोधवारिमत्समस्तलोकत्रयशुद्दिकारणम् ।
 त्वमेव चानंदसमुद्वर्धने मृगांकमूर्तिः परमार्थदर्शनाम् ॥२४॥
 त्वयादिबोधः खलु संस्कृतो द्रजेत् परेषु बोधेष्वखिलेषु हेतुतां ।
 त्वमक्षिं पुंसामिति दूरदर्शने त्वमेव संसारतरोः कुठारिका ॥२५॥
 यथाविधानं त्वमनुस्मृता सर्ती गुरुपदेशोयमवर्णं भेदतः ।
 न ताः श्रियस्ते न गुणा न तत्पदं प्रयच्छसि प्राणभृते न यच्छुभे ॥२६॥
 अनेकजन्मार्जितपापपर्वतो विवेकवज्ज्ञेण स येन भिद्यते ।
 भवद्वपुः शास्त्रघनानिरेति तत्सदर्थवाक्यामृतभारमेदुरात् ॥२७॥

શ્રી સત્યપ્રેર્વા

કાન્તિપ્રદીપન શિલ્પશોક
સ. સ. ૨ નાણી

प्राचीन प्रभावक श्री सरस्वती देवीना शिल्पे

तपांसि तेजांसि विजित्य बाद्मयं प्रकाशयद्यन्परमं महन्महः ।
 न लुप्यते तैर्न च तैः प्रकाशयते स्वतः प्रकाशात्मकमेव नंदतु ॥२८॥
 तव प्रसादः कवितां करोन्त्यतः कथं जडस्तत्र धटेत माटशः ।
 प्रसीद यत्रापि मयि स्वनन्दने न जातु माता विगुणेषि निष्ठुरा ॥२९॥
 इमामधीते श्रुतदेवतास्तुतिं कृतिं पुमान् यो मुनिपदानंदिनः ।
 स याति पारं कवितादि सदगुणं प्रबन्धसिन्धौः क्रमतो भवस्य च ॥३०॥
 कुंठास्तेऽपि वृहस्पतिप्रभृतयो यस्मिन् भवन्ति ध्वं,
 तस्मिन् देवि तव स्तुतिव्यतिकरे, मन्दा नराः के वयम् ।
 तद्वाक्यापलमेतद श्रुतवतामस्माकमम्ब ! त्वया,
 क्षन्तव्ययं मुखरत्वकारणमसौ येनातिभक्तिग्रहः ॥३१॥

सम्पूर्णम् ।

३४

भाषान्तर

हे सरस्पती (माता)! सधार्णं प्रकाशना हेवोना मुगुटथी
 नमस्कार (प्रेम)करायेला, तमारा बने यरणा कमण (आ लोकमां)
 जय पामे छे. जे यरणा कमण हृदयमां स्थापन करायेला मनुष्यनी
 जडतानो नाश करनारा अने रज कर्म थी मुक्त ऐवी अपूर्वतानो
 आश्रय करे छे. १

हे भारति हेवी! आपनुं जे तेज छे ते दिवसनी अपेक्षा राखतुं
 नस्थी राश्रीनी अपेक्षा राखतुं नस्थी, ते अंदरनी अने बहारनी
 अपेक्षा (पण) राखतुं नस्थी ते तेज, ताप करनारुं नस्थी अने जडता
 करनारुं पण नस्थी (पण) सकल वस्तुने प्रकाश करनारुं छे तेनी हुं
 स्तुति कुछुं. २

हे सरस्पती माता! आपनी कृपाथीज प्राप्त करेला अन्यास
 (चातुर्थ)वालो जाणो तारी स्तुति कर्यामां हमाणां हुं कवि थयो
 छुं. जेम गंगानदीना पाणीनीज भरेली अंजलियालो हुं गंगा
 नदीने अर्द्ध (पूजा) आपनारो थाउ छुं. ३

हे सरस्पती हेवी! आपनी (ज्ञान) लक्ष्मीनी (शीबानी)
 श्वतुं करतां श्रुत केवली (चोटपूर्णी) पण असमर्थ छे. ऐ प्रभाएं
 स्पीकार करे छे त्यारे मारा सरजा (अज्ञ) तो तुं जय पामे ऐम बे
 (ज्य) अक्षर बोले छे ते पण साहस ज छे. ४

हे सरस्पती माता! आप आ त्रणालोक इपी धरमां रहेला
 (बिराजेला) सम्यग् ज्ञानमय उत्कृष्ट दीपकद्वय छो. (ते दीपकनी
 कृपाथी) सम्यग् दृष्टियाणा मनुष्यो त्रणो लोकनी अंदर रहेली
 समस्त वस्तुओना (शुष्व+अशुष्व-विग्रे) समूहने सारी रीते
 जोये छे. ५

हे हेवी! आपनो जे भार्ग छे ते आकाशनी समान अत्यंत

निर्भल छे. अने अत्यंत पहोलो छे आ भार्गमां कुया पंडितो नस्थी
 गया? (अर्थात् बधा पंडितो गयां छे.) तो पण आ भार्ग
 क्षणापार ऐवुं जणाय छे के जाणो ते असुण्डा (कोईना प्रथाए
 पगरनो)ज छे. ६

हे भाता! आपना प्रभावथी समस्त जगतने आश्र्य करनारी
 राजाओनी कविता विग्रे थाय छे तेमां आश्र्य शुं? परंतु कठिन
 तपकरनारा मुनिओ अने महात्माओ जे स्थान (मोक्ष)नी धरेछा
 करे छे ते पदने पण जल्टी आपनी कृपाथी प्राप्त करे छे. ७

हे वाहिं (सरस्पती) जे मनुष्यमां आपनी कला (कृपा) नस्थी
 ते (मनुष्य) लांबा काण सुधी भएतो होवा छतां शास्त्रने जाएही
 शक्तो नस्थी परंतु जे (नर)ने स्नेहीयुक्त नेत्री थोडा काळमाटे
 पण जोये छे ते कुया कुया शुणोथी शोभायमान थतो नस्थी?
 अर्थात् ते सर्व शुणोथी आल्पुषित थाय छे. ८

हे (सरस्पती) हेवी! (आपनी कृपा प्राप्त)ते केवली भगवान
 आ संसारमां समस्त पदार्थोने जोनारा थाय छे अने जाणानारा
 थाय छे. परंतु आपनी (कृपाथी) रहित ते ज्ञेतो पण नस्थी अने
 जाणातो पण नस्थी ते जगत्प्रभुना ज्ञाननुं कारणा पण आप ज
 छो. ९

लांबाकाण्ठी आ (संसारउपी) समुद्रमां परिभ्रमणाकरतां
 अत्यंत सेंकडो क्लेशोथी आ मनुष्य पणाने भेजव्युं छे पण हे
 (सरस्पती)हेवी! आपनी (कृपा)विना आ (उत्तम) पूरुषार्थना
 साधनउप (मनुष्यत्व)ने मनुष्य फ्रीयार नाश करी हे छे. १०

हे भाता! कदाय आपना अनुग्रह विना श्रुतज्ञान (शास्त्र)ने
 विषे अल्प्यास करे छे तो पण वास्तविक तत्परनो निश्चय थतो
 नस्थी तेथी करीने ते मनुष्यमां वियेकता (हित-अहितनो ध्याल)
 केवी रीते आये? आपना विषे मुक्त थयेलानो जन्म निष्फल छे. ११

हे भाता! धरमा दीपकनो आश्रय (करीने) लईने समस्त जे
 (कंधपण) धृच्छित पस्तु छे तेने भेजली ले छे. तेम भोटा
 (अधि)मुनिओ पहेला आपनो आश्रय करीने ते (प्रसिद्ध)
 मोक्षपदनो आश्रय करे छे. १२

हे भाता! तारा विषे अनेक पदो (तिरंत सुबन्द) रहेलां छे
 तो पण प्राणीओने तुं एक (मोक्ष) पदने ज आपे छे (अने) तं
 यारे तरक्षीय उज्जवल छे तो पण सुवर्ण विछाना (सुवर्णीनी जे म
 विशेषे ग्रहण करनारी) अर्थात् सु-श्रेष्ठ वर्णो (अक्षर)उपी
 शरीरने धारणा कर्यावाणी छे. आथी आ संसारमां आश्र्यकारी
 ऐष्टाने करनारी छे. १३

हे भाता सरस्पती! ज्यारे आप अरिहंत प्रभुना मुखमां
 उत्कर्ष (हित्य ध्यनि)ने प्राप्त कर्यो अने अत्यंत पणे समुद्रनी
 सरजी गंभीर आकृति हत्ती त्यारे तारापडे अनेक (सधानी)भापा
 स्वरूपे (प्रगटथी) कोना हृदयमां आश्र्य करायुं नस्थी: अर्थात्

પ્રલભુજની વાણી સ્વ-સ્વભાગામાં સર્વને સમજાતી હોવાથી કોને ०
આતું આશ્ર્ય થતું નથી.

૧૪

હે સરસ્વતી ! આપના વિના આંખવાળો મનુષ્યને પણ
વિદ્વાનો જેને અંધ (આંખવિનાનો) જ સમજે છે. તેથી આ ત્રણે
(સ્વર્ગ-મૃત્યુ-પાતાળ)લોકના વાસ્તવિક દર્શનમાટે આપ જ નેત્ર
સ્વરૂપે છો.

૧૫

મનુષ્યનું જીવન, વાણી(વચન)થી સફળતાને પામે છે અને
ડવિત્પ તથા વક્તાપણાના ગુણામાં તે વાણી કે રહેલી છે. પરંતુ
આ બંને દુર્લભ (ગુણો) તારી ફૂપાના અંશથી પણ મનુષ્યોને
ઉત્પત્ત (પ્રાસ) થાય છે.

૧૬

આપના સાન્નિધ્યથી સંસ્કાર કરેલા મનુષ્યોના કાન જ
હિતકારી અને અક્ષય છે. પરંતુ તે છોડીને બીજું થતું નથી અર્થાત્
આપના સંસ્કાર વગરના કાન હિતકારી કે અવિનાશી થતા નથી,
અને તે (સંસ્કાર કરેલા) કાન જ વિયેકને માટે થાય છે. પરંતુ તેમ
જ થાય તો વિષયતરફ વિશેષ કરીને મૂઢતા ને પોતે કરે છે. ૧૭

(હે માતા!) મનુષ્યોના તાલુ અને બંને હોઠો થી
(દ્વયશુત્સ્વરૂપે) તુ (પ્રગટ) થઈ તો પણ આદિ અને અંતથી
રહિત (ભાવશુત્ત) સ્થિતિયાળી છો આથી તાશપડે આવા પ્રકારના
ઘર્મથી ચુક્તથયેલી તેં સર્વથા એકાન્ત માર્ગનો નાશ કરેલો (એવું
જીણાય) છે.

૧૮

હે માતા ! કામદેનુ - ચિંતામણી તથા કલ્પવૃક્ષો એક જનમાં
જ પશને પ્રાસ કરેલા ફળે છે પરંતુ ખરેખર આપતો આલોક તથા
પરતોકમાં પણ (દ્વિતીય) ફળને આપો છો તો તે પંડિતો વડે કેવી
રીતે (કામદેનુ - ચિંતામણી અને કલ્પવૃક્ષો) પ્રણાય સાથે ઉપમા
કરાય છે ? અર્થાત્ તેની સાથે ઉપમા કરી શકાય નહિ. કેમકે આપ
તેનાથી પણ અધિક ફળને બંને ભવમાં આપો છો.

૧૯

હે વાણીની અધિદેવી સરસ્વતી ! મનુષ્યના ચિત્તમાં જે
(અજ્ઞાનરૂપ) અંધકાર પરતે છે (તે) સૂર્ય તથા ચંદ્રમાને અગોચર
તિપ્પણ (દ્વારા ન શકાય તેવો) છે. જે તારાવડે જ લેદાય (નાશ
થાગ) છે. એ રીતે આપ ઉત્તમ જ્યોતિસ્વરૂપ છો એમ ગુણગાન
કરાય છે.

૨૦

હે માતા જિનેશ્વર રૂપી નિર્મલ સરોવરની (આપ) કમલિની
છો, અને (અગ્નાર) અંગ (ચોદ) પૂર્વરૂપી કમલોથી શોભાયમાન
છો. તથા ગણધરોરૂપી હંસો ના સમૃહથી સેવાયેતી હંમેશા આ
સંસારમાં કથા પુરુષોને ઉત્તમ હર્ષનેતું કરતી નથી ?

૨૧

હે સરસ્વતી માતા ! જ્યાં આપની ફૂપા થયે પરમ આત્મત્વના
જ્ઞાનપૂર્વક પરમ પદ (મોત્રપદ)ની સિદ્ધિ થાય છે ત્યાં આપના
દૈદીપ્રભાન પ્રભાવથી રાજાપણું, સૌભાગ્ય તથા ઉત્તમસ્ત્રી
વિગેરેની (પ્રાસિ) શું કિંમત ?

૨૨

હે વાણીની સ્વામીનિ (સરસ્વતી)! આપના બંને ચરણ
કમલોની ભક્તિ તથા સેવા કરનારને ગ્રીજું (અજ્ઞાનરૂપી

નેત્ર ઉધડી જાય છે જે કેવલ જ્ઞાન સાથે જાણો સ્પર્ધા કરતું હોય
એમ સંપૂર્ણ (પદાર્થ)ને સારીરીને આશ્ર્ય કરેલું હોય તેમ
(મનુષ્ય) જોવે છે.

૨૩

હે માતા ! આપ જ સમ્બંધજ્ઞાનરૂપી વાણીથી ભરેલા તથા
સમસ્ત ઋણોય લોકની શુદ્ધિના કારણારૂપ તીર્થ સ્વરૂપ છો. અને
પરમાર્થને જોનારા મનુષ્યોને આનંદરૂપી સમુદ્ર ને વધારવામાં તું
ચંદ્રમા સરખી તું જ છો.

૨૪

હે ભગવતી ! ખરેખર તારાવડે પ્રથમ (મતિજ્ઞાન)બોધ સારો
રીતે કરાયેલો થાય છે. જે બીજા સધળાંય (શુત્ત-અવધિ-મજા-
પર્યાપ વિગેરે) જ્ઞાનોના કારણાતાને પામે છે. મનુષ્યો ને અતિ દૂરનું
જોવામાં તું જ આંખ છો. અને તું જ સંસારરૂપી વૃક્ષને કાપવામાં
કુણાડીરૂપ છો.

૨૫

હે શુભે (સરસ્વતી) ! આ ગુરુનો ઉપદેશ છે કે શાસ્ત્રાજ્ઞસારો
અકારવર્ણના બેદથી તું વારેવાર સ્મરણા કરાયેલી થકી મનુષ્યને
એવી કોઈ લસ્થી નથી. એવા કોઈ ગુણો નથી કે એવું કોઈ સ્થાન
નથી કે તું આપતી નથી.

૨૬

હે માતા ! અનેક ભવોમાં ઉપાર્જન કરેલા પાપરૂપી પર્વત, જે
વિયેકરૂપી વજ વડે બેદાય છે. તે વિયેકરૂપી વજ (શ્રેષ્ઠ અર્થ)
તથા વાહ્યરૂપી અમૃત(જલ)ના ભારથી ભરેલું આપના શરીર
સ્વરૂપ શાસ્ત્રના વાદળમાંથી નીકળે છે.

૨૭

હે સરસ્વતી માતા ! અંધકાર તથા અન્ય તેજો ને વિશેપે
જીતીને જે પરમ, સર્વોત્કૃષ્ટ તેજ રૂપે વાદ્યમય - (વાણી)ને પ્રકાશે
છે તે અંધકારોથી કયારેય નાશ પામતું નથી અને તે બીજા તેણોથી
કયારેય પ્રકાશિત થતું નથી પરંતુ સ્વતઃ આપમેળે જ પ્રકાશાત્મક
છે તે જ્યાર્થાપુર્વતું પ્રવતો.

૨૮

હે સરસ્વતી માતા ! તારી ફૂપા જ કવિતાને જનાયે (કરાયે) છે
તેમાં મારા (ચંદ્રકર્તા) સરખો મૂર્ખ કેવી રીતે (કવિતાને) કરી શકે ?
આથી કરીને તું મારા ઉપર પોતાના આનંદમાં પ્રસત્ર થા. કેમકે
માતા કયારેય પણ નિગૃહીણ (પુત્ર)ને વિષે પણ નિષ્હુર જનતી
નથી.

૨૯

જે પુરુષ મુનિપદ્મનંદીથી આ શુત્ત દેવતાની સ્તુતિ રૂપ કૃતિ
(રૂપના)ને ભણે છે. તે પુરુષ કવિતા વિગેરે સદગુણોનો જે પ્રબંધ
રૂપી સમુદ્રનો અને ભવનો કમે કરીને પાર પામે છે.

૩૦

હે દેવી સરસ્વતી ! આપની સ્તુતિ કરવામાં મોટાં મોટાં
વિદ્વાન બૃહસ્પતિ વિગેરે પણ નિશ્ચયે મંદ બુદ્ધિવાળા થઈ જાય
છે. ત્યારે આપની સ્તુતિ કરવામાં મારી જેવા મંદ બુદ્ધિવાળાની
તો વાત જ કયાં ? પરંતુ અમારા સરખા અલ્પજ્ઞાનીની આ વાણીની
ચપલતા છે તેથી હે માતા ! આ વાણીની મુખરતાને શમા કરે
કેમકે આપને વિષે અત્યંત લક્ષિતનો આગ્રહ છે.

૩૧

સંપૂર્ણ.

अनुवाद

हे सरस्वती माता ! सब प्रकार के देवों के मुकुटों से नमस्कार (प्रण) किये गये तुम्हारे दोनों चरण कमल (लोक में) जय पाते हैं। जो चरण - कमल हृदय में स्थापित किया हुए, मनुष्य की जड़ता का नाश करनेवाले एवं रज से मुक्त, अपूर्वता का आश्रय करते हैं। १

हे भारती देवी ! आपका जो तेज है सो न दिवस की अपेक्षा रखता है, न रात्रिकी। वह अंदर और बाहर की भी अपेक्षा नहीं रखता। वह तेज, ताप (उष्णता) करनेवाला नहीं है, और जड़ता करनेवाला भी नहीं, (किन्तु) समस्त वस्तुओं का प्रकाश करनेवाला है। मैं उसकी स्तुति करता हूँ। २

हे सरस्वती माता ! आपकी कृपा से ही प्राप्त किये हुए अभ्यास (चारुर्य) वाला मैं, मानों आपकी स्तुति करने के लिए अभी कवि बना हूँ। जैसे गंगा नदी के जल की ही भरी हुई अंजलि वाला मैं गंगानदी को अर्थ्य देनेवाला होता हूँ। ३

हे सरस्वती देवी ! आपकी (ज्ञान)लक्ष्मी की (शोभा की) गतुनि करते हुए श्रुतकेवली (चारदधपूर्वी) भी यह स्वीकार करता है कि मैं असमर्थ हूँ। तब मुझ जैसे (अज) तो 'तुम जय पाओ' ऐसे दो (ज. य) अशम बोलते हैं सो भी माहस ही है। ४

हे सरस्वतीमाता ! आप इस तीन लोक रूपी घर में रहे हुए (विराजमान) सम्यग् ज्ञान मय उत्कृष्ट दीपक रूप हैं। (उस दीपक की कृपा से) सम्यगृदृष्टि वाले, मनुष्य तीनों लोकों में रही हुई समस्त वस्तुओं (जीव-अजीव वर्गीकरण) के समूह को अच्छी तरह देखते हैं। ५

हे देवी ! आपका जो मार्ग है वह आकाश के समान अत्यन्त निर्मल है और अत्यन्त चौंड़ा है। इस मार्ग पर कौन से पंडित नहीं गये? (अर्थात् सभी पंडित गये हैं।) तो भी इस मार्ग पर क्षणभर एसा मालूम होता है मानो वह अशुण्ण (किसी के प्रयाण से अद्वृत) ही है। ६

हे माता ! आपके प्रभावसे समस्त जगत को विस्मित करनेवाली राजाओंकी कविता आदि होती है। इसमें क्या आश्रय है? किन्तु कठिन तप करनेवाले मुनि और महात्मा जिस स्थान (माथ) की कामना करते हैं उस पद को भी आप की कृपा से शीघ्र प्राप्त करते हैं। ७

हे वाणि ! (सरस्वति) जिस मनुष्य में आप की कला (कृपा) नहीं वह मनुष्य दीर्घ कालतक पढ़ते हुए भी शास्त्र को नहीं जान सकता, किन्तु जिस (नर) को - तुम प्रेममय नेत्र से थोड़ा समय भी

देखती हो वह कौन कौन से गुणों से सुशोभित नहीं होता ? अर्थात् वह सब गुणों से भूषित होता है। ८

हे (सरस्वती) देवी ! (आपकी कृपा प्राप्त) वे केवली मगवान संसार के समस्त पदार्थों को देखते और जानते हैं, किन्तु आपकी कृपा से द्विति (आपके बिना) वे देखते भी नहीं और जानते भी नहीं हैं। उन जगत्प्रभु के ज्ञान का कारण भी आप ही हैं। ९

दीर्घ काल से इस संसाररूपी समुद्र में परिभ्रमण करते हरे मैंकड़ो महाकलेशों से मनुष्य-जन्म मिला है, लेकिन हे (सरस्वती) देवी ! आपकी कृपा के बिना मानव इस उत्तम पुरुषार्थ के माध्यम (मानव जन्म) को फिर नष्ट कर देता है। १०

हे माता ! कदाचित् तुम्हारी कृपा के बिना श्रुत (शास्त्र) का अध्ययन किया गया तो भी वास्तविक तत्त्व का निश्चय नहीं होता। इस लिए उस मनुष्य में विवेक (हित-अहित की पहिचान) कहाँ मैं हो? आपसे जो विमुक्त (विहीन) हो गया है उसका तो जन्म निष्पत्त है। ११

हे माता ! घर में दीपक का आश्रय लेकर मनुष्य जो दुर्घट्ठत हो सो सारी वस्तु पा लेता है, वैसे महान् ऋषिमुनि पहले आपका आश्रय लेकर उस (प्रसिद्ध) मोक्ष-पद का आश्रय लेते हैं। १२

हे माता ! तुम में अनेक पद (तिङ्गन्त-सुबन्त) हैं, तो भी तुम प्राणियों को एक पद (मोक्ष) ही देती हो एवं तुम चारों ओर से उज्ज्वल हो तो भी मुक्तविग्रही एवं (मुक्तविग्रही को विशेषतः ग्रहण करनेवाली। अर्थात् सु=श्रेष्ठ, वर्ण=अक्षर रूपी शरीर को धारण करनेवाली हो। अतः संसार में आश्रयजनक चेष्टाएं करनेवाली हो। १३

हे माता सरस्वती ! जब तुमने अरिहन्त प्रभु के मुख में उल्लास (दिव्य ध्वनि) को प्राप्त किया और जब नितान्त समुद्र के समान गंभीर आकृति थी, तब तुमने अनेक (सभी) भाषा स्वरूपों में प्रकट होकर किसको हृदय में आश्रय उत्पन्न नहीं किया। अर्थात् प्रभु-मुख की वाणी स्व-स्व भाषा में सबको भमझाने में आने के कारण किसे ऐसा आश्रय नहीं होता ? १४

हे सरस्वती ! आपके बिना औरंखवाले मनुष्य को भी विद्वान् अंधा (बिना औंखों का) ही समझते हैं - अतः इन तीनों (स्वर्ग, मृत्यु-पाताल) लोक का यथार्थ दर्शन के लिए आप ही नेत्रस्वरूप हैं। १५

मनुष्य का जीवन वाणी (वचन) में सफलता प्राप्त करता है, और कवित्व एवं वक्तृत्व के गुण में वही वाणी रहती है। ये दोनों गुण दुर्लभ हैं, किन्तु तुम्हारी - लेशमात्र कृपा से भी मनुष्यों को प्राप्त होते हैं। १६

आपके सान्निध्य से संस्कारित मनुष्यों के कान ही हितकारी और अक्षय हैं, किन्तु उसे छोड़कर दूसरा नहीं होता अर्थात् आपके संस्कार में रहित कान हितकारी या अक्षय नहीं होते, एवं वे संस्कारित कान ही विवेक के लिए होते हैं, लेकिन ऐसा नहीं तो स्वयं विषय की ओर विशेषतः मूढ़ता करता है।

१७

हे माता ! मनुष्यों के तालु और दोनों ओंठों से (द्रव्यश्रुत स्वरूप में) तुम प्रकट हुई तो भी आदि और अन्त से रहित (भावश्रुत) स्थितिवाली हो। फलतः तुम्हारे द्वारा इस तरह के धर्मसे युक्त हुई - तुमने सर्वथा एकान्त मार्ग का नाश किया (ऐसा मालूम होता) है।

१८

हे माता ! कामधेनु चिंतामणि तथा कल्पवृक्ष एक जन्म में ही वश किये हुए भी फल देते हैं लेकिन तुम तो इस लोक एवं परलोक में भी सचमुच (इष्ट) फल देती हो, तूं तो तुमको पंडितों के द्वारा कैसे (कामधेनु, चिंतामणि और कल्पवृक्ष) तीनों के साथ उपमा दी जाती है ? अर्थात् उनके साथ उपमा नहीं की जा सकती क्योंकि तुम तो उन से भी अधिक फल दोनों भवों में देती हो।

१९

हे बाणी की अधिदेवी सरस्वती ! मनुष्य के चित्त में जो (अज्ञानरूपी) अंधकार विद्यमान है सो सूर्य तथा चंद्रमा के लिए अगोचर विषयरूप (देखा न जा सकनेवाला) जो तुम से ही नष्ट होता है, इस तरह तुम श्रेष्ठ ज्योतिस्वरूप हो, ऐसे गुणगान किया जाता है।

२०

हे माता ! जिनेश्वर रूपी स्वच्छ सरोवर की आप कमलिनी हैं। और (ग्यारहा अंग) (चौदह) पूर्वरूपी कमलों से आप शोभायमान हैं, तथा गणधर-रूपी हंसों के समूह द्वारा सेवित हुमेशा इस संसार में कौन से पुरुषों को तुम उत्तम हर्ष नहीं करती ?

२१

हे सरस्वती ! माता ! जहाँ आपकी कृपा होने से परम आत्मत्व के ज्ञानपूर्वक परमपद (मोक्ष पद) की सिद्धि होती है। वहाँ आप के देदीप्यमान प्रभाव से राजत्व, सौभाग्य तथा श्रेष्ठ स्त्री आदि की (प्राप्तिकी) क्या कींमत ?

२२

हे बाणी की स्वामिनी (सरस्वती) ! आपके दोनों चरण कमलों की भक्ति तथा सेवा करनेवाले का तीसरा (सम्प्यग्) ज्ञानरूपी नेत्र खुल जाता है, जो मानों केवल ज्ञान के साथ स्पर्धा करता हो ऐसे सम्पूर्ण (पदार्थ) को देखता है। भली भाँति आश्रय करता हो ऐसे (मनुष्य) देखता है।

२३

हे माता ! आप ही सम्प्यग्ज्ञान रूपी जल से भरा और समस्त - तीनों लोक की शुद्धि कारण रूप तीर्थ हैं एवं परमार्थ को देखनेवाले मानवों के आनन्द रूपी समुद्र को बढ़ाने में चंद्रमा के समान आप ही हैं।

२४

हे भगवती ! सचमुच तुम्हारे द्वारा प्रथम बोध (मतिज्ञान) अच्छी तरह किया जाता है जो दूसरे सभी (श्रुत-अविध-मनःपर्यव आदि) ज्ञानों का हेतु बनता है। मनुष्यों के अतिरूप का देखने के लिए तुम्हीं आँख हो। और तुम्हीं संसाररूपी वृक्ष को काटने में कुलहाड़ी हो।

२५

हे शुभे सरस्वती ! गुरुका यह उपदेश है कि शास्त्रानुसार अकार वर्ण के भेद से तुम बार-बार स्मरण की जाने पर तुम मनुष्य को न दो ऐसी कोई लक्ष्मी नहीं है, ऐसे कोई गुण नहीं हैं, या ऐसा कोई स्थान नहीं है।

२६

हे माता ! अनेक भवों में उपार्जित किये गये पापरूपी पर्वत को विवेक रूपी वज्र से भेद हो जाता है वह विवेकरूपी वज्र (श्रेष्ठ अर्थ) तथा वाक्यरूपी अमृत (जल) के भार से भरा हूआ, आपके शरीररूपी शास्त्र के बादलमें से निकलता है।

२७

हे सरस्वती माता ! अंधकार और अन्य तेजों को विशेषतः जीतकर जो परम, सर्वान्तकृष्ट तेज के रूप में वाढ़मय (वाणी) को प्रकाशित करता है, वह अंधकारों से कभी नष्ट नहीं होता, और वह अन्य तेजों से कभी प्रकाशित नहीं होता, किन्तु स्वतः अपने आप ही प्रकाशात्मक है ! उसकी जय हो।

२८

हे सरस्वती माता ! तुम्हारी कृपा ही कविता बनाती (कराती) है। उसमें मुझ (ग्रन्थकर्ता) जैसा मूर्ख कविता कैसे कर सकता है ? इसलिए तूं मुझ पर प्रसन्न हो क्योंकि कभी भी निर्गुणी (पुत्र) पर भी माता निष्ठुर नहीं होती।

२९

जो पुरुष श्रुतदेवता की यह मुनि पद्मनंदी रचित स्तुतिरूप कृति पढ़ता है वह पुरुष कविता आदि सदृगुणों के प्रबन्धरूपी समुद्र का एवं क्रमशः भव का पार पाता है।

३०

हे देवी ! सरस्वती ! आपकी स्तुति करने में बड़े बड़े विद्वान बृहस्पति आदि भी निस्संदेह मंदबुद्धिवाले (कुंठित) हो जाते हैं, तो आपकी स्तुति करने में मुझ जैसे मंद बुद्धिवाले की तो बात ही क्या ? (आप की स्तुतिकरने वाले हम कौन ?) परन्तु हमारे समान अल्पज्ञानी की बाणी की यह चपलता है, अतः हे माता ! बाणी की इस मुखरता को आप क्षमा करे क्योंकि यह आपके प्रति अत्यन्त भक्तिका आग्रह है।

३१

। समाप्तम् ।

श्री सरस्वती रतोत्रम् ।

शब्दात्मिका या व्रिजगदविभर्ति, स्फुरद्विविच्चार्थसुधां स्पवन्ती । या बुद्धि रीड्या विदुषां हृदजे, मुखे च सा मे वशमस्तु नित्यम् ॥१॥	
जिनराजमुखाम्भोज-राजहंसी सरस्वती । कुः इन्द्रियानि नित्यं मानसे रमतां मम	॥२॥
संगमं वृत्तपदन्यास-वर्णालंकारधारिणी । सम्भार्गाङ्गी सदैवाऽस्तु प्रसन्ना नः सरस्वती	॥३॥
सरस्वत्या: प्रसादेन काव्यं कुर्वन्ति मानवाः । तस्मान्निश्चलभावेन पूजनीया सरस्वती	॥४॥
श्रीमर्वज्ञमुखोत्पन्ना भारती बहुभाषिणी । अज्ञानतिमिरं हन्ति विद्याबहुविकासिनी	॥५॥
सर्तां श्रुतस्कन्धवने विहारिणीमनेकशाखागहने सरस्वतीम् । गुरुप्रवाहेण जडानुकम्पिना, स्तुवेऽभिनन्दे वनदेवतामिव	॥६॥
मातेव या शास्ति हितानि युंसो, रजः क्षिपन्ती दधती सुखानि । समस्त शास्त्रार्थविचारदक्षा सरस्वती सा तनुतां मर्तिं मे	॥७॥
वीतरागमुखोदीर्णामंगपूर्वादि विस्तृताम् । आराध्यां मुनिभिर्वन्दे ब्राह्मीं प्रज्ञा प्रसिद्धये	॥८॥
जगदानन्दिनीं ताप-हारिणीं भारतीं सतीम् । श्रीमतीं चन्द्रेखार्भां नमामि विबुधप्रियाम्	॥९॥
देवेन्द्रादि सुरैर्नतांग्रिकमला घ्याता मुनीन्द्रः सदा, नागेन्द्राप्त्वरभुमिराजनिवैः संसेविता सर्वदा ।	
हंसस्था सुविशालहस्तकमला विद्वद्जनानां मुदा, वीणा-पुस्तकशोभिता जनहिता भूयात् सदा शारदा	॥१०॥
समस्ते शारदादेवी काश्मीर प्रतिवासिनी । त्वां प्रार्थयाम्यहं मातः विद्यादानं च देहि मे	॥११॥
सरस्वति ! नमस्तुभ्यं वरदे ! कामरूपिणि ! । विद्यारम्भं करिष्यामि, सिद्धिर्भवतु मे सदा	॥१२॥
वाणी कर्मकृपाणी ट्रोणी संसारजलधिसन्तरणे । वेणीजितघनमाला, जिनवदनाम्भोजभासुरा जीयात्	॥१३॥
जनयति मुदमन्तर्भव्यपाश्यो रुहाणां, हरति तिमिरसार्शं या प्रभा भानवीव ।	
कृतनिखिलपदार्थद्योतना भारतीदा, वितरतु धुतदोषा सार्हती भारतीं वः	॥१४॥
नमामि भारतीं जैनीं सर्वसन्देहनाशिनीम् ।	

भानुभामिव भव्यानां मनः पद्मविकासिनीम्

॥१५॥

वाचं वाच्यथमीन्द्राणां वक्त्रवारिजवाहनाम् ।

॥१६॥

यत् सर्वात्महितं न वर्णं सहितं न स्पन्दितोष्ट्रव्यं,
नो वांछा कलितं न दोषमलीनं न श्वासरुद्धक्रम् ।

॥१७॥

शान्तामर्थविषेः गमं पशुगणैराकर्णितं कर्णिभिः
तत्रः सर्वविदः प्रणष्ठविषदः पायादपूर्वं वचः

॥१८॥

गम्भीरं मधुरं मनोहरतं दोषै रथेतं हितम्,
कण्ठौष्ट्रादिवचो निमित्तरहितं नो वातरोधोदगतम् ।
स्पष्टं तत्तदभीष्टवस्तुकथकं निःशेषभाषात्मकम्,
दूरासन्नसभं श्रुतं निरूपमं जैनं वचः पातु नः

॥१९॥

। समाप्तम् ।

स्कूरायभान विविध अर्थात्पी अभूतने परसापनारी
शब्दस्पृष्टपवाणी जे त्रयोदय छगतने धारणा करे छे, अने जे बुद्धि
विद्वानोना हृदयकमण्डां अने भुजभां पूजायेली छे ते हमेशा भने
पश थाओ.

जिनेश्वरना भुजपूर्पी कमण्डे विषे राजहंसी, कंदपुष्प अने
चंद्रसभान उज्ज्वल एवी सरस्पती भारा भनभां नित्य रमे. २

उत्तम भाषा (वाणी), छंद (व्यपहार), पदावली रचना
(रचयनी गति), अक्षरो (कांति), अलंकार (आभूषण) ने
धारणा करनारी, विविध शास्त्र संप्रदायना अंगोवाणी (उत्तम
भागोना अंगवाणी) सरस्पती अभने सदाय प्रसन्न थाय. ३

सरस्पतीनी महेरबानीथी भनुभ्यो काव्यो रथे छे. तेथ
निश्चल भावे सरस्पती पूज्या योग्य छे.

श्री सर्वज्ञा (वीतराग)ना भुजभांथी उत्पन्न थयेली अने:
(विविध) भाषावाणी विद्वानो भूब विकास करनारी सरस्पत
(भारती) अज्ञानपूर्पी अंदकारने हए छे.

हे भूर्जनी उपर झुपाकरनार गुरुओना समुदायथ
अभिनंदनीय ! अनेक (शास्त्रनी) शाखाओथी गाढ, श्रु
रक्षदपूर्पीपवनभां विहार करनारी, पनटेपता जेवी, उत्तमयारित
वाणी सरस्पतीने हुं स्तर्पु छुं.

दोषने इंकी हेनारी, सुखने आपनारी, मातानी जे म

મનુષ્યોના હિતોની રક્ષા કરે છે (અને) સમસ્ત શાસ્ત્રોના અર્થોના વિચારમાં દુશળ તે સરસ્વતી મારી લુદ્ધિને વિસ્તારે. ૭

વીતરાગના મુખમાંથી નીકળેલી (બાર) અંગ (ચોદ) પૂર્વ વિગેરે (આગમોમા) વિસ્તારેલી મુનિઓ દ્વારા આરાધ્ય, પ્રાહી (દ્વારી)ને (હ) પ્રજ્ઞાની અધિકતા માટે વંદન કરે છું. ૮

જગતને આનંદ કરનારી, તાપ હરનારી, ઉત્તમ શીલવાળી, જ્ઞાનરૂપી લક્ષ્યિવાળી ચંદ્ર રેખા સમાન કાંતિપાળી, વિદ્વાનોને પ્રિય એવી સરસ્વતીને હું નમન કરું છું. ૯

ઇન્દ્ર વિગેરે દેવોથી નમસ્કાર કરાયેલા ચરણકમલવાળી, હુંમેશા મુનીન્દ્રો વડે દ્યાન કરાયેતી, નાગેન્દ્ર (પાતાલના દેવ) આકાશના દેવ અને પૃથ્વીના રાજાઓના સમૂહથી સદાચ સેવાયેતી, હંસ ઉપર બીરાજેલી, અત્યંત મોટા કમળને હાથમાં ધારણ કરનારી, વિદ્વાન સમૂહોને આનંદરૂપ વીણા પુસ્તકથી શોભાયમાન શારદા હુંમેશા જનહિત કરનારી થાય. ૧૦

કાર્યોની દેશમાં નિવાસકરનારી શારદાદેવી તને નમસ્કાર થાઓ. હે માતા ! હું તારી પ્રાર્થના કરે છું અને મને વિદ્યાદાન આપ. ૧૧

હે ઈચ્છાપ્રમાણે સ્વરૂપ ધારણ કરનારી ! પરદાન આપનારી સરસ્વતી ! તને નમસ્કાર થાઓ. હું વિદ્યાનો આરંભ કરીશ મને હુંમેશા તિંદ્ધિ થાઓ. ૧૨

કર્મરૂપી બંધનને છેદવામાં તલવાર સમાન, સંસાર-સમુક્રને તરવામાં નોકા સમાન, પોતાના કાળાચોટલાથી ઘનઘોર વાળોના સમૂહને જીતનારી, જિનેશ્વરના વદનરૂપી કમળથી દેદીપ્યમાન વાણી જથ્ય પામે. ૧૩

જે ભવ્ય જુદો રૂપી કમળોના અંતરના આનંદને ઉત્પત્ત કરે છે અને અંધકાર સમૂહને સૂર્ય પ્રભાની જેમ દૂર કરે છે. સઘણ પદાર્થોના કરાયેલા પ્રકાશવાળી, દૂર કરેલા દોપવાળી તે જિનેશ્વરની જાજ્વયત્વમાન વાણી તમને (ઉત્તમ) ભાપા આપે. ૧૪

સૂર્યપ્રકાશની જેમ ભવ્યજ્ઞનોના મનરૂપી કમળને વિકસાપનારી, સઘણ સંટેછને દૂર કરનારી, જિનેશ્વરની વાણીને હું નમન કરે છું. ૧૫

નિશ્ચય અને વ્યવહાર બંને નયથી સ્વાધીન અને ઉત્તમ વાર્ય સર્વપદ્ધતિસ્વરૂપ, ઉપાદ્યાયોના મુખરૂપી કમળની વાહનપાળી વાણીને હું વંદન કરે છું. ૧૬

જે સર્વ આત્માનું હિતકરનાર છે, (જે) વર્ણથી ચુક્ત નથી, બંને હોઠોના સ્પંદનરહિત, ઈચ્છાઓના વ્યવહારથી રહિત, દોપમલથી રહિત, આસના રૂધનકમથી રહિત, શાંત થયેલ ઈધરૂપી ઝેરવાળા પશુસમૂહ અને વિદ્વાનો દ્વારા સમાનપણે

સંભળાયેલ, વિપતિઓનો નાશ કરનારી સર્વજની તે આપૂર્વવાણો અમારી રક્ષા કરે. ૧૭

(મેઘ) ગંભીર, મધુર, અત્યંત મનોહર, દોપોથી રહિત કલ્યાણકારક, કંઠ-હોઠ વિગેરે વાણીના નિમિત્તથી રહિત, વાયના અવરોધ વિના ઉત્પત્ત થયેલ, સ્પષ્ટ, તે તે પ્રાણીઓને મનયાંસિદ્ધ વસ્તુ(બોધ) કહેનારી, સમસ્ત ભાપા સ્વરૂપ દૂર અને નશક રહેલો સભાઓને સંભળી શકાય એવી ઉપમારહિત (૨૫) જીનેશ્વરની વાણી અમારી રક્ષા કરો. ૨૫

સંપૂર્ણ.

૩૫ અનુવાદ

સ્ફુરાયમાન વિવિધ અર્થરૂપી અમૃત કી વર્ણ કરનેશ્વરાત્મી, શબ્દસ્વરૂપવાળી, જો તીનો જગત કો ધારણ કરતી હૈ ઔર જો વુર્ડિ, વિદ્વાનોને ક્રદય કમળ મેં તથા મુખ મેં પૂજી ગર્યા હૈ તથ સદા મંગ વશ મેં હો રહે. ૨

જિનેશ્વર કે મુખરૂપી કમળ કે લિએ રાજહંમિની, કુન્દ પૃણ ઔર ચન્દ્રમા કે સમાન ઉજ્જ્વલ, સરસ્વતી મેરે મન મંનિત્ય રમતી રહે. ૨

ઉત્તમભાષા (વાણી), છંદ (વ્યવહાર), પદાવલી રુચના, (ચરણ કી મતિ), અક્ષર (કાંતિ) ઔર અલ્લકાર (આભૂષણ) ધારણ કરનેશ્વરાત્મી, વિવિધ શાસ્ત્ર સંપ્રદાય કે અંગોવાળી (ઉત્તમ માર્ગો કે અંગવાળી) સરસ્વતી મુખ પર સદા પ્રસન્ન હો. ૩

સરસ્વતી કી કૃપા સે મનુષ્ય કાદ્ય કી રુચના કરતે હો, અને સરસ્વતી નિશ્ચલ ભાવસે પૂજા કરને યોગ્ય હો. ૪

શ્રી સર્વજન (વીતરાગ)ને મુખ સે ઉત્પન્નહૃડી, અને ક (વિવિધ) ભાષાઓવાળી, વિદ્યા કા ખૂબવિકાસકરનેશ્વરાત્મી, સરસ્વતી ભારતી અજ્ઞાનરૂપી અંધકાર કા હનુન કરતી હો. ૫

હે મૂર્ખ પર કૃપા કરનેશ્વરાલે ગુરુઓ કે સમૂહ દ્વારા અમિનેન્દ્રાય, અનેક (શાસ્ત્રો)કી શાખાઓ સે ગાઢ શ્રુત સંકંધરૂપી વર મેં વિહાર કરનેશ્વરાત્મી, વરદેવતા કે સમાન ઉત્તમ ચારસિંહ વાળી સરસ્વતી કી મેં સ્તુતિ કરતા હું. ૬

દોષ કો ફેંક દેનેશ્વરાત્મી, સુખ દેનેશ્વરાત્મી માતર કી તયાર જો મનુષ્યો કે હિતો કી રક્ષા કરતી હૈ (ઔર) સમરત શાસ્ત્રો કે અર્થો કે વિચાર મેં નિપુણ હૈ વહ સરસ્વતી મેરી વુર્ડિ કા વિસ્તાર કરે. ૭

વીતરાગ કે મુખ સે નિકલી હૃડી, (વારહ) અંગ, (ચાંદ્ર) પૂર્વ

आदिमें (आगमों में) विस्तृत हुई, मुनियों के द्वारा आराध्य ब्राह्मी (देवी) को (मैं) प्रज्ञा की अधिकता के लिए वंदन करता हूँ। ८

जगत को आनन्दितकरनेवाली, तापहरनेवाली, उत्तम गीलदाली, ज्ञानरूपी स्वश्मीवाली, चन्द्रेखा के समान प्रभावाली, विद्वानों को प्रिय सरस्वती को मैं नमन करता हूँ। ९

इन्द्रादि देवों द्वारा नमस्कार किये गये चरणकमलों वाली, सदा मुमीन्दो द्वारा जिसका ध्यान किया गया है नामेन्द्र (पाताल के देवता), आकाश के देवता एवं पृथ्वी के राजाओं द्वारा सेवित, हंस पर विराजमान, हाथ में अति विशाल कमल धारणकरनेवाली, विद्वान्-समूह के लिए आनन्दरूप वीणा, पुस्तक से शोभित, शारदा सर्वदा जन हित करनेवाली हो। १०

काश्मीर देश में निवास करनेवाली, शारदादेवी, तुम्हें नमस्कार हो। हे माता ! मैं तुम्हें प्रार्थना करता हूँ, और तुम मुझे विद्यादान दो। ११

हे इच्छानुसार रूप धारणकरनेवाली ! वरदान देनेवाली ! मरवन्ति ! तुम्हें नमस्कार हो। मैं विद्या का आरम्भ करूँगा, मेरी सदा सिद्धि हो। १२

कर्मसूपी वंधन को काटने में तलबार के समान, संसार-सागर को तरने में नीका के समान, अपने श्याम (बालों के) जूड़े से घनघोर बादलों के समूह को जीतनेवाली, जिनेश्वर के मुखरूपी कमल से देतीष्यमान, वाणी की जय हो। १३

जो भव्य जीव रूपी कमलों के आनंदिक आनन्द को उत्पन्न करती है, और अंधकार के पुंज को सूर्य के प्रकाश की तरह दूर करती है, सभी पदार्थों को प्रकाशित करती है, जो दोषों को दूर कर चुकी है, सो जिनेश्वर की जाज्जल्यमान वाणी आपको (उत्तम) भाषा प्रदान करे। १४

भव्यज्ञों के मनरूपी कमलों को सूर्य के प्रकाश की तरह विकसित करनेवाली, समस्त सन्देहों को दूर करने वाली, जिनेश्वर की वाणी को मैं वन्दन करता हूँ। १५

निश्चय तथा व्यवहार - दोनों नयों से स्वतन्त्र और उत्तम वाच्य-सर्व पद्धति स्वरूप, उपाध्यायों के मुखरूपी कमल के वाहनवाली को मैं वन्दन करता हूँ। १६

जो सब आत्माओं का हित करनेवाली है, जो वर्ण से युक्त नहीं है, जो दोनों होठों के स्पन्दन से रहित है, इच्छाओं के व्यवहार से रहित है, दोष-मल से रहित है श्वास के रोध-क्रम से रहित है, जिनका ईर्ष्यारूपी जहर शांत हो चुका है ऐसा, पशु समूह एवं विद्वानों द्वारा समानरूप से सुना गया है, विपत्तियों का नाश करनेवाले सर्वज्ञ

का वह अपूर्व वचन (वाणी) हमारी रक्षा करे। १७

(संघ) गंभीर, मधुर, अत्यन्त मनोहर, दोषों से मुक्त, कल्याणकारी, कंठ-होठ, आदि वाणी के निमित्तों से रहित, व्राय के अवरोध के बिना उत्पन्न, स्पष्ट, हर एक प्राणी को मनोवांछित वस्तु (बोध) कहनेवाली समस्त भाषा-स्वरूप, दूरस्थ और निकम्त्र सभाओं से सुनी जा सकने वाली उपमा रहित (बेजोड़) जिनेश्वर की वाणी (वचन) हमारी रक्षा करे। १८

। समाप्तम् ।

३६ श्रीजिनवाकृस्तुति

सर्वज्ञवाणी जयतात् सर्वभाषामयी शुभा ।

पञ्चत्रिंशदगुणोपेता मनुपूर्वस्वरूपिणी ॥१॥

दयामय्यमृतमयी वाग्देवी श्रुतदेवता ।

संसृष्टिविगमध्रीव्य दर्शिका भुवनेश्वरी ॥२॥

ब्रह्मबीजधनिमयी श्रीमती वाग्भवात्मिका ।

ज्ञानदर्शनचारित्र-रत्नवित्यदायिका ॥३॥

अर्द्धक्रत्राब्जसम्भूता भव्यकैरवचन्द्रिका ।

नय प्रमाणगम्भीरा नवतत्त्वगमान्विता ॥४॥

वाग्वादिनी भगवती कुमतिध्वंसकारिणी ।

स्याद्वादिहृदयाभ्योजस्थायिनी मातृकामयी ॥५॥

नित्या सरस्वती सत्या ज्योतिरूपा जगद्विता ।

वाणीश्वरी सिद्धिदात्री सिद्धबीजमयी परा ॥६॥

परमैश्वर्यसहितागणभृदगुम्फिता श्रुते ।

सिद्धान्तार्थप्रदात्रचिन्त्याऽनन्तशक्तिशसारदा ॥७॥

स्याद्वादवादिनी श्रेष्ठा तारिणी भववारिधेः ।

या हज्जाइयान्धकास्य हरणे तरणिप्रभा ॥८॥

सामद्वक्त्रे निवसताज्ञानानन्दप्रदायिनी ।

नमस्या मामकी तस्यै बोधवीतु मुहुर्मुहः ॥९॥

(अष्टमि: कुलकम)

। इति श्री जिनवाकृ स्तुतिः ।

श्री प्रवचनदेव्यै नमः । णमो वंभीएलिवीए । णमो सुयदेवयाएभगवईए ।

णमो सुयस्सभगवओ । श्री ज्योतिर्मायाभ्यां नमः ।

अनुसंधान-५ पुस्तिकामें से साभार.... ।

३६

भाषान्तर

जे सर्वभाषाओंवाली, शुभस्वरूपा, पांत्रीशशुणोथीयुक्त, मंत्रस्पृष्टपाली, दया स्वरूपा, अमृतमयी, वाणीनी देवी, श्रुतेवता, उत्पत्ति - लय - स्थिति (विपदी) ने बतापनारी, भूपननी स्पामिनी, ब्रह्मबीजना ध्यनिवाली, ज्ञानलक्ष्मीवाली, वाणीथी उत्पन्न थयेता स्वरूपवाली, ज्ञान-दर्शन-चारित्ररूपी त्रिए रत्नने आपनारी, अरिहंतना भुजकमलमांथी उत्पन्न थयेती, भव्यशुणोपाली रात्रिकमलने विषे चंद्रसमान, नयो अने प्रमाणोथी गंभीर, नय तरवोना ज्ञानथी युक्त, वाणीने बोलनारी भगवती, हुबुद्धिनो नाश करनारी, स्याद्वादिअनोना हृदयकमलमां रहेनारी, अक्षर स्पृष्टा, सनातन स्पृष्टपवाली, (भाषा)ना प्रवाहवाली (सत्यती), सत्यस्पृष्टा, ज्योतिस्पृष्टा, जगतनुं हितकरनारी, वाणीनी स्पामिनी, सिद्धि आपनारी, सिद्धधीज मंत्रोप, उत्कृष्ट परम ऐश्वर्यवाली, गणाधरोअे श्रुत (ज्ञान)मां गूढेली, सिद्धांतोना अर्थने आपनारी, यिंतवी न शकाय ऐवी, अनंतशक्तिरहस्यने आपनारी, स्याद्वादने ज्ञानपनारी, श्रेष्ठ, भपसभुद्रमांथी तारनारी, जे हृदयनी जडता रूपी अंधकारनो नाश करवामां सूर्यनी कांति समान सर्वज्ञनी वाणी जय पामे।
(१ ती ८)

ज्ञानना आनंदने आपनारी ते (सर्वज्ञनी वाणी) मारा भुजमां निवास करो. तेने भारा वारंवार नमस्कार थया करे。(८)

श्री प्रपञ्चनहेवताने नमस्कार, ब्राह्मीलीपीने नमस्कार, श्रुतेवता भगवतीने नमस्कार अने श्रुतना स्पामिने नमस्कार, श्री ज्योति-मायाने नमस्कार.

संपूर्णः

३६ अनुवाद

जो सर्वभाषाओवाली, शुभ स्वरूपा, पैंतीस गुणो से युक्त, मंत्र स्वरूपवाली, दया स्वरूपा, अमृतमयी वाणी की देवी, श्रुतदेवता, उत्पत्ति-लय - स्थिति (विपदी) को बतानेवाली, भूवन की स्वामिनी, ब्रह्मबीज की ध्वनिवाली, ज्ञानलक्ष्मी युक्त, वाणी से उत्पन्न स्वरूपवाली, ज्ञान-दर्शन-चारित्ररूपी तीन रत्न (स्लत्रयी) देनेवाली, अरिहंत के मुखकमल से उत्पन्न हुई, भव्य जीव रूपी रात्रिकमलो के लिए चन्द्र के समान, नयो तथा प्रमाणो से गंभीर नौं तत्त्वों के ज्ञान से युक्त वाणी बोलनेवाली भगवती, हुबुद्धि का नाशकरनेवाली, स्याद्वादियों के हृदयकमल में रहनेवाली, अक्षरस्वरूपा, सनातनस्वरूपवाली, भाषा के प्रवाहवाली,

(सत्यस्वती) सत्यस्वरूपा, ज्योतिस्वरूपा, जगत का हितकरनेवाली वाणी की स्वामिनी, सिद्धि देनेवाली, सिद्ध बीजमंत्रोम्ये युक्त, उत्कृष्ट, परम ऐश्वर्यमयी, गणधरो के द्वारा गुणे गये सिद्धान्तों के अर्थों की देनेवाली, अचिन्त्य, (जिसका चिंतन न हो सके) अनन्तशक्ति-हस्य देनेवाली, स्याद्वाद का ज्ञान देनेवाली, श्रेष्ठ, भव समुद्र से तासेवाली, जो हृदय की जडता रूपी अंधकार का नाश करने में सूर्य की प्रभा के समान है, वह सर्वज्ञ की वाणी विजयी हो।

१/८.

ज्ञान का आनन्द प्रदान करनेवाली वह (सर्वज्ञ की वाणी) मेरे मुख में निवास करे। उसको मेरा बार बार नमस्कार हुआ करे। ९.

(इति श्री जिनवाक् स्तुतिः)

श्री प्रवचन देवी को नमस्कार। ब्राह्मी लिपि को नमस्कार। श्रुतदेवता भगवती को नमस्कार। और श्रुत के स्वामी को नमस्कार। श्री ज्योति एवं माया को नमस्कार।

। समाप्तम् ।

३७ श्री सरस्वती रत्नवनम् ॥

त्रिजगदीश जिनेन्द्रमुखोद्भवा, त्रिजगति जनजाति हितङ्गा, ।
त्रिभुवनेशनुता हि सत्यस्वती, चिदुपलब्धिमियं वितनोतु मे ॥१॥
अखिलनाकशिवाध्वनिदीपिका, नवनयेषु विरोधविनाशिनी ।
मुनि मनोऽम्बुजमोहनभानुभा, चिदुपलब्धिमियं वितनोतु मे ॥२॥
यतिजनाचरणादिस्त्रिपणा, विदशभेदगता गतदूषणा ।
भवभयातपनाशनचन्द्रिका, चिदुपलब्धिमियं वितनोतु मे ॥३॥
गुणसमुद्रविशुद्धपरात्मना, प्रकटनैककथा सुपटीयसी ।
जितसुधानिजभक्तशिवप्रदा, चिदुपलब्धिमियं वितनोतु मे ॥४॥
विविधदुखजले भवसागे, गदजरादिकमीनसमाकुले ।
असुभृतां किल तारणनौसमा, चिदुपलब्धिमियं वितनोतु मे ॥५॥
गगनपुद्गलधर्मतदन्यकैः सह सदा सगुणांश्चिदनेहसः ।
कलयतीह नरो यदनुग्रहात्, चिदुपलब्धिमियं वितनोतु मे ॥६॥
गुरुरयं हितवाक्ययमिदं गुरोः, शुभमिदं जगतामथवा शुभम् ।
यतिजनो हि यतोऽत्र विलोकते, चिदुपलब्धिमियं वितनोतु मे ॥७॥
त्यजति दुर्मतिमेव शुभे मतिं प्रतिदिनं कुरुते च गुणे रतिम् ।
जडनरोऽपि ययापिंतथीधन-शिवुपलब्धिमियं वितनोतु मे ॥८॥
खलु नरस्यमनो रमणीजने न रमते रमते परमात्मनि ।

બિકાનેર-જોધપુર-પાલા (બંગાળ) વિ. પ્રાચીન ક્ષેત્રોની કમનીય કલાકૃતીવાળી પરમાનંદકારી શ્રી સરસ્વતી વિધા દેવીઓ

બંગાલ રાજ્યની વિવિધ સ્વરૂપા
શ્રી સરસ્વતી હેવીઓ

यदनुभवित परस्य वरस्य वै, चिदुपलब्धिमियं वितनोतु मे ॥१॥
 विविध काव्यकृते मतिसम्भवो, भवति चापि तदर्थविचारणे ।
 यदनुभक्तिभरान्वितमानवे, चिदुपलब्धिमियं वितनोतु मे ॥२॥
 योऽहर्निशं पठति मानस मुक्तभारः स्यादेव तस्य भवनीरसमुद्रपारः ।
 युद्धकृते जिनेन्द्रवचसां हृदये य हारः श्री ज्ञानभूषणमुनिः स्तवनं चकार
 ॥३॥

। इति सरस्वती स्तुतिः ।

३७ बाधान्तर

त्रिष्णु जगतना स्वामी जिनेन्द्र (तीर्थकर)ना भुजमांथी
 उत्पन्न थयेली, त्रिष्णु जगतमां भनुष्य (सर्व) जातिनुं
 हितकरनारी, त्रिष्णु य भुवनना स्वामी द्वारा स्तुति करायेली आ
 (सरस्वती) भारी आ ज्ञाननी प्राप्ति विस्तारो ।

सधारा य स्वर्गो अने भोक्तमार्गनी दीपिका (दीपडी)
 समान, नूतननयोने विषे विरोधनो विनाश करनारी, भुनिओना
 मनश्चपी कमलने विक्षेपर करनार भूर्यना किरणासमान आ भारी
 ज्ञाननी प्राप्ति विस्तारो ।

भुनि सभूहोना आचार विग्रेनुं प्रतिपादन करनारी,
 देवताना लेदने जाणनारी, दूषणोथी हूर थयेली, भवलभृपी
 तापने हूर करपामां चंद्रिकासमान आ भारी ज्ञान प्राप्ति विस्तारो ।

गुणाङ्गी सभूद्रथी अत्यंत विशुद्ध अने उत्तम स्वरूपवाणी,
 पोताना द्वारा प्रशंस करायेली, अनेक कथाविषे अत्यंत चतुरा,
 अमृतने ज्ञानारी, पोताना भक्तने शिव (सुभ)ने आपनारी
 आ भारी ज्ञाननी प्राप्ति विस्तारो ।

रोग, जरा विग्रेरे भाष्टाओथी व्याप्ति, विविध दुःखपी जल
 ऐपा भवसागरमां प्राणीओने पार उत्तारपामां गोका समान आ
 भारी ज्ञाननी प्राप्ति विस्तारो ।

आकाश - पुद्गल - धर्म अने जीजा द्रव्योथी साथे हंमेशा
 गुणायुक्त कालने जेनी हृपाथी भनुष्य आ संसारमां जाणी शके
 छे ते आ हेव भारी ज्ञाननी प्राप्ति विस्तारो ।

आ (माता) गुरु छे आ गुरुनुं कल्याणाकारक आ हितपाइय
 छे अथवा सर्व लोकोनुं आ शुभ छे (अम) खेमर जेथी भुनि
 सभूह आ लोकमां विलोकन करे छे आ भारी ज्ञाननी प्राप्ति
 विस्तारो ।

जे सरस्वती द्वारा भुद्धिपी घनने प्राप्त करेतो भूर्ज भनुष्य
 पण दुर्भितिने त्यजे छे हंमेशा कल्याणमां भुद्धि अने गुणमां

आनंदने करे छे एवी आ (देवी) भारी ज्ञाननी प्राप्ति विस्तारो ।

जेनी श्रेष्ठभक्ति युक्त उत्तम भनुष्य भन स्त्री सभूहमां
 खेमर रमतुं नथी पण परमात्मामां ज रमे छे एवी आ (देवी)
 भारी ज्ञाननी प्राप्ति विस्तारो ।

जेनी उत्तम भक्तिथी खेला भनुष्यमां विविध प्रकारना
 काव्य माटे अने ते काव्योना अर्थ विचार (विवेचन)मां भुद्धि
 उत्पन्न थाय छे ।

जे रात दिवस भनना भारथी मुक्त थईने (स्तोत्र) पाठ करे
 छे, तेना भवउपी सभूद्रनो पार थई जाय छे, अने जिनेन्द्र
 पचनोना (सारङ्गपी) हृष्टयमां हार थईने जोडाय जाय छे, श्री
 ज्ञानभूषणमुनिअे स्तवन बनाव्युं छे.

संपूर्णः

३८ अनुवाद

तीनों जगत के स्वामी, जिनेन्द्र (तीर्थकर) के मुख से उत्पन्न,
 तीनों जगत मे मनुष्य जाति का हित करनेवाली, तीनों भुवनों के
 स्वामी द्वारा स्तुति की गयी, सरस्वती मेरी इस ज्ञानप्राप्ति का विस्तार
 करे ।

समस्त स्वर्गों और मोक्ष के मार्ग की दीपिका के समान, नूतन
 नयों (विषय) के विरोध का नाश करनेवाली, मुनियों के मनस्त्वपी
 कमल को विकसित करनेवाली सूर्य की किरणों के समान (देवी)
 मेरी इस ज्ञान प्राप्ति का विस्तार करे ।

मुनि गणों के आचार आदि का प्रतिपादन करनेवाली,
 देवताओं के भेद जाननेवाली, दूषणों से रहित, भव भयरूपी ताप
 को दूर करने में चान्द्रिका के समान (देवी) मेरी इस ज्ञान प्राप्ति का
 विस्तार करे ।

गुणस्त्वपी सभूद्र से अत्यन्त विशुद्ध और उत्तम स्वरूपवाली,
 अपने द्वारा प्रकट की गयी अनेक कथाओं में अति चतुरा, अमृत को
 जीतनेवाली, अपने भक्त को शिव सुख देनेवाली (देवी) मेरी इस
 ज्ञान प्राप्ति का विस्तार करे ।

रोग, जरा आदि मछलियों से व्याप्त, विविध दुःखरूपी जलसे
 भरे भवसमुद्र में प्राणियों को पार उतारने में नौकाके समान (देवी)
 मेरी इस ज्ञानप्राप्ति का विस्तार करे... ५

आकाश-पुद्गल - धर्म और अन्य द्रव्यों के साथ सदा गुणों

से युक्त काल को जिसकी कृपा से संसार में मनुष्य जान सकता है
सो देवी मेरी इस ज्ञान प्राप्ति का विस्तार करे।

६

यह (माता) गुरु है, गुरु का यह कल्याणकारक हित वाक्य
है, अथवा सर्वलोकों का यह शुभ है (ऐसे) मुनिसमूह जिसमे लोकमें
सचमुच विलोकन करता है, यह देवी मेरे इस ज्ञान प्राप्ति का विस्तार
करे।

७

जिस सरस्वती के द्वारा बुद्धिरूपी धन को प्राप्त किया हुआ
मूर्ख मनुष्य भी दुर्गति का स्थाग करता है, और प्रतिदिन कल्याण में
बुद्धि और गुण में आनन्द रखता है, वह देवी मेरी इस ज्ञान प्राप्ति का
विस्तार करे।

८

जिस की श्रेष्ठ भक्तिसे युक्त उत्तम मनुष्य का मन स्त्रीसमूह में
सचमुच नहीं रमता लेकिन परमात्मा में ही रमता है, ऐसी वह देवी
मेरी इस ज्ञान प्राप्ति का विस्तार करे।

९

जिसकी उत्तमभक्ति से भेरे मनुष्य की में विविध प्रकार के
काव्य के लिए और अनेक अर्थ की विचारणां (विवेचना) में बुद्धि
उत्पन्न होती है, वह (देवी) मेरी इस ज्ञान प्राप्ति का विस्तार करे।

१०

जो दिन-रात मन के भार से मुक्त होकर (स्तोत्र) पाठ करता
है उस के भवरूपी समुद्र का अवश्य पार हो जाता है एवं जिनेंद्र के
वचनों के सार रूप का हार बनकर हृदयमें जुड़ जाता है, श्री ज्ञानभूषण
मुनिने यह स्तवन बनाया है।

११

| समाप्तम् ।

३८

श्री पञ्चसूरीश्वरविरचितं - श्रीसरस्वतीरस्तोत्रम् ॥

आर्याच्छंदः ।

श्रीस्तंभनपतिपार्श्वं नत्वा गुरुत्वयनेमिसूरिवरं ।
प्रणामामि भक्तिभावतः सरस्वती स्तोत्रमुन्नतिं ॥१॥

सदतिशयान्वितरूपा जिनपतिवदनाभ्यवासिनी रम्या ।
नयभर्गमानभावा प्रभुवाणी साऽस्तु वो वरदा ॥२॥

तदधिष्ठायकभावं प्राप्ता श्रुतदेवता चतुष्पाणि ।
श्री गौतमपदभक्ता सरस्वती साऽस्तु वो वरदा ॥३॥

प्रवचनभक्ताः भव्या यां स्मृत्वा प्राप्नुवन्ति वरबुद्धिं ।
कमलासने निषणा सरस्वती साऽस्तु वो वरदा ॥४॥

विघ्नोत्सर्जननिपुणामज्ञानतमोऽपहां विशदवर्णा ।

सितवस्त्रमालिनीं तां प्रणौष्ठ्यहं भारतीं भव्यां ॥५॥

विशदाभरणविभूषां निर्मलदर्शनविशुद्धबोधवरां ।
सुसीतरते र्महिषीं नमाम्यहं शारदाजननीम् ॥६॥

यस्या ध्यानं दिव्यानन्दनिदानं विवेकिमनुजानां ।
संघोन्नतिकटिबद्धां भाषां ध्यायामि तां नित्यम् ॥७॥

प्रस्थानसमृतिकाले भावाचार्याः निवेश्य धां चित्ते ।
कुर्वन्ति संघभद्रं वाणीं तां प्रणिदधेऽनु दिनम् ॥८॥

श्रुतसागरपारेष्टप्रदान - विंतामणिं महाशक्तिं ।
दिव्यांगकांतिदीसां परालवाहनां नौमि ॥९॥

पुस्तकमालालङ्कृतदक्षिणाहस्तां प्रशस्तशशिवदनां ।
पङ्कजवीणालङ्कृत - वामकरां भगवतीं नौमि ॥१०॥

वागीश्वरि ! प्रसन्ना त्वं भव करुणां विधाय मयि विपुलां ।
येनाश्रुवे कवित्वं निखिलागमतत्त्वविज्ञानम् ॥११॥

ॐ हीं कलौ वाग्वादिनि ! वद वद मातः सरस्वति प्रौढे !
तुभ्यं नमो जपन्ति - त्यतन्मन्त्रं सदा भव्याः ॥१२॥

मंत्रानुभावसिद्धा मलयगिरि हेमचंद्रदेवनद्वौ ।
श्रीबृद्धमल्ल-पूज्यो षष्ठो श्री वप्पभट्टगुरुः ॥१३॥

त्वत्करुणामृतसिक्ता एते षट् सभ्यमान्यसद्वचनाः ।
जाताः शासनभासनदक्षास्तत्वामहं स्तौमि ॥१४॥

त्वत्पदसेवायोगो हंसोऽपि विवेकभान्महीविदितः ।
येषां हृदि तव पादौ भाषे पुनरत्र किं तेषाम् ॥१५॥

स्पष्टं वद वद मातः हंस इव त्वत्पदाम्बुजे चपलं ।
हृदयं कदा प्रसन्नं निरतं संपत्स्यते नितराम् ॥१६॥

रससंचारणकुशलां ग्रन्थादौ यां प्रणाम्य विद्वांसः ।
सानन्दग्रथपूर्तिमशुक्ते तां स्तुवे जननीम् ॥१७॥

प्रबराऽजारी ग्रामे शत्रुञ्जय-रेवतादितीर्थेषु ।
राजनगर रांतेजे स्थितां स्तुवे पत्तनेऽपि तथा ॥१८॥

अतुलस्तवप्रभावः सुरसंदोहस्तु ते मया बहुशः ।
अनुभूतो गुरुमंत्रध्यानावसरे विधानाढ्ये ॥१९॥

ते पुण्यशालिधन्या विशालकीर्तिप्रतापसत्त्वधराः ।
कल्याणकांतयस्ते ये त्वां मनसि स्मरन्ति नराः ॥२०॥

विपुला बुद्धिस्तेषां मंगलमाला सदामहानन्दः ।
ये त्वदनुप्रहसनाः कमला विमला भवेत्तेषाम् ॥२१॥

गुणनंदनिधीन्दुसमे श्रीगौतमकेवलामिपुण्यदिने ।
श्री जिनशासनरसिके जैनपुरी राजनगरवरे ॥२२॥

विज्ञानपुङ्गलाभा श्रुतदेवी विंशिका विशालार्था ।	
प्रणवादिमन्त्रबीजा श्रुतार्थिभव्याह्नि पठनीया	॥२३॥
रचिता सरलरहस्या पूज्यश्रीनेमिसूरिशिष्येण ।	
श्रीपदासूरिणोयं मुनिमोक्षानन्दपठनार्थम् ।	॥२४॥

शासनसमाट श्रीविजयनेमिसूरीश्वराणां शिष्य वि.
पदासूरीश्वरजीविरचितं
सरस्वतीविंशिकास्तोत्रसम्पूर्णम् ॥

३८ भाषान्तर

श्रीस्थंभन (खंभात नगर)ना स्वाभी पार्श्वनाथ भगवानने तथा गुरुपर्य केमिसूरीश्वरज्ञने नमस्कार करीने, उत्तरि (अन्युदय) ने आपनार सरस्पतीस्तोत्रने भित्तिभावथी हुं बनाएं (रघुं) हुं। १

सुंदर (३४) यो त्रीश अतिशयोंयुक्त स्वरूपवाणा जिनेश्वरप्रभुना मुखमलभां वासकरनारी भनोहर ऐवी, नय-भंग-प्रभाणाना भावोवाणी प्रभुज्ञनीवाणी अमोने ते परदान आपनारी थाओ। २

ते (वाणीना) अधिष्ठायक (स्वाभी) भावने प्राप्त करेली चार हस्तवाणी श्रुतहेवता, श्री गोतम (गणाधर) पदनी भक्तस्वरूपा ते सरस्पती (हेवी) अमोने परदान आपनारी थाओ। ३

प्रवचन (प्रभुपर्यन)ना भक्त ऐवा भव्यज्ञनो जे (हेवी) नुं रमरण करीने श्रेष्ठ (सम्यग) बुद्धिने प्राप्त करे छे. (ते) कमणना आसन उपर विराजेली सरस्पती अमोने परदान आपनारी थाओ। ४

विधोनुं विसर्जन करवामां निपुणा, अज्ञानउपी अंधकारने दूर करनारी, निर्भल (पवित्र) पर्णिवाणी श्वेतपत्र अने माणावाणी, आनंदप्रद (सोभ्य) ते भारतीहेवीने हुं प्रणाम करुं हुं। ५

मनोहर घरेणांओथी शोभायमान थयेली, निर्भलदर्शन अने विशुष्क-उत्तम बोध (ज्ञान)वाणी, दैवनी पटराणी ऐवी शारदामाताने हुं नमस्कार (नमन) करुं हुं। ६

वियेकी मनुष्योने जेणीनुं द्यान करवुं ते दीव्य आनंदनुं कारण छे जे संघनी उत्तरि करवामां तत्पर बनेली छे भाषा (वाणी) स्वरूपे तेनुं हमेशा हुं द्यान करुं हुं। ७

भावथी आचार्यों (सूरिपरो) प्रथाणा (विहार)ना स्मरणाकाले जेनुं चित्तमां स्थापन करीने संघने कल्याणाकारीवाणी

(मांगतिक) बोले (करे) छे तेनुं दररोज हुं द्यान करुं हुं। ८

श्रुतसागरनो पारपाभवा माटे ईष्ट (मनवांछित) आपवामां चिंतामणी रत्नसमान, भहाशक्तिशाळी, दीव्यअंगोनीकांतिथी दीपती, राजहंसना वाहनवाणी (हेवी) नी हुं स्तुति करुं हुं। ९

पुस्तक अने मालाथी शोभता जमएा हाथवाणी, कल्याणाकारी चंद्रना जे वामुखवाणी, कमल अने वीणाथी शाणगारेला डाबा हाथवाणी भगवती (हेवी) नी हुं स्तुति करुं हुं। १०

हे वागीश्वरी (हेवी)! मारा उपर पुष्कल करणा करीने तुं प्रसन्न (आनंदित) था, जेने कारणे कलिपणाने (अने) संपूर्ण आगम तरवना विज्ञान (रहस्य)ने हुं प्राप्त करुं। ११

हे सामर्थ्यवाणी हेवी माता सरस्पती! हमेशा भक्तो अॅ हीं कलीं वाग्वादिनी पद पद तुत्यं नमः अे मंत्रने जपे। १२

मंत्रोमां अनुभवसिद्ध (श्री) भलयगिरि, हेमचंद्राचार्य, देवेन्द्र (सूरि)म. वृद्धवादि (सूरि) भक्ष (वादिसूरि) पूज्यो अने छडा बप्पलहु गुरु म. १३

आपनी कुणालउपी अमृतथी सिंचायेला आछ सभा (संघ) मान्य सुंदर पर्यन्वाणा (अने) शासनने प्रकाशित करवामां चतुर थयां (तेथी) हुं तारी स्तुति करुं हुं। १४

जगतमां प्रसिद्ध थयेहुं छे के आपना चरणानी सेवा योगने पामेलो हंस पण विवेकपाणी थयो. (तो) जेओना हृष्टयमां तारा चरणो छे तेओने ते अहि बीजुं कहेहुं ज शुं? १५

हे माता! तारा चरणाक्षमां चंचल ऐहुं हृष्टय हंसनी जेम क्यारे प्रसन्न थशे? अत्येतपणे एकाग्रताने क्यारे प्राप्त करशे? स्पष्ट पणो तुं बोल तुं बोल ! १६

विज्ञानपुरुषो अंथनी शउआतमां (नव) रसने गोठवामां अत्येत कुशल ऐवी जेने प्रणाम करीने आनंद पूर्वक अंथनी पूर्णाहृति (समाप्ति)ने मेलवे (करे) छे. ते मातानी हुं स्तुति करुं हुं। १७

श्रेष्ठ ऐवा अज्ञारी गाम्भां, शत्रुंजय (पालिताणा) ईपताचल (जूनागढ) विग्रे तीर्थोमां राजनगर (अमदावाद) रांतेज तथा पाटणामां विराजेली (मातानी) स्तुति करुं हुं। १८

विद्यान (किया)थी पुष्ट, गुरुओ (आपेला) मंत्रना द्यानना अवसरे तारी अनुपम स्तुतिनो प्रभाव अने देवसमूह मारा वडे अनेकवार अनुभवायो छे. १९

जे मनुष्यो भनमां तमारुं स्मरण करे छे. ते अो पुन्यशालीओमां धन्य छे, विशाल कीर्तिवाणा प्रतापथी सरवने धारण करनारा अने कल्याणानी कांतिवाणा छे. २०

जे ओ आपना अनुश्रू (कृपा)ना पात्र छे. ते ओनी विमुल बुद्धि मंगलोनी परंपरा, हमेशा महानरामानंदवाणी (अने)

तेओनी लक्ष्मी पवित्र थाये हे.

२१

१९६७ उनी सालमा श्री गौतमस्याभिने केवलज्ञान प्राप्तिना (बेसता पर्दे) शुभदिने श्री जिनशासन रसिक ऐंनोनी नगरी अेवा उत्तम राजनगर (अमदाबाद)मां।

२२

पिरिष्टज्ञान समूहना लाभपाणी, विशाण अर्थपाणी, प्रणव (३० काठ) पिगेरे भृत्यपीजपाणी, शानना अर्थी भव्यज्ञपोना अंगस्वप्नी श्रुतेवीनी विशिका (वीशश्लोकना प्रमाणपाणी स्तुति) भणापी जोडिए।

२३

पूज्यश्री नेमिसूरि (भ.सा.) ना शिष्य श्री पञ्चसूरि भ. साहेबे मुनि भोक्तानंद वि. ना पठन आटे सरल २५८ व्यवाणी आ रचना करी हे।

२४

-ः संपूर्णः-

३८

अनुवाद

श्री स्थंभन (खम्भात नगर) के स्वामी पार्श्वनाथ भगवान् और गुरुवर नेमिसूरीश्वरजी को नमस्कार कर के मैं (अभ्युदय) उन्नति देनेवाले सरस्वती-स्तोत्र की भक्ति भाव से रचना करता हूँ। १

सुन्दर (३४ चौंतीस) अतिशययुक्त स्वरूपवाले जिनेश्व प्रभु के मुख्कमल में वास करनेवाली, मनोहर, नय-थंग-प्रमाण के भावोंवाली प्रभुजीकी बाणी हमें वरदान देनेवाली हो। २

उस (बाणी) के अधिष्ठायक (स्वामि) भाव को प्राप्त की हुई चार हाथोंवाली श्रुतेवता, श्री गौतम (गणधर) पद की भावस्वरूपा सरस्वती (देवी) मुझे वरदान देनेवाली हो। ३

प्रवचन (प्रभुवचन) के भक्त भव्यजन जिस (देवी) का स्मरण कर के श्रेष्ठ (सम्यग्) बुद्धि प्राप्त करते हैं (वह) कमल के आसन पर विराजमान सरस्वती हमको वरदान देनेवाली हो। ४

विघ्नों का विसर्जन करने में प्रवीण, अज्ञानस्ती अंधकार को दूर करनेवाली, निर्मल (पवित्र) वर्णवाली, श्वेत वस्त्र और माला वाली आनंदप्रद (सौम्य) भारतीदेवी को मैं प्रणाम करता हूँ। ५

मनोहर अलंकारों (गहनों) से शोभित, निर्मल दर्शन और विशुद्ध उत्तम बोध (ज्ञान) वाली, गीतरति इन्द्र की पटरानी शारदामाता को मैं नमस्कार करता हूँ। ६

जिसका ध्यान करना विवेकी मनुष्यों के लिए दिव्य आनन्द का कारण है, जो संघ की उन्नति करने तत्पर बनी है, भाषा (बाणी) के स्वरूप में उसका मैं हमेशा ध्यान करता हूँ। ७

भाव से आचार्य (सूरि वर) प्रयाण (विहार) के स्मरण कालमें, चित्त में जिसका स्थापन कर संघ को कल्याणकारी बाणी मांगलिक कहते हैं, उसका मैं हरोज ध्यान करता हूँ। ८

श्रुतसागर का पार पाने के लिए इष्ट (मनोवांछित) देने में चिंतामणि रत्न के समान, महाशक्ति शाली, दिव्य अंगों की कांति से देवीप्यमान, राजहंस के वाहन वाली (देवी) की मैं स्तुति करता हूँ। ९

पुस्तक और माला से शोभित दाहिने हाथवाली, कल्याणकारी, चन्द्र के समान मुख्खवाली, कमल और बीणा से अलंकृत बार्ये हाथवाली, भगवती (देवी) की मैं स्तुति करता हूँ। १०

हे वाणीश्वरी (देवी)! मुझ पर बहुत ही करुणा करके, तू प्रसन्न हो, जिसके कारण मैं कवित्व एवं सम्पूर्ण आगमतत्व के विज्ञान (रहस्य) को प्राप्त करूँ। ११

हे सामर्थ्यमयी देवी माता सरस्वती! भक्तजन हमेशा '३५ हीं कर्त्ती वाग्वादिनी वद वद तुभ्यं नमः' इस मंत्र का जाप किया करें। १२

मंत्रों में अनुभव सिद्ध (श्री) मलयगिरि, हेमचन्द्राचार्य, देवेन्द्रसूरि भ. वृद्धवादी (सूरि), मल्लवादि (सूरि), पूज्य तथा छठे बप्पभट्ट गुरु महाराज। १३

आपकी करुणास्ती अमृत से सिंचे हुए ये छह संघमान्य सुन्दर वचनवाले और शासन को प्रकाशित करने में चतुर हुए, (अतः) मैं आपकी स्तुति करता हूँ। १४

जगत में प्रसिद्ध है कि आपके 'चरणों की सेवा के योग को प्राप्त हंस भी विवेकवाला हुआ था, (तो) जिनके हृदय में आपके चरण हैं उनको तो यहाँ और कहना ही क्या? १५

हे माता! तुम्हारे चरण कमल में चंचल हृदय, हंस की तरह कब प्रसन्न होगा? अत्यन्ततया एकाग्रता को कब प्राप्त करेगा? स्पष्टतया तुम कहो। तुम कहो। १६

विद्वान् पुरुष ग्रंथ के प्रारंभ में (नव=नी) रसों को सजाने में अत्यन्त निपुण ऐसी, जिसे प्रणाम करके आनन्द पूर्वक ग्रंथ की पूर्णाद्वृति (समाप्ति) प्राप्त करते हैं, उस माता की मैं स्तुति करता हूँ। १७

श्रेष्ठ अजारी गाँव में, शकुंजय (पालीताना), रैवताचल (जूनागढ़) बगैरह तीर्थोंमें, राजनगर (अहमदाबाद) रांतेज, और पाटन में विराजमान माता - की स्तुति मैं करता हूँ। १८

विधान (क्रिया) से पुष्ट, गुरु के दिये हुए मंत्र के ध्यान के मार्के पर तुम्हारी अनुपम स्तुति के प्रभाव की और देव समूह का मैने अनेक बार अनुभव किया है।

१९

जो मनुष्य मन में तुम्हारा स्मरण करते हैं, वे पुण्यशालियों में धन्य हैं। वे विशाल कीर्तिवाले, प्रताप से सत्त्व को धारण करनेवाले और कल्याण की कांतिवाले हैं।

२०

जो, आपके अनुग्रह के पात्र हैं, उनकी विपुल बुद्धि मंगलों की परंपरा, सदा महान् आनन्दवाली (और) उसकी लक्ष्मी पवित्र होते हैं।

२१

१९९३ के वर्ष में श्री गौतम स्वामी को केवलज्ञान प्राप्ति के (नूतन वर्ष के) शुभ दिन को श्री जिनशासन-रसिक जैनों की नगरी - उत्तम राजनार (अहमदाबाद) में यह स्वना किया है।

२२

विशिष्ट ज्ञान समूह के लाभ से युक्त, विशाल अर्थमयी प्रणव (उं कार) आदि मंत्र बीजेवाली, ज्ञान के अर्थी भव्य जीवों के अंगस्वरूपी श्रुतदेवी की विशिका (बीस श्लोकों के परिमाणवाली स्तुति) का पाठ करना चाहिए।

२३

पूज्य श्री नेमिसूरि (म.सा.) के शिष्य 'श्री पदासूरि' म.सा. द्वारा मुनि मोक्षानन्द विजय के पठन हेतु सरल रहस्यवाली यह स्वना की गयी है।

२४

। समाप्तम् ।

३९

श्री विजय सुशीलसूरिविरचितं श्री सरस्वतीद्वयस्तोत्रम् ।

वंशस्थ-वृत्तम्...

शुभप्रियधेतमरालवाहिनी, मृणाल-तन्तूपम-वस्त्रशालिनी ।
तुषार-कुन्देन्दुसमानशोभना, स्तुत्या सदा तुष्यतु भव्यभारती॥१॥
स्वभक्तवृक्षामृतसिङ्गनोत्सुका, स्वदेहशोभाद्युतिबुद्धिनिर्भरा ।
स्वकीयवाणी-जितविध्वशकरा, सुधामयो तुष्यतु भव्यभारती॥२॥
सुधारसपूर्ण-सुप्रात्रहारिणी, शुभकरे पुस्तकपत्रधारिणी ।
तथैव वीणावरवाद्यवादिनी, सरस्वती तुष्यतु मत् प्रणामतः॥३॥
जिनेन्द्रेवोदित-शास्त्रवाङ्मयी, गणाधिपस्यास्यगुहे सुनर्तकी ।
गुरो मुखाब्जे मुदमेति हंसिका, पुनातु नेत्रे मम सा सरस्वती॥४॥
शरद्विमांशूपमशोभनास्यतो, विराजमाना श्रुतदेवतैव सा ।
प्रफुल्लिता सत्केतकीपत्रलोचना, प्रणम्यते शीलधना सरस्वती॥५॥

विनाशजाङ्गं सुमतिप्रदायिनी, विराजसे त्वं ध्वलैव वेशतः ।
त्वदीयदृष्ट्या कृपयाऽवलोकितः, सभासु वक्ता गिरमौचितीं बुधः॥६॥
धनेन हीना अपि पण्डिता जनाः, किञ्चित्कपाकोमलवाक्यसम्पदः ।
भवन्ति मान्या विलसन्ति सर्वथा, हरन्ति चेतांसि नृणां प्रतिक्षणम्॥७॥
कराङ्गपत्राहृलिमध्यचारिणी, विभाति ते स्फाटिकमालिकाशुभा ।
समस्तशास्त्रोदधिकीचिरज्जुषु, चतुष्कराम् संदधतीव मोदसे ॥८॥
गजेन्द्रपञ्चास्यभुजङ्गवद्घने, पिशाचभूताद्युपसर्गिते वने ।
न तस्कराददृष्टजनाच्य लुण्टकात्, भयंत्वदीयाङ्गिघ्रयुगे प्रणामतः॥९॥
समस्तदेवासुरमानवार्चिता समे, सुसीम्याननतो यथा जिताः ।
जगत्वर्यीलोककृतातिमानिनी, विराजतां मे हृदि हंसवाहिनी॥१०॥
उँ उक्त्वा तत् परमिह सखे । हीं वदेत् कर्लीं ततस्तु,
ब्लीं श्रीं पश्चाद् हसकल पदं हीं मथो ऐं नमोऽन्ते ।
एवं रीत्या जपति मनुजो लक्षमेकं तदन्ते,
स्वाहां कुर्यादयुतमनले तस्य सिद्धिः समस्ता मन्दाक्रान्ता॥११॥
हं हो मानव ! चेत् पटुत्वमधिकं प्राप्नुं श्रुते वाज्ञसि,
काव्ये दर्शनशास्त्रकेऽथ निखिले ग्रन्थे स्वकीये परे ।
तन्मन्त्रं जप सुन्दरं प्रतिदिनं संस्तभ्य चित्तं गिरः,
तस्मादाशु कृती भविष्यसि परं पूज्यो महिमण्डले शार्दूल॥१२॥
गुणबला सरला कमलाऽसना, ध्वल कुन्दरदा सुखदा विदा ।
मलयजद्रवलेपवती सती, विजयते महतीह सरस्वती
द्वुतविलम्बित॥१३॥

सदा कराङ्गोपरिखेलनोत्सुका, मनोहरा ते जपमालिका वरा ।
श्रुताव्यिमध्योदभवसुखरोज्ज्वला, कलामहादानप्रदानसाग्रहा॥१४॥
स्तोत्रं सुशीलविजयेन हि सूरिणोदं, द्व्यं शुभं पठति भक्तिभृतस्तु योऽव्रा
तस्मै प्रसन्नवरदा वरदायिनी स्यात् सिद्धिप्रदा द्रुततरं श्रुतदेवतेयम्॥१५॥
गुण-गुणाभ्र करान्वित वैक्रमे, मरुधरस्य सिरोहि पुरे समे ।
भृगुदिने विजयादशमी तिथौ, मम कृता स्तुति राश्विनमासि वै॥१६॥
यावच्चन्द्र-दिवाकरौ प्रभवतः यावच्चमेवीद्रिकः,
नक्षत्राणि नवग्रहाश वसवः यावत् महासागराः ।
तावत्स्तोत्रमिदं शुभाय पठतां भूयादितिप्रार्थये,
वाग्देवीं वरदायिनीं गुणवतीं कल्याणदात्रीमहम् शार्दूल॥१७॥

। इति श्री सरस्वतीस्तोत्रं समाप्तम् ।

શેષ - પ્રિય - સફેદ રાજહંસના વાહનવાળી, કમળની નાળ (તંતુ)ની (કોમળ) ઉપમાવાળા વચ્છોથી શોભતી, બરફ(હિમ) - કુંદ જાતિના પુષ્પ અને ચંદ્રમાની સમાન શોભાવાળી, સ્તુતિ કરવા લાયક સુંદર (મનોહર) ભારતીએવી હંમેશા પ્રસન્ન થાઓ.

પોતાના ભક્તશ્રી વૃક્ષોને અમૃતનું સિંચન કરવા માટે ઉત્સુક બનેલી, પોતાના દેહની શોભા, કાંતિ અને બુદ્ધિથી ભરેલી, પોતાની વાણીથી વિશ્વની મધુરતાને જીતેલી, અમૃતમથી સુંદર ભારતીએવી હંમેશા પ્રસન્ન થાઓ.

અમૃતથી ભરેલા (કમંડળ) સુ(સુંદર)પાત્રને ઘારણાકરનારી, પવિત્ર હાથમાં પુસ્તકોના પત્રને ઘારણાકરનારી, તથા એ પ્રમાણે જ ઉત્તમ વીણાવાળું ત્રણે વગાડનારી સરસ્પતીએવી મારા પ્રણામ કરવાથી પ્રસન્ન થાઓ.

જીને ન્દ્રદેવથી કહેવાયેલ શાસ્ત્રની વાડું મથી સ્વપ્ન, ગણધર(ભગવંત)ના મુખરૂપી ગુફામાં સુંદર નર્તકીસ્વપ્ન અને ગુરુના મુખરૂપી કમળમાં (હંસી = શારદા) હર્ષને પામે છે. તે સરસ્પતી મારા બંને નેત્રોને પવિત્ર કરે.

શરદાતુના ચંદ્રમાની સમાન સુંદરતા (શોભા)વાળી આથી કરીને પ્રકુલ્પિત થયેલી સુંદર કેતકીપત્ર સમાન લોચનવાળી વિશ્વજ્ઞમાન થયેલી તે જ શુતદેવતા છે (જે) ગાઢશીલવાળી સરસ્પતી આંનદિત થઈને પ્રણામ કરાય છે.

જડતાનો વિનાશ (કરનારી) સુબુદ્ધિને આપનારી તું પહેટેશાથી સફેદ જ શોલે છે. તારી હૃપાદચ્છિથી જોવાયેલો પંડિતપુરુષ સભાઓમાં ઓચિત્યપૂર્ણવાણીને બોલનારો થાય.

પંડિતલોકો ઘનથીહીન હોવા છતાં પણ કંઈક કૃપાથી કોમળ બનેલા વાક્ય ભંપત્તિવાળા માન્ય થયેલાં છે. સર્વપ્રકારે વિલાસ પામે છે અને મનુષ્યોના ચિંતને પ્રતિક્ષણ દરેક સમયે હરણ (આવર્જિત) કરે છે.

કમળપત્રના જેવી હસ્તની આંગળીઓની પરચે ફરનારી સુંદર તારી સ્ફિટકમાળા શોભે છે. (અને) સમસ્ત શાસ્ત્ર રૂપી સમુદ્રોના તરંગો રૂપી દોરડાઓમાં ચાર હાથ (દ્વારો) ને સારી રીતે ઘારણ કર્યા હોય એમ તું હર્ષ પામે છે.

હાથી-સિંહ અને સર્પોના બાઢ જંગલમાં, પિશાચ-ભૂત વિગેરેથી ઉપસર્ગ (સંકટ) થયેલા વનમાં ઓરથી - દુર્જનથી કે

લુંટારાથી આપના બંને ચરણા કમળમાં પ્રણામ કરવાથી ભય રહેતો નથી.

૮

સમસ્ત દેવો-દાનવો અને ભાનવોથી પૂજાયેલી, ત્રણોથી જગતના જનસમૂહથી કરાયેલી (થયેલી) અત્યંત ભાનવાળી, ડે જેનાથી (પોતાના) સુસોમ્યમુખથી બધા (લોક) ને જીતેલાં છે એવી હંસવાહિની મારા હંદ્રયમાં બિરાજમાન થાઓ.

૧૦

હે મિત્ર ! અહિ ઓમ (ॐ) કહીને તે પછી હરીમ (હી) અને તે પછી કલીમ (કલી) બોલવું. જીલીમ (જીલી) શ્રી મણી હસકલ પદ, હી અને ઐમ નમઃ એ અન્તે મૂકવું. આ રીતિએ જે મનુષ્ય એકલાખનોજાપકરેલે, અને તેપછી દશહનાનો “સ્વાહા” પૂર્વક અન્ધ્રિમાં હોમ કરે તેને સમસ્ત સિદ્ધિ થાય છે.

૧૧

અરે અરે ભાનવ ! શ્રુતજ્ઞાનમાં હોશીયારીને પ્રાસ કરવાની જો તું વાંછા રામે છે, તે પછી સ્વપ્ન પર દર્શનશાસ્ત્રો (અને) સધળાંય કાવ્યગ્રંથોમાં તું પુટું મેળવવાની દિચ્છા રામે છે તો ચિંતની સ્થિરતા રાખીને વાણીથી સુંદર દરરોજ તે મંત્રનો જ્ઞાપ કર. તેથી પૃથ્વીમંડલ ઉપર જલ્દીથી શેષ પૂર્જ્ય પંડીત થદ્ધશ.

૧૨

ગુણોથી બળવાન, સરલકમળનાઅસનવાળી, શ્રેતકુંદ-જાતિના કુલના જેવા દાંતવાળી, સુખને આપનારી, વિધાવાળી, મલયચંદનના રસથી લેપ કરાયેલી સુંદર આ લોકમાં મહાન એવી સરસ્પતી દેવી વિજય પામે છે.

૧૩

હંમેશા હસ્તકમલ ઉપર કીડા કરવાને ઉત્સુક બનેલી, શુતસાગરના મદ્યભાગમાંથી ઉત્પત્ત થયેલ ચંદ્રની જેવી ઉજજવળ કલાઓના મોટા આદાન-પ્રદાનના આગ્રહવાળી ઉત્તમ એવી જપમાણા છે.

૧૪

સુશીલ વિજયસૂરી વડે કરાયેલા આ શુભરસોત્રને જે આ લોકમાં ભણે છે. તે ભક્તિથી ભરેલો થાઓ. તેને પ્રસન્તતાપૂર્વક વરદાન આપનારી - વરદાયિની આ શુતહેવતા અત્યંત શીદ્ધપણે સિદ્ધિને આપનારી થાય.

૧૫

રાજસ્થાન (મરુધર)ના સિરોહીપુરનગરમાં વિકમ સંપત્ત ૨૦૩૩ આસો સુદ વિજયાદશમીની તિથિએ શુક્રવારે મારા વડે સ્તુતિ કરાઈ છે.

૧૬

જ્યાં સુધી સૂર્ય અને ચંદ્ર ઉગે છે, જ્યાં સુધી મેર પર્વત છે, જ્યાં સુધી નવગ્રહો - નક્ષત્રો - મહાસાગરો અને આઠ વસુઓ છે ત્યાં સુધી આ સ્તોત્ર પાઠ કરનારાઓને શુભને માટે થાઓ. એ પ્રમાણે હું ગુણસ્વપ્ની અને કલ્યાણને આપનારી (માતા) વાગેવી, વરદાયિનીને પ્રાર્થના કરું છું.

૧૭

-: સંપૂર્ણ :-

३९

अनुवाद

श्रेष्ठ-प्रिय-सफेद-राजहंस के बाहनबाली, कमल की नाल (तंतु) की (कोमल) उपमावाले वस्त्रों से शोभित, बर्फ (हिम), कुंडजाति के पुष्प और चंद्र के समान शोभावाली, सुति करने योग्य, सुन्दर, मनोहर, भारती देवी सदा प्रसन्न हो ।

अपने भक्तरूपी वृक्षों को अमृत का सिंचन करने को उत्सुक, अपने शरीर की शोभा, कांति, और बुद्धि से भरी, अपनी वाणी से विश्व की मधुरता को जीतनेवाली, अमृतमयी सुन्दर भारतीदेवी, सदा प्रसन्न हो... ।

अमृत भरे (कमंडल), सु (सुन्दर) पात्र को धारण करनेवाली पवित्र हाथ में पुस्तकों के पत्र को धारण करनेवाली और इसी तरह श्रेष्ठ वीणा वाजिंत्र को बजानेवाली, सरस्वती देवी ! मेरे प्रणाम करने से प्रसन्न हो... ।

जिनेन्द्र देवों द्वारा कहे गये शास्त्र की वाइमयी-स्वरूप, गणधर (भगवंत) के मुखरूपी गुफा में सुन्दर नर्तकी स्वरूप, और गुरु के मुख रूपी कमल में (हंसिनी-शारदा) हर्ष पाती है, वह सरस्वती मेरे दोनों नेत्रोंको पवित्र करे ।

शारद कृतु के चंद्र की जैसी सुन्दरता (शोभा)वाली, अतः प्रकृतिलित सुन्दर केतकी पत्र के समान लोचनवाली विराजमान वही श्रुतदेवता है जो गाढ़शीलवाली सरस्वती आनंदित होकर प्रणाम की जाती है ।

जड़ता का विनाश (करनेवाली), सुबुद्धि देनेवाली तुम वेश से सफेद ही शोभती हो, तुम्हारी कृपादृष्टि से देखाहुआ पंडित पुरुष मध्माओं में औचित्यपूर्ण वाणी बोलनेवाला होता है ।

पंडित लोग धनसे हीन होते हुए भी कुछ कृपा से कोमल बनी वाक्यसंपत्ति वाले मान्य हुए हैं, सब तरह से विलास (सुख) पाते हैं, और मनुष्यों के चित्त को प्रतिक्षण (हर समय) हरण (आवर्जित) करते हैं ।

कमल पत्र के समान हाथ की अंगुलियों के बीच फिरनेवाली तुम्हारी सुन्दर स्फटिक माला शोभायमान है और समस्त शास्त्ररूपी समुद्रों की तरांगरूपी रसिसियों में चार हाथवाले (देवता) भली भाँति धारण किये हों इस तरह तुम हर्षित होती हो ।

हाथी-सिंह और सौंपों के गाढ़ बन में, भूत-पिशाच आदि से उपर्याप्य (संकटमय) बने बन में, आपके चरण कमलों में प्रणाम करने से चोर, दुर्जन या लुटरों का भय नहीं रहता ।

समस्त देवों, दानवों तथा मनुष्यों से पूजी गई, तीनों जगत जन समूह के द्वारा अत्यन्त मान प्राप्त की हुई जिसने (अपने) सुसाम्य मुख सब (लोक) को जीत लिया है, ऐसी है हंसत्राहिनी ! मेरे हाथ में विराजमान हो ।

१०

हे मित्र ! यहाँ “ओम् कह कर तत्पश्चात् हरीम् (हीं) और उसके बाद क्लीं बोलना । क्लीं श्रीं, उसके बाद हसकल पद हीं और ऐं नमः” यह अन्त में रखना । इस तरह जो मनुष्य एक लाख जाप करे, और उसके बाद दस हजार ‘स्वाहा’ पूर्वक अग्नि में होमकरे उसे समस्त सिद्धि होता है ।

११

अरे अरे मानव ! यदि तुम्हें श्रुतज्ञान में चतुराई पाने की इच्छा है, उसके बाद तुम्हें स्व-पर दर्शनशास्त्रों और सारे काव्य ग्रन्थों में पढ़ता पाने की अभिलाषा है तो चित्त की स्थिरता रखकर व्राणा से हररोज उम पंत्र का सुन्दर जाप करे । इससे भूमंडल पर जल्दी श्रेष्ठ, पूजनीय पंडित बनोगे ।

१२

गुणों से बलवती, सरल, कमल के आसनवाली थेत कुंदजाति के फूल के समान दांतोंवाली, सुख देनेवाली, विद्यावाली, मलयचन्दन के इस का लेप की हुई, सुन्दर, इस लोक में महाम् सरस्वती देवी विजय पाती है ।

१३

सदा हस्तकमल पर क्रीड़ा करने को उत्सुक, श्रुतसागर के मध्य भाग से उत्पन्न हुए चंद्र के समान, उज्ज्वल कलाओं के महान् आदान-प्रदान के आग्रहवाली उत्तम - जपमाला है ।

१४

सुशील विजयसूरि के बनाये हुए इस स्तोत्र को इस लोकमें जो पढ़ता है, वह भक्ति से पूर्ण बने । उसे प्रसन्नता पूर्वक वरदान देनेवाली - वरदायिनी यह श्रुतदेवता अत्यंत शीघ्रता से सिद्धि देनेवाली हो ।

१५

राजस्थान (मरुधर) के सिरोही पुर नगर में विक्रम संवत् २०३३ आश्विन सुदी विजया दशमी तिथि को शुक्रवार के दिन मैंने यह सुति बनाई है ।

१६

जब तक सूर्य और चन्द्र उगते हैं, जब तक मेरुपर्वत है, जब तक नौ ग्रह-नक्षत्र-महासागर और आठ ‘वसु’ हैं तब तक यह स्तोत्र पाठ करने वालों को शुभ के लिए हो । इस तरह मैं गुणस्वरूपी और कल्याण देनेवाली (पाता) वाग्देवी, वरदायिनी को प्रार्थना करता हूँ ।

१७

। सम्पूर्णम् ।

॥ श्री शारस्वती स्तुत्याष्टकम् ॥

अनुष्ठप.

दिव्यां श्री शारदां वन्दे श्रुतदेवीं सरस्वतीम् ।
गां सुवागीश्वरीं वाणीं कुमारीं हंसगामिनीम् ॥१॥

भारति भारतीं भाषां ब्रह्माणीं ब्रह्मचारिणीम् ।
त्रिपुरा प्राज्ञजननीं ब्राह्मणीं ब्रह्मचारिणीम् ॥२॥

षोडशैतानि नामानि संस्मृत्य सिद्धिमाप्नुते ।
प्राणी प्रणयवान् नित्यं शान्तिं सुखं समश्नुते ॥३॥

तस्मै देवेन्द्रदिक्पालब्रह्माविष्णुशिवार्चिताम् ।
हंसयानसमारुद्धं श्वेतवस्त्रावृतां सदा ॥४॥

पद्मासने स्थितां हस्ते धृतस्फटिकमालिकाम् ।
सुबुद्धिमध्यदामाद्यां संसारव्यापिनीम् ॥५॥

कुन्देन्दुहारसदर्शीं धृतवीणाब्जपुस्तिकाम् ।
जाङ्गान्धकारसंहन्त्रीं शारदां परमेश्वरीम् ॥६॥

स्तीति नीति सुशीलाय सायं प्रातर्दिवानिशम् ।
तस्मै देवी प्रसन्नात्मा सर्वाभीष्टं प्रयच्छति ॥७॥

तस्मादेवाष्टकं कृत्वा नित्यं ध्यानपरायणः ।
सर्वदा बन्दते सूरि: सुशीलो जिनभारतीम् ॥८॥

। समाप्तम् ।

भाषान्तर :-

अलोकिक श्री शारदास्वरूपा, श्लोकृपा, सुन्दर वाणीनी स्वामिनी, वाणीपा, कुमारी, हंस उपर जनारी (पाहनपाणी) अेवी श्री श्रुतदेवी सरस्पतीने हुं वंदन कइ छुं । १

भारति (कान्ति तेजनी रतिवाली) वाणीना प्रवाह स्वरूप, (भारती) भाषा, भ्रष्टाणी, भ्रष्टचारिणी, त्रिपुरा, प्राज्ञजननी, खालिए अने भ्रष्टचारिणी । २

आ सोज नामोने नीतिवाणो मनुष्य स्मरणा (सारी शीते)कीने सिद्धिने प्राप्त करे छे सुखशांतिने सारी शीते भोगये छे । ३

तेने माटे टेवेन्द्रो-दिक्पालो-ब्रह्मा-विष्णु-महेशथी पूजायेती, हंसना पाहन उपर सारी शीते भिराजेती, हंमेशा श्रेत

पश्चोथी वीटलायेती, पञ्चासनमां बेठेती, हाथमां स्फटिकमालाने धारणा करेती, सुबुद्धिने आपनारी, अभयने आपनारी, प्रथम स्वरूपा, संसारमां इलायेती, कुंद - चन्द्रमांना हार सरजी, वीणा - कमण अने पुस्तिकाने धारणाकरेती, जडतारपी अंदकारने अत्यंत शीते हणनारी, अेवी शारदा परमेश्वरीने सुन्दर शीलपान, बनपा माटे सवार-बपोर-टिपस-रात्रे शति करे छे. प्रशंसा करे छे. तेनी माटे प्रसन्न आत्मारूप देवी सर्व भनपांछितने आपे छे. हंमेशा ध्यानपरायण थयेता (कर्ता) थी (देवीथी) ज अष्टकने कीने सर्वकाल सुशील सूरि जिन भारतीने वंदन करे छे.

(४ थी ८)

-: संपूर्ण :-

अनुवाद

अलौकिक श्री शारदास्वरूपा, श्लोकरूपा, सुन्दर वाणी की स्वामिनी, वाणीरूपा, कुमारी, हंस वाहिनी - हंस पर जानेवाली, श्री श्रुतदेवी को मैं बन्दन करता हूँ ।

भारति (कान्ति- तेज में रतिवाली), वाणी के प्रवाह स्वरूप (भारती) भाषा, ब्रह्माणी, ब्रह्मचारिणी, त्रिपुरा, प्राज्ञजननी, ब्राह्मणी और ब्रह्मचारिणी.. २

इन सोलह नामों को नीतिवाला मनुष्य (भलीभाँति) स्मरण करके सिद्धि प्राप्त करता है, और सदा भलीभाँति सुख शांति का अनुभव करता है । ३

उसके लिए देवेन्द्र-दिक्पाल-ब्रह्मा-विष्णु-महेश के द्वारा पूजित, हंस के बाहन पर सुषुप्त(रीति से) विराजमान, हंमेशा श्वेत वस्त्रों से वेष्टित, पद्मासन में बैठी हुई, हाथ में स्फटिकमाला धारण की हुई, सुबुद्धि की देनेवाली, अभय देनेवाली, प्रथम स्वरूपा, संसार में व्याप्त, कुन्द, चन्द्र के हार के समान, वीणा-कमल और पुस्तिका धारण की हुई, जडतारपी अन्धकार का अत्यन्त प्रकार से हन्मन करनेवाली, ऐसी शारदा परमेश्वरी की, सुन्दर शीलपान बनने के लिए सुबह दोपहर (प्रातः मध्याह्न, दिन-रात) स्तुति करते हैं, प्रशंसा करते हैं, उस के लिए प्रसन्न आत्मारूप देवी सर्व मनोवांछित प्रदान करती है । हंमेशा ध्यानपरायण बना हुआ (कर्ता) उस (देवी) से ही अष्टक बना कर सर्वकाल सुशील सूरि जिन-भारती को बन्दन करता है । (४ से ८)

- सम्पूर्णम् -

अवकाशमांथी अवतरती साक्षात् हंसवाहिनी मा सरस्वती देवी
भृत वत्सला ! सध्यपरदा !

ॐ ऐं हीं श्री सरस्वत्यै नमः

ପାତ୍ରମାଳା

ପାଠ୍ୟକର୍ତ୍ତା

(કશુદ) મરૂષે મજાન

અનુભાવ (Siba)

היכל

卷之三

**શ્રી વિજય હેમચન્દ્રસૂરી વિરચિતં
॥ શ્રી સરસ્વતીદ્વય સ્તોત્રમ् ॥**
(વैતાલીય-વૃત્તમ)

શરદિનુમનોહરામનાં, જિનવક્ત્રામ્બુજવાસિનીં મુદા ।
મતિદાં જડતાપહારિણીં, શ્રુતદેવીં સમુપારમહેમલામ् ॥૧॥

જડધીરપિ તે પ્રસાદત્ : , શ્રુતદેવિ ! સ્ફુરદ્ધધીધન : ।
સમવાય્ તં શ્રુતામ્બુધે-શ્રકિતાં રાજસભાં કરોત્યહો ॥૨॥

વિનયાવનતોત્તમાઙ્ગલક: પરથાઉયોજ્ય મુદા કરામ્બુજે ।
શ્રુચિમકિતરઙ્ગરઙ્ગિત: , સમુપાસે શ્રુતદાં સરસ્વતીમ् ॥૩॥

સુરદાનવમાનવેશ્વરા-સ્તવલબ્ધું હિ કૃપાલવં ગિરે ! ।
પરિહાય નિજાં નિજાં ક્રિયાં, તવ નામાક્ષરમાસ્તન્યરં ॥૪॥

વિધુ-કુન્દ-તુષારનિર્મલાં, તવ મૂર્તિ પરિત: પ્રભાસ્વરામ् ।
સિતપુષ્કરસંસ્થિતાં વરાં, ભુવિ માદ્યન્તિ નિરીક્ષ્ય કેન હિ ॥૫॥

કરસંસ્થિત વારિવજ્જંગ-નિખિલં યત્કૃપયા વિલોકતે ।
જડધીરપિ સા સરસ્વતી, મતિ માલિન્યમપાકરોતુ મે ॥૬॥

તરરા જડતામ્બુધિં હિ તે, સમવાય્યાચ્છપ્રસાદસત્તરીમ् ।
લસદુલ્બલવાંગિભૂષણા, નિયતં વાણિ ! તરન્તિ માનવા: ॥૭॥

ન ચ તસ્ય કદાપ્યસંભવિ, વિબુધત્વં ચ કવિત્વમત્ર કૌ ।
મય્કલાર્થિત કામગૌ: પતેત, તવ યસ્યોપરિ હુક પ્રસાદિત ॥૮॥

। સમ્પૂર્ણમ् ।

ભાષાન્તર

શરદઅતુના ચન્દ્રામાના જેવાં મનોહર મુખવાળી, જિનેશ્વર
પરમાત્માના મુખ કમળમાં નિવાસ કરનારી, બુદ્ધિને આપનારી
તથા જડતાને દૂર કરનારી એવી નિર્મણ સરસ્વતીની અમે
આનંદપૂર્વક સેવા કરીએ છીએ. ૧

હે શ્રુતદેવિ ! આશ્ર્યની વાત છે કે - જડ બુદ્ધિવાળો મનુષ્ય
પણ તમારી મહેરબાનીથી સ્કુરાયમાન અને નિર્મણ બુદ્ધિઝપ
ઘનવાળો (થદ્ય) શ્રુતઃપી સમુદ્રનો પાર પામી રાજસભાને
આશ્ર્યચકિત કરે છે. ૨

વિનયથી નન્દ મસ્તકવાળો, ઉત્કૃષ્ટ પ્રીતિથી બજે કર કમલ
ઓડીને, નિર્મણ ભક્તિના તરંગના રંગવાળો હું શ્રુતદાયિની

સરસ્વતી દેવીની ઉપાસના કરું છુ.

૩

દેવેન્દ્ર - દાનયેન્દ્ર અને નરેન્દ્રો, હે જિરાદેવી ! તમારી હૃપાના
અંશને ગેળવવા માટે પોત પોતાની પ્રવૃત્તિને છોડીને તમારા
નામાક્ષરનો અત્યંત જાપ કરે છે.

૪

ચન્દ્રમા - કુન્દપુષ્પ અને ઝાકળના બિંદુના જેવી નિર્મણ
તથા ચારે બાજુ દેદીઘ્યમાન તેમજ શેત કમળના ઉપર રહેતી તમારી
શ્રેષ્ઠમૂર્તિને જોઈને આ પૃથ્વી ઉપર કોણ એવા છે કે જે ખુશ ન
થાય - અર્થાત् બધાજ ખુશથાય.

૫

જેમની હૃપાથી જડબુદ્ધિવાળો એવો પણ મનુષ્ય આજા
જગતને હાથમાં રહેલા પાણીની જેમ જોયે છે તે શ્રી સરસ્વતી દેવી
મારી મતિની મલિનતાને દૂર કરો.

૬

તમારી સુન્દર હૃપાઃપી સરસનોકાને પ્રામ કરીને હે પાણી
દેવી ! મનુષ્યો શોભાયમાન - પ્રબળ વચનના વિભૂષણવાળા થથા
છતાં જલ્દીથી જડતા ઝપી સમુદ્રને તરી નાય છે.

૭

સકળ પ્રાર્થિત પદાર્થને આપવામાં કામદોનુ ગાય સમાન એવી
તમારી પ્રસાદ પૂર્ણ દાઢિ જેના ઉપર પડે છે તેના માટે આ પૃથ્વી
ઉપર પંડિતપણું અને કવિપણું કોઈપણકાળે અસંભવિત નથી.

૮

હે ભારતી દેવી ! તમારા ચરણોમાં નિરન્તર મારું નમન તથા
સ્તવન હો અને એરીટે તમને નમન તથા સ્તવન કરવાથી હંમેશા
મારી બુદ્ધિ નિર્મણ થાય.

૯

હે ભારતી દેવી ! સારીરીટે કરવામાં આવેલી સ્તુતિનું જીજું
કાંઈ પણ ઇલ તમારી આગળ હું માંગતો નથી પણ હું તો તમારી
આગળ એટલુંજ કહું છું કે કોઈ પણ વખત મારું સાન્નિધ્ય તમે
છોડતા નહિ. અર્થાત् તમે હંમેશા મારી પાસે રહેજો. ૧૦

આ પ્રમાણે ભક્તિભરેલા ચિત્ત વડે ચુરુ મહારાજશ્રી વિજય
દેવસૂરીશ્વરજી મ.શ્રીના ચરણકમળની સેવાકરનાર હેમચંદ્રસૂરીધિકે
ભાવનગરમાં સ્તુતિ કરાયેલી શ્રી ભારતી દેવી બુદ્ધિ આપનાર
થાય.

૧૧

સમ્પૂર્ણ.

अनुवाद

शरद ऋतु, के चन्द्र के समान-मनोहर मुखवाली, जिनेश्वर परमात्मा के मुख-कमल में वास करनेवाली, बुद्धि देनेवाली, तथा जड़ता को दूर करनेवाली निर्मल सरस्वती की हम आनन्दपूर्वक मेवा करते हैं। १

हे श्रुतदेवी ! आश्र्य की बात है कि जड़ बुद्धिवाला भनुष्य भी तुम्हारी कृपा से स्फुरायमान और निर्मल बुद्धिमान वाला (होकर) श्रुतरूपी समुद्र का पार पाकर राजसभा को चकित करता है। २

विनय से झुके हुए मस्तकवाला, उत्कृष्ट प्रीति से दोनों कर-कमल जोड़ कर निर्मल भक्ति की तरंग के रंगवाला में श्रुतदायिनी सरस्वती देवी की उपासना करता हूँ। ३

देवेन्द्र, दानवेन्द्र, और नरेन्द्र, हे गिरा देवी ! तुम्हारी कृपा के अंश को पाने के लिए अपनी अपनी प्रबृत्ति को छोड़कर तुम्हारे नामाक्षर का अत्यन्त जाप करते हैं। ४

चन्द्रमा, कुन्दपुष्य, और ओसकणों के समान निर्मल तथा चारों ओर देवीप्यमान एवं श्रेतकमल पर रही हुई तुम्हारी श्रेष्ठ मूर्ति को देखकर इस पृथ्वी पर ऐसे कौन हैं ? जो प्रसन्न न हों, अर्थात् सभी प्रसन्न होते हैं। ५

जड़ बुद्धिवाला मनुष्य भी जिनकी कृपा से सारे जगत को हाथ में रहे पानी की तरह देखता है, वे श्री सरस्वती देवी मेरी मति की मलिनता को दूर करे। ६

हे वाणी देवी ! तुम्हारी सुन्दर कृपारूपी सरस नौका को प्राप्त कर के मनुष्य शोभामय, प्रबल वचन के विभूषणवाले होकर जलदी से जड़तारूपी समुद्र को तैर जाते हैं। ७

समस्त प्रार्थित पदार्थों को देने में कामधेनु के समान तुम्हारी प्रसादपूर्ण दृष्टि जिस पर होती है उसके लिए इस पृथ्वी पर पांडित्य और कवित्व कभी भी असंभव नहीं है। ८

हे भारती देवी ! तुम्हारे चरणों में मेरा निरन्तर नमन तथा स्तवन हो। और इस तरह - तुम्हें नमन और स्तवन करने से मेरी बुद्धि सदा निर्मल हो। ९

हे भारती देवी ! तुम्हारी भली भाँति की गई स्तुति का मैं तुमसे दूधरा कोई फल नहीं माँगता, लेकिन मैं तब तुम्हारे आगे इतना ही कहता हूँ कि तुम कभी भी मेरा सान्निध्य न छोड़ना - अर्थात् तुम सर्वदा मेरे पास रहना। १०

इस तरह भक्तिपूर्ण चित्त से, गुरु महाराज श्री विजय देवसूरीश्वरजी महाराज श्री के चरण कमलों की सेवा करनेवाले हेमचन्द्र सूरि के द्वारा भावनगर में स्तुति की गयी श्री भारती देवी बुद्धि देनेवाली हो। ११

। सम्पूर्णम् ।

॥ श्री भारती स्तोत्रम् ॥

(आर्या वृत्तम्)

भक्तिभरसंभृतान्तो योजितकरुद्धमलो विनतमूर्धा ।
त्वच्चरणाम्बुजयुग्मे मतिदे ! श्रुतदेवि ! प्रणुवेऽहम् ॥१॥

स्फाटिकमालां वीणां, पुस्तकमपि या दधाति निजपाणी ।
हंसासमा भगवती, देवी सा मे वरं दद्यात् ॥२॥

स्पर्शेण हंससम्पमपि, यदि चक्रे क्षीरनीरभेदकृतम् ।
तत् किं त्वदुपास्ति रते, कृपाकटाशं न निश्चिपसि ॥३॥

या क्रीडां तन्वन्ती, जिनमुखमानससरसि मरालीव ।
सा मे मुखैकदेशे, वासं कुर्याद् वरं तदपि ॥४॥

किं द्रे वैदुष्यं, वक्तृत्वं चापि सर्वविधवित्त्वम् ।
तेषां येषां त्वदुपरि, भारति ! तुष्टा भवसि सद्यः ॥५॥

प्रीष्मर्तु तापतमः, क्लिश्यति जाइयेन तावदिव मर्त्यः ।
लभते न स यावत्त्वत्-प्रसादलवचन्दनस्पर्शम् ॥६॥

दाढिमबुद्ध्या स्फाटिकमालां कर्षन् नखांशुभि र्भिन्नाम् ।
कीटो येन निषिद्ध-स्तते स्मितमस्तु मम भूत्यै ॥७॥

कुरु कुरु मत्सान्निध्यं हर हर जाइयं ममात्परतिजनकम् ।
त्वत्सान्निध्याद् भारति ! सेत्यन्ति हि सर्वकार्याणि ॥८॥

श्री नेष्यमृत देव - सूरिपदाब्जालिहेमचन्द्रेण ।
भक्त्या सुता जगदिन्दु - विज्ञप्त्या गीः सदाऽस्तु मुदे ॥९॥

। समाप्तम् ।

भाषान्तर

भक्तिना सभूहथी भरेता अन्तः करणावाणो तथा जे एो बे करकमल जोड़या छे अने भाथुं नभाव्युं छे एवो हुं, बुद्धिने आपनारी एवी हे श्रुतदेवी तमारा बे चरणाकमलमा स्तुति करें छुं। १

इटिकनी भाणा, वीणा तथा पुस्तकने जे पोताना हाथमां धारणा करे छे एवा हंसना आसनपाणी भगवती देवी भने परदान आपनार थाओ। २

हंस जे एवा पक्षीने पणा उपशमात्रथी जो तमे दूध अने पाणीना विवेक करनारो बनावी दीघो तो तमारी सेवामां परायणा एवा भारा विषे केम हृपाकटाक्ष इंकता नथी। ३

જે દેવી જિનેશ્વર પરમાત્માના મુખઃપી ભાનસ સરોવરમાં
રાજહંસીની જેમ કીડા કરે છે તે આરા મુખના એકભાગમાં પણ
વાસ કરે તો પણ ઘર્યું સારું છે. ૪

હે ભારતી દેવી ! જેઓના ઉપર તમે જલ્દી ખુશ થાઓ છો
તેઓને પંડિતપણું, વક્તાપણું તેમજ સર્વપ્રકારની નિપુણતા શું
દૂર છે ? અર્થાત् જરા યે દૂર નથી. ૫

ગ્રીધ્મ અતુના તાપથી તપેલા મનુષ્યની જેમ, જડતાથી ત્યાં
સુધી જ માણસ કલેશ પામે છે જ્યાં સુધી તમારી કૃપાના અંશરૂપ
ચન્દનના સ્પર્શને તે મેળવતો નથી - ચન્દનની જેમ તાપ દૂર
થાય તેમ તમારી કૃપાથી માણસની જડતા દૂર થાય છે. ૬

નખ ડિરણથી ભિન્ન, રક્ત તમારા હાથમાં રહેતી સ્ફાન્ડની
માળાને દાડમના બીજની બુદ્ધિથી જેંચતા એવા પોપટને જે હો
રોડ્યો તે તમારું સ્પિન્ટ - (મન્દહાસ્ય) અમારા (જ્ઞાનરૂપી) એંધર્થી
માટે થાપ. ૭

હે ભારતી - સરસ્વતી દેવી ! મારું સાન્નિધ્ય કરો, કરો અર્થાત്
મારી પાસે આવો અને મને અત્યંત પીડનારી જડતાને હરણ કરો
- હરણ કરો તમારા સાંનિધ્યથી મારા સર્વકાર્યો અવશ્ય સિદ્ધથશે.
૮

શાસન સમ્પ્રાટ, શ્રી વિજય નેમિસૂરીશ્વરજી મ.શ્રીના પણ્ઠધર
પૂજ્ય આચાર્ય શ્રીવિજય અમૃતસૂરીશ્વરજી મ.શ્રીના પણ્ઠધર પૂજ્ય
આચાર્ય શ્રીવિજય ટેપસૂરીશ્વરજીમ.શ્રીના ચરણ કમલમાં ભ્રમર
સમાન આ. શ્રી હેમચન્દ્રસૂરિ જ્ઞારા મુનિ જગચન્દ્રવિજયની
વિનંતિથી ભક્તિ પૂર્વક સ્તપાયેલા શ્રી ગી:- સરસ્વતી દેવી હંમેશા
આનન્દ માટે થાપ. ૯

સંપૂર્ણ.

૪૨

અનુવાદ

ભક્તિ કે પુંજ સે ભરે અન્તઃકરણવાલા તથા જિસને દો
કરકમલ જોડે હૈનું ઔર સિર ઝુકાયા હૈ, સો મેં, બુદ્ધિ દેનેવાલી હે
શ્રુતદેવી ! તુમ્હારે દો ચરણ કમલોં મેં સુતિ (નમન) કરતા હુંનું. ૧

સ્ફટિક કી માલા, વીણા તથા પુસ્તક કો જો અપને હાથોં મેં
ધારણ કરતી હૈ, સો હંસ કે આસનવાલી ભગવતી દેવી મુઢો વગ્દાન
દે। ૨

હંસ જૈસે પક્ષીકો ભી યદિ તુમને સ્વર્ણમાત્ર સે દૂધ ઔર જલ કા
વિવેક કરેનેવાલા બના દિથા તો તુમ્હારી સેવા મેં લીન એસે મુઢ પર
ક્યોં કૃપા - કટાક્ષ નહીં ફેંકતી હો ? ૩

જો દેવી જિનેશ્વર પરમાત્મા કે મુખરૂપી માનસરોવર મેં
રાજહંસિની કી તરહ કીડા કરતી હૈ, વહ મેરે મુખ કે એક ભાગ મેં ભી
વાસ કરે તો ભી બહુત અચ્છા હૈ. ૪

હે ભારતી દેવી ! તુમ જિનકે ઊપર શીંગ પ્રસન્ન હોતી હો ઉનકે
લિએ વિદ્વત્તા, બક્તૃત્વ, એવં સબ પ્રકાર કી નિપુણતા ક્યા દૂર હૈ ?
અર્થાત् જરા ભી દૂર નહીં હૈ. ૫

ગ્રીષ્મ ઋતુ કી ગર્મી સે તપે હુએ મનુષ્ય કી ભાંતિ, જડતા સે
તથી તક મનુષ્ય કલેશ પાતી હૈ જब તક તુમ્હારી કૃપા કે અંશ રૂપી
ચન્દન કે સ્પર્શ કો વહ નહીં પાતા। જૈસે ચન્દન સે તાપ દૂર હોતા હૈ,
વૈસે તુમ્હારી કૃપા સે મનુષ્ય કી જડતા દૂર હોતી હૈ. ૬

નખ કી કિરણ સે ભિન્ન સબ તુમ્હારે હાથ મેં રહી હુંડી સ્ફટિક
કી માલા કો દાડિમ (અતાર) કે બીજ કી બુદ્ધિસે (અમાર કે બીજ
સમઝકર) ખીંચતે હુએ તોતે કો જિસને રોકા વહ તુમ્હારા સ્પિન્ટ
(મુસકાન) હમારે (જ્ઞાનરૂપી) ઐશ્વર્ય કે લિએ હો. ૭

હે ભારતી સરસ્વતી દેવી ! મેરા સાન્નિધ્ય કીજિયે કીજિયે !
અર્થાત્ મેરે નિકટ આઇ મેં ઔર મુઢે અતિશય પીડા દેનેવાલે જાહ્યતા
કો દૂર કીજિયે, દૂર કીજિયે ! આપકે સાન્નિધ્ય સે મેરે સારે કાર્ય
અવશ્ય સિદ્ધ હોંયે. ૮

શાસન સમ્પ્રાટ શ્રી વિજય નેમિસૂરીશ્વરજી મહારાજશ્રી કે પણ્ઠર
પૂજ્ય આચાર્ય શ્રી વિજય અમૃત સૂરીશ્વરજી મહારાજ શ્રી કે પણ્ઠર
પૂજ્ય આચાર્ય શ્રી વિજયદેવ સૂરીશ્વરજી મહારાજ શ્રી કે ચરણ કમલ
કે ભ્રમર (સમાન) આચાર્ય શ્રી હેમચન્દ્રસૂરિ કે દ્વારા, મુનિ
જગચન્દ્રવિજય કી વિનતિ સે ભક્તિ પૂર્વક સુતિ કી ગયી એસી શ્રી
ગી:- સરસ્વતી દેવી સર્વદા આનન્દ કે લિએ હો. ૯

। સમ્પૂર્ણમ् ।

૪૩

આચાર્ય મુવિતપ્રભસૂરિવિરચિતા શ્રી શારદાદ્વાત્રિશિકા

ચન્વિણીવૃત્તમ्

ચિત્તચિન્તાપચિન્યેકચિન્તામળિમ्, બુદ્ધિમદ્માનસાભોરૂહા હર્મણિમ्
ભક્તચેતંશ્વકોરાય રાત્રીમળિમ्, શારદાં સ્તૌમિ ચાતુર્યચુડામળિમ्॥૧॥
નષ્ટક્રમસેન્દ્ર સુતિ પ્રસુતે ! જાનશક્તિ પ્રદાનૈકકાર્યાનુતે !
કેતકપ્રાંશુપત્રદ્વિનેત્રાન્વિતે ! તિષ્ઠમન્માનસે દેવિ વાગ્દેવતે ! ॥૨॥
તીર્થકૃતકસ્રવકત્રામ્બુજાતે રતે ! જાનસાઙ્ગિકે ચાહદેહદ્યુતે !
ધ્યાનરક્તત્વદાસક્ત ભક્તાન્વિતે ! દેહિ વિદ્યાં ચ વાગ્દેવતે ? દેવતે! ॥૩॥

विद्यसंघातकण्ठीरवाष्टापदा, सर्वकल्याणनिर्माणमालाप्रदा:
 यत्पदेन्दीवरे धीवरा: षट्पदा:, अस्तु सा सर्वदा शरदा: शारदा:॥४॥
 नव्यकाव्यान्तरिक्षे, जगत्साक्षिणः, हेमचन्द्रादिधीधाममेथाविनः
 पूर्वदिक्सन्निभाष्यन्वाक्स्वामिनः, भारति ! त्वं प्रसूत्वं प्रसू: ज्ञानिनः॥५॥
 भानुभामण्डले कुण्डले धारिणीम्, सर्वं सन्ताप पापाद्रिविद्राविणीम्।
 वार्ष्मि चातुर्यचेतश्चमत्कारिणीम्, भारति ! त्वां स्तुवे भीति संहारिणीम्
 ॥६॥
 ये निशान्ते निशान्तेऽपि ते तत्त्वये ! गौरवागारहर्षप्रकर्षप्रदे !
 नाम सन्मान दान प्रदं धैर्यदे ! जन्तवो नो भजन्ते शुभं शारदे ! ॥७॥
 ते निमग्ना निरालम्बिताः सदगुणे ! सागरे सन्ति गुर्वज्ञता कारणे ।
 ते वसन्तश्च लोकेऽपि विद्याङ्गाणे, हन्त ! वासं हि कुर्वन्त्य लोकाङ्गाणे
 ॥८॥
 सिद्धिदानं न ते साधना मुञ्चति, नैव या निष्फलत्वं कदाच्छ्रुति ।
 साधकांघो विचार्येत्थमागच्छ्रुति, तत्पुरः साधनात शेषमुषीमिच्छति ॥९॥
 तद्विलोक्यैव लोकानुगः शारदे ! आगतः प्रेमतः प्रेमभावप्रदे !
 ज्ञानभिक्षाप्रतीक्षाकरः कामदे ! देहि मे देहि विद्याधनं धर्मदे ! ॥१०॥
 न त्वयि प्राज्ञतादानशक्ति र्थदि, चेतदत्वं तदास्ते न सा मे हृदि ।
 अस्ति चेद् किं विलम्बेन विद्यानदि ! सत्कृती कार्यथलो द्रुतं सदहृदि
 ॥११॥
 ज्ञातमा: भारति ! ब्रह्मसंवादिनी, त्वं हि धीदानं सच्छक्ति संवाहिनी ।
 त्वं च ब्रह्मता ध्वान्तविध्वंसनी, पूर्णकारुण्यभावाक्षिं संवाहिनी॥१२॥
 ध्यानतस्तेऽन्यथाऽल्पज्ञता वाहिनी, साधुसत्सन्ततिः सौम्यता शालिनी
 कं समाश्रित्य जाताज्ञता नाशिनी, प्राज्ञपंक्तिप्रधानत्वसंभाजिनी॥१३॥
 पंडिताः पदवक्त्रे ! त्वया मणिताः अज्ञता ताण्डवाऽम्बरा दण्डिताः
 वाणि ! पाखण्डवादास्त्वयाखंडिताः, त्वं हि कष्टक्षयकृत्कलामणिता
 ॥१४॥
 देव्यतः ज्ञमिवित्तप्रदानक्षमा, निश्चिता त्वं भया कल्पशालोपमा ।
 त्वं ततो भक्तभक्तिर्नवास्ते प्रमा, वीक्ष्य तत्पुरय प्राज्ञतामग्रिमाम् ॥१५॥
 श्वेतपश्चात्काङ्क्षाङ्काङ्क्षागंगामिनी, देवि ! दिव्यंशुवस्त्राङ्क्षां संवाहिनी ।
 चार्वलङ्कारलोकाकलाशालिनी, त्वं विलोकप्रति प्राणिसंजीवनी॥१६॥
 कुन्दनीहारहारेन्दुवर्णोज्वले ! शारदे शारदेन्दु प्रभा निर्मले ?
 त्वं पवित्री कुरु द्राकृच मे चञ्चले ! लोचने पापवल्लीविनाशानले ?
 ॥१७॥
 सर्वकष्टाङ्गसारङ्गकण्ठीरवम् । सर्वशर्मावलीवल्लिविद्युदध्वम् ।
 मन्त्रराजं त्वदीयं महागौरवम् । भाग्यदे भारति ! ज्ञानरत्नार्णवम् ॥१८॥
 ते महामन्त्रदेवं मनोमंदिरे, स्थापयन्ति प्रमोदेन ये सुन्दरे ।
 ते भयं नैव केषां च विद्येन्द्रे ! प्राप्नुवन्ति प्रभावप्रभाबन्धुरे ! ॥१९॥

शारदे ! त्वत्कृपादृष्टिसद्वृष्टिः, येऽज्ञभावा भजजन्तवो जन्मतः ।
 धीमतां ते मनोऽङ्गकास्तत्वतः, संभवन्त्याशु भूता भविष्यन्त्यतः ॥२०॥
 निर्मलध्यानरक्तकचित्ताश्रुताः, पण्डिता भक्तिसद्भावना भाविताः।
 त्वत्पदाम्भोजयुग्मभव्यध्वये रताः, पद्मवृन्दे यथा प्रेमि पुष्पव्रताः ॥२१॥
 ग्रन्थनिर्माणशक्त्यज्ञतिगमद्युतिम्, वादिदुर्भेदवादक्षपांशुद्युतिम् ।
 शास्त्रविज्ञानवारीशशीतद्युतिम्, स्तौर्मि सद्भावतोभासाश्रितोभारतिम् ॥२२॥
 देवदेवेन्द्र विद्याधैरैवन्दिताः, सद्गुणास्थानस्त्रपेण संवर्णिताः ।
 साधु साधुवत्त्रातसम्मानिताः, विघ्नवृन्दं हस्तु द्रुतं देवताः ॥२३॥
 केवलात्मोक्तेत्वागमज्ञानदे ! वाणिविख्यातसत्कीर्तिकान्तिप्रदे !
 भावरोगार्त्तभव्यौषधिदर्शदे, त्वं प्रसीद प्रसादप्रदे शारदे ! ॥२४॥
 त्वत्प्रसादसमासादितः सादरे, शारदे ! सेव्यपादाज्ञसेवा : ।
 सन्ति संसव्यपादाश्रते सादरे, प्राज्ञवृन्दैः सदैवापि संविद्वैः ॥२५॥
 शौर्यं सौन्दर्यं सौहार्दं तेजोमया, प्रेमपीयूषसन्दोहमैत्रीमया ।
 भारति ! त्वं सदानन्दलीलालया, विश्वविज्ञानसत्कीर्तिकान्तात्मालया
 ॥२६॥
 सर्वदोषप्रदोषांशुमद्भास्वरा, सद्गुणाप्त्यङ्गुरोत्पत्तिधाराधरा ।
 ज्ञानगङ्गाहिमप्रस्थपृथ्वीधरा, शारदे विश्वविश्वाग्रविद्याधरा ॥२७॥
 कष्टमिष्टायतेऽप्रिस्तुषारायते, कालकूटोपि पीयुषकूणायते ।
 शारदे ! भन्दबुद्धिः प्रबुद्धायते, त्वत्प्रसादाद धरास्वर्गं लोकायते ॥२८॥
 त्वमुखाङ्गाद द्रुतं वत्स ! विद्वान सदा, त्वं भवेत्यभ्य गंभीरानं मुदा ।
 शारदे ! श्रोतुमश्रान्ततावद हृदा, भक्तवर्गं मयूरायते सर्वदा ॥२९॥
 त्वद गुणव्रातवार्ताव्रजं वक्त्रतः, वक्तमुलेखितुं हस्तसाहस्रतः ।
 भो सरस्वत्यहो ! द्रष्टुमदृष्टिः, वाग्मिवृन्दोऽपि नैवास्ति शक्त्यान्वितः
 ॥३०॥
 नाममन्त्रं त्वदियं सुधानिर्झरि ! ये स्मरन्त्येकचित्तेन चिन्ताहरि !
 ते प्रमोदश्रियं विश्वविश्वेश्वरि ! प्राप्नुवन्त्येव द्राकृ देवि ! वारीश्वरि !
 ॥३१॥
 शारदे ! त्वदगुणस्तोत्रपाठंवहा : । त्वत्प्रसादेन सद्भाग्यभारं वहा : ।
 सन्तु मांगल्यमालामजस्तं वहा : । नित्यं 'मुक्तिप्रभ' त्वाभिलासं वहा : ॥३२॥
 'स्त्रविणीवृत्तम्' रचयिता आचार्य विजयमुक्तिप्रभसूरीश्वरा : ।

४३

भाषान्तर

यितनी यिताने दूर करवामां एक यितामणी समान,
 पंडितोना मानसङ्गी कमलोना स्थानभूत भक्ततना यितङ्गी
 चकोर भाटे चंद्रशेष चतुराईमां मुगुट समान ऐवी शारदा ऐवीनी
 हुं स्तुति कुं छुं ।

हे विनयी ! मनोहर ईंद्रोनी स्तुतिथी प्रसिद्ध थयेली ज्ञान शक्तिने आपवाना एक कार्यथी प्रशंसा पामेली केतडीना पत्र सरणा बे नेत्रोथी युक्त थयेली ! वाणीनी देवता ऐवी शारदा देवी भारा भानसमां स्थिरता करो.

२.

तीर्थकरना मनोहर मुखकमलमांथी उत्पन्न थयेली आनंदवाणी ! ज्ञाननो विस्तार करनारी ! सुंदरटेहनी कांतिवाणी द्यानमां रक्त तभारामां आसक्त भक्त जनोथी युक्त हे वाणीनी देवता ! तुं विद्याने आप.

३.

विद्वना समूहृष्टी सिंहोने विषे अष्टापद प्राणी समान, सर्व प्रकारना कल्याणाना निर्भाणीनी भाजाने आपनारी, पंडितो इपी भमराओ छे जेने ते सरोवरना नीलकमल सल्ली शारदा हेवी उत्तम स्वभावने आपनारी थाओ.

४.

जन्य न्याय अने काव्यृष्टी आकाशमां सूर्य जेवा तेमज बुद्धिना स्थानभूत श्री हेमचंद्राचार्यार्थु पि. ज्ञानीओने हे भारती हेवी ! तें ज उत्पन्न कर्या छे. सूर्य जेम पूर्व दिशामां जउत्पन्न थाय छे. तेम ज्ञानीओ (पूर्वांशा समतारे) त्यां ज उत्पन्न थाय छे.

५.

सूर्य जेवा अमक्ता कुँडल धारणा करनारी, सर्व संताप अने पापना पर्वतने विजेतारी, पंडितोना चातुर्वधी चित्तने अमक्ता करनारी भीतिनो संहार करनारी हे भारति ! तने स्तंषुं छुं, ६.

जे अत्यंत शांत ऐवा प्रभातमां पण तत्प आपनारी, गौरपना धाम हर्षना प्रकर्षने आपनारी, हे देवीने आपनारी हे शारदा हेवी ! सम्माननुं दान करनार अेवुं पण ताङ्ग शुभ नाम भजता नथी. तेओ सद्गुणमां आसंबलन वगरना छे. तेथी मोठी अज्ञानताना सागर जेवा कारणामां दूबेला छे तेओ लोकमां वसंत होवा छंता आलोकाकाशमां वास करे छे.

७/८.

तारी साधना सिद्ध अपवानुं कटी छोडती नथी. जे कटी निष्फल थती नथी. आम विचारीने साधको समूह तारी सभीपे आये छे, अने साधनार्थी शुद्धिने ईरुच्छे छे.

९.

आ जेठने ज लोक हेतुथी, प्रेमभाव आपनारी, ज्ञान-भिक्षानी प्रतीक्षा करनार ईरुचितने आपनारी, हे शारदा ! प्रेमथी तारी पासे आव्यो छुं मने विद्याधन अने धर्म आप.

१०.

जो तारामां प्राज्ञता दाननी शक्ति नथी. तो तुं आपती होय तो पण ते (प्राज्ञता) भारा हृदयमां नथी. हे विद्यानी नदी ! जो (तारामां प्राज्ञतादाननी शक्ति) छे तो विलंबथी सर्यु ! सज्जनना हृदयमां सृकार्यने विषे झुँपी थन्न होय छे.

११.

हे ब्रह्म संपादिनी ज्ञानमा भारती ! तुं ज बुद्धिदाननी, सत शक्ति नी संपाहिनी छो. धर्मी अज्ञाना अंघकारनो नाश करनारी छे. कारण पूर्ण कुणाभावने जोनारी छे. अने तुं वहनारी छे.

१२.

जो तेम न होय तो अल्पज्ञताने वहन करनारी, सौभ्यता-

शानी ते सुसाधु संतति कोनो आश्रय करीने अज्ञाने नाश करनारी अने पंडितोनी (प्राज्ञो) पंडितमां अशेसर बने ?१३.

हे पञ्चमुण्डी ! अज्ञानाना तांडिवथी दंडायेलाएवा पंडितो तारा वडे भंडित कराया छे. पार्खंडपादो तारा वडे भंडित कराया छे. हे वाणी ! तुं ज कष्ट ने क्षय करनारी कलाथी भंडित छे. १४.

आथी ज ज्ञानउपीधन प्रदान करवामां सक्षम हे हेवी ! तुं भारा वडे कल्पवृक्ष सभी निर्भित कराई छे. भक्तमां भक्ति पण नथी अने प्रभा (बुद्धि) पण नथी ते जेइने तुं श्रेष्ठ ऐवी प्राज्ञताथी तेने भर.

१५.

हंसयान पट बेसीने गमन करनारी, हित्य-तेजस्वी वस्त्रो धारण करनारी सुंदर चंचल अंतकारोथी तेमज कलाथी शोभती हे हेवी ! तुं त्रिणा-लोकना प्रत्येक प्राणिनी संज्ञपनी छो.

१६.

कुंद-पुष्प, हिम, हार, अने चंद्रनी जेम उज्ज्वल वणी, शरदअंतुना चंद्र जेवी निर्भिन प्रभावाणी, पापयेलडीना विनाशमां अभिजेवी तुं रुद्दीथी भारा चंचल लोचनने पवित्र कर.

१७.

हे भाग्यदात्री भारती ! तारो महाग्रीवत्प भंत्रराज सर्व कष्टउपी हरणाने विषे सिंह समान छे. सर्व सुखोनी वेलडीओमां भेद जेवो छे. अने ज्ञाननो महासागर छे.

१८.

हे विद्यालक्ष्मी शारदे ! तारा ए भंत्रने जे भनभंटिरमां हर्षोत्तास थी सुंदर दीते स्थापन करे छे. तेओने कोइथी भय थतो नथी अने प्रभावने प्राप्त करे छे.

१९.

हे शारदे ! जेओ जन्मथी ज अज्ञानमां दूबेला छे तेओ पण तारी हृपादस्तिनी सद्गुणिती बुद्धिमानोना भनोरुङ्क बन्या छे, बने छे अने बनशे.

२०.

जे अपनावृंदमां भमरो रुत बने छे तेम, निर्भल द्यानाथी रंगायेला एकायचित्ती शोभता भक्तिनी सद्भावनाथी भावित पंडितो तारा चरणकमलना युगलमां रत (रसिक) बन्या छे.

२१.

ग्रंथनिर्भाण शक्तिरूप कमलना विकास माटे सूर्यकिरणा सरभी, तथा हुर्भय वादीओरूप रात्रिमाटे मार्तिष्ठ कसरभी, शास्त्रना ज्ञान इपी सागरमां चंद्र सरभी, प्रभावतयथी दीपती ऐवी भारतीने हुं सद्भावथी स्तंषुं छुं.

२२.

देवटेवेन्द्र अने विद्याधरोथी वंदायेली, सद्गुणोनी सभा तरीके वर्णायेली, शुद्ध साधुपत्वाणाना समूहथी सन्मानित हे देवता ! तमे शीघ्र विद्वना वृद्धने हरो.

२३.

डेवलज्ञानना हेतुभूत, आगमज्ञाननी दात्री, वाणीक्षारा विख्यात, सत्कीर्ति अनेकांतनी प्रदायिका, भावसोगथी पीडित भव्योने ओषध बतावनारी, प्रसादने देनारी, हे शारदे ! तुं प्रसन्न था.

२४.

हे शारदे ! तारा सेव्य ऐवा पदकमलोनी सेवामां तत्पर लोको

વડे तारी कृपा प्राप्त कराई छे. श्रेष्ठ ज्ञानवंत प्राज्ञोना सभूहवडे तारा पट कमलो आदर पूर्वक सारी रीते सेवया योग्य होय छे. २५.

हे शारदा ! तुं सौंदर्य, सौहार्द, अने तेजोभयी छो, प्रेम पीयूषना सन्टोह अेवी मेत्री भयी छे. हे भारती ! तुं सद्-आनंदनी लीलाना स्थानभूत छो, विश्व विष्ण्यात अेवी सर्कीर्तिकांतानु निवासस्थान छे. २६.

हे शारदे ! सर्व दोषो इप रात्रिने विधे तुं सूर्यज्ञेवी तेजस्वीनी छे. सद्गुणोनी प्राप्तिश्च अंकुरानी उत्पति भाटे धारा ने धरनारी छो, ज्ञानंगाना अवतरण भाटे हिमालय सम छो. विश्वनी अधजी विद्याओवी धारित्री छो. २७.

हे माता शारदे ! तारा प्रभावथी कष्ट पटा भिष्ट बनी जाय छे. अभिना कष्टा पटा हिमकष्टा बने छे. कालकूट झेर पटा पीयूषकष्टा बनी जाय छे. पृथ्वी स्वर्ग ज्वेवी बने छे. अबुझ प्रभुझ बने छे. २८.

हे शारदे ! तारा मुखश्ची वाटलभाँथी उठतो गर्भीरनांद जे भेघना गर्जारपने पटा छुती ले छे. तेने सांबण्या भाटे तारो भक्तवर्ग अचूरनी जेम उत्सुक छे. २९.

हे सरस्वती ! तारी शुण्याताना वृद्धने लभवामां हजार हाथ पटा ओछा पडे छे. तेने उच्ची नजरे जोयामां तो विक्षद्वृद्ध पटा पाहुं पडे छे. ३०.

हे अमृतनिर्झरी ! सर्व चिंताने थूरनारी, विश्वविश्वेश्वरी पागीश्वरी ! तारा नाम भंत्रने जे एक चिंते स्मरे छे, ते परभानंद लक्ष्मीने तुरत ज प्राप्त करे छे. ३१.

हे शारदे ! तारा गुणोना स्तोत्र पाठने धारणा करता साधक तारा प्रसादथी उत्तम भाग्यभारने पहनारा बने छे. भंगलभासाने पहनारी थाओ वजी नित्य मुक्तिप्रभना अलिभाषाने पहनाती थाओ. ३२.

संपूर्ण

४३

अनुवाद

चित्तकी चिंताको दूर करने में चिंतामणी सम, पंडितोके मानसरूपी कमलोंके स्थानभूत, भक्त के चित्तरूपी चकोरको चंद्र-सम, चतुराई में मुकुट सम शारदादेवी की में स्तवना करता हूँ। १.

हे विनयवनि ! मनोहर इंद्रो की स्तुति से प्रसिद्ध ज्ञान-शक्ति देने के कार्य से प्रशंसा पाई हुई, केतकी-पत्र सम नेत्रयुगल युक्त वाणीकी देवता, शारदादेवी मेरे मनमे स्थिरता करो। २.

तीर्थकर के मनोहर मुख-कमल से उत्पन्न आनंदरत ! ज्ञान के

विस्तार को करनेवाली ! सुंदर-देह युक्ता !, ध्यान रक्ता !, आरक्त भक्तजनी से युक्ता, हे वाणी की देवता ! आप विद्या दें ! ३.

विघ्नसमूह सूप सिंहो में अष्टापद प्राणी समा, सभी प्रकार के कल्याण के निर्माण की माला देनेवाली, पंडितरूप भ्रमरों जिसके आसपास गुंजन करते हैं वह सरोवर के नीलकमल समी, शारदादेवी उत्तम-स्वभाव-देनेवाली हो। ४.

नव्य न्याय और काव्यरूपी आकाश में सूर्य जैसी, तथा बुद्धि के स्थानभूता श्री हेमचंद्राचार्यजी आदि ज्ञानीओंको, हे भारती देवि ! तुंने ही उत्पन्न कीये हैं, जैसे सूरज पूरब दिशामें ही उत्पन्न होता है वैसे ज्ञानीओं (पूरब दिशा सम तेरे) वहाँ ही उत्पन्न होते हैं। ५.

सूर्यवत् चमकीले कुंडल धारणकरनेवाली, सर्व पाप और संतापके पर्वतको बिखेनेवाली, पंडितोके चातुर्यद्वारा चित्तको चमत्कृत करनेवाली, भीतिको संहरनेवाली हे भारति ! मैं आपकी स्तवना करता हूँ। ६.

जो अत्यंतशांत प्रभातमें भी, तत्पदात्री, गौरवके धाम तूल्य हर्ष के प्रकर्ष को देनेवाली ! धैर्यदात्री हे शारदादेवि ! सन्मानदायक तेरा शुभनाम भी नहीं जपता है। वे सदगुण के आलंबन विना दब्दी अज्ञानताके सागर जैसे कारणमें ढूँबे हुए हैं। वे लाक्ष्में वर्सत होने पर भी अलोकाकाशमें बसते हैं। ७-८.

तेरी साधना कभी सिद्धि देना नहि छोडती, जो कभी निष्कल नहीं जाती। ऐसा सोचकर साधक समुह तेरी समीप आता है और साधनासे बुद्धि चाहता है। ९.

यह देखकर ही लोकहेतुसे, प्रेमभाव देनेवाली, ज्ञान-भिक्षाकी प्रतीक्षा करनेवाली, मनोवांछित-दात्री, हे शारदा ! प्रेमभावसे तेरे पास आया हूँ। मुझे विद्याधन और धर्म दे। १०.

यदि तुझमें प्राज्ञतादान की शक्ति नहीं है, तो तुं देती हो तो भी वो (प्राज्ञता) मेरे हृदय में नहि है। हे विद्याकी नदि ! यदि तुझमें प्राज्ञतादान की शक्ति है तो दैर से क्यों ? सज्जनके हृदयमें सत्कार्यमें सत्वर यत्न होता है। ११.

हे ब्रह्म संवादिनी ज्ञातमा भारती ! तुं ही बुद्धिदान की सत्-शक्तिका (सच्छक्तिकी) संवाहिनी है। गाठी अज्ञता के अंधेरे को नाश करनेवाली है क्योंकि तुं करुणाभावपूर्ण द्रष्टि को बहनारी हो। १२.

ऐसा न हो तो अल्पज्ञता को वहन करनेवाली सौम्यताशाली वह सुसाधु संतति किनका आश्रय कर अज्ञता नाश-करें और प्राज्ञोकी पंक्तिमें अग्रेसर बनें। १३.

हे पदमुखी ! अज्ञता के तांडव से दण्डित पण्डितें तेरे द्वारा मंडित कीये गये हैं। पांखंडवादों तेरे द्वारा खंडित कीए गये हैं। हे वाणी ! तुं ही कष्ट क्षय करनेवाली कलामंडित है। १४.

इसीलिए ज्ञान-धन प्रदान करने में है देवि ! तुम भेर द्वारा कल्पवृक्ष
तुल्य निश्चित की गई है। भक्त में भक्ति भी नहि है और प्रमा (बुद्धि)
भी नहि है यह देखकर तुम श्रेष्ठ-प्राज्ञता से उसे सभर कर। १५.

हंसके यान पर बैठकर गमन करनेवाली, दिव्य-तेजस्वी
वस्त्रधारी, सुंदर चलायमान आभूषणों और कलासे शोभित है देवि!
तुम तीन लोकके प्रत्येक प्राणी की संजीवनी हो ! १६.

कुंद-पुष्प, हिम, हार और चंद्रकी तरह उच्चवलवर्णा,
शरदऋतुके चंद्र जैसी निर्मल प्रभावाली, पापवेलडी के विनाशमें
अग्नि जैसी, तुम सत्वर मेरे चांचल लोचनको पवित्र कर ! १७.

हे भाग्यदात्री भारती ! आपका महागौरवशाली मंत्रराज
सर्वकृष्णपी मृगोको सिंह तुल्य है। सर्व सुखों की वल्लीओको मेघ
तुल्य है और ज्ञानका महासागर है। १८.

हे विद्यालक्ष्मी शारदे ! तेरे यह मंत्रको जो मनमंदिरमें हृषीलास
से अच्छी तरह स्थापन करतें हैं उन्हें कोइभी भय नहि होता और
प्रभाव को प्राप्त करतें हैं। १९.

हे शारदे ! जो जन्म से ही अज्ञता में बूढ़े हैं वे भी तेरी कृपा
द्रष्टिकी सद्वृष्टि से बुद्धिमानों के मनारंजक बनें हैं। बनते हैं और
बनेंगे ! २०.

जैसे पद्मवृंदमें भ्रमरों आसक्त होते हैं, वैसे निर्मल ध्यानसे
रंजित अकायचित से शोभित भक्ति की सदभावना से भावित पंडितों
तेरे चरणकमलके युगल में रत/आसक्त बने हैं। २१.

ग्रन्थ निर्माण शक्ति रूप कमलके चिकास में सूर्यकिरण सम,
तथा दुर्भेद्य वादीओं रूप रात्रि के लिये मार्तण्ड तुल्य, शास्त्रज्ञान रूप
सागर में चन्द्र तुल्य, प्रभावलय से देविप्रायमान भारति की में सदभाव
से स्तवना करता हूँ। २२.

देवदेवेन्द्र और विद्याधरो द्वारा बन्दिता, सदगुणोंकी सभी ऐसे
संबोधनवाली, शुद्ध साधुवतवानों से सम्मानित है देवता ! तुम शीघ्र
विघ्नों के वृंद को हरो ! २३.

केवलज्ञानके हेतुभूत आगमज्ञानकी दात्री, वाणी द्वारा
विख्यात, सत्कीर्ति और शांतिकी प्रदायिका, भावरोगसे पीडित
भव्यों को औषधि दिखानेवाली प्रसाद दात्री है शारदे ! तुम प्रसन्न हो !
२४.

हे शारदे ! तेरे सेव्य पादकमलों की सेवामें तत्पर लोगों द्वारा
तेरी कृपा प्राप्त की गई है। श्रेष्ठ ज्ञानवंत प्राज्ञों के समूह द्वारा तेरे
पदकमल अच्छी तरह सेवनीय है। २५.

हे शारदा ! तुम सौंदर्य, सौहार्द, और तेजोमयी है, प्रेम पीयूष के
सन्दोह-मैत्रीमयी हो ! हे भारती ! आप सद्-आनंदकी लीलाके
स्थानभूत हो, विश्वविख्यात सर्व कीर्तिकांता के निवासस्थान हो !
२६.

हे शारदे ! सर्व दोषरूप रात्रिमें सूर्य जैसी तेजस्विनी है। सदगुण
प्राप्ति रूप अंकुराकी उत्पत्तिमें मेघधारा को धरनेवाली हो ! ज्ञानगंगाके
अवतरण के लिये हिमालय तुल्या और विश्वकी सभी विद्याओंकी
धरित्री हो ! २७.

हे माता शारदे ! तेरे प्रभावसे कष्ट भी मिट बन जाते हैं।
अतिकण भी हिमकण बन जाते हैं कालकूट जहर भी पीयूषकण
बन जाता है। पृथ्वी स्वर्ग तुल्य बनती है, अबुझ भी प्रबुद्ध होता है।
२८.

हे शारदे ! तेरे मुखरूपी बादल से उठता गंभीरनाद जो मेघ
गजारिव को भी परास्त करता है। वह नाद सुननेके लीये तेरा भक्तका
मयूर की तरह उत्सुक है। २९.

हे सरस्वती ! तेरी गुणवार्ताके बुंदको लिखने में हजार हाथ
भी कम होते हैं। तुझे ऊँची निगाह से देखने में तो विद्रूढ़ चृद्ध भी
नामुमकीन है। ३०.

हे अमृतनिझरी ! सर्वचिंताचूरक, विश्वविशेष्वरी वाणीश्वरी !
तेरे नाम मंत्रको जो एकाग्रचित्तसे स्मरते हैं, वे परमानंद लक्ष्यीको
तुरंत ही प्राप्त करते हैं। ३१.

हे शारदे ! तेरे गुणस्तोत्र पाठको धारण करते साथक तेरे प्रयास
से उत्तम भाग्यभार बहनकरनेवाले होते हैं, मंगलमाला बहन
करनेवाली तथा नित्य मुक्तिप्रभके अभिलाष को बहन करनेवाली
हो ! ३२.

| सम्पूर्णम् |

४४ श्री सरस्वती अष्टकम्

स्मर्यमाणा जनैः सर्वैः वन्द्यमाना कवीश्वरैः ।
ध्यायमाना सुयोगीन्द्रैः स्तवीमि तां सरस्वतीम् ॥१॥

श्रुताव्यिगाढ़लीना या भवाव्यि परिशोषिणी ।
सर्वदा सर्वदा पूज्या स्तवीमि तां सरस्वतीम् ॥२॥

पूर्णचन्द्रसामिकता सुधास्वादैकदायिनी ।
अज्ञता-पापहर्ता या स्तवीमि तां सरस्वतीम् ॥३॥

यत्प्रसादात् विना लोकः मूढतां हि समश्नुते ।
जडता-मोहान्धकारं वै स्तवीमि तां सरस्वतीम् ॥४॥

विद्वद्वत्वं-सुमतित्वं च यत्कृपया सुलभ्यते ।
नम्रत्वं चाऽथवामित्वं स्तवीमि तां सरस्वतीम् ॥५॥

राजते कमलागर्भे राजहंसाधि सेविता ।

वीणा-पुस्तकमालाभिः स्तवीमि तां सरस्वतीम् ॥६॥
 त्वच्छिशुकरुणाकर्त्री शुद्धसन्मार्गपोषिणी ।
 चिन्मयानन्दतादात्री स्तवीति तां सरस्वतीम् ॥७॥
 ऐकारबीजमन्त्रेण नमः शब्दानि योजयेत् ।
 लक्षजापात् भवेत् सिद्धिः स्तवीमि तां सरस्वतीम् ॥८॥
 सरस्वत्या: प्रसादेन, कारितमिदमष्टकम् ।
 यावच्चंद्रोदयं भूयात् कुलचन्दे तमोहरम् ॥९॥
 । सम्पूर्णम् ।

४४

भाषाण्टर

सर्व लोको वडे (नित्य) समरणा कराती, उत्तम कविओ द्वारा
 वंदन कराती, अने सुंदर श्रेष्ठ योगीओ वडे ध्यान कराती (अेवी)
 ते सरस्वतीनी हुं स्तवना करुं छुं । १

के शुत इपी सागरमां लीन थयेती छे (जे) भवश्ची समुद्र
 भूकृष्णी नांखनारी छे. (जे) सर्वकाले सर्व वस्तुओने आपनारी
 छे ते सरस्वतीनुं हुं स्तवन करुं छुं । २

पूर्णिमाना चंद्र रस(किरणो)धी सिंचायेली, अमृतना
 एकमात्र स्पादने आपनारी, अज्ञानता अने पापने हरण (दूर)
 करनारी ते सरस्वतीनुं हुं स्तवन करुं छुं । ३

तमारी कृपा यिना जन समूह, जडताने, मोहना अंधकारने
 अने मूढताने सारी रीते प्राप्त करे छे (अेवी) ते सरस्वतीनुं हुं
 स्तवन करुं छुं । ४

ऐ (हेवी)नी कृपाथी विद्वान पाणु - सुंदर भतिपाणु -
 वृहस्पतिपणाने अने नम्पपणाने मेलवाय छे (अेवी) ते
 सरस्वतीनुं हुं स्तवन करुं छुं । ५

कमलना भद्र्यभागमां वीणा - पुस्तक अने भाणावडे,
 राजहंसथी सेवा करायेली (हेवी) शोभी रही छे ते सरस्वतीनुं हुं
 स्तवन करुं छुं । ६

तारा (भक्तअेवा) लालकनी उपर कडाई करनारी, शुद्ध
 सन्मार्ग (मोक्षमार्ग)कुंपोषणकरनारी अने ज्ञानना
 आनंदपणाने आपनारी ते सरस्वतीनुं हुं स्तवन करुं छुं । ७

ऐमुकार बीजमंत्रनी साथे नमः शब्द अंते जोड्यो (ऐ
 मंत्रना) ऐक लाख जाप से सिद्धि प्राप्त हो ऐसी उस सरस्वती की मैं
 स्तुति करता हुं । ८

कुलचंद्र(कर्ता)ने विषे अज्ञानइपी अंधकारने हरनारुं
 सरस्वती (हेवी)नी कृपाथी आ अष्टक बनावायुं छे. ज्यां सुधी
 चंद्रनो उदय थाय त्यां सुधी (आ अष्टक) रहे.

सम्पूर्ण

४४

अनुवाद

मैं उस सरस्वती का स्तवन (स्तुति) करता हूँ, जिसका सब
 लोग (नित्य) स्मरण करते हैं, श्रेष्ठ कवि वन्दन करते हैं, और सुन्दर
 श्रेष्ठ योगी ध्यान करते हैं । १

जो श्रुतस्त्री समुद्र में लीन है - भव रूपी समुद्र को सुखा
 देनेवाली है, सर्वकाल में सब वस्तुएँ देनेवाली हैं, मैं उस सरस्वती
 का स्तवन करता हूँ । २

पूर्णिमा के चन्द्ररस (किरणो) से सिंची हुई, अमृत का एकमात्र
 स्वाद देनेवाली, अज्ञानता और पाप को दूर करने वाली उस सरस्वती
 की मैं स्तुति करता हूँ । ३

जिसकी कृपा के बिना जनसमूह, जड़ता, मोहन के अंधकार
 और मूढता को अच्छी तरह प्राप्त करता है, उस सरस्वती की मैं स्तुति
 करता हूँ । ४

जिस देवी की कृपा से विद्वत्ता, सुबुद्धिमत्ता, वृहस्पतित्व और
 नम्रता एवं वक्तृत्वशक्ति सरलता से प्राप्त किये जाते हैं, उस सरस्वती
 की मैं स्तुति करता हूँ । ५

कमल के मध्य भाग में, वीणा, पुस्तक और माला से, राजहंस
 द्वारा सेवित, देवी शोभित हो रही है उस सरस्वती की मैं स्तुति करता
 हूँ । ६

तुम्हारे (अपने भक्त) शिशु पर करुणा करनेवाली शुद्ध सन्मार्ग
 (मोक्षमार्ग) का पोषण करनेवाली, और ज्ञान का आनन्द (पना)
 देनेवाली उस सरस्वती की मैं स्तुति करता हूँ । ७

'ऐकार बीजमंत्र के साथ नमः' शब्द अन्त में जोड़ना (इस मंत्र
 के) एक लाख जाप से सिद्धि प्राप्त हो ऐसी उस सरस्वती की मैं
 स्तुति करता हुं । ८

कुलचंद्र (कर्ता) पर सरस्वती की कृपा से अज्ञानस्त्री अंधकार
 को हस्तेवाला यह अष्टक रचा गया है, सो (यह अष्टक) जब तक
 चन्द्र का उदय हो तब तक रहे । ९

। समाप्तम् ।

“નમન નિત્ય કરું હું ભારતી નગર પણ પોળે તું દીસતી,
નચન નીરખું અમૃત વર્ષિએ નજર થાપ તું બાલક ઉપરી.”

પાપ-તાપ-સંતાપ હારિએ,
કમલાસના શ્રી ભારતી દેવી

શ્રી અનિતાય દેલી રાસાંક (૨૦૦૫ માટે)

સાર્વત્રિક (અનિતાય દેલી રાસાંક ૨૦૦૫ માટે)

..... ऐनेतर विभाग / जैनेतर विभाग .....

४५

श्री ब्रह्मांडपुराणे ब्रह्मणोक्तं मंत्रगम्भीरं । श्री सरस्वतीस्तोत्रं ।

डभोई यशो. वि. ह. ज्ञा. प्रत नं. ५५६/५२५७ तथा सूरत ह. लि. ज्ञानभंडार

ॐ अस्य श्रीसरस्वतीस्तोत्रमंत्रस्य मार्कण्डेयाश्वलायना ऋषी ।

स्माधराऽनुष्टुप्छंदसी, श्रीसरस्वती देवता, ऐं बीजं, वदवदेति शक्तिः।
सर्वविद्या प्रसन्नेति कीलकं, मम वाक्सिद्धधर्थं, जपे विनियोगः,

अथ मंत्रः ॐ ऐं वद वद क्लीं वाचादिनी मम जिह्वाग्रे वसति
सौं स्वाहा । ॐ आँ हीं ऐं धीं क्लीं सौं सरस्वत्यै नमः ॥

अथ न्यासः करन्यासः हृदयादिन्यासः

१. ॐ आँ अंगुष्ठाभ्यां नमः ।	७. ॐ आँ हृदयाय नमः ।
२. ॐ हीं तर्जनीभ्यां नमः ।	८. ॐ हीं शिरसे स्वाहा ।
३. ॐ ऐं मध्यमाभ्यां नमः ।	९. ॐ ऐं शिखायै वृष्ट् ।
४. ॐ धीं अनामिकाभ्यां नमः ।	१०. ॐ धीं नेत्रत्रयाय वौषट् ।
५. ॐ क्लीं कनिष्ठिकाभ्यां नमः ।	११. ॐ क्लीं कवचाय हुँ ।
६. ॐ सौं करतलकरपृष्ठाभ्यां नमः ।	१२. ॐ सौं अस्राय फट् ।

ऋषयः उवाच-

कथं सारस्वतप्राप्तिः केन ध्यानेन सुव्रत ।

महा सरस्वती येन तुष्टा भवति तद्वद् ॥

आश्वलायन.उवाच

शृण्वन्तु ऋषयः सर्वे गुह्याद् गुह्यतमं मम ।

दद्य श्लोक्याभिधं स्तोत्रं वदामि ध्यानपूर्वकम् ॥

अंकुशं चाक्षसूत्रं च पाश-पुस्तकधारिणीम् ।

मुक्ताहार समायुक्तां देवीं ध्यायेद् चतुर्भुजाम् ॥

अथ ध्यानम्

ॐ शुक्लां ब्रह्मविचारसारपरमामाद्यां जगद्व्यापिनीं,
वीणा-पुस्तकधारिणीमध्यदां जाङ्घांधकारापहाम् ।
हस्ते स्फटिकमालिकां विदधर्तीं पद्मासने संस्थितां,
वंदे तां देवीं परमेश्वरीं भगवतीं बुद्धिप्रदां शारदाम् ॥१॥ शार्दूल.

स्माधरा. (आमूलालोलधूली)

हीं हीं हीं हृदयबीजे शशिरुचिमुकुटे॒ कल्पविस्पष्टशोभे,
भव्ये भव्यानुकूले कुमतिवनदवे विश्ववंद्याऽद्विघपद्ये ।
पद्मे पद्मोपविष्टे प्रणतजनमनोपोदसंपादयित्री,
प्रोत्कुल्लज्जानकुटे॑ हरिहरदविते॑ देवि संसारसारे ॥२॥

ऐं ऐं ऐं जाप्यतुष्टे हिमरुचिमुकुटे वल्लकीव्यग्रहस्ते,
मातर्मातर्नमस्ते दहदह जडतां देहि बुद्धिं प्रशस्ताम् ।

विद्ये वेदांतगीते श्रुतिपरिपठिते 'मुक्तिदे मुक्तिमार्गं,
मार्गांतीतस्वरूपे मम भव वरदा शारदे शुभ्रवर्णं ॥३॥

धीं धीं धीं धारणाख्ये धृतिमतिनुतिभिन्नमभिः कीर्तनीये,
नित्येऽनित्ये निमित्ते मुनिगणनभिते नूतने वै पुराणे ।
पुण्ये पुण्यप्रवाहे हरिहरनमिते वर्णतत्त्वे सुवर्णे,
मातर्मात्राद्वै तत्त्वे मतिमतिमतिदे माधवप्रीतिनादे ॥४॥

क्लीं क्लीं क्लीं सुस्वरूपे दह दह दुरिते॑ पुस्तकव्यग्रहस्त,
संतुष्टाकारचित्ते स्मिते॑ भुखि सुभगे जृभणि स्तंभविद्ये ।
मोहे मुग्धंप्रबोधे मम कुरु कुमतिव्यांतविधवंसमीड्ये,
गी गौं वांग् भारती त्वं कविवररसने सिद्धिदे सिद्धिसाध्ये ॥५॥

सौं सौं सौं शक्तिबीजे कमलभवमुखाभोजभूतस्वरूपे,
रूपास्तपप्रकाशे सकलगुणमये निर्मुणे निर्विकारे ।
न स्थूले नैव सूक्ष्मेऽप्यविदितविभवे जाप्यविज्ञानंतत्त्वे,
विश्वे विश्वांतराले सुरगणनमिते निष्कले नित्यशुद्धे ॥६॥

स्तौमि त्वां त्वां च वन्दे मम खलु रसनां॑ मा कदाचित् त्यजेथा:
मा मे बुद्धिर्विरुद्धा भवतु मम मनो यातु मे देवि ! पापम् ।
मा मे दुखं कदाचित् कविदपि विषये पुस्तके भाकुलत्वं,
शास्त्रे वादे कवित्वे प्रसरतु मम धीर्मास्तु कुंठा कदाचित् ॥७॥

आरुदा॑ श्वेतहंसे भ्रमति च गगने दक्षिणे चाक्षसूत्रं,
वामे हस्ते च दिव्यं वरकनकमयं पुस्तकं ज्ञानगम्या ।
स्वां वीणां वादयंतीं शुभकरकमलैः शास्त्रविज्ञानशब्दैः,
क्रीडन्ती दिव्यरूपा कमलवरधरा भारती सुग्रसन्ना ॥८॥

इत्येतैः श्लोकमुख्यैः प्रतिदिनमुषसि स्तौति यो भवितनम्नो,
वाण्या वाचस्पतेरप्यविदितविभवो॑ वाक्यपदुर्मृष्टपंकः ।
स स्यादिष्टार्थलाभं सुतमिव सततं पातु देवी जनं तं,
सौभाग्यं तस्य लोके प्रसरतु कविता विघ्नमस्तं प्रयाति ॥९॥

निर्विघ्नं तस्य विद्या प्रभवति सततं चाऽशुशास्त्रप्रबोधः॑,
कीर्तिंस्त्रैलोक्यमध्ये निवसति वदने शारदा तस्य साक्षात् ।
दीर्घायुलोकपूज्यः सकलगुणनिधिः संततं राज्यमान्यो,
वाग्देव्याः सुप्रसादात् व्रिजगति विजयी जायते सत्सभासु ॥१०॥

अनुष्टुप्

टी. शुभ्राणुभृ । २. त्वां । ३. कमले । ४ कूले । ५ नमिते ।
६. मोक्षदे । ७. भव मम । ८. मातार्थ । ९. दुरितः । १०. स्मृतमुख । ११. मुक्त ।
७. वृत्तवरसने । ८. तुष्टे । ९. रसनां । १०. आ श्लोक डभोईनी प्रतमां नथी ।
११. जायते शिष्टगेय । १. बोधी । २ निरामिषै । ३. द्वेषेऽपि

ब्रह्मचारी ब्रती मौनी ब्रयोदशयां निरामयः ।		६)	बंने हाथ शिखा (योटली) उपर भूकी बोलवुं.
सारस्वतो जनः पाठात् स स्यादिष्टार्थलाभवान्	॥११॥	७०	अँ ऐं शिखायै पषट्
पक्षद्वये ३ ब्रयोदशयामेकविंशतिसंख्यया ।		१०)	बंने हाथ आंभ उपर भूकी बोलवुं.
अविच्छिन्नं पठेद्वीमान् ध्यात्वा देवीं सरस्वतीम्	॥१२॥	७१	अँ धीं नेत्रऋत्याय वोषट् ।
सर्वपापविनिर्मुक्तः सुभगो लोकविश्रुतः ।		११)	बंने हाथ बाहु उपर भूकी बोलवुं.
वांछितं फलमाप्नोति लोकेस्मिन्नात्र संशयः	॥१३॥	७२	अँ कलीं कृपयाय हुम् ।
इदं सारस्वतं स्तोत्रं वांछितं फलदायकम् ।		१२)	जमणा हाथनी प्रथम बे आंगली आगल करवी.
पठेन्नरथ सततं ब्रह्मलोके महीयते	॥१४॥	७३	अँ सौं अस्त्राय इट् ।

इति श्रीब्रह्मांडपुराणे नारदनंदकेश्वरसंवादे ब्रह्मणोक्तं
सरस्वतीस्तोत्रं सम्पूर्णम् ॥

४५ लाखान्तर

ॐ भंगलपाचक, श्री सरस्वती स्तोत्रना-भंत्रना ऋषि मार्कण्डेय अने आश्वलायन छे. आ स्तोत्रना छंद अङ्गधरा अने अनुष्ठुपछे, देवता सरस्वती छे. बीज ओं छे, पद पद ए (भंत्र) नी शक्ति, पद पद छे. सर्व विधा प्रसन्ना ए कीलक छे, मारी पाणी-सिद्धिने भाटे, जप माटे विनियोग छे.

स्तोत्रमां भंत्र आ प्रभाएो छे. ॐ ऐं वद वद कलीं वाग्वादिनी मम निहवाग्रे वसति सौं स्वाहा ॥ ॐ ओं हीं ऐं धीं कलीं सौं सरस्वत्यं नमः ॥

हवे (हे ह) न्यास (स्थापन) बे प्रकारे (करन्यास हृदयादिन्यास) करवानो बतावे छे.

- १) बंने अंगुहामां तर्जनी स्थापन करी बोलवुं.
अँ औं अंगुहाल्यां नमः ।
- २) बंने हाथनी प्रथम आंगली आगल करवी.
अँ हीं तर्जनील्यां नमः ।
- ३) बंने हाथनी भद्रयमा (वयली) आंगली आगल करवी.
अँ ऐं भद्रयमाल्यां नमः ।
- ४) बंने हाथनी अनामिका आंगली आगल करवी.
अँ धीं अनामिकाल्यां नमः ।
- ५) बंने हाथनी छेत्ती आंगली आगल करवी.
अँ कलीं कनिष्ठिकाल्यां नमः ।
- ६) बंने हाथना तणीया आंगली फेरवतां बोलवुं.
अँ सौं करतलकरपृष्ठाल्यां नमः ।
- ७) बंने हाथ हृदय उपर भूकी बोलवुं.
अँ औं हृदयाय नमः ।
- ८) बंने हाथ भस्तक उपर भूकी बोलवुं.
अँ हीं शिरसे स्पाहा ।

- ६) बंने हाथ शिखा (योटली) उपर भूकी बोलवुं.
अँ ऐं शिखायै पषट्
- १०) बंने हाथ आंभ उपर भूकी बोलवुं.
- ११) बंने हाथ बाहु उपर भूकी बोलवुं.
- १२)

हवे धयान धरवा भाटेनो ज्ञोकाथ

ओं, आध (प्रथम), जगतमां विस्तरेती (ईसायेली), ब्रह्मना विचारोना सारमां उतम, शुक्लस्पृश्ची, वीणा-पुस्तकने धारणा करनारी, अलयने आपनारी, जडत्पृश्ची अंघकारने हूर करनारी, हस्तमां श्वेतिकनी भालाने धारणा करती, पञ्चासनमां सारी शीते स्थिर थयेली, बुद्धिने आपनारी भगवती परमेश्वरी शारदादेवी हु तेने वंदन कुरु छुं.

१.

हीं हीं हीं (भंत्राक्षरो) थी हृदय (आत्मा) ना बीजस्पृश्ची! चंद्रनी कांति जेवा मुकुटपाली ! आ कल्प (युग)मां विशेषे स्पष्ट शोभावाली ! उतमा ! भव्यजुपोने अनुहूत ! कुमतिश्ची वनमां आग लगाडनारी ! विश वंदनीय चरणाश्ची कमलवाली ! पञ्चस्पृश्ची ! कमल उपर बिराजेली, अत्यंत प्रसारित ज्ञानना शिखर स्पृश्ची, ईश्व-शंकरथी पूजायेली (नभायेली), संसारनी सारलूत हे टेवी ! (आप) नभस्तकार करायेल भनुष्यना भनना आनंद (प्रभोद) ने संपादन करायनारी छो.

२.

३) ऐं ऐं ऐं ए (अक्षरोना) आप करवाथी संतोष पामनारी, हिमनी कांति सरजा मुगुटपाली, हाथमां वीणावाली हे भाता ! हे भाता ! तने नभस्तकार, जडताने तुं बाज, तुं बाली नाख, कल्याणाकारी बुद्धिने तुं आप. हे विधावाली, वेदांतमां गवायेली, श्रुतिओथी सारी शीते पठन करायेला भोक्तना भार्गवाली, भोक्तने आपनारी, भार्गतीत स्पृशपवाली, हे शुब (उज्ज्वल) वर्णिवाली, हे शारदा (मां) भने तुं वरदान आपनारी था.

३.

४) धीं धीं धीं धारणा ए नामवाली ! धृति-भृति-नुति (नभस्तकार) ए नामोथी कीर्तन (प्रशंसा) करवा योऽय ! नित्या अने अनित्या (स्पृश्चा), निभित्स्पृश्चा ! मुनिना सभुहोथी नभायेली, नूतन स्पृश्चा अने प्राचीन श्चा, पुण्यवाली अने पवित्र प्रवाहवाली, हरि-हरथी वंदन करायेली, (जावन) वर्णो मां तत्पृश्ची, सुंदर वर्णिवाली, अर्द्ध भात्राना पण तत्पवाली, बुद्धिवाली, बुद्धि आपनारी, भाद्रव (कृष्ण) ने प्रीति (प्रेम) नो नाद करायनारी.

४.

५) कलीं कलीं कलीं ए (भंत्रो) थी सुंदर स्पृशपवाली ! हाथमां पुस्तकने धारणा करनारी ! संतोषने करायनार चित्तपवाली !

हसता मुखवाणी ! सुंदर भाव्यवाणी ! जूँभिए हो अने स्तंभनी विधावाणी ! (तु) हुरित पापने बाण-बाण भोहडपा, मुँध (अभणा) ने जगाडनारी हे पूजनीय ! हे वाणी, हे भाषा, हे वाचा, हे भारती ! हे सिद्धिदायिनी, हे सिद्धिथी साद्य हेवी, हे उत्तमकविओनी जिह्वास्पृष्ट भारा कुलुद्धिर्पी अंघकारनो नाश करो.

५.

सोँ सोँ सोँ ए (मंत्राक्षरो इपी) शक्तिना बीजवाणी, भक्ताना मुखकमलरूप बनेवी ! इप-अइपना प्रकाशवाणा, सकलगुणस्पृष्टा ! निर्गुणी ! विकाररहिता ! तुं स्थूल रूपां नथी, सूक्ष्म (अदृश्य) रूपा नथी छतां पणा जेनो येभव जाणी शकायो नथी अेवी ! आप करवा योऽय विशेषे ज्ञानना तत्त्ववाणी ! विश्वस्पृष्टा ! विश्वव्यापिनी ! देवोना समूहोथी नमन करायेती ! शांत स्पृष्टी ! (अने) नित्य शुद्धस्पृष्टा ! (तुं छी.) ६.

हे हेवी ! हुं तने वंदन करुं छुं अने तारी स्तुति करुं छुं. खरेखर मारी शृङ्घा (शुभ) नो क्यारेय पणा तुं त्याग न करीश. मारी लुळि, विरुद्ध (विरत) न थाओ, भारुं भन पापने प्राप्त न करो, मने क्यारेय कोईपणा विषयमां हुःअ न थाओ, पुस्तक (त्रयं) मां आहूजता (व्यञ्जता) न थाओ, शास्त्रमां, पादमां अने कवित्यमां भारी लुळि विस्तार पामो पणा क्यारेय कुंठित न थाओ.

७.

जमणा हाथमां भाणाने अने डाबा हाथमां दिव्य उत्तम सुषष्टमय पुस्तकने (धारणा करती), ज्ञानथी जेनुं स्पृष्ट जाणी शकाय अेवी, पवित्र कृ (हाथ) कमलोपडे शास्त्र वा विज्ञानवाणा शष्टोथी पोतानी वीणाने पगाडती, दिव्य (तेज) इपवाणी, अति उत्तम कमलने धारणा करती, अत्यंत प्रसन्न अेवी, झीडा करती भारती, श्वेत (उज्ज्वल) हंस उपर आळढ थयेली, आकाशभार्ज (भमती) विहार करे छे.

८.

भक्तिथी नम्ब (सरण) बनेलो जे (भक्त) मनुष्य, प्रत्येक दिवसे (दररोज) प्रातःकाले (सवारमां) आ रीते मुख्य श्लोको पडे स्तुति करे छे. (ते) वाणीथी वाचस्पति (शुदु) क्रारा पणा न जाणी शकाय अेवा येभवपाणो, वाणीमां कुशल, धीवायेला काढ्य (दोष-पाप) वालो थाय, ते हेवी हंमेशा अर्थ (शब्द-अर्थ) ताभनी ईरचावाणा ते मनुष्यने पुत्रनी जेभ रक्षे, लोकमां तेना सोभाग्य अने कविता विस्तार पामे, यिधन अंतने प्राप्त करे छे.

९.

वाग्हेवीना प्रभाव (कृपा) थी, तेनी विधा अने शीघ्रताथी शास्त्रबुं ज्ञान निर्विघ्नपणे हंमेशा प्रगट थाय छे. त्रणोय लोकमां कीर्ति ईसाय छे. साक्षातपणे शारदाहेवी तेना मुखमां निवास करे छे. ते दीर्घ आयुष्यवाणो, लोकमां पूज्य, सकल गुणोनो लंडार, अने यिरकाण सुदी राजभाग्य थयेलो त्रणोय जगतमां पंडितोनी सभामां विजयी थाय छे.

१०.

अनुष्टुप छंदना श्लोको

भ्रष्टाचारी-प्रतवाणो-भौनवाणो स्वस्थचितवाणो सरस्पतीनो भक्तज्ञन तेरशना दिवसे इच्छित (आ स्तोत्रना) पाठथी पदार्थनो लाभवाणो थाय.

११.

बंगे पक्ष (सुद-पद) मां तेरशना दिवसे ऐकवीश संख्याथी (२१ पार) जे लुळिमान पुरुष निरंतर सरस्पती हेवीनुं ध्यान धरीने पाठ (जाप) करे छे.

१२.

ते सर्व पापोथी मुक्त थई, सोभाग्यवाणो, लोक प्रसिद्ध थाय छे. प्रिय वांछितक्षणने आ लोकमां ज प्राप्त करे छे तेमां संशय (शंका) नथी.

१३.

मनवांछित इण्डायक आ सरस्पतीना स्तोत्रने नित्य जे मनुष्य भए ते भ्रष्ट(हेव) लोकमां पूजाय छे.

१४.

संपूर्णी.

४५

अनुवाद

उँ (मंगल वाचक) श्री सरस्वती स्तोत्र के मंत्र के ऋषि प्राकेष्टेय और आश्लनायन हैं, इस स्तोत्र के छंद साधरा और अनुष्टुप हैं, देवता सरस्वती है, बीज ऐँ हैं, वद वद इस मंत्र की शक्ति वद वद है, सर्व विद्या प्रसन्ना ये कीलक हैं, मेरी वाणी-सिद्धि के लिये, जप के लिये विनियोग है,

स्तोत्र में मंत्र इस तरह से है।... उँ ऐं वद वद कलीं वाग्वादिनी नम जिह्वाग्रे वसति सौँ स्वाहा...॥

उँ आँ हीँ ऐं धीँ कलीं सौँ सरस्वत्यै नमः....॥

अब (देह) न्यास (स्थापन) दो प्रकार से करते का बताया है।....

- १) दोनों अंगुठों में तर्जनी स्थापन करके बोलना।
उँ आँ अंगुष्ठाभ्यां नमः।
- २) दोनों हाथों की प्रथम अंगुली आगे करना।
उँ हीँ तर्जनीभ्यां नमः।
- ३) दोनों हाथों की मध्यमा अंगुली आगे करना।
उँ ऐं मध्यमाभ्या नमः।
- ४) दोनों हाथों की अनामिका अंगुली आगे करना।
उँ धीँ अनामिकाभ्यां नमः।
- ५) दोनों हाथों की कनिष्ठा अंगुली आगे करना।
उँ कलीं कनिष्ठिकाभ्यां नमः।
- ६) दोनों हाथों में हथेली अंगुली फिराते बोलना।
उँ सौँ करतलकरपृष्ठाभ्यां नमः।

- ७) दोनों हाथ हृदय पर रखकर बोलना ।
उँ औं हृदयाय नमः ।
- ८) दोनों हाथ मस्तक पर रखकर बोलना ।
उँ हीं शिरसे स्वाहा ।
- ९) दोनों हाथ शिखा पर रखकर बोलना ।
उँ ऐं शिखायै वषट् ।
- १०) दोनों हाथ नेत्र पर रखकर बोलना ।
उँ धीं नेत्रत्रयाय वौषट् ।
- ११) दोनों हाथ बाहु पर रखकर बोलना ।
उँ कलीं कवचाय तुम् ।
- १२) दायें हाथ की प्रथम दो अंगुली आगे करना ।
उँ सौं अस्त्राय फट् ।

अब ध्यान धरने के लिये श्लाकार्थ

उँ आद्य (प्रथम), जगत में विस्तृत, ब्रह्मके विचारों के सार में उत्तम, शुक्लस्वरूपी, वीणा और पुस्तक को धारण करनेवाली, अभय देनेवाली, जडत्व रूपी अंधकार को दूर करनेवाली, करकमलों में सफ्टिक की माला को धारण करनेवाली, पद्मासन में अच्छी तरह से स्थिर आसनवाली, बुद्धि को देनेवाली, भगवती परमेश्वरी शारदा देवी को मैं बंदन करता हूँ । १.

हीं हीं हीं (मंत्राक्षरो) से हृदय (आत्मा) में बीज स्वरूपी ! चंद्र की कांति जैसे मुकुट वाली, इस कल्पयुग में विशेषरूप से स्पष्ट शोभावाली ! उत्तमा धव्यजीवों को अनुकूल ! कुमति रूपी वन में आग लगानेवाली ! विश्व बंदनीय, चरणरूपी कमलवाली, पद्म स्वरूपी ! कमल पर बिराजने वाली, अत्यंत प्रसारित ज्ञान के शिखर स्वरूपी, इंद्र-शंकर से पूजित (नमन की गयी), संसार की सारभूत, देवी आप नमस्कार करनेवाले मनुष्य के मन का आनंद प्रमोद प्राप्त करनेवाली हैं । २.

ऐं ऐं ऐं इस अक्षरों का जाप करने से संतोष पाने वाली, हिम की कांति जैसे मुकुटवाली, हाथोंमें वीणावाली, हे माता, हे माता, तुझको नमस्कार । मेरी जडता का तू दहन कर, दहन कर ! कल्याणकारी बुद्धि दे । हे विद्यावाली, वेदांतों में प्रशंसनीय, श्रुतियों से अच्छी तरह से पठन किये गये मोक्ष के मार्गवाली, मोक्ष को देनेवाली, मार्गांतीत स्वरूपवाली, हे शुभ उज्ज्वल वर्णवाली, हे शारदा माँ, मुझे तू वरदान देनेवाली हो... । ३.

धीं धीं धीं धारणा इस नामवाली धृति-मति-नुति (नमस्कार) इन नामों से कीर्तन करने योग्य, नित्या और अनित्या (स्वरूपा), निमित्त स्वरूपा, मुनियों के समूहों से नमस्कृत, नूतन स्वरूपा और प्राचीन स्वरूपा, पुण्यवाली और पवित्र प्रवाहवाली, हरि हर से नमन की जानेवाली, बावन वर्णों में तत्त्वरूपी, सुंदर वर्णवाली,

अर्थ मात्रा के तत्त्ववाली, बुद्धिदेनेवाली, माधव (कृष्ण) को प्रीति (प्रेम) का नाद करनेवाली ४.

कलीं कलीं कलीं इन मंत्रों से सुंदर स्वरूपवाली, हाथ में पुस्तक धारण करनेवाली, संतोष करनेवाले चित्तवाली, हैमते मुखवाली, सुंदर भाग्यवाली, जृथिणी और स्तंभिणी विद्यावाली, तु दुरित पाप का दहन कर, दहन कर, मोहरूपा, मुग्ध (अज्ञानी) को जगानेवाली, मेरे कुबुद्धि रूपी अंधकार का नाश कर, नाश कर । ५.

सौं सौं सौं इन मंत्राक्षरों रूपी शक्ति के बीजवाली, ब्रह्म के मुख कमल रूप बनी हुई, रूप-अस्त्रप के प्रकाशवाली, सकल गुण स्वरूपा, निर्गुणी, विकार रहिता, तूं स्थूल रूपा नहीं है, सूक्ष्म (अदृश्य) रूपा नहीं है फिर भी जिसका वैभव जाना नहीं जा सकता है ऐसी जाप करने योग्य, विशेषतः ज्ञान के तत्त्ववाली, विश्व स्वरूपा, विश्व व्यापिनी, देवोंके समुहों से नमन की जानेवाली, शांत स्वरूपी और नित्य शुद्ध स्वरूपा तुम हो तुम हो । ६.

हे देवी ! मैं तुम्हें बंदन करता हूँ और स्तुति करता हूँ, सच में मेरी जिह्वा का आप कभी भी त्याग नहीं करना । मेरी बुद्धि विकृत न (विरुद्ध) न हो, मेरा मन पाप को प्राप्त न करे, मुझको कभी भी किसी भी विषय में दुःख न हो । पुस्तक में (ग्रंथ में) मन आकुल व्याकुल न हो । शास्त्रमें, वादमें और कवित्व में मेरी बुद्धि का विस्तार हो । पर कभी भी कुंठित न हो न हो... । ७.

दायें हाथ में माला और बायें हाथ में दिव्य उत्तम सुवर्णमय पुस्तक को धारण करती हुई, ज्ञानसे जिसका स्वरूप ज्ञात हो सके ऐसी, पवित्र कर कमलोंसे शास्त्र के विज्ञानवाले शब्दोंसे अपनी वीणा को बजाती हुई, दिव्य तेज रूपवाली, अति उत्तम कमलों को ग्रहण करती हुई, अत्यंत प्रसन्न ऐसी, क्रीडा करती भारती धैत उज्ज्वल हंस पर आरुद्ध हुई आकाश मार्ग में विहरती हुई फिरती है। ८.

भक्ति से नम्र (सरल) बना हुआ जो मनुष्य (भक्त) प्रतिदिन प्रातः कालमें इस रीति से मुख्य श्लोक से स्तुति करता है वह वाणी से बृहस्पति को भी ज्ञात न हो ऐसा वैभवशाली, वाणीमें कुशल, धुले कीचड़ (पाप-दोष) वाला होता है । वह देवी सदा के लिये अर्थ (शब्द-अर्थ) लाभ की इच्छावाले उस मनुष्य की पुत्र की तरह रक्षा करे, उसका लोकमें सौभाग्य और कविता का विस्तार होता है, विघ्न अंत को प्राप्त करते हैं । ९.

वार्देवी के प्रभाव कृपा से उसकी विद्या और शीघ्रता से शास्त्र का ज्ञान निर्विघ्नतासे सदा के लिये प्रगट होता है । तीन लोक में कीर्ति फैलती है । साक्षात् शारदा देवी उसके मुख में निवास करती है, दीर्घ आयुष्यवाला, लोक में पूज्य, सकल गुणों का भंडार और

चिरकाल तक राज्यमान्य होकर तीनों लोक में पंडितों की सभा में
विजयी होता है।

१०.

अनुष्टुप् छंद के श्लोक

ब्रह्माचारी व्रती स्वस्थ चित्तवाला सरस्वती के भक्तजन मौन
धारण करके ब्रयोदशी के दिन (इस स्तोत्र के) पाठसे इच्छित पदार्थ
प्राप्ति करता है लाभकारी होता है।

११.

दोनों पक्ष (शुक्ल-कृष्ण) में ब्रयोदशी के दिन इक्कीस बार
जो बुद्धिमान पुरुष निरंतर सरस्वती देवी का ध्यान धरके पाठ जाप
करता है वह मनुष्य..

१२.

सर्व पापों से मुक्त बना हुआ, सौभाग्यवाला, लोक प्रसिद्ध,
प्रिय वांछित फल को इस लोकमें ही प्राप्त करता है। इसमें कोई
संदेह नहीं है।

१३.

मनवांछित फलदायक इस सरस्वती के स्तोत्र को जो मनुष्य
नित्य पढ़ता है वह ब्रह्मलोक में पूजनीय होता है।

१४.

संपूर्ण।

४६

॥ श्री महामन्त्रमयं भारतीस्तोत्रम् ॥

पाठण हे. ज्ञा. थै. प्रत नं. १९१३८, १३१७१, १४२४५, १२२२३.

स्त्रिविणी छंद राग :- पास. शंखेश्वरा सार कर सेवका.....

राजते श्रीमती भारती देवता, शारदेन्दुप्रभाविभ्रमं विभ्रती ।
मञ्जुमञ्जीरझङ्कारसञ्चारिणी, तारमुक्तालताहारशृङ्खारिणी ॥१॥
चारुचूलं दुकूलं दधानांघनं, केतकीगन्धसंदर्भितंचन्दनम् ।
मालतीपुष्पमालालसत्कन्धरा, कुन्द-मन्दार-बन्धूकगन्धोदुरा ॥२॥
सफारशृङ्खारं विस्तारसञ्चारिणी, रौद्रदारिद्रयदौर्भाग्यं निर्नाशिणी ।
शोभनालोकना लोचनानन्दिनी, कोमलालापपीयूषनिस्यन्दिनी ॥३॥
सारकर्पूरकस्तूरिकामण्डिता, सर्वविज्ञानविद्याधरी पण्डिता ।
हस्तविन्यस्तदामाक्षमालाम्बुजा, कङ्कणश्रेणिविभ्राजितश्रीभुजा
॥४॥
राजहंसाङ्गलीलाविमानं स्थिता, वीणया लालिता पुस्तकालङ्कृता ।
भास्वरा सुस्वरापकविम्बाधरा, रूपरेखाधरा दिव्ययोगीश्वरा ॥५॥

टी. १. चूड़ । २. दधानं । ३. निहार संहार । ४. दुःखाद्रि विद्रविणी । ५.
विमाने ।

सर्वंकामप्रदा सर्वगा सर्वदा, कल्पवृक्षस्य लक्ष्मीं हसन्ती सदा ।
त्वत्प्रसादादॄविना देहिनां का गति:, का मति: का रति:
का धृति: का स्थिति: (पञ्चमि: कुलकम्) ॥६॥

लाटकण्ठाकाशमीरसंभाविनी, श्रीसमुलाससौभाग्यसंजीविनी ।
मेखलासिञ्चितैरुद्गमिरन्ती प्रियं, सेवकानामभेदं ददामि: श्रियम् ॥७॥
कस्य किं दीयते कस्य किं क्षीयते, कस्य किं वल्लभं कस्य किं दुर्लभम् ?
केन को बाध्यते केन क: साध्यते, केन को जीयते को वरो दीयते
युग्मम् ॥८॥

भारति ! वस्तव पुरतः स्तोत्रमिदं पठति शुद्धभावेन ।
स भवति सुरगुरुतुल्यो मेधामावहति चिरकालम् ॥९॥ आर्या ॥९॥

इति प्रहामन्त्रमयभारतीस्तोत्रं सम्पूर्णम् ॥

मूल मंत्र :- अँ हीं हंस प्रत्यङ्गिरे ! हस्कलीं महाविद्ये
सर्वशंकरि! मम शान्तिं कुरु कुरु ऐं हीं स्वाहा ॥

४७

भाधान्तर

शारद (पूर्णिमा)ना चंद्रनी फांतिनी खान्ति (अथवा
शोभा)ने धारणा करनारी तथा भद्रुर (ठाठर)ना नाए वडे जाए
ऋकारथी संचार करनारी तथा भनोहर भोक्तिक (भोती) लताना
हार इप अलंकारथी युक्त ऐवी श्रीमती सरस्वती देवी शोभे छे. १.

मनभोहक चूडा (डोर ?) वाणा वस्त्रने तेमज डेतकीना
सुर्यधर्थी सुवासित ऐवा गाढ चंदनने (शरीरे) धारणा करनारी,
मालतीना पुष्पोनी भाणावडे शोभती श्रीवा (गरदन)वाणी, झुंद,
मन्दार अने बन्धूक (बपोरीथा वृक्ष)ना पुष्प सुवासधी परिपूर्ण
ऐवी, घणा आभूषणोना विस्तारथी संचार (गति) करनारी,
भयंकर दुर्भित्य अने दरिक्रतानो विनाश करनारी, सुंदर
दर्शनियाणी अने नेत्रने आपनारी, मृदुगोष्ठीइप अमृतने
टपकावनारी, उताम कपूर अने कस्तूरिकारथी विभूषित, सभस्त
विज्ञान अने विद्याने धारणा करनारी विद्युधी, जेष्ठो हाथमां हार
अक्षभाणा अने कमजोने राख्यां छे ऐवी, कंकणानी सन्तति
(समूह)थी शोभतां सुंदर हाथपाणी, राजहंसना देहृप कीडा-
विभानामां रहेली, वीणावडे लालित, पुस्तकधी विभूषित
देवीप्रभान, सुंदर स्वर (नाए)वाणी, पाडी गयेसा विभव

टी. ६. सर्वगा सर्वदा सर्व कामप्रदा । ७. यत्प्रसादे । ८. का धृति: का रति : ।
९. ददाना सेवकानामिवाहं ददामि श्रियं । १०. सततमिव ।

(૬)ના જેવા (લાલ) હોઠવાળી, રૂપની રેખાને ધારણ કરનારી, હિત્ય યોગીઓની સ્વામીની, સર્વદા સમય વાંछિતોને અર્પણ સર્વગામી તથા સદ્ય કલ્પવૃક્ષની લક્ષ્મીને હસી કાઢતી એવી તું છે. તારી કૃપા વિના પ્રાણીઓની શી ગતિ છે ? શી બુદ્ધિ છે ? શી પ્રીતિ છે ? શું ધૈર્ય છે ? તથા શી સ્થિતિ છે ? (૨) થી (૬)

લાટ (દક્ષિણ ગુજરાત) કણાટક અને કાશ્મીર (એ દેશોમાં) પ્રસિદ્ધ પામેતી, લક્ષ્મીના સમુલ્લાસ અને સૌભાગ્ય ને સચેતન કરનારી, કટિમેખલા (ફંડોર)ના શબ્દોથી કોને શું આપવું છે ? અને કોનું શું નાખ્ય કરવું છે ? કોને શું ઈષ્ટ છે ? અને કોને શું દુઃશક્ય છે ? કોણ કોને સાધ્ય છે ? વળી કોણ કોને હુઃખ હે છે ? કોણ કોનાથી જીતાય છે ? કયું પરદાન આપવું જોઈએ ? એવું ઈષ્ટ પાક્ય ઉચ્ચારનારી હું સેવકોને લક્ષ્મી અર્પું છું. (૭)-(૮)

હે સરસ્વતી ! જે આ સ્તોત્રનું શુદ્ધ ભાવપૂર્વક તારી સમક્ષ પઠન કરે છે તે બૃહસ્પતિના સમાન થાય છે અને આ જગતમાં નિરંતર બુદ્ધિને ધારણ કરે છે.

(૯)

સંપૂર્ણ.

૪૬ અનુવાદ

શરદ (પૂર્ણિમા) કે ચંદ્ર કી કાંતિ કી ભાન્તિ (શોભા) કો ધારણ કરને વાલી ઔર મધુર ઝાંઝા કે નાદ સે સંચાર કરનેવાલી ઔર મનોહર મૌકિતક (મોતી) લતા કે હાર રૂપ અલંકાર સે મુક્ત એસી શ્રીમતી સરસ્વતી દેવી શોભા દે રહી હૈનું। ૧.

મનમોહક ચૂંઢા (કોર) વાલા વસ્ત્ર કો ઔર કેતકી કી સુંગધ મે સુવામિત ગાડ ચંદ્રન કો (શરીર ઘર) ધારણ કરને વાલી, માલતી કે પૃષ્ઠોની માલા સે સુશોભિત ગ્રીવા (ગરદન) વાલી, કુંદ, મંદાર એવે ગ્રન્થ્યુન (દૃપહરિયાને વૃક્ષ) કે પુષ્પ કી સુવાસ સે પરિપૂર્ણ એસી, વાહૃત સારે આભૂષણો કે વિસ્તારસે સત્ત્રા (ગતિ) કરને વાલી, ભયંકર દુર્માગ્ય ઔર દરિદ્રતા કા વિનાશ કરનેવાલી, સુંદર દર્શનવાલી ઔર નેત્ર કો આનંદ દેને વાલી, મૃદુ ગોષ્ઠિ રૂપી અમૃત કો ટપકાને વાલી, ઉત્તમ કર્પૂર ઔર કસ્તૂરિકા સે વિભૂષિત, સમસ્ત વિજ્ઞાન ઔર વિજ્ઞા કો ધારણ કરનેવાલી વિદ્વારી, જિસકે હાથમેં હાર, અક્ષમાલા ઔર કમલોનો કો રહ્યા હૈ એસી, કંકણ કી સન્તતિ (સમૂહ) સે સુશોભિત સુંદર દ્વાશવાલી, રાજહંસ કે દેહરૂપ ક્રીડા વિમાન મે રહનેવાલી, ક્રીણા મે લાલિત, પુસ્તક સે વિભૂષિત દેદીયમાન સુંદર સ્વર (નાદ) વાલી, પંક્ત બિન્દ (ફલ) જેસે ઓઝ (અધર) વાલી રૂપ કીરેખા કો ધારણ કરને વાલી, દિવ્ય યોગિયોકી સ્વામિની, સર્વદા સમગ્ર વાંછિતોનો અર્પણ કરને વાલી, સર્વગામી ઔર સદા કલ્પવૃક્ષ કી

લક્ષ્મીપર હુંસનેવાલી હોવે એસી તૂં હૈ, તેરી કૃપાકે બિના પ્રાણિઓનો ક્યા હાલ હૈ ? ક્યા બુદ્ધિ હૈ ? ક્યા પ્રીતિ હૈ ? ક્યા ધૈર્ય હૈ ? ક્યા સ્થિતિ હૈ ? ... ૨-૬.

લાટ (દક્ષિણ ગુજરાત) કણાટક ઔર કાશ્મીર (ઇન દેશોમાં) પ્રસિદ્ધ હુર્દે, લક્ષ્મી કે સમુલ્લાસ ઔર સૌભાગ્ય કો સચેતન કરનેવાલી, કટિમેખલા (કરથીની) કે શબ્દોને કિસકો ક્યા દેના હૈ ? ઔર કિસકો ક્યા નષ્ટ કરના હૈ ? કિસકો ક્યા ઇષ્ટ હૈ ? ઔર કિસકો ક્યા દુઃશક્ય હૈ ? કોણ કોને સાધ્ય છે ? વળી કોણ કોને હુઃખ હે છે ? કોણ કોનાથી જીતાય છે ? કયું પરદાન આપવું જોઈએ ? એવું ઈષ્ટ પાક્ય ઉચ્ચારનારી હું સેવકોને લક્ષ્મી અર્પું છું. (૭)-(૮)

હે સરસ્વતી જો ઇસ સ્તોત્રને શુદ્ધ ભાવપૂર્વક તેરે સમુદ્ભૂત, પઠન કરતા હૈ વો બૃહસ્પતિ કે સમાન હોતા હૈ ઔર ઇસ જગત મેં નિરંતર બુદ્ધિ કો ધારણ કરતા હૈ ।.... ૯.

। ઇતિ સમૂર્ણમ् ।

૪૭ કવિકલિદારસવિરચિતં - શ્રી શારદારતોત્રમા

પાઠણ હે. જ્ઞ. ભં. પ્રત નં. ૧૧૬૭૬, સૂરત હ.લિ.જ્ઞ. ૪૨૬/૩૧૨૭

દ્વાત વિલંબિત છંદ : - સરસ શાંતિ સુધારસ....

વિપુલસૌખ્યમનંતધનાગમં, રિપુકુલે જયમિષ્ટસમાગમં ।
નિગમશાસ્ત્રવિવેકમહોદયં, ભવતિ પંચવિનાયકર્દર્શનમ ॥૧॥
વિશદશારદચંદ્રસમાનના, મૃગપદ્યોભવિખંજનલોચના ।
તરુણભૂરુલપદ્ભૂવતાધરા, હરતુ નો દુરિતં ભુવિ ભારતી ॥૨॥
શ્રવણમણિંડતસન્મણિકુણ્ડલા, ભ્રમર-મદ્રિતકજલકુન્તલા ।
કનકરલમનોહરમેખલા હરતુ નો દુરિતં ભુવિ ભારતી ॥૩॥
વિધુમરાલપદ્યોછ્વિદુજ્વલા, તનુલતાકુસુમાદ્બુજપેશલા ।
દશનદાડિમબીજવિરાજિતા, હરતુ નો દુરિતં ભુવિ ભારતી ॥૪॥
સ્તનવિડિબિતહેમતદુન્ત્રિતિ (ઘટોન્નતિ) સ્તદદુરોજિનતકુંજરકુન્ભના ।
ચરણકાંતિજિતારુણપંકજા હરતુ નો દુરિતં ભુવિ ભારતી ॥૫॥
વિમલવિદ્રુપપણિકુરાસના, સલિલસંભવનાલિલસદ્ભુજા ।
કમલકુંકુમજા ચિત્વિચ્છ્કરા, હરતુ નો દુરિતં ભુવિ ભારતી ॥૬॥
પ્રગટ પાણિ (પીન) કરે જપમાલિકા, કમલપુસ્તકવેણુવરાધરા ।
ધ્વલહંસ સમાશ્રિત વાહના, હરતુ નો દુરિતં ભુવિ ભારતી ॥૭॥
હરતિ સૈવપતિ વંસુભૂધરા, સકલર્થમસુધારસસાગરા ।
મનુજમાનજજલપમહોરવિ, હરતુ નો દુરિતં ભુવિ ભારતી ॥૮॥
કમલકંધસિતાચરણાં વરાં મુકુટકણહારસદાંગજા ।

सुकविमानसमानसमाकूला, हरतु नो दुरितं भुवि भारती ॥१॥
 कमलकैटमनां विपनोदरी, सकलमंगलभूस्त्रहमंजरी ।
 वहृधनार्पितामृत-ल्लरी, हरतु नो दुरितं भुवि भारती ॥१०॥

सुरनरानरानरागदा, विबुधिमा बुधिमा बुधिमानदा ।
 सुकविता कविता कवितारदा, हरतु नो दुरितं भुवि भारती ॥११॥

स्तुतिमिमां पठते प्रतिवासरं, जगति यो ग्रहणी सुखसंपदां ।
 भवति तस्य सदा वरदायका, उभयलोकसुखं लभते नरः ॥१२॥

मुनि-विलोचन-बाण-मही समे, नभसि मास तिथौ प्रतिपद् रवौ।
 द्विजवगनुचरस्तवर्नं गिरा, स्तुति नमोद्विजलंबसुतो हरिः ॥१३॥

भगवति स्तवनं प्रसुकोमलं, भयमदेष्टदरिद्रविनाशनं ।
 मम कृपा क्रियते विद्याधरं, प्रतिदिन हृदये कमलापतिः ॥१४॥

कमलभूतनया सुखपंकजे, वसतु ते कमला करपङ्गव ।
 वसुपिते समतां कमलागजः प्रतिदिनं हृदये कमलापतिः ॥१५॥

। सम्पूर्णम् ।

४७ वाधान्तर

पंचविनायक (मोट - प्रभोट - हुर्मुख - सुमुख गणानायक) नुं दर्शन पुष्टक अनेकों अनंतदैवत आपनारुं, शत्रुओं ना समुहमां जय करनारुं, भिन्नों समागम करनारुं अने वेदादि शास्त्रोंमां विवेकनो भगवान्तर्य करनारुं होय छे। १

निर्भिन शरदपूर्णिमाना चांद सरभा मुखवाणी, हृष्ण - कमल अने खंजनपक्षी जेवा लोचन (नेत्र)वाणी, ताजा (कोमल) वृक्षनी कुपलोने धारणा करनारी जगतमां भारती हेवी अमारा पापने दूर करे। २

कानमां शोभा पामेला सुंदर भणिओना ऊँडलवाणी, भमरा जेवा स्निग्ध अने काजण समान काणा केशवाणी, सुवर्णा अने रत्नना भनोहर कंदोरावाणी जगतमां भारती हेवी अमारा पापने दूर करे। ३

चंद्र-राजहंस पाणी जेवा स्वरच्छज्जानना उषणता जगवाणी, पातली लता, हुसो अने कमलनी जेम कोमल, दाँतो दाँडमनी कुणी जेवा सुशोभित जगतमां भारती हेवी . अमारा पापने दूर करे। ४

उन्नत स्तनतटथी सुवर्णा कलश अने हाथीना कुंभ स्थलने जितनारी, चरणानी कांतिथी लाल कुपाणा कुलने हरापनारी, जगतमां भारती हेवी अमारा पापने दूर करो। ५

अतिरच्छ लाल (परवाणा) जेवी आंगजीनी मुद्रावाणी। ६

कमलनी नालथी शांभा पामती लुजावाणी, कमलनी कोमलता उत्पन्न थनारी अने पवित्रता जगतमां भारती हेवी अमारा पापने दूर करे। ७

प्रगटपछे प्रशंसायोग्य हाथमां जपमाणावाणी, कमल-पुस्तक अने वीणानी विद्याने धारणा करनारी श्रेत (हेदीप्यमान) हृसनो सुंदर शीते आश्रय करेलां वाहनवाणी, जगतमां भारती हेवी अमारा पापने दूर करे। ८

ते ज पति (स्वामी) स्वृप्त छे जे समस्त विश्वनी अधिकारिएती (अने) प्रकाशना स्थान नक्षत्रादि (ब्रह्मांड) ने धारणा करनारी, सकल धर्म इपी अमृतरसना सागरवाणी, अने भंत्रथी उत्पन्न थयेल मनुष्य संबंधी दृष्टिने विषे महान शंता (अवाज)वाणी जगतमां भारती हेवी अमारा पापने दूर करे। ९

कमलना कंड (बीज) जेवा श्रेत (शुद्ध) आचरणने पसंद करनारी, मुगुट-कंडण (हाथना कडां) अने हाथी सदाय अलंकृत सारा कपिओ झारा विशिष्ट मानस (हृदय) ना सन्मानथी उत्कृष्टपछे प्रशंसित थयेली जगतमां भारती हेवी अमारा पापने दूर करे। १०

कमलना (गुणाधर्मोने) तिरस्कृत करनारा भनवाणी, (?) विशेषे स्तुति करवा स्थानभूत, सकल कल्याणारपी वृक्षनी भंजरी, धणां धननुं दान देवाभां अमृतनी वेतडी इप, ऐवी जगतमां भारती हेवी अमारा पापने दूर करे। ११

हेवो, मनुष्यो अने राक्षसोने दान देनारी अने परमात्मा प्रत्ये अनुराग आपनारी, पंडितो, अपंडितोने संपूर्ण बोधपूर्वक (अने) सन्मान आपनारी, प्रसिद्ध कविओना समूहने कपि कर्म, माटे कपि (सारस्पत) भंत्र आपनारी, कामधेनु गायनी जेम अने प्रकाशनी जेम शक्तिसंपत्त (सरस्पती) अधिकारिएती छे। १२

जेहैनिक आ स्तुतिने भणो छे (ते) सुखनी संपदाने वहहा करनारो जय पामे छे। हमेशा तेने हेवी उत्तम परदान आपनारी थाय छे अने उभय लोकना सुखने प्राप्त करे छे। १३

१४४७ (चोदशो सत्तावीश) की साल श्रवणमासमां ऐकमने रविवारे स्तुतिमां भनवाणा द्विजलंबना पुत्र हरिए सरस्पती विषयक उत्तम झाल्हाणो ना मुझमां रहेनारु स्तपन रख्यु (बनाव्यु) छे। १४

विद्याने धारणा करनारु, अत्यंत कोमल अने लय दोप दरिद्रतारुं पिनाश करनारु आ स्तपन छे, हे भगवती ! (तारा वडे) माटे झुपा कराय छे, हमेशा हृदयमां विष्णु (रहे) छे। १५

मुखइपी कमलमां सरस्पती रमे छे, कमल तंतुनी जेम विस्तरेला अने कोमल पांडा जेवा हस्तमां लक्ष्मी रमे छे, शरीरना अंतकाले हमेशा हृदयमां लक्ष्मी झारा अलंकृत थयेला विष्णु रमे छे। १६

-: संपूर्ण :-

४७

अनुवाद

पंचविनायक (मोद-प्रमोद-दुर्मुख-सुमुख गणनायक) का दर्शन, हर प्रकार से सुख देनेवाला, अनंत धन देनेवाला, शत्रुओं के समूह में जय करनेवाला, मित्र का समागम करनेवाला, और वेदादि शास्त्रों में विवेक का महाउदय कराने वाला होता है। १.

निर्मल शरदपूर्णिमा के चांद जैसे मुखवाली हरण-कमल और खंजन पक्षी जैसे लोचनवाली, नवपल्लवित (कोमल) वृक्ष की कुंपल को धारण करनेवाली, जगत में भारती देवी हमारे पाप को दूर करे। २.

कानों में शोभा देनारे सुंदर मणियों के कुंडलवाली, भँवरे जैसे स्निध और काजल समान काले केशवाली, सुवर्ण और रत्न के मनोहर करधनीवाली, जगत में भारती देवी हमारे पाप को दूर करे। ३.

चंद्र-राजहंस जल जैसा स्वच्छ ज्ञान के उछलते जलवाली, पतली लता, फुलों एवं कमल जैसे कोमल, दांत दाढ़म की कली समान सुशोभित, जगत में भारती देवी हमारे पाप को दूर करे। ४.

उन्नत स्तनतट से सुवर्ण कलश और हाथी के कुंभ स्थल को जितने वाली, चरण की कार्ति से लाल नवपल्लवित फुल को हराने वाली, जगतमें भारती देवी हमारे दुरितों को दूर करे। ५.

अति स्वच्छ लाल (परवाला) जैसी अंगूलीयों की मुद्रावाली, कमल की नालसे शोभा पा रही भुजावाली, कमल की कोमलता में उत्पन्न होनेवाली और पवित्र, जगत में भारती देवी हमारे पाप को दूर करे। ६.

प्रगट होकर प्रशंसा योग्य हाथ में जपमाला वाली, कमल-पुस्तक और बीणा की विद्या को धारण करनेवाली, श्वेत (देदीप्यमान) हंस का सुंदर रीत से आश्रय किये हुए बाहनवाली, जगत में भारती देवी हमारे पाप को दूर करे। ७.

वो ही पति (स्वामी) स्वरूप है जो समस्त विश्व की अधिकारिणी (और) प्रकाश के स्थान नक्षत्रादि (ब्रह्मांड) को धारण करनेवाली, सकल धर्म रूपी अमृतरस के सागरवाली और मंत्र से उत्पन्न हुए मनुष्य संबंधी ध्वनि के लिए महान घंट (आवाज) वाली, जगत में भारती देवी हमारे पापको दूर करे। ८.

कमल के कंद (बीज) जैसे श्वेत (शुद्ध) आचरण को पसंद करनेवाली मुकुट-कंकण और हार से सदा ही अलंकृत, हर कवियों द्वारा विशिष्ट मानस (हृदय) के सम्मान से उत्कृष्ट रीत से प्रशंसित हुई जगत में भारती देवी हमारे पाप को दूर करे। ९.

कमल के (गुणधर्मों को) तिरस्कृत करनेका मनवाली, विशेष में स्तुति करने स्थानभूत, सकल कल्याणरूपी वृक्ष की मंजरी, बहुत

धन का दान देने में अमृत की लता के समान, ऐसी जगत में भारती देवी हमारे पाप को दूर करे। १०.

देवो, मनुष्यों और राक्षसों को दान देनेवाली और एवं परमात्मा के प्रति अनुराग देनेवाली, पंडितों, अपंडितों को संपूर्ण बोधपूर्वक (और) सम्मान देनेवाली, प्रसिद्ध कवियों के समूह का कवि कर्म, के लिए कवि (सारस्वत) मंत्र देनेवाली, कामधेनु गाय की तरह और प्रकाश के जैसे शक्ति संपन्न (सरस्वती) अधिकारिणी है। ११.

जो नित्यदिन इस स्तुति को पढ़ता है (वो) सुख की संपदा को प्रहण करनेवाला जय प्राप्त करता है। सदा उसे देवी उत्तम बरदाम देनेवाली होती है और उभय लोक का सुख प्राप्त करता है। १२.

१४२७ चोदह सो सत्ताईश (ती साल श्रावण महिने में एकम को रविवार के दिन, स्तुति में मनवाला द्विजलंब के पुत्र हरि ने सरस्वती विषयक उत्तमब्राह्मणोंके मुख में रहनेवाला स्तवन बनाया है। १३.

विद्याको धारण करनेवाला, अत्यंत कोमल-भय-दोष एवं दरिद्रता का विनाश करनेवाला यह स्तवन है भगवती! (तेरे द्वारा) मेरे लिये कृपा हो रही है। सदा हृदयमें विष्णु (बसते) है। १४.

मुखरूपी कमलमें सरस्वती खेल रही है। कमलतंतुकी तरह विस्तरे हुए एवं कोमल पत्तियों जैसे हाथमें लक्ष्मी खेल रही है शरीर के अंतकाल में सदा हृदयमें लक्ष्मीद्वारा अलंकृत हुए विष्णु खेल रहे हैं। १५.

। सम्पूर्णम् ।

४८

महाकविलघ्बपण्डितविरचितं त्रिपुराभारतीरत्तोत्रम्

डभोई प्रत नं. ५५६/५१९ पाटण ह. प. नं. १७५६, १३३७, १३३८,
शार्दूल - स्नातस्या.

ऐन्द्रस्येव शरासनस्य दधती मध्येललाटं प्रधां,
शौ कर्लीं कान्तिमतुष्णि१ गोरिवि शिरस्यातन्वती सर्वतः।
एषाऽसौ त्रिपुरा हृदि द्युतिरिवोष्णांशोः सदाहः स्थिता,
छिन्द्याद्व२ सहसा पदैस्त्रिभिरयं ज्योतिर्मयी वाङ्मयी ॥१॥

या मात्रा त्रपुषी३ लतातनुलसतन्तूत्थिति स्पर्दिनी,
वाग्दीजे प्रथमे स्थिता तव सदा तां मन्महे ते वयम्।
शक्तिं कुण्डलिनीति विश्वजननव्यापार बद्धोद्यमां,
ज्ञात्वेत्थं न पुनः स्पृशन्ति जननी गर्भेऽर्थकत्वं नरा: ॥२॥

टी. १. गोरिवि। २. छिन्द्याद्व॒। ३. त्रपुषी।

४. वक्तोदरात् । ५. यन्त्रित्ये । ६. तात्त्वीयोत्तद । ७. धारणी । ८. पदा । ९. लोलोर्यथम् । १०. स्थिरम् । ११. चिरा । १२. विपत्तये ।	१३॥	जातोऽप्यत्परिच्छदे क्षितिभुजां ^{१३} सामान्यमात्रे कुले, निःशेषावनि-चक्रवर्तिपदवीं लब्ध्वा प्रतापोत्त्रतः । यद्विद्याधरवृन्दवन्दितपदः श्रीवत्सराजोऽभवद्, देवि ! त्वच्चरणाम्बुजप्रणतिजः सोऽथं प्रसादोदयः ॥१३॥
	१४॥	चण्डि ! त्वच्चरणाम्बुजार्चनकृते विलवीदलोहुष्टनात्,- बुत्यत्कण्ठक-कोटिभिः परिचयं येषां न जग्मुः करा । ते दण्डाइकुशचक्रचापकुलिश-श्रीवत्समन्स्याऽङ्गिकै र्जायन्ते पृथिवीभुजः कथमिवांभोजप्रभैः पाणिभिः ॥१४॥
	१५॥	विप्राः क्षोणिभुजो विशस्तदितरे श्रीराज्यमध्यैक्षवै ^{१४} , स्त्रां देवि ! विपुरे ! परापरकलां संतर्प्य पूजाविद्या । यां यां प्रार्थयते ^{१५} मनः स्थिरधियां तेषां त एव धूवं, तां तां सिद्धिमवान्मुवन्ति तरसा विघ्नैरविघ्नीकृताः ॥१५॥
	१६॥	शब्दानां जननी त्वमत्रभुवने वाग्वादिनीत्युच्यसे, त्वतः केशववासवप्रभृतयोऽप्याविर्भवन्ति धूवम् । लीयन्ते खलु यत्र कल्पविरतौ ^{१६} ब्रह्मादयस्तेऽप्यमी, सा त्वं काचिदिद्यन्त्यरुपमहिमा ^{१७} शक्तिः परा गीयसे देवानां त्रितयं ^{१७} ब्रह्मी हुतभुजां शक्तित्रयं त्रिस्वरा, स्त्रैलोक्यं त्रिपदी विपुष्करमथ त्रिब्रह्मा वर्णास्त्रयः । यत्किंचिजगति विधा नियमितं वस्तु विवर्गादिकं, तत्सर्वं विपुरेति नाम भगवत्यन्वेति ते तत्त्वतः ॥१६॥
	१७॥	लक्ष्मीं राजकुले जयां रणमुखे क्षेपंकरीमध्यनि, क्रव्यादद्विपसर्पभाजि शबरी कान्तारदुर्गो गिरी । भूतप्रेत-पिशाचजृष्यकभये स्मृत्वा महाभैरवीं, व्यामोहे विपुरां तरन्ति विपदस्तारां च तोद्यप्लवे ॥१७॥
	१८॥	माया कुण्डलिनी क्रिया मधुमती काली कला मालिनी, मातझी विजया जया भगवती देवी शिवा शाम्भवी । शक्तिः शंकरवल्लभा त्रिनयना वाग्वादिनी धैरवी, हीं कारी विपुरा परापरमयी माता कुमारीत्यसि ॥१८॥
	१९॥	आ ई पल्लवितैः परस्परयुतैर्द्वित्रिक्रमाद्यक्षरैः, कार्यैः क्षान्तगतैः स्वरादिभिरथ क्षान्तैश्च तैः सखरैः । नामानि विपुरे ! भवन्ति खलु यान्यत्यन्तगुह्यानि ते, तेभ्यो धैरवपल्नि ! विंशतिसहस्रेभ्यः परेभ्यो नमः ॥१९॥
	२०॥	बोद्दूव्या निपुणं बुधैः स्तुतिरियं कृत्वा मनस्तदगतं भारत्यास्त्रिपुरे त्यन्यमनसा यत्राद्यवृत्ते स्फुटम् । एक-द्वि-त्रिपदकमेण कथितस्तत्पादसंख्याक्षरै मन्त्रोद्धार-विधिर्विशेषसहितः सत्संप्रदायान्वितः ॥२०॥

सत्त्वद्वां निर्वद्यमस्तु यदि वा किंवाऽनया चिन्तया,
नूनं स्तोत्रमिदं पठिष्यति जनो यस्यास्ति भक्तिस्त्वयि ।
संचिन्त्यापि लघुत्वमात्मनि हृषं संजायमानं हठात्,
त्वद्भक्तया मुखरीकृतेन रचितं यस्मान्मयाऽपि ध्रुवम् ॥२१॥

“इति श्री सिद्धसारस्वत-लघुपण्डित-विरचितं
त्रिपुराभारतीस्तोत्रं सम्पूर्णम् ॥

४८

भाषान्तर

(ललाटना भद्र्यभागभां) ईन्द्रज्ञना धनुषनी कांति जेवी
प्रभाने धारणा करती, भर्तक उपर चंद्रमानी जेम चारे तरफ श्रेत
कांतिने पिष्ठार करनारी अने सूर्यनी धूति जेवी हृदयमां निरंतर
रहेली आ ज्योतिर्भवी (अनिर्वचनीय तेजश्वी) वाइभयी
(वर्णन-स्पृष्टपा) त्रिपुरादेवी त्रिणा (वाग्भवतीज ऐं कामराज
बीज कलीं शक्तिबीज हसौं) पटो वडे अमारा हुःअ पापो नो
विनाश करे.

मंत्रो २ :- ऐं कलीं हसौं त्रिपुरा भूत भंत्र

श्लोक मंत्र :- श्री कलीं ईश्वर्यं नमः त्रिकाल ज्ञापथी प्रगट थाय.

हे त्रिपुरा ! काकडीनी लताना प्रसरता सूक्ष्म तञ्जुओनी,
उपर तरफनी गतिनी साथे स्पर्धा करनारी, तमारा प्रथम वाग्
(ऐं) बीजभां रहेली छे ते भात्राने हमेशा तमारा भक्तो एपा अमे
आदर करीअे छीअे. आ कुंडलिनी शक्ति भगवती विश्वने उत्पन्न
करवाना व्यापार (कार्य)भां (बद्ध उद्घवाली) प्रयत्न करवावाणी
आवा प्रकारनी छे अमे, सारी रीते जाणीने भनुष्यो फ्रीवार
भाताना गर्भमां बालकउपे स्पर्श पामतां नथी. अर्थात् फ्रीवार
जन्म धारणा करतां नथी.

२.

श्लोक मंत्र - श्री बाहुमयी नमः

त्रिकाल ज्ञापथी पठनसिद्धि थाय.

हे मनोपांछित परदान आपनारी देवी ! आ सोकमां
आश्वर्यकारी पदार्थने अचानक जोैज्ञे कोई पुरुष भयना
अभिप्रायथी पटा ऐ ऐ. अम बिंदु वगर पटा अक्षरने बोले
(व्यवहार करे) छे तेने पटा नक्की ज हेवी ! जल्दीथी तारी हृपा
प्राप्त थपाथी द्यानकरनारना. भुज कमलमांथी सूक्तिः३४
अमृतरसने पर्धविनारी वाणी नीक्के छे.

३.

११. किंचित्संप्रदायकाग्यं ऐं कलीं हसौं त्रिपुरायै नमः । ए भंत्र द रात्रीभां
१२४०० गणीये केवल भीर धी खांड सिपाय कांड्ज जभीअे, पंचाभूतानो
हीम कीजे विद्या आवे. तथा नित्य ऐंत्रस्यैव धति... लघु स्तोत्र गणीये,
विद्या आवे.

श्लोक मंत्र :- स्वै वः क्रौं नमः ।
त्रिकालज्ञापथी जगत वश्य थाय छे.

हे नित्यस्पृष्टपा भगवती ! जे तारो जीजो कामराज (कलीं)
नामनो कलारहित (शुद्धकोटिने प्राप्त करेलो) भंत्राक्षर सारस्पत
बीजमंत्र छे. ते (इं) ने पृथ्वीपर कोइक विरल पंडित ज जाणी
शके छे.

प्रत्येक पर्व (पूर्णिमा-अमास)मां सत्य तपस नामना
ब्रह्मसिंहा दृष्टांतने कहेता ब्राह्मणो कथाना प्रारंभे ३० कारना
स्थानः३४ संबंधने समजापीने स्पष्ट उच्चार करे छे. ४.

श्लोक मंत्र :- ३० वः सरस्वत्यै नमः ॥ पाठमंत्र छे.

(जे जीजो हसौं भंत्र) चंद्रनी कांतिसर्व्यं त्रीजुं बीज छे.
वाणीनी पटुता (प्रवृत्ति) बतावपामां पंडितो जल्दीथी प्रभाव
जोयेलो छे. ते (भंत्र) ने हुं भनथी नमस्कार करूं छुं जे सरस्पती
नटीने अनेलो पडवानल पटा जडतारुपी पाणीना शोषण माटे
होय छे. तेम सकारारहित केवल औं जे सरस्पती बीजमंत्र छे. ते
जडतारुपी जलना उच्छेद माटे थाय छे. गो शब्द वाणी अर्थभां
वर्ते छे, ते व्यंजनना योग वगर ज (सारस्पत) सिद्धिने आपनारो
छे. ५.

श्लोक मंत्र :- योगिन्द्र्यै नमः ॥ सर्व आपतिनुं हरण थाय छे.

हे भगवती ! देवी ! तमारा दोषरहित एक-एक बीजाक्षर
ते व्यंजन सहित होय (ऐं कलीं हसौं) के व्यंजनरहित भात्र
स्परमय (ऐं औं) होय, झटस्थ (हसौं हस्कलीं) के लोकप्रसिद्ध
परिपाटीथी प्राप्त होय अथवा विपरीतपटो रहेलो होय तो पटा
जे जे ईच्छित अर्थने भाटे जे कोईपटा विद्यिथी दितन कर्यु होय
के (समरण कर्यु होय) अथवा आप कर्यो होय ते जल्दीथी भनुष्योने
समस्त ईच्छित वस्तु (बीजाक्षरोना प्रभावथी) सङ्ग थाय छे.

श्लोक मंत्र :- ३० धारकस्य सौभाग्यं कुरु कुरु स्वाहा ॥

सोभाग्य मंत्र

जाबा हाथमां पुस्तकने धारणा करनारी तथा बीज जाबा
हाथमां अभयमुद्रावाणी, जमणा हाथनी जपमाला राखनारी अने
बीज जमणा हाथे भक्तोने परदान करवामां कुशण हाथवाणी,
कपूर भोगराना पुष्पो सरभी उज्ज्वल, विकास पामेला कमलना
पांदडा जेवा भनोहर नयननी स्नेहाज प्रभाथी जोनारी ओवी तने
हे भाता ! भनथी पटा जे ओ आराधना करतां नथी. तेओने
कवित्यपर्यु कर्यांथी होय ? अर्थात् न होय. ७.

श्लोक मंत्र - धरण्यै नमः सौभाग्यं कुरु कुरु स्वाहा ॥

विशेष सोभाग्यमंत्र छे.

हे भारतीहेवी ! सङ्केत कमलोना सभूह जेवी उज्ज्वल सुंदर
प्रभावाणी तने भस्त्रक उपर रहीने अमृतरसथी भस्त्रक उपर जाए
सिंचन करती होय अम जे पुरुषो ताँ द्यान घरे छे. तेओना
भुज कमलमांथी निरंतर उदार स्पष्ट (प्रगट) अक्षरवाणां पटो

વડે પાણીરૂપ ગંગા નાઈના તરંગોથી ચંચળ ઉર્મિઓ વહેતી હોય
તેમ ભાસે છે. ૮.

જ્લોક મંત્ર :- એં કલીં શ્રી ધન કુરુ કુરુ સ્વાહા ।
આ જાપથી ધનવાન થાય છે.

હે દેવી ! તમારા તેજની કાંતિથી જે ઓ શાણવાર પણ એકાત્ર
ચિત્તવાળા થઈને, આ આકારને સિંહુરની પરાગના સમૂહથી વ્યાપ્ત
(ફેલાયેલું) થઈ ગયું છે. એમ દ્યાનથી જોવે છે. અને પૃથ્વીને
કરતાં અલતાના (વૃક્ષના) લાલ કલરના રસમાં મનુષીયાની હોય.
એમ દ્યાન કરે છે. તેઓને કામદેવથી પીડા પામેલી હરણના ભય
પામેલા બરચાના જેવી અંખવાળી સ્ત્રીઓ વશ થાય છે. ૯.

જ્લોક મંત્ર :- અં હાઁ હોઁ હઃ પુત્ર કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥
ત્રિકાલ જાપથી પુત્ર પ્રાસિ થાય છે.

હે દેવી ! જે પુરુષો કણવાર પણ તન્મહથાપૂર્વક ચિત્ત સ્થિર
કરીને દેટીયમાન સુપર્ણાના કાર્ણિકુરુલોને બાજુબંધને ધારણા
કરણારી, કેદે બાધીલ કંદોરાવાળી, તારું દ્યાન કરે છે તે તેઓના
ધરમાં ઉત્સુકતાથી પ્રતિ દિન ઉત્તરોત્તર વધતી મદ૊ન્મત હાથીના
ચંચલ કાન સરખી લદ્ધી ચિરકાળ સુધી સ્થિરતાને ભજે છે. ૧૦.
જ્લોક મંત્ર :- અં હોઁ કલીં મહાલક્ષ્મીનમ : જર્ય કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥

ત્રિકાલજાપથી સર્વત્ર જર્ય થાય છે.

હે દેવી ! ચંદ્રની કલાથી શાણગારેલ મુગુટવાળી, મનુષ્યોના
ખોપરીની કપાલની માળવાળી, જ્પાકુસુમજૈવા લાલા વસ્ત્રને
ધારણા કરેલી, પ્રેતાસન હસ્તી બીજ ઉપર બિરાજેલી, ચાર
ભૂજવાળી, ત્રણ સેત્રવાળી, ચારે બાજુથી પુષ્ટ અને ઉંચા
સ્તનવાળી (નાભિના) મધ્યભાગમાં ઊંડી ત્રણ વલયોના અંકિત
શરીરવાળી, તમાર્ય સ્વરૂપની સંપત્તિને માટે વીર રસથી તમારું
દ્યાન કરે છે. ૧૧.

જ્લોક મંત્ર :- એં કલીં નમ : ત્રિકાલ જાપથી કર્મકષય થાય છે.

હે ભગવતી ! રાજાઓના અલ્પપરિવારવાળા સામાન્ય કુલમાં
ઉત્પન્ન થયેલો શ્રીવિત્સ રાજ (નાભિનો) રાજ, પ્રચંડ પરાકરમથી
અભ્યુદ્ય પામેલો સંપૂર્ણ પૃથ્વીની ચક્રવર્તિપદ્ધીને પ્રાપ્ત કરીને
વિદ્યાધરોના સમૂહથી વંદન કરાયેલા સ્થાનવાળો થયો તે આ
તમારા ચરણ કમળમાં નમસ્કાર કરવાથી ઉત્પન્ન થયેલ કૃપાનો
ઉદ્ય છે. ૧૨.

જ્લોક મંત્ર :- બ્લૂં ટ્રીં નમ : ॥
ત્રિકાલ જાપથી રાજ્ય પ્રાસિ થાય છે.

હે ચંદી - ભગવતી ! તારું ચરણાનુભાગને પૂજાને માટે જે
પુરુષોના હાથોને બિલ્વીપત્રને તોડતા - તૂટેલા કાંટાનાઅશ્ર
ભાગથી સંપર્ક થયો નથી. તે પુરુષો દંડ - અંકુશ - ચક - બાણ -
વજ - શ્રીવિત્સ - મત્સ્ય (માછલી)ના ચિહ્નવાળા કમળ જેવા
લાલ હાથવાળા રાજા કેવી રીતે થાય ? અર્થાત્ થતાં નથી. ૧૩.

જ્લોક મંત્ર :- હસ્તોં નમ : ॥

ત્રિકાલજાપથી મહારાજાપણું પ્રાપ્ત થાય છે.

હે દેવી ! હે ત્રિપુરા ! બ્રાહ્મણો - ક્ષત્રિયો - યેશ્વો(તથા)
શુદ્રો (આ ચારેય પણના લોકો) પર અને અપર કલા
(અપસ્થા) ઇપ તળે પૂજાના સમયે (અપસર) અનુક્રમે દૂધ-ધી-
મધ અને શેરડીના રસોથી (તૃપ્ત) પ્રસત્ર કરીને વિદનોથી
અબાધિત થયેલા જલ્દીથી તે જે જે ચિત્ત પ્રાર્થના કરે છે. તેઓને
નક્કી જ તે તે સિદ્ધિને પ્રાપ્ત કરે છે. ૧૪.

જ્લોક મંત્ર :- અં વાહુમદ્ય નમ : ॥
ત્રિકાલજાપથી સર્વ દ્યિચિત થાય છે.

હે ત્રિપુરા ! આ ભૂવન (ચૌદ લોક) માં શાબ્દો ઉત્પન્ન કરનારી
(માતા) તું છે તેથી વાગ્વાદિની એ રીતે કહેવાય છે. અને તારાથી
જ વિધણુ અને ઈન્દ્ર વિગેરે પણ પ્રગટ થાય છે. (તથા) કલ્પ
(સૃષ્ટિ) નાશના સમયે તે બ્રહ્મા વિગેરે જ્યાં લીન થાય છે. તે તું
(ત્રિપુરા) અચિંત્યરૂપ અને મહિમાવાળી પરા (શ્રેષ્ઠ) શક્તિ
કહેવાય છે. ૧૫.

જ્લોક મંત્ર :- અં હોઁ શ્રી ભારત્યૈ નમ : ॥
પચનસિદ્ધ થાય છે.

હે ભગવતી ! આ સંસારમાં જે કંઈપણ ત્રણ પ્રકારની
પસ્તુઓ નિશ્ચયે છે. ત્રણ હેઠો (બ્રહ્મા, વિધણુ, મહેશ) ત્રણ
પ્રકારના અધ્રિ (દાક્ષિણાત્ય, ગાર્હપત્ય, આહવાનીય) ત્રણ
પ્રકારની શક્તિ (ઇચ્છા, જ્ઞાન, કિયારૂપ) ત્રણ રવરો (ઉદાત,
અનુદાત, સમાહાર) ત્રણ લોક (સર્વગ, મત્ય, પાતાલ) ત્રણ પદો
(ઉત્પાદ, વ્યય, ધ્યાન) ત્રણ તીર્થો (મસ્તક, હૃદય, નાભિકમલ)
ત્રણ બ્રહ્મ (ઇડા, પિંગલા, સુધુમણારૂપ) ત્રણ વર્ણો (બ્રાહ્મણ,
ક્ષત્રિય, યેશ્વ) ત્રણ શક્તિબીજ ( ) અને ત્રણ
વર્ગો (ધર્મ, અર્થ, કામ) ઈત્યાદિ તે બધું જ ખરેખર ત્રિપુરા તને
અનુસરે છે. ૧૬.

જ્લોક મંત્ર :- અં સસ્વત્ત્યૈ નમ : ।
જાપથી વિધાપ્રાસિ થાય.

(ભક્ત લોકો) રાજક્રારે તળે લક્ષ્મી સ્વરૂપે, ચુદ્ધભૂમિઉપર
જ્યા સ્વરૂપે, રાક્ષસ, હાથી અને સર્પપાળા માર્ગમાં ક્ષેમંકરી
સ્વરૂપે, વિધમ અને ભયાનક માર્ગવાળા પર્વત ઉપર (જતાં)
શબ્દી સ્વરૂપે, ભૂત, પ્રેત, પિશાચ અને દૈત્યના ભયમાં મહાલેખી
સ્વરૂપે ચિત્તભ્રમ સમયે ત્રિપુરા સ્વરૂપે અને પાણીમાં રૂભવાળા
સમયે તારા સ્વરૂપે - સ્મરણ કરીને વિપત્તિને તરી જાય છે. ૧૭.

જ્લોક મંત્ર :- અં હોઁ શ્રી શારદાયૈ નમ : ॥
ચૌદ વિધા પ્રાપ્ત થાય.

માયા - કુણેકલિની - ક્ષિયા - મધુમતી - કાતી - કલા -
માલિની - માતંગી - વિજયા - જ્યા - ભગવતી - દેવી - શિવા -
શાંભવી - શક્તિ - શંકરવલભા - ત્રિનયના - વાગ્વાદિની -
લેખવી - હોઁકારી - ત્રિપુરા - પરાપરમથી - માતા અને કુમારી આ
બધાં તારાંજ ઇપ છે. એ રીતે (રજનામોથી) રતુતિ કરાયેલી છે.

૧૮.

४८
श्लोक मंत्र :- उ० हंसवाहिन्यै नमः ॥
शारदादेवी परदान आपे ।

हे त्रिपुरा ! आइ आकार इडार संयुक्त (परस्पर) भेणपया
पठे बे - त्रण - चार विग्रेषे अक्षरोनी साथे, ५ आदिथी क्ष
अन्तसुधीना व्यंजनो ते स्परोनी साथे एटले के प्रत्येकथी क्ष
सुधीना ३५ वर्णोने सोण स्परोथी गणां जे तारां अत्यंतशुद्ध
नामो थाय छे, हे लेटवीपति ! तारा ते सर्व वीस हजार नामोने
नभस्कार थाओ ।

१८.

श्लोक मंत्र :- उ० जगन्मात्रे नमः ॥
त्रिकालजपथी शारदादेवी संतोषी थाय छे ।

त्रिपुरा भारतीनी आ स्तुतिने बुद्धज्ञनोचे तन्मय चित करी
निपुणताथी समज्या प्रथल कर्त्तो, स्तोत्रना पहेला श्लोकमां
स्पष्टपणे ऐक-बे-त्रण पटला कम्भीते टेला ४ अक्षर पठे जे साथा
संप्रदायथी युक्त विशेषता साथेनो भंत्रोद्धारनो विधि कह्यो छे । २०.

श्लोक मंत्र :- उ० भगवत्यै प्रहारीयै नमः थारकस्य पुत्रवृद्धि
कुरु कुरु स्वाहा ॥
त्रिकाल जपथी परिपारपृष्ठि थाय ।

आ स्तोत्र सापद्ध छे के बिरवध छे एवी चिंताथी शुं ? जे
मनुष्यने तारा (त्रिपुरा) विशे भक्ति छे, ते जन नक्की आ
स्तोत्रनो पाठ कर्त्तो, हुं दृढपणे भानुं छुं के हुं लघु छुं, सामान्य छुं
छतां पण नक्कीतारी भक्ति अेझ बलाटकाए भने वाचाण करीने
ताइ द्वित्र रत्याव्युं छे ।

२१.

श्लोक मंत्र :- उ० ऐं उ० ऐं कलीं लक्ष्मीं कुरु कुरु स्वाहा ।
त्रिकाल जपथी धनाढ्यता थाय छे ।

संपूर्ण ।

४८

अनुचान्द

(ललाट के मध्य भाग में) इन्द्र के धनुष की कांति जैसी प्रभा
को धारण करती, मस्तक पर चंद्रमा की तरह चारो और श्वेतकांति
का विस्तार करनेवाली और सूर्य की द्युति जैसी हृदयमें निरंतर बसी
हुई इस ज्योतिर्मयी (अनिर्वचनीय तेजस्वी) वाइमयी (वचन-
स्वरूपा) त्रिपुरा देवी तीन (वाघव बीज) कामराज बीज कहें
शक्तिबीज हसीं) पदो की सहाय से हमारे दुःख पापो का विनाश
करे ।

१.

मंत्रो २ : ऐं कलीं हसीं त्रिपुरा मूल मंत्र

श्लोक मंत्र : श्रीं कलीं ईश्वर्यै नमः त्रिकाल जाप से प्रगट होता है ।

हे त्रिपुरा ! ककड़ी की लता के प्रसरते सूक्ष्म तन्तुओं के, उपर

की गति के साथ स्पर्धा करनेवाली, आपके प्रथम बाग् (ऐं) बीज
में बसी है, उस मात्रा का सदा आपके भक्तों जैसे हम आदर करते
हैं। यह कुंडलिनी शक्ति भगवती विश्व को उत्पन्न करने के व्यापार
(कार्य) में (बद्ध उद्यमवाली) प्रयत्न करने वाली इस प्रकार की है
ऐसे ही अच्छी तरह से जानने वाले मनुष्य फिर से माता के गर्भ में
बालक रूप में स्पर्श पाते नहीं । अर्थात् फिर से जन्म धारण नहीं
करते हैं ।

२.

श्लोक मंत्र : श्री वाइमयै नमः ।

त्रिकाल जाप के पठन से सिद्धि प्राप्त होती है ।

हे मनोवांछित वरदान देनेवाली देवी ! इस लोक में आश्र्यकारी
पदार्थ को अचानक देखकर कोई पुरुष भय के अभिप्राय से भी ऐंऐं
ऐसे बिंदु बिना भी अक्षर को बोलता है (व्यवहार करे) उसे भी
सचमुच हे देवी ! जल्दी से तुम्हारी कृपा प्राप्त होनेसे ध्यान करनेवाले
के मुख कमल में से सूक्ति रूप अमृतरस की बरसान वाली वाणी
नीकलती है ।

३.

श्लोक मंत्र : स्यै वः क्रों नमः ।

त्रिकाल जाप से जगत वश्य होता है ।

हे नित्य स्वरूपा भगवती ! जो तुम्हारा दुसरा कामराज (कलीं)
नाम का कला रहित (शुद्धज्ञोटि को प्राप्त किया हुआ) मंत्राक्षर
सारस्वत बीजमंत्र है । वे इं को पृथ्वीपर कोई विस्त यंडित ही जान
सकता है ।

४.

प्रत्येक पर्व (पूर्णिमा-अमास) में सत्य तपस नाम के ब्रह्मिं
के द्रष्टांत को कहते हुए ब्राह्मण कथा के प्रारंभ में उ० कार के स्थानरूप
संबंध को समजा कर स्पष्ट उच्चार करते हैं ।

५.

श्लोक मंत्र : उ० वः सरस्वत्यै नमः ॥

पाठमंत्र है ।

जो (तीसरा हसीं मंत्र) चंद्र की कांति समान तीसरा बीज है ।
वाणी की पटुता (प्रवृत्ति) बताने में पंडितोने जल्दी प्रभाव देखा है।
उस (मंत्र) को मैं मनसे नमस्कार करता हूँ । जैसे सरस्वती नदी को
मिला बड़वानल भी जड़ता हरी जल के शोषण के लिए होता है ।

उसी तरह सकार रहित केवल औं जो सरस्वती बीज मंत्र है,
वो जड़ता हरी जल के उच्छेद के लिए होता है । गौ शब्द वाणी अर्थ
में वर्तन करता है, वह व्यंजन के योग बिना ही (सारस्वत) मिलि
को देनेवाला होता है ।

६.

श्लोक मंत्र : योगिन्यै नमः ।

सर्व आपत्तियों का हरण होता है ।

हे भगवती ! देवी ! तुम्हारे दोषरहित एक-एक बीजाक्षर, वो

व्यंजन सहित हो (ऐं कलीं हसीं) या व्यंजन रहित मात्र स्वरमय (ऐं औं हीं) हो, कूटस्थ (हसीं हस्कलीं) या लोक प्रसिद्ध परिपाठी से प्राप्त हो या विपरीत रीत से रहा हुआ हो फिर भी जो जो इच्छित अर्थ के लिए जो कोई भी विधि से विंतन किया हो (स्मरण किया हो) अथवा जाप किया हो, वो जल्दी से मनुष्यों को समस्त इच्छित वस्तु (बीजाक्षरी के प्रभाव से) सफल होती है।

६.

श्रोक मंत्र : उँ धारकस्य सौभाग्यं कुरु कुरु स्वर्ण।

सौभाग्य मंत्र

बाये हाथमें पुस्तक को धारण करनेवाली तथा दूसरे बाये हाथ में अभय मुद्रावाली, दाये हाथ में जपमाला रखनेवाली और दूसरे दायें हाथसे भक्तों को वरदान देनेमें कुशल हस्तवाली, कपूर मोगरे के पुष्टियों की तरह उज्ज्वल, सुविकसित कमल की पत्तियों जैसी मनोहर नयन की स्नेहसभर प्रभा से देखनेवाली, ऐसी तुम्हारी, हे माता ! मन से भी जो आराधना करते नहीं, उन्हे कवित्व कैसे प्राप्त हो ? अर्थात् नहीं होता।

७.

श्रोक मंत्र : धरण्यै नमः सौभाग्यं कुरु कुरु स्वाहा

विशेष सौभाग्य मंत्र है।

हे भारती देवी ! श्रेत कमलों के समूह जैसी उज्ज्वल सुंदर प्रभावाली तुम्हें, मस्तक पर रहे कर अमृतरस से मस्तक पर जैसे सिंचन करती हो, ऐसा जो पुरुष, तुम्हारा ध्यान धरते हैं, उनके मुख कमल में से निरंतर उदार स्पष्ट (प्रगट) अक्षर वाले पद की सहाय से वाणी रूप गंगा नदी के तरंगोंके चंचल उर्मियों बहेती हो। ऐसा आधास होता है।

८.

श्रोक मंत्र : ऐं कलीं श्रीं धनं कुरु कुरु स्वाहा।

इस जापसे धनवान होते हैं।

हे देवी ! तुम्हारे तेज की कांतिसे जो क्षण भर भी एकाग्र चित्तवाले होकर, इस आकारको सिंदूर की पराग के समूह से व्याप (फैला हुआ) हो गया हो, ऐसा ध्यान से देखते हैं, और पृथ्वी के ऊरते अलता के (वृक्षके) लाल रंग के रसमें मग्न हो गई हो, ऐसा ध्यान करते हैं, उसको कामदेव से पीडित, हिरण के भयभीत बच्चे जैसी आँखवाली स्त्रीयाँ वश होती हैं।

९.

श्रोक मंत्र : उँ हौं हीं हः पुत्रं कुरु कुरु स्वाहा।

त्रिकाल जाप से पुत्र प्राप्ति होती है।

हे देवी ! जो पुरुष क्षणभर भी तन्मयता पूर्वक चित्त स्थिर कर के देवीप्रामाण सुवर्ण के कर्णकुंडलों की बाजुबंध को धारण करनेवाली, कंमर पे बांधे हुए करथनीवाली, तुम्हारा ध्यान करता है, उनके घरमें उत्सुकता से प्रतिदिन उत्तरोत्तर मदोन्मत्त हाथी के

चंचल कान की तरह लक्ष्मी चिरकाल तक स्थिरता करती है। १०

श्रोक मंत्र : उँ हीं कलीं महालक्ष्मै नमः जयं कुरु कुरु स्वाहा।
त्रिकाल जाप से सर्वत्र जय को प्राप्त होती है।

हे देवी ! चंद्र की कला से सजाये हुए मुगुटवाली, मनुष्यों की खोपरी के कपाल की माला जपाकुसुम जैसे लाल वस्त्र को धारण की हुई, प्रेतासन हसीं बीज के उपर बिराजमान, चार भूजावाली, तीन नेत्रवाली, चारी बाजु से पुष्ट और उंचे स्तनवाली, (नाभिके) मध्यभाग में गहरी तीन वलयों से अंकित शरीरवाली, तुम्हारे स्वरूप की संपत्ति के लिए बीरस से तुम्हारा ध्यान करते हैं। ११.

श्रोक मंत्र : ऐं कलीं नमः।
त्रिकाल जाप से कर्मक्षय होता है।

हे भगवती ! राजाओं के अल्प परिवार वाले सामान्य कुल में उत्पन्न हुए श्रीवत्स राज (नामक) राजा प्रचंड पराक्रम से अभ्युदय पाकर संपूर्ण पृथ्वी की चक्रवर्ति पदवी को प्राप्त करके विद्याधरों के समूह से बंदन किये गये स्थानवाला हुआ, वो इस तुम्हारे चरण कमल में नमस्कार करने से उत्पन्न हुई कृपा का उदय है। १२.

श्रोक मंत्र : ब्लौं हीं नमः।
त्रिकाल जाप से राज्य की प्राप्ति होती है।

हे चंडी-भगवती ! तुम्हारे चरण कमल की पूजा के लिए जो पुरुषों के हाथों की बिल्वीपत्र को तोडते-तूटे हुए कांटों के अग्र भाग से संपर्क नहीं हुआ वो पुरुष ढं-अंकुश चक्र बाण-बज्ज-श्रीवत्स-मत्स्य (मछली) के चिह्न वाले कमल जैसे लाल हाथवाले राजा कैसे हो सकते हैं ? अर्थात् नहीं होते हैं। १३.

श्लोक मंत्र : हसीं नमः।
त्रिकाल जाप से महाराजा पद की प्राप्ति होती है।

हे देवी ! हे त्रिपुरा ! ब्राह्मणी-क्षत्रियो-वैश्यो (तथा) शुद्रो (इन चार वर्ण के लोग) पर और अपर कला (अवस्था) रूप तुम्हें पुजा के समय पर (अवसर) अनुक्रम से दूध-घी-मध्य और गन्ने के (मट्टा) रसों से (तृप्त) प्रसन्न करके विष्णों से अबाधित हुए जल्दी से वो जो जो चित्त प्रार्थना करते हैं, वो जहर ही वो वो मिद्दि की प्राप्ति करते हैं। १४

श्रोक मंत्र : उँ वाइमय्यै नमः।
त्रिकाल जाप से सर्व इच्छित होता है।

हे त्रिपुरा ! इस भुवन (चौद लोक) में शब्दों को उत्तर करनेवाली (गाता) तुम्हें है, इस लिए वाग्वादिनी कहेलाती है। और तुमसे ही विष्णु और इन्द्र इत्यादि भी प्रगट हुए हैं। (तथा) कल्प (सृष्टि) नाश के समय वो ब्रह्मा इत्यादि जहाँ लीन होते हैं। वो तुम

त्रिपुरा अचिंत्य रूप और महिमावाली परा (श्रेतु) शक्ति कहेलाती हो।

१५.

श्लोक मंत्र : ॐ ह्रीं श्रीं भारत्यै नमः ।
व्रचन सिद्धि होती है ।

हे भगवती ! इस संसार में जो कोई भी तीन प्रकार की वस्तुएँ निश्चय हैं । तीन देव (ब्रह्मा, विष्णु, महेश) तीन प्रकार के अग्नि (दाक्षिणात्य, गार्हण्यत्य, आहवानीय) तीन प्रकार की शक्ति (इच्छा, ज्ञान, क्रिया रूप) तीन स्वर (उदात्त, अनुदात्त, समाहार) तीन लोक (म्बर्गा, मर्त्य, पाताल) तीन पद (उत्पाद, व्यय, ध्रुव) तीन तीर्थ (मस्तक, हृदय, नाभिकमल) तीन ब्रह्म (इडा, पिंगला, सुषुमणा रूप) तीन पर्ण (ब्राह्मण, क्षत्रिय, वैश्य) तीन शक्ति दीज, एवं तीन वर्ग (धर्म, अर्थ, काम) इत्यादि सब सचमुच त्रिपुरा तुम्हे अनुसरते हैं ।

१६.

श्लोक मंत्र : ॐ सरस्वत्यै नमः ।
जाप से विद्या प्राप्ति होती है ।

(भक्त लोग) राजद्वार पर तुम्हे लक्ष्मी स्वरूप में, युद्धभूमि में जया स्वरूप में, राक्षस, हाथी और सर्पवाले मार्गमें क्षेमंकारी स्वरूप में, विषम और भयानक मार्ग वाले पर्वत पर (जाते) शबरी स्वरूप में, भूत, प्रेत, पिशाच और देत्य के भय में महाभैरवी स्वरूप में, चित्तध्रम के समय त्रिपुरा स्वरूप में और पानी में झुवते समय तारे के स्वरूप में स्मरण करके विपत्ति को पार करते हैं ।

१७.

श्लोक मंत्र : ॐ ह्रीं श्रीं शारदायै नमः ॥
चौदा विद्या प्राप्ति होती है ।

माया-कुण्डलिनी, क्रिया-मधुमती, काली, कला मालिनी, मातंगी, विजया, जया, भगवती, देवी, शिवा, शांभवी, शक्ति, शंकरवल्लभा, विनयना, वाग्वादिनी, भैरवी हींकारी, त्रिपुरा, परापरमयी, माता और कुमारी ये सभी तुम्हारे ही रूप हैं । इस रीत से (२४ नामों की) स्तुति की गई है ।

१८.

श्लोक मंत्र : ॐ हंसवाहिन्यै नमः ।
शारदा देवी वरदान देती है ।

हे त्रिपुरा ! आ इ आकार इकार संयुक्त (परस्पर) मिलाने के लिए दो, तीन, चार इत्यादि अक्षरों के साथ, 'क' आदि से 'क्ष' अन्त तक के व्यंजनों, वो स्वरोंके साथ यानि कि प्रत्येक क से क्ष तक के रूप वर्णों को सोलह स्वरों से गीनते जो तुम्हारे अत्यंत गुह्य नाम होते हैं । हे भैरवी पति ! तुम्हारे वो सर्व वीस हजार नामों की नमस्कार हो ।

१९.

श्लोक मंत्र : ॐ जगन्मात्रे नमः ।
त्रिकाल जाप से शारदा देवी संतोषी होती है ।

त्रिपुरा भारती की इस स्तुति को बुधजनों तन्मय चित्त कर निपुणता से समजने का प्रयास करे । स्तोत्र के आद्य श्लोक में स्पष्ट रूप से एक, दो, तीन, पद के क्रम इतनेही अक्षर से सच्चे संप्रदाय में युक्त विशेषता साथ मंत्रोद्घार का विधि कहा है ।

२०.

श्लोक मंत्र : ॐ भगवत्यै महावीर्यै नमः धारकस्य पुत्रवृद्धिं
कुरु कुरु स्वाहा ॥
त्रिकाल जाप से परिवार वृद्धि होती है ।

यह स्तोत्र सावद्य है के निरबद्य है ऐसी चिंता से क्या ? जिस मनुष्य को तुम्हारे (त्रिपुरा) लिए भक्ति है, वो जन नक्की ही इस स्तोत्र का पाठ करेगा । मैं द्रढता से मानता हूँ के मैं लघु हूँ, सामान्य हूँ फिर भी नक्की तुम्हारी भक्ति ने ही बलात्कार से मुझे बाचाल करके तेरा स्तोत्र रखाया है ।

२१.

श्लोक मंत्र : ॐ ईं कलीं लक्ष्मीं कुरु कुरु स्वाहा ॥
त्रिकाल जाप से धनाढ्यता प्राप्त होती है ।

। सम्पूर्णम् ।

४९ । श्री लिङ्गपुराणे बृहरपतिकृतस्तोत्रम् ।

पाटण प्रत नं. १४७५०

अनुष्टुप्.

ॐ अस्य श्री सरस्वती स्तोत्रस्य नारायण ऋषिः ॥

श्री सरस्वती देवता ॥ अनुष्टुप्छन्दः ॥

मम वाक्सिद्ध्यर्थं जपे विनियोगः ॥

सरस्वतीं नमस्यामि चेतनां हृदि संस्थिताम् ।

कंठस्थां पद्मायोनेरतु हीं हींकारप्रिया सुभाम् ॥१॥

मतिदां वरदां शुद्धां वीणाहस्तां वरप्रदाम् ।

ईं ईं मंत्रप्रियां हीं कलीं कुमतिध्वंसकारिणीम् ॥२॥

सुप्रकाशां निरालम्बामज्ञानतिमिरापहाम् ।

शुक्लां मोक्षप्रदां रम्यां सुभगां शोभनप्रियाम् ॥३॥

आदित्यमंडले लीनां प्रणमामि हरे: प्रियाम् ।

पत्रोपविष्टां कुण्डलिनीं शुक्लवर्णा मनोरमाम् ॥४॥

इति सा संस्तुता देवी बागीशेन महात्मना ।

आत्मानं दर्शयामास शरदिदुसमप्रभाम् ॥५॥

श्री सरस्वती उवाच :-

वरं वृणीष्व भद्रं ते यते मनसि वर्तते ।

बृहस्पति रुवाच :-

वरदा यदि मे देवि ! देहि ज्ञानं च निर्मलम्

॥६॥

सरस्वत्युवाच :-

दत्तं ते निर्मलं ज्ञानमज्ञानं तिमिरापहम्

स्तोत्रेणानेन ये भवत्या मां स्तुवन्ति सदा नराः ॥७॥

निसन्धयायां शुचि भूत्वा पाठं वा पठते द्विजः, ।

तेषां कठे सदा वासं करित्यामि न संशयः ॥८॥

इति लिंगपुराणे बृहस्पतिकृतं सरस्वतीस्तोत्रं सम्पूर्णम् ॥

४९

अनुवाद

हृदय में भली भाँति स्थापित हुई चेतना स्वरूप, जिसे हीं - हीं - मंत्राक्षर प्रिय हैं, उस शुभस्वरूपा, और ब्रह्मा के कंठ में स्थापित सरस्वती को मैं नमन करता हूँ ।

बुद्धि देनेवाली, वरदान देनेवाली, शुद्ध स्वरूपा, (मनोरथ को विशेषतः पूर्ण करनेवाली) हाथ में वीणा धारण करनेवाली, ऐं - ऐं मंत्र जिसे प्रिय लगते हैं, ऐसी-हीं-क्लीं से कुमति का ध्वंस करनेवाली... २

अत्यन्त प्रकाशमान् (तेजोमयी) आलंबन-रहित अज्ञानरूपी अंधकार को दूर करनेवाली, उज्ज्वल (श्वेत) स्वरूपा, मनोहर, सौभाग्यमयी, कमलप्रिया, मोक्ष को देनेवाली, ३

सूर्यमंडल में लीन, देवी को प्रिय, पत्र (कमल) पर विराजमान, शुक्ल वर्णवाली, मनोहर, कुंडलिनी देवी को मैं नमरकार - प्रणाम - करता हूँ । ४

इस प्रकार महात्मा जैसे बृहस्पति द्वारा जिसकी स्तुति की गई है, उस देवी ने शरद ऋतु (पूर्णिमा) के चंद्रमा के समान प्रभावाले अपने रूप के दर्शन कराये हैं । ५

श्री सरस्वतीजी ने कहा - “है (भक्त) : तुम्हारे मन में जो भी इच्छा है वो उत्तम वरदान तुम माँगो ।

बृहस्पति ने कहा - हे देवी ! मुझे वरदान देनेवाली है, तो निर्मलज्ञान दीजीये ।

सरस्वती ने कहा .. “तुझे अज्ञानरूपी अंधकार को दूर करनेवाला निर्मलज्ञान दीया... ६

जो मनुष्य हमेशा भक्ति पूर्वक इस स्तोत्र से मेरी स्तुति स्वरूप हैं, अथवा जो ब्राह्मण तीनों संघ्याओं में पवित्र हो कर पाठ करता है (पढ़ता है) उनके कंठ में मैं सदा निवास करूँगी.. इसमें सन्देह नहीं करना ।... ७

-: सम्पूर्ण :-

-: संपूर्ण :-

। श्री शारदाऽष्टकम् ।

अनुष्ठप.

चन्द्रानने ! नमस्तुभ्यं वाग्वादिनि ! सरस्वति !

मूढत्वं हर मे मातः शारदे वरदा भव

दिव्याम्बरसुशोभाद्ये ! हंसमत्पक्षवाहिनी !

ज्ञानं मनोज्ञ मे देहि सौख्यं यच्छ सुरेश्वरि !

कर्णाकवतंसंयुक्ते ! हस्तप्रसुतपुस्तके !

तुम्बीफल-कराऽयुक्ते सद्वीणाकाद्यवादिके

विकर्चीकुरु मेधां मे जाङ्गध्वान्तमपाकुरु !

विशालाक्षीं पद्ममुखीं भारतीं प्रणमाम्यहम्

वाचस्पति स्तुते देवि ! गाढाज्ञानप्रणाशिनि !

मां नित्यं कल्मषात् पाहि विद्यासिद्धै च मे भव

ब्रह्माणी विश्वविख्याता प्रसन्ना ब्रह्मचारिणी !

वाक्शुद्धिं ! कुरु मे मातः यया कीर्ति लभेतराम्

ॐ ह्रीं श्रीं कर्लीं एं नमोऽन्ते महामन्त्रस्वरूपिणी !

एकाग्रचेतसा ध्याने त्रिपुरा परितुष्टति

द्विसहस्रशारद्वेऽदोऽलेखि ब्राह्म्यष्टकं मया !

पठेन्नित्यं त्रिसन्ध्यं यो भोक्ता वक्ता भवेच्च सः

इत्थं मनो-वचन-काय-विशुद्धभावाः,

पुण्यश्रियं श्रुतसुवर्णमर्यां स्तुवन्ति ।

ज्ञानप्रधानपदसाधनसावधानां,

कल्याणकोटिकलितां कमलां लभन्ते

हे सुंदर कुङ्डलवाली ! हे हस्तमां राखेल पुस्तकवाली ! हे तुंबील (कमंडल)थी युक्तहस्तवाली ! हे सुंदरमङ्गानी वीणावान वगाइनारी !

३

मारी बुद्धिने विकसित (विकस्वर) करो अने जडतारूपी अंधकारने दूर करो. विशाल नेत्रवाली, पद्म (कमल) मुखवाली भारतीहेवीने हुं प्रणाम करें हुं.

४

हे पाचस्पति (बृहस्पति)थी स्तुति करायेती हेवी ! हे गाढ अज्ञाननो विशेषे नाश करनारी ! मने हंमेशा पापथी बचायो. (रक्षणा करो) अने मने विधासिद्धिने आपो.

५

ब्रह्माणी ! विश्व प्रसिद्धा ! प्रसन्नस्पृष्टपा ! ब्रह्मचारिणी ! हे भाता ! मारी वाणीनी शुद्धि करो. जेनाथी कीर्तिने हुं सारी रीते प्राप्त करें.

६

ओ अंते भग्नामंत्रना स्पृष्टपवाली ! ऐकाशशितपडे ध्यान करनारने त्रिपुरा (हेवी) अत्यंत संतुष्ट थाय छे.

७

जे हजार पांच (२००५)नी सालमां भारावडे आ ब्राह्मी (सरस्वती)नुं अष्टक लक्षायुं जे मनुष्य त्रयो य काल हंमेशा गणाशे. (भटाशे) ते सुखनो लोकता अने वक्ता थशे.

८

आ प्रभाणे मन-पचन-कायाना विशुद्धभावोये करीने पुण्यनी लक्ष्मी स्पृष्टप श्रुत (ज्ञान) ना सुंदर (उज्ज्वल) वर्ण (रंग)भय ओवी मने स्तुतिने करे छे तेथो ज्ञानना मुख्यस्थान (केवलज्ञान) ना साधनमां ओक चित्तवाली करोडो कल्याणथी मनोहर ओवी लक्ष्मीने भेजये छे.

९

--: संपूर्ण :-

वसन्त० ॥१॥

अनुवाद

चन्द्रमा के समान मुखवाली ! हे वाग्वादिनी ! हे सरस्वति ! (देवी !) आप को नमस्कार हो ! हे माता ! मेरी मूढता दूर करो ।

हे दिव्य वस्त्रों से अति शोभित ! हे सुन्दर पंखवाले हंस के वाहनवाली ! मुझे मनोवांछित ज्ञान दो । हे सुरेश्वरी ! तुम सुख दो ।

१०

हे सुन्दर कुङ्डलवाली ! हे हस्त में पुस्तक धारण करनेवाली ! हे तुंबीफल (कमंडल) से युक्त हाथ वाली ! हे सुन्दर आनंदायक वीणा वादन करनेवाली !

११

मेरी बुद्धि को विकसित (विकस्वर) करो, और जडतारूपी अंधकार को दूर करो ! विशाल नेत्रोंवाली, पद्म (कमल) सहश

भाषान्तर

यंद्रना जेवी मुखवाली ! हे वाग्वादिनी ! हे सरस्वती (हेवी)! आपने नमस्कार थाओ. हे माता ! मारी भूढताने तुं दूर कर.

१

हे दीप्तवस्त्रोथी अत्यंत सुशोभित थयेती ! हे सुंदरपंखवाला हंसना वाहनवाली ! मने मनवांछितज्ञानने तुं आप. हे सुरेश्वरी ! सुखने तुं आप.

२

मुखवाली भारती देवी को मैं प्रणाम करता हूँ।

४

हे बाचस्पति (बृहस्पति) द्वारा स्तुति की गयी देवी ! हे गाढ़ अंथकार को विशेषतः नाश करनेवाली ! मुझे सदा पाप से बचाओ। (रक्षा करो) और मुझे विद्यासिद्धि दो !...

५

ब्रह्माणी ! विश्व प्रसिद्धा ! प्रसन्नस्वरूपा ! ब्रह्मचारिणी ! हे माता ! मेरी बाणी की शुद्धि करो जिससे मैं भली भाँति कीर्ति प्राप्त करूँ।

६

‘उँ हीं श्रीं कल्पीं ऐं नमः’ इस अन्तवाले महामंत्र के स्वरूप वाली ! एकाग्रधित्त से ध्यान करनेवाले को त्रिपुरा (देवी) अत्यंत सन्तुष्ट होती है।...

७

संवत् २००५ - दो हजार पाँच - मैं मैंने यह ब्राह्मी (सरस्वती) का अष्टुक लिखा जो मनुष्य हररोज त्रिकाल इसको गिनेगा (पढ़ेगा), वह सुख का भोक्ता और वक्ता बनेगा।

८

इस तरह मन-वचन-काया के विशुद्ध भावो के कारण पुण्य की लक्ष्मी स्वरूप श्रुत (ज्ञान) के सुंदर (उज्ज्वल) वर्ण (रंग) मय ऐसी मुझको जो स्तवना करता है, वे ज्ञान के मुख्य स्थान (केवलज्ञान) के साधन में एकविज्ञवाली, करोड़ों कल्याणों से मनोहर लक्ष्मी को प्राप्त करते हैं।

९

सम्पूर्णम्।

५१

श्री पृथ्वीधराचार्यकृत । श्री रित्त सारस्वत रत्नोत्तम् । ॥१६॥

ऐन्द्रव्या कल्यावतंसितशिरो विस्तारिनादात्मकं,
तद्वृपं जननि ! स्मरामि परमं सन्मात्रमेकं तव ।
यत्रोदेति पराभिधा भगवती भासां हि तासां पदं,
पश्यन्ती मनुमध्यमा विहरति स्वरं च सा वैखरी

११॥

आदि क्षांतविलासलालसतया तासां तुरीया तु या,
क्रोडीकृत्य जगल्यं विजयते वेदादि विद्यामयी ।
तां वाचं मयि संप्रसारय सुधाकल्लोलकोलाहल,-
क्रीडाकर्णनवर्णनीयकवितासाप्राज्यसिद्धिप्रदाम्

१२॥

कल्पादौ कमलासनोऽपि कल्याविद्धः क्याचित् किल,
त्वां ध्यात्वांकुरयांचकार चतुरो वेदांश्च विद्याश्रुतः ।
तन्मात लिलिते प्रसीद सरलं सारस्वतं देहि मे,
यस्यामोदमुदीरयंति पुलकै रंतर्गतादेवता:

१३॥

मातदेहभूतामहोधृतिमयी नादैकरेखामयी,

सा त्वं प्राणमयी हुताशनमयी बिंदुप्रतिष्ठामयी ।

तेन त्वां भुवनेश्वरीं विजयिनीं ध्यायामि जायो विभो,
स्त्वत्कारुण्यविकाशिपुण्यमतयः खेलंतु मे सुक्तयः

॥१४॥

त्वामश्वत्थदलानुकार घधुरमाधारबद्धोदरां,

संसेवे भुवनेश्वरीमनुदिनं वाग्देवतामेव ताम् ।

तन्मे शारदकौमुदीपरिचयोदंचत्सुधासागर,
स्वैरोज्जागरवीचिविभ्रमियो दिव्यन्तु दिव्या: गिरः

॥१५॥

लेख प्रस्तुतवेद्य वस्तुसुरभि श्रीपुस्तकोत्तंसितो,

मातः स्वस्तिकृदस्तु मे तव करो वामोभिरामः श्रिया ।

सद्यो विद्मुकंदलीसरलता संदोहसान्द्रांगुलि,
मुंदां बोधमयीं दधत्तदपरोप्यास्तामपास्तश्रमः

॥१६॥

मातः पातकजालमूलदहनक्रीडाकठोरा दृशः,

कारुण्याभृतकोमलास्तव मयि स्फूर्जन्तु सिध्यूर्जिता ।

आभि: ख्याभिमतप्रबंधनहरीसाकूतकोत्तूला,
चान्तस्यांतं चतुर्मुखोचितगुणोद्गारां करिष्ये गिरम्

॥१७॥

त्वामाधारचतुर्दलांबुजगतां वाग्दीजगर्भे यजे,

प्रत्यावृतिभि रादिभिः कुसुमितां पायालतामुक्तां ।

चूडामूलपवित्रपत्र कमला-प्रेंखोलखेलत्सुधा,
कल्लोलाकुलचक्रकंकमचमत्करैकलोकोत्तराम्

॥१८॥

सोऽहं त्वत्करुणाकटाक्षशरणः पंचाध्वसंचारतः,

प्रत्याहृत्य मनो वसामि रसनारंगं ममालिंगातु ।

श्री सर्वज्ञविभूषणीकृतकलानिस्यंद मानामृत,
स्वल्लंदस्फुटिकाद्रिसांद्रितपयः शोभावती भारती

॥१९॥

मात मातृकया विदधितमिदं गर्भीकृतानाहत,

स्वल्लंदध्वनिपेयमध्यनिरतं चंद्रार्कनिद्रागिरी ।

संसेवे विपरीतरीति स्वनोच्चारादकारावधि,
स्वाधीनामृतसिंधुबंधुर महो मायामयं ते महः

॥२०॥

तस्मान्नदनचारुचंदन-तरुछायासु पुष्पासव,-

स्वैरास्वादनमोदमानमनसासुहामवामभूवाम् ।

वीणार्भगितरंगितस्वरचमत्कारोऽपि सारोजितो,
येन स्यादिह देहि मे तदधितः संचारि सारस्वतम्

॥२१॥

आधारे हृदये शिखापरिसरे संधाय मेधामयीं,

त्रेधावीजतनूमनूनकरुणा पीयूषकल्लोलिनीम् ।

त्वां मात जंपतो निरंकुशनिजाद्वैतामृतास्वादन,-
प्रज्ञांभश्वुलकं: स्फुरन्तु पुलकै रंगानि तुंगानि मे

॥२२॥

वाणीवीजमिदं जपामि परमं तत्कामपराजाभिर्यं,

मातःसांत परं विसर्ग-सहितीकारोत्तरं तेन मे ।

दीर्घदोलितमौलिकीलितमणिप्रारब्धनीराजनैः धौरैः पीतरसा निरंतरमसौ वाग्-जृभतामदभुता चूडाचन्द्रकलानिरंतरगलत्पीयूषबिंदुश्रिया, संदेहोचितमक्षसूत्रवलयं या विभ्रती निर्भरम् ।	॥१३॥	आद्यो मौलिरथापरो मुखमि ई नेत्रे च कर्णाबुधौ, नाशावंश पुटे ऋ कू तदनुजौ वर्णी कपोलद्रयम् ।
अंतर्मृत्रमयं स्वमेव जपसि प्रत्यक्षवृत्यक्षरं, सा त्वं दक्षिणपाणिनांवितर श्रेयांसि भूयांसि मे	॥१४॥	दंताश्रोर्ध्वमधस्तयोऽष्ट युगलं सन्ध्यक्षराणि क्रमात्, जिह्वामूलमुदगबिंदुपरो ग्रीवा विसर्गी स्वरः ॥१२३॥
बद्वा स्वस्तिकमासनं सितरुचिच्छेदावदातच्छवि, श्रिण्डीश्रीमुभगं भविणु सततं व्याजृभमाणेंबुजे ।	॥१५॥	कादि दक्षिणातो भुजस्तदपरो वर्गश्च वामोभुजः, ष्टादि स्तादि सुक्रमेण चरणी कुक्षिद्रव्यं ते पफी ।
दीव्यन्तीमधिवाम जानुरुचिरं न्यस्तेन हस्तेन तां, नित्यं पुस्तकधारणप्रणयिनीं मेवे गिरामीश्वरीम्	॥१६॥	वंशः पृष्ठभुवोथनाभिहृदये बादिव्रयं धातवो, याद्याः सत्समीरणश्च सपरः क्षः क्रोध इत्यास्विके ! ॥१२४॥
तन्मे विश्वपथीनपीनविलसन्निस्सीमासारस्वत, श्रोतोवीचिविचित्रभंगसुभगा विभ्राजतां भारती ।	॥१७॥	एवं वर्णमयं वपुस्तव शिवे लोकत्रयं व्यापकं, योऽहं भावनया भजत्यवद्यवेष्वारोपितरक्षरैः ।
यामाकण्यं विघूर्ण्यमानमनसः प्रेंखोलितै मौलिभिः, मौलिद्वि र्नयनांचलैः सुमनसो निर्देयुरिदोः कलाम्	॥१८॥	मूर्तीभूय दिनावसानकमलाकारैः शिरस्थायिभिः, तं विद्याः समुपासते करतलैर्दृष्टे प्रसादोत्सुकाः ॥१२५॥
आदी वाग्भवमिन्दु बिंदु मधुरं मां ते च कामाक्षरं, योगान्ते कषयो स्तृतीयमिलिते बीजव्रयं ध्यायताम् ।	॥१९॥	ये जानन्ति जपन्ति संततमभि ध्यायन्ति गायन्ति वा, तेषामास्यमुपास्यते मृदुपदन्यासै विलासै मिराम् ।
सार्वद्वामातुकया विलोमविषयं संधाय बंधच्छिदा, वाचांतर्गतया महेश्वरि ! मया मात्राशतं जप्यते	॥२०॥	किं च क्रीडति भूर्भुवःस्वरभितः श्रीचंद्रनस्यंदिनी, कीर्तिकार्तिकाग्रत्रिकैरवसभासीभाग्यशोभाकरी ॥१२६॥
तत्सारस्वतसार्वभौमपदवी सद्यो मम द्योततां, यत्राज्ञाविहितै महाकविशतैः स्फितां गिरंचुंबताम् ।	॥२१॥	मायाबीजविदर्भितं पुनरिदं श्रीकूर्मचक्रोदितं, दीपाम्नायविदो जपन्ति खलु ये तेषां नरेन्द्राः सदा ।
चैत्रोन्मीलितकेलिकोकिलकुहू-कारावतारांचित, श्वाघासंचितपंचमश्रुति समाहारोऽपि भारोपमः	॥२२॥	सेवन्ते चरणी कीरिट्वलभीविश्रान्तरलाङ्कुरा,- ज्योत्सनामेदुरमेदिनीतलरजोमिश्रांगरामप्रियः ॥१२७॥
वाग्बीजं भुवनेश्वरीं वद वदेत्युच्चार्य वाग्वादिनी, स्वाहा वर्णविशीर्णपातकभरां ध्यायामि नित्यां गिरम् ।	॥२३॥	श्रीबीजं सकलाक्षरादिषु पुनः क्रोधाक्षरान्ते भवे, देवं यो भजतेऽस्म ते तनुभिमां तस्याग्रतो जाग्रती ।
वीणा पुस्तकमक्षसूत्रवलयं व्याजृभयंभोरुहं, विभ्राणमरुणांशुभिः करतलैराविर्भवद्विभ्रमाम्	॥२४॥	लक्ष्मीः सिंधुरदानगंधलहरी लोभांधपुष्पन्थय- श्रेणीबंधुरशृंखला-नियमितेवापैति मैव क्रचित् ॥१२८॥
तन्मातः कृपया तरंगयतरां विद्याधिपत्यं मयि, ज्योत्सनासौरभचारुकीर्तिरचना सेव्यैकसिंहासनम् ।	॥२५॥	य स्वत्वां विद्युमपल्लवद्रवमर्यीं लेखामिवालोहिता, मात्रानें परितः स्फुरत्विवलयां मायामभिध्यायति ।
कालाज्ञादिशिवावसानभुवनप्राभारकुक्षिंभरि, प्रज्ञातः परिपाकपीवरपरानंदपतिष्ठास्पदम्	॥२६॥	तस्मै निदितचंदनेन्दुकदलीकांतारहार-स्प्रजो, निःश्वासभ्रमबाष्पदाहगहना मूर्च्छन्ति तास्ताःस्त्रियः ॥१२९॥
लेखाभिस्तुहिनद्युतेरिवकृतं वाग्बीजमुच्चैः स्फुरत्, ताराकारकारालविंदुपरितो माया विद्या वेष्टितम् ।	॥२७॥	मातः श्रीभगमालिनीत्यभिध्या दिव्यागमोत्तंसितां, त्वामानन्दमयीमनुस्मरति य स्तन्नामवामभूवः ।
पूर्णेदोरुदरे तदेतदखिलं पीयूषगौराक्षरं, श्रोतः संभ्रमसंभृतं स्मरति यो जिह्वांचले निश्चलः	॥२८॥	बाहुस्वस्तिकपीडितैः स्तनतटै दैन्योचितैश्चाटुभिः, नीरन्ध्रैः पुलकांकितै मुंकुलितै धर्यायन्ति नेत्रांचलैः ॥१३०॥
तस्य त्वत्करुणाकटाक्षकणिका संक्रान्ति मात्रादपि, स्वांते शांतिमुपैति दीर्घजडताजाग्रदविकाराग्रणी ।	॥२९॥	य स्वत्वां ध्यायति रागसागरतरतसिंदुरनौकांतर, स्वैरोजागरपद्मरामलिनीपुष्पासनाध्यासिनीम् ।
तस्मादाशु जगत्त्रयादभूतरसाद्वैतप्रतीतिप्रदं, सौरभ्यं परमभ्युदेति वदनाभ्योजे गिरां विभ्रमैः	॥३०॥	बालादित्यसथनरत्नरचितप्रत्यंगभूषारुचि, श्रेणीसंमिलितांगरामरचना स्तस्य स्मरन्त्यग्नाः ॥१३१॥
	॥३१॥	कर्पूरं कुमुदाकरं कमलिनीपत्रं कलाकौतुकं, कूजत्कोकिलकामिनीकुलकुहू कल्पोलकोलाहलम् ।

शंकन्ते प्रलयानलस्मरमहाप्रस्मारवेगातुरा:, कम्पन्ते निपतन्ति हंते न गिरं मुञ्जन्ति शोचन्ति च श्रीमृत्युंजयनामधेय-भगवच्चैतन्यचंद्रात्मिके, ह्रीकारि प्रथमे तमांसि दलय त्वं हंसर्सजीविनि । जीवं प्राणविजृम्भमाणहृदयग्रंथिस्थितं मे कुरु, त्वां सेवे निजबोधलाभरभसा स्वाहा भुजामीश्वरीम्	॥३२॥	वाक् सिद्धि मेवमतुलामवलोक्य नाथः, श्री शंभुरस्य महतां प्रतिष्ठाम् । स्वस्मिन् पदे त्रिभुवनागमवंद्यविद्या, सिंहासनैक रुचिरे सुचिरं चकार	॥४२॥
एवं त्वाममृतेश्वरी मनुदिनं राकानिशाकामुक, स्यांतः संततभासमानवपुषं साक्षाद् यजन्ते तु ये । ते मृत्योः कवलीकृतत्रिभुवनाभोगस्य घौलीपदं दत्वाभोगमहादधौ निरवधि क्रीडन्ति तैसैं सुखैः	॥३३॥	भूमी शश्या वचसि नियमः कामिनीभ्यो निवृतिः, प्रातर्जाति विटपसमिथा दंतजिह्वाविशुद्धिः । पत्रावल्यां मधुरमशनं ब्रह्मवृक्षस्य पुष्टैः, पूजा होमों कुसुमवसनालेपनान्युज्वलानि	॥४३॥
जाग्रद्बोधसुधामयूखनिचयै राप्लाव्य सर्वा दिशों, वस्या कापि कलाकलंकरहिताषट्ढक्रमाक्रामति । देन्यध्वांतविदारणैकचतुरां वाचं परां तन्वती, सा नित्या भुवनेश्वरी विहरतां हंसीव मन्मानसे	॥३४॥	इत्थं मास त्रयमविकलं यो व्रतस्थः प्रभाते, मध्याह्ने वाऽस्तमितसमये कीर्तयेदेकचित्तः । तस्योल्लासैः सकलभुवनाश्र्यभूतैः प्रभूतैः, विद्या सर्वाः सपदि वदने शंभुनाथप्रसादात्	॥४४॥
त्वं मातापितरौ त्वयेव सुहदस्त्वं आतरस्त्वं सखा, त्वं विद्या स्त्वमुदारकीर्तिचरितं त्वं भाव्यमत्यदभुतम् । किंभूयः सकलं त्वमीहितमिति जात्वा कृपाकोमले, श्री विश्वेश्वरि ! संप्रसीद शरणं मातः परं नास्ति मे	॥३५॥	ब्रते न हीनोऽप्यनवासमंत्रः श्रद्धाविशुद्धोऽनुदिनं पठेद् यः । तस्यापि वर्षादनवद्यपद्याः कवित्वहृद्याः प्रभवन्ति विद्याः ॥४५॥	
श्री सिद्धनाथ इति कोऽपि युगे चतुर्थे, प्रादु वैभूत्र करुणा वरुणालयेऽस्मिन् । श्री शंभुस्त्विभिर्याथ मयि प्रसन्नं, चेतश्चकार सकलागमचक्रवर्ती	॥३६॥	कोऽप्यविन्त्यप्रभावोऽस्य स्तोत्रस्य प्रत्यहात्महः । श्री शंभोराज्या सर्वाः सिद्धयोऽस्मिन् प्रतिष्ठिताः	॥४६॥
तरयाज्ञया परिणतान्वयसिद्धविद्या, भेदास्पदैः स्तुतिपदै वर्चसां किलासैः । तस्मादनेन भुवनेश्वरि ! वेदगार्भे, सद्यः प्रसीद वदने मम संनिधेहि	॥३७॥	। समाप्तम् ।	
येषां परं न खलु देवतमस्त्विके ! त्वं तेषां गिरा मम गिरो न भवन्तु मिश्राः । तेषु क्षणं परिचिते विषयेऽपि वासो, मा भूत् कदाचिदिति संततमर्थये त्वाम्	॥३८॥		
श्री शंभुनाथ करुणाकर सिद्धनाथ, श्री सिद्धनाथ करुणाकर शंभुनाथ ! सर्वांपराधमलिनेऽपि मयि प्रसन्नं, चतः कुरुत्व शरणं पम नान्यदस्ति	॥३९॥		
इन्थंप्रतिक्षणमदश्रुविलोचनस्य, पृथ्वीधरस्य पुरतः स्फुटमाविरासीत् । दत्त्वा वरं भगवतीहृदयं प्रविष्टा, शार्स्वतः स्वयं नवर्वश मुखेऽवतीर्णा	॥४०॥		
॥४१॥			

५१

भाषान्तर

हे भां, चंद्रकलाथी परिभंडित छे अश्वभाग जे नो तेवुं पिस्तरता नाए स्वइप ताँ ते परभ सतृप हुं समझै छुं. ज्यां प्रकाशपूर्ज सभी परा (वाणी) भगवती उद्दित थाये छे. अने तेज अनुकमे पश्येंती - मध्यमाने येखरी इपे स्वरच्छृंद पछो विचरे छे.

१.

अ थी क्ष सुधीनी पर्णभागामां विलसपानी लालसा वाणी आरे वाणीमां जे तुरीया (परा) वेद आदि विधा स्वइपिणी (छे ते) अणो जगतने खोणामां जेतावे छे. तेने तुं आरामां प्रगट करे, जेथी अभूत तरंगोना फोलाहल बनी डीडाना शब्दसभी रमणीय कवितानां साम्राज्यनी सिद्धि भने प्राप्त थाय.

२.

युगना आदिकागमां ताँ दैवान करीने (तारी ४) कोऽकलाथी आविष्ट ब्रह्माङ्गुओ आरे येद्ये ते विधाओने प्रगट करी. तो हे भां; लसिता, प्रसन्न था, मने पषा सरल सारस्पत प्रसाद आप, जेनी सुर्गंधने अंदर बेहेली हेवता रोभांय द्वारा प्रगट करे.

३.

हे भां लुपनेष्यरी, तुं देहारीओनी धृतिइप छे ! तुंज नाए, प्राणा, अग्नि अने बिन्हुनी स्थिरता इप छे ! तेथीज विजयवंती

તારું હું દ્યાન કરું છું. મારી સૂક્ષ્મિતા તારી કરુણાથી વિકસિત થયેલી પવિત્રમેધા ચુક્ત બનીને ખેતો !

૪.

હે માં ભૂખનેશ્વરી, તુંજ વાગ્દેવતા છે. પિપળાના જેવા મનોહર તું આધાર-ચક્રમાં આદરયાલી છે. (સ્થિત છે) હે માં, હું નિત્ય તારીજ સેવા કરું છું તો મારી વાણી દિવ્ય બનો અને શરદૃઋતુની ચાંદનીના સ્પર્શથી ઉછળતી, સુધાસાગરથી સ્વરચ્છંદપણે ફેલાતી લહરીઓના વિલાસને જીતી લેતી ચમકો !

૫.

હે માં, પ્રસ્તુત વિષયના જાણાવા લાયક તત્ત્વથી સુરભિથી શોભિત, પુસ્તકથી મંડિત અને નયન મનોહર શોભાવાળો. તમારો ડાબો હાથ અને સ્પર્શિત કરનાર થાઓ (અને) જ્ઞાનમુદ્રા દર્શાવિતો નવીન પરવાળાની વેલ જેવો તાલ અને સરળ આંગળીવાળો ડાબો હાથ મારી ખાંતિને હરનાર હો !

૬.

હે માં, પાપના જાળાના મૂળથી દહન કીડાથી કઠોર, કરુણાના અમૃતથી કોમળ તમારી દસ્તિ મારા પર સિદ્ધિઓથી ઉભરાતી ફેલાઓ ! જેના પ્રભાવે પોતાને અલીઝ પ્રબંધની લહરીના શ્વરણકુઠૂહલથી ચુંભિત અંતઃ કરણ વાળા વિદ્રુજ્જનોને ઉચિત ગુણવાળી વાણી હું રચી શકું !

૭.

હે માં, આધાર ચક્રના ચતુરુંલ કમલમાં વાગ્બીજ (એં) ના ગર્ભમાં રહેલી તને હું પૂજું છું. તું અકાર આદિના પ્રત્યાવત્તનોથી (માતૃકાશર દ્યાનથી) પુર્ણિત થઈ ઉપર ચક્રતી માચા લતા (કુંડલિની) છે. જે સહસ્રાર કમળની અંદર ઉછળતી ખેતોની સુધાના કલ્પોલોના સમૂહના અમણાનો ચમત્કાર કરવામાં અલોકિક છે.

૮.

(સોંદર્ય) તારીથી તન્મય થયેલો હું તારી કરુણાના કટાકણોજ આશ્રય કરીને પાંચે ઈન્ડ્રિયોના માર્ગમાં ભરતાં મનને પાણું જેંચી સ્થિર બન્યો છું. (તેથી) શિવળના મસ્તકપર રહેલી ચંદ્રકળામાંથી ટપકતા અમૃતથી સ્વરચ્છંદ બનેલા હિમાલયની હિમશિલા સમી શોભતી ભારતી (વાણી) મારા જિહ્વા મંડપને આસિંગિત કરો.

૯.

હે માં ! માતૃકાથી વિદર્ભિત કરેલું ગર્ભમાં રહેલા અનાહતના સ્વરચ્છંદ દ્વારા પી શકાય તેવા મધુને (દિવ્યમધ્ય) હું સુખુમ્યાના પહાડમાં કથી અ સુધીના વણોના વિપરીત ઉર્ચાદ્યથી વારંવાર પીઉ છું. ખરેખર માચામય (માચાબીજરૂપ) તારું તેજ સ્વાધીન (સહસ્રારમાંથી જરતા) અમૃતના ઉદ્વિધી થી અત્યંત સુંદર છે (મધુર છે)

૧૦.

તે (અનાહત દ્વારા અત્યંત મધુર) તારી ભીતર ઓમેર ધૂમતો સારસ્વત પ્રસાદ મને આપ કે જેથી આગળ નંદનવનના મનોહર ચંદનતરુની છાયામાં પુષ્પ મોરેય સ્વેર આસ્વાદનથી અત્યંત પ્રસન્ન ચિત્તવાળી ઉનમત તૃપાંગનાઓના વીણાવાદનથી તરંગિત થતો અનુપમ સ્વર ચમત્કાર પણ ફીકોફસ લાગે. ૧૧.

હે માતા, ત્રણા (એં ક્લીં હસ્પીં) મંત્રબીજરૂપ શરીરયાલી કરુણાની અમૃતસરિતા અને મેધામચી તારું અનુક્રમે આધારચક, હંદ્ય અને સહસ્રારમાં અનુસંધાન કરીને નિરંતર જપ કરતો મારા સધળાં અંગો, સ્વાયત અનુપમ સ્વભાવદશાના અમૃતના આસ્વાદનવાળા પ્રજ્ઞાન જળના ચુલુકપાનથી પુલકિત થઈપુષ્ટ બનો.

૧૨.

હે માં, આ વાગ્બીજ (એં) ને કામરાજબીજ (ક્લીં) હાદિ ઊંકારોતર (હસ્પીં) નો હું જાપ કરું છું તેના પ્રભાવે મારી વાણી એવી અદ્ભુત ઝૂમો કે જેનો રસપીને ઝૂમતા ધીરપુરુષો માથું ડોલાવી ડોલાવીને મુકૃટમાં જડેલા મણિથી જાણો (તારી) આરતી ઉતારે.

૧૩.

ચૂંકા માં રહેલ ચંદ્રકલામાંથી નિરંતર જરતા અમૃતબિંદુઓ ની શોભાથી આભૂષણ જેવા બનેલા અશ્વત્રના વલયને અત્યંત ધારણ કરતી તું મંત્રગર્ભિત પ્રત્યક્ષપણે પર્તતા તારાજ બીજનો જાપ કરે છે. તે તું હે અંબા ! નમણા હાથથી મને ઘણું બદ્યું ક્રેચ આપ !

૧૪.

હું તે વાણીની સ્વાભિનીને (તને) નિરંતર સેવું છું. જે ચંદ્રના દૂકડા જેવી શૈતકાંતિની શ્રેષ્ઠિની શોભાથી અત્યંત મનોહર, નિરંતર ખીલેલા કમળમાં સ્વસ્તિકાસન બાંધીને અમકી રહી છે. અને ડાબા ઘૂંટણ પર મૂકેલા કરમાં જે પુસ્તક ધારણ કરવામાં પ્રીતિ પામી છે.

૧૫.

(તના પ્રભાવે) સધળા વિષયોમાં વિલસતા પુષ્ટ અસીમ સારસ્વત પ્રવાહની લહરીના અદ્ભુત તરંગોથી સુભગ મારી તે વાણીનો પ્રવાહ એવો ચમકવા લાગ્યો કે તેને સાંભળીને ડોલતાં માચા અને અર્ધમિંચી આંખો સાથે ઝૂમવા લાગેલા કવિજનો ચંદ્રની કળાને પણ ઉતારી પાડે.

૧૬.

એં ક્લીં હસ્પીં આ ત્રણો બીજોનું દ્યાન કરવાં હું માતૃકા સાથે વિલોમ (પશ્ચાનુપૂર્વી) પદ્ધતિથી અનુસંધાન કરી સધળાં બંધનને છેદનારી અંતર્જલ્પા વાણી વડે હે મહેશ્વરી હું ૧૦૦ માત્રાનો જપ કરું છું.

૧૭.

તેના પ્રભાવથી સારસ્વત સાર્વભોગની મારી પદ્ધવી એવી દેદીઘ્યમાન બને કે જ્યાં આજાધીન એવા સેંકડો મહાકવિઓ મારી ઉદાર વાણીને ચૂમે અને ચૈત્રમાસમાં ઉઘડેલા, કેલિ કોકિલના ફૂફૂકારથી શલાધગનીય પંચમસૂરના મધુરગાનને પણ ભારભૂત માને.

૧૮.

વીણા-પુસ્તક, અશ્વસુત્રનુંપલય, અને વિકસિત કમળને લાલ હથેળીમાં ધારણ કરીને વિલસતી(તને) વાગ્દેવીને હું નિત્ય એં હીં વદ વદ વાગ્વાદિની સ્વાહારૂપ વણો વડે પાપપુંજને વિશીર્ણ કરતીદ્વારું છું.

૧૯.

તો હે માં તું મારું એવું વિદ્યાસાગ્રાજ્ય ફેલાવ કે જેનું સિંહાસન

“તું વાણી વિલાસની કરનારી, અજ્ઞાન તિમિરની હરનારી,
તું જ્ઞાન વિકાસની કરનારી...મા ભગવતી....”

આધુનિક કમનીય કલાકૃતિવાળી
મા શ્રતેવી જરૂરીતીના ચિત્રો

શ્રીતાકાંક્ષ કા કુદાચરમાણ,
મા સરસ્વતી ટે વાના
લિખિત બુદ્ધાના કોટાઓ.

“મા લગભગિ,
યેધાની દેણાની
આતા સરસ્વતી”

ચાંદની અને સુગર્ધંથી પણ સુંદર કીર્તિના ફેલાવાથી સેવનીય છે. કાલ, આજાથી માંડી શિવલોક સુધીના સર્વ ઉદ્દર ભરવા જે સમર્થ છે. અને અંતઃ પ્રજ્ઞાના પરિપાકથી પુષ્પ પરમ આનંદની પ્રતિષ્ઠાનું જે સ્થાન છે.

૨૦.

ચંદ્રની કળામાંથી સજર્યું ન હોય તેવું ઉચ્ચે સ્કુરાયમાન વાગ્બીજ (ઝે) એના તારા જેવા વિશાળ બિંદુ ફરતું માયાબીજનું ત્રિ-આયેષ્ટન કરી અર્થાત્ માયાબીજના પ્રણ આંટા આયેષ્ટિત તારા જેવા ચમકતા ક્રેત રેંકારને જે ચંદ્રના પૂર્ણિમિંબમાં અમૃત જેવા ગોર અક્ષરથી આલેખિત કરી કાનને પણ ન સંભળાય તે શીતે જિહ્વા સ્થિર કરી સમેં છે.

૨૧.

તેનું ચિત્ર દીર્ઘકાળીન જડતાના કારણે વિકારથી ભરેલું હોવા છતાં તારા કર્ણા કટાકની કણીમાત્ર, સંકાન્ત થતોંજ શાંત થઈ જાય છે. તે થતોંજ તેના મુખરૂપ કમળમાં નણો જગતને વિરમય જનક પરમ સુર્ગધ વાણીના વિલાસ દ્વારા ઉત્પત્ત થાય છે. ૨૨.

હે અંબિકે તારું પર્ણમય શરીર કેવું છે ?

અ- મરેતક	ઓ - ઉપરના હોઠ	ટખર્ગ - દક્ષિણ ચરણ
આ- મુખ	ઓ - નીચેનાં હોઠ	તવર્ગ - પામ ચરણ
ઇછી - બે નેત્ર	અં - જીહ્વા મૂળ	પ-હિને ફૂકિ - પડજાં
ઉદ્ધિ - બે કાન	અઃ - ડોક	બ-ભ-મ વાંસો / બાબિ / ઉદ્દર
એ - ઉપરના દાંત	કર્વર્ગ - જમણીલુણ	ચરલપ શખસ - જ ધાતુ
ઓ - નીચેના દાંત	ચર્વર્ગ - ડાબી લુણ	હ. વાયુ ક્ષ - કોધ છે.

૨૩.૨૪.

હે શિવે, આ શીતે લોકત્રય વ્યાપિ તારા પર્ણમય શરીરને જે ભાવના દ્વારા અવયવોમાં (અંગોમાં) આરોપિત કરેલા અક્ષરોવડે ભજે છે. તે સૂર્યાસ્ત થતાં બીડાયેલા કમળના ડોળા જેવી હથેલી તેના મસ્તક પર ધરી પ્રસાદ આપવા ઉત્સુક બધી વિદ્ધાઓ પ્રગટ થઈતેને (સાધકને) સેવે છે.

૨૫.

જે આ શીતે તને (તારા પર્ણમયતનું) જાણો છે. જ્યે છે, નિરંતર પૂરુદ્ધાન કરે છે. કોમલ પદવિન્યાસપાળી વાણીનો વિલાસ તેની ઉપાસના કરે છે. અને ચંદ્રન જેવી શીતળ અની કીર્તિ કાર્તિકની રત્નિમાં ખીલેલા કેરથ જેવી ધ્વલ ચમકતી, સૌભાગ્યની શોભાને વધારતી નણોલોકમાં કીડા કરતી વિચરે છે.

૨૬.

વળી શ્રીકૃમયકના કહ્યાં પ્રમાણે માયારૂપીજળ વિદર્ભિત કરી ઉપરની શીતે જે દીપામ્લાયના વેતાચ્યો જપ કરે છે તેના ચરણોની સેવા મુકુટની કીનારી પર રહેલા રત્નદૂપ અંકુરાની કાંતિથી ચમકતી પૃથ્વીતલની રજથી જેના અંગરાગની શોભા મિક્રિત થઈ છે. તેવા રાજાઓ પણ કરે છે. અર્થાત્ રાજાઓ તેના ચરણામાં આણોટે છે.

૨૭.

હે અંબે, પ્રથમ શ્રી પણી અથી ક્ષ સુધી પર્ણ છેલ્લે ક્ષ પણી

શ્રી આ શીતે તારા પર્ણમય શરીરને જે ભજે છે. લશ્મી તેની આગળ ઉજાગરાં કરે છે. અને મદમત હાથીના મદજળથી ગંધ લહરીમાં લોલુપ બમરની શ્રેણિશ્રદ્ધ શૃંખલાથી બાંધી ન હોય તેમ કયાંચ જસતી નથી.

૨૮.

જે સાધક પરવાળાનો દ્વષ અને લાલ ચમકતી વીજજણી જેવા રંગે પોતાને વેષ્ટિત કરવા ત્રણ વલયથી યુક્ત માચા બીજ રૂપે (હ્રી) તને દ્યાયે છે. તેને માટે તેતેસ્ત્રિવિશ્વાસ-પક્ષર-પસીનો-દાર તે-તે સ્ત્રીઓ નિશ્ચાસ-ચક્કર-પસીનો-દાર આદિમાં ફસાયેલી મૂર્ખિત થઈ જાય છે. અને શીતલ ચંદ્ર - ચંદ્ન - કદલીપન - મોતી ના હાર ફુલની માળાને પણ નિર્દિત કરે છે. અર્થાત્ તે કામાન્ધિથી એવી સંતસ થાય છે કે કોઈ શીતળ પદાર્થ તેને શાંતિ નથી આપી શકતો.

૨૯.

હે માં લગમાલિની એવા નામથી હિંદ્ય આગમો (તંત્ર) માં પ્રખ્યાત જે તારું આનંદમય સ્પર્શપે દ્યાન કરે છે. ખરેખર (કામ્પીડિત) વામાકીઓ ભૂજાઓની અદબ બીડી સ્તનતર દબાવી દીન ચાદ્રકિત, પ્રગાઢ રોમાંચ, અને અર્ધમીઠી આંખોથી તેનું દ્યાન કરે છે.

૩૦.

હે માં, રાગ સાગરમાં તરતી સિંદૂરખર્ણ નોકામાં સ્પર્શદુપણે ચમકતા પદ્મરાગમણી અને કમળના ફૂલ જેવા આસન ઉપર નિરાજમાન તારું જે સાધક દ્યાન કરે છે. બાલ રવિ જેવા લાલ રત્નોથી પરિમંડિત અંગે અંગની વિલ્ભાની તેજરેખાથી સંમિક્રિત તેની અંગરાગની રચનાનું (શોભાનું) અંગનાઓ સ્મરણ કર્યા જ કરે છે.

૩૧.

અને સ્મરના અપસ્મારના મહાવેગથી પીડાયેલી (અત્યંત કામપરવશ) તે સ્ત્રીઓ કપૂર, કુમુદનું વન, કમલિબીના પાંદડા, અને કલા કુતૂહલમાં પણ પ્રલય કાળથી શંકા કરે છે.. દ્યુજે છે, પડે છે, બોલી પણ શકતી નથી. બાપડી અત્યંત શોકવિહંપલ બની જાય છે.

૩૨.

હે મૃત્યુંજય નામદ્યેયા, હે ભગવાન ના ચૈતન્યની ચંદ્રિકે, હે હીકારિ ! હે આદ્ય, (અમારાં) તમસનું દલનકર ! હે રસ સંજીવનિ તું મારા જીવને પ્રાણથી ખૂલતી હૃદયગ્રંથીમાં સ્થિર કર ! સ્વાહાની ભૂજાવાળી હે ઈશ્વરી ! આત્મબોધના લાભમાં ઉત્સુક હું તારી સેવા કરું છું.

૩૩.

આજ શીતે હે અમૃતેશ્વરી ! તને અહનિશ ચંદ્રમંડળમાં નિરંતર ચમકતી કાચાવાલી તને સાકાત્પૂર્જે છે. તે સાધકો નણો ભૂલનનો કોળિયો કરતા મૃત્યુના માથા ઉપર પગ દઈને ભોગના મહાસાગરમાં નિરયધિકાળ સુધી તે સુખોવડે ખેલે છે. ૩૪.

જાગૃત બોધના અમૃતકિરણોના પુંજથી સર્વ દિશાઓને આપલાવિત કરતી જેની કોઈ એવી નિર્ધિતંક કલા (કુંડલિની શક્તિ) ધર્યાછનો લેદ કરે છે. અને હૈન્યના અંધકારનો નાશ કરવામાં એકમાત્ર કુશળ એવી પરા વાણીને વિસ્તારે છે. તે

સનાતન ભુવનેશ્વરી શક્તિ મારા માનસમાં હંસલીની જેમ રહ્મો. ૩૪

તુંજ માતાપિતા છે ! તુંજ સૃહદ છે ! તુંજ ભાતાને તુંજ સખા છે ! તુંજ વિધા છે. તું ફેલાતી કીર્તિવાળું ચરિત છે ! તુંજ અતિ અદભુત ભાગ્ય છે વધારે શું ? સધણું અભીષ્ટ પણ તુંજ છે તો હે ફૂપાથી કોમલ વિશેશ્વરી મારા ઉપર સમ્બ્રહ પ્રસન્ન થા ! તારા સિવાય હે માં, મારે કોઈ શરણ નથી. ૩૫.

“શ્રી સિદ્ધનાથ” એ સ્વરૂપથી કોઈ એક મહાપુરુષ કરુણાસાગર એવા આ ચોથા (કલિ) ચુગમાં ઉત્પત્ત થયાં. જે સકલ આગમોમાં ચક્કપત્તી એવા તેણે “શ્રી શંભુ” એ નામથી મારા વિષે પ્રસન્ન ચિત્ત કર્યું. ૩૭.

તે સદ્ગુરુનીજ આજાથી પરંપરાથી સિદ્ધ વિવિધ વિધાઓના સ્થાનભૂત આ સ્તુતિરૂપ વચન વિલાસથી તને સ્તવી (પરિણાત) છે. તેનાથી હે ભુવનેશ્વરી યેદગર્ભે ! મારા પર સદા પ્રસન્ન થા મારા મુખમાં સાન્નિધ્ય કર ! ૩૮.

હે અંબિકા ! તું જેઓની ખરોખર પરમ હેવતા નથી, તેમની વાણીથી મારીવાણી મિથ્યિત ન થાય, પરિચિત વિષયમાં પણ તેમની સાથે ક્ષણ માત્ર પણ કયારેય વાસ ન થજો એમ સતત હું તારી પ્રાર્થના કરું છે. ૩૯.

શ્રી શંભુનાથ (મહાદેવ) ની કરુણાની ખાણ જેવા હે સિદ્ધોના નાથ ! અને સિદ્ધોના નાથની કરુણાના આકર હે શંભુનાથ ! સર્વ અપરાધથી મલિન એવા મારા ઉપર તમે ચિત્તને પ્રસન્ન કરો ! મારે બીજું કોઈ શરણ નથી. ૪૦.

આ રીતે પ્રતિક્ષણા હંસિશુદ્ધી ઝરતા લોચનવાળા પૃથ્વીધરની સન્મુખ રૂપદ્ધારણે પ્રગટ થયા અને પર દ્દિને લગ્યતી હૃદયમાં પ્રવેશી ગયા. અને નવ નવાં શાસ્ત્ર ક્ષાસ એના મુખમાં અવતીર્ણ થયા. ૪૧.

શ્રી શંભુનાથે એ (પૃથ્વીધર)ની તુલના ન થઈ શકે એવી વાઙ્મિદ્ધ (અને) આ (લોક)માં મહાન એવી તે પ્રતિષ્ઠા ને જોઈને, ત્રણોથી ભુવનોના આગમોની વંદનીય વિધાના એક માત્ર સુંદર એવા સિંહાસન રૂપ પોતાના સ્થાને (પૃથ્વીધરને) લાંબા ડાળ માટે સ્થાપન કર્યો. ૪૨.

ભૂમિ ઉપર શયન (સંથારો), વાણી નિયમન, સ્ત્રીઓથી નિવૃત્તિ, બ્રહ્મચર્ય, સવારમાં પુષ્પજાડની સમિદ્ધા (દાળાખી)એ બેંગી કરવી), દાંત અને જીહવા (જીબ)ની શુદ્ધિ કરવી, પત્રાવળીમાં મધુર ભોજન, (મધુકર ભિક્ષા), ઉંબરાના વૃક્ષના પુષ્પોથી પૂજા અને હોમ, ઉતામ (ઉજ્જવળ)એવા ઇણો-વલ્લો અને વિસેપનો (રાખવા.) ૪૩.

વ્રતધારી એથો જે આ (નિયમો) પ્રમાણે ત્રણ મહિના સુધી નિરંતર સયારે-બપોરે અને સાંજે એક ચિત્તવાળો કીર્તન કરે તેને સકલ ભુવનમાં આશ્ર્યરૂપ-અનેક પ્રકારોના ઉદ્ઘાસોથી સર્વ

વિધાઓ તેના મુખમાં જલ્દી શંભુનાથની ફૂપાથી (વસે). ૪૪.

પ્રતથી રહિત (અને) મંત્ર પ્રાપ્ત કર્યો ન હોય તો પણ જે શ્રીંગારી પવિત્ર થઈને દરરોજ પાઠ (સ્તોત્રનો) કરે છે તેવા સાધકને પણ એક વર્ષમાં નિર્દોષ પદ્ધ રચનાવાળી અને મનોહર કવિતાવાળી (સધણી) વિધાઓ પ્રાપ્ત થાય છે. ૪૫.

આ સ્તોત્રનો કોઈ (વિતકણ) એવો વિશ્વાસ કરાવનારો અચિંત્ય પ્રભાવ છે. શ્રી શંભુની આજાથી સર્વ સિદ્ધિઓ આ સ્તોત્રમાં સ્થાપન થયેતી છે. ૪૬.

। સંપૂર્ણ ।

૫૮

અનુવાદ

હે માં, ચંદ્રકલા સે પરિમંડિત હૈ અગ્રભાગ જિસકા એસે વિસ્તરણશીલ નાદરૂપ તુમ્હારે ઉસ પરમ સત્ત કા મેં સ્મરણ કરતા હોય. જહાં પ્રકાશપુર્જ સમાન પરા (વાણી) ભગવતી ઉદિત હોતી હૈ. એવું વહી ક્રમસે પશ્યન્તી મધ્યમા ઔર વૈખરી રૂપ્સે સ્વચ્છન્દતયા વિચરણ કરતી હૈ. ૧.

અ સે થી તક વર્ણમાલા મેં વિલાસ કરને કી લાલસાયુક્ત ચારોં વાણીઓં મેં જો તુરીયા (પરા) વૈદાદિ-વિદ્યારૂપા (હે, વહ) તીનોં જગત કો ગોદ મેં ખેલાતી હૈ. ઉસે તૂ મુદ્રામેં પ્રકટકર જિસસે અમૃતતરંગો કે કોલાહલ કી ક્રીડા કે શાબ્દ સમાન રમણીય કવિતા કે સાપ્રાજ્ય કી સિદ્ધિ મુદ્રે પ્રાપ્ત હોય. ૨.

યુગ કે આદિકાલ મેં તેરા ધ્યાન કરકે (તેરી હી) કોઈ (વિશિષ્ટ) કલા સે આવિષ્ટ બ્રહ્માને ચારોં વેદ એવું ઉન વિદ્યાઓં કો પ્રકટ કિયા. અત: હે માં ! લલિતા ! પ્રસન્ન હો. મુદ્રે ભી સરલ સારસ્વત પ્રસાદ પ્રદાન કરે જિસકી સુંગાધ કો અન્તસ્થિત દેવતા રોમાંચ દ્વારા પ્રકટ કરે. ૩.

હે માં ભુવનેશ્વરી, તૂ દેહધારિયોં કી ધૃતિસ્વરૂપ હૈ. તૂ હી નાદ, પ્રાણ, અભિ એવું વિન્દુ કી સ્થિરતારૂપ હૈ. ઇસલિએ હી વિજયવંતી તેરા મેં ધ્યાન કરતા હોય. મેરી સૂક્ષ્મિયાં તેરી કરુણા સે વિકસિત હોકર પવિત્ર મેધાયુક્ત બનકર ખેલેં. ૪.

હે માં ભુવનેશ્વરી ! તૂ હી વાન્દેવતા હૈ. પીપલ કે પત્તે કે સમાન મનોહર આધારચક્ર મેં તૂ સાદર વિરાજમાન હૈ. હે માં, મેં નિત્ય તેરી હી સેવા કરતા હોય અત: મેરી વાણી દિવ્ય હો એવું શરદ ક્રતુ કી ચાંદની કે સ્પર્શ સે ઉછલતી એવું સુધાસાગર મેં સ્વચ્છંદતયા ફેલતી લહરિયોં કે વિલાસ કો જીતનેવાલી હોકર ઘમકેં. ૫.

हे माँ, प्रस्तुत विषय के ज्ञेय तत्त्व से व सुरभि से शोधित, पुस्तकमंडित एवं नयनसुभग तुम्हारा बाया हाथ मुझे स्वस्तिदायक हो। (एवं) ज्ञानमुद्रा प्रदर्शक, नवीन मुझे प्रवाल की बल्ली सद्शा और रक्त एवं सरल अंगुलीबाला दाया हाथ मेरी भीति को दूर करनेवाला हो।

६.

हे माँ ! पापजाल के मूल की दहनक्रीड़ा से कठोर, करुणामृत से कोमल तुम्हारी हाई मुझ पर सिद्धियों से भरपूर होकर फैले। जिसके प्रभाव से अपने अभीष्ट प्रबंध की लहरी के श्रवणकुरुहूलसे चुम्पित अन्तःकरणवाले विद्वज्जनों के योग्य गुणवती वाणी की मैं रचना कर सकूँ।

७.

हे माँ ! आधारचक्र के चतुर्दलकमल में वाग्बीज (ऐं) के गर्भमें स्थित तुम्हारी मैं पूजा करता हूँ। तू अकार आदि के प्रत्यावर्तन से (मातृकाक्षर-ध्यान से) पुष्पित होकर उर्ध्वगामिनी मायालता (कुंडलिनी) है। जो सहस्रार पद्म में उछलती खेलती सुधा के कल्लोलों के समूह के भ्रमण-चमत्कार करने में अलौकिक है।

८.

(सोऽहं) तुझमें तन्मय मैं तेरे करुणाकटाक्ष का ही आश्रय लेकर पांचों इन्द्रियों के मार्ग में धूमते मन को वापस खींचकर स्थिर हुआ हूँ। (अतः) शिवजी के प्रस्तक पर स्थित चन्द्रकला में से टपकते अमृतसे स्वच्छन्द बने हिमालय की हिमशिला समान शोभायमान भारती (वाणी) मेरे जिह्वा मंडप को आलिंगित करे।

९.

हे माँ ! मातृका से विदर्भित एवं गर्भस्थ अनाहत के स्वच्छन्द ध्वनि द्वारा जिसका पान किया जा सके ऐसे मधु को मैं सुषुम्णा के पर्वत में क्ष से अ तक के वर्णों के विपरीत उच्चार द्वारा बार बार पीता हूँ। सचमुच, मायामय (मायाबीजरूप) तेरा तेज स्वाधीनि (सहस्रार में से स्थानित) अमृत सागरसे भी अत्यन्तसुंदर (मधुर) है।

१०.

तुझमें चारों तरफ भ्रमणशील (एवं अनाहत ध्वनि से भी अत्यन्त मधुर) उस सारस्वत प्रसाद को मुझे प्रदान कर कि जिसके आगे, नंदनवन के घन्दनवृक्षों की छाया में पुष्पमेरेय (पुष्पमधु) के आस्वादन से अति प्रसन्न चित्तवाली उन्मत्त रूपांगनाओं के वीणावादन से तरंगित भरपूर चमत्कार भी फीका सा लगे।

११.

हे माता ! तीन (ऐं कल्तीं हसीं) मंत्रबीजरूपी शरीर धारिणी करुणा की अभृतसरिता एवं मेधामयी स्वरूप तेरा, आधारचक्र, हृदय एवं सहस्रार में अनुक्रम से अनुसंधान करके निरंतर जप करनेवाले मेरे सभी अंग, स्वायत्त अनुपम स्वभावदशा के अमृता स्वादवाले प्रज्ञानजल के चुलुकपान (चुल्लू भर पान) से पुलकित होकर पुष्ट बनें।

१२.

हे माँ ! मैं इम वाग्बीज (ऐं), कामराजबीज (कल्तीं) एवं उँ

कारोत्तर (हसीं) का जाप करता हूँ, इसके प्रभाव से मेरी वाणी इस तरह अद्भुत रूप से झूम उठे कि जिसका सम्पादन करके डॉलतं हुए धीरपुरुष मस्तक झुकाकर मुकुट में जडित मणियों से भानों (तेरी) आरति उतारे।

१३.

बूढ़ा में स्थित चंद्रकला में से निरंतर टपकते अमृतविन्दुओं की शोभा से आभूषण रूप बने अक्षसूत्र के बलय को सुंदरतया धारण करती हुई तू मंत्रगर्भित प्रत्यक्षतया प्रवर्तित तेरे ही बीज (मंत्र) का जाप करती हो। वह तू, हे अंबा ! (अपने) कमनीय हाथ से मुझे अत्यधिक श्रेय प्रदान कर।

१४.

मैं उस वाणी-स्वामिनी की (अर्थात् तेरी) निरंतर सेवा करता हूँ, जो चन्द्र के खण्ड समान श्वेत कांति की श्रेणि-शोभा से अत्यन्त मनोहर, निरंतर प्रफुल्लित कमल में स्थित होकर प्रकाशमान हो रही है एवं जो बायें पैर पर स्थापित हस्त में पुस्तक धारण करनेमें प्रीति रखती है।

१५.

(उस के प्रभाव से) सभी विषयों में विलास करनेवाले पुष्ट असीम सारस्वतप्रवाह की लहरी की अद्भुत तरंगों से मनोहर ऐसी मेरी वाणी का प्रवाह इस तरह प्रकाशित होने लगा कि जिसे सुनकर दोलायमान मस्तक एवं अर्धनिमीलित आँखों से डॉलते हुए कर्विजन चंद्र की कला को भी लज्जित कर दें।

१६.

ऐं कल्तीं हसीं - इन तीन बीजमंत्रों का ध्यान धरने के लिए मैं मातृकाओं के साथ विलोम (पश्चानुपूर्वी) पद्धति से अनुसंधान करके सभी बंधन को छेदनेवाली अन्तर्जल्पा वाणी के द्वारा, हे महेश्वरी, १०० मात्रा का जप करता हूँ।

१७.

उसके प्रभाव से सारस्वत सार्वभौम की मेरी पटवी ऐसी देदीप्यमान हो कि जहाँ आज्ञाधीन ऐसे संकडो महाकवि मेरी उदार वाणी को चूमे एवं चैत्रमास में उत्पन्न, केलि कोकिल के कूहकार से श्लाघनीय पंचमसूर के मधुर गान को भी भास्मूत मानें।

१८.

वीणा, पुस्तक, अक्षसूत्र बलय एवं विकसित कमल को रक्त हथेती में धारण करके विलास करनेवाली वाग्देवी का मैं नित्य 'ऐं हीं वद वद वाग्वादिनी स्वाहा' रूप वर्णों से पाप पुंज को विशीर्ण करनेवाली-ऐसी तुम्हारा ध्यान करता हूँ।

१९.

अतः हे माँ ! तू मेरा ऐसा विद्यासाम्राज्य विस्तीर्ण कर कि जिसका सिंहासन चंद्रिका एवं सुगंध से भी सुंदर व कीर्ति के प्रसार से सेवनीय है। काल-आज्ञा से शिवलोक तक सभी उदरों के भरण-पोषण में जो समर्थ है और अंतःप्रज्ञाके परिपाक से पुष्ट परमानंद की प्रतिष्ठा का जो स्थान है।

२०.

जैसे कि मानों चंद्रकला में से निर्मित किया गया हो ऐसा

अर्थव्य स्फुरायमान वाग्बीज (ऐं) तुम्हारे समान विशाल बिन्दु की चारों तरफ मायाबीज का तीन आवेष्टन कक्षे अर्थात् मायाबीज से तीन बार आवेष्टित तुम्हारे समान चमकते हैं कार का जो (साधक) चंद्र के पूर्णविष्व में अमृत समान गौर अक्षर से आलेखित करके, कर्ण द्वारा न सुना जा सके - इस तरह स्थिर जिह्वा से स्मरण करता है।

२१.

उसका (साधक का) चित्त दीर्घकालीन जड़ता के कारण (यदि) विकार से भरा हुआ हो तभी वह तेरे करुणाकटाक्ष की कली मात्र के संक्रान्त होते ही शान्त हो जाता है। वैसा होते ही उस के मुख्यकमल में तीनों लोक को विस्मित करनेवाली सुगंध वाणी के विलास द्वारा उत्पन्न होती है।

२२.

हे अम्बिके ! तेरा वर्णमय शरीर कैसा है ?

अ-परतक,	ओं-उपर का होठ,	त वर्ग-बायीं चरण,
आ-मुख,	ओं-नीचे का होठ,	प-फ-दो कुक्षि,
इ ई-दो नेत्र,	अं-जिह्वामूल,	य-र-ल-व-
उ ऊ-दो कान,	अः-गरदन,	श-ष-स=सातधातु,
ए-उपरके दाँत,	क वर्ग- दायी भुजा,	ह-बायु
ऐ-नीचे के दाँत,	च वर्ग-बायी भुजा,	क्ष-क्रोध।
	ट वर्ग-दाया चरण,	२३,२४.

हे शिवे ! इस प्रकार तीनों लोक व्यापी तेरे वर्णमय शरीर को जो (साधक) भावना द्वारा अवयवों में आरोपित अक्षरों द्वारा भजता है, उस (साधक) के मस्तक पर, सूर्यस्तकालीन निर्मीलित पद्मदल समान अपनी हथेलियों को धर के, प्रसाद देने के लिए उत्सुक सभी विद्याएँ प्रकट होकर उस (साधक) की सेवा करती हैं।

२५.

जो (साधक) इस तरह तुझे (अर्थात् तेरे वर्णमय शरीर को) जानता है, जप करता है और निरंतर पूर्ण ध्यान करता है, कोमल पदविन्यासवाली वाणी का विलास उस (साधक) की उपासना करता है, एवं-चंदन समान शीतल उसकी कीर्ति कार्तिकमास की रात्रिमें खीले हुए करव की तरह शुभ्र, चमकती हुई व सौभाग्यशोभा के बढ़ाती हुई तीनों लोकमें क्रीड़ा करती हुई विचरण करती है।

२६.

यहाँ तक कि श्री कूर्मचक्र के कहने के मुताबिक माया के रूपी जल विदर्भित करके उपर की रीत-अनुसार दीपाम्भाय के वेत्ताएँ जाप करते हैं उसके चरणों की सेवा मुकुट की कीमती पर जडित रत्नरूप अंकुरा की कांति से चमकती पृथ्वीतल की रुज से जिसके अंगराग की शोभा मिश्रित हुई है, ऐसे राजा भी करते हैं। अर्थात् राजा भी उसके चरण में साष्टिंग प्रणाम करते हैं।

२७.

हे अंबे, प्रथम श्री बाद में अ से स तक वर्ण है। अंत में स, बाद में श्री इस तरह से तेरे वर्णमय शरीर को जो जपते हैं। लक्ष्मी उसे आगे, राते उजागर करते हैं और मदमत्त हाथी की मदड़ारती गंध की

लहरे में लोलुप भ्रमर की श्रेणिरूप शृंखला से बंधी न हो ऐसे कही भी खिसकती नहीं।

२१.

जो साधक पखाल का द्रव और लाल चमकती हुई बीजली जैसा रंग से खुद को बेष्टि करने के लिए तीन बलय से युक्त माया बीज रूप (हीं) में तुझे ध्यान धरता है। उसके लिए वह-वह स्त्रीयाँ निश्वास घक्कर-पसीना-दाह आदि वें फंसी हुई मुछित हो जाती हैं और शीतल चंद्र-चंदन कदलीवन-मोती के हार, फूलों की माला को भी निंदित करता है। अर्थात् वह कामाग्री से ऐसी संतुष्ट होती है कि कोई शीतल पदार्थ भी इतनी शांति नहीं दे सकता।

२९.

हे माँ, भगमालिनी ऐसे नामसे दिव्य आगमो (तंत्र) में प्रख्यात तेरा जो स्वरूप ध्यान धरता है, सचमुच (कामपीडित) वामार्थीयाँ बाजुओं को अदब से, स्तनतट दबाकर दीन चाटूकित, प्रगाढ़ रोमांच और अर्ध खुली आँखों से उसका ध्यान धरती है।

३०.

हे माँ, राग सागरमें तरती सिंदूरवर्णी नौकामें स्वलंदतथा से चमकते पद्मरागमणी और कमल के फूल जैसे आसन पर आरुद्धात तेरा जो साधक ध्यान धरता है। बाल रवि जैसे लाल रत्नों से परिमंडित अंग-अंग की विभूषा तेजरेखा से संमिश्रित उसकी अंगराग की रचना का (शोभाका) अंगमारे स्मरण करती ही रहती है।

३१.

और स्मर और अपस्मार के महावेग से पीडित (अत्यंत कामपख्या) स्त्रीयों कपूर, कुमुद का वन, कमलिनी के पत्ते और कला कुतूहल में भी प्रलय काल से शंका करती है। कौपती है, गिर जाती है, बोल भी नहीं सकती, बिचारी अत्यंत शोक विचलित हो जाती है।

३१-३२.

हे मृत्युजंय नामधेया, हे ईश्वर के चैतन्य की चंद्रिके, हे हीकारि! हे आद्येय ! (हमारा) तमस का दलन कर ! हे सर्वजीवनी तु मेर जीव को प्राण से खुलती हृदयग्रंथी में स्थिर कर ! स्वाहा की भूजावाली है ईश्वरी आत्म बोध के लाभ में उत्सुक मैं तेरी सेवा करता हूँ।

३३.

इसी तरह है अमृतेश्वरी ! तुझे अहर्निश चंद्रमंडल में निरंतर चमकती कायावाली तुझे साक्षात् पुजते हैं। वो साधक तीनों भूवन का भक्षण करती मृत्यु उपर पग देकर भोगके महासागर में निरवधिकाल तक वह सुखों से खेलते हैं।

३४.

जागृत बोध के अमृत किरणों के पुंज से सभी दिशाओं से आप्लावित करती जिसकी कोई ऐसी निष्कलंक कला (कुंडीनी शक्ति) षट्चक्र को भेदती है, और दैन्य का अंधकार का नाश करने में एकमात्र कुशल ऐसी परावाणी का विस्तार करती है। यह सनातन भुवनेश्वरी शक्ति मेरे मानस में हंसली की तरह रहे।

३५.

तु ही मातापिता है । तु ही सुहद है । तु ही भाता और तु ही सखा है । तु ही विद्या है । तु फैलाती कीर्तिवाला चरित है । तु ही अति अद्भुत भाग्य है । ज्यादा क्या ? सबकुछ अभीष्ट भी तु ही है तो हे कृपा से कोपल विशेष्वरी मेरा पर सम्यक् प्रसन्न हो । तेरे सिवा हे माँ, मेरा कोई शरण नहीं ।

३६.

“श्री सिद्धनाथ” इस स्वरूप से महापुरुष करुणासागर ऐसे इस चौथे (कलि) युग में उत्पन्न हुए । जो सकल आगम में चक्रवर्ती जैसे उन्होंने “श्री शंभु” इस नाम से मेरे विषय प्रसन्न चित्त किया ।

३७.

इस सदगुरु की ही आज्ञा से परंपरा से सिद्ध विविध विधाओं के स्थानभूत इस स्तुतिरूप वचन विलास से तुझे स्तुति (परिणाम) की है । उससे हे भुवनेश्वरी वेदगर्भ ! मेरे पर सदा प्रसन्न रहो मेरे मुख में सान्निध्य कर ।

३८.

हे अंबिका ! तु जिनकी सचमुच परम देवता नहीं है । उनकी वाणी से मेरी वाणी मिश्रित न हो, परिचित विषय में भी क्षण मात्र के लिए उनका वास न हो ऐसी में अविरत प्रार्थना करता हुँ ।

३९.

हे शंभुनाथ (महादेव) की करुणा के खजाने जैसे हे सिद्धों के नाथ ! और सिद्धों के नाथ की करुणा के आकार हे शंभुनाथ, सभी अपराधों से मलिन ऐसे मेरे उपर अपने मन को प्रसन्न करो । मेरा दुसरा कोई शरण नहीं है ।

४०.

इस तरह प्रतिक्षण हर्षाश्रु से झारते लोचनवाले पृथ्वीधर के सम्मुख स्पष्ट रीत से प्रगट हुए और वरदान देकर भगवती हृदय में प्रवेश हो गए और नी नए शास्त्र द्वारा उनके मुखमें अवतीर्ण हुए ।

४१.

श्री शंभुनाथ ने (पृथ्वीधर) उसकी तुलना न हो सके ऐसी बाकूसिद्धि (और) इस (लोक) में महान् ऐसी उस प्रतिष्ठा को देखकर, तीनों भुवनों के आगम की वंदनीय विद्या का एकमात्र सुंदर सिंहासन रूप अपने (पृथ्वीधर को) स्थान पर दीर्घ काल के लिए स्थापित कीया ।

४२.

भूमि पर शयन (संथारा), वाणी नियमन, स्त्रीओं से निवृत्ति, ब्रह्मचर्य, सुवह में पुष्पपेड की समिधा (डालीयों) ए (जमा करना) दाँत और जिहवा (जीभ) की शुद्धि करनी पत्रावली में मधुर भोजन, (मधुकर भिक्षा) आँगन के वृक्षों के पुष्पों से पुजा और हवन, उत्तम (उज्ज्वल) ऐसे फलफलादि-बस्त्र और विलेपन (रखना) ।

४३.

ब्रतधारी ऐसा जो इन (नियम) के अनुसार तीन महिने तक प्रतिदिन सुबह-दोपहर और शाम को एक मन से कीर्तन करता है उसके सकल भुवन में आश्रयचकित अनेक प्रकार से उल्लासित

सभी विद्याएँ उसके मुख में जल्दी ही शंभुनाथ की कृपा से (बसती है) ।

४४.

ब्रतरहित (और) मंत्र प्राप्त न किया हो लेकिन जो शब्दापूर्वक पवित्र होकर प्रतिदिन पठन (स्तोत्र का) करता है ऐसे साधक को भी एक वर्ष में निर्दोष पद्य रचनेवाली और भगवान् कवितावाली (सभी) विद्यायें प्राप्त होती है ।

४५.

इस स्तोत्र का कोई (विलक्षण) ऐसा विश्वास करनेवाला अचिंत्य प्रभाव है । श्री शंभुकी आज्ञा से सभी सिद्धियाँ इस स्तोत्र में स्थापित है ।

४६.

। समाप्तम् ।

४२

। श्री सरस्वतीकवचम् ।

गुरु उवाच

श्रृणु शिष्य ! प्रवक्ष्यामि कवचं सर्वकामदम् ।

धृत्वा सततं सर्वे प्रपाठयोऽयं स्तवः शुभः ॥

अस्य श्रीसरस्वतीस्तोत्रकवचस्य प्रजापतिर्क्षिः, अनुष्ठप्छन्दः, शारदादेवता, ‘सर्वतत्त्वपरिज्ञाने सर्वार्थसाधनेषु च । कवितासु च सर्वासु विनियोगः प्रकीर्तिः ॥’ इति पठिल्वा, विनियोगं कुर्यात् ।

ॐ श्रीं ह्रीं सरस्वत्यै स्वाहा शिरो मे पातु सर्वतः ।

ॐ श्रीं वाग्देवताये स्वाहा भालं मे सर्वदाऽवतु ।

ॐ सरस्वत्यै स्वाहेति श्रोत्रे पातु निरन्तरम् ।

ॐ ह्रीं श्रीं भगवत्यै सरस्वत्यै स्वाहा नेत्रयुग्मं सदाऽवतु ।

ॐ ऐं ह्रीं वाग्वादिन्यै स्वाहा नासां मे सर्वदाऽवतु ।

ॐ ह्रीं विद्याऽधिष्ठातृदेव्यै स्वाहा चोष्टं सदाऽवतु ।

ॐ श्रीं ह्रीं ब्राह्मये स्वाहेति दन्तपद्मिक्तं सदाऽवतु ।

ॐ ऐं इत्येकाक्षरो मन्त्रो मम कण्ठं सदाऽवतु ।

ॐ श्रीं ह्रीं पातु मे ग्रीवां स्फन्धौ मे श्रोः सदाऽवतु ।

ॐ ह्रीं विद्याऽधिष्ठातृदेव्यै स्वाहा वक्षः सदाऽवतु ।

ॐ ह्रीं विद्याऽधिस्वरूपायै स्वाहा मे पातु नाभिकाम् ।

ॐ ह्रीं क्लीं वाण्यै स्वाहेति मम हस्तो सदाऽवतु ।

ॐ सर्ववर्णात्मिकायै पादयुग्मं सदाऽवतु ।

ॐ वाग्धिष्ठातृदेव्यै स्वाहा सर्वं सदाऽवतु ।

तत्पश्चादाशाबन्धं कुर्यात् -

ॐ सर्वकण्ठवासिन्यै स्वाहा प्राच्यां सदाऽवतु ।

ॐ सर्वजिह्वाऽग्रवासिन्यै स्वाहाऽग्निदिशि रक्षतु ।

ॐ ऐं ह्रीं श्रीं क्लीं सरस्वत्यै बुधजनन्ये स्वाहा ।

ॐ सततं मन्त्रराजोऽयं दक्षिणे मां सदाऽवतु ।
 ॐ ऐं हीं श्रीं व्यक्षरो मन्त्रो नैर्ग्रह्ये सर्वदाऽवतु ।
 ॐ ऐं हीं जिह्वाग्रवासिन्ये स्वाहा प्रतीच्यां मां सर्वदाऽवतु ।
 ॐ सर्वाऽस्मिकायै स्वाहा वायन्ये मां सदाऽवतु ।
 ॐ ऐं हीं कर्लीं गद्य-पद्य-वासिन्यै स्वाहा मामुत्तरं सदाऽवतु ।
 ॐ ऐं सर्वशास्त्रवादिन्यै स्वाहैशान्ये सदाऽवतु ।
 ॐ हीं सर्वपूजितायै स्वाहा चोर्ध्वं सदाऽवतु ।
 ॐ हीं पुस्तकवासिन्यै सदाऽधो मां सदाऽवतु ।
 ॐ ग्रन्थबीजस्वरूपायै स्वाहा मां सर्वतोऽवतु ।
 इति ते कथितं शिष्य ! ब्रह्म-मन्त्राघ-विग्रहम् ।
 इदं विश्वजयं नाम कवचं ब्रह्मारूपकम् ॥

। इति श्रीसरस्वतीकवचं सपासम् ।

प२

लाखान्तर

हे शिष्य सर्व ईर्ष्याओने आपनारुं कपय धारणा करीने (रक्षा स्तोत्र) हुं कहीश, तुं सांभળ भघा लोको सतत आ शुभ स्तप पारंवार भणे-

(२) आ श्री सरस्पती स्तोत्र कपयना प्रभापति ऋषि छे. अनुष्टुप छंद छे, शरदाहेवना छे, सर्व तत्पना ज्ञानमां, सर्व अर्थना साधनोमां, कविताओमां अने बधीज पस्तुओमां पिनियोग कहेपायेतो छे, ए शीते पाठ करीने पिनियोग करपो.

ॐ श्री हीं सरस्पत्ये स्वाहा (ये प८) सर्व बाजुथी मारा भस्तकनी रक्षा करो.

ॐ श्री वाहेवतायै स्वाहा (ये प८) सर्वकाळ मारा कपाळनी रक्षा करो.

ॐ हीं श्री भगवती सरस्पत्ये स्वाहा (ये प८) हंमेशा लंज्जोलोऽज्ज्ञीरक्षाङ्को.

ॐ ऐं हीं वाह्यादिन्ये स्वाहा (प८) हंमेशा मारी नासिका (नाक)नुं रक्षणा करो.

ॐ हीं विद्या अधिष्ठातृ हेव्ये स्वाहा (प८) हंमेशा बंने होठनी रक्षा करो.

ॐ श्री हीं ब्राह्म्ये स्वाहा ए शीते हंमेशा दांतनी श्रेणिनुं रक्षणा करो.

ॐ ऐं ए शीतनो ओळ अक्षरयालो मंत्र मारा कंठनी सदा रक्षा करो.

ॐ श्री हीं (प८) मारी डोकनुं रक्षणा करो (अने) श्री मारा बंने खलानुं हंमेशा रक्षणा करो.

ॐ हीं विद्या अधिष्ठातृ हेव्ये स्वाहा (प८) हंमेशा छातीनुं रक्षणा करो.

ॐ हीं विद्या अधिस्पृपुपायै स्वाहा (प८) मारी नाभिप्रदेश (कुटी)नी रक्षा करो.

ॐ हीं कलीं वाएये स्वाहा ए शीते (प८) हंमेशा मारी बंने हाथनी रक्षा करो.

ॐ सर्व वणात्मिकायै (प८) शीते हंमेशा बंने चरणा नी रक्षा करो.

ॐ वाग्धिष्ठातृ हेव्ये स्वाहा (प८) हंमेशा सर्व (अंगो)नी रक्षा करो.

ते पछी दिशाओनो बंध करपो.

ॐ सर्वकंठवासिन्ये स्वाहा (प८) पूर्व दिशामां हंमेशा रक्षा करो.

ॐ सर्व जिह्वाग्रवासिन्ये स्वाहा (प८) अग्रिदिशिमां रक्षा करो.

ॐ ऐं हीं श्रीं कलीं सरस्पत्ये बुध जनन्ये स्वाहा.

ॐ ए भन्त्रराज निरंतर, हंमेशा दक्षिणा दिशामां मारी रक्षा करो.

ॐ ऐं हीं श्रीं ए त्रष्णा अक्षरयालो मंत्र नेत्रत्य दिशामां हंमेशा मारी रक्षा करो.

ॐ ऐं हीं जिह्वाग्रवासिन्ये स्वाहा (प८) पश्चिम दिशामां मारी हंमेशा रक्षा करो.

ॐ सर्व अङ्गिकायै स्वाहा (प८) वायव्य दिशामां मारी हंमेशा रक्षा करो.

ॐ ऐं हीं कलीं गद्य-पद्य वासिन्ये स्वाहा (प८) उत्तर दिशामां मारी हंमेशा रक्षा करो.

ॐ ऐं सर्व शास्त्रवादिन्ये स्वाहा (प८) ईशान दिशामां मारी हंमेशा रक्षा करो.

ॐ हीं सर्व पूजितायै स्वाहा (प८) उर्ध्व दिशामां सदा मारी रक्षा करो.

ॐ हीं पुस्तकवासिन्ये (प८) अघो (नीचली) दिशामां मारी सदा करो.

ॐ ग्रन्थ बीजस्पृपुपायै स्वाहा (प८) सर्व बाजुथी मारी रक्षा करो.

हे शिष्य ! ए प्रभाणो तने ब्रह्म मन्त्रोना समूहयाला देहनुं कथन करायुं छे.

आ विश्वजय नामे कपय ब्रह्म स्परुप छे.

५२

अनुवाद

गुरु बोले -

हे शिष्य ! सब इच्छाओं को देनेवाला, कवच (रक्षा स्तोत्र) में कहँगा मो सुनो ! सब लोग इसे धारण कर यह शुभ स्तव बार बार पढ़ें।

इस श्री सरस्वती स्तोत्र कवच के प्रजापति ऋषि है, अनुष्टुप् छन्द है, शारदा देवता है, सर्वतत्त्व के परिज्ञान में, सर्व अर्थ के साध्यमें में, कविताओं में, तथा सब वस्तुओं में विनियोग कहा गया है। इस तरह पाठ करके विनियोग करना।

ॐ श्रीं ह्रीं सरस्वत्ये स्वाहा - (यह पद) सभी ओर से मेरे पुस्तक की रक्षा करे।

ॐ श्रीं वाय्देवतायै स्वाहा - (यह पद) सर्वदा मेरे कपाल की रक्षा करे।

ॐ सरस्वत्ये स्वाहा - (यह पद) इस तरह - निरन्तर मेरे दोनों कानों की रक्षा करे।

ॐ ह्रीं श्रीं भगवत्ये सरस्वत्ये स्वाहा (यह पद) हमेशा दोनों नेत्रोंकी रक्षा करे।

ॐ ऐं ह्रीं वाग्वादिन्यै स्वाहा - (यह पद) सदा मेरी नासिका की रक्षा करे।

ॐ ह्रीं विद्याऽधिष्ठातृदेव्यै स्वाहा - (यह पद) सदा दोनों हाथों की रक्षा करे।

ॐ श्रीं ह्रीं ब्राह्म्यै स्वाहा - (इस तरह-पद) सदा दांतों की पंक्ति की रक्षा करे।

ॐ ऐं (इत्येका क्षरो) - ऐसा एक अक्षर का मंत्र सदा मेरे कंठ की रक्षा करे।

ॐ श्रीं ह्रीं (पद) मेरी गर्दन की ओर श्रीः सदा मेरे दोनों कंधोंकी रक्षा करे।

ॐ ह्रीं विद्याऽधिष्ठातृदेव्यै स्वाहा - पद सदा मेरे वक्षःस्थल (छानी) की रक्षा करे।

ॐ ह्रीं विद्याऽधिष्वरूपायै स्वाहा - पद मेरी नाभि की रक्षा करे।

ॐ ह्रीं क्लीं वाय्यै स्वाहा - यह पद सदा मेरे दोनों हाथोंकी रक्षा करे।

ॐ सर्वे वर्णात्मकायै स्वाहा - पद सदा दीनों परों की रक्षा करे।

ॐ वाग्धिष्ठातृदेव्यै स्वाहा - पद सदा सर्व अंगों की रक्षा करे।

इस के बाद दिशाओं का बन्ध करना -

ॐ सर्वे कण्ठवासिन्यै स्वाहा - पद सदा पूर्व दिशामें रक्षा करे।

ॐ सर्वे जिह्वाऽग्रवासिन्यै स्वाहा-पद अग्नि दिशा में रक्षा करे।

ॐ ऐं ह्रीं श्रीं क्लीं सरस्वत्ये बुध जनन्यै स्वाहा।

ॐ - यह मन्त्रराज निरन्तर दक्षिण में सदा मेरी रक्षा करे।

ॐ ऐं ह्रीं श्रीं (व्यक्षरो मंत्रो) यह तीन अक्षर का मंत्र निरुत्य दिशा में सदा मेरी रक्षा करे।

ॐ ऐं ह्रीं जिह्वाऽग्रवासिन्यै स्वाहा - पश्चिम दिशामें सदा मेरी रक्षा करे।

ॐ सर्वाऽम्बिकायै स्वाहा-पद वायव्य दिशामें सदा मेरी रक्षा करे।

ॐ ऐं ह्रीं क्लीं गद्य-पद्य वासिन्यै स्वाहा - पद उत्तर दिशा में सदा मेरी रक्षा करे।

ॐ ऐं सर्वशास्त्र वादिन्यै स्वाहा - पद ईशान दिशामें सदा मेरी रक्षा करे।

ॐ ह्रीं सर्व पूजितायै स्वाहा - पद ऊर्ध्व दिशा में सदा मेरी रक्षा करे।

ॐ ह्रीं पुस्तक वासिन्यै - पद अधो (नीचे की) दिशामें सदा मेरी रक्षा करे।

ॐ ग्रन्थ बीजस्वरूपायै स्वाहा - पद सब ओर से मेरी रक्षा करे।

इस तरह हे शिष्य ! (मैंने) ब्रह्ममंत्रसमूहों वाला शरीर तुझमे कहा है।

(इति श्री सरस्वती कवचं समाप्तम्)

। श्री सरस्वती कवचम् ।

श्रुणु देवि ! प्रवक्ष्यामि, बाणी-कवचमुत्तमम् ।
 वैलोक्य-मोहनं नाम, दिव्यं भोगापवर्गदम्
 मूल-मन्त्र-मयं साध्यमष्टु-सिद्धि-प्रदायकम् ।
 सर्वशर्वर्य-प्रदं लोके, सर्वाङ्गमविनिश्चितम्
 पठनाच्छ्रवणात् देवि ! महा-पातक-नाशनम् ।
 महोत्पात-प्रशान्तं, मूल-विद्या-मनोहरम्
 यद्वृत्त्वा कवचं ब्रह्मा, विष्णुरीशः शची-पतिः ।
 यमोऽपि वरुणश्चैव, कुबेरोऽपि दिग्गीश्वरः
 ब्रह्मा सृजति विश्वं च, विष्णुर्दीत्य-निसूदनः ।
 शिवः संहरते विश्वं, जिष्णुः सुमनसां पतिः
 दिग्गीश्वराश्च दिक्-पाता, यथा-वदनुभूतये ।
 वैतोक्य-मोहनं वक्ष्ये, भोग-मोक्षक-साधनम् ।
 सर्व-विद्या-मयं ब्रह्म-विद्या-निधिमनुत्तभोगम् ।
 वैलोक्य-मोहनस्यास्य, कवचस्य प्रकीर्तिः

॥१॥
 ॥२॥
 ॥३॥
 ॥४॥
 ॥५॥
 ॥६॥
 ॥७॥

॥ मूल पाठ ॥

विनियोग-ऋषिः कण्वो विराट् छन्दो, देवी सरस्वती शुभा ।
 अस्य श्रीसरस्वती देवता, हीं वीजं, ॐ शक्तिः, ऐं कीलकं, व्रिवर्ग-
 फल-साधने विनियोगः ।

ऋष्यादि-न्यास-कण्व-ऋषये नमः शिरसि । विराट्-छन्दसे
 नमः मुखे । देवी-सरस्वत्ये नमः हृदि । हीं-वीजाय नमः गुह्ये । ॐ
 शक्तये नमः नाभी । ऐं-कीलकाय नमः पादयोः । व्रिवर्ग-फल-
 साधने विनियोगाय नमः सर्वाङ्गे ।

ॐ ऐं हीं हीं पातु बाणी, शिरो मे सर्वदा सती ।

ॐ हीं सरस्वती देवी, भालं पातु सदा मम
 ॐ हीं भूत्रा पातु दुर्गा, दैत्यानां भय-दायिनी ।

ॐ ऐं हीं पातु नेत्रे, सर्व-मङ्गल-मङ्गला
 ॐ हीं पातु श्रोत्र-युग्मं, जगद्-भय-कारिणी ।

ॐ ऐं नासां पातु नित्यं, विद्या विद्या-वर-प्रदा
 ॐ हीं ऐं पातु वक्त्रं, वाग्-देवी भय-नाशिनी ।

अं आं इं ई पातु दन्तान्, विद्वन्तेश्वर-पूजिता
 उं ऊं क्रूं क्रूं लूं लूं एं ऐं, पातु ओष्ठो च भारती ।

ओं औं अं अः पातु कण्ठं, नील-कण्ठाङ्ग-वासिनी ॥५॥
 कं खं गं घं कं पायान्मे, चांसौ देवेश-पूजिता ॥

चं छं जं झं झं मे पातु, वक्षो वक्षः-स्थलाश्रया
 ठं ठं डं ढं णं पायान्मे, पाश्वौ पाश्वर्व-निवासिनी ।

तं थं दं धं नं मे पातु, मध्ये लोकेश-पूजिता
 पं कं बं भं मं पायान्मे, नाभिं ब्रह्मोश-सेविता ।

॥८॥
 ॥९॥

यं रं लं वं पातु गुह्यं, नितम्ब-प्रिय-वादिनी
 शं षं सं हं कटिं पातु, देवी श्रीबगलामुखी । ॥१॥
 ऊरु ऊं क्षं सदा पातु, सर्वा-विद्या-प्रदा शिवा
 सरस्वती पातु जड्हे, स्मेश्वर-प्रपूजिता ॥२॥
 ॐ हीं ऐं हीं पातु पादो, पाद-पीठ-निवासिनी
 विस्मारितं च यत् स्थानं, यदेशो नाम-वर्जितः ॥३॥
 तत्पर्व पातु वागेशी, मूल-विद्या-मयी परा
 पूर्वे मां पातु वामदेवी, वागेशी बहिके च माम् ।
 सरस्वती दक्षिणे च, नैऋत्ये चानल-प्रिया
 पश्चिमे पातु वागीशा, वार्या वेणा-मुखी तथा ।
 उत्तरे पातु विद्या चैशान्यां विद्याधरी तथा
 असिताङ्गो जलात् पातु, पद्मसो रुल-भैरवः ।
 चण्डश्च पातु वातान्मे, क्रोधेशः पातु धावतः
 उन्मत्स्तिष्ठतः पातु, भीषणश्चाग्रतोऽवतु ।
 कपाली मार्ग-मध्ये च, संहारश्च प्रवेशतः
 पादादि-मूर्ध-पर्यन्तं, वपुः सर्वत्र मेऽवतु ।
 शिरसः पाद-पर्यन्तं, देवी सरस्वती मम

॥ फल-श्रुति ॥

इतीदं कवचं बाणी, मन्त्र-गर्भं जयावहम् ।
 वैलोक्य-मोहनं नाम, दारिद्र्य-भय-नाशनम्
 सर्वरोगहरं साक्षात्, सिद्धिदं पाप-नाशनम् ।
 विद्या-प्रदं साधनाकां, मूलविद्या-मयं परम्
 परमार्थ-प्रदं नित्यं, भोग-मोक्षककारणम् ।
 यः पठेत् कवचं देवि ! विवादे शत्रु-सङ्कटे
 वादि-मुखं स्तम्भयित्वा, विजयी गृहमेष्यति ।
 पठनात् कवचस्यास्य, राज्य-कोपः प्रशास्यति
 व्रि-वारं यः पठेद् रात्रौ, शमशाने सिद्धिमाप्यात् ।
 रसैर्भूजें लिखेद् वर्मं, रविवारे महेश्वरि !
 अष्ट-गन्धीर्लक्ष्मया च, धूप-दीपादि-तप्यणे ।
 सुवर्ण-गुटिकां तत्स्थां, पूजयेत् यन्त्र-राज-वत्
 गुटिकेषा महा-रूपा, शुभा सरस्वती-प्रदा ।
 सर्वार्थ-साधनी लोके, यथाऽभीष्टफल-प्रदा
 गुटिकेयं शुभा देव्या, न देया यस्य कस्यचित् ।
 इदं कवचमीशानि ! मूल-विद्या-मयं ध्रुवम्
 विद्या-प्रदं श्री-पदं च, पुत्र-पौत्र-विवर्द्धनम् ।
 आयुष्करं पुष्टि-करं, श्री-करं च यशः-प्रदम्
 इतीदं कवचं देवि ! वैलोक्य-मोहनाभिधम् ।
 कवचं मन्त्र-गर्भं तु, गोपनीयं स्व-योगि-वत्

॥ श्री रुद्र-यामले तन्त्रे दश-विद्या-रहस्ये सरस्वती-कवचम् ॥

43

भाषान्तर

હે હેવી ! બ્રેલોકય મોહન જામે દીવ્ય ભોગ અને મોક્ષને આપનારી સરસ્વતીના ઉત્તમ કપયને હું કહીશ. તું સાંભળ. ૧

લોકમાં આ મૂળમંત્રમય, સિદ્ધ કરી શકાય તેવું, અષ્ટ સિદ્ધિને આપનારું સર્વ પ્રકારની સમૃદ્ધિને હેનારું સર્વ અંગવાળું નિખિત કરાયું છે. ૨

હે દેવી ! મૂલ વિદ્યાથી મનોહર એવા આ (કવચ)નો પાઠ
કરવાથી કે શ્રવણ કરવાથી મહાપાપોનો નાશ થાય છે. મોટા
ઉત્પાતો શાંત થાય છે. ૩

જે કષયને ધારણ કરીને બ્રહ્મા-વિષણુ-મહેશ-ઈન્દ્ર-યમ-
વરુણ-કુબેર અને દિશાઓના સ્વામી થયાં. ૪

ભ્રમા વિશ્વનું સર્જન કરે છે, વિષણુ દેત્યનો નાશ કરનારો છે, શિવ વિશ્વનું સંહરણ કરે છે, ઈન્દ્ર જયશીલ છે, ૫

દિશાઓના સ્વામી દિગ્પાલો થયાં - પોતાને અનુરૂપ આબાદી માટે ભોગ અને મોક્ષના કારણારૂપ ત્રૈસોક્તય મોહન કલ્પયને હું કહીશ. ૫

સર્વ વિદ્યામય, પ્રભુવિદ્યાના બંડાર, ઉતામ, ટ્રેલોક્ય મોહન
એવા આ કષ્ટયની પ્રસિદ્ધિ થયેલી છે. ૭

મુલ્યાં

વિશેષ રીતે અન્યમાં આરોપણ કરવું = વિનિયોગ, અધિકાર છે, છંદ વિરાટ છે, હેવી-ઉત્તમ સરસ્વતી છે, આ કવયના શ્રી સરસ્વતી દેવતા છે, બીજી હીમણે, શક્તિ ઓમ છે, કીલક (મંત્ર પ્રકાર) એમ છે, વિનિયોગ ત્રણ વર્ગના ફલ સાધનમાં છે.

अधि विग्रेनो न्यास :- मस्तके हाथ राखी बोलतुं -
 कटप्रश्निने नमस्कार मुझे हाथ राखयो, विराट छंदने नमस्कार
 हृदय उपर हाथ राखयो, हेवी सरस्वतीने नमस्कार शुभ्यभागे हाथ
 राखयो हीम् बीजने नमस्कार नाभि उपर हाथ राखयो, ॐ
 शक्तिने नमस्कार करयो, बंने अरण पर हाथ राखयो - ऐम्
 डिलडने नमस्कार, सर्व अंग उपर हाथ फैखतां बोलतुं - त्रिवर्ष
 इति साध्यनामां विनियोगने नमस्कार.

સર્વકાળ ઉત્તમ ઓમ-એમ-હીમું સ્વરૂપવાળી વાણી
મારા મસ્તકનું રક્ષણ કરો. ઓમ-હીમું રૂપવાળી સરસ્વતી હેવી
મારા કૃપાળનું હેમેશા રક્ષણ કરો. ૧

ओम्-हीम्-उपर्युपाणीहेत्योने भय हेनारी हुगा हेवी बंने
भमरोनुं रक्षणा करो, ओम्-ऐम्-हीम्-उपर्युपाणी सर्व मंगलमां
मंगलहेवी बंने आंखोनुं रक्षणा करो।

ઓમ-હીમ ઇપવાળી જગતને ભય કરનારી બંને કાનનું રક્ષણ કરો, ઓમ-એમ એવી વિદ્યાના વરદાનને આપનારી વિદ્યાહેવી નાસિકાનું રક્ષણ કરો. 3

ઓમ-હીમ-એમ રૂપવાળી ભયનો નાશ કરનારી વાગ્દેવી
મુખનું રક્ષણ કરો, અં-અં-ઇ-ઇ - સ્વરૂપવાળી ત્રિદેશરથી
પૂજાયેલી દાંતોનું રક્ષણ કરો.

ઉ-ઉ-અં-અર્ટ-લુ-લુ-ઓમુ-એમુ-દૃપવાળી ભારતીએવી બને
હોઠોનું રક્ષણ કરો. ઓમુ-ઓમુ-અં-અં: દૃપવાળી નીલકંઠના
ખોળામાં નિપાસ કરનારી કંઠનું રક્ષણ કરો. ૫

કુ-ખ-ગ-ઘ-ડ સ્વરૂપવાળી, ઈન્ડ્રોથી પૂજાયેતી બને
ખંભાનું રક્ષણ કરો. ચં-છં-જં-ઝં-અં એવી વક્ષરસ્થલમાં રહેતી
છાતીનું રક્ષણ કરો. ૫

ટ-હ-ક-ણ-એં રૂપવાળી પડખામાં નિવાસ કરનારી મારા બંને પડખાનું રક્ષણ કરો, ત-થ-દ-ઘ-ન સ્વરૂપવાળી, દેવથી પજાયેલી મારા બંને મધ્યભાગનું રક્ષણ કરો. ૧૭

પ-ં-હ-બ-લ-મ-ં રૂપવાળી બ્રહ્માના સ્વામિથી પૂજાયેલી મારી નામિનું રખણા કરો. ચ-ર-લ-વ એવી નિતંબ (દેવ)ને પ્રિય બોલનારી ગંગા ભાગનું રખણા કરો.

શં-ષં-સં-હં ઇપવાળી શ્રી બગલાહેવી કેડનું રક્ષણ કરો, ગં-
કં એવી સર્વ વિધાને આપનારી શિવાહેવી બંને સાથળનું રક્ષણ
કરો.

લક્ષ્મીથી પૂજાચેલી સરસવતી દેવી બંને જંધાનું રક્ષણ કરો,
તેંબું હીમ-એમ-હીમ રિપવાળી ચરણ કમલમાં રહેનારી બંને
ચરણનું રક્ષણ કરો. ૧૦

જે વિભાગ નામથી રહિત અને સ્થાનનું વિસ્તરણ કરાયું હોય તે સર્વનં મલ વિધામથી ઉત્તમ વાગેશી હેવી રક્ષણ કરો. ૧૧

પૂર્વમાંયાજહેવી, અનિનમાંયાગેશીહેવી, દક્ષિણમાં સરસ્વતીની અને કેલ્પત્રાદિશામાં અનલપિયા હેવી મારું રક્ષણા કરો. ૧૨

ਪਥਿਮਮਾਂ ਵਾਡੀਆ, ਪਾਥਰਿਆਮਾਂ ਵੇਣਾਮੁਖੀ, ਉਤਰਮਾਂ ਵਿਧਾਦੇਵੀ, ਤਥਾ ਈਸਾਨ ਇਸ਼ਾਨਮਾਂ ਵਿਧਾਧਈਏਵੀ ਮਾਰ੍ਗ ਰਖਣਾ ਕਹੇ।

૧૩

વિષણુ જલ તરયથી અને રૂરુ બેસવ (પશુમુખપાળી અંક દ્વારા
જતિ) પૃથ્વીથી મારું રક્ષણ કરો, યમરાજ વાયુથી અને કોદેશ
(દ્વારા) અનિનથી મારું રક્ષણ કરો ૧૪

ઉભાત હેય ઉલા રહેયાથી, બીજાણ હેય આગળના ભાગથી,
માર્ગના મદ્દયમાં કપાલી હેવી, અને પ્રયેશ કરવાથી સંહાર હેઠ
મારું રક્ષણ કરો. ચરણથી મસ્તક સુધી મારા શરીરનું સર્વત્ર રક્ષણ
કરો - મસ્તકથી ચરણ સુધી મારે સર્વત્પતી હેવી છે. ૧૫

-: इतिश्रुति :-

आपा प्रकारन्तु कवच, वाणीना भन्नगर्भवाणुं, ज्यने वहन
करनांतुं, त्रैलोक्य मोहन नामे दारिद्र्य-भयनो नाश करनांतुं छे.

१

साक्षात् सर्व रोगने हरनांतुं, सिद्धिने आपनांतुं, पापनो
नाश करनांतुं, साधकोने विद्या देनांतुं, उत्तम ऐसुं भूल विद्याभय
छे.

२

हमेशा परमार्थने आपनांतुं, भोग अने भोक्षना एक
कारणभूल हे देवी ! जे आ कवचनो पाठ करे छे ते विवादमां के
शत्रुना संकटमां, वाणीना भुजने बंध करीने विजयी थाय छे. आ
कवचनो पाठ करवाथी राजनो गुस्सो शांत थाय छे. ३-४

३

हे महेश्वरी ! जे भक्त श्मशानमां शत्रुओं नषावार पाठ करे
अने रविवारे भोजपत्र उपर शाहीथी कवचने लझे - तेने सिद्धि
प्राप्त थाय छे. ५

अष्टगंगधी के लाखी, धूप-दीपाइना अर्पण करवाथी
सुपर्ण गोलीने तेमां राखी यंत्र राजनी जेम पूजा करवी. ६

आ गुटिका भद्रास्पृष्पवाणी, उत्तम सरस्पतीने आपनारी,
लोकमां सर्व अर्थने साधनारी, अने ईच्छाप्रभाणोना इनने
आपनारी छे. ७

हे धशानी ! देवीनी आ उत्तम गुटिका जेने-तेने न आपवी,
आ कवच ए नक्की भूलविद्याभय छे. ८

विद्याने हेनांतुं लक्ष्मीना स्थानभूत, पुत्र-पोत्रने पद्मारनांतुं,
आयुष्य आपनांतुं, पुष्टि करनांतुं, लक्ष्मी करनांतुं अने यश
आपनांतुं आपा प्रकारन्तुं त्रैलोक्य मोहन नामपाणुं कवच छे - हे
देवी ! आ भन्नगर्भवाणुं कवच पोतानी योजिनी जेम गोपनीय
राख्युं.

(८-१०)

--: संपूर्ण :--

५३

अनुवाद

हे देवि ! त्रैलोक्य मोहन नामक दिव्य भोग और मोक्ष देनेवाले
सरस्वती के उत्तम कवच को मैं कहूँगा ! तु सुन । १

लोकमें यह मूलमंत्रमय, सिद्ध हो सके वैसा, अष्टसिद्धि
देनेवाला, सर्व प्रकारकी समृद्धि देनेवाला सर्व अंगवाला निश्चित
किया है। २

हे देवि ! मूल विद्याओं से मनोहर ऐसे इस कवचका पाठ करने

से या श्रवण करने से महापापोका नाश होता है । बड़े उत्पात शांत
होते हैं । जो कवच को धारण करके ब्रह्मा-विष्णु-महेश-इन्द्र-
यम-वरुण और कुबेर और दिशाओं के स्वामी बने । ३/४

ब्रह्मा विश्वका सर्जन करता है, विष्णु दैत्यका नाश करता है,
शिव विश्वका संहरण करता है । इन्द्र जयशील है । ५

दिशाओंके स्वामी दिग्पाल हुए स्वानुरुप आबादी के भोग
और मोक्षके कारणरूप त्रैलोक्य मोहन कवचको मैं कहूँगा । ६

सर्व विद्यामय, ब्रह्मविद्या के भंडार, उत्तम, त्रैलोक्य मोहन
ऐसे इस कवचकी प्रसिद्धि हुई है ।

मूलपाठ

विशेषत: अन्य में आरोपित करना = विनियोग । ऋषि कण्य
है, छंद विगट है, देवी - उत्तम सरस्वती है, इस कवचके श्री सरस्वती
देवता है, बीज हीम है, शक्ति ओम् है, कीलक (मंत्र प्रकाश) ऐम्
है । विनियोग तीन वर्गकी फल साधनामें हैं ।

ऋषि आदि न्यास :- मस्तक पे हाथ रखकर बोलना कण्व
ऋषिको नमस्कार, मुखपर हाथ रखना, विराट छंदको नमस्कार,
हृदय पे हाथ रखना देवी सरस्वतीको नमस्कार गुह्य भागपे हाथ
रखना, हीम बीजको नमस्कार, नाभि पर हाथ रखना, ॐ शक्तिको
नमस्कार करना, दोनों चरण पर हाथ रखना । ऐं कीलक को नमस्कार,
सर्व अंगों पर हाथ लगाते फ्रिराते बोलना - ग्रिवर्ग फल साधनमें
विनियोग को नमस्कार ।

सर्वकाल ओम् - ऐम् - हीम् - हीम् स्वरूपवाली वाणी मेरे
मस्तकका रक्षण करो । ओम्-हीम् रूपवाली सरस्वती देवी मेरे
कपोल प्रदेशका सदा रक्षण करो । १

ओम्-हीम् स्वरूपवाली देवी को भय देनेवाली दुर्गादेवी दोनों
भुकुटियोंका रक्षण करो । ओम्-हीम् रूपवाली सरस्वती देवी मेरे
मंगलादेवी दोनों आँखोंका रक्षण करो । २

ओम्-हीम् रूपवाली जगत्को भयकरनेवाली दोनों कण्वों का
रक्षण करो । ओम्-ऐम् ऐसी विद्याका वरदान देनेवाली विद्यादेवी
नासिका का रक्षण करो । ३

ओम्-हीम्-ऐम् रूपवाली भयनाशीनि वादेवी मुखका रक्षण
करो । अं-आं-इं-ई स्वरूपवाली त्रिदंतेश्वर द्वारा पूजिता दाँतोंका
रक्षण करो । ४

ऊं-ऊं-ऋं-ऋं-लूं-लूं-ऐं ऐं रूपा भारतीदेवी दोनों ह्रोठोंका
रक्षण करो । ओम्-आौम्-अं-अः रूपा नीलकंठकी गोदमें निवासिता
कंठ का रक्षण करो । ५

कं-खं-गं-धं-डं स्वरूपा, ईन्द्र द्वारा पूजिता दोनों स्कंधोंका
रक्षण करो। चं-छं-जं-झं-ञं ऐसी वक्षस्थलमें रही छाती का रक्षण
करो। ६

टं-ठं-डं-ढं-णं रूपा कुक्षी में बसनेवाली मेरी दोनों कुक्षियों
का रक्षण करो। तं-थं-हं-धं-नं स्वरूपा देवों द्वारा पूजिता मेरे दोनों
मध्यभाग का रक्षण करो। ७

यं-फं-वं-भं-मं- रूपा ब्रह्माके स्वामियो द्वारा पूजिता मेरी
नाभीका रक्षण करो यं-रं-लं-वं ऐसी नितंब (देव) को प्रिय
बोलनेवाली (प्रियंवदा) गुह्य भागका रक्षण करो। ८

शं-षं-सं-हं रूपा श्री बगला देवी कमरका रक्षण करो। कं-
क्षं ऐसी सर्वविद्यादात्री शिवादेवी दोनों जाँघका रक्षण करो। ९

लक्ष्मी द्वारा पूजिता सरस्वती देवी दोनों जंघा का रक्षण करो।
ओम्-हीम्-ऐं-हीम् रूपा चरण कमलमें बसनेवाली दोनों चरणोंका
रक्षण करो। १०

जो विभाग नामसे रहित और स्थानका किस्मरण किया हो वह
सर्वका मूल विद्यामयी उत्तम वागेशी देवी रक्षण करो। ११

पूर्वमें वामदेवी, अग्नि में वागेशी देवी, दक्षिण में सरस्वती
देवी, नैऋत्य दिशामें अनलप्रिया देवी मेरा रक्षण करो। १२

पश्चिममें वागीशा, वायव्यमें वेणामुखी, उत्तर में विद्यादेवी
तथा इशान दिशामें विद्याधरीदेवी मेरा रक्षण करो। १३

विष्णु जलतत्वसे और रूरभैरव (पशुमुखवाली एक देव
जाति) पृथ्वी से मेरा रक्षण करो। यमराज वायुसे और क्रोधेश(देव)
अग्नि से मेरा रक्षण करो। १४

उन्नत देव खडे रहने से, भीषण देव अग्रभाग से, मार्ग कि
मध्यमें कपाली देवी, और प्रवेश करने से संहारदेव मेरा रक्षण करो।
चरणसे मस्तक तक मेरे देहका सर्वत्र रक्षण करो मस्तक से चरण
तक मुझे सरस्वतीदेवी है।

फलश्रुति :

इस प्रकार का वाणी के मन्त्र-गर्भवाला कवच, जय-वाही
(वहन करनेवाला) वैलोक्य मोहन नामक द्वारिद्र्य-भय का नाशक
है। १

साक्षात् सर्वरोगहारी, सिद्धिदायक, पापनाशक, साधकोंको
विद्यादायक, उत्तम ऐसा मूल विद्यामय है। २

हंसेशा परमार्थ दायक भोग और भोक्षका एक कारणभूत, हे
देवि ! जो यह कवच का पाठ करते हैं वो विवादमें या शत्रुके संकटमें

बादीके मुखको बंद कर विजयी होता है। इस कवच पाठ से राजाका
कोप शांत होता है। ३-४

हे महेश्वरी जो भक्त स्पशानमें रात्रीको तीन बार पाठ करे और
इतवार को (रविवार को) भोजपत्र पर स्याहीसे कवचको लिखे
उसे सिद्ध प्राप्त होती है। ५

अष्टगांध व लाखसे धूप-दीपादि अर्पण करने से सुवर्णगुटिका
को उसमें रखकर यंत्रराज की तरह पूजा करे। ६

यह गुटिका महास्वरूपवाली उत्तम सरस्वती दात्री और लोकमें
सर्व अर्थको साधनेवाली और इच्छित फलोंको देनेवाली है। ७

हे ईशानी ! दिशा की देवी की यह उत्तम गुटिका ऐसे-वैसे
लोगों को नहीं देना, यह कवच नवकी मूलविद्यामय है।

विद्यादायक, लक्ष्मी के स्थानभूत, पुत्र- पौत्रादिकमें
वृद्धिकारक, आयुष्यदायक, पुष्टि कारक, यश प्राप्त कराने वाला
इस प्रकारका वैलोक्य प्रोहन नामक कवच है। हे देवि ! यह मंत्र
गर्भवाला कवच अपनी योगिकी तरह गोपनीय रखना !

। समाप्तम् ।

४४ श्री रारस्वत्यष्टकम् शतानीक उवाच

महामते ! महाप्राज्ञ ! सर्वशास्त्र-विशारद !

अक्षीण कर्मबन्धस्तु पुरुषो द्विजसत्तम !

मरणे यजपैज्ञाप्यं पञ्चभावमनुस्मरन् ।

परमपदमवाप्नोति तन्मे ब्रूहि महामुने !

॥१॥

॥२॥

शैनक उवाच

इदमेव महाराज ! पृष्ठवाँस्ते पितामहः ।

भीमं धर्मविदां श्रेष्ठ धर्मपुत्रो युधिष्ठिरः

॥३॥

युधिष्ठिर उवाच

पितामह ! महाप्राज्ञ ! सर्वशास्त्रविशारद ! ।

बृहस्पतिस्तुता देवी वागीशाय महात्मने ! ।

आन्तानं दर्शयामास सूर्यकोटि-समप्रभम्

सरस्वत्युवाच

वरं बृणीष्व भगवन् ! यते मनसि वर्तते ।

॥४॥

बृहस्पतिरुवाच		बृहस्पति बोल्यां :
यदि मे वरदा देवि ! दिव्यज्ञानं प्रयच्छ नः ॥५॥		हे हेवी ! जे मने परदान आपनारी छे (तो) अमोने दिव्यज्ञान तुं आप. ५
देव्युवाच		हेवी बोल्यां :
हन्त ते निर्मलं ज्ञानं कुमतिध्वंसकारकम् ।		जे पंडितो भक्तिथी आ स्तोत्र वडे मारी स्तुति करे छे. तेओ तुमति जो नाश करनारा निर्मल ज्ञानजे (मेलपशे.) ६
स्तोत्रेणाऽनेन ये भक्त्या मां स्तुवन्ति मनीषिणः ॥६॥		बृहस्पति बोल्यां :
बृहस्पतिरुवाच		जे उत्कृष्ट ज्ञान हेवोने पण्ठा दुर्लभ छे तेने मेलवे छे. पुरुष महामात्या (हेवी) नी छुपाथी हंमेशा प्राप्त करे छे. ७
लभते परमं ज्ञानं यत् सुरैरपि दुर्लभम् ।		सरस्वत्युवाच
प्राप्नोति पुरुषो नित्यं महामायाप्रसादतः ॥७॥		हंमेशा त्रिकात, पवित्र पथे उत्तम अद्वितीया अष्टकनो पाठ करे तेना कंठमां सदा (हुं) निपास करीश संशय न कर्यो. ८
सरस्वत्युवाच		-:- संपूर्ण :-
त्रिसन्ध्यं प्रयतो नित्यं पठेदष्टकमुत्तमम् ।		
तस्य कण्ठे सदा वासं करिष्यामि न संशयः ॥८॥		
इति श्रीपद्मपुराणे दिव्यज्ञानप्रदायकं सरस्वत्यष्टकं समाप्तम् ।		

५४

भाषान्तर

शतानीक बोल्या :

हे महामति ! महा प्राज्ञ, सर्व शास्त्र भां पारंगत ! हे उत्तम ब्राह्मण ! (आ) पुरुष, कर्मवंध नाश नहि पामेलो छे. १

जे भरणासभये पांच भावोनुं स्मरणा करतो जप करवा थोऽय (मंत्र) नो जप करे. ते परमपद (मोक्ष) ने प्राप्त करे छे. हे महामुनि ! ते कारणाथी मने तुं कहे. २

शोनक बोल्या :

हे महाराज ! तमारा पितामहे, धर्म जाणाराओभां श्रेष्ठ धर्मपुत्र युधिष्ठिरे भीष्म पितामहने पुछ्युं हतु. ३

युधिष्ठिर बोल्यां :

हे पितामह ! महाप्राज्ञ ! सर्व शास्त्रभां पारंगत ! महात्मन् ! वाणीना स्वामी भाटे बृहस्पति वडे हेवी स्तुति कराई छे. करोडो सूर्यनी प्रभावाणा पोताना स्वपुपने बतावयाभां आव्युं. ४

सरस्वती बोल्या :

हे भगवन् ! तमारा भनभां जे पण्ठा पर्ते छे, (ते) परदानने तुं मांग.

५५

अनुवाद

हे महामति ! महा प्राज्ञ ! सब शास्त्रों में पारंगत ! हे उत्तम ब्राह्मण ! (इस) पुरुष का कर्मबन्ध नष्ट नहीं हुआ है। १

जो मृत्यु समय के पाँच भावों का स्मरण करते हुए जप करने योग्य (मंत्र) का जाप करता है वह परमपद (मोक्ष) को प्राप्त करता है। हे महामुनि ! इस लिए तुम मुझसे कहो - २

हे महाराज ! आपके पितामह, धर्मजाननेवालों में श्रेष्ठ, धर्मपुत्र युधिष्ठिर ने भीष्म पितामह से यही पूछा था। ३

हे पितामह ! महाप्राज्ञ ! हे समस्त शास्त्रों में पारंगत ! बृहस्पति द्वारा स्तुति की गई है जिसकी, उस देवीने वाणी के स्वामी महात्मा को करोडो सूर्यों के तुल्य प्रभावाला अपना स्वरूप (आत्मा) दर्शाया (बताया) था। ४

सरस्वती ने कहा - हे भगवन् ! आपके मन में जोभी है सो वरदान पाँगिये।

बृहस्पति ने कहा - हे देवी ! यदि मुझे वर देनेवाली हो (तो) हमें दिव्यज्ञान दो ५

देवी ने कहा - जो पंडित भक्ति पूर्वक इस स्तोत्र के द्वारा मेरी स्तुति करते हैं वे कुमति का नाश करनेवाला निर्मल ज्ञान को (प्राप्त करेंगे।) ६

बृहस्पति ने कहा - जो उत्कृष्ट ज्ञान देवों को भी दुर्लभ है, उसे पाता है। - महामाया देवी की कृपा से पुरुष सदा प्राप्त करता है।

७

सरस्वती ने कहा - प्रति दिन पवित्रता के साथ जो इस श्रेष्ठ अष्टक का चिकाल पाठ करे उसके कंठ में मैं सदा वास करूँगी - इस में संशय नहीं करना।

८

। समाप्तम् ।

५५

। श्री सरस्वती स्तोत्रम् ।

श्री गणेशाय नमः ॥

भवति भवसमुद्रे को विपन्नीन्द्रिते त्वद्,
भगवति ! बद हिंस्यादैन्यदुःखादि हन्त्री ।
तव चरणसरोजे मुग्धभूंगोऽस्मि देवि !,
प्रखरदहनदधः संसृतिकिलन्नकार्यः ॥१॥

नियमितस्मृतस्तुपां चेतसा ध्यातुमिच्छन्,
मधुरवचनयुक्तो नामघोर्षकवृत्तिः ।
कथमपि भवत्वहौ शीतलिम्ना प्रसादात् ,
तव भवति भवामि प्रांगणे बद्धपाणि: ॥२॥

अलमिति जनशब्दवर्तितोऽपि प्रयत्नात्,
तव गुणगरिमाणं गातुमिच्छन्नतोऽहम् ।
प्रतिदिनकृतबुद्धिर्भक्तिरेषा भवत्याः,
सुचिरकृतविधाना मोक्षदात्री भवे ऽप्ते ॥३॥

यदि भर्वति प्रसादस्ते हि वा वज्रपातः,
तव पदममलान्मे का गति वर्ततेऽन्या ।
भवपतितजनानाम् जीवनं ते तु भक्तिः,
शरणगतमुखात्मानंददिव्यप्रकाशा ॥४॥

वितर मयि विचारं धैर्यपूर्णं थामां च,
सुजनसहितवासं सर्वदा शुद्धशीलम् ।
जगदनुभवमायामोहितं नास्तु चेतः,
सततविमलप्रज्ञां देहि मे मोक्षमार्गे ॥५॥

विहितविविधशब्दवर्णिता शुभ्रवर्णा,
श्रवणमधुरनादधीर्षिता मञ्जुवीणा ।
धवलवसनशोभा वर्तते दिव्यवेषे,
व्यसनकृतविवर्ता पातु मां शारदा सा ॥६॥

त्रिपलमर्पितप्रकाशं गांरवं सद्गुणानाम्,

वितरतु निजभक्ते सर्वविद्यावितानम् ।

सकलसुरसमाजे सान्त्विकं स्तुपमस्या:,
भवतु भवभयान्मे भोचनं ध्यानयोगे ॥७॥

कलिमलपतितानां पावनी जाह्नवी सा,
भवभयदुरितानाम् नाशनं रामनाम् ।

वरदविवृधमुख्यः स्याद्रिधाता तथापि,
तव भवति महिमा ज्ञानदाने न तुल्या: ॥८॥

सहजमूदुलभावो वर्तते देवतानाम्,
स्तवनवचनतुष्टो को न प्रीतो भवेच्च ।

इयमधिककृपायै स्वामिनी मे तु वाचाम्,
स्वयमपि मम शब्दै व्याहेरत् स्तोत्रमेतत् ॥९॥

ललितधवलपक्षो वाहनं हंसपक्ष,
तरलवरमनोज्ञा हस्तविन्यस्तवीणा ।
करधृतजपमाला वामहस्तस्थवेदा,
ललितमधुररूपा पातु मां शारदा सा ॥१०॥

मुखकर-मूदु-हस्त-स्पर्श-संबोधितात्मा,
सकलसुजनसंघीरात्मविज्ञानहेतोः ।

सदयकृतकटाक्षीः हृष्टरोमाश्चिताङ्गः,
गुरुजनसुरवृद्धाश्चासितस्त्वां नमामि ॥११॥

इह खलु विविधैर्यज्ञीयते भाग्यमास्ते,
क्षणिकमुखदमन्ते नष्टप्राणं भवेतत् ।
तव भवति प्रसादो ज्ञानविज्ञानपूर्णः,
परमचिरसुखाय प्राप्यते येन सर्गः ॥१२॥

कृतनवविधभक्तिः स्तूपसे सर्वदा त्वम्,
त्वदितरविषयेषु प्रेरितं नास्तु चेतः ।
भवतु जनहितार्थं शारदीयस्तवो मे,
पठनपरजनेभ्यो मुक्तिकल्याणहेतुः ॥१३॥

कृतसमुचितकार्यस्तोषिताप्तो विरक्तः,
निजकुलजसेवां शांतिपूर्णा समाप्ति ।
समुदितस्थिरबुद्धिस्त्वत्पदं प्राप्नुमिच्छत्,
युनरपि भवत्वहौ दह्यमानो न भक्तः ॥१४॥

भगवति तव स्तोत्रमस्तु सर्वं समक्षम्,
यदि किमपि सदाऽषं वर्णयते क्षम्यतां तत् ।
तव चरणविनीतस्तत्वमेकं हि जाने,
न हि त्यजसि प्रसन्ना भक्तपार्तं कदापि ॥१५॥

इति श्रीअनंतसुत श्रीदिवाकरविरचितं
सरस्वतीस्तोत्रं संपूर्णम् ॥

૪૫

ભાષાન્તર

હે દીનતા, દુઃખ પગેરેલો નાશ કરનારી ! હે ભગવતી ! કહે, તારા વિના ભવસમુક્રમાં વિપત્તિઓને કોણ દૂર કરે હે દેવી ! સંસારથી આર્દ્ર (ભીજાયેલા) શરીરવાળો (તેમજ) અતિ ઉચ્ચ દાહથી બળેલો (દાઝેલો) હું તારા ચરણ કમળમાં મુગ્ધ બળેલ અમર છું.

૧

હે આપ (આદરણીથ દેવી) ! નિયમિતપણે સ્મરાયેલા રૂપવાળી, (તને) ચિત્રદ્વારા દ્વારાન કરવાની ઈરછા કરતો, મધુર વચનવાળો, (તારા) નામના ધોખનાદની એક માત્ર પ્રવૃત્તિવાળી, કે મેચ કરીને સંસારના અભિમાં (સંસારદાવાનલમાં) તારી હૃપાથી, શીતળતાર્થી (તારે) આંગણે હાથ જોડીને (હું) ઉભો છું.

૨

‘બસ (હવે)’એ લોકોના શબ્દોથી (વચનોથી) પ્રયત્નપૂર્વક વારેલો (હોવા) છતાં તારા શુણોની ગરિમાને ગાવાની ઈરછા કરતો હું (તને) નમેલો છું. લાંબા સમયથી રચેલા વિધાન (કાર્યક્રમ)વાળી, પ્રતિદિન કરાયેલ વૃદ્ધિવાળી આપની આ ભક્તિ મને મોક્ષદાયક થાય.

૩

તારી હૃપા થાય કે ભલે (નિશ્ચે) વજપાત થાય; તારા ચરણકમળ વિના મારી કઈ બીજી ગતિ થાય ? શરણામાં આપેલા (મનુષ્ય)ના મુખ વિચે આત્માનંદના દિવ્યપ્રકાશરૂપ તારી ભક્તિ જ સંસારમાં પડેલા લોકોનું જુયન છે.

૪

મને ધીરજથુયુક્ત વિચાર, ક્ષમા અને નિર્મળ ચરિત્રવાળો સજજનોનો સંગ સદાય આપો. (મારું) ચિત્ત કથારેય જગતના અનુભવની માયાર્થી વિમોહિત ન થાય. મને મોક્ષમાર્ગમાં નિરંતર શુદ્ધ બૃદ્ધિ આપો.

૫

હે દિવ્ય દેખવાળી ! રચાયેલા વિવિધ શબ્દોથી વહિત, ઉજ્જવળ વર્ણવાળી, કર્ણમધુર દ્વારા ઉદ્ઘોષિત, મંજૂલ (કર્ણપ્રિય દવનિવાળી), વીણા ધારણ કરનારી, ઉજળાં પસ્તોની શોભાવાળી છો. તે શારદાદેવી સંકટોથી રચિત વિકાર્થી મને બચાવે.

૬

(તે દેવી) પોતાના ભક્તને નિર્મળ બૃદ્ધિનો પ્રકાશ કરનાર અને સદગુણોના જોરદરપૂર સર્વવિદ્યાનો વિસ્તાર પ્રદાન કરે. સધળા દેવોનાં સમુદ્દ્રાયમાં (પણ) આનું (દેવીનું) (જે) સાત્યિક રૂપ (છે તે) દ્વારાન્યોગ વખતે મને સંસારના ભયમાંથી બચાવનાર (મુક્ત કરનાર) થાય.

૭

કલિયુગના દોષમાં પડેલાઓને પવિત્ર કરનારી તે ગંગા (છે.), સંસારના ભયરૂપ અનિષ્ટોનો નાશ કરનાર સામનામ, (અને) પરદાપનાર દેવોમાં મુખ્ય એવા બ્રહ્મા હોય તો પણ (તે સધળા) જ્ઞાનદાનના વિષયમાં તારા સમાન થઈ શકતા નથી.

૮

દેવોનો સાહજિક કોમળ રૂપભાવ હોય છે. અને સ્તુતિના

વચનથી તુષ્ટ થયેલો કોણ પ્રસન્ન નથી થતો ? વાણીઓની સ્ત્રામિની આ (દેવી)નો મારા માટે અધિક હૃપાકારી જ છે, જે પોતે પણ મારા શબ્દોથી આ સ્તોત્રને ભણે છે.

૯

સુંદર શ્રેત પાંખવાળો હંસપક્ષી (જેનું) વાહન (છે એવી), આર્દ્ર દ્વારાની મનોહર, હાથમાં રામેલ વીણાવાળી, હાથમાં ઘરેલ જ્પમાળાવાળી, ડાબા હાથમાં રહેલ વેદીવાળી, સુંદર મધુર રૂપવાળી તે શારદા મારી રક્ષા કરે.

૧૦

આત્મજ્ઞાન માટે, દાયારુક્ત દષ્ટિપાતોવાળા સધળા સજજાન સમુદ્રાયો દ્વારા સુખકારી કોમળ હસ્તસ્પર્શ થી જગૃતકરાયેલા આત્માવાળો, હર્ષિત - રોમાંચિત અંગોવાળો, ગુરુજન, દેવો અને પુષ્પોક્તારા આશ્રાસિત થયેલો હું તને નભું છું.

૧૧

અહીં (સંસારમાં) વિવિધજનો દ્વારા જે કંઈ આપવામાં આવે છે તે ખરેખર ભાગ્ય છે તે સંદિક સુખ આપનારું અંતે નષ્ટપ્રાય થઈ જાય છે. જેનાથી મુક્તિ પ્રાપ્ત થાય છે (તે) તારી જ્ઞાન-વિજ્ઞાન-પૂર્ણ હૃપા શારૂપત પરમસુખને માટે થાય છે.

૧૨

કરાયેલી નવવિદ્ય (નવધા) ભક્તિવાળી તું સદાય સ્તવાય છે. તારા સિવાયનાં બીજા વિષયોમાં ચિત્ત પ્રેરિત ન થાઓ. પઠનમાં લીન લોકો માટે મુક્તિ અને કલ્યાણના કારણરૂપ મારું સારસ્પત સ્તવન જન હિતને માટે થાયો.

૧૩

શાંતિપૂર્ણ એવી પોતાના કુલજનોની સેવાને પૂરી કરીને, કરેલા ખૂબ ઉચ્ચિત કાર્યવાળો, સંતુષ્ટ અને આસક્તામ એવો ધોરાગી, તારા પદજે મેળવવાની ઈરછા કરતો સારી રીતે ઉદ્દિત થયેલ સ્થિરબૃદ્ધિવાળો ભક્ત સંસારાભિમાં ફરી કયોરથ દાહ પામતો બનતો નથી (દાહ પામતો નથી)

૧૪

હે ભગવતી ! તારું આ સધણું સ્તોત્ર (તારી સામે) સમક્ષ છે. જો કંઈ દોષથુયુક્ત પર્ણવિધાર્માં આવે છે (તો) તેને ક્ષમા આપ, તારા ચરણામાં વિનયશીલ (એવો હું) એક જ તત્ત્વને જાણું છું (કે) પ્રસન્ન થયેલી (તું) દુઃખી ભક્તને કથારેય ત્વયજીતી નથી.

૧૫

- સંપૂર્ણ :-

૪૬

અનુવાદ

હે દીનતા દુઃખ આદિ કા નાશ કરનેવાલી ! હે ભગવતિ ! કહો ! તુસ્થારે બિના ભવસમુદ્ર મેં વિપત્તિયો કો કૌન દૂર કરે ? હે દેવી ! સંસાર સે આર્દ્ર (ભીગેહુએ) શરીરવાલા એવું અતિ ઉગ્ર દાહ સે જલા હુઆ મેં તુસ્થારે ચરણ કમળ પર સુધ્ય બના હુઆ ભ્રમર હું।

૧૬

(હે આદરણીય દેવી !) નિયમિત રૂપ સે સ્ત્રમણ કિયે ગયે રૂપવાલી ! (તુસ્થે) ચિત્ત સે ધ્યાન ધરને કી ઇચ્છા રહેનેવાલા મધુર વચનવાલા, (તુસ્થારે) નામ કે ઘોષનાદ કી એકમાત્ર પ્રવૃત્તિ કરનેવાલા, કિસી ભી તરહ સે સંસાર કી અમિ (મેસાર દાવાનાલ) મે તુસ્થારી કૃપા સે અતિશય શીતલતા કે સાથ (તુસ્થારે) આંગન મે

हाथ जोड़ कर (मैं) खड़ा हूँ।

२

'बस (अव)' लोगों के इन शब्दों से प्रयत्नपूर्वक मना किये जाने पर भी तुम्हारी गुण-गरिमा के गान की डच्छा करता हुआ मैं तुम्हें प्रणात (झुका हुआ) हूँ। दीर्घ कालसे बने हुए विधान (कार्यक्रम) वाली, प्रतिदिन बुद्धिंगत यह तुम्हारी भक्ति मुझे मोक्ष-दायिनी बने।

३

चाहे तुम्हारी कृपा हो चाहे (अवश्य) बज्जपात हो, तुम्हारे चरण कमलों के सिवा मेरी और कोई नहीं गति है ? शरण में आये हुए (मनुष्य) के मुख में आत्मानन्द के प्रकाशस्वरूप तुम्हारी भक्ति ही मंसार में गिरहुए लोगों का जीवन (प्राण) है।

४

मुझे हमेशा धर्ययुक्त विचार, क्षमा और निर्मल चरित्र वाले सज्जनों का संग दो। (मेरा) चित्त कभी भी जगत के अनुभव की माया में विमोहित न बने, मोक्षमार्ग में मुझे सतत शुद्ध बुद्धि दो।

५

हे दिव्य वेषवाली ! (आप) सुयोग (समीरीन) विविध शब्दों द्वारा वर्णित, उज्ज्वल वर्णवाली, कर्ण-मधुर ध्वनि से उद्घोषित, मंजुल (कर्णप्रिय ध्वनियुक्त) वीणा धारिणी ! उज्ज्वल वस्त्रोंकी शोभावाली (है !) वे शारदा देवी, विपत्तियों से यने हुए विकारों से मेरी रक्षा करे। बचाए।

६

(वह देवी) अपने भक्त को निर्मल बुद्धि के प्रकाशरूप, सदगुणों के गोरव रूप, सब विद्या का विस्तार प्रदान करे, सब देवों के समुदाय में इस (देवी) का (जो) सात्त्विक रूप (है, सो) ध्यान योग के समय संसार के भय से मेरा रक्षक (मुक्त करनेवाली) हो।

७

वह कलियुग के दोषों में पड़े हुओं को पवित्र करनेवाली गंगा है, वह संसार के भयरूप अनिष्टों को नष्ट करनेवाला राम नाम है, और वरदान देनेवाले देवों में मुख्य ब्रह्मा हो तो भी वे सब ज्ञानदान में (महिमा से) हे देवी ! तुम्हारे वराबर नहीं है।

८

देवों का स्वभाव सहज-कोमल होता है और स्तुति (प्रशंसा) के शब्दों से तुष्ट होकर कौन प्रसन्न नहीं होता ? वाणिया की स्वामिनी यह (देवी) तो मेरे लिए अधिक कृपा कारिणी ही है, जो स्वयं भी इस मतोंत्र को मेरे शब्दों से पढ़ती है।

९

सुन्दरश्वेत पंखोवाला हंस-पक्षी जिसका वाहन है आद्वध्वनि से मनोहर वीणा जिस के हाथ में धारण की हुई है, जिसके हाथ में जपमाला है, वाये हाथ में वेद है, वह मधुर सुन्दररूपवाली शारदा मेरी रक्षा करे।

१०

आत्मज्ञान के लिए, दयामुक्त हृषिपातवाले सब सज्जन-समूहों द्वारा सुखकर कोमल हस्तस्पर्श से जाग्रत किये गये आत्मावाला, हर्षित - रोमांचित अंगोवाला, गुरुजन, देवों और बुद्धों द्वाग आश्वासित ऐसा मैं तुम्हें नमस्कार करता हूँ।

११

यहाँ (इस लोक में) विविध जनों द्वारा जो कुछ दिया जाता है सो सचमुच भाग्य ही है। वह क्षणिक सुख देनेवाला अन्त में न प्राप्त ही हो जाता है। जिससे मुक्ति प्राप्त होती है गोंतरी ज्ञान विज्ञानपूर्ण कृपा शाश्वत सुख का कारण होती है।

१२

नवथा - जो प्रकारसे भक्ति की गई ऐसी तुम सदा सराही जाती हो - तुम्हारी सदा स्तुति की जाती है। तुम्हारे सिवा अन्य किसी विषयमें (मेरा) विज्ञ प्रेरित न हो। पठन में लीन लोगों के लिए मुक्ति और कल्याण का कारण रवरूप मेरा सारवत स्तवन जनहित के लिए हो।

१३

अपने कुलजनों की शांतिपूर्ण सेवा पूरी करके, बहुत उत्तिर कार्य किया हुआ, सन्तुष्ट और आम ऐसा वेरामी, तुम्हारे पद को पाने का इच्छुक, भली भाँति उदित स्थिर बुद्धिवाला भक्त, संसारान्ति में पुनः कभी नहीं जलता।

१४

हे भगवती ! तुम्हारा यह समस्त स्तोत्र (तुम्हारे आगे) समक्ष हो। यदि कुछ दोषयुक्त वर्णन किया गया हो तो उसे क्षमा करो। तुम्हारे चरणों में विनयशील (विनीत) मैं एक ही तत्त्व जानता हूँ कि तुम प्रसन्न होकर कभी दुःखी भक्त का त्याग नहीं करती।

१५

। सम्पूर्णम् ।

५६ श्री वीणापाणि स्तुतिः

शरणं करवाणि शर्मदं ते चरणं वाणि चराचरोपजीव्यम् ।

करुणामसृणैः कटाक्षपातैः कुरु मामस्ब कृतार्थसार्थवाहम् ॥१॥

आशासुराशी भवद्वगवल्ली, भासैव दासीकृतदुर्धसिन्धुम् ।

मन्दस्मितै रिन्दितशारदेन्दुं, वन्देऽरविन्दासना सुन्दरि ! त्वाम् ॥२॥

वचांसि वाचस्पतिमत्सरेण साराणि लब्धुं ग्रहमण्डलीव
मुक्ताक्षसूत्रत्वमुपैति यस्याः सा सप्रसादाऽस्तु सरस्वती वः ॥३॥

ज्योतिस्तमोहरमलोचनगोचरं तजिह्नादुरामरदरसं मधुनः प्रवाहम् ।
द्रे पुलकबन्धि परं प्रपद्ये सारस्वतं किमपि कामदुयं रहस्यम् ॥४॥

या कुन्देन्दुतुषारहार ध्वला या शुभ्रवस्त्रावृता,
या वीणावरदण्डमण्डित करा या श्वेत पद्मासना ।

या ब्रह्माच्युतशंकरप्रभृतिभि देवैः सदा वन्दिता,
सा भां पातु सरस्वती भगवती निःशेषजाङ्गापहा ॥५॥

। सम्पूर्णम् ।

૫૬

ભાષાન્તર

હે માતા ! હાલતા ચાલતા અને સ્થિરજીવોને આધારરૂપ, સુખને આપનારા તારા ચરણનું અમે શરણ લઈએ છીએ. કરુણાથી કોમળ કટાક્ષાદઘિઠઓ વડે મને ઝૂટાથોમાં સાર્થવાહ (મુખ્ય ધનિક) તું બનાવ.

દિશાઓમાં એકનિત થતી અંગરૂપી વેલની કાંતિથી જ કીરતસમુદ્રને જેણો દાસ બનાવ્યો છે તેવી, મંદ સિમતો વડે શરદાતુના ચંક્રની કાંતિને તિરસ્કાર કરેલી, હે કમળના આસન ઉપર રહેલી સુંદરી ! તને હું નમસ્કાર કરું છું.

બૃહસ્પતિની દીખથી સારભૂત વચ્ચનોને પ્રાપ્ત કરવા માટે નવથ્રહોનું મંડળ આણો જેણી મોતીની માળાંથે બની ગયું છે. તે સરસ્વતી તમારું સુહૃપા કરનારી થાઓ.

અંધકારને દૂર કરનાર અલોચન વિષયક જે જ્યોતિ તે, જીભથી દુર્લભ (અપ્રાપ્ય) એવો મધ્ય (અમૃત) નો પ્રવાહ. અને રોમાંચથી પર (ઉત્કૃષ્ટ) એવા સરસ્વતી સંબંધી કોઈ વિલક્ષણ, ઈચ્છિત વસ્તુ આપનાર પરમ રહસ્યના રાણે હું જાઉં છું.

જે કુંદ (એક પ્રકારનો મોગરો)ના પુષ્પ ચંદ્ર બરફ અને હાર સમાન શૈત છે, જેણો શૈત વસ્ત્ર ધારણ કર્યા છે, જેણા હસ્ત ઉત્તમ વીણાંથી દંડથી સુશોભિત છે, જે શૈત કમળના આસન ઉપર વિરાજમાન છે, જે બ્રહ્મા-વિષ્ણુ-મહેશ વિગેરે હેવો વડે હંમેશા વંદન કરાયેલી છે, તે સર્વ પ્રકારના અજ્ઞાનનું હરણ કરનારી સરસ્વતી દેવી મારું રક્ષણ કરો.

-: સંપૂર્ણ :-

૫૭

અનુવાદ

હે માતા ! ચલતે ફિરતે (હલન-ચલન કરતે) ઔર સ્થિર જીવોકો આધારરૂપ એવું સુખદાયક તેરે ચરણ કા હમ શરણ લેતે હૈનું। કરુણાસભર કોમળ કટાક્ષ દ્રષ્ટિયો દ્વારા તુસુરો, કૃતાથો મેં સાર્થવાહ (મુખ્ય ધનિક) બના.

દિશાઓમાં એકનિત (ઇકઢ્રી) હોતી અંગરૂપ વલ્લીકી કાંતિ મેં હી કીરતસમુદ્રકો જિસને દાસ બનાયા હૈ, વૈસી મંદ સ્મિત દ્વારા શારદંદ્ર કી કાંતિકો તિરસ્કૃત કરતી હુઈ, હે કમલાસનસ્થિત સુંદરી, તુર્ઝે મેં નમસ્કાર કરતા હું।

બૃહસ્પતિકી ઇર્ષાસે સારભૂત વચ્ચનો કો પ્રાપ્ત કરને કે લિયે

નવગ્રહોકા મંડળ, માનોકી મોતીની માલારૂપ બન ગયા હૈ, વહ સરસ્વતી હમ પર સુકૃપા કરે।

અંધકાર કો દૂર કરનેવાલે અગોચર વિષયક જો જ્યોતિ વહ જિહ્વા દ્વારા દુર્લભ (અપ્રાપ્ય) એસા મધ્ય (અમૃત)કા પ્રવાહ હૈ। રોમાંચ સે પર (ઉત્કૃષ્ટ) એસા સરસ્વતી સંબંધી કિસી વિલક્ષણ, ઈચ્છિત પદાર્થદાયક પરમ રહસ્ય કે શરણમે મેં જાતા હું।

જો કુંદકા પુષ્પ, ચન્દ્ર, બર્ફ એવાં હાર સદ્ગ્રસ્થ શેત હૈ, જિસને શૈતવસ્ત્ર ધારણ કિયા હૈ, જિસકે હસ્ત ઉત્તમ વીણારૂપી દણ્ડ સે સુશોભિત હૈ, જો શૈત કમળકે આસનપર વિરાજમાન હૈ, જો બ્રહ્મા-વિષ્ણુ-મહેશાદિ દેવોસે સદા વંદનીય હૈ, વો સભી પ્રકારકા અજાન હરણ કરનેવાલી સરસ્વતી દેવી મેરા રક્ષણ કરો।

। સમૂર્ણમ् ।

૫૭

શ્રી સરસ્વતી સ્તોત્રમ्

યા કુન્દેનુતુષારહારધબલા યા શુભ્રવસ્ત્રાવૃતા,
યા વીણાવરદ્દણમણિતકરા યા શૈતપદ્માસના ।
યા બ્રહ્માચ્યુતશઙ્કૃપ્રભૂતિભિ દેવૈ: સદા વન્દિતા,
સા માં પાતુ સરસ્વતી ભગવતી નિઃશેષજાઙ્ગાપહા ॥૧॥

આશાસુરાશી ભવદ્ગ્રવલ્લી ભાસેવ દાસીકૃત દુષ્ટ સિન્ધુમ् ।
મન્દસ્મિતૈર્નિન્દિત શારદેનું વન્દેરવિન્દાસન સુન્દરિ ! ત્વમ् ॥૧૨॥

શારદા શારદાસ્થોજ વદના વદનામ્બુજે ।
સર્વદા સર્વદાસ્માકે સત્ત્રિધિં સત્ત્રિધિં ક્રિયાત् ॥૧૩॥

સરરવતીં ચ તાં નીમિ વાગધિષ્ટાતુ દેવતામ् ।
દેવતં પ્રતિપદ્યન્તે યદનુપ્રહતો જના: ॥૧૪॥

પાતુ નો નિકશગ્રાવા મતિહેમ્ન: સરસ્વતી ।
પ્રાજેતરપરિચ્છેદ વચ્ચસૈવ કરોતિ યા ॥૧૫॥

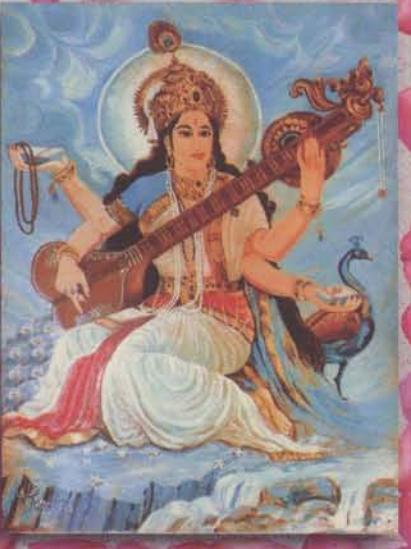
શુક્લાં બ્રહ્મવિચારસાર પરમા માદ્યાં જગદ્વ્યાપિનીં,
વીણા પુસ્તકધારિણીમધ્યદાં જાઇયાન્ધકારાડપહામ् ।
હસ્તે સ્ફાટિક માલિકાં વિદ્ધતીં પદ્માસને સંસ્થિતાં,
વન્દે તાં પરમેશ્વરીં ભગવતીં બુદ્ધિપ્રદાં શારદામ् ॥૧૬॥

વીણાધરે વિપુલમહ્નલદાન શીલે ભક્તાતિનાશનિ વિરજ્ઞાહીશવન્દો
કીતિંપ્રદેઽખિલમનોરથદેમહાહેં વિદ્યાપ્રદાયિનિસરસ્વતિ ! નીમિ નિત્યમ्
॥૧૭॥

શૈતાબ્જપૂર્ણ વિમલાસનં સંસ્થિતે હે, શૈતામ્બરાવૃતમનોહરમદ્ધુગાતે ।

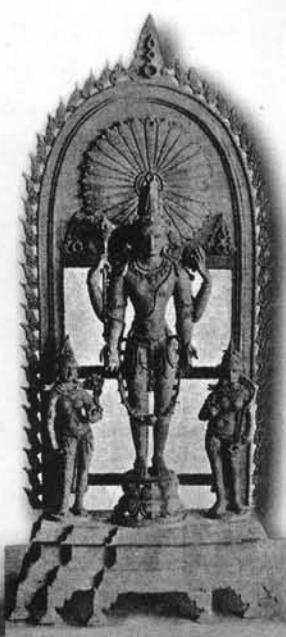

वासिनि रथमध्याश्रयोगतिवृद्धादेवं पदेषु ।
नमस्तुहा वीराणपक्षभाग्यी २ मरुत्युः प्रमद
न इग्नानाम् रस्ती ३ प्रथमनारतीनामा । हिनो
मग्ना मेष्टो एवं मेल क्षयमाप्ता ५ वृष्टि वाहिकी
५ नवमं चिंतारदो ६ उत्तमाम् भवति परिणी १०
१० ८ द्वारा नवाद्वाराम् ऋणादात्र मवचर्ट
तत् ११ १२ प्रसादितुमामि तारकाश्च १३ एवे
उत्तमादात्राम् । अब्देवेदि परमां समनव
सुत्तमादात्राम् । वासिनि वृद्धादेवं पदेषु । वासिनि वृद्ध
त ऋणादात्राम् । वासिनि वृद्धादेवं पदेषु ॥ १४ ॥

श्री सरस्वती देवीना
विविध भुद्राभां नयन रम्य पांच झोटाओ
Private & Personal Use Only

શ્રી સરસ્વતી હેવીના પ્રાચીન શિલ્પો

उद्यमनोजसितपङ्कजमङ्गुलाम्ये विद्याप्रदायिनि सरस्वति ! नौमि नित्यम्

॥१॥

मातस्त्वदीयपङ्कजभक्तिमुक्ता, येत्वां भजन्ति निखिलाम परान्विहाय।
ते निर्जरत्वमिह यान्ति कलेवरेण भू वह्निवायुगगनाम्बुविनिर्मितेन

॥२॥

मोहन्धकारभरिते हृदये मदीये मातः सदैव कुरु वासमुदारभावे ।
स्वीयाखिलावयवनिर्मलसुप्रभाष्मः, शीघ्रं विनाशय मनोगतमन्धकारम्

॥३॥

ब्रह्माजपत्सूजति पालयतीन्दिरेशः, शम्भुविनाशयति देवि ! तव प्रभावैः ।
न स्यात् कृपायदि तवप्रकटप्रभावे न स्युः कथञ्चिदपि ते निजकार्यदक्षाः

॥४॥

लक्ष्मी मेधा धरा पुष्टि गौरी तुष्टि प्रभा धृतिः ।
एताभिः पाहि तनुभिरष्टाभिः भौं सरस्वति !

॥५॥

सरस्वत्यै नमो नित्यं भद्रकाल्यै नमो नमः ।
वेदवेदान्तवेदार्जं विद्यास्थानेभ्य एव च

॥६॥

सरस्वति महाभागे विद्ये कमललोचने ।
विद्यारूपे विशालाक्षि ! विद्यां देहि नमोऽस्तु ते

॥७॥

यदक्षरं पदं भ्रष्टं मात्राहीनं च यद् भवेत् ।
तत्सर्वं क्षम्यतां देवि ! प्रसीद परमेश्वरि

॥८॥

५७

भाषान्तर

જे कुंद (ऐकप्रकारनो भोगरो)ना पुष्प चंद्र जरह अने हार
समान श्रेत हे, જેણો શ્રेत पस्त्र धारणा કર्या છે, જેના હस्त ઉત्तम
વीणाइपी ઈંધी સુશોभित છે જે શ્રेत કમળના આસન ઉપર
વિરાજમાન છે. જે બ્રહ્મા-વિષણુ-મહેશ વિગેરે દેવો વડે હંમેશા
વંદન કરાયેલી છે તે સર્વ પ્રકારના અજાનનું હરણ કરનારી
સરસ્વતી દેવી મારું રક્ષણ કરો.

अમારું રક્ષણ કરે.

५

श્રેતરपવाणी બ્રહ્મવિચારના પરમસારદ્વાપ, પ્રથમ,
જગ્હાપ્યાપિની, હાથમાં વીણા અને પુસ્તક ધારણા કરેલી,
અભયને આપનારી, અજાનનું અંદકારને હૂર કરનારી, હાથમાં
સ્કુટિકની માળાને ધારણા કરનારી, પદ્માસનમાં સારી રીતે સ્થિર
રહેલી, પરમેશ્વરી, ભગવતી બુદ્ધિપ્રદાન કરનારી તે શારદાને હું
વંદન કરું છું.

६

જેણો વીણા ધારણા કરી છે, અપાર માંગલ્યનું દાન કરવું એ
જેનો સ્વભાવ છે, ભક્તોનાં દુઃખોનો જે નાશ કરે છે, બ્રહ્મા, વિષણુ
અને મહેશ જેને વંદન કરે છે યથપ્રદાન કરનાર છે, સર્વ મનોરથ
સિદ્ધ કરનાર છે એણે પૂજનીય છે તેવી વિદ્યા પ્રદાયિની
(આપનારી) સરસ્વતીને હું નિત્ય નમન કરું છું.

७

શ્રેત કમળોથી પૂર્ણ વિભલ (નિર્ભલ) આસન ઉપર
વિરાજમાન, શ્રેતપસ્ત્રોથી ઢંકાયેલા સુંદર દેહવાળી, ખીલેલા
મનોહર શ્રેત કમળ સમાન મંજૂસ મુખવાળી અને વિદ્યા પ્રદાન
કરનારી હે સરસ્વતી ! તને હું નિત્ય નમન કરું છું.

८

હે માતા ! તારા ચરણાકમળની ભક્તિથી યુક્ત જે (ભક્તો)
અન્ય સર્વ છોડીને તારું ભજન કરે છે તે આ પૃથ્વી-અભિ-વાયુ-
આકાશ તેમજ જળથી બનેલા (મનુષ્ય) શરીરથી જ (અર્થાત् આ
લોકમાંજ) દેવત્પને પ્રાસ કરે છે

९

હે ઉદાર બુદ્ધિવાળી માતા ! મોહિપી અંદકારથી ભરેલાં ભારા
હૃદયમાં હંમેશા નિયાસ કર અને તારા સર્વ અંગોની નિર્ભળ કાંતિથી
ભારા મનમાં રહેલ અંદકારનો શીધ (જલ્દીથી) વિનાશ કર. ૧૦

હે દેવી ! તારા પ્રભાવથી જ બ્રહ્મા જગતનું સર્જન કરે છે
ઈન્દ્રિય (અર્થાત् લક્ષ્મી) પતિ વિષણુ (જગતનું) પાસન કરે છે
અને શિવજી (જગતનો) સંછાર કરે છે પ્રગટપ્રભાવપાળી હે
(માતા) જો તારી કૃપા ન હોય તો કચારેચ પણ તે (બ્રહ્માદિ)
પોતાના કાર્યો કરવા માટેનું સામર્થ્ય ન દાખલી શકે. ૧૧

હે સરસ્વતી ! લક્ષ્મી, મેધા, ધરા, પુષ્ટિ, ગૌરી, તુષ્ટિ, પ્રભા
અને ધૃતિ આ આઠ ઝોથી તું મારી રક્ષણ કર. ૧૨

૧૨

સરસ્વતીને નિત્ય નમસ્કાર છે, ભક્તાળીને વારંવાર
નમસ્કાર છે તેમજ વેદ-વેદાત-વેદાંગ વિદ્યાનાં સ્થાનોને પણ
(નમસ્કાર) છે. ૧૩

હે સરસ્વતી ! હે મહાભાગ્યપતી ! હે વિદ્યા ! હે કમલ લોચના !
હે વિદ્યાઇપણી ! હે વિશાળ નેત્રવાળી ! તને નમસ્કાર, તું મને
વિદ્યા પ્રદાન કર. ૧૪

૧૪

હે દેવી ! જે અક્ષર-પદ અથવા માત્રામાં ક્ષતિ થઈ હોય તે
સર્વને ક્ષમા કર. હે પરમેશ્વરી ! તું પ્રસન્ન રહે. ૧૫

૧૫

શ્રી સરસ્વતી સ્તોત્ર સંપૂર્ણ.

अनुवाद

जिस कुंद (एक प्रकार का मोगरा) के पुष्प चंद्र वरफ और हार समान श्वेत है, जिसने श्वेत वस्त्र धारण किए है, जिसके बाजु उत्तम वीणा के रूप में दंड से सुशोभित है, जो श्वेत कमल के ऊपर बिराजमान है, जो ब्रह्मा-विष्णु-महेश वगेरह द्वारा हमेशा वंदित है, जो सर्वप्रकार के अज्ञानता का हरण करनेवाली देवी सरस्वती देवी मेरा रक्षण करो। १.

दिशाओं में पुंजीभूत हुई अपनी देहतता की आभा से क्षीर समुद्र को दास बनानेवाली, मंद मुस्कान से वसंत ऋतु के चंद्र का तिरस्कार करनेवाली है कमलासना सुंदरी ! मैं तुझे नमस्कार करता हू। २.

वसंत ऋतु के कमल समान मुखवाली सभी (मनोकामना) प्रदान करनेवाली शारदा (देवी) सर्व संपत्ति सहित सदा हमारे मुखकमल में निवास करो। ३.

वाणी की अधिष्ठात्री देवी सरस्वती जिनके अनुग्रह (उपकार) से भक्तों को देवताभव की प्राप्ति होती है, उसको मैं नमन करता हू। ४.

बुद्धिरूपी कंचन के लिए कसोटीरूपी पश्थर समान सरस्वती, जो केवल शब्दों से ही बुद्धिमान और मुख्य की परख करती है, वह हमारी रक्षा करो। ५.

श्वेत रूपवाली, ब्रह्मविचार के परम साररूप प्रथम, जगत में व्याप्त, हाथ में वीणा और पुस्तक धारण की हुई, अभयता देनेवाली अज्ञानता के अंधकार को दूर करनेवाली, हाथ में स्फटिक की माला धारण करनेवाली, पद्मासन में अच्छी स्थिरता रखे हुए, परमेश्वरी भगवती बुद्धि प्रदान करनेवाली उस शारदा को मैं बंदन करता हुँ। ६.

जिसने वीणा धारण की हो, अपार मांगलिकता दान करना यह जिसका स्वभाव हो, भक्तों के दुखों का जो नाश करता है, ब्रह्मा, विष्णु और यमेश जिसे बंदन करते हैं, जो यथ प्राप्ति कराती है, सभी मनोकामनाएँ सिद्ध कराती है, श्रेष्ठ पूजनीय है ऐसी विद्या प्रदायिनी (देनेवाली) सरस्वती को मैं नित्य नमन करता हुँ। ७.

श्वेत कमलों से पूर्ण विमल (निर्मल) आसन पर आरूढ़ित, श्वेत वस्त्रों से ढकी हुई सुंदर देहवाली, मनोहर श्वेत पूर्ण खीलित कमल समान मंजुल मुखवाली और विद्या प्रदान करनेवाली है सरस्वती ! तुझे मैं नित्य नमन करता हुँ। ८.

हे माता ! तेरे चरणकमल की भक्ति से युक्त जो (भक्त) अन्य सबकुछ छोड़कर तेरा भजन करते हैं उन्हे इस पृथ्वी-अग्नि-वायु-आकाश और जल से बने (मनुष्य) शरीर से (अर्थात् इस

लोक में ही) देवत्व को प्राप्त करते हैं। ९.

हे उदार बुद्धिवाली माता ! मोहरूपी अंधकार से पूर्ण मेरे हृदय में हमेशा निवास कर और तेरे सर्व अंगों की निर्मल कांति से मेरे मन में वसे अंधकार का शीघ्र (जलदी से) विनाश कर। १०.

हे देवी ! तेरे प्रभाव से ही ब्रह्मा जगत का सर्जन करते हैं। इन्दिरा (अर्थात् लक्ष्मी) पति विष्णु (जगत का) पालन करते हैं और शिवजी (जगत का) संहार करते हैं। प्रगटप्रभाववाली है (माता) जो तेरी कृपा न हो तो कभी भी वे (ब्रह्मादि) अपने कार्य करने का सामर्थ्य न दिखा सके। ११.

हे सरस्वती ! लक्ष्मी, मेधा, धरा, पुष्टि, गौरी, तुष्टि, प्रभा और धृति यह आठ रूपों से तु मेरी रक्षा कर। १२.

सरस्वती को नित्य नमस्कार है, भद्रकाली को बार-बार नमस्कार है, ऐसे ही वेद-वेदांत-वेदांग विद्या के स्थलों को भी (नमस्कार) है। १३.

हे सरस्वती ! हे महाभास्यवती ! हे विद्या ! हे कमल लोचन ! हे विद्यारूपिणी ! हे विशाल नेत्रवाली ! तुझे नमस्कार, तुं मुझे विद्या प्रदान कर। १४.

हे देवी ! जिस अक्षर-पद अथवा मात्रा में क्षति हुई हो उस सभी को क्षमा कर ! हे परमेश्वरी ! तुं प्रसन्न रहो। १५.

। समाप्तम् ।

श्री सरस्वती गीति:

एहि लस्त् सितशतदलवासिनि भारति ! मासकमास्यम् ।
देहि च मे त्वदपरनिकरार्चितपादतले निजदास्यम् ॥१॥
जगदधर्हरिणि ! मधुरिपुजाये ! हिमिरिजित्वरसिततमकाये ।

श्रुतितति संस्कृतपदकमलादृतपिह भुवि नान्यदुपारयम् ॥
भारति. ॥२॥

जडतरजीवनमहह मदीयं श्रुतिविरहान्न हि नृषु गणनीयम् ।
निस्वधि कृपां कुरुष्व दयामयि ! व्यपगच्छेन् मम दास्यम् ॥
भारति. ॥३॥

विकसितनीलजलजतुलवासे विहितबृहस्पतिसमनिजदासे ।
जननि ! कृशोदरि मम रसनोपरि विरचय शाश्वतहास्यम् ॥
भारति. ॥४॥

भवमुखभावितभवदवदानं स्वयत्तुमानसमविरतगानम् ।
निपततु ते मयिदगमयि दयामयि ! किमपरभात्मजभाष्यम् ॥
भारति. ॥५॥

इति समाप्ता

भाषान्तर

हे देवीप्रभान श्रेत सो पांखडीयाणा कमलमां निवास करनारी, सरस्वती ! मारा मुखमां पघारो अने हेवताओंना समूहथी भूजायेला तारा चरणतलमां मने तारुं दासपणुं आप.

१
जगतना पापने हरणा करनारी ! विष्णुनी पत्नी लक्ष्मी स्वरूपा ! हिमालयने श्रुतनार अत्यंत उज्ज्वल शरीरवाणी ! आ भुवनमां वेदना विस्तारवाणा संस्कृतना चरणाकमल विना बीजुं कोई उपास्य नथी.

२
वेदज्ञान विना अरे रे भाइं ज्ञान अत्यंत मूढ़ छे. अने मनुष्योमां तेनी गणाना नथी. हे दयामयी अत्यंत हृपा करो, (जेथी) भाइं दास्य (परापर्ती) पण्युं दूर थाय.

३
पिकसित थयेला डोलतां नीलकमलनी अंदर निवासकरनारी! पोताना सेवकने बृहस्पति समान बनायनारी! हे पातला पेट वाली भाता ! मारी ज्ञाह्या उपर शाश्वत हास्यने बनायो.

४
संसारृपी मुखथी भायित थयेला भयृपी अरण्यनो नाश करनार ! अविरत गानवाणुं भानस बनायो. हे दयामयी ! तारी दृष्टि मारा उपर पडे बीजुं पोतानी शुं वात कहुं ?

-- संपूर्ण :-

अनुवाद

हे देवीप्रभान सौ पंखुडियो वाले श्रेत कमल मे निवास करनेवाली, सरस्वती ! मेरे मुख मे पधारिये, और देवसमूह द्वारा पूजे गये आपके चरणतल मे आपका दास्य रूपसे मुझे स्वीकार किजीए।

१
जागत के पापो को हरनेवाली ! विष्णु की पत्नी लक्ष्मी स्वरूपा हिमालय को जीतेवाले अत्यन्त उज्ज्वल (गौर) शरीरवाली ! इस भुवन मे वेद के विस्तारवाले संस्कृत के पद-कमल के बिना और कोई उपास्य नहीं है।

२
वेदज्ञान के बिना हाय ! मेरा जीवन अत्यन्त मूढ़ है और मनुष्यो मे उसकी कोई गिनती नहीं है। हे दयामयी ! मुझ पर असीम कृपा कीजिये (जिससे) मेरी दासता, (प्राथीनता) दूर हो जाय।

३
खिले हुए, डोलते हुए नील कमल पर वास करनेवाली ! अपने सेवक को बृहस्पति के तुल्य बनानेवाली ! हे पतले उदरवाली माता ! मेरी जिहवा पर शाश्वत हास्य सजाओ।

संसाररूपी मुख से भावितभवरूपीअरण्य का नाश करनेवाली ! अविरत गानवाला मानस बनाओ ! हे दयामयी ! तुम्हारी दृष्टि मुझ पर पडे, अपनी और क्या बात कहूँ ?

। समाप्तम् ।

श्री नील सरस्वती स्तोत्रम्

घोरस्त्वे महारावे सर्वशत्रुभयंकरि !

भक्तेभ्यो वरदे देवि ! त्राहि मां शरणागतम्

॥१॥

ॐ सुरासुरार्चिते देवि ! सिद्धगन्धर्वसेविते !

जाङ्घयापहरे देवि ! त्राहि मां शरणागतम्

॥२॥

जटाजूटसमायुक्ते ! लोलजिह्वान्तकारिणि !

द्रुतबुद्धि करे देवि ! त्राहि मां शरणागतम्

॥३॥

सौम्यक्रोधधरेस्त्वे, चण्डस्त्वे ! नमोऽस्तु ते ।

सृष्टिस्त्वे ! नमस्तुभ्यं त्राहि मां शरणागतम्

॥४॥

जडानां जडतां हन्ति भक्तानां भक्तवत्सला ।

मूढतां हर मे देवि, त्राहि मां शरणागतम्

॥५॥

हूँ हूँ हूँ कारमयेदेवि ! बलिहोमप्रिये नमः ।

उग्रतारे ! नमो नित्यं त्राहि मां शरणागतम्

॥६॥

बुद्धिं देहि यशो देहि कवित्वं देहि देवि मे ।

मूढत्वं च हरे देवि त्राहि मां शरणागतम्

॥७॥

ईन्द्रादिविलसन्देव वन्दिते करुणामयि ! ।

तरे ताराधिनाथार्थे त्राहिमां शरणागतम्

॥८॥

अष्टम्यां च चतुर्दश्यां नवम्यां यः पठेन्नरः ।

षण्मासैः सिद्धि माप्नोति नात्र कार्या विचारणा

॥९॥

मोक्षार्थी लभते मोक्षं धनार्थी लभते धनम् ।

विद्यार्थी लभते विद्यां तर्कं व्याकरणादिकम्

॥१०॥

इदं स्तोत्रं पठेद् यस्तु सततं श्रद्धयाऽन्वितः ।

तस्य शत्रुः क्षयं याति महाप्रज्ञा प्रजायते

॥११॥

पीडायां वापि संग्रामे जाङ्घे दाने तथा भये ।

य इदं पठति स्तोत्रं शुभं तस्य न संशयः

॥१२॥

इति प्रणाम्य स्तुत्वा च योनिमुद्रां प्रदर्शयेत्

॥ इति नील सरस्वती स्तोत्रम् ॥

हे भयंकर इपवाणी ! भोटा ध्वनिवाणी ! सर्व शत्रुओंने भयंकरनारी ! हे भक्तोंने परदान आपवायाणी ! हे देवी ! शरणामां आयेला मारी रक्षा करो। १.

हे हेव-दानवथी पूजायेली, सिद्ध अने गंधवोंथी सेवायेली देवी ! हे जडता (मूर्खता) अने पाप दूर करनारी ! हे देवी ! शरणामां आयेला मारी रक्षा करो। २.

हे जटा सभूहथी युक्त ! चंचल (लबकती) ऊबथी (शत्रुओंनो) अंत करनारी ! हे त्वरित बुद्धि करनारी देवी ! शरणामां आयेला मारी रक्षा करो। ३.

हे अल्प (हलवा) छोधने धारणा करनारी ! सौंदर्यभयी ! उत्तरस्यइपवाणी ! तेने नमस्कार थाओ, हे सृष्टिस्यइपा ! तने नमस्कार ! शरणामां आयेला मारी रक्षा करो। ४.

भक्तोंने भाटे भक्त पत्सला (देवी) मूर्खोंनी मूढता दूर करे छे, हे देवी ! मारी अज्ञानताने हरो, शरणामां आयेला मारी रक्षा करो। ५.

हे हूँ हूँ हूँ कार स्वइपवाणी ! बलिदान अने होम जेने प्रिय छे ऐवी देवी ! हे उत्र तारा देवी ! (तने) सदाय नमस्कार, शरणामां आयेला मारी रक्षा करो। ६.

हे देवी ! मने बुद्धि आपो, यश आपो, कवित्य शक्ति आपो, (मारी) मूढता हरो, हे देवी ! शरणामां आयेला मारी रक्षा करो। ७.

हे इन्द्र वगेरे विलास करता हेवो वडे वंदायेल ! हे करुणाभयी ! हे तारा ! हे भंत्र अधिपतिना मुखस्यइप ! शरणामां आयेला मारी रक्षा करो। ८.

जे आठम, नोम अने चोदशना दिवसोमां (आ स्तोत्रनो) पाठ करे छे, ते ७ मासमां सिद्धिप्राप्त करे छे, (आ विधयमां कोई ज संशय नथी,) आ विशे कोई विचारणा न करवी। ९.

मोक्षनो ईच्छुक भोक्ष मेणये छे, धननो ईच्छुक धन प्राप्त करे छे विद्यानो ईच्छुक तर्क, व्याकरण वगेरे विद्या मेणये छे। १०.

जे श्रङ्खायुक्त थैने आ स्तोत्रनो सतत पाठ करे छे तेने तीव्र बुद्धि प्राप्त थाय छे अने तेना शत्रु नाश पामे छे। ११.

जे पीडा, युद्ध (कलह), अज्ञानता (मूर्खता), दान के भयना प्रसंगे आ स्तोत्रनो पाठ करे छे तेनुं कल्याण थाय छे, तेमां कोई संशय नथी। १२.

आ प्रभायो नभीने स्तुति कर्त्या पछी योनिमुद्रा दर्शयिवी।

: सम्पूर्ण :

हे भयंकर रूपवाली ! बडी (महा) ध्वनिवाली ! सब शत्रुओं को भय करनेवाली ! हे भक्तों को वरदान देनेवाली ! हे देवी ! मुझ शरणागत की रक्षा करो ! १.

हे देव दानवों के द्वारा पूजित देवी ! सिद्धों और गंधर्वों से सेवित देवी ! जडता (मूर्खता) और पाप को हरनेवाली हे देवी ! मुझ शरणागत की रक्षा करो। २.

हे जटाजूट (जटाओं के पुंज) से सुक्त ! चंचल (लपकती) जिह्वा से (शत्रुओं का) अंत करनेवाली ! हे त्वरित-बुद्धि करनेवाली देवी ! मुझ शरणागत की रक्षा करो। ३.

हे अल्प (सौम्य) क्रोध धारण करनेवाली ! सौंदर्यमयी ! उत्र स्वरूप वाली ! तुम्हे नमस्कार हो ! हे सृष्टि स्वरूपे ! तुम्हे नमस्कार ! मुझ शरणागतकी रक्षा करो। ४.

भक्तों के लिए भक्त वत्सला (देवी) मूर्ख की मुडता दूर करती है। हे देवी ! मेरी अज्ञानता को दूर करो। मुझ शरणागत की रक्षा करो। ५.

हूँ हूँ हूँ कार स्वरूपवाली हे देवी ! बलिदान और होम जिसे प्रिय है - ऐसी देवी ! नमस्कार ! हे उत्रतारा देवी ! तुम्हे सदा नमस्कार ! मुझ शरणागत की रक्षा करो। ६.

हे देवी ! मुझे बुद्धि दो। यश दो। कवित्व-शक्ति दो। मेरा मूढता का हरण करो। हे देवी ! मुझ शरणागत की रक्षा करो। ७.

हे इन्द्र आदि विलास करते हुए देवो द्वारा बन्दित देवी ! (नमस्कार) हे करुणामयी ! हे ताराधिपति ! हे भंत्र के अधिपति के मुख स्वरूप देवी ! मुझ शरणागत की रक्षा करो। ८.

अष्टमी, नवमी और चतुर्दशी को जो नर (इस स्तोत्र का) पाठ करता है वह छह महानांमें सिद्धि प्राप्त करता है। इस किषय में कुछ सोच-विचार न किया जाय। (इस में कोई संदेह नहीं है।) ९.

मोक्ष का इच्छुक मोक्ष पाता है, धन का इच्छुक धन पाता है, विद्या का इच्छुक तर्क व्याकरण वर्गीरह विद्या पाता है। १०.

जो व्यक्ति श्रद्धा-युक्त होकर इस स्तोत्र का सतत पाठ करता है उसे तीव्र बुद्धि प्राप्त होती है और उसका शत्रु नष्ट हो जाता है। ११.

पीडा, युद्ध (कलह) मूर्खता (अज्ञानता), दान अथवा भय के समय जो व्यक्ति इस स्तोत्र का पाठ करता है उसका कल्याण होता है - इस में कोई संदेह नहीं। १२.

इस तरह प्रणाम कर, और स्तुति कर के योनिमुद्रा दर्शायी जाय।

। इति नील सरस्वती - स्तोत्रम् ।

। श्री सिद्धसरस्वती स्तोत्रम् ।

सौन्दर्य - माधुर्य - सुधासमुद्र - विनिद्र - पद्मासन - सग्निविष्टाम् ।
 चञ्चल - विपश्चीकल - नादमुखां शुद्धां दधेऽन्तर्विसरत्सुगन्धाम् ॥१॥
 श्रुतिःस्मृतिस्तत्पद - पद्मगन्धि - प्रभामयं वाङ्मयमस्तपारम् ।
 यन्कोण - कोणाभिनिविष्टमिष्टं तामष्टिकां सर्वसितां श्रिताः स्मः ॥२॥
 न कान्दिशीकं रवितोऽतिवेलं तं कौशिकं संस्पृह्ये निशातम् ।
 सावित्र - सारस्वतधामपश्यं शस्यं तपोब्रह्मणमाद्रिये तम् ॥३॥
 श्रीशारदां प्रार्थित - सिद्धविद्यां श्रीशारदाम्भोज - सगोत्रेत्राम् ।
 श्रीशारदाम्भोज - निवीज्यमानं श्रीशारदाङ्गानुजनि भजामि ॥४॥
 चक्राङ्ग - राजाञ्जित - पादपदां पद्मालयाऽध्यर्थित - सुस्मितश्रीः ।
 स्मितश्री वर्षित - सर्वकामा वामा विधेः पूर्यतां प्रियं नः ॥५॥
 वाहो रमाया: किल कौशिकोऽसौ हंसो भवत्याः प्रथितो विविक्तः ।
 जगद् - विधातुर्महिषि त्वमस्मान् विधेहि सभ्यान्नहि मातरिभ्यान् ॥६॥
 स्वच्छब्रतः स्वच्छविश्रित्युच्चु: स्वच्छान्तरः स्वच्छ - समस्त - वृत्तिः ।
 स्वच्छं भवत्या: प्रपदं प्रपनः स्वच्छे त्वयि ब्रह्मणि जातु यातु ॥७॥
 रवीन्द्र - वह्नि - ह्युति - कारि - दीप्रं सिंहासनं सन्तत - वाद्य - गानम् ।
 विर्दीपयन्मातृकथाम यामः कारुण्य - पूर्णामृत - वारिवाहम् ॥८॥
 शुभ्रां शुभ्र - सरोज - मुग्धवदनां शुभ्राम्बरालङ्कृतां,
 शुभ्राङ्गीं शुभ्र - शुभ्रहास्यविशदां शुभ्रस्त्रगाशोभिनीम् ।
 शुभ्रोहाम - ललाम - धामहिमां शुभ्रान्तरङ्गागतां,
 शुभ्राभां भयहारि - भाव - भरितां श्रीभारतीं भावये, ॥९॥
 मुक्तालङ्कृत - कुन्तलान्तसरणिं रत्नालिहारावलिं
 काञ्ची - कान्ती - वलग्र - लग्नवलयां वज्ञाङ्गुलीयाङ्गुलिम् ।
 लीला - चञ्चल - लोचनाञ्जल - चललोकेश - लोलालकां
 कल्यामाकलयेऽतिवेलमतुलां वित्कल्पवल्लीकलाम् ॥१०॥
 प्रयतो धारयेद् यस्तु सारस्वतमियं स्तवम् ।
 मारस्वतं तस्य महः प्रत्यक्षमचिराद् भवेत् ॥११॥
 वाणीजसम्पुटं स्तोत्रं जगन्मातुः प्रसादजम् ।
 शिवालये जपन् मन्त्रः प्राप्नुयाद् बुद्धिवैभवम् ॥१२॥
 मूर्यग्रहे प्रजपितः स्तवः सिद्धिकः परः ।
 वाराणस्यां पुण्यतीर्थे सद्यो वाज्ज्ञतदायकः ॥१३॥
 पादाम्भोजे सरस्वत्या: शङ्कराचार्यभिक्षुणा ।
 काशीपीठाभिपतिना गुप्तिता भ्रक्तु समर्पिता ॥१४॥

। समाप्तम् ।

भाषान्तर

सौन्दर्य अने भाधुर्यना अमृतसागरमां खीलेता पञ्चना
 आसन पर बिशाज्मान, चंचल वीणाना कलनां भूष्य.
 प्रसरती सुर्गंधवाणी शुद्धटेवीने हुं अंतरमां धारणा करुं छुं. १.

જे नुं वेदो, स्मृतिओ अने तेना पदो रूपी पञ्चनी सुर्गंध
 अने कान्तियुक्त अपार ईष्ट वाङ्मय खूणो खूणामां इलाई गर्युं
 छे ते सर्वथा श्रेत (उज्ज्यवल) माता (सरस्पती) नो अमे आश्रय
 लઈये छीये. २.

वेळा वीति गया छतां भूरज्ञथी भयलीत न थनार ते तीक्ष्णा
 कोशिक (धुपड, विश्वाभिन्र ऋषि) नी हुं प्रशंसा करुं छुं. सावित्री
 अने सारस्पत (गायत्री अने शरदा) ना धामने जोनार ते प्रशस्त
 तपथी ब्राह्मणा बनेता विश्वाभिन्र नो हुं आदर करुं छुं. ३.

स्मिक्षोये जे नी पासे विद्यानी प्रार्थना करी छे एवी, उत्तम
 शरदकालीन कमल समान ने त्रपाणी, अनोहर शरदकालीन
 कमलपडे जे ने पवन न भाय छे. एवी श्री शारदा ने हुं भजुं छुं. ४.

राजहंसथी प्रशंसित थयेल पादपञ्चवाणी, लक्ष्मी द्वारा
 ईच्छायेल सुंदर स्मितनी शोभावाणी, स्मितनी लक्ष्मीथी
 परसावेली सर्व ईच्छावाणी, ब्रह्मानी पत्नी (सरस्पती) अभारा
 प्रियनी पूर्ति करो. ५.

लक्ष्मीनुं वाहन खरेखर धुपड छे. अने आपनुं वाहन हंस
 छे ए भेद प्रभ्यात छे. हे जगत रथनारनी (ब्रह्मानी) पटराएी !
 हे माता ! तुं अमने सम्ब बनाव, घणिक नहीं. ६.

उत्तम प्रतपाणो, निर्भल चारित्रपाणाओमां प्रसिद्ध, अंतरथी
 उज्ज्यवल, व्यवहारोमां रूपच्छ, तारुं उत्तम शरणा प्राप्त करेलो,
 कथारेक स्वरच्छ एवा तारा ब्रह्मस्पृपमां पहोये. ७.

सूर्य, चंचल अने अभिनी दीमिनी श्रेष्ठीओथी प्रदीप,
 सिंहासन जे भां छे एवा, जे भां सदाय पादगान होय छे करुणा
 (प्रेम)ना अमृतथी भरेल वादलसमान शोभायमान माताना
 मंदिरे अमे जड्ये छीये. ८.

श्रेत कमलसमान, भूष्य भुजवाणी, उज्ज्यवल वल्लोथी
 शोभा पामेली, अनोहर अंगोवाणी, कल्याणाकारक अने श्रेत
 हास्यथी चमकती, श्रेतपुष्पोनी भाजाथी शोभती उज्ज्यवल अने
 अत्यंतसुंदरनिवासनी शोभावाणी, निर्भल अंतः करणापाणाओ
 पासे आवेली, भयने दूर करनारा भावथी भरेली उज्ज्यवल
 कांतिपाणी, देवीध्यमान श्री भारती (हेवी) ने हुं भजुं छुं. ९.

भोतीओथी शोभा पामेली, वाजनी लटोवाणी, रत्नोनी

सेरवाणा हारना समूहवाणी, कंदोराथी शोभती केडे वीटणायेली
मेखलावाणी, रटनजी अंगूठी (वीटीओ) थी शोभती
आंगलीवाणी, क्लीडपूर्वक चपण लोचनना छेडा (भूषण)थी,
राजओना पांडीयावाण पाणा भट्टकने झूकापती ज्ञाननी
कल्पसतानी कलासमान, अनुपम ऐवी रमणीय शारदाने हंमेशा
शरणे जाउँ छुं.

१०.

नियमित प्रतवाणो जे आ सरस्वतीना स्तवनने धारणा करे
छे तेने शीघ्र सरस्वतीनो प्रकाश प्रत्यक्ष थाय छे.

११.

जगत्भातानी हृपाथी प्राप्त आ स्तोत्रने जे मनुष्य
पांजीजथी संपुटित करीने शिवालयमां जपे छे ते बुद्धि वैभवने
प्राप्त करे छे.

१२.

सूर्यग्रहण पञ्चे जपवामां आयेत आ स्तोत्र सिद्धिकारक
थाय छे. विशेषत - वाराणसी पुण्य तीर्थमां आ तात्कालिक
इच्छित इनने आपनाँ बने छे.

१३.

काशीपीठना अधिपति शंकराचार्य भिक्षुद्वारा सरस्वतीना
यरणाकमलमां पोते रथेली भाणा समर्पित कर्त्तवामां आवी। १४.

सम्पूर्ण।

५०

अनुवाद

सौंदर्य और माधुर्य के अमृत-सागर मे विकसित कमल के
आसन पर विराजमान, चंचल वीणा की कलध्वनि से मुग्ध, फैलती
हई सुगन्धवाली शुद्ध देवी को मैं अन्तस्तल मे धारण करता हूँ। १

जिसका वेदो, स्मृतियो और उनके पदोरुपी पद्म की सुगन्ध
और प्रभा से युक्त, अपार इष्ट वाइपय कोने-कोने मे व्याप हो गया
है, उस सम्पूर्णतः श्वेत (उज्ज्वल) माता सरस्वती का हमने आश्रय
लिया है।

२

समय दीत जाने के बावजूद सूर्य से भयभीत न होनेवाले उस
तीक्ष्ण कौशिक (उल्लू, विश्वामित्र ऋषि) की मैं प्रशंसा करता हूँ।
सावित्री और सारस्वत (पायत्री और शारदा) के धाम को देखनेवाले,
प्रशस्त तप से ब्राह्मण बने उस विश्वामित्र का मैं आदर करता हूँ। ३

जिसके पास सिद्धोमे विद्याकी प्रार्थना की है, उस उत्तम
शर्त्कालीन कमल सदृश लोचनवाली, मनोहर - शर्त्कालीन कमल
जिसे पवन (डालता है) उस शारदा को मैं भजता हूँ।

४

राजहंस द्वारा प्रशंसित पाद पद्म है जिसके, लक्ष्मी के द्वारा
जिसके सुन्दर स्मित की इच्छा की गई है, स्मित (मुसकान) की

लक्ष्मी से जिसकी सब इच्छाए बरसाई गई हैं, वह ब्रह्मा की पत्नी
(सरस्वती) हमारे प्रिय (इच्छित) की पूर्ति करे।

५.

लक्ष्मी का वाहन सचमुच उल्लू है और आपका वाहन हंस है
यह भेद विख्यात है। हे जगत्कर्ता (ब्रह्मा) की पटरानी ! हे माता !
तुम हमे सभ्य बनाओ, न कि धनवान्।

६.

उत्तम ब्रतधारी, निर्मल चरित्रवालो मे प्रसिद्ध, भीतर से
उज्ज्वल, सब व्यवहारो मे स्वच्छ, आपकी श्रेष्ठ शरण मे पहुँचा
हुआ, कभी आपके स्वच्छ ब्रह्मस्वरूप मे प्रवेश करे।

७.

सूर्य, चन्द्र और अमिन की दीपि की श्रेणियो से प्रदीप सिंहासन
जिसमे है, जिसमे निरन्तर वाद्य-गान होता है, ऐसे करुणा (प्रेम) के
अमृत से थेरे मेघ के समान शोभायमान मातृ- मंदिर मे हम जाते हैं।

८.

श्वेत कमल के समान मुग्धमुखवाली, उज्ज्वल वस्त्रो से
सुशोभित, सुन्दर अंगोवाली, कल्याण कारक, और शुभ्र हास्य से
चमकती हुई श्वेत पुष्पमालाओ से शोभायमान, उज्ज्वल और अत्यन्त
सुन्दर निवासिनी शोभावाली, निर्मल अन्तः करणवालो के पास
आयी हुई, भय को दूर करनेवाले भाव से भरी हुई, उज्ज्वल
कांतिवाली, देदीप्यमान श्री भारती (देवी) को मैं भजता हूँ। ९

मोतियो से अलंकृत चोटियोवाली रत्नों की लड़ियो के हार-
समूहवाली, सुन्दरकरथनी से सुशोभित कमर मे कटि मेखला-युक्त,
रत्न की अंगूठियो से अलंकृत अंगुलियोवाली, क्लीडा पूर्वक, चंचल
नेत्रो के किनारो से राजाओ के धुंधराले बालोवाले मस्तको को
शुकानेवाली, ज्ञान की कल्पलता की कला के समान, अनुष्म
रमणीय शारदा की शरण मे सदा जाता हूँ।

१०

जो नियमित व्रती सरस्वती के इस स्तवन को धारण करता है
उसे सरस्वती का प्रकाश शीघ्र प्रत्यक्ष होता है।

११.

जगन्माता की कृपा से प्राप्त इस स्तोत्र को जो मनुष्य वाग्
बीज से सम्पुटित करके शिवालय मे जाप करता है वह बुद्धि-वैभव
प्राप्त करता है।

१२.

सूर्य ग्रहण के समय पर जपा हुआ यह स्तोत्र सिद्धि कारक
होता है, विशेषतः वाराणसी, पुण्यतीर्थ मे यह तात्कालिक - शीघ्र
ही - इच्छित फल दायक होता है।

१३.

काशी-पीठ के अधिपति शंकराचार्य भिक्षु के द्वारा बुनी गयी
यह माला (रचना) सरस्वती के चरण-कमलो मे समर्पित की गयी।

१४.

। सम्पूर्णम् ।

**श्री सरस्वती रत्नोत्तम
(वासुदेवानन्द सरस्वती)**
शार्दूल.

॥ हृदयः स्थितविद्वामाधिकमदान्तीशस्य या स्फूर्तिंदा
मालापुस्तकपद्मभूच्य वरदा या सर्वभाषास्पदा ॥
या शङ्खस्फटिकर्क्षनाथविशदा सा शरदा सर्वदा
प्रीता तिष्ठतु मन्मुखे सुवरदा वाग्जाङ्घदा सर्वदा

यस्यास्त्रीणि गुहागतानि हि पदान्येकं त्वनेकेडितं
स्तोतुं तां निगमेडितां बुधकुलं जातं त्वलं द्रीडितम् ॥
ब्रह्माद्या अपि देवता न हि विदुर्यस्याः परं क्रीडितं
प्रारब्धाऽत्र नुतिर्मर्यैव रुणा “शार्दूलविक्रीडितम्”

अयि सर्वगुहास्थितेऽजिते भयि तेऽपाङ्गृह्णस्तु पूजिते ॥
त्वद्वते नहि वाग्धीश्वरि व्यवहारोऽयि परावरेश्वरि !

समयोचितवाक्प्रदे मुदे विदुषां संसदि वादिवाददे ॥
भयि मातरशेषधारणा दयितेऽजस्य सदाऽस्तु तारणा

यद्गृह्णते कमलं च तत्र कमलालीलाविहारी हरिस्तस्याः
सविकटेऽस्य नाभिकमले स्यालोकमूले विधिः ॥

भेदाभेदभिदोऽसुखेषु च विधेये स्वप्रमाणा नृणां
तेभ्यो यज्ञविधिस्ततोऽमरणां जीवंति सा पातु वाक्

नमो नमस्तेऽस्तु महासरस्वति ! प्रसीद मातर्जगतो महत्स्वपि ॥
परेणि वाग्वादिनि देवि भास्वति प्रकाशिके तेऽस्तु नमो यशस्विनि ॥६॥

व्रिष्टिवर्णाऽशुगयुक्परा या भूत्याऽथ पश्यन्त्यभिथाऽथ मध्या ॥
स्थानप्रयत्नादिवशान्मुखे च या वैखरीति प्रणमामि तां गाम् ॥७॥

त्वं ब्रह्मयोनिरपरा सरस्वति परावरा ॥
साक्षात्स्वभवतहत्यंस्थे प्रसीद मतिचेतने

सरस्वतिस्तुतिमिमां वासुदेवसरस्वती ॥
चक्रे यमनुजग्राह नरसिंहसरस्वती

। संपूर्णम् ।

लाखान्तर

जे (पोताना) मनोहर वक्षःस्थण (छाती) पर धारणा करेल
विदुमभिधि (लाल परवाला) ना अधिक भद्रथी, त्रिहेवने स्फृति
आपनारी, माणा, पुस्तक अने कमल धारणा करनारी, वरदान
आपनारी अने जे सधाणी भाषाओना आघारृप छे, जे शंख,
स्फटिक अने चांद्र समान उज्ज्वल छे ते सधाणुं आपनारी, प्रसन्न
थयेली, शरदऋतु समान निर्भान, सुंदर भनवांछित (वर)
आपनारी, अज्ञानता दूर करनारी, पाणी (हेवी) मारामुखमां
सदाय निवास करे.

जे ना त्रणा पदो गुहामां (शरीरना आंतिरक विवर
स्थानोमां) छुपायेला छे अने एक पद अनेक लोको वडे पूजायेतुं
छे; अने वेदो वडे पूजित ऐवी तेनुं स्तपन करवामां पंडितोनो
समूह पण खूब ज लज्जित थाय छे; जेनी परम लीलाने ब्रह्मा
आहिदेवो पण जाणी शक्ता बधी. एविधयमां (तारी स्तुतिना
विधयमां) जेम भृत्यां द्वारा सिंहनुं पराक्रम करवानी येह्या
करवामां आवे एम भारा द्वारा तारी स्तुतिनो प्रारंभ करवामां
आव्यो छे.

हे सर्वनी हृदयगुहामां निवास करनारी ! हे अपराजिता ! हे
पूजित ! तारी कटाक्षदर्जि भारा पर पडे. हे पाणीनी अधीश्वरी !
हे अतिउत्तम देवी ! तारा विना कोई ज व्यवहार (शक्य) नयी.

हे सभयोचित वाणी आपवावाणी ! हे आनंदृपा ! हे
विज्ञानोनी सभामां प्रतिस्पर्धीना वाढने झंडन करनारी ! हे
ब्रह्मानी प्रिया ! हे भाता ! भारामां रहेली बधी ज धारणा सेंटेय
तारणा करनारी थाय.

जे ना हाथमां कमल छे तेमां लक्ष्मीनी लीला साये विहार
करनार विधयु छे. तेनी (हेवीनी) पासे ऐना (विषयुना) लोडना
(कारणारूप) भूलृप नालिकभग्नमां ब्रह्मा (उत्पन्न) थाय छे. लेउ
अने अभेदनो विभाग करनार ब्रह्माना सुखने विशे ज
स्पर्यंप्रभाणो (वेदो) छे. लोकोना ते (वेदोने) आटे यज्ञविधि
होय छे. तेनाथी (यज्ञविधिथी) देवसमूही ऊये छे. ते वाणी रक्षणा
करो.

हे भासरस्वती ! हे जगतनी भाता ! हे तेजस्वी ! प्रसन्न
था. तने नमस्कार थाओ, नमस्कार थाओ. हे परमेश्वरी !
वाग्यादिनी; हेवीप्यमान ! यशस्वी ! प्रकाशक ! देवी ! तने
नमस्कार थाओ.

जे त्रेसठ वर्णृप पायुयुक्त परा वाणी, पछी पश्यन्ती, अने
त्यारबाट मध्यमा थाने मुखमां (उच्चारना) स्थान अने प्रयत्नो
वगेरेना वशथी जे येजरी एम (स्वृप धारणा करे छे) ते वाणीने
(हुं) नमुं छुं.

हे सरस्पती ! तुं अनन्य अने ब्रह्मज्ञानना कारणात् प्रश्निधा छो. हे बुद्धिने सचेतन करनारी ! पोताना भक्तना हृदयमां साक्षात् पथे रहेनारी प्रसन्न था। ८

जे ना पर नरसिंहसरस्पतीभे इपा करी ते वासुदेव सरस्पतीभे आ सरस्पती स्तुतिनी रथना करी। ९

-ः संपूर्णः-

६१

अनुवाद

जो (अपना) मनोहर वक्षः स्थल (छाती) पर धारण किया हुआ विद्ममणि (लाल परवाल) के अधिक मद से, विदेव को स्फूर्ति देनेवाली, माला, पुस्तक और कमल धारण करनेवाली, वरदान प्रदान करनेवाली, और जो सभी भाषाओं का आधार संभ है, जो शंख, स्फटिक और शशि समान उज्ज्वल है वह सबकुछ देनेवाली, प्रसन्नित वसंत क्रतु समान निर्मल, सुंदर मनवांछित (वर) देनेवाली, अज्ञानता को दुर करनेवाली, वाणी (देवी) मेरे मुख में सदा मिवास करो। १.

जिसके तीनों पद गुफा में (शरीर के आंतरिक विवर स्थानो में) छुपे हुए हैं और एक पद अनेक लोकों द्वारा पूजित है, और वेदो द्वारा पूजित ऐसी जिसका स्तवन करने में पंडितों का समूह भी खूब शर्मिंदां होता है, जिसकी परम लीला को ब्रह्मा आदि देव भी नही जान सकते। इस विषय में (तेरी स्तुति के विषय में) जैसे मृगला द्वारा सिंह का पराक्रम करने के चेष्टा करने में आती है इस तरह से मेरे द्वारा तेरी स्तुति का प्रारंभ हुआ है। २.

हे सभी हृदयगुफा की मिवासी ! हे अपराजिता ! हे पूजित ! तेरे कठाक्षटष्ठि मुझ पर पढे। हे वाणी की अधीश्वरी ! हे अतिउत्तम देवी ! तेरे बिना कोई भी व्यवहार (शक्य) नही है। ३.

हे सप्तयोन्नित वाणी प्रदान करनेवाली ! हे आनंदरूपा ! हे विद्वानों की सभा मे प्रतिस्पर्धी के वाद को खंडित करनेवाली, हे ब्रह्म की प्रिया, हे माता, मेरे मन में रही सभी भावनाएँ सदैव तारण करनेवाली हो। ४.

जिसके हाथ में कमल है जिसमें लक्ष्मी की लीला के साथ विहार करनेवाले विष्णु हैं। उसके (देवी के) पास उसके (विष्णु का) लोक का (कारणरूप) मलरूप नाभिकमल में ब्रह्मा (उत्पन्न) होते हैं। भेद और अभेद को विमाजित करके ब्रह्माने सुख के विषय पर ही स्वयंप्रमाण (वेद) है, लोगों को उसके (वेद) लिए यज्ञविधि होती है। उससे (यज्ञविधि से) देवसमूह जीते हैं। वह वाणी रक्षा करती है। ५.

हे महासरस्वती ! हे जगत् माता ! हे तेजस्वी ! प्रसन्न हो, तुझे नमस्कार करु, हे परमेश्वरी ! वाग्वादिनी, देवीप्रमाण यशस्वी ! प्रकाशक ! देवी, तुझे नमस्कार करु। ६.

जो त्रेसठ वर्णरूप वायुसुक्त परावाणी, बाद में पश्यन्ती, और उसके बाद मध्यमा में होकर मुख में (उच्चारण) स्थान और प्रयत्न वगेह के वशित जो वैखरी ऐसी (स्वरूप धारण करती है) उम वाणीको मैं नमन करता हुँ। ७.

हे सरस्वती ! तु अनन्य और ब्रह्मज्ञान की कारणरूप श्रेष्ठ विधा हो, हे बुद्धि को सचेत करनेवाली अपने भक्तों के हृदय में साक्षात् बसनेवाली प्रसन्न हो। ८.

यह सरस्वती स्तुति वासुदेव सरस्वती रचित है, जिन पर नरसिंह सरस्वती की कृपा थी। ९.

। समाप्तम् ।

६२

श्री सरस्वती रत्नोत्तम्

(वासुदेवानन्द सरस्वती)

अनुष्टुप्.

जुषस्व बालवाक्यवत्सकं ममाम्ब ! भारति !

अतत्सदप्यदस्त्वयि भ्रामाद्विभाति केवले ॥१॥

क्षराक्षरात्परं हि यत्प्रमेव तत्पदं धूवम् ।

जले यथेमिबुद्बुदास्तथा त्वयीश जीवदृक् ॥२॥

त्र्यधीश ओंकृतेऽखिलं त्वमेव चास्य मंगलम् ।

यदर्थमात्रमूर्जितं क्रियाविकारवर्जितम् ॥३॥

त्रिसत्प्रयोगसाधिके सुभुक्तिमुक्तिदायिके । ।

स्वरा-र्णकारणस्तवः स्वयं नु कैः कृतस्तवः ॥४॥

प्रकाशकप्रकाशिके श्रुतिश्रुतादिधारिके ।

त्वमेव सर्वकारणं त्वमेव सर्वधारणम् ॥५॥

सुशक्तभक्तभावितं हि येन सर्वथा हि ते ।

तदेव धाम ते वरं यदीक्ष्यते बुधः परम् ॥६॥

स्थिराश्रराश्र गोचराः परत्र चाव्र वाऽम्ब ये ।

स एव सत्समागमः प्रमाणपत्र चागमः ॥७॥

नमोऽस्तु ते सरस्वति ! ध्यवित्रि ! वाजिनीवति । ।

प्रसीद बुद्धिचेतने ! स्वभक्तहन्त्रिकेतने ! ॥८॥

स्तुतेयं विष्णुजिह्वा सा प्रसन्ना सूनैरैरका ।

प्राहविष्कृत्य चात्मानं तुष्टाऽस्मि वरदेप्सितम् ॥९॥

संकबलस्य कुरु मे सहायं शंभुगायने ।

सुस्वरत्वादि यच्छेति यथाचे हि सरस्वतीम् ॥१०॥

वाणीशाहोभयोरस्तु दिव्यनादरहस्यमुत् ।

स्तोत्रं चास्तु स्खलदृगीष्वं धीजाइयादिहरं त्विदम् ॥११॥

। सम्पूर्णम् ।

हे भारती ! हे मारी माता ! बालिश (अज्ञानपूर्ण) पाठ्याणा पुत्र उपर प्रसन्न था, हे केवलस्वरूपा ! असत् अने सत् अेवुं आ (विलक्षण तत्त्व) तारामां अमधी - अमणाथी शोले छे. डारणा के क्षर अने अक्षरथी पर अेवुं जे (तत्त्व) छे ते तुं ज द्वय पद छे. जेम पाणीमां तरंग अे परपोटा (थाय छे) तेम तारामां ईश्वर अने ज्ञानुं दर्शन (थाय छे). १-२.

त्रणो भुवनोना स्पामी ओँकारने भाटे तुं ज अेवुं संपूर्ण इत्याणा (भंगल) छे. जे तेजस्वी अर्द्धमात्रा छे ते पण कियाना विकारोथी रहित छे. ३.

हे त्रण सत्प्रयोगोनी सिङ्ग करनारी ! सारा भोगविलास अने भुक्ति आपनारी ! तादुं स्वर-अक्षरना कारणानुं तादुं स्तवन कोणो स्वयं बनाव्युं हशे ? ४.

हे प्रकाशकनी पण प्रकाशक ! श्रुति अने श्रुत वगेरेने धारणा करनारी ! तुं ज सर्वनुं कारण अने सर्वने धारणा करनार छे. ५.

जेथी अत्यन्त दृढ़ भक्तो द्वारा भावित थथेलुं तादुं ते ज धाम विद्वानो द्वारा सर्वथा परम परदानरूपे ज्ञेयाय छे. ६.

हे माता ! अहीं अथवा अन्यत्र जे स्थिर अने चर (इत्यनारा) गोचरो छे ते तारो ज समुदाय छे आ विषे आगम प्रभाए छे. ७.

हे सरस्पती ! हे ध्यान धरनारी ! हे अत्यंत वेगवती ! हे बुद्धिने येतनवंती करनारी ! हे पोताना भक्तजा हृष्यमां स्थानभूत ! प्रसन्न थाओ. ८.

आप्रमाणो स्तवायेती (स्तुत) सत्यना सरोपरङ्गते परमेश्वर वाणी प्रसन्न थया, अने पोताना स्पृहप्ने दर्शनीने (दर्शन आपीने) कह्युः :- हुं प्रसन्न थई छुं, ईरिष्ठत परदान माग. ९.

“परब्रह्मना गायन (स्तवन)मां भित्र सहित मारी सहाय करो अने उत्तम स्वर वगेरे आपो” ऐम (कर्ताअे) सरस्पतीनी यायना करी. १०.

सरस्पतीये कह्युः = आ अटकती (स्खलनपाणी) पाणीपाणुं तभारा बंनेनुं स्तोत्र दिव्यनाद, रहस्यना आनंदपाणुं अने बुद्धिनी जडताविजेतेके हरनादुं थाय. ११.

-- संपूर्ण --

हे भारती ! हे माता ! बालीश (अज्ञानता से परिपूर्ण) कथन करने वाले पुत्र पर प्रसन्न हो. हे केवलस्वरूपा असत् और सत् ऐसा यह (विलसण तत्त्व) तुझमें भ्रम से- भ्रमण से शोभित है क्योंकि क्षर और अक्षर से पर ऐसा यह (तत्त्व) है जो तु ही ध्रुव पद है। जैसे पानी की तरंग में बुलबुलें (होते हैं) ऐसे ही तुझमें ईश्वर और जीवों के दर्शन (होते हैं)। १-२.

तीनो लोकों का स्वामी ओंकार के लिए तु ही उसका संपूर्ण कल्याण (मंगल) है। जो तेजस्वी आधी मात्रा में है वह भी क्रिया के विकारो से रहित है। ३.

हे तीन सत्प्रयोगो को सिद्ध करनेवाली ! अच्छे भोगविलास और मुक्ति देनेवाली ! तेरा स्वर-अक्षर के कारण का तेरा स्तवन स्वयं किसने बनाया होगा। ४.

हे प्रकाशक की भी प्रकाशक ! श्रुति और श्रुत इत्यादि धारण करनेवाली ! तु ही सभी का कारण और सभी को धारण करनेवाली है। ५.

जिससे अत्यंत हृद भक्तो द्वारा पूजा गया तेरा वही धाम विद्वानों द्वारा हमेशा प्रथम वरदानरूपी देखा जाता है। ६.

हे माता ! वहाँ अथवा कहीं और जो स्थिर, और चर (भ्रमणशील) गोचर है वह तेरा ही समुदाय है इस विषय में आगम गवाह है। ७.

हे सरस्वती ! हे ध्यानमग्न रहनेवाली, हे अत्यंत गीतशील, हे बुद्धिको चेतनवती करनेवाली ! हे अपने भक्तो के हृदय में स्थापित! प्रसन्न रहो। ८.

इस प्रकार से स्तवन (स्तुत) की हुई सत्य के सगोवररूपी वह परमेश्वर वाणी प्रसन्न होती है, और अपने स्वरूप में प्रगटित (दर्शन देना) होकर कहा - मैं प्रसन्न हुई हूँ, इच्छित वरदान माँग। ९.

“परमब्रह्मा के गीत में (स्तवन) मित्र सहित मेरी महायता करो और उत्तम स्वर वगेरह प्रदान करो” ऐसी (याचकने) सरस्वती की स्वना की। १०.

सरस्वती ने कहा - यह कहलाती (स्खलनवाली) वाणीवाला तुम्हारा दोनों का स्तोत्र दिव्यनाद, रहस्य के आनंदवाला और बुद्धि की जडता वगेरह को पराजित करता है। ११.

। सम्पूर्णम् ।

॥ શારદા ષટ્ક સ્તોત્રમ् ॥

વેદાધ્યાસજડોડિ યત્કરસરોજાતગ્રહાત્પવભૂ
શિત્રં વિશ્વમિદं તનોતિ વિવિધ વીતક્રિયં સક્રિયમ् ।
તાં તુજ્જાતટવાસમક્તહૃદયાં શ્રીચક્રરાજાલયાં
શ્રીમછંકરદેશિકેન્દ્રવિનુતાં શ્રીશારદામ્બાં ભજે

॥૧॥

ય: કશ્ચિત્તુદ્વિહીનોઽન્યવિદિત-નમનધ્યાનપૂજાવિધાન:
કુર્યાદ્યામ્બસેવાં તવ પદમસરીજાતસેવા-રતસ્ય ।
ચિત્રં તસ્યાસ્યમધ્યાત્મસરતિ કવિતા વાહિનીવામરાણાં
સાલંકારા સુવર્ણા સરસપદદ્યુતા ઘનલેશં વિનેવ

॥૨॥

સેવાપૂજા- નમનવિધય: સન્તુ દૂરે નિતાન્તં
કાદાચિત્કા સ્મૃતિરપિ પદાધ્ભોજયુગમસ્ય તેઽમ્બ !
મૂકં રઙ્ગે કલયતિ સુરાચાર્યમિન્દં ચ વાચા
લક્ષ્મ્યા લોકો ન ચ કલયતે તાં કલે: કિં હિ દૌઃસ્થ્યમ्

॥૩॥

દૃષ્ટા ત્વત્પાદપદ્ધેરુહનમનવિધા-વુદ્ધતાન્ભકતલોકાન्
દૂરં ગંછન્તિ રોગા હરિમિવ હરિણ વીક્ષય તદ્વત્સુદૂરમ् ।
કાલ: કુત્રાપિ લીનો ભવતિ દિનકરે પ્રોદ્યમાને તમોવત्
સૌખ્યં ચાયુ ર્થથાબ્જં વિકસતિ વચ્ચસાં દેવિ શ્રુજ્જાદ્રિવાસે

॥૪॥

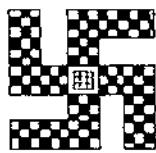
ત્વત્પાદાંબુજપૂજ- નામહૃદયાધ્ભોજાતશુદ્ધિર્જનઃ
સ્વર્ગં રૌરવમેવ વેત્તિ કમલાનાથાસ્પદં દુઃખદમ् ।
કારાગારમવૈતિ ચન્દ્રનગરં વાગ્દેવિ કિં વર્ણને
દૃશ્યં સર્વમુદીક્ષતે સ હિ પુના રજૂરગાદૈ: સમ્મ

॥૫॥

ત્વત્પદામ્બુરુહં હૃદાખ્યમસરસિ સ્વાદ્રૂઢ્મૂલં યદા
વબ્સાબ્જે ત્વમિવામ્બપદ્મનિલયા તિષ્ઠેદ્વાહે નિશ્ચલા ।
કીર્તિ યાંસ્વતિ દિક્તટાનપિ નૃપે: સંપૂર્ણિતા સ્યાત્તદા
વાદે સર્વનયેષ્વપિ પ્રતિભાનદ્રે કરોત્યેવ હિ

॥૬॥

શારદાષ્ટક સ્તોત્રં સંપૂર્ણમ् ॥

ભાષાન્તર

વેદના (નિર્ટત્ર) અત્યધિક પાઠ્યી ૪૬ (સમાન) થથેલ
બ્રહ્મા પણ જેના કરકમળના ચૃહણાથી (પાણિશૃહણ=વિવાહ)
પરસ્પર ગુંથાચેત કિયા વાળા આ મનોહર વિવિધપ્રકારના વિશ્વને
સહિયપણે રચે છે તે તુંગા (તુંગભદ્રા) નદીના તટ પર નિપાસ
કરવામાં આસક્ત (ધિચ્છુક) હૃદય વાળી, શ્રીચક(ચંત્ર)માં
નિપાસ કરનારી, સાધકોમાં શ્રેષ્ઠ શ્રીશંકરાચાર્યથી સ્તુતિ કરાયેલી
શ્રીશારદા માતાને હું ભજું છું.

૧.

હે માતા ! સાધારણ નમન, દ્યોન અને પૂજની પદ્ધતિને
જાણનારો, જે કોઈ મૂર્ખ પણ, જો તારી સેવા કરે તો (તારા)
ચરણાકમળની સેવામાં લીન અનેવાતેના મુખમાંથી અલંકારયાળી,
સુંદર શાબ્દોવાળી, રસયુક્ત પદોવાળી કવિતા દેવોની નદીની
(ગંગા) જેમ, થોડા પણ પ્રયત્ન વગર જ વહેવા લાગે છે એ
આશ્ચર્ય છે.

૨.

હે માતા ! સેવા, પૂજા અને નમનની વિધિઓ તો ખૂબ દૂર
(રહે), તારા બે ચરણાકમળનું ક્યારોક કરાયેલું સ્મરણ પણ મુંગાને
પાણીથી દેવોનો આચાર્ય (બૃહસ્પતિ) અને દરિદ્રને સંપત્તિથી
ઇન્દ્ર બનાવી હે છે. લોક(સમુહ) તે (શારદા)ને ઓળખી શકતો
નથી. શું (આ) ખરેખર કળિયુગનો ખેલ છે ?

૩.

હે પાણીની હેવી ! હે શુંગ પર્વત પર નિપાસ કરનારી
(શારદા) ! ભક્તોને તારા ચરણાકમળને નમન કરવાની વિધિમાં
તત્પર થયેલા જોઈને જ રોગો, સિંહને જોઈને હરણો દૂર જતા રહે
છે તેમ દૂર ભાગી જાય છે. સૂર્ય ઉગતા જેમ અંધકાર કથાંક લીન
(અલોપ) થઈજાય તેમ કાળ (મૃત્યુ) કથાંક છુપાઈજાય છે. અને
સુખ આયુષ્ય કમળની જેમ વિકસે છે.

૪.

હે પાણીની હેવી ! તારા ચરણાકમળના પૂજનથી, હૃદય
કમળની શુદ્ધિ પ્રાસ કરેલો મનુષ્ય સ્વર્ગને રૌરવ નરક સમાન,
યેઝુને દુઃખ આપનાર અને ઈંદ્રપુરીને કારાગાર સમાન સમજે
છે. અધિક વર્ણન કરવાથી શું ? વળી તે જે કંઈદેખાય છે તેને
ખરેખર દોરડાને સાપ વિગેરેની (ખાંતિની) જેમ જોયે છે.

૫.

હે માતા ! જ્યારે હૃદય નામના સરોવરમાં તારું ચરણાકમળ
દઢ મૂળ વાળું થાય ત્યારે જેમ-મુખકમળમાં તું સ્થિર છો તેમ ઘરમાં
લક્ષ્મી સ્થિર થાય, કીર્તિ દિશાઓના છેડા સુધી જાય, રાજાઓ
કારા આદર-સન્માન થાય. અને ખરેખર સર્વશાસ્ત્રોના વાદમાં
પ્રતિસ્પદ્ધા (શત્રુ)ઓને દૂર કરે.

૬.

સંપૂર્ણ.

६३ अनुवाद

वेदों के (निरन्तर) अत्यधिक पाठ से जड़ (के समान) बने हुए व्रह्मा भी जिसके करकमल के ग्रहण (पाणि-ग्रहण = विवाह) से परस्पर ग्रथित क्रियावाले, इस मनोहर विविध प्रकार के विश्व को सक्रियता के साथ रखते हैं उस तुंगा (तुंगभद्रा) नदी के किनारे वास करने में आसक्त (इच्छुक) हृदयवाली श्री चक्र (मंत्र) से निवास करनेवाली, साधकों में श्रेष्ठ श्री शंकराचार्य के द्वारा स्तुति की गई ऐसी श्री शारदा माता को मैं भजता हूँ। १

हे माता ! साधारण नमन ध्यान और पूजन की पद्धति का जाननेवाला कोई मूर्ख भी, यदि तुम्हारी सेवा करे तो (तेरे) चरण कमल की सेवा में लीन ऐसे उसके मुखमें से अलंकारयुक्त, सुन्दर शब्दमयी, रसयुक्त पदोंवाली कविता, देव-नदी (गंगा) की तरह थोड़े से भी प्रयत्न के बिना ही बहने लगती है यह आश्र्य है। २

हे माता ! सेवा, पूजा और नमन की विधियाँतो दूर रही, तुम्हारे दो चरण कमल का कभी किया हुआ स्मरण भी गौंगे का वाणी से देवों का आचार्य (बृहस्पति) और दरिद्र को सम्पत्ति से इन्द्र बना देता है। जन-समूह उस (शारदा) को नहीं पहचान सकता। क्या (यह) सचमुच कलियुग का खेल है। ३

हे वाणी की देवी ! श्रृंग-पर्वत पर निवास करनेवाली ! (शारदे!) भक्तों को तुम्हारे चरण कमलों में नमन करने की विधि में तत्पर हुए देखकर ही रोग ऐसे दूर भाग जाते हैं जैस सिंह को देखकर हिरण। सूर्य उगने पर जैसे अंधकार कही लीन (लुप्त) हो जाता है वैसे काल (मृत्यु) कहीं छिप जाता है। और सुख आयुष्य कमल की तरह विकसित होता है। ४

हे वाणी की देवी ! तुम्हारे चरण कमलों के पूजन से हृदय कमल की शुद्धि प्राप्त किया हुआ मनुष्य, स्वर्ग को रीख नरक के समान, वैकुंठ को दुःखदायक, और इन्द्र पुर को कैदखाने के समान समझता है। अधिक वर्णन करने से क्या ? और वह जो कुछ दिखाई देता है उसे सचमुच रस्मी को साँप वर्गीक की (भ्रांति की) तरह देखता है। ५

हे माता ! जब हृदय नामक सरोवर में तुम्हारा चरण कमल ढम्मूल होता है तब जैसे तुम मुखकमल में स्थिर हो वैसे घर में लक्ष्मी स्थिर होती है; कीर्ति दिशाओं के अन्त तक पहुँचती हैं, राजाओं से आदर सम्पान मिलता है, और सचमुच सर्वशास्त्रों के बाद में प्रतिस्पर्धियों (शत्रुओं) को दूर करता है। ६

। सम्पूर्णम् ।

६४

॥ श्री शारदा भुजंगप्रयात र्तोत्रम् ॥

सुवक्षोजकुंभां सुधापूर्णकुम्भां प्रसादावलम्बां प्रपुण्यावलम्बां ।
सदास्येन्दुविम्बां सदानोष्टुविम्बां भजे शारदाम्बामजसं मदम्बाम् ॥१॥
कटाक्षे दयार्द्रा करे ज्ञानमुद्रां कलाभि विनिद्रां कलापैः सुभद्राम् ।
पुरस्त्रीं विनिद्रां पुरस्तुंगभद्रां भजे शारदाम्बामजसं मदम्बाम् ॥२॥
ललामाङ्कफालां लसदगानलोलां स्वभक्तैकयालां यशः श्रीकपोलाम् ।
करे त्वक्षमालां कनत्प्रत्नलोलां भजे शारदाम्बामजसं मदम्बाम् ॥३॥
सुसीमन्त वेणीं दशा निर्जितैर्णि रमल्कीरवाणीं नमद्वजपाणिम् ।
सुधामन्त्रस्यां मुदा चिन्त्यवेणीं भजे शारदाम्बामजसं मदम्बाम् ॥४॥
सुशान्तां सुदेहां दुगन्ते कवान्तां, लसत्सल्लताङ्गी मनन्तामचिन्त्याम् ।
स्मरेत् तापसैः संगपूर्वं स्थितां तां, भजे शारदाम्बामजसं मदम्बाम् ॥५॥
कुरङ्गे तुरङ्गे मृगेन्द्रे खगेन्द्रे प्राराते मदेभ्ये महोक्षेऽधिरूपाम् ।
महत्यां नवम्यां सदसामस्त्यां भजे शारदाम्बामजसं मदम्बाम् ॥६॥
ज्वलतकान्तिवहिं जगन्मोहनाङ्गी, भजे मानसाम्भोजसुभ्रान्तभृङ्गिम् ।
निजस्तोत्रसङ्गीतनृत्यप्रभाङ्गीं, भजे शारदाम्बामजसं मदम्बाम् ॥७॥
भवाम्भोजनेत्राङ्गसंपूज्यमानां लसन्मन्दहारा प्रभावक्त्रचिह्नाम् ।
चलच्चञ्जलाचारुताटङ्ककर्णा भजे शारदाम्बामजसं मदम्बाम् ॥८॥

। सम्पूर्णम् ।

६४

भाषान्तर

सुंदर कण्ठ जेवा स्तनवाणी, अभृतथी भरेला कुंभवाणी,
आनंदना आद्यारुप, उत्तम पुन्यशाणीओना। आलंबनरुप,
यंद्रभण सभान मुखवाणी (लाल) बिंब इण जेवा सुंदर निर्भूल
हीठपाणी, मारी जननी शारदा भाताने हुं निरंतर भजुं छुं. १

(६३७) दृष्टिमां दथाथी भीनाशवाणी, हाथमां
शानमुद्रावाणी, लसित (साहित्य-संगीत-नृत्य) कलाओंथी
सदायभागृत, आभूषणोथी सुंदर स्पृश्यवाणी, विद्यानीहेवी,
शानरुपा, बुद्धिनो उत्त्यविकासकरनारी, मारी जननी शारदा-
भाताने हुं निरंतर भजुं छुं. २

कपालमां सुंदर तिलड करेती, मनोहर गायनमां भथ.
पोताना भक्तोनी एकमात्र रक्षणा करनारी, यशःउपी शोभायुक्त
गातवाणी, हाथमां अक्षभाला धारणा करनारी, प्रकाशती प्राचीन

काजनी देवी मारी जननी शारदा माताने हुं निरंतर भजुं छुं । ३

सुंदर सेथी अने चोटायाणी, नेत्रोथी हरणोना नयनने अतनारी, पोपटनी वाणीथी प्रसन्नथती, ईन्द्रिथी नमस्कार कराती, अमृतना भंडारूप मुख्याणी, हर्षथी ध्यान करवा लायक प्रयाग तीर्थ (नियेणी) स्वरूप, मारी जननी शारदा माताने हुं निरंतर भजुं छुं । ४

अत्यंत शांत, सुंदर देहवाणी, डेश (पाण) सुधी पहोचती दृष्टिवाणी (विशाल नयनोवाणी) देवीप्यमान लता समान अंगोवाणी, अंत रहितचिंतवी न शकाय ऐवी, तापसोनी साथे निवास करीने रहेती, ऐवी देवीनुं स्मरण करवुं, मारी जननी शारदा माताने हुं निरंतर भजुं छुं । ५

हरण, घोडा, सिंह, गङ्ग, हंस - भद्रवाणो हाथी, अने भोटा बलण उपर आळ थयेली, भोटी नोभतिथि (नवरात्री)मां हंभेशा वेदज्ञानश्चपी मारी जननी शारदा माताने हुं निरंतर भजुं छुं । ६

यमकती कांतिथी अभि समान देवीप्यमान, जगतने भोहित करनार देहवाणी, मनश्चपी कमणमां सारी शीते भमेली भमरी समान, देवीने हुं भजुं छुं ।

स्वाभाविक स्तोत्र (स्तुति) संगीत अने नृत्यथी शोभायुक्त अंगोवाणी मारी जननी शारदा माताने हुं निरंतर भजुं छुं । ७

ब्रह्मा-विष्णु-शंकरथी पूजाती, सुंदर भंडहास्यथी अंकित थयेला मुख्याणी, यमकता चंचल सुंदर आभूषणाथी शोभता काजनाणी, मारी जननी शारदा माताने हुं निरंतर भजुं छुं । ८

सम्पूर्ण ।

६४

अनुवाद

सुन्दर कुंभ के जैसे स्तनवाली, अमृत से भरे घड़ो वाली, आनन्द के आधाररूप उत्तम पुण्यशालियों के आलंबनस्वरूप, चन्द्रमंडल के समान मुख्याली, (अरुण) बिंबफल के समान सुन्दर होठवाली, मेरी जननी शारदा माता को मैं निरन्तर भजता हूं । १

(करुणा) दृष्टि में दयाकीआद्रतावाली, हाथ में ज्ञानमुद्रावाली, ललित (साहित्य-संगीत-नृत्य) कलाओं से सदा जागृत आभूषणों से सुन्दर स्वरूपवाली, विद्या की देवी, ज्ञानरूपा, बुद्धिका उच्च विकास करनेवाली मेरी जननी, शारदा माता को मैं निरन्तर भजता हूं । २

कपाल मे सुन्दर तिलक की हुई, मनोहर गान मे लीन, अपने भक्तों की एक मात्र रक्षा करनेवाली, यशरूपी शोभायुक्त

गालवाली, हाथ मे अक्षमाला धारण करनेवाली, प्रकाशवाली, प्राचीन काल की देवी, मेरी जननी, शारदा माता को मैं निरन्तर भजता हूं । ३

सुन्दर मांग और वेणीवाली, नेत्रो से हिस्तों (के नेत्रों) को जीतनेवाली, शुक की वाणी से प्रसन्न होती हुई, इन्द्र के द्वारा नमस्कार की जानेवाली, अमृतके भंडार स्वरूप मुख्याली, हर्ष से ध्यान करने योग्य, प्रयागतीर्थ (त्रिवेणी) स्वरूप मेरी जननी शारदा माता को मैं निरन्तर भजता हूं । ४

अत्यन्त शान्त, सुन्दर शरीरवाली, केशो तक पहुंचती हुई दृष्टिवाली (विशाल लोचनावाली) देवीप्यमान लता के समान अंगोवाली, अन्त-रहित, अचिन्तनीय, तापसोके साथ निवास कर के रही हुई, देवी का स्मरण करना चाहिए। मेरी जननी शारदा माता को मैं निरन्तर भजता हूं । ५

हिरन, घोडा, सिंह, गङ्ग, हंस, मतवाले (भज) हाथी और बड़े बैल पर आसूढ हुई बड़ी नवमी तिथि (नवरात्रि)में सदा वेदज्ञान-स्त्री मेरी जननी शारदा माता को मैं निरन्तर भजता हूं । ६

उज्ज्वल कान्ति से अग्नि के समान देवीप्यमान, जगत को मोहित करनेवाले देहवाली, मनस्त्री कमल मे अच्छी तरह भौंडराती हुई भ्रमरी के समान, देवी को मैं भजता हूं ।....

स्वाभाविक स्तोत्र (स्तुति), संगीत और नृत्य से सुशोभित अंगोवाली, मेरी जननी शारदा माता को मैं निरन्तर भजता हूं । ७

ब्रह्मा-विष्णु-शंकर द्वारा पूजीजानेवाली, सुन्दर मन्द हास्य (मुमकाम) से अंकित मुख्याली, चमकते हुए चंचल सुन्दर आभूषण से भूषित कानवाली, मेरी जननी शारदा माता को मैं निरन्तर भजता हूं । ८

। सम्पूर्ण ।

६५

श्रीशारदाम्बारतोत्रम् । (शारदापञ्चरत्नम्)

सारसभवमुख्यसारसमधुकरि ! हारसमुदयसुशोभिगले,
शारदशिशुखि ! नीरदनिकरनिकारदशिरसिजभारस्ये !
कैरवसुहृदुहारवलयरुचिगौरवहृदपलदिव्यतनो !
भारति ! जननि ! सुधीरिति सुमधुरगीरिति विशदय संसदि माम् ॥१॥

कञ्जमुखमणिपञ्चरशुकि-मकुदञ्जलिमपि तव यो स्वयं-
त्वं कलयसि ननु तं कविवरमिह पञ्जमधुमदहारिगिरम् ।
संततमथ तव चिन्तनमपि यदि किं तप इति वेत्ति बुधो,
भारति ! जननि ! सुधीरिति सुमधुरगीरिति विशदय संसदि माम् ॥२॥

हल्कमृदुकरपलवदलमुहुरल्लसितगुणसनादमहा-
बल्किवदनसमुल्लदतिशयवल्लययुतशुभगीतिकले ।
हल्गदरिमुगभिल-निजजन-विपलवनविधि-विनिद्रदये
भारति ! जननि ! सुधीरिति सुमधुरगीरिति विशदय संसदि मास् ॥३॥

तावकपदयुगसेवकजनतिरेव कवनकृतिदक्षतमे-,
त्येतिदिह जगति मातरखिलजनजातिविदितमिति वेद्यि सदा ।
तन्मम मन इह चिन्मयि पदजलजन्मनि तव रत्मस्तु सदा,
भारति ! जननि ! सुधीरिति सुमधुरगीरिति विशदय संसदि मास् ॥४॥

अम्ब ! समवनमदम्बरचर-निकुरुम्बमुकुटमणिदीमिङ्गरी-
भृष्टिमिह तव पोषितरुचिपरिदूषितजलरुहमङ्गयुगम् ।
नृत्यतु मम हृदि भृत्यगणग इति सत्यमिह हि यदि तेऽस्ति दया
भारति ! जननि ! सुधीरिति सुमधुरगीरिति विशदय संसदि मास् ॥५॥

॥ संपूर्णम् ॥

६५ भाषान्तर

हे भ्रष्टाना मुखकमणमां रहेत भमरी ! हारना सभूहथी
शोभता गणावाणी ! शरदऋतुना चंद्रसमान मुखपाणी ! धनधोर
पाठणाओना सभूहनो तिरस्कार करनार केश सभूहनी कांतियाणी !
चंद्र अने ताराओनी हारमाणाजी शोभाना गोरपने हरनार निर्भग
दीव्यशरीर पाणी ! हे भारती माता ! सभामां भने भद्युरवाणीवाणो
पंडित बनाय. १

हे भ्रष्टाना मुखउपी रत्न जडित पांजरामां रहेती पोपटी जे
ऐक्यार पण तने नमस्कार करे छे, तेने तुं खरेखर आ लोकमां
कमणना भद्यना अभिमानने हरणा करनार पाणीवाणो उत्तम क्षयि
जनाये छे. हवे जो तारुं सतत चिंतन थाय तो हवेथी तप शुं
(करपु) छे, ऐम ज्ञानी ज जाणी ले छे. हे भारती माता ! सभामां
भने भद्युरवाणीवाणो पंडित बनाय. २

लाल कमणसमान कोभण हाथउपी कोभण पर्णमां वारंवार
उछगती, तारना अपाज्याणी भोटी वीणाना वादननी साथे
अतिशय चंचण एवा संगीत लय युक्त भंगल गायन कल्पयाणी !
सुंदर लागती गुफामां हरणाने भाटे भील समान लागती ऐम
पोताना भक्त जननी विपत्तिओना छेदन क्षियामां विकासपामेती
दयायाणी ! हे भारती माता - सभामां भने भद्युरवाणीवाणो पंडित
बनाय. ३

हे माता ! तारा चरण युगलनी सेवा करनार लोक सभूह ज
काव्य रथनामां सोधी पद्म प्रवीण होय छे, ऐ पात आ जगतमां

बधा लोकोमां प्रसिद्ध छे ऐम हुं हंमेशा भारुं छुं. तेथी भारुं भन
तारा आ ज्ञानमय चरण कमणमां हंमेशा आसक्त बने. हे भारती
माता ! सभामां भने भद्युरवाणीवाणो पंडित बनाय. ४

हे भारती ! सारी रीते नभन करता है व सभूहना मुशुट
भएओना तेजउपी जरणाथी आल्लुषित थयेल अत्यंत वयेली
कांतिथी कमणने पण तिरस्कार करनारुं तारुं चरण युगल आ
लोकमां भारा दासोनाय दास एवा हृदयमां नृत्य करो ऐम त्यारेज
सत्य थाय जो आ लोकमा तारी हृपा होय. हे भारती माता !
सभामां भने भद्युरवाणीवाणो पंडित बनाय. ५

: संपूर्ण :

६५ अनुवाद

हे ब्रह्मा के मुखकमल मेर ही हुई भमरी ! हारो के सभूह मे
शोभायमान गलेवाली ! शरदुक्रतु के चन्द्र के सदृश मुखवाली !
घनधोर मेघो के सभूह का तिरस्कार करनेवाले केश सभूह की
कांतिवाली ! चन्द्र और तारो हारो की शोभा का गौरव हरनेवाली !
निर्मल दिव्य शरीरवाली ! हे भारती माता ! मुझे सभा मे मधुरवाणी
वाला पंडित बनाओ । १

हे ब्रह्मा के मुखरुपी रत्नजडित पिंजडे मेर ही हुई मैना ! तुडे
जो एक बार भी नमस्कार करता है, उसे तू लोक मे कमल के मग्नु
(शहद) के गर्व को हरनेवाली वाणीवाला, मच्चमुच उत्तम कवि
बनाती है। यदि तुम्हारा सतत चिंतन हो तो अब तप क्या (करना)
है? ज्ञानी जन ऐसा जान लेता है। हे भारती माता ! मुझे सभा मे
मधुरवाणी वाला पंडित बनाओ । २

लाल कमल के सदृश कोमल हाथरुपी कोमल पर्ण मेर बारबार
उछलती, तार की ध्वनिवाली बड़ी वीणा के वादन के साथ अतिशय
चंचल संगीत लय-युक्त मंगलगान कलावाली । सुन्दर बाग की
गुफा मेर हिरनके लिए भील के समान लगनेवाली, इस प्रकार अपने
भक्तजन की विपत्तियों के छेदन की विकिया मेर विकासप्राप्त
दयावाली । हे भारती माता ! मुझे सभा मे मधुर वाणीवाला पंडित
बनाओ । ३

हे माता ! तुम्हारे चरणयुग्म की सेवा करनेवाला जनसभूह ही
काव्यरचना मेर सबसे अधिक निपुण होता है - यह बात जगत के
सभी लोगों मेर प्रसिद्ध है, ऐसा मेर सदा मानता हूँ। अतः मेरा मन
तुम्हारे ज्ञानमय चरण कमलो मेर हमेशा आसक्त बने । हे भारती
माता ! मुझे सभा मे मधुर वाणीवाला पंडित बनाओ । ४

हे माता ! सम्यक् नमन करनेवाले देवसमूह का मुकुट-मणियों
के प्रकाशरूपी झग्ने से भूषित, अत्यंत बढ़ी हुई कान्ति से कमल
कोभी तिरस्कृत करनेवाला तुम्हारा चरणयुगल लोकमें मेरे
दासानुदास समान हृदय में नृत्य करे, ऐसा तभी सत्य हो सकता है
यदि इस लोक में तुम्हारी दया हो । हे भारती माता । मुझे सभा में
मधुरवाणीवाला पंडित बनाओ ।

५

:- संपूर्ण :-

६६

श्रीशारदाम्बास्तोत्रम् ।

वाचाहृतमोचामदया-चारुविपञ्ची-
ध्वानानुगनानाविधि-गानात्मिकयाम्बा ।
अङ्गीकृतभृङ्गीकुलसङ्गीतकभङ्गी,
भूयान्निरपाया विधिजाया वदने मे

॥१॥

जप्त्वाहितसम्भावितरम्भादिशुभाङ्गी-
गर्वावलिनिर्वापिकसर्वाधिकरूपा ।
तारारुचिधारामदचोरामलहारा,
भाषामययोषा पतितोषाय भवेन्मे

॥२॥

वैमानिकरामाकचहैमाभरणश्री-
धारापरिनीराजनराराजितपादा ।
हृदोत्तमविद्योत्करविद्योतकरी मा-
म्ब्यादतिभव्याकृतिरव्याजकृपाम्बा

॥३॥

स्वीयामलकायांशुनिकायातिमितिग्रा,
क्षीराम्बुधिहारानिव दूराद्विकिरन्ती ।
गकाभवकोकाहितनीकाशमुखी मे
दद्यादनवद्यामिह विद्यावलिमम्बा

॥४॥

स्मिताभिमूतचन्द्रिका श्रितावने वितन्द्रिका
परास्तनागवेणिका करात्तचारुवीणिका ।
जितासिताब्जलोचना कृतानताध्यमोचना
मुदास्तु धातुसुन्दरी मदाननाब्जबम्बरी

॥५॥

संपूर्णम् ।

सुंदरवीणाना ध्वनिने अनुसरती अनेक प्रकारना गीत
(गायन) स्वरूप वाणीथी (पोताना) संगीतना प्रकारथी
भमरीओना समूहने गोणा करेल, भक्तोना रोग अने मृत्युने
हटनारी, भ्रष्टानी पत्नी (शारदा) माता भारा मुखमां स्थिर
थाओ ।

१

इन्द्रधी सम्भानित रंभा विग्रे सुंदरीओना गर्वनी परंपराने
बुङ्गवी नाखनारा सर्वथी अधिक इप सोंदर्यपाणी, ताराओना
प्रकाशनी धाराना भट्ठने हरी लेनार उज्ज्वल छारवाणी ! भाषा
स्वरूपा देवी भारी बुङ्गिना सुखमाटे थाओ ।

२

येमानिक देवोनी स्त्रीओना भाथाना याजमां रहेल सोनाना
आभूषणोना शोभाधारानी आरतीथी अत्यंत शोभायमान
चरणपाणी, भनोहर अने श्रेष्ठ विधाओना समूहने
प्रकाशकरनारी, अतिभव्य आकारवाणी, शीघ्र(तुरंत) हृपा
करनारी माता भारी रक्षा करे ।

३

पोताना निर्भलशरीरना किरणोना समूहनी अतिशय
संफेदाईथी क्षीरसमुद्गोना समूहने जाणो हूरथी ज फेलायनारी,
चक्षुपाकथी आदर पामेला पूर्णियंद्र समान मुखपाणी, माता भने
आ लोकमां दोष रहित विधा समूहने आये ।

४

हास्यथी चंद्रिकाने पराभव करनारी, आश्रितजनोना रक्षणा
मां आगृत, घोटालाथी नागने परास्त करनारी, हाथमां धारणा
करेली सुंदर वीणावाणी, नयनोथी नीलकमलने छुतनारी,
भक्तोना पापने हटनारी, भ्रष्टानी स्त्री शारदा हर्षथी भारा मुख
कमलमां भमरी बने ।

५

: संपूर्ण :

६६

अनुवाद

सुन्दर वीणा की ध्वनि का अनुसरण करती हुई, विविध गीत
(गाय) स्वरूप वाणी से (अपने) संगीत के प्रकार से भ्रमरियों के
समूह को गौण करनेवाली भक्तों के रोग और मृत्युको दूर करनेवाली
ब्रह्माकी पत्नी शारदा माता मेरे सुख में स्थिर हो ।

६

इन्द्र द्वारा सम्भानित रंभा आदि सुन्दरियों के गर्व की परम्परा
को बुङ्गा डालनेवाली, सर्वाधिक रूप- सौंदर्यमयी, तारागण के
प्रकाश की धारा के मद को हरनेवाली, उज्ज्वल हारवाली ! भाषा-
स्वरूपादेवी मेरी बुद्धि के सुख के लिए हो ।

७

वैमानिक देवों की स्त्रियों के केशों में पहने हुए स्वर्ण के आभूषणों की शोभाधारा की आरती से अत्यन्त शोभायमान चरणोवाली, मनोहर और श्रेष्ठ विद्याओं के समूह को प्रकाशित करनेवाली, अति भव्य आकृतिवाली, शीघ्र कृपा करनेवाली माता मेरी रक्षा करे ।

३

अपने निर्मल शरीर की रस्मियों के पुंज की अतिशय श्वेतता से धीर समुद्रो के समूह को मानो दूर से ही फैलानेवाली (बिखेरनेवाली) चक्रवाक पक्षी से सम्मान पायी हुई पूर्णचन्द्र के समान मुखवाली माता मुझे इस लोक में दोष-रहित विद्या का समूह प्रदान करे ।

मन्दहास्य (मुसकान) से चन्द्रिका का पराभव करनेवाली आश्रित जनों की रक्षा में जागृत, अपनी बेणी से सर्प (नाग) को पराजित करनेवाली, हाथ में सुन्दर वीणा धारण करनेवाली, भयनों से तील कमल को मात करनेवाली, भवतों के पापों को दूर करनेवाली, ब्रह्मा की स्त्री शारदा मेरे कमल में आनन्द पूर्वक वास करे ।

५

। सम्पूर्णम् ।

६७

श्रीरारसवतीशतनामस्तवः । अनुष्टुप्.

सरस्वती शरण्या च सहस्राक्षी सरोजगा ।
शिवा सती सुधारुपा शिवमाया सुता शुभा

॥१॥

सुमेधा सुमुखी शान्ता सावित्री सामगायिनी ।
सुरोत्तमा सुवर्णा च श्रीरुपा शास्त्रशालिनी

॥२॥

शान्ता सुलोचना साध्वी सिद्धा साध्या सुधात्मिका ।
शारदा सरला सारा सुवेषा जयवर्दिनी

॥३॥

शड्करी शमिता शुद्धा शक्रमान्या सुभड्करी
शुद्धाहारता श्यामा सीमा शीलवती शरा

॥४॥

शीतला शुभगा सर्वा सुकेशी शैलवासिनी ।
शालिनी साक्षिणी सीता सुभिक्षा शिवप्रेयसी

॥५॥

सुवर्णा शोणवर्णा च सुव्वरी सुरसुन्दरी ।
शक्तिस्तुषा सारिका च सेव्या श्रीः सुजनार्चिता

॥६॥

शिवदूती श्वेतवर्णी शुभ्राभा शुकनाशिकी ।
सिंहिका सकला शोभा स्वामिनी शिवपोषिणी

॥७॥

श्रेयस्करी श्रेयसी च शौरि: सौदामिनी शुचि: ।
सौभागिनी शोषणी च सुगन्धा सुमनःप्रिया

॥८॥

सौरमेयी सुसुरभी श्वेतातपत्रधारिणी ।
शृङ्गारिणी सत्यवक्ता सिद्धार्था शीलभूषणा

॥९॥

सत्यार्थिनी च सन्ध्याभा शची संक्रान्ति सिद्धिदा ।
संहारकारिणी सिंही सप्तार्चिः सफलार्थदा

॥१०॥

सत्या सिंदुरवर्णाभा सिन्दुरतिलकप्रिया ।
सारङ्गा सुतरां तुभ्यं ते नमोऽस्तु सुयोगिना

॥११॥

इति सरस्वतीशतनामस्तवः समाप्तः ।

६७

भाषान्तर

१. सरस्पती-विद्याप्रवाहवाली, २. शरण्या-शरणाःपा ३. सहस्राक्षी-हृषारसांभवाली, ४. सरोजना-पञ्चलिवासिनी ५. शिवा-अंगलःपा ५. सती-सदाचारिणी ७. सुधाःपा-अभृतस्पृश्या ८. शिवमाया-परमेश्वरनी मायाःपा ९. सुता-पुत्री ब्रह्मपुत्री ३५, १०. शुभा-कृत्याणाकारिणी १.

११. सुमेधा उत्तमभुद्धिःपा १२. सुमुखी-मनोहर मुभवाली १३. शान्ता-शान्तिःपा १४. सावित्री-सूर्यनीशक्ति, गायत्री १५. सामगायिनी-सामवेदनीशायिका, संगीत विशारदा १९. सुरोत्तमा-हेमोमां उत्तमा, १७. सुवर्णा उत्तमभुद्धोवाली १८. श्रीःपा-सौंदर्यःपा, १८. शास्त्रशालिनी-शास्त्रोद्धी शोभावाली २.

२०. शान्ता-संन्यस्तिःपा, २१. सुलोचना-सुंदरद्विष्टिपा, २२. साध्वी-उत्तमा-सर्वरित्रा, २३. सिद्धा-सिद्ध रूपुपा २४. साध्वी-साध्यःपा २५. सुधात्मिका-अभृतःपा, २६. शारदा-निर्भलःपा २७. सरला-सरलस्पृष्टिवाली, उटिलता रहित २८. सारा-सारःपा २९. सुवेषा सुंदर वेष्पवाली ३०. जयवर्दिनी-जय वधारनारी ३.

३१. शंकरी-शान्ति आपनारी, ३२. शमिता-द्यैर्यने धारणाकरनारी ३३. शुद्धा-लिर्दोधा ३४. शक्रमान्या ईन्द्रधी अन्मान्या ३५. शुभेंकरी-शुभेंकरनारी ३६. शुद्धाहारता-शुद्धाहारयाली ३७. श्यामा सुंदर स्त्रीःपा ३८. सीमा-

सीमाइपा ३६. शीलवती उत्तम यारिग्यिपा ४०. शरा-
तीक्षणगतिवाली ४.

४१. शीतला-शीतलस्विपुला ४२. शुभगा-सन्मार्ग
जमनकरनारी ४३. सर्वा-सर्वदेवा ४४. सुकेशी-सुंदर केशवाली
४५. शैलपासिनी-पार्वतीपा ४६. शासिनी-स्वामिनी ४७.
साक्षिणी-साक्षिपा ४८. सीता-सीतास्विपुला ४९. शुभिक्षा-
धनधान्यादि धी परिपूर्णवाली ५०. शिवप्रेयसी - मंगलने
ईरचनारी. ५.

५१. सुवर्णा हेदीप्यमान स्विपुलवाली ५२. शोषापर्णा-
लालरंगवाली ५३. सुवरी-सुंदर परदानवाला ५४. सुर सुंदरी-
देवतापा ५५. शक्ति शक्तिपा ५६. तुषा-संतोषवाली ५७.
सारिका-गतिशीला ५८. सेव्या-सेवा योग्यिपा ५९. श्री
समृद्धिपा ६०. सुजनार्चिका-सज्जनोथी पूजायेली ६.

६१. शिवधीति-शिवनी ईती ६२. श्रेत्रवर्णा उज्ज्वल
स्विपुला ६३. शुभाभा-ध्यवलकांतिवाली ६४. शुकनासिका-
पोपटना आंच छेली नाकवाली-सुंदरी ६५. सिंहिका-पापबो छेद
करनारी. ६६. सकला-सर्वात्मिका सर्वकलाधीयुक्त-६७. शोभा-
शोभाइपा ६८. स्वामिनी-ईश्वरी ६९. शिवपोषिणी-कल्याणानु-
पोषण करवावाली. ६९.

७०. श्रेयस्करी-सर्वकल्याणाकरनारी, ७१. श्रेयसी
अत्यंतकल्याणाइपा ७२. शोरि: पराक्रम उत्थावाली ७३.
सोदामिनी-दीजलीस्विपुला ७४. सुयिः-पवित्रतापा ७५.
सोभागिनी-सोंदर्यवाली. ७५. शोषिणी-दृष्टिने
सुकपीनाखनारी. ७७. सोरि: सूर्यप्रभा ७८. सुर्गंधा-
संगधवाली-पङ्किनी स्विपुला ७९. सुमनः प्रिया-पिङ्गानोने प्रिय.
८.

८०. सोरमेथी-कामधेनुरुपा ८१. सुसुरभि-मनोहर
सुर्गंधवाली ८२. श्रेतातपत्र धारिणी-श्रेतछत्रवाली, ८३.
शृंगारिणी-शृंगारसूपा ८४. सत्यपक्ता-सत्य भोलनारी ८५.
सिङ्हार्थी-सकलप्रयोजनवाली. ८६. शीतालूपणा-
उत्तमयारिग्यभूषणा. ८६.

८७. सत्यार्थिनी-सत्यर्थीवाली ८८. संद्याभा संद्या
समान कांतिवाली ८९. शरी-इन्द्राणीपा ईश्वरी ९०. संकाति-
संधिपा ९१. सिद्धिदा सिद्धिदात्री ९२. संहारकारिणी-
भयात्मिपा. ९३. सिंही-पराक्रमकरवावाली. ९४. सप्तार्थी:
अभिपुला ९५. सकलार्थी-सकलअर्थने आपनारी. ९०.

९६. सत्या-सत्यपा ९७. सिंहूर वणिभा-सिंहूर जेवा
लाल) वणिवाला ९८. सिन्धूरतिलकप्रिया-सिंहूरनु तिलक जेने
प्रिय छे अेवी ९९. सारंगा-मनोहर विविध वणिवाली १००.
सुतरा-सहजपछे मेनवी शकाय तेवी ११.

तभारा आ सुयोगीङ्गारा तने नमस्कार

संपूर्ण.

६७ अनुवाद

(१) सरस्वती - विद्याप्रवाहयुक्ता, (२) शरण्या - शरणरूप,
(३) सहस्राक्षी - हजारों आंखोवाली, (४) सरोजगा -
पद्मनिवासिनी, (५) शिवा - मंगलरूपा, (६) सती - सदाचारिणी,
(७) सुधारूपा - अमृतस्वरूपा, (८) शिवमाया - परमेश्वर की
मायारूप, (९) सुता - पुत्रीरूप (ब्रह्मपुत्री), (१०) शुभा-
कल्याणकारिणी १.

(११) सुमेधा - उत्तम बुद्धिरूपा, (१२) सुमुखी - मनोहर
मुखबाली, (१३) शान्ता - शान्तिरूपा, (१४) सावित्री - सूर्य की
शक्ति, गायत्री, (१५) सामग्रायिनी - सामवेद की गायिका,
संगीतविशारदा, (१६) सुरोत्तमा - देवों में उत्तम, (१७) सुवर्णा -
उत्तम वर्णों (अक्षरो)बाली, (१८) श्रीरूपा - सौन्दर्यरूपा, (१९)
शास्त्रशालिनी - शास्त्र से शोभावाली २.

(२०) शान्ता - सन्न्यस्तरूपा, (२१) सुलोचना - सुंदर
दृष्टिवाली, (२२) साध्वी - उत्तमा, सच्चरित्रा, (२३) सिद्धा -
सिद्धस्वरूपा, (२४) साध्या - साध्यरूपा, (२५) सुधात्मिका -
अमृतरूपा, (२६) शारदा - निर्यलरूपा, (२७) सरला -
सरलस्वभावा, कुटिलतारहित, (२८) सारा - साररूपा, (२९)
सुवेषा - सुंदर वेषवाली, (३०) जयवर्दिनी - जय बढानेवाली ३.

(३१) शंकरी - शान्तिप्रदा, (३२) शमिता - धैर्यधारिणी,
(३३) शुद्धा - शुद्धरूपा, निर्दोषा, (३४) शक्मान्या - इन्द्रसे
सम्मान्या, (३५) शुभंकरी - शुभकर्ती, (३६) शुद्धाहारता - शुद्ध
आहारवाली, (३७) श्यामा - सुंदरस्त्रीरूपा, (३८) सीमा -
सीमास्वरूपा, (३९) शीलवती - उत्तमचारित्ररूपा, (४०) शरा -
तीक्ष्ण गतिवाली ४.

(४१) शीतला - शीतलस्वरूपा, (४२) शुभगा -
सन्मार्गामिनी, (४३) सर्वी - सर्वरूपा, (४४) सुकेशी - सुन्दर
केशवाली, (४५) शैलवासिनी - पार्वतीरूपा, (४६) शालिनी -
स्वामिनी, (४७) साक्षिणी - साक्षिरूपा, (४८) सीता -
सीतास्वरूपा, (४९) सुभिक्षा - धनधान्यादि - परिपूर्णता,
समृद्धिरूपा, (५०) शिवप्रेयसी - मंगलकामिनी ५.

(५१) सुवर्णा - देदीप्यमान स्वरूपवाली, (५२) शोणवर्णा
- लाल रंगवाली, (५३) सुवरी - सुंदर वरदानवाली, (५४) सुरसुंदरी
- देवतारूपा, (५५) शक्ति: - शक्तिरूपा, (५६) तुषा - संतुष्टि,
(५७) सारिका - गतिशीला, (५८) सेव्या - सेव्यरूपा, (५९)
श्री: - समृद्धिरूपा, (६०) सुजनार्चिता - सज्जनोसे पूजिता ॥ ६.

પરમ પ્રભાવક પ્રાચીન-પ્રતિમાણ
શ્રી સરસ્વતી-ભારતી-શારદા હેવીઓ

અનેકવિદ્ય મુદ્રામાં
આમિલબાદુ - પિંડવાડા,
મહેસાણા વિગોરે કોશોળી
આનંદકારી
શ્રી સરસ્વતી દેવીઓ

(६१) शिवइती - शिव की इती, (६२) श्वेतबर्णा - उज्ज्वलम्बरूपा, (६३) शुभ्राभा - धबल कांतिमती, (६४) शुक्लासिकी - तोतेकी चोंच जैसे नाकवाली - सुंदरी, (६५) सिहिका - पाप-छेदनकत्री, (६६) सकला - पर्वात्मिका, सर्वकलायुक्ता, (६७) शोभा - शोभारूपा, (६८) स्वामिनी - ईश्वरी, (६९) शिवपोषिणी - कल्याण का पोषण करनेवाली ।

७.

(७०) श्रेयस्करी - सर्वकल्याणकरी, (७१) श्रेयसी - अत्यधिक कल्याणरूपा, (७२) शौरि: - पराक्रम करनेवाली, (७३) सौदामिनी - विघ्नत्वरूपा, (७४) शुचि: - पवित्रतारूप, (७५) सौभागिनी - सौन्दर्यवती, (७६) शोषणी - दुरित को सूखानेवाली, (७७) शौरि: - सूर्यप्रभा, (७८) सुगन्धा - सुंदर गन्धवती, परिनीत्वरूपा, (७९) सुमनःप्रिया - विद्रुजनप्रिया ।

८.

(८०) सौरमेथी - कामधेनुरूपा, (८१) सुसुरभि - मनोहर सुगंधवती, (८२) श्वेतातपव्रधारिणी - श्वेतछत्रयुक्ता, (८३) शृंगारिणी - शृंगाररूपा, (८४) सत्यवक्ता - सत्यभाषिणी, (८५) सिद्धार्थी - सफल प्रयोजनवाली, (८६) शीलभूषणा - उत्तमचारित्र्यभूषणा ।

९.

(८७) सत्यार्थिनी - सत्य-अर्थवती, (८८) संध्याभा - संध्या समान कांतिमती, (८९) शची - इन्द्राणीरूपा, ईश्वरी, (९०) संक्रान्ति - सन्धिरूपा, (९१) सिद्धिदा - सिद्धिदात्री, (९२) संहारकारिणी - लयात्मिका, (९३) सिंही - पराक्रम करनेवाली, (९४) सप्तार्चिः - अग्निस्वरूपा, (९५) सफलार्थदा - सफल-अर्थ-प्रदात्री ।

१०.

(९६) सत्या - सत्यरूपा, (९७) सिंदूरवर्णाभा - सिंदूर-समानवर्णा, (९८) सिन्दूरतिलकप्रिया - सिंदूरतिलक जिसको प्रिय है ऐसी, (९९) सारंगा - मनोहर विविध वर्णोवाली, (१००) सुतरा - सहजलभ्या

तुम्हारे इस सुयोगी द्वारा तुम्हें नमस्कार ।

११.

। सम्पूर्ण ।

६८

॥ श्री शारदादेवी-नमस्काराः ॥

अनुष्टुप्.

श्री शारदे ! नमस्तुभ्यं जगद् भुवनदीपिके ! ।
विद्रुजनमुखाभ्योज भृङ्गिके । मे मुखे वस
वागीश्वरि ! नमस्तुभ्यं नमस्ते हंसगामिनि !
नमस्तुभ्यं जगन्मात जंगत्कर्त्रि ! नमोऽस्तुते
शक्तिरूपे ! नमस्तुभ्यं कवीश्वरि ! नमोऽस्तुते
नमस्तुभ्यं भगवति । सरस्वति ! नमोऽस्तुते
जगन्मुखे ! नमस्तुभ्यं वरदायिनि ! ते नमः
नमोऽस्तु तेऽन्विकादेवि ! जगत्यावनि ! ते नमः
शुक्लाम्बरे ! नमस्तुभ्यं ज्ञानदायिनि ! ते नमः
ब्रह्मारुपे ! नमस्तुभ्यं ब्रह्मपुत्रि ! नमोऽस्तुते
विद्वन्मात ! नमस्तुभ्यं वीणाधारिणि ! ते नमः ।
सुरेश्वरि ! नमस्तुभ्यं नमस्ते सुरवन्दिते !
भाषामयि ! नमस्तुभ्यं शुक्लधारिणि ! ते नमः ।
पङ्कजाक्षि ! नमस्तुभ्यं मालाधारिणि ! ते नमः
पद्मारुढे ! नमस्तुभ्यं नमस्त्रिपुरसुन्दरि !
धीदायिनि ! नमस्तुभ्यं ज्ञानरुपे नमोऽस्तुते ।
सुराचिते ! नमस्तुभ्यं भुवनेश्वरि ! ते नमः
कृपावति ! नमस्तुभ्यं यशोदायिनि ! ते नमः ।
सुखप्रदे ! नमस्तुभ्यं नमः सौभाग्यवर्द्धिनि !
विशेश्वरि ! नमस्तुभ्यं नमस्त्रैलोक्यधारिणि !
जगत्पूज्ये नमस्तुभ्यं विद्यां देहि महामहे !
श्री देवते नमस्तुभ्यं जगदम्बे ! नमोऽस्तुते
महादेवि ! नमस्तुभ्यं पुस्तकधारिणि ! ते नमः
कामप्रदे ! नमस्तुभ्यं श्रेयो माङ्गल्यदायिनि ! ।
सृष्टिकर्त्रि ! नमस्तुभ्यं सृष्टिधारिणि ! ते नमः
कविशक्ते ! नमस्तुभ्यं कलिनाशिनि ! ते नमः ।
कवित्वदे ! नमस्तुभ्यं मत्तमातङ्गगामिनि !
जगद्विते ! नमस्तुभ्यं नमः संहारकारिणी ! ।
विद्यामयि ! नमस्तुभ्यं विद्यां देहि दयावति ।

। इति नमस्काराः समाप्ताः ।

हे श्री शारदा ! हे जगतरूपी लुपनमां दीपिका (दीपक) समाज ! हे विद्वानना मुख रूपी कमलमां भमरी समाज ! आपने नमस्कार थाओ. आप मारा मुखमां पसो. १

हे वागीश्वरी ! आपने नमस्कार, हे हंसगामिनी ! तजे नमस्कार, हे जगतभाता ! आपने नमस्कार, हे जगतने करनारी ! आपने नमस्कार थाओ. २

हे शक्तिरूपा तजे नमस्कार, हे कवीश्वरी ! तजे नमस्कार, हे भगवती ! हे सरस्वती ! आपने नमस्कार थाओ. ३

हे जगन्मुखा ! आपने नमस्कार, हेउत्तमपरदान आपनारी ! तजे नमस्कार,

हे अंभिकाई ! आपने नमस्कार, हे जगतने पापन करनारी ! आपने नमस्कार थाओ. ४

हे श्वेतपत्रवाणी ! आपने नमस्कार, हे वीणाने धारण करनारी ! तजे नमस्कार, हे ब्रह्मरूपा ! आपने नमस्कार, हे ब्रह्मपुत्री ! तजे नमस्कार थाओ. ५

हे विद्वानोनी माता ! आपने नमस्कार, हे वीणाने धारण करनारी ! तजे नमस्कार, हे सुरेश्वरी (हेवोनी स्वामिनी) ! आपने नमस्कार, हे सुरोथी वंदायेली ! तजे नमस्कार थाओ. ६

हे भाषामयी ! आपने नमस्कार, हे शुक (पोपट) धारण करनारी ! तजे नमस्कार, हे कमलाक्षी (कमल जेवी अंभिवाणी) ! आपने नमस्कार, हे माता (रत्न)ने धारण करनारी ! तजे नमस्कार थाओ. ७

हे पद्माञ्छा ! आपने नमस्कार, हे पद्मने धारण करनारी ! तजे नमस्कार, हे शुद्धरूपा ! आपने नमस्कार, हे त्रिपुरसुंदरी ! आपने नमस्कार थाओ. ८

हे बुद्धिने आपनारी ! आपने नमस्कार, हे पद्मने धारण करनारी ! तजे नमस्कार, हे हेवोथी पूजायेली ! आपने नमस्कार, हे भुजनेश्वरी ! तजे नमस्कार थाओ. ९

हे हृपावाणी आपने नमस्कार, हे यशने आपनारी ! तजे नमस्कार, हे सुखने आपनारी ! आपने नमस्कार, हे सोभान्य पद्मरनारी ! तजे नमस्कार थाओ. १०

हे विश्वेश्वरी (विश्वनी स्वामिनी) ! आपने नमस्कार, हे त्रेते य तोडने धारणकरनारी ! तजे नमस्कार, हे जगतपूज्या ! आपने नमस्कार, हे महातेज्वाणी विद्याने तु आप. ११

हे श्री हेयता ! आपने नमस्कार, हे जगतनी माता ! तजे

नमस्कार, हे महादेवी ! आपने नमस्कार, हे पुस्तकने धारण करनारी तजे नमस्कार थाओ. १२

हे काम (धृच्छित)ने आपनारी ! आपने नमस्कार, हे श्रेय अने भांगत्वने आपनारी ! हे भृष्टिने करनारी ! आपने नमस्कार हे सृष्टिने धारण करनारी ! तजे नमस्कार थाओ. १३

हे कविओनी शक्ति ! आपने नमस्कार, हे कलि(युग)नो नाश करनारी ! तजे नमस्कार, हे कवित्वने आपनारी ! आपने नमस्कार, हे भत मातंग गामिनी तजे नमस्कार थाओ. १४

हे जगतनुं हितकरनारी ! आपने नमस्कार थाओ. हे संहार करनारी ! हे विद्यामयी ! आपने नमस्कार थाओ, हे दयापती ! (दयावाणी!) (मने) विद्याने तु आप. १५

-: संपूर्ण :-

६८ अनुवाद

हे श्रीशारदा ! जगतरूपी भुवन में दीपिका समान; विद्वान के मुखकमल में भ्रमरी समान; तुम्हे नमस्कार; तुम मेरे मुख में बगो। १.

हे वागीश्वरी ! तुम्हें नमस्कार; हे जगन्माता ! तुम्हें नमस्कार; हे जगत की रचना करनेवाली; तुम्हें नमस्कार। २.

हे शक्तिरूपा ! तुम्हें नमस्कार; हे कवीश्वरी ! तुम्हें नमस्कार; हे भगवती ! तुम्हें नमस्कार; हे सरस्वती ! तुम्हें नमस्कार। ३.

हे जगत की मुखस्वरूपा ! तुम्हें नमस्कार; हे वरदात्री ! तुम्हें नमस्कार; हे अम्बिकादेवी ! तुम्हें नमस्कार; हे जगत को पवित्र करनेवाली ! तुम्हें नमस्कार। ४.

हे श्वेतवस्त्रधारिणी ! तुम्हें नमस्कार; हे ज्ञानदात्री ! तुम्हें नमस्कार; हे ब्रह्मरूपा ! तुम्हें नमस्कार; हे ब्रह्मपुत्री ! तुम्हें नमस्कार। ५.

हे विद्वानों की माता ! तुम्हें नमस्कार; हे वीणाधारिणी ! तुम्हें नमस्कार; हे देवेश्वरी ! तुम्हें नमस्कार; हे देवो द्वारा वन्दित ! तुम्हें नमस्कार। ६.

हे भाषामयी ! तुम्हें नमस्कार; हे शुक (तोते)को धारण करनेवाली ! तुम्हें नमस्कार; हे कमलनयनी ! तुम्हें नमस्कार; हे मालाधारिणी ! तुम्हें नमस्कार। ७.

हे कमल पर विराजिता ! तुम्हें नमस्कार; हे कमलधारिणी !

तुम्हें नमस्कार; हे शुक्लस्वरूपा; तुम्हें नमस्कार; हे त्रिपुरसुन्दरी !
तुम्हें नमस्कार ।

८.

हे बुद्धिदात्री ! तुम्हें नमस्कार; हे ज्ञानरूपा ! तुम्हें नमस्कार; हे
देवो द्वारा पूजित; तुम्हें नमस्कार; हे भुजनेश्वरी ! तुम्हें नमस्कार । ९.

हे कृपा करनेवाली ! तुम्हें नमस्कार; हे कीर्तिदात्री ! तुम्हें
नमस्कार; हे सुखदायिनी ! तुम्हें नमस्कार; हे सौभाग्यवद्धिनी ! तुम्हें
नमस्कार ।

१०.

हे विश्वेश्वरी ! तुम्हें नमस्कार; हे त्रिलोकधारिणी; तुम्हें
नमस्कार; हे जगत के द्वारा पूज्य ! तुम्हें नमस्कार; हे महातेजस्विनी!
विद्या प्रदान कीजिये ।

११.

हे श्रीदेवी ! तुम्हें नमस्कार ! हे जगदम्बा; तुम्हें नमस्कार; हे
महादेवी ! तुम्हें नमस्कार; हे पुस्तकधारिणी ! तुम्हें नमस्कार । १२.

हे काम (इच्छितार्थ) प्रदान करनेवाली ! तुम्हें नमस्कार; हे
कल्प्याण और मांगल्य देनेवाली ! हे सृष्टि की रचना करनेवाली !
तुम्हें नमस्कार; हे सृष्टि धारिणी! तुम्हें नमस्कार ।

१३.

हे कविशक्तिरूपा ! तुम्हें नमस्कार; हे कलियुगविनाशिनी !
हे कवित्वशक्तिदात्री ! तुम्हें नमस्कार हे पतवाले हाथी की तरह
गमन करनेवाली ! तुम्हें नमस्कार ।

१४.

हे जगत की हितकारिणी ! तुम्हें नमस्कार; हे संहार करनेवाली!
हे विद्यास्वरूपा ! तुम्हें नमस्कार; हे दयावती ! विद्या प्रदान कीजिये।

१५.

सम्पूर्णम् ।

६४ । श्री सरस्वती द्वादशं नामस्तोत्रम् । अनुष्ठाप.

मातरं भारतीं दृष्ट्वा वीणा-पुस्तकधारिणीं ।
हेसवाहन संयुक्तां प्रणमामि महेश्वरीम् ॥१॥

ग्रथमं भारती नाम द्वितीयं च सरस्वती ।
तृतीयं शारदा देवी चतुर्थं हंसवाहिनी ॥२॥

पञ्चमं विश्वविख्याता षष्ठं वागीश्वरी तथा ।
कौमारी सप्तमं प्रोक्ता अष्टमं ब्रह्मचारिणी ॥३॥

नवमं बुद्धिदात्री च दशमं वरदायिनी ।
एकादशं चन्द्रधण्टा द्वादशं भुवनेश्वरी ॥४॥

द्वादशीतानि नामानि त्रिसन्ध्यं यः पठेत्वः ।

सर्वसिद्धिं प्रदेहस्तु प्रसन्ना परमेश्वरी

॥५॥

जिह्वाये वसति नित्यं ब्रह्मरूपा सरस्वती ।

सरस्वति ! महाभागे ! वरदे कामरूपिणी

॥६॥

इति सम्पूर्णम्

६५

भाषान्तर

वीणा - पुस्तकने धारणा करनारी, हंसवाहनथी युक्त
(जोडायेती) अथेती, महा ईश्वरी ऐवी भारती माताने जोईने हुं
प्रणाम करुं छुं ।

१

तेनुं पहेतुं नाम भारती, बीजुं सरस्पती, श्रीजुं शारदा ऐवी
अने चोथुं हंसवाहिनी छे ।

२

पांचमुं विश्वविख्याता, छहुं वागीश्वरी, सातमुं कोभारी तथा
आठमुं ब्रह्मचारिणी नाम कहेयाएतुं छे ।

३

नवमुं बुद्धिने आपनारी, दशमुं उत्तम वरदान आपनारी,
अच्यारमुं चंद्रधण्टा अने बारमुं भुवनेश्वरी(छे.)

४

आ बारनामोने जे भनुध्य त्रणोय काल गणो छे. तेने प्रसन्न
ऐवी परमेश्वरी सर्वसिद्धिने आपे.

५

हे सरस्पती ! हे महाभाग्यशाली ! हे वरदान आपनारी ! हे
कामृपिणी ! ब्रह्मस्पृपा सरस्पती शुभना अश्रभाग (टेस्पां)
उपर हंसेशा वसो ।

६

-ः संपूर्णः -

६६

अनुवाद

वीणा-पुस्तक को धारण करनेवाली, हंस वाहन पर सवार
(जोडित) हुई, महा-ईश्वरी ऐसी भारती माता को देख मैं प्रणाम
करता हुँ ।

१.

उसका पहला नाम भारती, दुसरा सरस्वती, तीसरा शारदादेवी
और चौथा हंसवाहिनी है ।

२.

पांचवाँ विश्वविख्याता, छहा वागीश्वरी, सातवाँ कौमारी तथा
आठवाँ ब्रह्मचारिणी नाम कहे गए हैं ।

३.

नौवा बुद्धि प्रदान करनेवाली, दसवाँ उत्तम वरदान देनेवाली
यारहवाँ चंद्रघंटा और बारहवाँ भुवनेश्वरी है। ४.

इन बारह नामों को जो मनुष्य तीनों काल जपता है। उसे
प्रसन्न ऐसी परमेश्वरी सर्वसिद्धि प्रदान कर। ५.

हे सरस्वती ! हे महाभाग्यशाली ! हे वरदान प्रदान करनेवाली,
हे कामरुपिणी, ब्रह्मस्वरूपा सरस्वती जीभ के अग्रभाग (नोक)
उपर हमेशा निवास करो। ६.

समाप्तम् ।

७० ॥ श्री सरस्वती रत्नोत्तम ॥

नमोऽस्तु ते सरस्वति ! विशूलचक्रधारिणि,
सितांबिरावृते शुभे मृगेन्द्रपीठसंस्तुते ।
सुवर्णबंधुराधरे सुझल्लरीशिरोरुहे,
सुवर्ण-पुष्पभूषिते नमोऽस्तु ते महेश्वरि ! ॥१॥

पितामहादिभि नुते ! स्वकान्तिलुमचन्द्रभे !
सरत्तमालयावृते ! भवाब्धिकष्टहरिणि !
तमालहस्तमण्डिते ! तमालभाल शोभिते !
गिरामगोचरे इले ! नमोऽस्तु ते महेश्वरि ! ॥२॥

स्वभक्तवत्सलेऽनधे ! सदाऽपवर्ग भोगदे !
दरिद्र-दुःख हारिणि विलोकशङ्करीश्वरि ।
भवानी भीमअम्बिके ! प्रचण्डतेज उज्ज्वले !
भुकलापमण्डिते ! नमोऽस्तु ते महेश्वरि ! ॥३॥

प्रपत्रभीतिनाशिके ! प्रसूनमाल्यकन्धे,
थियस्तमोविदारिके ! विशुद्ध बुद्धिकारिके ।
सुरार्चिताङ्गिष्ठपङ्कजे प्रचण्डविक्रमे क्षरे,
विशालपदालोचने ! नमोऽस्तु ते महेश्वरि ! ॥४॥

हतस्त्वया सदैत्यधूमलोचनो यदा रणे,
तदा प्रसूनवृष्ट्य स्त्रिविष्टुपे सुरः कृताः ।
निरीक्ष्य तत्र ते प्रभामलज्जत प्रभाकर,
स्त्वयेद्शाकरे धूवे नमोस्तु ते महेश्वरि ! ॥५॥

ननाद केसरी यदा चचाल मेदिनी तदा,
जगाम दैत्यमायकः स्वसेनया द्रुतं भिया ।
सकोप-कंपदृच्छदे ! सचण्डमुण्डघातिके ।
मृगेन्द्रनादनादिते ! नमोऽस्तु ते महेश्वरि ! ॥६॥

कुचंदनार्चितालके ! सितोष्णवारणाधरे,
सचर्चराननेवरे ! निशुभ शुभमार्दके !
प्रसीद चण्डिके ! अजे समस्तदोष धातिके,
शुभा मतिप्रदे चले नमोऽस्तु ते महेश्वरि ! ॥७॥

त्वमेव विश्वधारिणी ! त्वमेव विश्वकारिणी,
त्वमेव सर्वहारिणी न गम्यसे जीतात्मभिः।
दिवीकसां हिते रता करोषि दैत्यनाशनं,
शताक्षि ! रक्तदन्तिके ! नमोऽस्तु ते महेश्वरि ! ॥८॥

पठन्ति ये सपाहिता इमं स्तवं सदा नरा:,
अनन्यभक्ति संयुता अहर्मुखेनुवासरम्।
भवन्ति ते तु पण्डिताः सुपुत्र-धान्य-संयुताः,
कलव्रभूतिसंयुताः व्रजन्ति चामृतं सुखम् ॥९॥

। संपूर्णम् ।

७०

भाषान्तर

हे त्रिशुल-यक्ने धारणा करनारी सरस्वती हेवी ! तने
नमस्कार थाओ, श्रेतपत्रोने परिधान करेली, शुभस्वरूपा, किंह
पीठ उपर परिचय करायेली ! इपाणा भनोहर अधरयाणी ! सुंदर
रुथेला केशयाणी, सुपर्णा पुष्पथी शोभती हे महेश्वरी ! तने
नमस्कार थाओ.

१.

हे पितामह विगेरेथी स्तुति करायेली ! स्व कांतिथी चंद्रनी
कांति लुम करेली ! रत्नोनी भाणा पहेरेली ! भवसमुद्भना कष्ट ने
हरण करनारी ! तसवाराणा हाथथी शोभा पामेली ! तिलक्याणा
कपाणथी सुंदर बनेली ! पंडितोने अगोचर एवी हे वाणी
स्परुपा ! हे महेश्वरी ! तने नमस्कार थाओ.

२.

पोताना भक्त उपर वात्सत्यवाणी ! पुञ्चशालिनी ! हंमेशा
भोक्ष अने भोगने आपनारी ! दरिद्रता-दुःखने हरलारी ! तणोय
लोकनी पार्वती ! स्वामिनी ! लयंकर दुर्गा अने अंबिका स्पृष्टी !
प्रचंड तेजस्थी उज्ज्वल ! भुजासमूहथी मंडित ! हे महेश्वरी ! तने
नमस्कार थाओ.

३.

प्राप्त भयनो नाश करनारी ! कुलभाणानी ठोक्याणी ! बुद्धिना
अंधकारनु यिदारणा करनारी ! यिशुद्ध बुद्धिने करनारी !
हेवताओथी पूजायेला चरणा पंकज्याणी ! प्रचंड पराकमी !
परमेश्वरी ! विशाल कमलना जेवा नेत्रयाणी ! हे महेश्वरी ! तने
नमस्कार थाओ.

४.

ज्यारे युद्धमिट्य सहित शुभासुरो तमे हण्यो त्यारे स्पर्गना
हेवो वडे पुष्प भाणी वृष्टि कराई. त्यां तारा तेजने जोईने सूर्य

पण त्यारे लज्जा पाभ्यो, आवा प्रकारना (गुण) समूहवाली! अचल स्पृष्टी ! हे महेश्वरी ! तने नमस्कार थाओ.

५.

ज्यारे सिंह नाद करवा लघ्यो त्यारे पृथ्वी पण आतवा लागी, अने भयथी पोतानी सेना साथे असुराधिपति भागी गयो, कोधना कंपथी इष्टिने ढाँकी हेनारी ! प्रचंड ऐवा मुंड (राक्षस) नो धात करनारी ! सिंह नादथी गर्जना पामेली ! हे महेश्वरी ! तने नमस्कार थाओ.

६.

रक्तचंदनथी पूजित थयेला हुआ हेवीना सिंहासनवाली ! श्वेत-दक्ष हाथीने धारण करनारी ! पूजाथी उत्तम भुजवाली ! निशुभ-शुभ नामना राक्षसनुं मर्दन करनारी ! हे समस्त दोषनो धात करनारी ! पवित्रा ! चंडिके ! बुद्धिने आपनारी ! लक्ष्मीरूपा ! शुभस्पृष्टी ! तुं प्रसन्न था ! हे महेश्वरी ! तने नमस्कार थाओ. ७.

तुं ज विश्वने धारण करनारी ! तुं ज विश्वने करनारी ! तुं ज सर्वनुं हरण करनारी ! तुं योगीओ वडे पण जणाती नथी, हेवोजा कल्याणभां आसक्त थयेली तुं असुरोनो नाश करे छे. हे शताक्षी ! (ऐक्सो आंजवाली !) लाल ढाँतवाली ! महेश्वरी तने नमस्कार थाओ.

८.

जे भनुष्ठो अनन्य भक्तिथी युक्त, हंभेशा एक चित्तवाणा थयेला आ स्तपन (स्तोत्र) नो दरोज भुजेपाठ करे छे. ते पंडितो-सुपुत्र धान्यथी सहित स्त्री अने आबाई थी संयुक्त थाय छे. अने अमृत सुखने पामे छे.

९.

संपूर्ण.

१०

अग्रवाद

हे विशूल चक्र धारण करनेवाली सररक्ती देवी ! तुम्हें नमस्कार हो ! श्वेत वस्त्र परिधान की हुई, शुभ स्वरूपे ! सिंह की पीठपर परस्तिय की गयी, सुन्दर मनोहर अधरवाली ! सुन्दर गुंथे हुए बालोवाली, सुवर्णपुष्प से शोभायमान हे महेश्वरी ! तुम्हें नमस्कार हो ! १.

हे पितामह आदि द्वारा स्तुति की हुई ! स्व कांति से चंद्र की कांति को लुप्त करनेवाली, रनों की माला पहनी हुई ! भवसमागर के कष्ट को हरण करनेवाली ! तलवार बाले हाथ से शोभित, तिलक युक्त कपाल से सुन्दर बनी हुई, पंडितों को अगोचर ऐसी, हे-वाणी स्वरूपे ! हे महेश्वरी ! तुम्हें नमस्कार हो ! २.

अपने भक्त पर वात्सल्यवाली ! पुण्यशालिनी ! सदा मोक्ष और योग देनेवाली ! दारिद्र-दुःख को हरनेवाली ! तीनो लोको की

पार्वती ! स्वामिनि ! भयंकर दुर्गा और अंबिका-स्वरूपा ! प्रचंड तेज से उज्ज्वल ! भुजा-समूह से मंडित ! हे महेश्वरी ! तुम्हें नमस्कार हो ! ३.

प्राप्तभय का नाश करनेवाली ! पुष्पमालामय कंठवाली ! बुद्धि के अहंकार का बिदारण करनेवाली ! निशुद्धबुद्धिकारिणी ! देवताओं द्वारा पूजित पादपंकजोवाली ! प्रचंड पराक्रमी परमेश्वरी ! विशाल कमल समान नेत्रोंवाली ! हे महेश्वरी ! तुम्हें नमस्कार हो ! ४.

जब तुम ने दैत्यों सहित शुंभासुर का वध किया, तब स्वर्ग के देवों द्वारा पुष्पमाला की वृष्टि की गयी। वहाँ तुम्हारा तेज देखकर सूर्य भी तब लजित हुआ। इस तरह के (गुण) समूहवाली ! अचलस्वरूपिणि ! महेश्वरी ! तुम्हें नमस्कार हो ! ५.

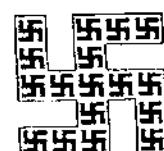
जब सिंह नाद (गर्जना) करने लगा तब पृथ्वी भी चलायमान हुई, और भय के मारे असुराधिपति अपनी सेना सहित भाग गया। क्रोध के कंप से द्रष्टि को ढकनेवाली ! प्रचंड मुंड (राक्षस) का धात करनेवाली ! सिंहनाद से गर्जना प्राप्त हे महेश्वरी ! तुम्हें नमस्कार हो ! ६.

रक्तचंदन से पूजित हुए दुग्दिवी के सिंहासनवाली ! श्वेत-दक्ष हाथी को धारण करनेवाली ! पूजा से उत्तम मुखवाली ! निशुभ-शुभ नामक राक्षसों का मर्दन करनेवाली ! हे समस्त दोष का धात करनेवाली ! पवित्रे ! चंडिके ! बुद्धि देनेवाली ! लक्ष्मीरूपा ! शुभस्वरूपिणि ! तु प्रसन्न हो ! हे महेश्वरी ! तुम्हें नमस्कार हो ! ७.

तू ही विश्व को धारण करनेवाली, तू ही विश्व बनानेवाली ! तू ही सब का हरण करनेवाली है। तू योगियों को भी ज्ञात नहीं होता ! देवों के कल्याण में आसक्त तू असुरों का नाश करती है। हे शताक्षी ! (सौ आंखोवाली !) लाल ढाँतोवाली ! महेश्वरी ! तुम्हें नमस्कार हो ! ८.

जो मनुष्य अनन्य भक्ति से युक्त, हमेशा एकचित्तवाले बनकर इस स्तवन (स्तोत्र) का प्रतिदिन मुख से पाठ करते हैं वे पंडित-सुपुत्र धान्य सहित, स्त्री एवं समृद्धि से संयुक्त होते हैं, और अमृत-सुख को प्राप्त करते हैं। ९.

सम्पूर्ण।

१ श्री भोजराजाकृत श्रीसरस्वती स्तोत्रम् ।

प्रत नं - ३१७३२ महाबीर जैन आराधना केन्द्र कोवा - १

यदेकमक्षरमजं न नश्यति न जायते ।

शब्दब्रह्मैक सर्वस्वं वाग्ज्योतिस्तदुपास्महे

वाचं वाणी गिरं भाषां भारती गां सरस्वती,
वाह्नी वर्णात्मिकीदेवी वंदे प्रणवमातरम्

सनप्यसदिदं विश्वं यदनुप्राणिना विना,

तदेकमिंदु विशदं ज्योतिः सारस्वतं स्तुमः

यथा व्याप्तिमिदं विश्वं यां विना तत्र भासते,
यां च सर्वमिदं देवी वाग्देवी तामुपास्महे

गल्लोल्लेखं विना सर्वेऽप्यर्थानार्थत्वमाप्नुयः,

तद्व्यक्तिहेतुतामेकां स्तुमः शब्दाधिदेवतां

दीप्यते यन्न निर्बातिः स्वयं यच्च प्रकाशते,

प्रकाशकं च विश्वस्य ज्योतिसारस्वतं स्तुमः

यदौव्यमानं न निशां नवासरमपेक्षते,

क्विलक्षणं नस्तज्ज्योतिः पायात् सारस्वतं सदा

प्रथम परमब्रह्म विवर्तोयस्तदात्मिकां,

तां बोधरूपां जगतो भारती सततं स्तुमः

सितांशुविसदच्छायां निर्भरानंदवाहिनी,

वन्दे मोहतमः स्तोमः चन्द्रलेखां सरस्वती

स्तुमस्तां यत् कृपालेशः कल्पद्रुमलता नृणां,

श्रोत्रशुक्तिपुटास्वादास्तन्मे किमति वाइमधु

येर्नतत् ज्ञायते विश्वं स्तव्यं दुर्लक्षमेव यत्,

तत् ज्ञानार्थं तदेवातो ज्योतिः सारस्वतं स्तुमः

मथूलसूक्ष्मं महद् ह्रस्वं यत् प्रकाशी जडं च यत्,

यथा विभक्तमखिलं तां वाचमभृतां स्तुमः

ध्यायत् स्तुवतोवाऽपि जपतः स्मरतोऽपि ताः,

वाग्देवते त्वां नियतमच्छिन्ना वाकु प्रवर्तते

सितपंकजकांति यां या सितांबुरुहासना,

सिताब्जनदलनेत्राया सा नः पायात् सरस्वती

प्रालेय ध्वलां देविं शंखकुदेन्दु रोचिषं,

स्तुप्रस्ता मृग्यजुः सामामेकं धाम सरस्वती

चन्द्रकन्दसमुद्भूत सितपद्मासनस्थितां,

त्वां मूर्धिं ध्यायतो वाणी वाग्चिछन्ना प्रवर्तते

सुवर्णघटनाचिन्ननालंकारभूषणां,

सितांशुवदनां देवी वन्दे वाग्धिदेवता

॥१८॥

अकल्पमपिकल्पं यत् सप्ताव्यमपि पावनं,

तद् विरुद्ध स्वरूपं नः महःपायात् सरस्वती

॥१९॥

जयत्यदृष्टपूर्वं तद् वाग्ज्योतिस्तरणि यत्,

सदा परिभवत्येव तेजांसि च तमांसि च

॥२०॥

संकोचप्रसरावस्थः जगतः प्रवितन्वती,

कथयन्तीव वाग् वोऽव्याद् द्वैरूप्यं परमात्मनम्

॥२१॥

यद् भासयति तेजांसि तेजोभिः यन्न भासते,

दशयित्वात्मनात्मानं तद् ज्योतिः वाइमयं स्तुमः

॥२२॥

विद्यातत्त्वं विद्यायैतन्नादात्मकं पदात्मकं,

तत्पुस्तकाक्षं सूत्राक्षं दर्शयन्त्यस्तु वाक्श्रिये

॥२३॥

जीवितेस्येह वाक्सारं वाच पुनरिदं द्वयं,

वक्तुत्वं च कवित्वं च तद् वाणि त्वत् प्रसादतः

॥२४॥

अखिलेऽपि जगदरंगे नृत्यन्ति ललितैर्यदं,

नर्तयत्यखिलं विश्वं, या नः सा पातु भारती

॥२५॥

प्रवृत्तमक्षरादिव्यः स्वयमप्यक्षरात्मकं,

सर्वतोऽप्य प्रतिहत श्रोतः सारस्वतं स्तुमः

॥२६॥

सूक्ष्मादिभिः प्रैकृतो यः चतुभिर्पैथिभि महत्,

स्वधूर्णी स्पर्द्धयै वोच्चैः वाक्श्रोतस्तपुनातु नः

॥२७॥

अजडं यत् स्वरूपेण तथाप्यतिरसावहं,

अणीयोपिति महदपि वाक्श्रोतःपातु तत्रवम्

॥२८॥

यदनादिस्वरूपेण नवं यच्च क्षणे क्षणे,

विनाशवत् च नित्यं यद् तद्वाइमयु धिनौतु नः

॥२९॥

आपीयमानमनिशं सर्वेकविमधुद्रवतैः,

सर्वतो वृद्धिमेवति यन्द ज्ञयति वाइमयु

॥३०॥

यदभित्रं स्वभावेन भाषाभेदैस्तु भिद्यते,

भिन्नाभिन्नस्वरूपं तद् ज्योतिः ज्ञयति वाइमयम्

॥३१॥

अनाद्यन्तं स्वरूपं यद् चन्द्रसूर्यनलादिभिः,

अप्रकाशयं स्वतो भाति वाक्ज्योतिस्तदुपास्महे

॥३२॥

नमो वाक्देवते तुभ्यं नमस्तुभ्यं सरस्वतीः,

वाणि भाषे नमस्तुभ्यं ब्राह्मि तुभ्यं नमो नमः

॥३३॥

अनिमेषि सर्वदोदित सवलितं विश्वं दशा,

विलंघ्यं च अपनिद्रमपतमस्थं चक्षुः सारस्वतं ज्ञयति

॥३४॥

सारस्वतं वपुरिवाति विशुद्ध वर्णः,

लोकत्रयीमपि वितत्य यशो यदीयः ।

चेतासि नंदयति भोजनूपेण नेदः,
वाग्देवता स्तुतिरियं रुचिरा व्यधायि

॥३५॥

समाप्तम् ।

७१ भाषान्तर

જે એક, અક્ષર અને અજ છે, જેનો નાશ થતો નથી, અને ઉત્પત્તિ પણ થતી નથી તે શબ્દભ્રાણના એકમાત્ર સર્વસ્વરૂપ વાગ્ જ્યોતિની હું ઉપાસના કરું છું. १

વાગ्, વાણી, ગીઃ, ભાષા, ભાર્તી, ગો, સરસ્વતી, પ્રાણી, વણાંત્રેણા અને પ્રણાપમાતા તે દેવીને વંદન કરું છું. २

જેની સહાય વિના આ વિશ્વ સત્ત હોવા છતાં અસત્ત બની જાય છે, તે એક બિંદુથી વિશાદ સારસ્વત જ્યોતિની અમે સ્તુતિ કરીએ છીએ. ३

આ વિશ્વ જેનાથી વ્યાપ છે, જેના વિના એ પ્રગટ જળાતું નથી, અને જે દેવીજ આ સર્વ (જગત) છે તે વાગ્દેવીની પૂર્ણ ઉપાસના કરીએ છીએ. ४

બધા અર્થો શબ્દના સહારા વિના નિર્દેખ બની જાય છે, તે અર્થોને વ્યક્ત કરવામાં જે એકમાત્ર હેતુભૂત છે તે શબ્દની અધિદેવતાને અમે સ્તવીએ છીએ. ५

જે યંકે છે, કદી બુઝાતી નથી, સ્વયં પ્રકાશિત છે અને વિશ્વને પ્રકાશિત કરે છે, તે સારસ્વત જ્યોતિની સ્તવના કરીએ છીએ. ६

દેદીધ્યમાન એવી જેને રાત્રી કે દિવસની અપેક્ષા નથી, તે વિલક્ષણ સારસ્વત જ્યોતિ અમારું રક્ષણ કરો.

આદિમાં જે પરમભ્રાણના વિરૂપરૂપ હતી તે જગતના બોધરૂપ ભાર્તીને સતત સ્તવીએ છીએ. ८

ચંદ્ર જેવી નિર્મલ કાંતિમાન, પરિપૂર્ણ આનંદને વહેયડાવનાર અને મોહરૂપ અંધકારના સમૂહમાં ચંદ્ર કલા જેવી સરસ્વતીને હું વંદુ છું. ९

અમે તે (વાગ્દેવી)ની સ્તવના કરીએ છીએ જેનો કૃપાલેશ પણ માનવ માટે કલ્પયેલડી જેપો છે અને તે છેક (અપૂર્વ) વાગ્ મધુ કર્ણ પૂર્થી આસ્વાધ છે. १०

જે લથ્ય છે અને અલથ્ય છે વાક્યરહિત છે અને વાક્યરૂપ છે જ્ઞેય અને અજ્ઞેય છે તે સારસ્વત જ્યોતિને સ્તવીએ છીએ. ११

જેનાથી આ વિશ્વ જાણી શકાય છે અને પોતે જે હુર્લક્ષ્ય છે તેને જાણાવા માટે તેજ સ્વરૂપ સારસ્વત જ્યોતિને સ્તવીએ છીએ. १२

સ્થૂલ અને સૂક્ષ્મ મોટું અને નાનું ચેતન અને જડ, જેણે આ શીતે વિશ્વને વિભાજિત કર્ય છે તે અમૃતાવાક્યને અમે સ્તવીએ છીએ. १३

હે વાગ્દેવતા જે તારું દ્યાન, સ્તુતિ, જપ કે સ્મરણ કરે છે તેની વાણી નિષ્ઠિત્પણે અસહિત બની જાય છે. १४

જે ની શેતકમળ જેવી કાંતિ છે, શેતકમળ ઉપર જે બિરાજમાન છે, જેના નેત્ર શેતકમળ જેવા છે તે સરસ્વતી અમારું રક્ષણ કરો.

હિમખંડ જેવી શૈત, શંખ, મચ્યંદ ફૂલ અને ચંદ્ર જેવી કાંતિવાળી અને અગ્ન-યજ્ઞુ અને સામ ત્રણોય વેદના ધામ સરખી તે સરસ્વતીને અમે સ્તવીએ છીએ. १५

ચંદ્ર જેવા શૈત કંદમાથી સમુત્થિત, શૈત કમળ પર બિરાજમાન તારા સ્વરૂપનું જે મસ્તકમાં દ્યાન કરે છે હે વાણી ! તેની વાચા અવિચિન્ન પ્રવર્ત્તન છે. १७

સુવર્ણના બનેલા આશ્રયકારી અનેક આભૂષણોથી વિભૂષિત ચંદ્રમુખી તે વાણીની અધિદેવતા દેવીને વંદુ છું. १८

જે અકલ્ય હોવા છતાં જે કલ્ય છે, અર્થાત્ જે પ્રામ કરી શકાય તેવું છે, જે કોઈથી પવિત્ર થઈ શકે તેવું નથી, પરંતુ સ્વયંમેવ પાવન છે તે વિરુદ્ધસ્વરૂપયાંનું સારસ્વત તેજ અમારું રક્ષણ કરો.

જે અદ્યાત્મપૂર્વ (ક્યાંય જોવા ન મળે તેવું) છે તે વાગ્જ્યોતિ સદા જચ પામે છે, જે અન્ય સર્વ તેજ અને અંધકારને પરાભવ પમાડે છે. २०

જગતના સંકોચ અને પ્રસારને કરતી તે વાગ્દેવી પરમાત્માના જાણો બે રૂપને કહેતી ન હોય તેવી (દેવી) તમારું રક્ષણ કરો. २१

આત્માને આત્માથી જ બતાવીને જે પોતે તેજથી ચમકતી નથી પણ તેજને ચમકાયે છે તે વાદ્ભૂત જ્યોતિની અમે સ્તુતિ કરીએ છીએ. २२

વિદ્યા તત્ત્વને નાદ અને પદ રૂપ બનાવીને પુસ્તક અને અસમાતારૂપે દેખાડે છે તે વાણી શ્રેચ્છને માટે થાઓ. २३

આ શ્રુતનમાં વાણીના સાર આ બે જ છે. વક્તૃત્વ અને કવિત્વ ! હે વાણી ! એ તારા પ્રસાદથી જ મળે છે. २४

અભિલ જગતના રંગમંડપમાં લસિત પદો વડો નાચતી અને સમગ્ર જગતને નચાવતી વાણી તમારું રક્ષણ કરો. २५

જે અક્ષરાદિમાંથી પ્રવૃત્ત થાય છે અને જે સ્વયં અક્ષરાત્મક છે અને જે સર્વત્ર અપ્રતિહિત છે તે સારસ્વત પ્રવાહની અમે સ્તુતિ કરીએ છીએ. २૬

આકાશ ગંગાની (પ્રવાહની) સ્પર્ધા ન કરતો હોય તેમ જે સૂક્ષ્મ વિગેરે ચાર-ચાર પ્રવાહથી વહેતો મહાન સારસ્વત પ્રવાહ

अमोने पवित्र करो.

२७

જે સ્વરૂપથી અજડ છે. તો પણ રસના પ્રવાહઃપ છે અતિમહત્ત્માંહોવા છતાં પણ અતિસૂદ્ધમ છે તે નવીન જ વાદુ પ્રવાહ રક્ષણ કરો.

२૮

જે સ્વરૂપથી અનાદિ છે છતાંય ક્ષણોક્ષણો જે નંદું બને છે, વિનાશી હોવા છતાં જે નિત્ય છે તે વાણી રૂપી મધુ અમને મદહોશ કરો.

२૯

સર્વ કવિરૂપી ભમરાં પડે જે નિરંતર પીવાતું રહે છે છતાં પણ સર્વ પ્રકારે વૃદ્ધિને પામે છે તે વાદુમધુ જથ્યંત છે.

૩૦

જે સ્વરૂપથી અમિત્ત છે છતાંય ભાષાના લેદોથી ભિત્ત પડે છે તે ભિત્તાભિત્ત સ્વરૂપમધ્ય વાદુમધુ જ્યોતિ જથ્યને પામે છે.

૩૧

જેનું સ્વરૂપ અનાદિ અનંત છે ચંદ્ર-ભૂર્ય અને અભિધી અપ્રકાશ અથું જે સ્વરૂપ પ્રકાશિત છે તે વાદુમધુ જ્યોતિની અમે ઉપાસના કરીએ છીએ.

૩૨

હે વાગ્ન દેવતા ! તને નમસ્કાર થાઓ. હે સરસ્વતી તને નમસ્કાર થાઓ, હે વાણી ! હે ભાષા સ્વરૂપ ! તને નમસ્કાર થાઓ, હે ભાણી ! તને ભારો પુનઃ પુનઃ નમસ્કાર થાઓ.

૩૩

જે પલકાશથી રહેત છે, સર્વદા ઉદિત છે, વિશ્વને જેને સમાવેલું છે, ડોઈપણ અવસ્થાથી અલંદ્ય છે, નિદ્રારહિત છે, પ્રકાશમાં જે રસ્તિર છે, અયો સારસ્વત ચક્ષુ જથ્યને પામે છે.

૩૪

સારસ્વત શરીર જેવો, વિશુદ્ધ કાંતિવાળો જેનો યશ, ત્રણોય લોકને વ્યાપીને ધ્યાનને આનંદિત કરે છે તે ભોજરાજાને નજુકમાં રહેતી સરસ્વતી દેવીની આ અતિ સુંદર સ્તુતિ બનાવી.

૩૫

સંપૂર્ણ

૩૬

અનુવાદ

જો એક, અક્ષર એવં અજ હૈ, જિસકા નાશ નહીં હોતા, ઔર ઉત્પત્તિ ભી નહીં હોતી, ઉસ શબ્દ-બ્રહ્માની એકમાત્ર સર્વસ્વરૂપ વાગ્મધ્યોતિ કી મેં ઉપાસના કરતા હું।

૧.

વાગ્, વાણી, ગીઃ, ભાષા, ભારતી, ગો, સરસ્વતી, બ્રાહ્મી, વર્ણાત્મિકા, ઔર એવં પ્રણવ માતા ઉસ દેવી કો વંદન કરતા હું।

૨.

યહ વિશ્વ સત્ત હોતે હુએ ભી જિસકી સહાયતા કે બિના અસત્ત બન જાતા હૈ ઉસ એક બિંદુ સે વિશદ સારસ્વત જ્યોતિ કી હમ સ્તુતિ કરતે હું।

૩.

જિસકે દ્વારા યહ વિશ્વ વ્યાપ્ત હૈ, જિસકે બિના યહ પ્રકટ જ્ઞાત

નહીં હોતા, ઔર જો દેવી હી યહ સર્વ (જગત) હૈ, ઉસ વાગ્દેવી કી હમ પૂર્ણ ઉપાસના કરતે હૈ।

૪.

સરે અર્થ શબ્દ કે સહારે બિના નિર્ધારિત બન જાતે હૈનું, ઉન અર્થો કો વ્યક્ત કરતે મેં જો એકમાત્ર હેતુભૂત હૈનું, ઉસ શબ્દ કી અધિદેવતા કી હમ સ્તુતિ કરતે હૈ।

૫.

જો ચમકતી હૈ-કબી બુઝાતી નહીં, સ્વરૂપ પ્રકાશિત હૈ ઔર વિશ્વ કો પ્રકાશિત કરતી હૈ, ઉસ સારસ્વત જ્યોતિ કી હમ સ્તવના કરતે હૈ।

૬.

જિસ દેદીયમાના કો રાત્રિ યા દિવસ કી અપેક્ષા નહીં હૈ, વહ વિલક્ષણ સારસ્વત જ્યોતિ હમારી રક્ષા કરે।

૭.

આદિ મેં જો પરમબ્રહ્મ કે વિદર્તસ્રૂપ થી, જગત કે વોધરૂપ ઉસ ભારતી કી હમ સતત સ્તુતિ કરતે હૈ।

૮.

ચન્દ્ર કે સમાન નિર્મલ કાંતિવાલી, પરિપૂર્ણ આમન્દ કો પ્રવાહિત કરનેવાલી ઔર મોહરૂપી અંધકાર કે સમૂહ મેં ચન્દ્રકલા કે સમાન સારસ્વતી કા મેં વંદન કરતા હું।

૯.

હમ ઉસ (વાગ્દેવી) કી સ્તવના કરતે હૈનું જિસકા કૃપાલેખા ભી માનવ કે લિએ કલ્પલતા કે સમાન હૈ ઔર જો, કુછ (અપૂર્વ) વાગ્મધુ કર્ણ-પૂર સે આસ્વાદ્ય હૈ।

૧૦.

જો લક્ષ હૈ ઔર લક્ષ્ય હૈ, વાક્યરહિત હૈ એવં વાક્યરૂપ હૈ, જ્ઞય ઔર અજ્ઞેય હૈ, ઉસ સારસ્વત જ્યોતિ કી હમ સ્તુતિ કરતે હૈ।

૧૧.

જિસકે દ્વારા યહ વિશ્વ જાના જા સકતા હૈ, ઔર જો સ્વરૂપ દુલ્લક્ષ્ય હૈ ઉસે જાનને કે લિએ તેજ સ્વરૂપ સારસ્વત જ્યોતિ કી હમ સ્તવના કરતે હૈ।

૧૨.

સ્થૂલ ઔર સૂક્ષ્મ, બડા ઔર છોટા, ચેતન એવં જડ, ઇસ તરહ જિસને વિશ્વ કો વિભાજિત કિયા હૈ ઉસ અમૃતા બાકુ કી હમ સ્તુતિ કરતે હૈ।

૧૩.

હે વાગ્દેવતા ! જો આપકા ધ્યાન, સ્તુતિ, જપ યા સ્મરણ કરતા હૈ ઉસકી વાણી નિશ્ચય હી અસ્ખલિત બન જાતી હૈ।

૧૪.

જિસકી કાંતિ શેત કમલ કે સમાન હૈ, જો શેત કમલ પર બિરાજમાન હૈ, જિસકે નેત્ર શેતકમલ કે સમાન હૈ, વહ સરસ્વતી હમારી રક્ષા કરે।

૧૫.

હિમરંઢ જેસી શેત, શંખ, મુચુકુંદ પુષ્પ ઔર ચન્દ્ર કે સમાન કાંતિવાલી, ઝૂંગ, યજુરા ઔર સામ-તીનોં વેદો કે ધાર્મ સમાન ઉસ સરસ્વતી કી હમ સ્તુતિ કરતે હૈ।

૧૬.

ચન્દ્ર કે સમાન શેત કંદ મેં સે સમુત્થિત, શેત કમલ પર બિરાજમાન, તેરે સ્વરૂપ કા મસ્તક મેં જો ધ્યાન કરતા હૈ, હે વાણી ! ઉસકી વાચા અવિચ્છન્ન પ્રવર્તમાન હોતી હૈ।

૧૭.

स्वर्ण से निर्मित अनेक आश्रयकारी आभूषणों से विभूषित
उस चन्द्रमुखी वाणी की अधिदेवता देवी को मैं बन्दन करता हूँ।

१८.

जो अकल्प्य होते हुए भी कल्प्य है, अर्थात् जो प्राप्त किया जा
सकता है, जो किसी से पवित्र नहीं हो सकता किन्तु स्वयंमेव पावन
है वह विश्व-स्वरूप वाला सारस्वत तेज हमारी रक्षा करे। १९.

जो अदृष्ट-पूर्व-(कहीं भी देखने को मिली) है, वह ज्योति
सदा जय पाती है। वह अन्य सब तेज और एवं अन्धकार का पराभव
करती है। २०.

जगत का संकोच तथा प्रसार करनेवाली वह वाग्देवी मानों
परमात्मा के दो रूप न कहती हो-ऐसी देवी तुम्हारी रक्षा करे। २१.

आत्मा को आत्मा से ही बताकर जो स्वयं तेज से नहीं चमकती
बल्कि तेज को चमकाती है उस वाङ्मय ज्योति की हम स्तुति करते
हैं। २२.

विद्या तत्त्व को नाद और पद रूप बनाकर पुस्तक तथा
अश्रमालारूप में दिखाती है वह श्रेय के लिए हो। २३.

इस जीवन में वाणी के ये दो ही सार हैं - वकृत्व एवं कवित्व।
हे वाणी ! तेरे प्रसाद (कृपा) से ही प्राप्त होते हैं। २४.

अस्त्रिल विश्व के रामंच पर ललित-पदों के द्वारा नाचती हुई
एवं समग्र जगत को नचाती हुई वाणी आपकी रक्षा करे। २५.

जो अक्षर आदि में से प्रवृत्त होता है और जो स्वयं अक्षरात्मक
है एवं जो सर्वत्र अप्रतिहत है, उस सारस्वत प्रवाह की हम स्तुति
करते हैं। २६.

आकाश गंगा (प्रवाह) की स्पर्धा न करता हो ऐसे जो सूक्ष्म
आदि चार चार प्रवाहों में बहता हुआ सारस्वत प्रवाह, हमें पवित्र
करे। २७.

स्वरूप से जो अजड़ है, तो भी रस के प्रवाहरूप है, अति महत्
होते हुए भी अति सूक्ष्म है वह नया ही वाक्-प्रवाह रक्षा करे। २८.

रवरूप से जो अनादि है, फिर भी जो क्षण-क्षण में नया बनता
है, विनाशी होते हुए भी जो नित्य है वह वाणीरूपी मधु हमको
मदहोश करे। २९.

सभी कविरूपी भ्रमरों के द्वारा जो सतत पिया जाता है फिर
भी जो सब तरह से वृद्धिंगत होता है वह वाङ्मधु विजयवान् है।
३०.

जो स्वभाव से अभिन्न है, फिर भी भाषा के भेदों से भिन्न होती
है, वह भिन्नाभिन्न स्वरूपमय वाङ्मय ज्योति विजय प्राप्त करती है।
३१.

जिसका स्वरूप अनादि अनन्ता है, जो चंद्र, सूर्य और अग्नि से
अप्रकाश्य है, और स्वयं प्रकाशित है उस वाङ्मय ज्योति की हम
उपासना करते हैं। ३२.

हे वाग्देवता तुम्हें नमस्कार हो ! हे सरस्वती ! तुम्हें नमस्कार
हो ! हे वाणी ! हे भाषा स्वरूपे ! तुम्हें नमस्कार हो ! हे ब्राह्मी ! तुम्हें
पुनः पुनः मेरा नमस्कार हो ! ३३.

जो अनिमेष है पलकें नहीं झुकतीं-जो सर्वदा उदित है, जिसने
अपने में विश्व को समाया है, जो किसी भी अवस्था से अलंघ्य है,
निद्रारहित है, प्रकाश में स्थिर है ऐसी सारस्वत चक्षु की जय प्राप्त
होती है। ३४.

सारस्वत शरीर के समान, विशुद्ध कांतिवाला जिसका यश
तीनों लोकों को व्याप कर के चित्त को आनंदित करता है उस राजा
भोजने निकट रहनेवाली सरस्वती देवी की इस अति सुन्दर स्तुति
की स्वना की है। ३५.

। सम्पूर्णम् ।

..... ગુજરાતી છંદાદિ વિભાગ .....

૭૨

શ્રી જિનાગમ વાગ્વાદિની છંદ શારદાષ્ટક

ને. વિ. ક. જ્ઞાનભંડાર સૂરત, સર. છંદ સંગ્રહની હઃ સિ. પ્રતમાંથી
ડલોઈ પથક - પ૨૩૩

દુઃખ

નમો કેવલરુપ ભગવાન મુખિ અંઠ કાર દ્વારિ સુનિ સુઅર્થ,
ગણધર વિચારે રચી આગમ ઉપાદિશો ભવિક સંશય નિવારો,
સો સત્યારથ શારદા તાસુ ભગતિ ઉર આનિ,
છંદ ભુજંગ પ્રથાતમે અષ્ટક કહું પખાંનિ ॥૧॥

ભુજંગી છંદ

જિનાદેશ જાતા જિનેદ્રા વિષ્ણ્યાત વિસુદ્ધા પ્રબુદ્ધાનના લોકમાતા॥
દુરાચાર દુર્બેન્દ્રા શંકરાણી નમો દેવી વાગેશ્વરી જેન વાણી॥૧॥
સુધા ધર્મ સંસારિની ધર્મશાલા મુઘાતાપ નિર્નાશિની મેધમાલા ।
મહામોહવિદ્વંસની મોક્ષાની નમો દેવી વાગેશ્વરી જેન વાણી ॥૨॥
અહો દક્ષશાખા વિતીતાલિલાધા કથા પ્રાફુતા સંસ્કૃતા દેશ ભાધા ।
ચિદાનંદ ભૂપાલ કી રાજધાની નમો દેવી વાગેશ્વરી જેન વાણી ॥૩॥
સમાધાન તુપા અરૂપા અસુદ્રા અનેકાંત ધાર્યા દવાદાંકમુદ્રા ।
ત્રિદા સંસધા દ્વાદ્શશાંગી વખાણી નમો દેવી વાગેશ્વરી જેન વાણી ॥૪॥
અહોપા અમાના અહેલા અલોભા શ્રુતજ્ઞાન ભતિજ્ઞાન શોલા ।
મહાપાવના ભાવના ભષ્યમાંની નમો દેવી વાગેશ્વરી જેન વાણી ॥૫॥
અતીતા અજીતા સદા નિવિકારા વિષ વાટિકા ખંડિની ખદગધારા ।
પુરા પાપ વિચ્છેદ કર્તા કૃપાની નમો દેવી વાગેશ્વરી જેન વાણી ॥૬॥
અગાધા અબાધા નિરંદ્રા નિરાસા અનંતા અનાદીશ્વરી કમ નાસા ।
નિસંકા નિરંકા ચિંદંકા ભવાની નમો દેવી વાગેશ્વરી જેન વાણી ॥૭॥
અશોકા મુદ્રોકા વિયેકા વિધાની જગ જતુ મિત્રા વિચિત્રા પસાની ।
સમર્સ્તાપલોકા નિરસ્તાનિદાની નમો દેવી વાગેશ્વરી જેન વાણી ॥૮॥

વસ્તુ છંદ

જેનવાંની જેનવાંની સુનહિ જે જીપ, જે આગમ તુચ્છ ધરહિ,
જે પ્રતીત મનમાંહિ અંનહિ, અવધાર હિ જે પુરુષ,
જે સમર્થ પદ અર્થ જાનહિ, જે હિત હેતુ બનારસી દેહિ,
ધર્મ ઉપદેશ તે સબ પાપહિ, પરમ સુખ તજિ સંસાર કલેશ ॥

॥ ઈતિ શ્રી જિનાગમ વાગ્વાદિની છંદ ॥

૭૩

અશાતકરૂક

॥ શ્રી સરસ્વતી જ્યેષ્ઠરણ છંદ ॥

પાટણ હ. પિ. લંડાર ૧૯૧૧૫ - ૬૦૭૮ પ્રત્રન ૩૧૯૮ - ૩૧૭૨,
ડલોઈથશો વિ. હ. પિ. જ્ઞાન ભંડાર પ્રત્ર પાપ૮ - ૫૩૦૦ ને વિ. ક.
જ્ઞાન ભંડાર સૂરત, સર. છંદ સંગ્રહમાંથી

સકલસિદ્ધિદાતાર્ય પાર્શ્વ નત્વા સ્તવીમ્યહમ્ ।
વરદાં શારદાં દેવી સુખસૌભાગ્યકારિણીમ્ ॥૧॥

અથ છંદ જાતિ અડીયતઃ :

સરસતી ભગવતી જગ વિષ્ણ્યાતા આદિ ભવાની કવિ જનમાના ।
શારદા સ્વામિની તુજ પાય સાર્ગુ બે કર જોડી હિત બુધ માંગુ ॥૨॥

પુસ્તક હાથ કમેંડલ સોહે એકકર કમલવિમલમનમોહેં ।
એકકર-વીણા વાજે ઝીણા નાદિં ચતુર વિચક્ષણ લીણા ॥૩॥

હંસવાહિની હરખે કરી દ્વારાં રાત દિવસ તોરા ચુણા ગાઉં ।
હું તુજ સુત સેવક કહેવાઉં તિણાકારણ નિરમલમભિ પાઉં ॥૪॥

કાશ્મીરમુખ દેશની રાણી હરિહર બ્રહ્મા દ્વંદ્ર પખાણી ।
જગદંબા તું વિશ્વગોરાણી ત્રિભુષનકીરતિ તુજ ગવાણી ॥૫॥

બ્રહ્મામી દુદ્રાણી રાણી જીર્વાણી ભાધા સવિ આણી ।
મુગતિ બીજની તુંહિ નિસાંણી તું ત્રિપુરા ભારતી વખાણી ॥૬॥

ધૂર્થકી તું બાલ કુંપારી તું ચામુંડા ચઉસઠી નારી ।
આદિ શક્તિ આરાસુર બેઠી જગતપણો તું નથણે દીઠી ॥૭॥

તું તારા તોતલ હરસિદ્ધિ અજારી તું પુહ્યે પ્રસિદ્ધિ ।
જવાસામુખી તું જગની માતા ભરુઅચ્છી તું જગ વિષ્ણ્યાતા ॥૮॥

સોલસતી તું કમલા વિમલા વાગીશ્વરી તોરા ચુણાસબલા ।
તું મહાસતી ચુણાવંતી ચંગા શાસન દેવી તું ચતુરંગા ॥૯॥

તું પંદ્રમાપદી તું સુરદેવી તું ચક્કેસરી સુરનર સેવી ।
બ્રહ્મ સુતા તું દૂર્ગા ગોરી અહનિશિ આસ કરું હું તોરી ॥૧૦॥

જલ થલ જંગલ વસે કેલાસા ગિરિંકંદર પુર પટ્ટણ વાસા ।
સ્વર્ગ મૃત્યુ પાતાંતે જાણું નામ અનેક કવિએ પખાણું ॥૧૧॥

ગોરવરણ તનુ તેજ અપારા જાણે પૂજિમ શશિ આકારા ।
શ્રેતવલ્લ પેર્યા સિણાગારા મહેં મૃગમદનેંદ્રધનસારા ॥૧૨॥

નિલયટ ટીલી તેજ વિશાળા ઓપ્યા આરિસા દોયગાલા ।
અધર વિદ્વંમ દશનાવલી હીરા નાસા દીપ શિખા ચયૂકારા ॥૧૩॥

જાંકે મોતી મનોહર જલકે અધરઉપરિ સોખીણાર ચલકે ।
મૃગલોચણ વિકસ્પર તુભકે સુણતા ચતુરતાણા ચિત્ર ચમકે ॥૧૪॥

આણીઆલી આંજુ અંખડલી ભમર બાણ શ્વામ વંકિડલી ।
 મસ્તક ઇડીમણી રાખડલી તુજ કરહીરજડીત મુદ્રદલી ॥૧૪॥
 મુખનિર્મલ શારદા શરી દીપે કાને કુંડલ રવિ શરી જીપે ।
 ઉનતપીનપયોધર માતા કંચુકકસીયાનીલારાતા ॥૧૫॥
 ઉર ઓપે મુક્તાફલહારા તારાની પરે તેજ અપારા ।
 બાજુ બંધ માદલીથા માંહિ તેજો વાને સુરનર આહે ॥૧૬॥
 કટિગેખલ ખલકે કરિચુડી રટનજડિત સોવનમે ઇડી ।
 ચરણે ઝાંઝરી ધુઘરી ધમકે ઝાંઝરી પાએ રમજમ રણકે ॥૧૭॥
 હસ્ત ચરણ અલતા સમવાન કેલી જંધા કેલ સમાન ।
 અલિકજ સમવેણી લંકી હરિલંકી કટી વિપુલ નિર્તંબી ॥૧૮॥
 હંસગમની ચાલે મલપંતી મુખી બોલે (સદા) હસી અમી ઝરંતા ।
 નવયોવન શુણયંતી બાલા કદલી દલ તનુ અતિ સુકુમાલા ॥૧૯॥
 તિસોચના તુજ બહુ છકુરાઈ ચાર વિચક્ષણ અતિ ચતુરાઈ ।
 નહિ કોઈ-જાણપણું તુજ આગળેટ્ય અરી તે જીત્યા લુજબલા ॥૨૦॥
 સુરપણે પણ તુજ પરચંડી રાય રાણા તુંજ માને રંડી ।
 વિદા પર્વત સધસે મંડી તાહરી હુંડી કીણો ન ખંડી ॥૨૧॥
 અલીક ન બોલું એકે ભાયા તું સાચી તિહું જગની ભાયા ।
 સુરનરિન્નર તુજ શુણ ગાયા તીન ભુલન સહી તેહી નિપાયા ॥૨૨॥
 તાહુરુ તેજ તપે ત્રિભુવનં હરિહર બ્રહ્મા સો જીત મન ।
 માઈ અસર જે નાવત્રણ તેહિ નિપાયા તું જગધનં ॥૨૩॥
 ભરહ લેદ પિંગલની વાણી શાસ્ત્ર સકલની વેદ પુરાણી ।
 નાદ બેદ સંગીતની ખાંણિ પરગટ કીધી તેહસુર જાણી ॥૨૪॥
 કામિત પુરણ સુરતુ સરખી વિદ્યાદાન તું આપે હરખી ।
 પર ઉપગારણિ તુમે પેખી તુહિ સદા મુખી અમૃત વર્ધી ॥૨૫॥
 જગ સહુ બેઠો જોલે તોરે જીવ સકલની આશા પુરે ।
 અલિય વિધન તેહના તું ચૂરે તિણા કારણ વસી તું મન મોરે ॥૨૬॥
 જે તું સ્વામિની સુપ્રસન્ન પણે તો કવિ ભાવ ભસેરા આણે ।
 કાચ્ય કવિતા ગાહાગીત વખાણો રાજસભાર્મા બોલી જાણો ॥૨૭॥
 શારદા માતા જેહને તુંઢી અવિરલ વાણી લહી તિણો મીઠી ।
 માતા જે સાહમું જવ ભાલ્યું તેહ તણું દાલિદ્ર સવિ ગાલ્યું ॥૨૮॥
 જે જ્ઞ મૂઢ મતિ બુદ્ધિ હીણા તે તે કીધા પુણ્ય પ્રવીણા ।
 જે મુંગા વાચા નવિ બોલે તે તે કીધા સુરગુરુ બોલે ॥૨૯॥
 નિર્ઘનને વસિ તે ધન દીધા તસવલી કીધા પુહવિ પ્રસિદ્ધા ।
 રાજ રમણી સુખ લોગ વિલાસા તે આપ્યા શુભ થાનક વાસા ॥૩૦॥
 તાહરા શુણાનો પાર ન જાણું શુણ કિતા એક જીબ વખાણું ।
 રારણાગત વચ્છલ તું કહેવાણી મે જાણી ત્રિભુવન છકુરાણી ॥૩૧॥
 આઈ આશ કરુ દિન રાતિ સુધિવટ સહી તું માહરી માત ।
 અખુટ ખજાનો તાહરો કહિઓ સમુદ્રની પરે કુણ પાર ન લહીઓ ॥૩૨॥
 માતા સાર કરો સેવકની તુજ વિણ ભીડ ભજે કુણ મનની ।

આસ કરી આવ્યો તુમ ચરણે તું જગ સાચી દીનોધરણે ॥૩૩॥
 વલતું માતા બોલી વચ્છેણે તું જે આવ્યો માહરે ચરણે ।
 હું તુજ તુંઢી સહી કરી માંને મન અકંપી સંદેહ મ આણે ॥૩૪॥
 તુજ ભગતિ મે સાચી જાણી તુજ ઉપર મે કરણા આણી ।
 અહ નિશિ કરસ્યું તોરી સાર એ પ્રીરછે પરમારથ સાર ॥૩૫॥
 વલી આવી માતા સુત પાસે હિત આણી શુભ વાણી પ્રકાશે ।
 ઉરુ હૈયકે કાઈ વિમાસેં હું આવી વશિ તુજ મુખ વાસે ॥૩૬॥
 માત વચ્છને પાંચ્યો ઉલ્લાસ, હવે આણ્યો અમે તુમ વિશ્વાસ ।
 હવે સહી સહલ ઇલી મુજ આશ, હું તુજ ચરણ કમલ નો દાસ ॥૩૭॥
 તાહરો મહિમા મોટો જગમાં તુંઢી સકલ ઋદ્ધિ દ્યે સાણમાં ।
 દેવી અપર નહી તુજ તોલે શુણ છતાં કવિયણ સંઘ બોલે ॥૩૮॥
 પણાવક્ષરેક વલી માચાબીજ શ્રી રૈં નમો કરિજે હેજં ।
 કલી સર્ઝો મહામંત્ર તેજં વાગવાદિનિ નિત્ય સમર્દેવ ॥૩૯॥
 ભગવતી ભાવે તુજ નમીજે અષ્ટ મહાસિદ્ધિ શીઘ્ર લહીજે ।
 મંત્ર સહિત એક ચિત્ત ભણીજે ભણાતાં શુણાતાં લીલ કરીજે ॥૪૦॥
 સંયત ચંદ્ર કલા અતિ ઉજ્જવલ સાચર સિદ્ધિ આસો સુદિ નિર્મલા
 પૂનિમ સુરગુરુ વાર ઉદારા ભગવતી છંદ રચ્યો જયકારા ॥૪૧॥
 સારદા નામ જપો જગ જાણાં સારદ આપે બુદ્ધિ વિત્ત્રાણાં ।
 સારદા નામે કોડ કલ્યાણાં સારદા શુણ ગાઉં સુવિહાણાં ॥૪૨॥
 ઈચ્છ બહુ ભાતી ભરેણ અડયલ છિણા સંથુઓ દેવી ભગવતી ।
 તુજ પસાચા હોઉં સચા સંઘ કલ્યાણાં હોઉં સચા અમ્હ કલ્યાણાં ॥૪૩॥

સંપૂર્ણ.

૭૪

શ્રી સરસ્વતી સ્તોત્ર (૪૯)

દલોઈપ્રતનં-પ૪૪/૧૧૨૩, પાટણ હ.સિ.જા.લં. પ્રત નં-૧૯૭૮૯

સરસ વચ્છન સમતા મન આણી તું કાર પહિલો ધૂર જાણી ।
 આલસ અલગો હુરિં છંડી ત્રિસલાનંદન આહિં મંડી ॥૧॥
 સરસતી સરસ વચ્છન હું માંગુ તાહરા કવિત કરી પાયે લાગું ।
 તુજ શુણ માંડચો ઉધમ આંણિ ખજુરડે માંડિ તું જાણી ॥૨॥
 હરખ્યો ધ્યાન ધરું પ્રભાતિ સુહણો વાચા દિદી રાતિ ।
 તું મન માની ચિંતા મૂકી પાએ લાગું આલસ મૂકી ॥૩॥
 તાહરા શુણ પુરા કુણ કહેસ્યંદ્ર તુજ દીઠે મુજ મનિ ગહ ગહેસ્યંદ્ર ।
 બાલુડો જે બોલે કાલું તે માતાને લાગે વાહલું ॥૪॥
 તું ગયગમણી ચંદાવયણી કટિન્નટિ લંકીસીયલહે ।
 તું અંગુલસુરંગી રૂપ અનોપમ ધાણું પખાણિ શુણ કહે ॥૫॥
 તું અસુરસું વારિ જેહને પરતખ્ય સુહણો આવી વાત કહે ।

જિએ પાતે ત્રાહું જાઈ નારું જડપણું જગ કિછાં રહે ॥૧॥
 તું સત્ય રૂપ માંડિ નવિ સલકે ચામર છત સિર ઉપરિ ઝલકે ।
 જગમગ જગમગ જોત બિરાજે તાહરા કવિત કર્યા તે છાજે ॥૨॥
 દંતપંત ની માંડી ઓલી જાણે બેઠી હિરા ટોલી ।
 જિએણા જાણે અમીની ગોલી તિલક કર્યું કસ્તૂરી ઘોલી ॥૩॥
 કાને કુંડલ ઝાક્ઝમાલા રાખડીએ ઓપે તે બાલા ।
 હંસાસન સોહે સુવિસાલા ભુગત્યા ફલની કરી જપમાલા ॥૪॥
 નક કૂલિ નાકે તે રુહી કર ખલકે સોનાની ચૂડી ।
 દક્ષિણા ફઃલિ અંગ બિરાજે જં જં બોલેઈ તે તમે છાજે ॥૫॥
 તાહરી વેણે પાસગ હસીયો તે પાતાલેં જઈને વસીયો ।
 રવિ સસિ મંડલ તાહરા જાણું તાહરુ તેજ ડેંણે ન ખમાણું ॥૬॥
 રામત કીડા કરતિ આસિ દ્યાન ધરેં પદ્માસન વાતિં ।
 પાયે રાંજર ધુઘરી ધમકે દેવ કુસુમ પહેર્યા તે મહકે ॥૭॥
 ચાર લુખ ચંચલ ચતુરંગી મુખ આરોંગે પાન સુરંગી ।
 કચ્ચુક કસણા કસચ્ચો નવરંગી ગોરવર્ણ સોહે જિમરંગી ॥૮॥
 તું પ્રહમ સ્વરૂપી પુસ્તક વાંચે ગગન ભમય તું હસ્ત કમેંડલ ।
 વેળા વજાવે રંગ રમે જે ઠોઠા મૂરખ કાંઈ નવિ જાણે ॥૯॥
 તું જ નામા અશર દ્યાન ધરે તસ અંતરમાં તુંહી જ પસરે ।
 જેવડા કવીશ્વર કસિ જુગમાંહિ ખડિઓ બાલ કવિત કરે ॥૧૦॥
 તું વીર ભૂપન છે પાછલદેશી ભમતિમાંહિ દેટી ફેરી ।
 મેં દીઠી તું ઉભી હેરી તું અજ્જારી નવસ નવેરી ॥૧૧॥
 હેમાચાર્યે તું પણ દીઠી કાસિદાસને તુહિ જ તુંહી ।
 અનુભવિતે સન્યાસિ લાધી મુનિસાપદ્ય સમે તું સાધી ॥૧૨॥
 વૃદ્ધિવાદ ડોકરીયાણિ આઈ કુમારપાલ મુખં તું હી જ ભાવી ।
 મુરખ જનને કર્યો તમાસો બધ્યાલિં સૂરિ મુખ વાસો ॥૧૩॥
 માધ કવીશ્વર ને મનમાંની ધનપાલથી ન રહી છાની ।
 રાજ ભોજ ભલી ભમાડી સૂર નર વિધાધરે રમાડી ॥૧૪॥
 અભય દેવને સુણે રાંતિ મલયાગીરી જાણે પરભાતે ।
 વદ્ધમ ન સૂરિ પરસીયો સૂર જિએસરને વર દીધો ॥૧૫॥
 તેજ રૂપ ચાલે ચમકંતિ મહીયલ દીસે તું હી ભમંતી
 તાહરી લીલા સહુકો પાલેં ત્રીહુ ભૂપનમેં ઓકલકી માલે ॥૧૬॥
 સુતાં કવિને તું હિ જગાવે મંત્રાકાર પણ તું હિ દેખાવે ।
 કામ રૂપ તું કાલી દેવી આગે દેવ ધણોં તું સેવી ॥૧૭॥
 લિન્ન રૂપ ધરે બ્રહ્માણી આદિ ભવાંની તુ જગ જાણી ।
 તું જગંબા તુ જુણાખાણી બ્રહ્મ સુતા તું બ્રહ્મ વખાણી ॥૧૮॥
 જપાલા મુજિ તુ જોગણ ભાલિ તુ ભયરય તુ ત્રિપુરાવાલી ।
 અસવે ઉભી તું અંગ વાલી નાટિક છંદ વજાવે તાલી ॥૧૯॥
 છપન કોડ ચામુંડા આઈ નગર કોટ તુ હિજ ને માઈ ।
 શાસનદેવી તુ સુખદાઈ તુ પદ્મા તું હિ જ પરદાઈ ॥૨૦॥

તું અંબારે તું અંબાઈ તું શ્રી માતા તું સુખદાઈ ।
 તું ભારતી તું ભગવતી આધ કુમારી તું ગુણવતી ॥૨૧॥
 તું પારાહી તુંહીજુ ચંડી આધ બ્રહ્માણિ તુંહિજ મંડી ।
 તુજ વિણ નાણો પણનવિ ચાસે તખમીને સીર તુંહિજ માસે ॥૨૨॥
 હરિહર બ્રહ્મા અપર જે કોઈ તાહરી સેવ કરે સહુ કોઈ ।
 દેશ દેશાંતર કાઈ ભમિજે અડસઠ તિરથ તુજ પાય નમીજે ॥૨૩॥
 મન વાંછિત દાતા મત પાલિ સેવક સાર કરો સંભાલિ ।
 ઘણું કર્યું કહું વાલિ વાલિ વાંકિ વેલા તું રખવાલિ ॥૨૪॥
 તું ચલકંતિ ચાચર રાંણિ દેવી દીસે તું સપરાણી ।
 તું ચપલા તું ચારણ દેરી ખોડીઆર વિસપ હથ સમરેવી ॥૨૫॥
 વાણી ગુણ માગુ પરદાઈ તું આપડ તું માપડ માંડી ।
 તેંદેવલ તું લક્ષ્મિ આઈ તુહિ ઇડિ તું સુખદાઈ ॥૨૬॥
 દેવી મેં તો પરતખ્ય દીઠી હું જાણું તું મુજમે તૂઠી ।
 વાત કહે તું પરતખ્ય બેઠી માહરે તો મનલ્યંતર પેઠી ॥૨૭॥
 તુજ નામે છલ વ્યંતર નાસે લેચેય ડાયણ અલગા વાસે ।
 વિષમ રોગ વેરી દલ બંચે તુ સબળી સબળાસ્ય ગાજે ॥૨૮॥
 કવિતા કોડિ ગમે તુ જોઈ તાહરો પાર ન પામે કોઈ ।
 આદિ કંલુ તુ નેટી સોહે તુ જ દીઠે સારે જગ મોહે ॥૨૯॥

॥ કલસ ॥

સરસ કોમલ સાકર સમી અધિક અનોપમ જાણી,
 વિનયકુસલપંડિત તાણી, કરિ સેવમે લાધી વાણી ॥ કવિ
 શાંતિકુસલ ઉલટ ધરી, નિજ હિયંડે આણિ કર્યો છંદ મનરંગ અં
 કાર સમરી સારદા વખાણી, તવ બોલી સારદા કર્યો છંદ ભતી
 ભંત ॥ વાચા માહરી મેં વર દીધો હું તૂઠી તુ લીલા કરજે, આસ્થા
 ઇલસ્યે તાહરી જે માત આસ્થા ઇલસ્યે માહરી ॥૩૫॥

ઈતિ શ્રી સરસ્વતી છંદ સમ્પૂર્ણમ.

૭૫

શ્રી સરસ્વતી સ્તોત્ર

ન.વિ.ક. જાનલંડાર સૂરત સરસ્વતી છંદ સંશૃહ હ.સિ. પ્રતમાંદી

અંકાર ધરા ઉર્ચયરાણો વેદ પુરાણ પછિ વ્યાકરણો ।
 આગમ અંગ કલા ઉદ્ધરણો બ્રહ્માણી કીધા વિસ્તરણો ॥૧॥
 બાવન અશર બાંધીઓ ભારતી ભંડાર ।
 આગાદ લગીઓ લીચર્તા પામદી કોઈ ન પાર ॥૨॥
 પિંગલ ભરહ પુરાણ પઢિ જ્યોતિક વેદ્યક જોઈ ।
 બાવન્નમાંદી બાહિરું કડી મ દીસઈ કોઈ
 ભતીર સા ભગવતી જાણીનઉ વિસ્તાર ।
 ॥૩॥

ભાષા વાણી ભારતી શારદા સરસતિ ।
બ્રહ્માણી વાગેક્ષરી આરાધું એક ચિત્ત

૪૯ નાટ્ય :-

એક ચિત્ત નિતનિત જી જાપાએ જપું,
ખર્દગ ચક ચાહતાં અલ્યાસથીમાંઓ તપું।
હિયા સરોજમાંહિ સાહિ સેતુપ સોહતી,
સદા પ્રસન્ન એકમન્ત્ર સેવતાં સરસ્પતી
અંઠનમો અનાદિસિદ્ધ આદિષોડખઃસ્પરા
તથા વ્યેજનાનિત્રીણિત્રીસ અર્ધબિંદુ ।
ગંયંદ કુંભવશ કુંભ એવમાંદિ દીસતી સદા
પ્રસન્ન એકમન્ત્ર સેવતાં સરસ્પતી

બ્રહ્મયેદ ભાવલેદવાણીરુપ વિસ્તરી
અનેકલેક હેશભાષા નામલેદ નીચારી ।
પંથિ પંથિ શ્રંથિ શ્રંથિજૂજૂઝાં પ્રકાશતી
સદાપ્રસન્ન એકમન્ત્ર સેવતાં સરસ્પતી
સમુદ્ર કીરહીરચીર સેત કાંતિ શોભતી ।
સદા શૃગારનન્યસત અંગિ અંગિ ઓપતી ।
વિહંગ રાજહંસ વેસઅંબર ઓજાસતી
સદા પ્રસન્ન એકમન્ત્ર સેવતાં સરસ્પતી

પાણિ-વીણા-પુસ્તકાણિ કોડિલા કુલાહલં
મંયંક મુખુ દીપનાશ ચર્ચૂ જાસ થંચતાં
નેઉરી નિનાદ વાદ રતિ ઇપળુપતી
સદા પ્રસન્ન એકમન્ત્ર સેવતાં સરસ્પતી
સુસેવકાં હરદી સંતાપપાપ દોષ ખંડણી
માહાઆવાસ કવિવિલાસ કાશીમંડણી ।
ગુણોગરિઠ પીઠદિદ્ધ જ્ઞાનોતીજાગતી,
સદા પ્રસન્ન એકમન્ત્ર સેવતાં સરસ્પતી

મહા જર્ડગ માનતુંગ માઘ આણી મુકીઓ
કલા સરુપ કબિ લૂપ કાલીદાસ તે કીઓ ।
ઈસ્થા અનેક સુપસાઓ સેવકાં વરસતી
દા પ્રસન્ન એકમન્ત્ર સેવતાં સરસ્પતી

કુપૂરપૂર કેસરાણિયંદળે ચરચિયતા પ્રદીપ
ધૂપ ચંત્ર જાપ પુષ્પ માલ પૂજિતા ।

વર પ્રધાન સાવધાન પાથૂઆ પ્રસંસતી
સદા પ્રસન્ન એકમન્ત્ર સેવતાં સરસ્પતી

અનાદિસિદ્ધ મૂલમંત્ર જાપ યે જપદી સદા
તિકે ત્રિલોક માહિતિ લીઈ સમેટી સંપદા ।

દહૂતિ સર્વપાપ દોષદેહકાંતિ દીપતી
સદા પ્રસન્ન એકમન્ત્ર સેવતાં સરસ્પતી

બ્રહ્મ વિષણુ દુર્ગ ચંદ્ર ઈન્દ્ર આદિ દેષતાં
સનાતનાદિ સર્વ સિદ્ધિ શુદ્ધ ભાવ સેવિતા ।

ત્રિણિભવનમન તજા નંદિતાવિકસસતી
સદાપ્રસન્ન એકમન્ત્ર સેવતાં સરસ્પતી ॥૧૦॥

કલસ :-

સરસતિ તોહ પસાઈ લાગિ પગિ રહ્ય લખમી નમ કર્ય નર રાઓ
અવનિ જે હુદ્દ અનંગી ભોગચોગ ભરપૂર કર્ય કોગતા કપૂરે
કીરતિ નટી કદ્યોસ પુહવિ પસરદ્ય ભરપૂરિ ! અતિ ઘણી લીલ
આઠેપુછર ભગતિ મુગતિ દિભગવતીસરસતિમાત
સાનિદ્ધિકરે વદ્દ હેમદભ વિનતિ.

॥ ઈતિ શ્રી સરસ્પતી સ્તોત્રં સમ્પૂર્ણમ ॥

॥૧૨॥

॥૧૩॥

॥૧૪॥

॥૧૫॥

॥૧૬॥

॥૧૭॥

॥૧૮॥

॥૧૯॥

૭૬

શ્રી શારદાણનો ૪૯ :-

કવિસહજસુંદરકૃત

ને.વિ.ક. જ્ઞાનલંડાર - સુરત સર, છંદ સંગ્રહ હ. સિ. પ્રતમાંથી
ડલોઈંહ. સિ. પ્ર. નં - પદ્ધત/૫૧૦૭

શશિકર નિકર સમુજ્યલ મરાલ મારુદ્ય સરસ્પતી દેવી ।
વિચરતિ કવિ જન હૃદયે સદાય સંસારભયહરણી ॥૧૧॥

હસ્ત કર્મદલ પુસ્તક વીણા સુય નામજગાણ શુણ લીણા ।
આપે લીલ વિલાસં સા દેવી સરસ્પતી જયાઓ જયાઓ ॥૧૨॥

શુક્રોપદ્રવહરણાં દદાતિ ઘનધાન્યકંચનાભરણાં ।
સકલ સમીહિત કરણાં દેવી સમરણાં નિરાવરણાં ॥૧૩॥

બ્રહ્માણી તું બ્રહ્મ સુતા તું જગદ્દેબા ત્રિલોચના ત્રિપુરા ।
આદિ ભવાની માતા તું નાતા તારણી તરણી ॥૧૪॥

ધો લીલા શુણ લચ્છી કરો દૃથાદાન ભરુઅર્છી ।
સોગ હો હર સિદ્ધિ કીર્તિ કરો માય પર સિદ્ધિ ॥૧૫॥

૪૯ ચાલિ :-

ચંદ સમવદની તું મૃગલોચણિ તું સુકુમાલ જિસી જતપોચણી ।
તુંહ પાય કમલ ભમર ગજગામણા સાર કરો સેવકની સામણા ॥૧૬॥

હિંહર બંબ પુરંદર દેવા કર જોડી નિતું માંગે સેવા ।
ભગતિ મુગતિ દેયોશુભ લક્ષણા મૂઢ મતિને કરો વિચલણા ॥૧૭॥

ત્રિભૂપન ત્રિણા (તેજ) રચ્યો તે મંડપ વશિ કરવા સવિ મોહન તું જપ ।
રવિ શશિ મંડલ કુંડલ કીધા તાહરા નિશિ મુગતાફલ લીધા॥૧૮॥

ઘમધમ ધુઘરી ધમ ઘમકંતા ઝાંકર રણજણ રમજમ કંતા ।
કરચૂડી રણ કંતિ દીપ્યે તો શાણગાર કીઓ સવિ ઓપ્યે ॥૧૯॥

ઓપેં ઓપેં મોતીનો હાર, જિસ્યો ઝલુકે તાર, કીધો
શેતશ્રૂંગાર વિવિહપરે, હંસગમની હસંતહેસિ રમે મોહનયેલી કરે
કમલ ગેલિ સજલ સરે, તપ તપે કુંડલ કાન, સોહી સોપનવાંન
બેઠી શુકલ દ્યાન પ્રસન્ન પણું ॥૨૦॥

सेवो सेवो रे सारद माय सयल संपत्ति थाय, दिलिङ पातिक
माय कवियतएु शिरसोहे, सिंहुर शिखाराता निरमल नभा, हसे
कमल मुखा रमति चडे कर घरे मधुरी वीणा वाजे सुसर झीणा,
नाए सुगुणा लीणा गयणा गडे रणाझणे तबल ताल सुणे समुर
ढाल जपे जपनो भाल राति दिणा ॥२॥

सेवो सेवो रे सारद माय तु तोतक्षा त्रिपुरा तारी आमुंडा
चोसठि नारी तुहि ज बाल कुंवारी विधनहरी सुरसेवे कमल जोडी,
झुमति कठिण भोडी योजिए छप्पन कोडी अळ्कि करी, आध
अंबाई अंबिका काम काली कोयल काम भोटो भोहन नाम भन
हराए ॥३॥

सेवो सेवो रे सारद माय पूँजुँ पूँजुँ पाउला तुज वली अत्तरभुज
मांगु सुकलघज प्रेम घरो, एक घरु ताहु द्यान भांगु अतेलु भांन
पादे सुजस वांन तेम करो, आई आपो अमृतवाणि किसी मकरो
काणि हीरी(हीथडे) सुमति आणि कवित भथुँ ॥४॥

सेवो सेवो रे सारदा माय कलश :-

सकति पहो सहु कोय सकति विणा किंपिन यह्यो सकांते करे
घन वृळि सकति वयरी दलरस्ये सकति नहु धर्मकर्म परिणा दक्ष न
होई सकति रमे त्रिहु भुवण सकति सेवो सहु कोई नव नये रुप
रंगे रमे नाम एक भाता सती कपि कहे सहजसुंदर सदा सोय पूजो
सरस्पति ॥१॥

संपूर्ण.

ऋणाझणाट ऋलरी धूधूभि धूप धरी रीरीरी राव वर बज्जाए,
घ घ घ धों कीधी शुद्धां धधडी धिरदां थथडिधी शुद्धां गज्जाए ।
झां झां की झां झां तुभि झां झां त त की त्रां त्रां दमकती,
जय जय भवांनी जगत जाणी राजराणी सरस्पति ॥५॥

रिम रिम की रिम रिम झुझुझ झीम झीम ठीमिकी ठीम ठीम नर्चयाए,
धम धमकिधम धम ग्राणकीशणगम अति अगम नृत्य नर्चयाए ।
ततथैय तता मानमता अचल आनन दरसती,
जय जय भवांनी जगत जाणी राजराणी सरस्पति ॥६॥

जल थलां जाणी पवनपाणी वन वनाणी वीजली,
गीरवरा गाहाणी वाघ वाहाणी सर्प साहाणी सीतली ।
हृद हाक ताहरी हथ हृदारी धमुष धारी भगवती,
जय जय भवांनी जगत जाणी राजराणी सरस्पति ॥७॥

कर चक चालणी गर्व चालणी झटक जालणी गंजणी,
बिरुद्धावधारणी भहिष भारणी दिलिङ दाढ़णी भंजणी ।
चर्चाई चडी जलां खंडी भुट्टित भंडी भुलकती,
जय जय भवांनी जगत जाणी राजराणी सरस्पति ॥८॥

कपि करे अष्टक टाक कष्टक पीसुणा पृष्टक कीर्णी,
भणि भोली भंडित पढेहि पंडित आई अर्भित देखीर्ण ।
दया सूरि देवी सुरांसेवी नित नमेवि जगपति,
जय जय भवांनी जगत जाणी राजराणी सरस्पति ॥९॥

॥ इति श्री सरस्पति अष्टक सम्पूर्ण ॥

७७ श्री सरस्पति (स्तोत्र) अष्टक

इलोई प्रत नं. ५३३-४४०७ पाटणा प्रत नं-१००७०

बुधि विमलकरणी विलुधवरणी रुपरभाणी नीरभीर्ण,
वर दीयाणाभाला पद प्रवाला भंत्रभाला हरभीर्ण ।
थीर थान थंभा अति अर्यंभा रुपरंभा भलकती,
जय जय भवांनी जगत जाणी राजराणी सरस्पति ॥१॥

सुराज सेवीत पेखि देवत पद्म पेखीत आसणा,
सुखदाय सुरति भाय नूरति दुख दूरीत निवारणा ।
त्रिहुं लोक तारक विधन पारक घरा घारक घरपति,
जय जय भवांनी जगत जाणी राजराणी सरस्पति ॥२॥

कंटकां कोपती लाज लोपती अवनी ओपती इक्षरी,
सतां सुधारणी विधन वारणी भद्र भारणी इक्षरी ।
भलदलां खंडणी छीद्र छंडणी दुष्टभंडणी नरपति,
जय जय भवांनी जगत जाणी राजराणी सरस्पति ॥३॥

शिपशक्ति साची रंगे राची अज अजाची योजिनी,
मद्भरती भरता तुरुतातता धत धता जोजिनी ।
जिह्वाज्यंती भन रमंती धवलदंती वरसती
जय जय भवांनी जगत जाणी राजराणी सरस्पति ॥४॥

७८ श्री खुशालविजयहृत श्री शारदाण्णनो छंद

न. वि. क. शानलंडार. सूक्त.

कुहा :-

सरस वयन आपे सदा तु शारदा सरसता ।
कर जोडीने वीनरुं धो भुज अविचन मत्या ॥१॥

गुरु ज्ञाता भाता पिता भविअणा करे उपगार ।
शारदा सदगुरु प्रणामीसे जग जस छे आद्यार ॥२॥

छंद जाति अडीयत :-

काश्मीर हेश भंडणा तु राणी सुरनर ब्रह्मा तु जगजाणी ।
तीन भुवननी तु ठकराणी कविजन जननी तु शुण खाणी ॥३॥

भगवती भारती तु ब्रह्माणी सरसति वयन अभीथं समाणी ।
करती ज्ञान उद्य शुण ज्ञाता ताहरी कीरति जग विख्याता ॥४॥

जोर वरणा तु अधिक विराजे भुज पूनम जे यंद समाजे ।

टी. १ बुद्धि. २ अमृत. ३ अमर. ४ सुंदर. ५ ओष्ठ. ६ दंक. ७ पाणी.
८ बाणुबंध. ९ वीटी. १० वीणा.

श्रेतांबर पहेथा ते छाजे तुज तृके मुज भावठ भाजे ॥५॥
 अणिआती अंगु ते आंजलडी सुंदर सोभीत भमुहृ पांडलडी ।
 नीलपट तिलक शोभितयंग्र मानु अघरृ प्रवाली रंग ॥६॥
 वेणि ईंडृ सर भूषित छाहे गाण्यु प्रगटो सलिलृ प्रवाह ।
 बीजुं बंध बेरां बे बाहे मुद्रडी पूरण अंगुसि भांहे ॥७॥
 कर सोवन चूडी खल कंती नाके सोहे नवलखुं ओती ।
 ईंडल उलहल दाडिम हंती मुशत कंकणा हार दीपंती ॥८॥
 कटि मेखल खल खल खलखलके चरणो झाँकर झम झम झमके ।
 करयेणा ॥९॥ रण रण रण रणके धूधरी रमझम रमझम झमकेणाला ॥
 हाथे पुस्तक धरती बाला, मुक्ताल ल सोहे जप माला ।
 अद्भूत रुप तनूतें ज विसाला तुज वर्खुं केता कहुं सुविसाला ॥१०॥
 हंस वाहिनी सरजे करी ध्याउ निरभल बुद्धि हुं नित पाउ ।
 निसि वासर हुं तुज गुणा गाउ अरज करीने सीस नमाउ ॥११॥
 कलियुगमां तुं साची देवी हरि हर सुननर धणे तुज सेवी ।
 पुर्ये आमलजे तु ही प्रभाएँ कालीदास प्रभुज पंडितथी जाएँ ॥१२॥
 तुज गुणा केता मुजधी कहेवाअे बावन अक्षर पार न पामें ।
 अरज अभारी भनमां धरीअे खुसाल विजय सेवक सुख करीअे
 केसर अमर सेपक सुख परीई ॥१३॥

इति श्री भुशालविजयकृत शारदाजु छंद संपूर्ण ॥

७६

(श्री कुशललालकृतशारदाजु सहस्र नामछंदः)

ने. वि. क. ज्ञान भंडार सूरत सर. छंद संग्रह ह. सि. प्रतभांधी

ॐ कार सार अपरंपर नादभेद निरभेद निरंतर ।
 सकल योतिस रुप सहसकर नमो निरञ्जन नाथ निरभय कर ॥१॥
 सदा आदि शिवशक्ति एक सम आराधक आएांद अनोभम ।
 सद्गुरु कथित साधु पथपंकम भजि भजि भगति छंडि अंतर अम ॥२॥

दृष्टि :-

राजअद्धि संभोग रस महिल मनोरथ मति ।	
परिघल तो परिपामीई जो सेवीई सक्ति (शक्ति) ।	॥३॥
सक्ति विश्व व्यापित सकल आदि अनादि अनंत ।	
तिण काल जे तुज स्तवे भाव सहित भगवंत ।	॥४॥
तव्या लघु स्तव नाम तुज वीस सहस विस्तार ।	
करी प्रणाम पुनरपि कहो तुज गुणा अंत न पार ।	॥५॥
संकर श्रीधर हृषि सुक्ष्मि पंडित पुहवी प्रवीणा ।	
तास पटंतर तुरुच नर हुं भूरिख मति हीणा ।	॥६॥
पणि शुहा करवा पवित्र गाउ तुम गुणा गाम ।	
वाग् पांणी मुज आपि वर नमो नमो तुज नाम ।	॥७॥

छंद : जाति लुज्जनी (अहोयोगने क्षेमने आपनारा)
 नमो नाद इपी नमेखा नरिंदा, नमो संकरी शक्तिभाता सुरिंदा ।
 नमो कोमुटी काडिनी चंब्रकांता, नमो अमृता अन्नदाता अनंता ॥८॥
 नमो लाखि लंगुलएही नाद लीएही, नमो वंद्यगिरिपाशिनी लीजवीएही
 नमो भंगला मूलधारा भृषाली, नमो नंदनी नारटी नालिनाली ॥९॥
 नमो जंगमा योगिएही योगनिङ्गा, नमो संघवी संघजाना सुभद्रा ।
 नमो कालिका ऊबूढ़ीया कुमारी, नमो येतना चंडिका यक्षधारी ॥१०॥
 नमो शीतला संभुनारी सुपर्णी, नमो वेदभाता विद्याता विवषणी ।
 नमो तीतला त्रिपुरा आदि तारा, नमो क्षेत्रणी भेचरी भीरधारा ॥११॥
 नमो बापनी बहीचर बुद्धिभाला, नमो भंत्रणी तंत्रणी मेघभाला ।
 नमो चित्रणी यक्षणी आदि चंडी, नमो तामसीयेणी तंत्री त्रिंदंडी ॥१२॥
 नमो केसरी काशभीरी कुसुंभा, नमो रिद्धिदा रोहिणी रुपरंभा ।
 नमो पिंगला पणाचाय बाणपूर्ण, नमो भालणी मोहभाया भयुणा ॥१३॥
 नमो कुरक मांडी कुपाधार कृत्या, नमो नारसिंहे निराधार भृत्या ।
 नमो साधुपंथी सुधांगी सुधारी, नमो वर्ताणी वद्धभा एक वारा ॥१४॥
 नमो नाशिका नीर नीशांन भृंती, नमो वारुणी वांगिएही येत्रवंती ।
 नमो संभरी सत्यकी कल्पशाखा, नमो भारती भगवती पहङ्गभाखा ॥१५॥
 नमो प्रेतदुढा प्रयंडा पुरेंद्री, नमो शेलपुत्री सुरा र्वेतसंघी ।
 नमो वषणी येज्ञवी वागवांणी, नमो पूतना पापर्यपंचबाणी ॥१६॥
 नमो उर्वसी अंबिका अक्षकीडा, नमो पीर सुवज आउद्ध कीडा ।
 नमो दीधिकी दयाटेवी हुर्गा, नमो तापसी तत्पवेदी त्रिवर्गा ॥१७॥
 नमो अष्टसिद्धि ईडा अन्नपूर्णा, नमो शृंभला संज हरता सुपर्णा ।
 नमो दक्षिणी दक्षजा क्षतदंती, नमो ब्रह्मणी व्यंजली येज्ञवंती ॥१८॥
 नमो जक्षणी जेन माता जनेता, नमो कामुकी कामिनी मरण केतो ।
 नमो वांकुडी व्यथरुपा सुवेषा, नमो धोर नादी सुधंटा सुधोधा ॥१९॥
 नमो ज्योति ज्वाला भुजी यशमाता, नमो ईश्वरो एक अंगा अनंगा ।
 नमो शर्मदा अंबुदा नवनिधी, नमो शक्ति सीडोतरी भंत्र सिद्धी ॥२०॥
 नमो धृ दूरां त्रिकूणां चिमाई, नमो भात पञ्चापती बुद्धि माई ।
 नमो अंबिका उभया उड्हयांणी, नमो रेणुका भेणुका उद्धराणी ॥२१॥
 नमो कालिका कोसिका पायद्वूडी, नमो रथामली श्यामदुर्गा शिंडी ।
 नमो हेत हिंगल हसिद्धि हंसी, नमो सारदा सरभति सुप्रसंसी ॥२२॥
 नमो भांति लुपनेश्वरी तुं भवानी, नमो क्षांति क्षेमकरी पञ्जर्जानी ।
 नमो दीपिका दीर्घाका दीर्घामां, नमो श्रेणी शांभवी सत्यभामा ॥२३॥
 नमो काम कादं भरी भद्रकाली, नमो बीज चंद्राउली ब्रह्मभाली ।
 नमो भद्रुमती भद्रुमती भीणामुक्ता, नमो पंचाई पंचाई क्षेममुक्ता ॥२४॥
 नमो जामचे जेछा तुं ज्यंती, नमो तुंबिका त्रिगुणा तेजवंती ।
 नमो विजया वृक्षषाया वराही, नमो राजसी राक्षसी तुपराही ॥२५॥
 नमो काशयदा काशयपी जोरिकाया, नमो भता भातंजिनी महभाया ।
 नमो धगधरा जमधंटा धंटाली, नमो पीठ पंचालिका क्षेत्रपाती ॥२६॥

नमो वीणायें इप नारद नाचें, नमो धुम्रयें इप संसार ध्याएँ।
 नमो राणीयां इप साजु रमाडे, नमो मेघयें इप मेडी मठाडे ॥२७॥
 नमो भोरती इपहरि मुरकभोहे, नमो शक्तिसें इप संसार सोहे ।
 नमो भोहणी इपधीट्य भारें, नमो अंगुलीइप गिरिपर अधारे ॥२८॥
 नमो पाञ्जिसें इप रवि रत्थ वाहें, नमो शेषउपे धरा भार सोहे ।
 नमो गृहसें इप भडभीभ ग्राहें, नमो चेलसें इप संग्रामचारें ॥२९॥
 नमो भरथरी इप वयराग भाखें, नमो चंचला इप षट् स्वाद चाखें।
 नमो वीजसें इप आकाश वाजें, नमो धड्हयें इप धनधार गाजें ॥३०॥
 नमो देवयें इप आधार दीर्घ, नमो प्यास से इप तुं नीर भीर ।
 नमो तापसी इप तुं ईन्द्रतोडे, नमो हणमेंता इप त्रिराज्ज होडे ॥३१॥
 नमो भीमये इप कोरव भांजे, नमो राधिका इप गोपाल राजे ।
 नमो अंडये इप ब्रह्मांड माया, नमो योगिणी इप संसार जाया ॥३२॥
 नमो पञ्चिनी इप वृषभांनु पुत्री, नमो ठंबरा इप धुएं धरित्री ।
 नमो अधडयें इप दिणायर अबाहे, नमो पताका इप सोहि प्रसाहे ॥३३॥
 नमो धोरणी इप तुं द्येव थंखे, नमो चांभी इप खेलें अरंखे ।
 नमो भूगयें इप श्री चम भोहयो, नमो डाकिमी इप जलराज डोल्यो ॥३४॥
 नमो जंगुलीइप अही विरक राजे, नमो अभियें इप आहुति आहारे ।
 नमो ओषधिइप अंगव्याधिवारे, नमो तापडी इप तुं उपह तारे ॥३५॥
 नमो हूपटीइप पांडव पीयारी, नमो वेलियें इप अर्बुद विहारी ।
 नमो शोहिणी इप लिंग नाहाराणी, नमो रुक्मणा इप काथो समांणी ॥३६॥
 नमो लक्ष्मणा इप ते लंक लीधी, नमो दाणपां इप ब्रह्मवाच दीधी।
 नमो कोकिला इप तरपर कहूँडे, नमो मालती इप परिमल महेडे ॥३७॥
 नमो सिद्ध बुद्ध इप गणनाथ सेवे, नमो रेपती इप उर्हुत रेवे ।
 नमो पञ्चगा इप पायाल पेसे, नमो बोधियें इप बगद्यान बेसो ॥३८॥
 नमो पिंगयें इप आधारपाले, नमो चंद्रभां इप उद्घोत चाले ।
 नमो छत्रसें इप नृप शीख धाजे, नमो भक्तिसें इप भावठी भांजे ॥३९॥
 नमो विधरा इप तंदणा विलगे, नमो महुयरी इप भोहि जिरगे ।
 नमो लाभिसें इप आणां लीणी, नमो प्रीतसें इप भुं चित्प्रीणी ॥४०॥
 नमो कहां किहां ताहरा इप केता, नमो जगत तुं जाई ओ तुं अनेता ।
 नमो एक करि चित्त तुंने आसधे, नमो भात तुं तेहना काज भाये ॥४१॥
 नमो भात तुं जाणाजे तुजळ सेवे, नमो दोहिली पार तुं साए हेवे ।
 नमो रिङ्गिपूरी भजे यरणाराता, नमो आवि आणां करि आहिमाता ॥४२॥

कलश :

आहिमात अरदास एकमोरी अवघारो भया करी भाहरा विकट
 संकट सवि पारो, मुजने तुज आधार कृपा अम उपरी कीजे सुख संपत्ति
 संतान दान भन वंछित दीजे, तिहु लुपण पराक्रम ताहरों प्रगट अषे
 परमेसरी कवि कुशल लाभ कल्याण करी जय जयंतु जगदीश्वरी ॥४३॥

वरधा धन वरजंत ज्यांन (ज्ञान) किणाधार गणी ज्ञें वसु
 असयल विस्तार भहीपहिं कोणा मुहीज्जें अति अलंब आकाश

कवणा लंघे आपहो कम तिम तिम हेवी ताहरा पार विणा नाम
 पराक्रम अनेकइप पहिं एक तुं सभी चुगति शिवशंकरी कविकुशल
 लाभ कल्याण कहि आस्या पूरण ईश्वरी ॥४४॥

इति श्री शारदाशुक्लस्त्रनाम छंद कुशललाभहृता संपूर्ण
 लिखिता ॥

६०

श्री भारती - स्तोत्र (थोपाध)

भारति ! भारति ! भक्ति दियो, पीडा पाप सहु हरी लीओ,
 अंतरना भल टालो सउ, नित्य नित्य माथुं नमापी कहु;
 बुद्धिलग बहु आपो भात, जश लाधे जगभां विघ्यात,
 वाणीना सउ दोधो हशो, नभीने कहु कल्याण ज करो,
 जय जय जयश्री सरस्पति ! तमविणा सिद्धि जगे नथी थती,
 विद्या आपो सुझनुं दान, आप दृपा विणा नापे ज्ञान,
 ज्ञान दृग्ने ज्ञानी करी, लोक लोकनी पीडा हरी,
 हेजे आ लोडे सुख धणां, मुज दुःख टाणीगे जनताणां,
 जे तमने ना जपतां श्रुप, ते जगभां केम पावे शिव,
 तमथी शिव पाण सुझे भले जन्म भरणानां दुःख सउ टणे,
 दोधोनो हुं धुं भंडार, राखी शरणो पाडो पार,
 भन आनंद लहे ज अर्पं, अेपुं सुख दो टाणी दं
 नभी नभीने भांगु एक, सद्विद्या दृष्टि राखो टेक,
 सदा शुभ भारी भां वसो, पदता दीध न आवे कशो,
 दुर्जन पंडित पामे हार थाय सभामां जय जयकार,
 ज्यां हुं ज्यने उभो रहुं, आप प्रतापे भाने सउ.

दोहरो.

भएयुं स्तोत्र में भारति ! सुणी करो कल्याण,
 त्रिभुवन विजयी आपजो, विद्या न वणी वाणा.

श्रीभन्नसिंहाचार्यज्ञना पुस्तकस्त्रनाम
 चुनीलाल ज. ओङ्काना पुस्तकमांथी साभार)

६१

ब्रह्मवाणी शारदा स्तुति...

पञ्चासने हंसाढा झंकारती वीणा सदा,
 हे ब्रह्मवाणी ब्रह्मचारिणी ब्रह्मबाला शारदा !,
 ब्रह्मा चतुर्भुजथी वहे जे वेदनो अविरत झरो,

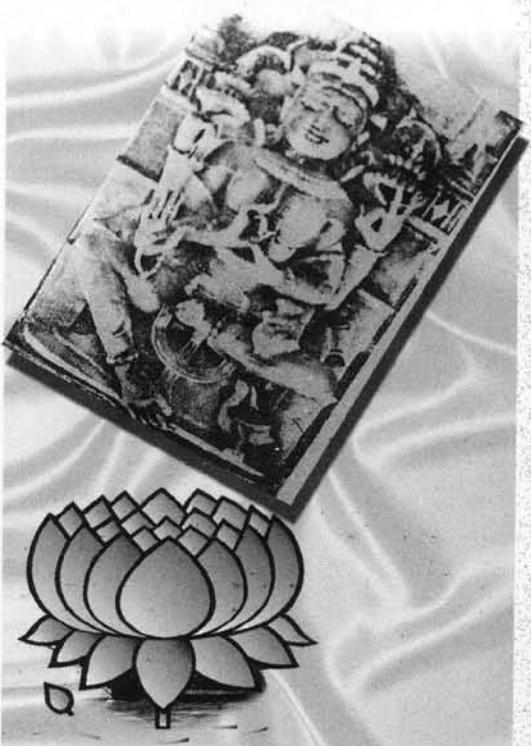
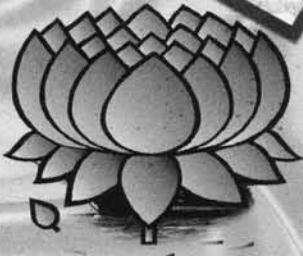
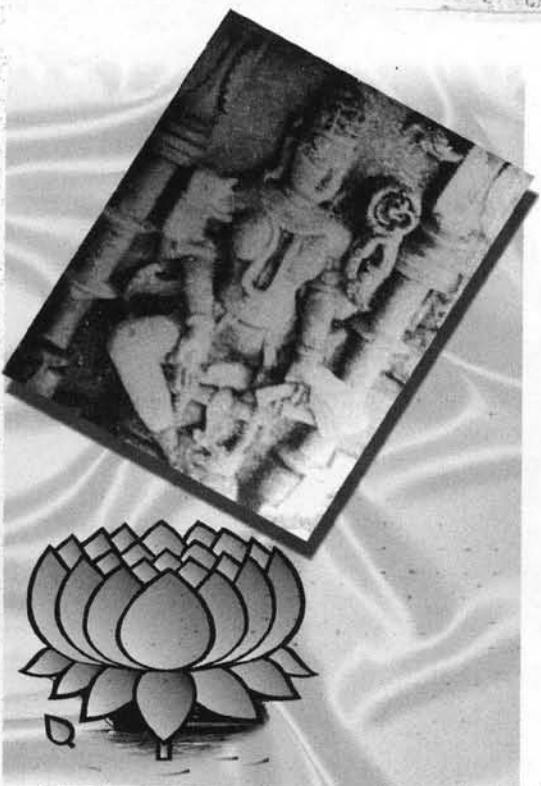

વિદ્ય વિદ્ય ભુદ્રામાં શ્રી વિદ્યા હેવીઓ
મંત્ર :- ॐ એ શ્રી રાત્રચત્રૈ નમઃ ।

શિલ્પ કળા

શિલ્પકુટિઓ

કાંચના પીસિકાંથી બનાવેલી
આહલાદકારી શ્રી અરસ્ત્યતી દેવી
(અહમદાબાદ)

તારા વિના ભાતા સરસ્વતી જાણાં છે દોહ્યલો.

સંસારના અજ્ઞાન પારાવારની તું સંપદા,
    હે બ્રહ્મધાએઠી બ્રહ્મચારિએઠી બ્રહ્મભાતા શારદા !,
નિર્ગુણ અગોચરને સનાતન વિશ્વ આણુ આણુએ રહ્યું,
    એ તત્ત્વને સમજાવવા વિષણુ અતુર્ભુજને કથ્યું
જે રૂપ અવિકલ તેહને હે શંખચક કમલ ગઢા,
    હે બ્રહ્મધાએઠી બ્રહ્મચારિએઠી બ્રહ્મભાતા શારદા !,
ઉત્પત્તિને સ્થિતિ પ્રલય કાલે એક સરખાં ચાયતાં,
    સંગીત ભાષા સર્જતા કો હિંદ્ય તાલે નાચતાં,
જે આહિદેય મહેશ ગાતા, ઝીલતી તું સર્વદા,
    હે બ્રહ્મધાએઠી બ્રહ્મચારિએઠી બ્રહ્મભાતા શારદા !.

૮૨

સરસ્વતી ગીત

ડલોઈંહ. લિ. પત્ર. પ્રેર/૫૧૦૮.
(સુણોચંદાળ)

મા ભગવતી વિદ્યાની હેનારી, માતા સરસ્વતી
તું વાણી વિલાસની કરનારી, અજ્ઞાન તિમિરની હરનારી
    તું જાન વિકસની કરનારી મા ભગ.....૧
તું બ્રહ્માણી જગમાતા, આદી બપાની તું ત્રાતા
    કાશ્મીર મંડની (મંદિરની) સુખશાતા. મા ભગ....૨
માથે મસ્તક મુગુટ બિરાજે છે, દોય કાને કુંડલ છાજે છે,
    હેઠે હાર મોતીનો રાજે છે..... મા ભગ....૩
એક હાથે વીણા સોહે છે, બીજે પુસ્તક પડિબોહે છે
    કમલાકર માલા મોહે છે ..... મા ભગ....૪
હંસાસન બેસી જગત ફરો, કવિ જનનાં મુખમાં સંચરો
    મા મુજને બુદ્ધિ પ્રકાશ કરો..... મા ભગ....૫
સચરાચરમે તુહ પસી, તુઝ દ્યાન ધરે ચિત્ત ઉઘસી,
    તે વિદ્યા પામે હસી હસી..... મા ભગ....૬
તું કુદ્રોપદ્રવ હરનારી કહે દ્યાનંદને સુખકારી
    શાસનદેવી મનોહરી હું જોઉં તોરી બલિહારી...
        મા ભગ...૭
(માતા સરસ્વતી વિદ્યાની દાતા તું ત્રિભુયનમાં વિખ્યાતા
    તુઝ નામે સહીએ સુખશાતા.... મા ભગ....૮)

॥ ઈતિ સરસ્વતી ગીત સમ્પૂર્ણમ् ॥

૮૩

શારદાસ્તુતિ :

હે શારદે માં, હે શારદે માં, અજ્ઞાનતાસે હમે તારદે માં,
તું સ્વરકી દેવી એ સંગીત તુજસે, હર શબ્દ તેરા હર ગીત તુજસે,
હમ હે અકેલે હમ હે અધુરે તેરી શરણ હમ હુમે પ્યાર હે મા ...૧
મુનિઓને સમજુ શુણીઓને જાણી, સંતોકી ભાષા આગમકી વાણી,
હમ લી તો સમજે હમ લી તો જાણો, વિદ્યાકા હમકો અધિકાર હે મા
તું શેતપણી કમલપે બિરાજે, હાથોમે વીણા મુકુટ શિરપે સાજે
મનસે હમેરા મિટાં અંદેરા, હમકો ઉજાસાકા પરિયાર હે મા

૮૪

શ્રી સરસ્વતી દેવીની સ્તુતિ :

કર્તી પ. પૂ. આ. શ્રી હેમચંદ્રસૂરીશરણ મ. સા.
જૂલણા છંદ :- (રાત રહે જાહેરે પાછળી ખટઘડી....)

માત હે ભગવતિ ! આવ મુજ મનમહિ
    જ્યોતિ જિમ ઝગમગે તમસ જાયે ટળી
કુમતિમતિપારિએઠી કવિ મનોહારિએઠી
    જ્ય સદા શારદા સારમતિ દાયિની.....૧
શેત પદ્માસના શેત પસ્ત્રાવૃતા
    કુન્દ-શશિ-હિમ સમા ગૌર દેહા
સ્ફટિક માળા વીણા કર વિધે સોહતા
    કમળ પુસ્તક ઘરા સર્વ જન મોહતા.....૨
અબુધ પણ ડેંક તુજ મહેર ને પામીને
    પામતા પાર શુતસિન્ધુનો તે
અમ પર આજ તિમ દેવિ ! કરુણા કરો
    જેમ લહીએ મતિ વિલય સારો.....૩
હંસ તુજ સંગના રંગથી ભારતિ !
    જિમ થથો ક્ષીર-નીરનો વિવેકી
તિમલહી સાર-નિઃસારના લેદને
    આતમહિતસાધુ કર મુજ પર મહેરને.....૪
દેવિ ! તુજ ચરણમાં શિર નમાવી કરી
    એટલું યાચીએ વિનય ભાવે કરી
ચાદ કરીએ તને ભડિતેથી જે સમે
    જીલ પર વાસ કરજે સદા તે સમે.....૫
માત હે ભગવતિ !.....

સંપૂર્ણ :

૮૫

મા વાગીશ્વરી સ્તુતિ

કર્તા :- યોગી દીપ્યાનંદજી

છંડ સર્વધરા (૧) રાગ - આમૃતાલોતઘૂલી બહુલ.....

શેતાંગી શેતપણા ધવલ કમલમાં જ્ઞાન મૂર્તિ પ્રતાપી,
શીરાદ્વિદ રંગ લાગે વિમલ મુખ વિભા સો દિશે લભ્ય વ્યાપી,
શોભે શેતાંનને શી ? શરદપિદુ તજે ગર્વ સોનદર્શ કેરો,
માતા વાગીશ્વરીના ચરણ ચુગ નમી હર્ષ પામું અનેરો..... ૧

વીણાના તાર છેડે મૃદુમૃદુ કવને સંગીતે ભસ્ત લાગે,
ગ્રંથે શોભા પ્રસારી ધવલ તમ લુજા ભાવ યૈવિદ્ય જાગે,
અજ્ઞાની જ્ઞાન પામે મનુજ પથ વિષે જ્ઞાનના પુષ્પ વેરો,
માતા વાગીશ્વરીના ચરણ ચુગ નમી હર્ષ પામું અનેરો..... ૨

માલા હસ્તે પ્રકાશો સ્કટિકમણિ તણી જાપથી હુઃખ ટાળે,
ઈંગ્રાદિ સ્તોત્ર જાયે પરમ સુખ વરે જ્ઞાનના પથ વાળે,
આશા સો પૂર્ણ થાયે ઉર તમસ હરો વ્યાપતી જ્ઞાન હેરો,
માતા વાગીશ્વરીના ચરણ ચુગ નમી હર્ષ પામું અનેરો..... ૩

પૃથ્વી પાથુ નભેથી અનલ જલ તણા પંચ તત્વે રચાયે,
પૃથ્વીના માનવી જે તુજ ભજન કરી દેવતા રૂપ થાયે,
ટાળો હે દીપ્યમાતા તુજ હૃદય વશ્યો મોહ અંધાર દેરો,
માતા વાગીશ્વરીના ચરણ ચુગ નમી હર્ષ પામું અનેરો..... ૪

તારો સર્વત્ર ગાજે વિજય દશ દિશે દિવ્ય જયોતિ પ્રકાશી,
પાપો તાપો જ ટાળો વિમલ વદન હે શારદે ! જ્ઞાનરાશી,
દિવ્યાનંદે જ રાચે અહિનિશ કરે પાઠ જે શાસ્ત્ર કેરો,
માતા વાગીશ્વરીના ચરણ ચુગ નમી હર્ષ પામું અનેરો..... ૫

સમાપ્ત

૮૬

શ્રી સરસ્વતી સ્તુતિ

અહોથોગને કોમને આપનારા.....

અહો ! જ્ઞાનની જ્યોતને તેં જગાવી
અહો ! બ્રહ્મના દીપ્યતેજે તું ન્યારી

મહા પદ્મના ગર્ભમાં દીસે ખ્યારી
સદા ભક્તને રાખજે ચિત્તમાંહી.....૧

ગમે આંખડી દીર્ઘ જે પૂતકારી
રમે કર્ણમાં કનક કુંડળ ભારી

સમે હસ્તમાં માળને પોથી સારી
સદા ભક્તને રાખજે ચિત્તમાંહી.....૨

અઝણોદચે અંધતા ગ્રામ ગાળે
વળી વરસ્તુવિડંબના પ્રાત ટાળે

તમારા પસાયે બધા લાભ આણે
સદા ભક્તને રાખજે ચિત્તમાંહી.....૩

ભજે પંડિતો પ્રેમથી જ્ઞાન ભારે
તજે પાપના પુંજને શીધ સારે

ભજે પુન્યના ધંટ જે ઝાર તારે
સદા ભક્તને રાખજે ચિત્તમાંહી.....૪

ભજે પુન્યના યોગથી આજ દીઠી
મુજે જ્ઞાનના ધામને આપ મીઠી

તુમે તારજો - પાળજો તૂહી તૂહી
સદા ભક્તને રાખજે ચિત્તમાંહી.....૫

૮૭

શ્રી ભારતીદેવી સ્તુતિ

નમન નિત્ય કરું હું ભારતી, નગર પણ્ણા પોળે તું દીસતી,
નયન નીરખું અમૃતવર્ષિષી, નજર થાપ તું બાલક ઉપરી....
૧....નમન....

અધર વિલસે વાણીના વૃદ્ધથી, અવર અંગમાં શોભતી ચિથી
અમર દાનવો પૂજતાં હર્ષથી અપર માનવો લેટતાં ભાવથી....
૨...નમન....

સકલ મંગલ બુદ્ધિની કારિણી, સકલ સદગુણની પરદાચિની,
સકલ પાપનાં પુંજની હારિણી, સકલ સુખના ઝ્રારની પોષિણી....
૩...નમન....

અમલ ગુણ છે તાહુર લોકમાં, અટલ બુદ્ધિને આપતી થોકમાં,
અકલ રૂપ છે તાહુરું જાપમાં, અચલ ઠામ છે તાહુરું દ્યાનમાં....
૪....નમન....

સકલ કારજ માહરા આપથી, સકલ જ્ઞાન હુઆ તુજ સેપથી,
સકલ દ્યાન થશો તુજ મહેરથી, સકલ જનમ છે તાહુર પ્રેમથી...
૫...નમન....

૬૮

શ્રી શારદાષ્ક

રાગ : જાગને જાદવા....

શોભતી શ્રીમતી ભારતી હેવતા, પૂર્ણિમાં ચંદ્રશી કાંતિને પેખતાં,
દીર્ઘ વીણાથકીલીન જ્ઞાને સદા, ભક્તને જ્ઞાનના સાર ધો

શારદા....૧

દીપતો હાર મુક્તાતથો હીથે, હસ્તમાં માળમોતી તણી વિલસેં
દીસતો ગ્રંથ જે જ્ઞાનને આપશે !, ભક્તને જ્ઞાનના સાર ધો

શારદા....૨

ત્રિહુ લોકે સુધા સુંદરી હેખતાં, રવજના લોક જે માતને પૂજતાં
રાજતી નન્દિની શુતનીદિપતાં, ભક્તને જ્ઞાનના સાર ધો

શારદા....૩

સેવતી માતને માનહસી હસેં, નીરમેં નિત્ય નીર-કીર વિદેકે
ભેદ વિજ્ઞાનથી આત્મજ્ઞાને રમે, ભક્તને જ્ઞાનના સાર ધો

શારદા....૪

મૃદુ ગંભીર જે મીઠું બોલતી, જોડતી જ્ઞાનમાં અજ્ઞાતા રોકતી
પૂજતાં પ્રેમથી લોકને ભાવતી, ભક્તને જ્ઞાનના સાર ધો

શારદા....૫

વાણીની સ્વામિની એક તું દીસતી, હારિણી પાપની પુન્થની પોષણી
પાણીની પાર પામે સદા પ્રેમથી, ભક્તને જ્ઞાનના સાર ધો

શારદા....૬

બાળ શા ! ભાવથી પાયજે સેવતાં એં નમઃ અંત્રને ચિત્તમાં ધારતાં
ત્રિકજે યોગની શુદ્ધતા પામતાં, ભક્તને જ્ઞાનના સાર ધો

શારદા....૭

સત્યનિધા થકી આત્મજ્ઞાને કરી, મોહના વૃદ્ધ મોહુ તુંજ મહેરથી
માંગુ ના અન્યને કીમતી કર્દીના, ભક્તને જ્ઞાનના સાર ધો

શારદા....૮

૮૯

-: શ્રી વાગીશ્વરી સ્તુતિ :-

રાગ : આજે પામ્યો પરમ પદનો.....

દીઠી દીઠી અમૃત ઝરતી અંગ પ્રત્યંગ હેવી,
મીઠી મીઠી સકલ જનની માત વાગીશ્વરીજી
લીધી લીધી ચરણ ચુગની સેવના પુન્થકારી
કીધી કીધી અંતઃકરણાથી વંદના ભાવ ધારી..... ૧

જીત્યાં જીત્યાં અભિલ જગના માન ને કામ જાળી
મીટ્યાં મીટ્યાં સરલ જીવના મોહ અંધાર જાળી
જુલ્યાં જુલ્યાં ભવિક ગણના સત્યના ક્ષાર માડી
મીલ્યાં મીલ્યાં સકલ સુખના સાર તારી કૃપાથી..... ૨

કીજે કીજે અબુધ શિશુને પ્રેરણા સત્ય કીજે
દીજે દીજે પરમ પદની ઊંદગી ઓવી દીજે
ગીતે ગીતે હૃદય મનનાં હાલથું ભાવ ગીતે
લીજે લીજે વિનતિ ઉરમાં માત આજે જ લીજે.....

૩

૬૦

મા શારદા ને વંદના

સ્નાતસ્થા પ્રતિમસ્થ.....

જેના નામ સ્મરણાથી અબુધના કષ્ટો બધા નાસતા,
જેના જાપ કરણાથી વિલુધના કાર્યો સદા શોભતા,
જેના દ્વાન થકી મળે ભવિકને પુન્યોધની સંપદા,
ભાવે તે શુત શારદા ચરણમાં હોજો સદા વંદના.....

૧

જે વિલસે સચરાચર જગતમાં હંસાધિતુઢા બની,
શોભે પુસ્તક પંકજે થહી થકી મોકિલેક માલા વળી,
વિદ્યા વાણી પ્રમોદને થશાઃ દઈ કામિતને પૂરતી,
ભાવે તે શુત શારદા ચરણમાં હોજો સદા વંદના.....

૨

તીર્થીકર મુખ સેવતી ભગવતી વિષ્ણ્યાત જે લોકમાં,
પૂજે દાનપ-માનપો લળી લળી પાપો તૂટે થોકમાં,
ભંજે સંશય લોકના તિમિતને જૈનેશ્વરી જોડ ના,
ભાવે તે શુત શારદા ચરણમાં હોજો સદા વંદના.....

૩

૬૧

સરસ્વતી સ્તુપના

આમૂલાતોલઘૂતી.....

શેતાંગી શુભવસ્ત્રા શરદશાશી સમી, દિવ્ય કાંતિ પ્રસારે,
ચારુ દક્ષિણ હસ્તે ઘરત મણીમણી, અક્ષમાલા પ્રકાશે ।
અહીં વિદ્યાનુરાગી ચરણ કમલને, સેવતી નિત્ય ભાવે,
દેવી વાગીશ્વરી મા દુરિત પડલને, શીધ સારે નિવારે.....

૧

પ્રેમે પૂજે પ્રવાહે વદનથી વદતા, વિશ્વમાનુપી વાણી,
શાસ્ત્રાદિ પાર પામે વિજથી જ બનતાં, મલ્લવાદી સૂરીજી ।
આમ્રાદિ ભક્ત થાયે શ્રવણાથી જે સુણતાં, બપ્પબદ્ધીની વાણી
હેમાચાર્યાદિ તૂઠે સકલ જગતમાં, જ્ઞાન વિદ્યા પ્રસારી.....

૨

આધ્યો હું ભાવધારી પરમ પુરુષના, પંથને સાંભળીજી,
તારી તારી જ માડી કદી નહિ તજવી, સેવના પુન્યકારી ।
આપી આપીશ તું હિ અચલ - અકલ જે, બુદ્ધિને જ્ઞાન-ભારી,
શ્રદ્ધાદિ ભાવ પોપી અજર - અમર જે, આત્મગુણોળે આપી.....

૩

મા શારદાને પ્રાર્થના

અસત્યો માંહેથી પ્રભુ પરમ.....

સમું સાચે ચિંતે પદ કમલને થાપી હૃદયે,
સ્તર્યું ભાવે તોસ ગુણગણતણો પાર નહીં જે,
લહું માતા આજે હરખ દિલમાં ધ્યાવી તુજને,
નિહાળે જો સ્નેહે ઇન્શે શિશુના જાપ ઉર જે.....

૧

તિરસ્કારે તેજે, શરદશશીનીકાંતિ પદને,
પુરસ્કારે પ્રેમે પવિત્ર જનને જ્ઞાન દઈને,
આવિજ્ઞારે હેતે ક્ષણ નહીં ભૂલે ચિત્ત કમલે,
નિહાળે જો સ્નેહે બળશે શિશુના પાપ ઉર જે.....

૨

વિકાસે ધી ભારી સતત સમરે આપ હૃદયે,
વિલાસે ગી સારી સરલ મનથી માત ભજશો,
વિનાશે ભી મારી ભવલભયતણી તાણ ટળશો,
નિહાળે જો સ્નેહે હરશે શિશુના તાપ ઉર જે.....

૩

સરસ્વતી પ્રાર્થના

રાગ :- પ્રભુ જેવો ગણો તેવો તથાપિ બાળ તારો છું....

સરસ્વતી માત છી ખ્યારી, તુમારો બાળ સત્ત બોલે
કરોને મહેર ક્ષણ દેવી, ટળે મુજ અજ્ઞતા જોરે.....સર.....૧
બૂરો-ભૂંડો મૂરખ પૂરો, કપટને કામે વળી શૂરો,
બધા દુર્ગુણો દરીયો, છતાં તુજ બાળ નહીં ભૂલો....સર.....૨
કઢી પુત્ર-કુપુત્ર થાય, નહીં માતા-કુમાતા થાય,
ભલી ભોળી તુમે હો માત, જગતની રીત એ ના છોડ....સર....૩
છતાં તરછોડશો મુજને, થશે અપજ્ઞશ જગ તારો
હવે શું સોચ્યારું તુજને, ગ્રહીલે હાથ બાળનો.....સર.....૪
મળે તુજ રાખીને શ્રુતજ્ઞાન, ફળે તું ધ્યાનીને ઉજમાન
પરંતુ આપો જો નિજબાળ, માનું કે આપનો નહીં પાર....સર....૫
ભરી શ્રદ્ધા હૃદય ભારી, જગતમાં તું હી એક સાચી
કરીશ જ્ઞાની આતમરાગી, અંતરના પાપ દઈટાળી.....સર.....૬
આ આઠ કૃતિઓના રચયિતા મુનિ કુલચંદ્ર વિજ્ય.

શ્રી શારદા છંદ

દાખોઈ જંબૂભૂદ્વિજ્ઞાનભંડાર દા.નં.૧૨૮

દેવેન્દ્રાદિસુરૈ નરતાંહિ કમલા: ધ્યાતા મુનીન્દ્રૈ: સદા,
નાગેન્દ્રામરશત્રુરાજ નિવહી સંસેવતા સારદા: |
હંસસ્થા સુવિશાલ હસ્તકમલા વિદ્વાનાંમુદા:,
વીણા પુસ્તકશોભિતા જિનરતા ભૂયાત् સદા શર્મદા: ||૧||

॥૧૮૮॥ યે અમરંતિ મુનિવર સેયંતિ સથલ સુર,
આરાહેકદીઈ પર આણાં ઘરે યે કંબંડલ સોહઈ કરિધરઈ,
કમલચરિ વીણાનાાદ રસભરિ દાહણ કરે જે ઈકચિતી
ભનિઆણી સમર્થી યે વાગવાણી મંગલ કરા: ||૧-૨||

૨૪ત તુધાર પરાંગી વિચિત્ર વિષટલંઝૃતા સુભગા: |
સુરનર કિન્નર પન્ધા: સરસ્વતી ભવતુ મે વરદા: ||૧૩||

જે ચંદ કુંદણ બંગનીરહ હાર ભીરહ સાગરા,
કપૂર પૂરહ પુંડરીયહ રાયહંસ પુંડરાઃ
સ ગૌરચીરહ ચારુહારહ કંચણોણ વસોહાએ,
સહેય ઈંદ્રહના ગજરયહ રાયચિત્તમોહાએ ||૪||

વ્યાપ (વિસૂત્ર) વિશ્વત્રયા દેવી પરમા ધ્યાન સંસ્થિતા: |
રૂપેન અનુપમા વાણી: વાણીદુશુદ્ધ મે મનસા: ||૫||

સારિંગાનયાણી: ગયરગમણી કુચભનમણી: શિશિવયણી,
ગુણગાઈ રમણી: કવિયણ જણાણી: શિવસુહકરણી: ભયહરણી |
સિરિ સોહઈયેણી મજજુહ ખીણી, કટિ તાટિપીણી અતિ ઉરણી: |
પર પુસ્તકલીણી સહજિસલૂણી વિષભમરીણી ગુણશ્રમણી: ||૬||

છઈ દંસાણિવન્નિજ્ઞાઃ જોરંગી સદ્ પસથિકુશલાયઃ,

હંસઠા હંસગઈ: સરસરી મહસુહ દેઉ |
વર નાટક લક્ષ્ણ છંદ પુરાણહ વેદ કલાગમ મતિધરણ: |
યે મૂરખ મૂક કરુપદ્યા પરમણ ઠીસુહતિહકરણ | |૭||

યે દાનપ નપકુલ નાગ પુરંદર પ્રણામિતિ સામિણિ ચરણ તલસ: |
જિન શાસનિ દેવી આદિ કુંઝારીઃ કવિયણ જસ સુરાદેશ અલમ્ભ

કલસં | અંગ-બંગ તિલંગ બોડ કણાટ મરુસ્થલઃ |
ગુર્જર માતલવ મેદ પાટય કુંકણ-કેરલ-
મેરહણ-સોરણ-ચોડ ચીણાપણ,
અદ લુજ્જગલ-જાલંધર કટક સમીર, સંકુંતલાએ,
પમુછ દેસિ ભાવિનમદ્ય પૂર્ણિલ્લિ જસ પયકમલ વીર
પ્રસંસીસહીર ઉદ્ધરણ જથ જથ સારદ સકલસ: ||૮||

ઇતિ શ્રી શારદા છંદ સંપૂર્ણી ॥

..... સરસ્વતી મંત્ર વિલાગ .....

મંત્રજાપ શરૂ કરતા પહેલા અતિ જરૂરી સામાન્ય વિધિ ચાને સાધનાશુદ્ધિ

૧. કોઈ પણ પ્રકારના દેવ-હેવીઓના મંત્ર જાપની શરૂઆત કરતાં પહેલાં ગુરુ મ. સા. ની આજા કે અનુભવી પડીલોની સંમતિ લેવી.
૨. કોઈ પણ મંત્રની શરૂઆત શુદ્ધ દિવસે-ચંદ્રબળ વિગેર જોઈ શ્રેષ્ઠ સમયે ચાલુ કરવી.
૩. મંત્ર સાધના માટે તીર્થભૂમિ, વનપ્રદેશ, પર્વતના ઉંચા સ્થાને, નદીતરિ, અથવા દેરાસર-ઉપાશ્રયકે ઘરના એકાંત સ્થાનમાં જ્યાં શાંતિ-સ્વરૂપાની ને સ્વરૂપાની જળવાય ત્યાં જાપ કરવો.
૪. પ્રલુબ્રતિમા કે ઈષ્ટદેવ-હેવીઓની પૂર્વદિશામાં વિધિપૂર્વક સ્થાપના કરી જાપ કરવો.
૫. જાપ દરમ્યાન સંપૂર્ણ મૌન રાખવું અને શાંત બનવું.
૬. જાપ કરતા પહેલાં જરૂર શુદ્ધ કરી શુદ્ધ (કોરા) વસ્ત્રો પહેરવા.
૭. ધૂપ-દીપ અને સુગંધી વાતાવરણ વચ્ચે જાપ ચાલુ કરવો.
૮. કોઈ પણ મંત્રની શરૂઆત કરતા પહેલા ઓછામાંઓછી ૧ બાધા પારા-(૧૦૮)ની શ્રી નવકાર મંત્રની માળા ગણાવી.
૯. મા સરસ્વતી દેવીની સાધના કરતા પહેલા પવિત્ર સ્થાને ભગ. મહાવીર સ્વામી, શ્રી ગોતમસ્વામી અને મા સર. દેવીની મૂર્તિ અથવા આકૃષ્ણ ફોટોઓ સુંદર લાગે તે રીતે મૂકવા. તેની સ્થાપના તે રીતે કરવી જેથી પડી ન જાય અને ખસેડવા ન પડે. અને સર. દેવીની પીઠિકા સ્થયી.
૧૦. મંત્ર જાપ સ્ફિટિકની માળાથી અથવા સુતરનીમાળાથી કરવો. અને તે માળાથી બીજો કોઈ મંત્રનો જાપ ન કરવો તથા બીજા કોઈને ગણાવો ન આપવી.
૧૧. જાપની દિશા-પદ-આસન-માળા-સમય એકનિશ્ચિત રાખવા. ખાસકારણ સિવાય ફેરફાર ન કરવો.
૧૨. જેટલી સંખ્યામાં જાપ નક્કી કરે તેટલો રોજ અખેડપણે નિયમિત ગણાવો. વચ્ચમાં એકપણ દિવસ બાકીન રહી જાય તે ખાસ લક્ષ્ય રાખવું.

૧૩. જાપ વખતે પદ્માસન ફાવે તો તે, નહિતર સુખાસને બેસી દ્રષ્ટિને પ્રતિમા સંભૂત કે નાસાંથે સ્થિર કરી જાપ કરવો.
  ૧૪. મંત્ર જાપ દરમ્યાન મનમાં ઉચાટ-ઉદ્ઘેગ કે જિન્તા ન રાખવી. કલુષિત મનથી કરેલો જાપ નિષ્ઠળ જાય.
  ૧૫. જાપ ઉતાવળથી કે અસ્પષ્ટ ઉત્ત્યારથી ન કરવો, જાપ થોડો થાય તો ચાલે પણ શુદ્ધ અને મન પ્રસત્ર રહે તે રીતે નિયમિત કરવો.
  ૧૬. જાપ કરતાં વચ્ચમા ખાડા પડે, સર્જંગ ન થાય તો તે તુટિત ગણાવો. તેથી અંડ (દિવસ ન પડે તે) રીતે ગણાવો, જે દિવસે ખાડો પડી જાય તો બીજા દિવસે નવેસરથી ગણાવો.
  ૧૭. જાપ વખતે દાંતો પરસ્પર અડેલા ન રાખવા, બંને હોઠ અડેલા રાખી શરીરને ટણ્ણાર અને સ્થિર રાખવું.
  ૧૮. મંત્ર જાપની શરૂઆત શ્રેષ્ઠ મુહૂર્તે સૂર્યસ્પર ચાલતો હોય (પોતાના જમણાં નાકમાંથી શાસ ચાલતો, હોય) ત્યારે પ્રબળ સંકલ્પ કરીને કરવો, ત્વરિત સિદ્ધિ મળે.
  ૧૯. કોઈ પણ મંત્ર વિધિપૂર્વક ગુરુ મ.સા. પાસેથી શ્રદ્ધા કર્યા બાદ ઓછામાંઓછી ૧૨૫૦૦ નો જ્યાનથી કરવો. ૧૧ તાખનો જાપ અવશ્ય ફળ આપે અને તેથી વધુ થાય તો વધુ સારું (ઉપરોક્ત નિયમપૂર્વક ગણોલો હોય તો).
  ૨૦. જાપ દરમ્યાનના દિવસોમાં એકદમ સાઢો અને હળવો આહાર લેવો. અભદ્રચ-કંદમૂળ, તામસી વસ્તુઓ કે બજારની ખાદ્ય ચીજોનો અવશ્ય ત્યાગ કરી બ્રહ્મચર્યના પાલનપૂર્વક કરવો.
  ૨૧. આરાધના શરૂ કરતાં પૂર્વે શ્રી તીર્થકર ગણધત્ત્વસાદાત એણાં યોગ: ફલતું શ્રી લભ્યધર્માત્મકપ્રયા ચ પદ બોલીને ચાલુ કરવો તથા
- “ઇમં વિઝ્ઞં પંજામિ સિજ્ડાઉ મે પસિજ્ડાઉ”**
- એ પદ બોલીને ચાલુ કરવો. જેથી બધો જાપ સફળ થાય. અને જાપ પૂરો થથા બાદ ક્ષમાપના માંગવી.
૨૨. સાધના સિદ્ધિના સહાયક અંગો (૧) એક બ્રદ નિર્દ્દીય (૨) શ્રીંગા-સ્વજાપમાં વિશ્વાસ બાહુદ્ય. (૩) શુદ્ધ આરાધના (૪) નિરંતર પ્રયત્ન (૫) લિંદાવૃત્તિ ત્યાગ (૬) મિતભાષણ (૭) અપરિગ્રહવૃત્તિ (૮) મર્યાદાનું પૂર્ણ પાલન.

શ્રી સરસ્વતી દેવીની સાધના (જાપ) કરતાં પહેલાની પૂર્વસેવા ઇપડિયા

માની છબી સામે પવિત્ર થઈ શુદ્ધ વસ્તો પહેરી ભાવથી
નમરકાર કરવા.

ઇમં વિજં પદ્મજામિ સિજ્જાઉ મે પસિજ્જાઉ

એ પદ બોલી મનગમતી ૪, ૫ સ્તુતિ બોલવી, તે પછી
શરિયા વહિયા, કરી,

સુખાસને બેસી (શરીર ઢીલું રાખી) નીચેનો મંત્ર ત્રણ
વાર ઉચ્ચારપૂર્વક બોલવો.

શ્રી તીર્થકરગણધરપ્રસાદાત् એષ: યોગ: ફલતુ મે,
સર્વલભિધરસૌતમકૃપયા ચ ॥

પછી ઉત્તરસાધકે મા સરસ્વતીની મૂર્તિને કે ચિત્રને તિલક
કરવું. (કેસરથી) હાથમાં વાસક્ષેપ લઈ અન્ય દેવ દેવીઓની
સહાયતા માટે મંત્ર બોલવો.

મંત્ર :- તેં નમો અરિહંતાણ ભગવાં સુઅદેવયા-
સંતીદેવીએ ચાઉણહંલોગપાલાણ નવણહ ગહાણ દસણહ દિગ્પાલાણ
ષોડષવિજાદેવીઓ થંભન (સ્તમ્ભન) કુરુ કુરુ તેં એં અરિહંત-
દેવાય નમ: સ્વાહા ।

પિઠિકા ઉપર ચારેબાજુ વાસક્ષેપ કરવો. આરાધનામાં
શુદ્ધિ જરૂરી છે.

ભૂમિ શુદ્ધિ મંત્ર :-

વાસક્ષેપ હાથમાં લઈ તેં ભૂરસિ ભૂતધાવિ: સર્વભૂતહિતે
ભૂમિશુદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ।

દેનુભુદ્રાથી :-

તેં અમૃતે અમૃતોદ્ભ્રવે અમૃતવાહિની અમૃતવર્ષણી અમૃતં
સ્નાવય સ્નાવય એં કર્લી બ્લૂં દ્રાં દ્રીં દ્રાવય દ્રાવય સ્વાહા ।
એમ બોલી અમૃતના ઊંડો વિચારયા કલ્પવા.

પંચાક્ષર મંત્ર સ્થાપના :-

હો	હો	હો	હો	હો
અંગુઠો	તર્જની	મદ્યમા	અનામિકા	કનિષ્ઠિકા
અરિહંત	સિદ્ધ	આચાર્ય	ઉપાદ્યાચ	સાધુ ચિંતયા

એ શીતે તે પાર તે - તે આંગળી પર હોં હોં.... બોલતા
મંત્ર સ્થાપના કરવી.

પંચાંગ સ્નાન મંત્ર :-

(ખોબા)માં સર્વતીથોનું પવિત્રજલ છે એવો સંકલ્પ કરી

મસ્તકેથી લઈ પગના તળીયા સુધી નીચેનો મંત્ર બોલવાપૂર્વક
બાપસનાન કરવું.

તેં અમલે વિમલે સર્વતીર્થજલે પાં વાં ડ્ર્વીં ડ્ર્વીં અશુચિ:
શુચિર્ભવામિ સ્વાહા ।

વસ્ત્ર શુદ્ધિ મંત્ર :-

પસ્તો ઉપર હાથ ફેરવતાં નીચેનો મંત્ર બોલવો.

તેં હોં ડ્ર્વીં ડ્ર્વીં પાં વાં વસ્ત્રશુદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ।

કલ્બધદછન મંત્ર :-

લુઝાઓને સ્પર્શ કરતાં નીચેનો મંત્ર બોલવો.

તેં વિદ્વાત્સુલિંગે મહાવિદ્વો સમ સર્વકલ્મષ દદ દદ
સ્વાહા ॥

હૃદયશુદ્ધિ મંત્ર :-

તેં વિમલાય વિમલચિત્તાય ડ્ર્વીં ડ્ર્વીં સ્વાહા ॥

રક્ષા મંત્ર :-

નીચેના મંત્રોચ્ચાર વખતે જમણા હાથે તે તે સ્થાનનો
સ્પર્શ કરવો. ઉત્તરતા ચડતા ત વાર કરવું. છેલ્સે તેં આવે.

તેં	કુ	રુ	કુ	લે	સ્વા	હા	
મસ્તકે	ડાબા	ડાબી	ડાબા	જમણા	જમણી	જમણા	અણ વારે
શાથના	કુષ્ણિ	પગે	પગે	કુષ્ણિએ	શાથના		ચડવું
સાંધે	સાંધા	ઉપર	ઉત્તરું				

મંત્ર પ્રભાવથી - કુસ્પણ - કુનિમિત - અભિ - વીજળી - શાનુ
વિગેરેથી રક્ષણ થાય છે.

સહલીકરણ પાંચતત્ત્વભૂત શુદ્ધિમંત્ર :-

મંત્ર	શિ	પ	તેં	સ્વા	હા	
સ્થાન	જાનુ	નામિ	હૃદય	મુખ	શિખા	
દંગ	પીત	શેત	રક્ત	હરિત	નીલ	
તત્ત્વ	પૃથ્વી	જલ	અભિ	વાયુ	આકાશ	
						ત વાર
						ચડવું
						ઉત્તરું

રક્ષાકરણ :-

તેં બદ બદ વાગ્વાદિની હોં શિરસે નમ: ।

મસ્તક ઉપર હાથ ફેરવો.

તેં મહાપદ્મયશસે હોં યોગપીઠાય નમ: ।

તેં બદ બદ વાગ્વાદિની હું શિખાયૈ નમ: ।

શિખા ઉપર હાથ રાખવો.

તેં બદ બદ વાગ્વાદિની હોં નેત્રદ્વયાય વષદ ।

બંને આંખ ઉપર હાથ રાખવો.

તેં બદ બદ વાગ્વાદિની હોં કવચાય હોં ।

તેં બદ બદ વાગ્વાદિની હોં અસ્ત્રાય ફદ ।

પછી તેં અહે મુર્ખામ્ભોજવાસિનીં પાપનાશિનીમ ।

એ સ્તોત્ર બોલવું.

१. आह्वान मंत्र :-

ॐ नमो अणाईनिहणे तित्थयरपगासिए गणहरेहि
अणुमण्णिए, द्वादशांगपूर्वधारणि श्रुतदेवते ! सरस्वति ! अब्र एहि
एहि संवाषट् । आह्वान मुद्राथी कर्युं.

२. स्थापना मंत्र :-

ॐ अर्हन्मुखकमलवासिनि ! वाग्वादिनि ! सरस्वति ! अब्र तिष्ठ^{ठः ठः ॥}
स्थापना मुद्राथी.

३. संनिधान मंत्र :-

ॐ सत्यवादिनि ! हंसवाहिनि ! सरस्वति ! मम संनिहित भव
भव वषट्
संनिधान मुद्राथी, बे हाथली मुडी सामे राखी अंगुठा अंदर
राखवा.

४. (सन्निरोध मंत्र)

ॐ ह्रीं श्रीं जिनशासन-श्री द्वादशाङ्गधिष्ठात्रि ! श्री सरस्वति
देवि ! जापं पूजां यावदत्रैव स्थातव्यम् नमः ।

५. अपगुंठन मंत्र :-

ॐ सत्त्वजग्मणहरि ! भगवति ! सरस्वति ! परेषामदीक्षिताना
अदृष्यो भवभव ॥
अपगुंठन मुद्राथी, बे मुडी सामे राखी बे तर्जनी (पहेली)
आंगणीओजे सांबी कर्या.

आ रीतनी किया पूर्णा कर्या बाट सरस्वती देवीनी
स्तपना - भक्तिगीतो गावा. पछी मंत्र प्रदान विधि कर्या.

सरस्वती मंत्र प्रदान विधि :-

मा सरस्वती श्रुतदेवीनी छबीसामे स्तुति करी, ईरिया,
करी खमा, दैर्घ्या. संटिसह भगवन श्रुतदेवता आराधनार्थ
काउ, कुँ ? ईर्छ, श्रुतदेवता आराधनार्थ करेति काउ. अन्नतथ
नवकारनो काउसङ्ग, पारी नीचेनी थोय बोलवी.

सुयदेवया भगवई नाणावरणीय कम्मसंघार्य ।

तेसि खवेउ सययं जेसिं सुयसायरे भत्ती ॥१॥ पछी
खमा, देवुं.

पछी प्राणायामनी विधि आ रीते कर्या.

(१) स्वस्थ बनी जमणी नासिका दबावी डाबेथी श्वास धीरे
धीरे काढ्यो. अने श्वास काढतां.... रागात्मके रक्तवायुं
विसर्जयामि.. ऐभ बोलवुं.

- (२) पछी डाबी नासिका दबावी नसकोरेथी धीरे धीरे श्वास
काढ्यो अने श्वास काढता.... द्वेषात्मके कृष्णवायुं
विसर्जयामि....। ऐभ बोलवुं, विचारवुं.
(३) ते पछी शांत बनी समता राखी जमणी नासिकाजे दाबी
राखी डाबा नसकोरेथी श्वास लेयो अने लेती वजते
सत्वात्मके शुक्लवायुं आगृहणामि आधारयामि ऐभ
बोलवुं. अने ऊंडा श्वास लई स्थिर करी नीचेनो मंत्र
(ईष्टजाप मंत्र) धारणा कर्यो.

ॐ ह्रीं कर्लीं ब्लौं श्रीं हसकल हर्षे नमः ।

पछी त्रया वार उत्त्यार करी भोटेथी बोलवुं. अने रोज
१ माणा गणवी.

आपपूर्णा थथा बाट नीचेनी स्तुति ३ वार बोलवी.

... हेजे हेजे अबुद्य शिशुने तुं ज सद्बुद्धि हेजे.
रहेजे रहेजे मुज पर सदा तुं प्रसन्ना ज रहेजे...
पछी आरती उतारवी.

सरस्वती देवीनी आरती

जय वागीश्वरी भाता जय जय जननी भाता
पझासनी ! अपतारिणि ! अनुपम रस दाता
जय वागीश्वरी भाता १

हंसवाहिनी जलविहारिणि अलिम इमल सभी (२)
इन्द्रादि इन्द्रने (२) सदा तुं हृदये गभी
जय वागीश्वरी भाता २

तुंज्या पंडित पाभ्या ऊं शुद्धि सहसा (२)
थशस्वी शिशुने इरतां (२) सदा हसितमुझा
जय वागीश्वरी भाता ३

ज्ञानद्यानदायिनी शुद्ध ब्रह्म हृपा (२)
अगणित शुणादायिनी (२) विश्वे छो अनूपा
जय वागीश्वरी भाता ४

उदर्घामिनी मां तु उदर्घे लई ले जे (२)
जन्मभरणाने टाणी (२) आत्मिक सुख हे जे
जय वागीश्वरी भाता ५

रत्नभयी ! ऐं इपा सदा य ब्रह्म प्रिया (२)
कर कमले पीणाथी (२) शोभो ज्ञान प्रिया
जय वागीश्वरी भाता ६

दोधो सहुना दहतां दहतां अक्षय सुख आपो (२)
साधक ईश्चित अर्पी (२) शिशु उरने तर्पे
जय वागीश्वरी भाता ७

पछी नीयेनी स्तुति इरी बोलवी।

तारा तेज अने प्रभा नीरभया जे शूढ़ना शूढ़ के,
शक्वालक्षितए। स्पृष्ट जुज्या ना भानयो जे कले।
तारु दर्शनभान्न गात्रभीलये ऐवी अभोने डणा,
सद्भुद्धि सुखशांति दृष्टि सरणता स्नेहे सिधायो सदा॥

पछी अंजली जोड़ी क्षमापना भांगवी।

ॐ आह्मानं देव जानामि न जानामि विसर्जनं ।

पूजाविधिं न जानामि प्रसीद परमेश्वरि ॥१॥

ॐ आज्ञाहीनं क्रियाहीनं मन्त्रहीनं च यत्कृतम् ।

तत् सर्वं कृपया देवि । क्षमस्व परमेश्वरि ॥२॥

आ बंने श्लोको बोली विर्जनभुद्राथी

ॐ सरस्वति ! भगवति ! पुनरागमनाय स्वस्थानं गच्छ
गच्छ स्वाहा ।

३ वार बोली विसर्जन करवुं, पछी झोई पाण एक भंत्र
प्रभाव पाठ/स्तोत्र बोलवुं।

: संपूर्णः :

श्री सरस्वती हेवीनो महाप्रभावशाली भंत्र संग्रह

८ भी सदीमां थयेला श्री बप्पभट्टि सूरि भ.सा. ना प्रथम १२ भंत्रो

१) नमो अरिहंतार्णं नमो सिद्धार्णं नमो आयरियार्णं, नमो
उवज्ञायार्णं, नमो लोए सब्बसाहूर्णं नमो भगवईए
सुअदेवयाए संघसुअमायाए, बारसंगपवयणजणणीए
सरस्सईए सच्चवाइणि सुवर्णणवणे, ओअर । ओअर !
देवि! मम सरीरं पविस पुच्छं तस्स मुहं पविस,
मध्वजणमणहरी अरिहंतसिरी सिद्धसिरी आयरियसिरी
उवज्ञायसिरी सब्बसाहूसिरी दंसणसिरी नाणसिरी
चारितसिरी स्वाहा ॥ १७४ अक्षरी भहाभंत्र छे.

२) ॐ अहंन्मुखकमलवासिनि ! पापात्मक्षयं करि !
श्रुतज्ञानज्वाला सहस्रप्रज्वलिते ! सरस्वति ! मत्पार्प हन हम
दह दह क्षाँ क्षीं क्षूं क्षीं क्षः क्षीरधवले ! अमृत सम्भवे ! वँ वँ
हूं क्षीं हूं क्लीं हसीं बद बद वाग्वादिन्यै हूं स्वाहा॥ ८०
अक्षरी भंत्र छे.

३) ॐ हूं असिआउसा नमः अहवाचिनि ! सत्यवाचिनि !
वाग्वादिनि ! बद बद मम बक्वे व्यक्तवाचया हूं सत्यं
बूहि बूहि मन्त्रं बदबद अस्खलितप्रचारं सदेवमनुजा

सुरसदसि हूं अहं असिआउसा नमः स्वाहा ॥ ७८ अक्षरी
भंत्र छे.

४) ॐ नमो अणाइनिहणे तित्थयरपगासिए गणहरे हिं
अणुमणिए द्वादशाङ्ग चतुर्दशपूर्वधारिणि ! श्रुतदेवते!
सरस्वति ! अबतर अबतर सत्यवादिनी हुं फट स्वाहा ॥
४५ अक्षरी भंत्र छे.

५) ॐ नमो भगवओ अरिहओ भगवईए वाणीए वयमाणीए
मम सरीरं पविस पविस निस्सर निस्सर स्वाहा॥
४३ अक्षरी भंत्र छे.

६) ॐ नमो हिरीए बंभीए भगवईए सिज्जाउ मे भगवई
महाविज्ञा ॐ बंभी महावंभी स्वाहा ॥ ३५ अक्षरी भंत्र छे.

७) ॐ ऐं हूं श्रीं बद बद वाग्वादिनी भगवती सरस्वती हूं
नमः ॥ २३ अक्षरी भंत्र छे.

८) ॐ ऐं श्रीं सौं क्लीं बद बद वाग्वादिनि ! हूं सरस्वत्यै नमः
॥ २० अक्षरी भंत्र छे.

९) ॐ क्लीं बद बद वाग्वादिनि ! हूं नमः ।
१३ अक्षरी भंत्र छे.

१०) ऐं क्लीं हूं हसीं सरस्वत्यै नमः । १० अक्षरी भंत्र छे.

११) ॐ श्रीं हूं ऐं बद बद वाग्वादिनी हूं नमः ॥

१२) ॐ हूं क्लीं ब्लूं श्रीं हूं हसकल हूं ऐं नमः ।

(स्तोत्रान्तरमां ॐ हूं श्रीं क्लीं ऐं नमः, ॐ हूं श्रीं क्लीं
ब्लूं, ॐ क्लीं ब्लौं श्रीं, ॐ हूं ऐं क्लीं ब्लूं ।

(आ ४ भंत्रो छे.) तेनी विधि :- सवालाख १। नो
जाप कर्यो, नित्यअेडाशन - भूमि पर संथारो, (सुंपुं)
धी नो दीप ने अगरभतीनो धूप कर्यो, आहूतिनो १२॥
साडा बार हजारनो जाप कर्यो.

डांगरण साडा बार हजार हाणा धीथी कर्योली झुडामां
होमपा, छेक्षे दिवसे ओ प्रभाएो करी नारीयेल कोरी तेमां
धी साकर झुडामां नाखी होम कर्यो, तेनी आगल पाषण
पाणीनी उ त्रापा १२ हेवी.

अपरस्मिन्मृथ्युन मंत्रमेवं शुद्धीत्या लिखितो दृश्यते -

(बीजप्रतमां भंत्रो ओ प्रभाएो शुद्ध पद्धतिथी लभेलो
बतायेल छे.) २१ दिवस अेडाशणा करी नवकारयाती १
शणावी, शरदअतुना ४ दिवस शया पछी नवरात्री सूधी
करी देख्यवी.

ॐ ऐं क्लीं हसीं विश्वरूपे व्यक्ताऽव्यक्तवर्णिनि !
ज्ञानमयि ! बद बद वाग्वादिनि ! भगवति ! हूं नमः ।
बप्पभट्ट सूरि सारस्वत विद्योयम् ।

आ १२ भंत्रो श्री बप्पभट्टि सूरिकृत छे.

१३) श्री भद्रबाहु स्वामी कुत सरस्वती महाविद्या ।

ॐ नमो भगवईएसुयदेवयाएसब्बसुअमयाए वारसंगप-
वयण जणणीए सरस्सईए सब्बवयणि सुववन्नवन्ने ओअर

ओअर देवि ! मम शरीरं पविस, मुहं पविस
सब्बजणमयहिरीए अरिहंतसिरिए ॐ किरि किरि मिहिरे
मिहिरे नमः ॥

श्री शारदा भगवन्मन्त्र छे. ३ लाखना जापथी परदान
आपे, भगवती (साधु)ओ गणो तो आहेय वयनी थाय.

१४) श्री अभयटेप सूरिकृत मन्त्र :-

ॐ ह्रीं द्वाँ क्षर्मी सः सरस्वत्यै नमः ।

१५) श्री सप्तैवगणि प्रामविशिष्टमन्त्र :-

ॐ ह्रीं श्रीं वागवादिनि वद वद वागीश्वर्यै नमः ।
दान दृष्टिविद्यपूर्वक ग्रहणा करी सिद्ध कर्यो पछी रोज १०८
वार गणयो.

यश, लक्ष्मी भले, विद्या यडे - अभुद्य पंडित बने.

१६) श्री सोभतिसक सूरिजु विरचित त्रिपुरा भारतीनी
व्याप्त्यामांथी उद्देश्या भंत्रो:-

ॐ कर्ली ईश्वर्यै नमः ।

त्रिकाल गणावाथी सिद्धि थाय.

२) ॐ वाडमस्यै नमः ।

त्रिकाल गणावाथी ज्ञान यडे.

३) ॐ वः सरस्वत्यै नमः । पाठमन्त्र ॐ ह्रीं शारदायै
नमः ।

१८ विद्या प्राप्ति भंत्र.

४) योगिन्यै नमः ।

सर्व आपदा टणे.

ॐ हंस वाहिन्यै नमः ।

आ परदान आपे.

५) ॐ श्री भारत्यै नमः । वचनसिद्धि ॐ जगन्मात्रे नमः ।

त्रिकालजाप्त्यी शारदाहेवी प्रसन्न थाय,

ॐ सरस्वत्यै नमः ।

विद्या प्राप्ति भंत्र.

१७) श्री देवभद्रसूरिकृत सारस्पतमन्त्र

ॐ ह्रीं श्रीं वद वद वागवादिनी ह्रीं सरस्वत्यै मम विद्यांदेहि
देहि स्वाहा।

अभंडपणे १०८ वार श्रद्धापूर्वक गणावाथी अवश्य बुद्धि
वधे.

(श्री हेमचंद्रसूरि सारस्पती पापभक्षिणी विद्या)

ॐ अहंन्मुखकमलनिवासिनि ! पापात्पक्षयं करि
श्रुतज्ञानज्वालासहस्रप्रज्वलितभगवति सरस्वति ! मत्पापं
हन हन दह दह पच पच क्षाँ क्षर्मी क्षूं क्षीं क्षः क्षीरधवले
अमृतसंभवे वँ वँ हूं हूं क्षर्मी ह्रीं ह्रीं कर्ली ह्राँ वद वद
वागवादिनि ! भगवति ! ऐं ह्रीं नमः ।

होम करती वधते स्वाहा जोलपुं. आ भंत्र
ज्ञानपांचमना दिवसे, धी जो दीपोने अगरबतीनो धूप

करी १०८ वार साधीचे पछी जित्य सुभड बरासनी ७
ओणी करी ७ वार भंत्री जाईचे तो सरस्पती प्रसन्न थाय.
बीजु प्रतोमां सुभडने कपूरनी गोणी बनावी ७ वार भंत्री
२१ रविवार सुधी कराय छे. प्रतिदिन १-१ शुटीका लेवी.
प्रकट जिहोत्पाट : स्थात् ।

श्री हेमचंद्रामनायः । इति शारदा भंत्र.

१८) सरस्पती भगविद्या :-

श्री तीर्थकरणाधरप्रसादात् एषः योगः फलतु मे ।
आ पद बोली भंत्रभाप शरु कर्यो.

ॐ ह्रीं चउदशपुविणं ॐ ह्रीं पवाणुसारिणं, ॐ ह्रीं
एगारसंगधारिणं, ॐ ह्रीं उज्जुमईणं, ॐ ह्रीं विडलमझेणं
स्वाहा ।

संगं ७ भास, रोज १०८ वार गणे तो बुद्धि वधे -
तीक्ष्णा थाय - त्रिकाल गणावाथी मा जट्टी प्रसन्न थाय घण्ठी
विद्या यडे, आ भगविद्या छे अनेअनुभूत सत्य छे.

१९) ॐ ह्रीं श्रीं कर्ली ऐं हंसवाहिनी मम जिह्वाप्रे आगच्छ
आगच्छ वासं कुरु कुरु स्वाहा ॥

दीवाळी-पर्युषणा के आसो-येत्रनी आंबेलनी
ओणीमां १२५०० जो आप लाल वस्त्रो भाणा-आसन
राखी रविवारना सारा ओघडीये कर्यो.

देवीनुं वासक्षेपथी पूजन कर्युं. धूप - दीप करी पासे
राखी पोतानुं नाम कागणमां के थाणीमां लखी उपरनो भंत्र
५ वार बोली आंभे हाथ लगाड्यो. आ बधु अेकायता पूर्वक
शुद्धताथी कर्युं. बुद्धि वधे - यादशक्ति सतेज बने.

२०) ॐ ह्रीं श्रीं कर्ली ब्लू ऐं नमः स्वाहा ।

शुभमुहूर्ते मध्यरात्रिये पवित्र थई उत्तर सञ्मुख
बेसवुं. धूप अने दीप चंदननो कर्यो. मातानी सञ्मुख
प्रार्थना (स्तुति) कर्यी. पछी आ भंत्रनी संगं ७ भास
सुधी ७ भाणा अर्धरात्रिये ४ गणावी. सवा लाखनो आप
पुरो कर्यो. खाडो पडे तो नवेसरथी जणातरी कर्यी. भूर्जे
पणा पिक्कान बने.

वासक्षेप पूजा झारा ज्ञानवृद्धि भंत्र :-

२१) ॐ नमो अणाइनिहणे तित्यथरपगासिए गणहरे त्रि
अणुमणिणाए द्वादशांगचतुर्दशपूर्वधारिण । श्रुतदेवते ।
सरस्वति । अवतर अवतर सत्यवादिनि । हुं फट स्वाहा ।

रोज सवारे १ भाणा गणी पछी आ भंत्रथी ४ पुरुत्क
पर वासक्षेप पूजा कर्यी. तेनुं ज्ञान यडवा लागे.

२२) ॐ ह्रीं चउदशपुविणं एगादशांगधारिणं अडावी -
सलद्धिण केवलीसदृशं ममविद्यां देहि मम तिमिरं हर हर
ज्ञीं ज्ञीं ज्ञीं स्वाहा ।

शुभ मुहूर्ते ४२ दिवस पीणावस्त्र पहेरी पीणाआसन
उपर पीणीभाणाथी पूर्वीदशा तरु भाणी ४३ी समक्ष १।
सवाताखनो आप करावाथी सिद्ध थाय. पछी रोज १भाणा

गणावी. अज्ञानता ज्ञाय - विद्या भगे - विद्वता प्रगटे.

- २३) ॐ हर्षे र्धी कर्ली सौं श्री वद वद वाग्वादिन्ये स्वाहा ।
छ मास सुधी रोज १०८ वार त्रिकाल भाणा गणावी.
सुष्ट अने पद तेरसना दिवसे पद्म जप डरवाथी धर्चित
ताबने पागे. महा प्रभावशाणी भंत्र छे. संशय विना इणे.

२४) ज्ञानवृद्धि भाटे :-

भक्ताभर स्तोत्रनी ५ डी थाय।

अल्पश्रुतं श्रुतवतां परिहासथाम ..... रोज २१ वार गणावी

ॐ हर्षे अहं नमो कुडबुद्धिणं

भंत्रनी भाणा छ मास सुधी सतत गणावी. अपूर्व ज्ञान
विकास पागे.

- २५) ॐ नमो सब्बकखरसन्निवाईंणं णमो सब्बोसहिलद्विणं
णमो कुडबुद्धिणं णमो सिद्धिपत्ताणं ॐ वर्लू श्रीं श्रीं सः
मरस्वती मम जिह्वाग्रे तिष्ठ तिष्ठ शासनदेवी मम चिन्तां
चूर्य चूर्य सिद्धिं कुरु कुरु स्वाहा ।

आ भंत्र रोज १०८ वार गणावाथी ज्ञाननी प्राप्ति थाय.
विद्वता आये, यिंतानुं चूर्या करी सर्वसिद्धि थाय, आ
भंत्रथी ओषधिओने अभिभंत्रित करी रोगीने आपवाथी
रोग दूर थाय.

२६) ॐ नमो दसपुद्धिणं झाँ हर्षे स्वाहा ।

सूर्यास्त समये ८० दिवस रोज १ भाणा गणावी. एकांतर
उपरास कर्यो. शास्त्रनो जाणाकार थाय. महाभूर्ज पणा
विद्यान थाय. धूप - दीप भाणी छबी सामे राखी गणावो.

२७) ॐ नमो अरिहंताणं वद वद वाग्वादिनी स्वाहा । १। अथवा
ॐ वद वद वाग्वादिनी स्वाहा । २।

उंसा आसने भाणी छबी पद्धरावी पासकोपथी पूजा
कर्यी. सुंदर ताजा श्वेत पुष्पोनी भाणा चडावी धूप दीप
कर्या. इण भेवेद कर्या. शुद्धता करी शुद्ध पस्तो पहेरी पछी
या कुन्दन्तुतुषारहारध्वला या श्वेतपद्मासना,

या वीणावरदण्डमण्डितकरा या शुभ्रवस्त्रावृता ।

या ब्रह्माच्युतशङ्करप्रभृतिभिः देवैः सदा वन्दिता

सा मां पातु सरस्वती भगवती निःशेषजाङ्गाऽपहा ॥१॥

४००५ बोली नभपए प्रार्थना कर्यी पछी तेमनुं
श्वेतपर्णामां दयान धरी तेओ आपाया पर प्रसन्न थईरह्यां
छे तेम विचारी १० भाणा उपरना भंत्रनी गणावी. भाणा
इटिक के चांदीनी राखी. रात्रीअे पणा सूता पहेलां ४००५
बोली १भाणा गणी भूमि पर चटाई के शरम कपडां पर
सूर्यु. भोनपूर्वक ब्रह्मचर्यनुं पालन कर्यु. प्रथम हिने
उपवास-आंबेल अथवा एकाशन कर्यु. ४००५ दिवस सुधी
आ भंत्रनो जप कर्यो. अनुकूलता आये तो कभरपूर
पाणीमां उभारही रोज ३००० जपकरे तो सिद्धि वहेली
थाय. तेम न हाये तो संपूर्ण एकांतमां बेसी पवित्र
वातावरण वर्च्ये जप कर्यो. बुद्धि-स्मरणाशक्ति घणी

सतेज भगे, विद्वान थाय. अपूर्वज्ञान यडे.

- २८) ॐ हर्षे श्रीं कर्ली उच्चीष्ट चांडाली मातंगी सर्वजनवशकरी
स्वाहा ।

मालकांडही तेलना २३ी४ टीपा सुधी लई आ भंत्र वडे
तेल भंत्र श्रीं पीपाथी विद्या यडे. ते पहेला १२५०० नो जाप
(१२५ भाणा) कर्यो.

- २९) ॐ ऐं हर्षे श्रीं अहंवदवदवाग्वादिनीभगवतीसरस्वती हर्ष
नमःस्वाहा ।

आ भंत्र रोज सपारे २१ वार गणावी ३ संभुत्यु (जोबा)
पाणी पीपणो (पीपुं) सरस्वती प्रसन्न थाय. वरदान
आये.

- ३०) ॐ हर्षे अहं नमो बीयबुद्धिणं ॐ हर्षे नमो भगवती गुणवती
महामानसी स्वाहा ।

प्रातःकाणे उठीने रोज ५ - ५ भाणा गणावाथी भहामुद्धिपाज
थायाथी, अथवा नीयेनो भंत्र गणावाथी

- ३१) ॐ ऐं श्रीं सौं कर्ली वद वद वाग्वादिनी हर्ष सरस्वत्यै नमः।
दीवालीना छेदा ३ दिवसमां अड्डम करी के आंबेल करी
१२५ नवहारयाणी गणावी. पछी रोज १०८ वार गणावुं.
ज्ञान यडे, बुद्धि निर्भल बने.

- ३२) ॐ हर्षे श्रीं श्रू श्रः हं तं यः यः ठः ठः ठः सरस्वती
भगवती विद्या प्रसादं कुरु कुरु स्वाहा ।

सहेद पस्तो पहेरी रोज १००८ (१० भाणा) नो जप कर्यो
विद्या यडे.

- ३३) ॐ ऐं हर्षे श्रीं वद वद वाग्वादिनी भगवती सरस्वत्यै नमः।
रोज त्रिकाल १-१-१ भाणा गणानारने ४३२ विद्या यडे.
भणेतु याद रहे.

- ३४) ॐ हर्षे हस्सी सरस्वत्यै नमः ।

रोज १० भाणा गणावी. सरस्वती प्रसन्न थाय. विद्या यडे.

- ३५) ॐ हर्षे श्रीं कर्ली वर्लू ऐं नमः ।

रोज १० भाणा गणावाथी भूर्ज ज्ञानी बने, ज्ञान यडे, सर्व
सिद्धि आये.

- ३६) ॐ वद वद वाग्वादिन्ये नमः ।

सारा भुहर्ते शरु करी रोज १० भाणा गणावी तथा त्रिकाल
गणावी. सत्परे सिद्धि थाय.

- ३७) ॐ हर्षे श्रीं ऐं हंसवाहिनी मम जिह्वाग्रे आगच्छ आगच्छयन्तु
स्वाहा ।

आ भंत्र रोज १०८ वार गणावो. विद्या यडे, भन प्रसन्न
थाय.

- ३८) ॐ हर्षे श्रीं वाग्वादिनी भगवती अहंमुखवासिनी
सरस्वती मम जिह्वाग्रे प्रकाशं कुरु कुरु स्वाहा ।

रोज १ भाणा गणावी, ज्ञानप्रकाश थाय.

- ३९) ॐ हर्षे श्रीं कर्ली ऐं वाग्वादिनि ! सरस्वति ! मम जिह्वाग्रे

वासं कुरु कुरु सौं स्वाहा ।

४ भास सुधी अंडपणे रोज १ भाणा गणपाथी अवश्य
ज्ञान येडे, बुद्धि वधे, पिंडान जने, अनुभूत सत्य छे.

४०) ऐं नमः ।

३ दिवसभां १। सपालाखनोजाप भानी छबी समक्ष
पवित्रपणेथैने करयो. उपा. श्री यशो. वि. म. सिंह करैल
मंत्र छे.

पवित्र थैर्मुखमां ७-८ लविंग राखीने त्रिकाल २-२
६३२ गणपायो. कुल ५ हजार थाय. लविंग १०-२० नो
त्रिकाल होम करयो. २१ दिन सुधी गणपायो. भोजन घीर
जांड धी सियाय काँई न जभीचे सरस्पती प्रत्यक्ष थाय.
विद्या आये निःसंहेन.

४१) ॐ ऐं हर्षी श्रीं कर्लीं हसौं सरस्वत्यै नमः ।

१००० जापथी शुद्धि, २००० थी कंडैक ज्ञान भणे,
१०००० जापथी त्रिकाल स्वृपनुं ज्ञान थाय, २००००
जापथी दूरथी सांभणे. ३० हजार जापथी सर्वशास्त्रोनो
परिचय थाय, ४० हजार जापथी पवलग्रामी थाय, ५०
हजारना जापथी खेचर थाय.

४२) ॐ ऐं हर्षी श्रीं कर्लीं वद वद वाग्वादिनी हर्षी नमः ।

दिवाणीभां अड्डेम करीने पवित्र पणे १२॥ साडाभार
हजारनो जाप करवाथी सिद्ध थाय.

४३) १) ॐ हर्षी ऐं कर्लीं हर्षी वाग्वादिनी भैरवी सरस्वती हर्षी
नमः । सरस्वत्यधिकारे लक्ष जापः ।
१ हजारनो जाप.

२) ऐं कर्लीं हर्षी त्रिपुरभैरवी शारदायै नमः । जापो द्वि
सहस्रमितः कार्यः ॥ २ हजारनो जाप.

३) ॐ हर्षी वद वद वाग्वादिनी भगवती सरस्वती नमः ।
५०२५ कार्यः ॥ ५ हजार २५ नो करयो.

४) ॐ हर्षी श्रीं कर्लीं वद वद वाग्वादिनी नमः । एते चत्वारोऽपि
सारस्वत्यालक्षम् ।

४४) १) ॐ हर्षी श्रीं ऐं नमः । लक्षसपाद जपः । सपा लाखनो
जाप करयो.

२) ॐ हर्षी श्रीं कर्लीं हर्षी नमः । जापलक्षः १ लाखनो जाप
करयो.

४५) ॐ हर्षी श्रीं कर्लीं बर्लूं वद वद वाग्वादिनी भगवती सरस्वती
ऐं नमः ।

रोज १०८ वार गणीये, धर्णी विद्या आये, दीवाणीभां
१२॥ साडाभार हजारनो जाप करयो. ४ महिने शारदा
प्रसन्न थाय.

४६) ॐ नमो हिरीए बंभीए सिज्जाउ मे भगवइ ऐषामहइ
महाविज्ञा । ॐ ऐं हर्षी बंभी महाबंभी नमः । करजाप लक्षः
जाति पुष्प सहस्रबत्तीस दशांश होमः । ततः सरस्वती

वरं ददाति। श्री पालज्ञव विधेयम् ।

४७) ॐ हर्षी श्रीं कर्लीं हर्षी वद वद वाग्वादिनि ! भगवति !
सरस्वति! तुभ्यं नमः । भूल भंत्र छे.

४८) ॐ ऐं हर्षी श्रीं वद वद वाग्वादिनी भगवती तुभ्यं नमः ।
शुभ्रात्मा चालु करी रोज १०८ वार गणावो.

४९) ॐ हर्षी सरस्वती कर्लीं वद वद वाग्वादिनि । भगवति ।
ब्राह्मि ! सुंदरि ! सरस्वतीदेवी मम जिह्वाग्रे वासं कुरु कुरु
स्वाहा ।

रोज १ भाणा ४ भास सुधी गणपाथी अवश्य विद्या येडे.

५०) ॐ हर्षी श्रीं ऐं वद वद वाग्वादिनि ! भगवति ! सरस्वति !
अर्हन्मुखवासिनि ! ममास्ये प्रकाशं कुरु कुरु स्वाहा ।

रोज १०८ वार गणपाथी ज्ञान, येडे, बुद्धि तीक्ष्णा थाय.

५१) ॐ हर्षी सरस्वती कर्लीं वद वद वाग्वादिनी हर्षी सरस्वत्यै
नमः ।

रोज सपारे १ भाणा गणावी.

५२) ॐ ऐं श्रीं सौं कर्लीं वद वद वाग्वादिनि ! हर्षी सरस्वत्यै
नमः ।

उपर प्रभाषो

५३) ॐ हर्षी श्रीं कर्लीं वद वद वाग्वादिनी भगवती सरस्वत्यै
नमः ।

ब्राह्मभुहूर्ते १०८ वार गणपाथी देवी संतुष्ट थाय छे.

५४) ॐ हर्षी श्रीं कर्लीं बर्लूं वद वद वाग्वादिनी हर्षी नमः ।
रोज १०८ वार गणावो.

५५) ॐ नमो सरस्वती बुद्धिबलवद्धिनि ! कुरु कुरु स्वाहा ।

पूर्वदिशामां साडा (१२॥) बार हजारनो जाप करी,
आ भंत्रने (जमाणा) हाथमां पवित्र जल लध्ने भंत्र ३ वार
के ७ वार कार्यप्रसंगे, जपीने पीतुं. रोज १०८ वार गणेया
पछी, बुद्धि बल वधे.

५६) ॐ हर्षी श्रीं ऐं हर्षी कर्लीं श्रीं हर्षी हर्षी नमः ।

५७) ॐ हर्षी श्रीं अर्ह वाग्वादिनी नमः ।

५८) ऐं हर्षी कर्लीं सरस्वत्यै नमः ।

८ भास सुधी अडाशन करी त्रिकाल जाप करयो. कुल ३
लाखनो जाप करी रोज १०८ वार गणावो. महाज्ञानी थाय.

५९) ॐ ऐं सरस्वत्यै नमः ।

रोज १० भाणा सपारे गणावी, ५० हजारनो जाप करवाथी
सुंदर परिणाम भणे.

६०) ॐ हर्षी ऐं हर्षी ॐ सरस्वत्यै नमः ।

ब्राह्मभुहूर्ते उठी १० भाणा गणावी, भूर्जता जाय - विह्वान
भणे.

६१) ॐ हर्षी वद वद वाग्वादिनी हर्षी नमः ।

विधिपूर्वक १ लाखनो जाप करयो. काव्यसिद्धि थाय.

६२) ॐ हर्षी सरस्वत्यै नमः ।

- ૩ દિનમાં ૧૨૪ માળા ગણાવી પછી રોજ ૧૦૮ વાર કવિ બને, બુદ્ધિ પદે.

૬૩) તું હોઈ એં શ્રી સરસ્વત્યૈ નમઃ ।
૧૦૮ વાર અખંડપણે ગણાવો, જ્ઞાની થવાય.

૬૪) તું હોઈ શ્રી વદ વદ વાગ્વાદિનિ નમઃ ।
આ મંત્રથી દેવીનું દ્યાન ધરી ૧૦૮ વાર ગણાવો, મૂર્ખ જ્ઞાની બને.

૬૫) તું એં હોઈ ।
રોજ સપારે ૧૦ માળા ગણાવી, શીଘ્ર કવિ થાય.

૬૬) તું હોઈ શ્રી કર્લી હસ્રો એં નમઃ ।
રોજ ૧૦૮ વાર શાંતચિત્તે ગણાવો, બુદ્ધિ પદે.

૬૭) તું એં હોઈ કર્લી શ્રી હસ્રો નમઃ ।
આ તું દ્યાન ધરી રોજ સપારે ૧ માળા ગણાવી, મૂર્ખતા જાથ.

૬૮) તું હોઈ શ્રી વદ વદ વાગ્વાદિનિ ! ભગવતિ ! સરસ્વત્યૈ નમઃ ।

૬૯) તું હોઈ શ્રી વદ વદ વાગ્વાદિની હોઈ સરસ્વત્યૈ મમ વિદ્યાં દેહિ દેહિ સ્વાહા ।
૧૨૪૦૦નો જાપ કર્યા પછી રોજ ૧૦૮ વાર ગણાવો, વિદ્યા ચડે, યાદ રહે.

૭૦) તું હોઈ શ્રી વદ વદ વાગ્વાદિની ભગવતી તું હોઈ શ્રી અહો નમઃ ।
રોજ નિયમિતપણે ૧૦૮ વાર ગણાવો, અપૂર્વજ્ઞાન ચડે.

૭૧) તું હોઈ શ્રી ઝ્રોં શ્રી સ્ફુર સ્ફુર તું કર્લી કર્લી એં વાગીશ્વરી ભગવતી - મસ્તુ નમઃ ।
શૈત દ્યાન ધરી રોજ અખંડપણે જાપ ૧૦૮ વાર કરવો, સાક્ષાત् પરદાન આપે.

૭૨) તું હોઈ શ્રી સર્સી કર્લી વદ વદ વાગ્વાદિની હોઈ સરસ્વત્યૈ નમઃ ।
પવિત્ર સ્થાને શુદ્ધતાપૂર્વક ૧૪ હજારનો જાપ કરવો, દીર્ઘિત ભળે, હિંદ્યજ્ઞાની બને.

૭૩) એં કર્લી હ્રોં બાલા ન્રિપુરાયે નમઃ ।
રોજ સપારે ૧૦૮ વાર ગણાવાથી ચાદશક્તિ પદે, જ્ઞાન ચડે, વ્યાખ્યાન આપતો પહેલાં ગણાવાના મંત્રો :-

૭૪) એં હોઈ શ્રી વદ વદ વાગ્વાદિની કર્લી નમ । તથા
તું સુમતિ સુરવિજ્ઞાય સ્વાહા ।
આ બને મંત્રોના ૧૨૪૦૦ નો જાપ કર્યા પછી રોજ ૧૦૮ વાર ગણાવો, ધર્મપિદેશ આપવામાં પોતાનું વચન ત્રહણ થાય.

૭૫) તું શ્રી હોઈ કીર્તિમુખમંદિરે સ્વાહા ।
વિધિપૂર્વક ૧૨૪ માળા ગણાવી, વ્યાખ્યાને જતાં પહેલાં ૭ કે ૨૧ વાર ગણી બેસવાથી આદેશ વચની બને.
એં હોઈ શ્રી એં કર્લી હસ્રો નમઃ ।

વ્યાખ્યાનના આરંભે ૭ કે ૨૧ વાર ગણી શરૂ કરવું,
રોજ ૧૦૮ વાર ગણાવું, સારી રીતે આવડે, યાદ રહે.

- ૭૭) અંગ્રેજીની શુદ્ધિં બુદ્ધિં પ્રદેહિ શ્રુતદેવીમહૃત: તુભ્યં નમઃ ।
સુદુપ્કણના ગુરુપારથી ૧૨ાં સાડા બાર હજારનો જાપ
શરૂ કર્યો. પછી રોજ ૧૦૮ વાર, ત્રિકાલ ૧ - ૧ માળા
ગણાય તો વ્યાખ્યાન સારી રીતે આપી શકે. વ્યા. કર્તાં
પહેલા જ વાર મનમાં મંત્ર ગણાવો.

આ મંત્ર હીંગળો અને સુરભિર્ગંધથી ડાગળમાં લખી
ચિઢી પાસે રાખવી. પછી વ્યાખ્યાન કર્યું.

૭૮) અંગ્રેજીનો કાલી ચીડી કુલકુલકરે ધોર્લાઉડે આકાશ ફીર
આવે પાસ શત્રુનાશ ધ્વારહે સંસાસનકરે ઉકાશ વીર વૈતાલ
કરે પ્રકાશ ઠ: ઠ: ઠ: સ્વાહા ।

વ્યાખ્યાનમાં પાટ ઉપર બેસતી વખતે જ વાર મંત્ર ગણી
બેસપું. સારી રીતે આપી શકાય.

૭૯) ૧) અંગ્રેજીની અર્હ વદ વદ વાગ્વાદિનિ ભગવતીસરસ્વતી
હીં એં નમઃ ।

દ્યાન મંત્ર :-

૮૦) ૨) અંગ્રેજી કલી બ્લ્રૂ શ્રી હસરી કલી એં નમઃ ।
શ્વેતપણભાઈ સરસ્વતી દેવીને અરિહંત ભગવંતના
મુખકમલથી પ્રગટ થતાં હોય તે રીતે દ્યાન ઘરતાં અજ્ઞાન
નાશ પામે.

૮૧) અંગ્રેજી સંયંસબુદ્ધાણાં હીં ભ્રૌં સ્વાહા ।
રોજ ૧૦૮ વાર ગણાવાથી આગમનો ઝાતા બને - કષિ બને.

૮૨) અંગ્રેજીનો બોહિદયાણ જીવદ્યાણ ધર્મદ્યાણ ધર્મદ્રે-
સદ્યાણ અરિહંતાણ નમો ભગવઈએ દેવયાએ સન્બસુયજનાયાએ
બારસંગજણજીએ અરહંતસિરિએ ડ્રવીં ક્ર્વીં સ્વાહા ।

સાડા બાર હજારનો જાપ કર્યા પછી વ્યાખ્યાનમાં જતાં
પહેલા જ વાર ગણી લેવો. વચન સિદ્ધિ થાય. રોજ ૧૦૮
વાર ગણાવો.

૮૩) અંગ્રેજી અરહંતાણ ધર્મજનાયગાણ ધર્મસારહીણ
ધર્મવરચાઉરંત ચક્રવર્ણીણ મમ પરમૈશ્વર્ય કુરુ કુરુ હીં હે
સ: સ્વાહા ।

પૂર્વ સન્મુખ સફેદ વસ્ત્ર - માળા છારા માથા પર ડાબો
હાથ રાખી કુલ ૧ લાખનો જાપ કરે પછી રોજ ૧૦૮ વાર
જાપ કરે તો વચન સિદ્ધિ થાય.

૮૪) અંગ્રેજી એં હેં હેં વદવદ સ્વાહા ।
૧૦૦૦૦ નો જાપ કર્યા પછી રોજ ૧૦૮ વાર ગણે - કષિ
બને.

૮૫) અંગ્રેજીનો ભગવતિ, શ્રુતદેવી ! હંસવાહિની સ્વાહા ।
યૈત્ર સુદ-૧ થી ૮ સુધી આ મંત્રનો રોજ ૧૦ હજારનો
જાપ કર્યો. રોજ ૨૧ માળા ગણાવાથી ગુમ પાતો જણાવે.

ચતુર્દેશાક્ષરો મંત્ર : - અંગ્રેજી વદ વદ વાગ્વાદિની હીં નમઃ ।
પ્રાચીન હસ્તપ્રતમાંથી શ્રી ભારતીદેવીનો અતિ પ્રભાવક
મંત્રાભરણયુક્ત મંત્ર છે. પિશેખ ગુરુગમથી જાણાવું.

-: दशाक्षरी सरस्वती भंत्रप्रयोग :-

अस्य श्री सरस्वती दशाक्षरमन्त्रस्य कण्वक्रूषिः, विराट् छन्दः, वाग्वादिनीदेवता विद्या प्राप्त्यर्थे सर्वेषु सिद्धये जपे विनियोगः । अथ कृष्णादिन्यासः

मस्तक उपर हाथ राखी बोलतुं. ॐ कण्वक्रूषये नमः । (शिरसि)
मुख उपर हाथ राखी बोलतुं. विराट् छन्दसे नमः । (मुखे)
हृदय उपर हाथ राखी बोलतुं. ॐ वामीश्वर्यै देवतायै नमः । (हृदि)
सर्व अंग पर हाथ फेरता बोलतुं. विनियोगाय नमः (सर्वाङ्गे) ।
। इति कृष्णादि न्यासः ।

अथ मन्त्रवर्णन्यासः

१. मस्तक उपर हाथ राखो.	१. ॐ वं नमः । (शिरसि)
२. जमेणा कान उपर	२. ॐ दं नमः । (दक्ष श्रवणे)
३. डाबा कान उपर	३. ॐ वं नमः । (वाम श्रवणे)
४. जमेणी आंख उपर	४. ॐ दं नमः । (दक्षिणनेत्रे)
५. डाबी आंख उपर	५. ॐ वां नमः । (वामनेत्रे)
६. जमेणी नासिङ्का उपर	६. ॐ ग्वां नमः । (दक्षिणनासायाम्)
७. डाबी नासिङ्का उपर	७. ॐ दिं नमः । (वामनासायाम्)
८. मुख उपर हाथ राखी	८. ॐ नीं नमः । (मुखे)
९. लिंग उपर हाथ राखी	९. ॐ स्वां नमः । (लिंगे)
१०. गुदा उपर हाथ राखी	१०. ॐ हां नमः । (गुदायाम्)
- । इति मन्त्रवर्णन्यासः ।

अथ करन्यासः ।

ॐ अं कं खं गं धं ङं अं अंगुष्ठाभ्यां नमः ।
ॐ ईं चं छं जं झं अं ईं तर्जनीभ्यां नमः ।
ॐ उं रं ठं डं ढं णं ऊं मध्यमाभ्यां नमः ।
ॐ ईं तं थं दं धं नं ईं अनामिकाभ्यां नमः ।
ॐ अं पं फं बं घं मं अं कनिष्ठाभ्यां नमः ।
ॐ अं यं रं लं वं अः करतालकरपृष्ठाभ्यां नमः ।
ॐ अं हृदयाय नमः - हृदये ।
ॐ अं शिरसे स्वाहा - मस्तके ।
ॐ अं शिरवायै वषट् - शिरवायाम् ।
ॐ अं कवचाय हूं - द्विरुजायाम् ।
ॐ अं नेत्रत्रयाय वौषट् - त्रिनेत्रे ।
ॐ अं अस्त्रायु फट् - दिव्यासम् ।
एवं हृदयादि षडंगन्यासविधिं कृत्वा ध्यायेत् ।

अे प्रभाषो हृदय विग्रे उपर हाथ राखी न्यास करयो -
पछी ध्यान फरवुं.

ततः ध्यानम् ।

तरुणशक्लमिन्दो विभ्रती शुभ्रकान्तिः,
कुचभरनमिताङ्गी सत्रिषणा सिताव्ये ।
निजकरकमलोद्यल्लेखनी पुस्तकश्रीः,
सकलविभवसिद्धयै पातु वाग्देवता नः ॥१॥

या कुन्देन्दुतुषारहाधवला या शुभ्रवस्त्रावृता,
या वीणावरदण्डमण्डितकरा या श्वेतपद्मासना ।
या ब्रह्माच्युतशङ्करप्रभृतिभिः देवैः सदावन्दिता,
सा मां पातु सरस्वती भगवती निःशेषजाङ्गाऽपहा ॥२॥

आ जं ने श्लोकना अर्थ विचारी ध्यान धरी पछी भूलमंत्र जपयो.
भूल मंत्रः - ॐ वद वद वाग्वादिनी स्वाहा ।
अस्य पुरश्चरणं दशलक्षजपः ।

। इति दशाक्षर सरस्वती भंत्रप्रयोगः ।

नील सरस्वती भंत्र प्रयोग

मंत्र : ऐं हीं श्रीं क्लीं सौं क्लीं हीं ऐं
ब्लौं स्त्रीं नीलतारे सरस्वती हां हीं क्लीं ब्लौं सः ऐं
हीं श्रीं क्लीं सौः सौं हीं स्वाहा ।
आ भंत्र त्रोदीपिण्डा शुलभुहूर्ते अने ब्राह्मभुहूर्ते शङ्करयो.
सो प्रथम सूर्य नमस्कार करी पाणीनो अद्य देवो.
ओकांत शुद्ध-पवित्र जग्यामा बालोऽ उपर सङ्केतपत्र पाथरी भा
सरस्वतीनो सुंदर झोटो तथा श्री सरस्वती यंत्रने स्थापन करयो.
पूजा, चंदननु तिलक, धूप-दीप-कर्त्त्वा बाट पांच भाणा दररोज
बीज शुरुपार सुधी करे तो उतम इन मणे अने बुद्धि तीक्षण थाय.

ॐ ऐं हीं श्रीं क्लीं वाग्वादिनी सरस्वती मम (बालस्य)
जिह्वाग्रे वद वद ॐ ऐं हीं श्रीं क्लीं नमः स्वाहा ॥
उपरोक्त सूचना-विधि प्रभाषो आ भंत्रनी भाणा
पांच शुरुपार सुधी करे तो उतम इन मणे अने बुद्धि तीक्षण थाय.

वेदोमां सरस्पती हेवीना भंग्रो

१. पावका नः सरस्वती, वाजेभिर्वाजिनीवती ! यज्ञं वष्टु
पियावसुः । (ऋक् १-३-१०)

अर्थात् पवित्र करनारी सरस्पती हेवी ज्ञान, बल, धन,
अन्न आदि सभूद्धिकारक पदार्थोंने बुद्धियुक्त कर्मों (कार्यों)
झारा धारणा कर्यानी शक्ति प्रदान करते छते अमारा यज्ञो,
दान-भय कर्मोंने कान्तियुक्त (शोभायमान) करे तथा सहज
बनाये.

२. चोदयित्री मूनृतानां चेतन्ती सुमतीनाम् । यज्ञं दधे सरस्वती।
(ऋक् १-३-११)

अर्थात् सत्य तथा सु-भति-पूर्ण वर्यनोनी प्रेरणा
आपनारी अथवा सु-बुद्धि-युक्त लोकोंने उपर्युक्त बनावनारी
सरस्पती हेवी श्रेष्ठ कर्मोंने धारणा करे छे.

३. महो अर्णः सरस्वती प्रचेतयती के तुना । यियो विश्वा
विराजति । (ऋक् १-३-१२)

अर्थात् ज्ञानपूर्ण अद्युर व्यवहारथी सरस्पती हेवी
संसारउपी सभुद्धने आभोद-प्रभोदना कार्यों वडे तरंगित करी
हे छे. अनेक योग्य गतिओं झारा सर्वत्र चेतनानो संचार
करी हे छे. अने दरेक कार्योंमां उपस्थित थाईने ते कार्यने उपर्युक्त
(येतनवर्षतु) बनाये छे.

४. यस्ते स्तनः शशयोमयोभूयैन विश्वा पुष्यसि वार्याणि ।
यो रत्नधा वसु-विद्या: सुदत्रः सरस्वति । तमिह धातवे कः
॥ ऋक् १-१६४-४३)

अर्थात् हे सरस्पती हेवी ! आपना स्तन शांति हेनारा
तथा कर्त्याणा करनारा हे. तेना झारा सर्व वरणीय पदार्थों
तथा भावोनुं पोधणा थाय हे. रभाणीय पदार्थोंने धारणा
कर्या माटे, सभ्यहपुष्टिने प्राप्त कर्याने माटे, सर्व प्रकारनी
शारीरिक तथा भानसिक धारणानी प्राप्ति ने माटे अमारा
वर्तमान उपनने प्रेरित करो.

पू. सरस्वति ! त्वमस्मां अविहि मरुत्वती घृषती जेषि
शत्रून् । (ऋक् २-३०-८)

अर्थात् सदा प्रवाहमय रहेनारी, सुंदर इप तथा स्वरूप
प्राण हेनारी हेवी सरस्पती ! आप अमने रक्षा, पृद्धि, प्रगति
तथा तृप्ति आपो तथा शत्रुता राखनारा पदार्थों, भावो उपर
विजय आपो.

५. अम्बि-तमे, नदी-तमे, देवी-तमे सरस्वति !
अप्रशस्ता इव स्मसि, प्रशस्तिमम्ब ! नमस्कृथि ॥ (ऋक्
२-४१-१६)

अर्थात् भाताओं आदर्श हेवी सरस्पती ! आपनी
हृपाना अभाये अमे संस्कर-विहोणा थई गया छीअे. हे
माता ! अमने प्रशस्ति अपी प्रशस्तिमनीय बनायो.

शब्द-व्यवहार इपी नदीओं श्रेष्ठ हेवी सरस्पती !
तमारा झारा ज्ञान अने शिक्षण न भलाने कारणे अमे
भूम्या, अप्रसिद्ध थई गया छीअे. ज्ञान प्रदान करी अमने
सभूष (प्रशस्ति) बनायीने प्रसिद्ध करो.

हेवीओं श्रेष्ठ हेवी सरस्पती ! आपनी उपेक्षाने कारणे
अमे असंस्कृत रही गया छीअे. हे माता ! आप आपनी
प्रेरणाना संचार झारा अमने प्रसिद्ध अने प्रशस्ति प्रदान
करो.

७. त्वे विश्वा सरस्वति ! श्रितार्यूषि देव्याम् ।

शुभ होवेषु मत्स्व प्रजां देवि । दिदिदिङ नः

अर्थात् हे सरस्पती हेवी ! शुपनोपयोगी समस्त
साधनो आपने आधीन हे तेथी अमने, जीजाने सुख
आपनारा, प्रसन्न करनारा उत्तम व्यवहार, पदार्थ तथा
संतान आपो. (ऋक् २-४१-१७)

८. इमा ब्रह्म सरस्वति ! जुषस्व वाजिनीवति ! या ते मन्म
गृत्समदा, ऋतावरि ! प्रिया देवेषु जुह्यति ।

अर्थात् हे सर्व-सभूद्धिओथी संपत्ति, अत-सत्य-
गतियुक्त सरस्पती हेवी ! आनंद प्राप्त करनारा, हित्यतानी
कामना करनारा आपना के गुणोनी, पोतानामां आहुति झारा
स्थापना करे छे, ते अमारामां आहुति उपे स्थापित हो (ऋक्
२-४१-१८)

आ नो दिवो बृहतः पर्वतादा सरस्वती यजता गन्तु यज्ञम् ।
हवं देवी जुषमाणा धृताची शग्मां नो वाचमुशती श्रृणोतु ॥
(ऋक् ५-४३-११)

अर्थात् संत्र कर्या योग्य, दीमिदान वडे शोभित
करनारी, शिक्षा-वाधा-संस्कृतिनी अधिष्ठात्री हे वी
सरस्पती, हित्य ब्रह्मचर्यादि हेतु वडे अल्युद्यनी कामनाथी
अमारा पोकारने सांभगे. अने अमारा कर्म-श्रेष्ठ विद्या-
व्यवहारमां प्रगट थाय.

९०. पावीरवी कन्या चित्रायुः सरस्वती वीर-पत्नि धियं धात् ।

शाभिरच्छिद्रं शरणं स-जोषा दुराधर्ष गृणते शर्म धंसत् ॥

(ऋक् ६-४९-७)

अर्थात् तेज-भयी (कान्ति-भयी), पवित्रता प्रदान
करनारी, चित्र-विचित्र भोग हेनारी, वीरोनुं पालन करनारी,
सरस्पती हेवी बुद्धि तथा कार्यने धारणा करे छे. संस्कृतिना
साधकोने हित्य-पालन-शक्तिनी साथे जे ते अप्रतिभ सुख-

મય શાંતિ આપે છે.

૧૧. સરસ્વત્યૈ યશોભગિન્યૈ સ્વાહા (યજુર્વેદ ૨-૨૦ કા અંશ)

અર્થાત् યશ અને એશ્વર્યને આપનારી, કીર્તિની સગી બહેન જેવી સરસ્વતીને આ આહુતિ સમર્પિત હો.

૧૨. સરસ્વત્યા વાચા દેવતયા પ્રમૂત: પ્રસર્પામિ । (યજુર્વેદ ૧૦-૩૦ કા અંશ)

અર્થાત् સરસ્વતી દેવીની પ્રેરણા પામીને જીવન-પર્યત દિવ્ય ગુરા તથા કર્મથી યુક્ત વાદી પ્રતિ હું પ્રવૃત્ત રહું છું.

૧૩. સરસ્વત્યૈ સ્વાહા, સરસ્વત્યૈ પાવકાયૈ સ્વાહા, સરસ્વત્યૈ બ્રહ્મત્યૈ સ્વાહા ।

અર્થાત् સંસ્કૃત-દ્વારાદિષી, પવિત્રતા-દ્વારાદિષી, બૃહત્તા-દ્વારાદિષી સરસ્વતી દેવીને આહુતિઓ સમર્પિત થાઓ.

૧૪. પञ્ચ-નદ્ય: સરસ્વતીમધિયન્તિ સ-સોતસ: ।

સરસ્વતી તુ પञ્ચધા, સો દેશેऽભવત् સરિત् ॥ (યજુર્વેદ, ૩૪-૧૧)

અર્થાત् પાંચ જ્ઞાનેનિદ્રયો દ્વારા પ્રવાહિત થયેલ પાંચ પ્રકારના જ્ઞાન નદી સમાન છે. મન રૂપી માદ્યમ દ્વારા તે પ્રસત્ત (ગુમ) દ્વારા સરસ્વતી દેવીની કૃપાથી પ્રામથાય છે. સતત પ્રવાહ-મયી જ્ઞાન-પાહિની સરસ્વતી દેવી મસ્તક-પ્રદેશમાં પાંચ પ્રકારના દ્વારા કરી વહે છે.

૧૫. સરસ્વતીમનુમતિં ભરં યન્તો હવામહે ।

વાચં જુણાં મધુમતીમવાદિષં દેવાનાં દેવહૂતિષુ ॥

અર્થાત્ સંતો વિદ્વાનોની ગોખીઓમાં સેવા કરવા ચોગ્ય, મધુરતા-યુક્ત વાદીનો પ્રયોગ કરી આપણે સહુ એશ્વર્ય પ્રાપ્તિનો પ્રયત્ન કરતાં થકાં પરમેશ્વરને અનુઝૂળ બનાવનારી સરસ્વતી દેવીને પોકારીએ છીએ (અર્થર્ વેદ ૫-૭-૮)

સંપૂર્ણ.

મંત્ર, તંત્ર યંત્રના રહસ્યો વાઙ્ સિદ્ધિ ચંત્ર અને મંત્ર

મંત્ર અને તંત્રનો એક સરળ પ્રયોગ અહીં આપવામાં આવે છે. અનું ઇન વાણીની સિદ્ધિ છે. ખાસ કરી હસ્તરેખા જોનાર કે જ્યોતિષ વિદ્યાનો ઇણાદેશ માટે સફળ ઉપયોગ કરનાર એનો નિર્દોષ ભાવે નિયમિત પ્રયોગ કરે તો એની સિદ્ધિઓની કોઈ સીમા નથી. ખાસ કરી દર પૂનમે આ પ્રયોગ કરવો જોઈએ. સરસ્વતીના ઉપાસકો માટે વ્યાખ્યાન કરનારાઓ સૌ કોઈને માટે આ ચંત્ર અને મંત્ર ઉપયોગી જણાય છે.

એ માટે જાંબુના પાન પર કે ઉલ્બરાના પાન ઉપર લખયું જોઈએ. એ માટે રક્તચંદ્રને મણુઠની શાહી (ઇન્ડ) પાણીથી બનાવી અને જપાકુસુમના ડે કોઈક લાલ રંગના ફૂલો મેવેઘમાં ચડાવવા. આ ચંત્ર સિદ્ધિ માટે ચંદ્ર જ્યારે વૃધ્ધભ રાશિમાં ખાસ કરી રોહિણી નક્ષત્રમાં હોચ ત્યારે કરવું. આ ચંત્ર અહીં બાજુમાં દીરવામાં આવ્યું છે. તેનો પ્રયોગ કરવા માટે રનાનાદિકથી શુદ્ધ થઈ ઇષ્ટેવતા, કુળ ટેપતાને વંદન કરી શ્રી ગોતમસ્વામી સંભારી અને સરસ્વતી તથા અન્ય શક્તિઓ થાં કરવી ત્યારબાદ જે મંત્ર છે તે આ પ્રમાણે છે :

મંત્ર

ॐ એં હી હી શ્રી અર્થનિમિતપ્રકાશિની વાગ્વાદિની સત્યં
બ્રૂહિ બ્રૂહિ સ્વાહા

Aum Aim Hrim Klim Shri Sarva Nimitta Prakashini Vagvadini satyam Bruchi Bruhis Swahe.

પહેલા પાંચ અક્ષરો બીજમંત્ર છે. પછી તમામ લિમિત પ્રગટ કરનારી વાગ્વાદિની દેવીને વંદન કરે છે અને સત્ય પ્રગટ કર, સત્ય પ્રગટ કર અને પછી સમાસિ છે. કોઈ જાણકાર પાસે એનો ઉપયોગ કરવો. આ પ્રયોગ ર૭ દિવસનો છે. રોહિણી નક્ષત્રમાં શાંકરી રોહિણી નક્ષત્રમાં પૂર્ણાહૃતિ કરવી પછી એ પાંદુર્ં કોઈ જળશયમાં કે જદી સરોવર, ઝરણું કે દરિયાના પ્રવાહમાં મૂકી દેવું. આનાથી ચંત્ર સિદ્ધિ થાય છે અને ઉપરનો મંત્ર પાઠ ર૭ હજાર વાર એટલે રોજના હજાર પાઠ કરવાથી થઈ શકે છે.

ચંત્ર

૪	૩	૮
૬	૫	૧
૨	૭	૯

એક વાર સિદ્ધિ થયા પછી આનો ઉપયોગ જરૂરી માણસોને મદદરૂપ થયા કરવો જોઈએ અથવા પોતાની જીજાસા તૃપ્તિ માટે કરવો જોઈએ. ચંદ્રગ્રહણ વખતે ગ્રહણ મધ્ય વખતે ૧૦૮ વાર મંત્ર કરવાથી સિદ્ધિ મળે છે.

..... सरस्वती चंत्र विभाग .....

१) महाप्रभाविक सरस्वती चंत्र

१

७७	८४	२	७
५	३	८९	८०
८३	७८	८	९
४	५	७८	८२

२		
३३	२६	३१
२८	३०	३२
२६	३४	३७

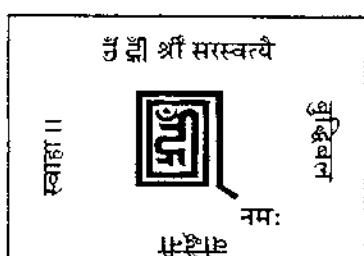
आ बने चंत्रोना रो४ नम्भभावे दर्शन करपाथी विद्या चडे.
भोजपत्र के ताम्रपत्र पर अष्टगंधथी चंत्रने शुभमुहूर्त पवित्र
स्थानमां राखी स्थापन करयो.

२) सरस्वती चंत्र

ॐ झं देवी	झं४	कम्लव्यू	ॐ झं स्व	ॐ झं२
ॐ झं सर २	स्वती २	झं१	ॐ झं१	ॐ झली५४
ॐ झं माता	झं५	झं९	००० ०००	ॐ झं माता
जीसा १	भूलव्यू	० ० ०	मूलव्यू	ॐ
		अमुक ०		

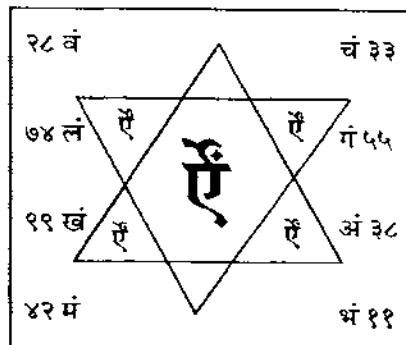
आ चंत्रने नागरयेलना पान उपर सोभवार अथवा
गुरुवारना हिवसे शुद्धतापूर्वक अष्टगंधथी लभयुं. पानमां पोतानुं
नाम भालकांगणी (तेल) थी लभी खपशाववाथी विद्या चडे.

३) सरस्वती चंत्रम्

आ चंत्रने चांदीनी थाजीमां के तांबानी अथवा काष्ठनी
तासकमां अष्टगंधथी, केसरथी अथवा रक्तचंदनथी ७ वार के ८
वार रवि अथवा मंगलवाथी ४१ हिवसके २१ हिवस सुधी धूप करयो.
(आडो पडवो न जेईचे) अकलकरो चंत्रीने खपरारे तो विद्या चडे
बुद्धि प्रबल थाय अने तोतापाण्युं भटे.

४) अनुभूतसिद्धसरस्वतीयन्त्रम्

आ सरस्वती चंत्रने शुद्ध दिवसे सफेद भोजपत्र पर
सफेद-चंदन-कपूर-मणाशिला-गज केसरथी भिन्नित शाही बनावी
कंदपुष्पनी दाँडी (सणी) नी सत्रीना अंतिम प्रहरमां लभयो.

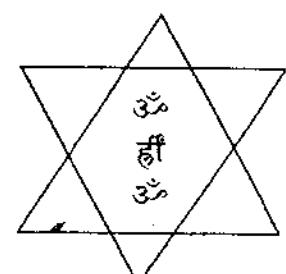
पूजनमां सफेदचंदन, सफेदपुष्प, धूपूदीप, अंगराग,
सहेद्यस्त्र अने गायना दूधनी घीर ने खाओनी भिन्नाई राखी
यंत्र पूजन करयुं.

यंत्र पूजन करीने धी अने साकला(साकर) नो होम
करयो. ऐ बीज थी ४१ वार ४१ हिवस सुधी आहूति देवी. छेले
हिवसे साधर्मिक हंपतीने भोजन करावी यंत्रने धारण करयुं. आ
यंत्र अत्यधिक चमतकारी प्रभावपूर्ण छे. ४५ व्यक्तिं पाणा
विद्वान-बुद्धिमान थाय, वाणीसिद्धि विद्या-ज्ञान-यशनी प्राप्ति
थाय. तथा आध्यात्मिक उन्नतिने भाटे पाणा प्रयोग करी शकाथ
छे.

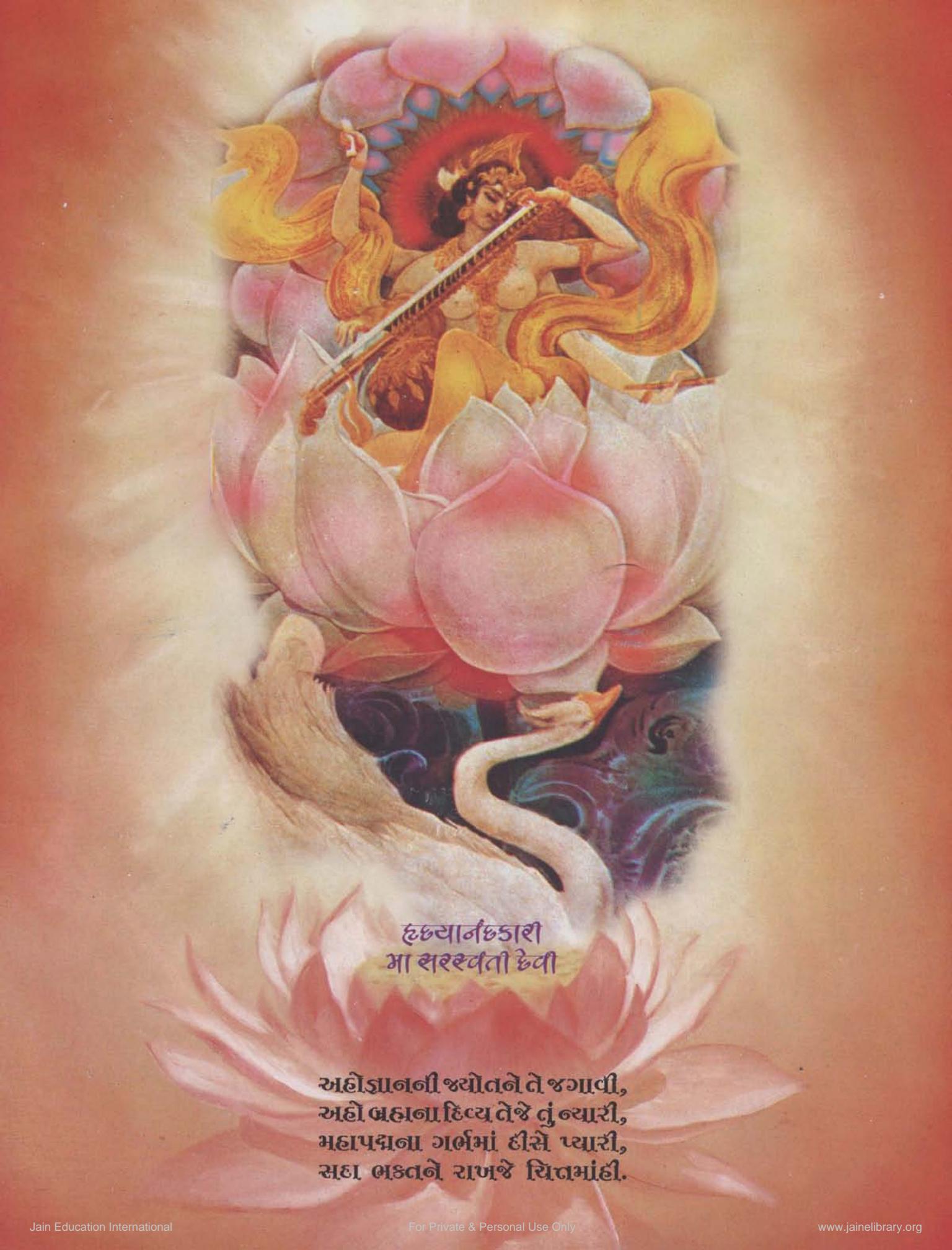
५) मंत्रसुक्तसारस्वतचिंतामणी चंत्र

आ चंत्र नेषध-
महाकाव्यना रचयिता सरस्वती
ना परद पुत्र महाकवि श्रीर्घनुं
बनावेलुं छे.

तेओओ १ वर्ष सुधी
अनन्यमनथी आ चंत्रनी अंदर
रहेला चंत्रनो जाप करीने
सरस्वती (त्रिपुरा) देवीने

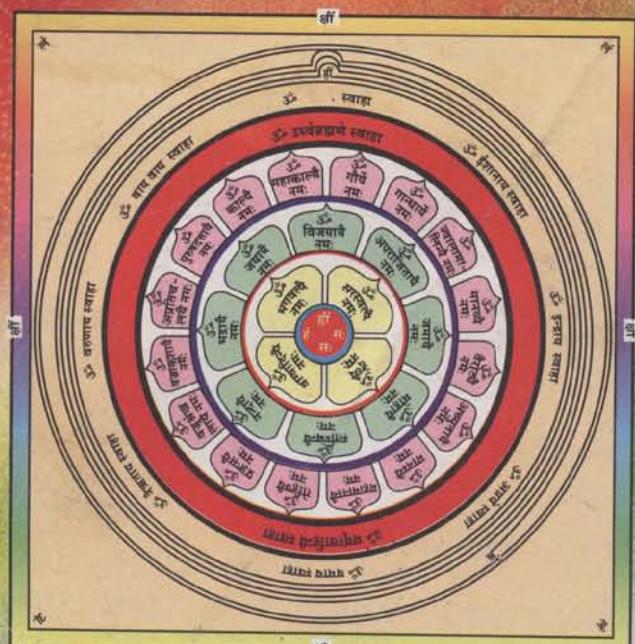
प्रत्यक्ष करी अद्वितीय विद्यता प्राप्त करी हती. प्रभरतम पांडित्यपूर्ण
कथनने विद्वानो पाणा उकेली न शकता होयाथी इसी देवीने प्रत्यक्ष
करी उपाय पुष्टयो. के मारा कथनने लोको देवी रीते समज शक्तो ?
ज्याब आप्यो. अधीरात्रीभे भस्तक उपर भीना वस्त्रने बांधवो.
दहि (भाना) नुं पान करयुं. जेथी कइनी बहुलता थाय एटेले बुद्धिमां

ଶ୍ରୀନାନ୍ଦିକାରୀ
ମା ସରସଵତୀ ଛେଣୀ

ଆହୋଦ୍ୟାନନ୍ଦୀ ଜ୍ୟୋତନେ ତେ ଜାପାଵୀ,
ଆହୋ ବଧାବା ହିତ୍ୟ ତେଜେ ତୁ ନ୍ୟାରୀ,
ମହାପଦାବା ଗର୍ଭମାଂ ଦୀସେ ପ୍ୟାରୀ,
ସାଧା ବନ୍ଦତନେ ରାଖିଜେ ଯିତମାଂଦୀ.

ਸ਼੍ਰੀ ਸਾਡਵਾਨੀ ਦੇਵੀਨੀ ਯੰਤ੍ਰ ਪੜ

જ્રાતા આવશે. તે પ્રમાણે કર્યું અને પછી વિક્રાનો તેના ભાવને સમજ્ઞપા લાગ્યાં અને કમશા: રથીય વિચાર પ્રકરણ, શ્રી વિજય પ્રશસ્તિ, ખંડન ખાટકખાદ, નૈષધીય ચરિત મહાકાવ્ય વિગેરે અગાધ પાંડિત્ય થી પરિપૂર્ણ અનેક બ્રંથોની રચના કરી.

ચિંતામણી મંત્રનું સ્વરૂપ :-

અવામાવામાર્થે સકલમુખયાકારઘટનાદ,
દ્વિધાભૂત રૂપં ભગવદભિથેય ભવતિ યત् ।
તદનતર્મન્ત્વ મે સ્મર હરમયં સેન્દુમમલં,
નિરાકારં શશવજ્જપ નરપતે સિદ્ધયતુ સ તે ॥
(નૈષધીય ચરિત ૧૪/૮૫)

આદિ અને અંતમાં ૩૦ (ઓમ) પ્રણાવથી ચુક્ત, બે અકારોના સંયોગથી બંને પ્રકારે ('હ' 'ર' એ પ્રકારે વિભક્ત અથવા બંને આકાર અર્થાત્ પ્રણાવ (૩૦) ના સંપુટીકરણથી બે આકારવાળું) શિવવાચક જે (ઓં હર ઓમ એ રીતે) સ્વરૂપ થાય છે, તે હ ર મય અર્થાત્ હકાર-રેઝાત્મક = નિરાકાર અર્થાત્ બંને આ કારોથી રહિત (કિપલ વંજન હકાર-રેઝયુક્ત) ઇં અને ચંદ્રથી ચુક્ત ઓટલે કે હ્રી એ સ્વરૂપવાલા, કલાયુક્ત હ્રી, એ પ્રકારે (૩૦ હ્રી ૩૦) આ મારા 'ચિંતામણી નામનાં સારસ્પત મંત્રનો હેમેશા ભાનસિક જપ કરયો.

બે ત્રિકોણાના સંયોગથી બઢ્યો એ સ્વરૂપ અને પચાં (૩૦ હ્રી ૩૦) થી ચુક્ત જે હેમેશા આ મન્ત્ર ચંત્રની ઉપાસના કરે તેને તે સિદ્ધ થાઓ.

અપૂર્વ વિદ્વત્તા પ્રાસ થાય-બુદ્ધિ તીવ્ર બને.

૬)

૫	૭	૨
૧૪	૨૧	૨૬
૨૮	૪૮૮	૫૬

આ ચંત્ર રવિપુષ્યના શુલ્ભચોગમાં બનાવી નીચેના મંત્રનો સધાલાખનો જાપ કર્યો.
૩૦ હ્રી શ્રી ચતુર્દેશપૂર્વેભ્રો
નમો નમ: ।
મહાવિદ્યાવાન થાય.

૭) વિદ્યા ચંત્ર :

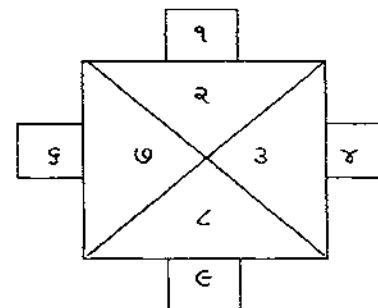
આ ચંત્રને સુગંગ્ઠી દ્વાર્યથી ભોજપત્ર પર લખી જે વ્યક્તિ દરરોજ પૂજન કરે તે વ્યક્તિને વિદ્યા અધિક પ્રાસ થાય છે.

૧૩૦	૧૩૦	૧૩૦	૧૩૦	૧૩૦	૧૩૦	૧૩૦	૧૩૦
૧૩૦	૩૪	૪૮	૨	૧૬	૩૦	૧૩૦	
૧૩૦	૪૬	૧૦	૧૪	૨૮	૩૨	૧૩૦	
૧૩૦	૮	૧૨	૨૫	૪૦	૪૪	૧૩૦	
૧૩૦	૨૦	૨૪	૩૮	૪૨	૬	૧૩૦	
૧૩૦	૨૨	૩૯	૫૦	૪	૧૮	૧૩૦	
૧૩૦	૧૩૦	૧૩૦	૧૩૦	૧૩૦	૧૩૦	૧૩૦	

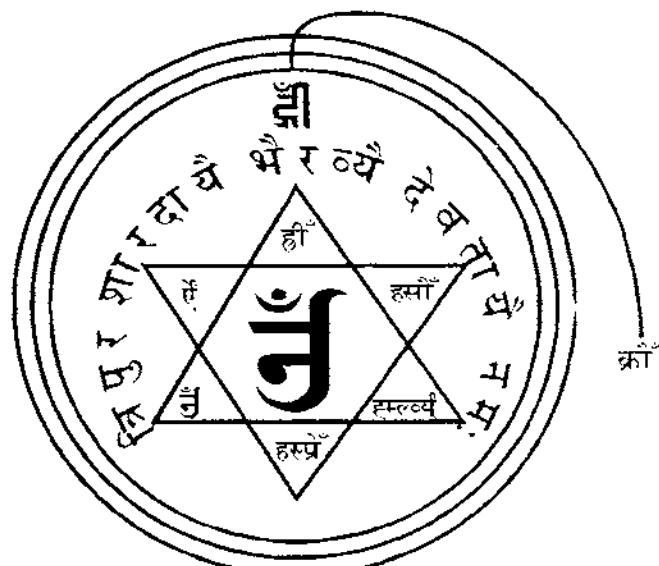
૮) વિદ્યા પ્રાસ માટે સરસ્વતી સિદ્ધયંત્ર-

શુભ દિવસે તાઙ્ગ પત્ર ઉપર બનાવી, શુભ મુહૂર્તે સ્થાપન કરી દરરોજ અષ્ટગંધથી પૂજન કરી સાકરનું જેવેદ્ય ધરયું. ખાસ કરીને નવરાત્રીના દિવસોમાં આરાધના કરવાથી શીધ ફળદારી બને.

આ ચંત્ર વિદ્યાપ્રાસિના તેજોશમી પ્રાસ કરવા માટે છે.

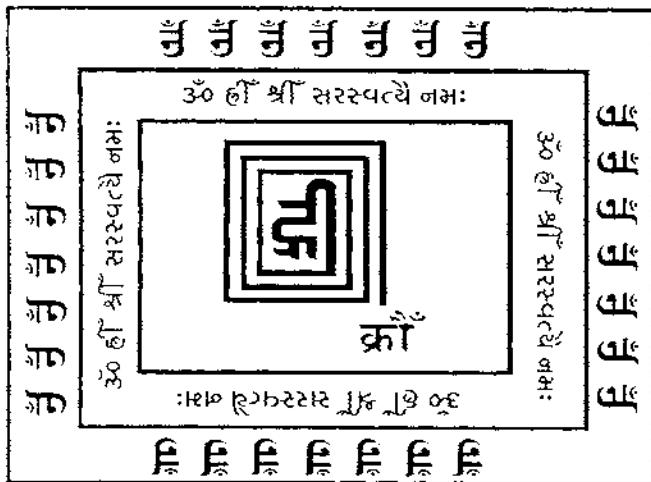
૯) સરસ્વતી ચંત્રમ्

નિત્ય દર્શન પૂજન કરવા.

૩૦ હ્રી હસ્તો હસ્ત્યુ હસ્ત્યે ૩૦ એ ત્રિપુરશાર્દાર્યે ભૈરવ્યૈ દેવતાર્યૈ નમ: ।
જાતિ પુષ્પ ૧૨૦૦૦ જાપ દશાંશેન હોમશ દેવી પ્રત્યક્ષાભવતિ ।
“તથયમેવ”

૧૦)

પ્રથમ પુષ્પનક્ષત્ર, રવિપુષ્ય, દીપમાલિકા (દીપાળી), અથવા નવરાત્રી મધ્યે રવિવાર તે દિને સારા ચોઘડીયામાં અષ્ટગંધથી બોજપત્રે લિખિત્વા ધૂપ-દીપ કીજે તથા પૂજન કીજે, વિદ્યપૂર્વક પોતાનો નામ યંત્રમધ્યે મુક્કિજે પછી વિદ્ય પૂર્વક પૂજા કીજે.

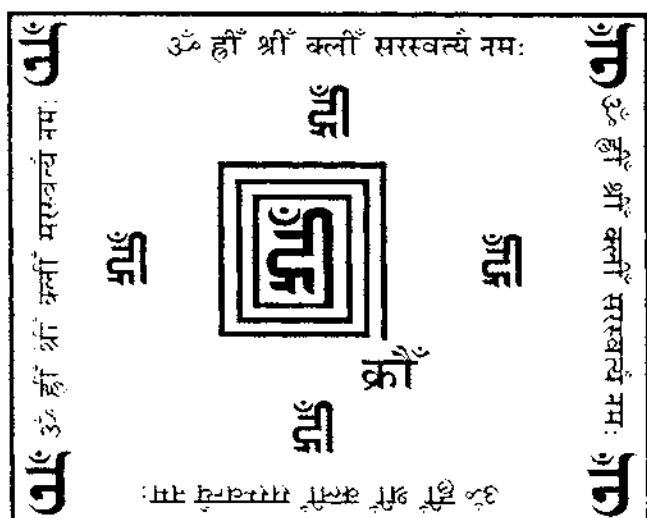
મંત્રનો જાપ યંત્રપર કીજે

વાર : ૧૨૫૦ તથા ૧૧૦૦૦, યંત્ર સિદ્ધ થાય પછી યંત્ર ઉપર મંત્ર જપવો.

મંત્ર : ઓ હૌં શ્રી કલી એ હંસવાહિની મહ જિદ્ધાગ્રે આગરણ આગરણ રવાહા।

૧૦૮ વાર જાપ જિરેતર કીજે. યંત્ર ગુરુવારે સામને જિવણો હાથે બાંધી જે વિદ્યા વધે બુદ્ધિવધે સુખશર્ણાતિ થાય.

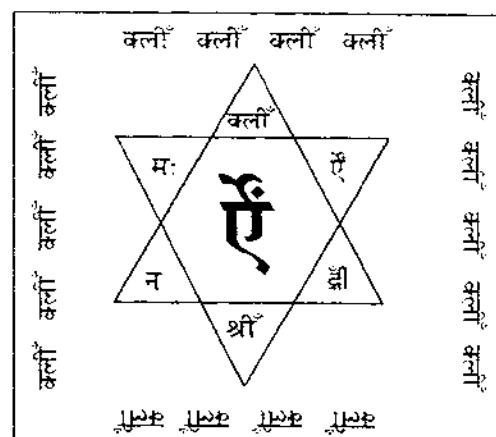
૧૧) ॥ સરસ્વતી યંત્રમ् ॥

ગુરુવાર યે યંત્ર ॥ તાંબાના પત્રા ઉપર લિખીને પૂજુએ । વિદ્યપૂર્વક કરે. પછી મંત્રનો જાપ (જાપ) યંત્ર પાસે । દિન ૪૧ તથા ૪૫ જાપ કરે તો વિદ્યા ચઢે.

યંત્ર પૂજામધ્યે રાખવો. સર્વ સિદ્ધ લક્ષ્મી પ્રાપ થાઈ ॥

૧૨) સરસ્વતી યંત્રમ्

શુભદિને ભોજપત્ર ઉપર અષ્ટગંધની શાહીથી પયિત્રવસ્ત્ર પહેરી પૂર્વ દિશામાં યંત્ર લખવો. યંત્રના નિત્ય દર્શન-વંદન કરવાં. ધૂપ-દીપ કરવાં.

મંત્ર ૧૦૮ વાર જાપવો.

ଓ હૌં શ્રી કલી એ હૌં હૌં હૌં નમઃ ।

૧૩)

૭૩	૫૧	૨૮	૮
૭	૩	૧૩	૫૫
૬૪	૫૪	૯	૧
૪	૬	૭૫	૭૬

૧૪)

૭૩	૩૧	૨	૮
૭	૩	૭૮	૭૭
૬૦	૭૪	૮	૧
૪	૬	૮૫	૭૬

બુદ્ધિ તીવ્ર કરવા માટે-

આ યંત્રને સુદ પક્ષમાં ઉત્તમ દિને થાળીમાં લખી લેભા ખીર ખાવામાં આવે તો બુદ્ધિ તીવ્ર થાય. જાન બુદ્ધિ યંત્ર

૧૫)

૭	૭૪	૮	૫૮
૬	૬	૧૭	૩૭
૪૭	૮૫	૮	૮
૮	૫	૩૮	૫૭

બુદ્ધિ ઉત્પત્તિ થાય

આ ચંત્ર રવિપુષ્પમાં કાંસાની થાળીમાં તેથાર કશાવી, સુગંધી દ્રવ્યથી લખી સુદુર પાંચમથી વદ દશમ સુદી રાત્રી પર્યત ચંદ્રના અજવાળામાં થાળીમાં પાણી ભરી સખી મુકે, સવારના તે થાળી ઘોઇતેનું પાણી પીવે તદો તેનું અજાનપણું દૂર થાય અને વિદ્યા બહુ ચડે છે.

પૂર્વધરોએ રચેલ છે માટે સત્ય સમજણું “વેરના વમળમાંથી” સાભાર

	ક	খ	જ	ઘ	ડ	ચ	છ	જ	
ચ								જ	ખ
ઝ									ધ
ઝ									ધ
ઝ									ધ
ઝ									ધ
ઝ									ધ
ઝ									ધ
ઝ									ધ
ઝ									ધ
ઝ	ક	খ	જ	ઘ	ડ	ચ	છ	જ	ખ
ઝ	ક	খ	જ	ઘ	ડ	ચ	છ	જ	ખ

ॐ હીં શ્રી
કેવલી
ઝૌં ઝૌં
સ્વાહા

મા મા મા

આ ચંત્ર વિભાગના સધળા ચંત્રો સંગ્રહાર્થી છે. પણ તેની નિત્ય દર્શન-વંદન-પૂજન (ધૂપ-દીપ) અર્થન વિધિ કરવી. શ્રદ્ધા અને સમર્પણા એ કાર્યસિદ્ધિના સહકારી કારણ છે. કોઈપણ ચંત્ર બનાવવા માટે સુવાર્ણ - ચાંદી - તામ્રપત્ર કે ભોજપત્ર પર શુભાદ્રિને - મંગલ સમયે પરોપકાર અને આત્મવિકાસની ઉત્તમ-ભાવનાથી કરતાં ચંત્ર ફળદાયી બને છે. અષ્ટગંધશાહી-કલમ અને ભોજપત્ર પર સ્વહસ્તે લખી ને પવિત્ર સ્થાનમાં રાખી ઉપયોગ કરવો.

બુદ્ધિ અને સમૃતિવર્દ્ધક આચ્યુરેન્ટિક ઓષ્ઠદિપ્રયોગો.

- ૧) સમૃતિને વધારવા માટે જે પ્રયોગો અહીં રજૂ કરવામાં આવ્યા છે, તે સરલ છે, પ્રમાણમાં સર્સ્તા પણ છે, અને જાતે કરી શકાય તેવા પણ છે. છતાં જરૂર જણાય તો તેમાં કોઈ ચોગ્ય અનુભવી ચિકિત્સકની મદદ લેવી.
- ૨) જે ઓષ્ઠદિપ્રયોગ કરવાની ઈરણી હોય, તે ઓષ્ઠદિપ્રયોગ બનતાં સુધી જાતે જ બનાવવી હેતુ જ જે એખેએખ નીચે બનાવવાયાં. તેમાં વાપરવાની વસ્તુઓ (ફ્રાગ્યો) બજે તેટલી ઊંચી અને કસવાળી હોવી જોઈએ. કસ વિનાની વસ્તુઓ વાપરવાથી ફાયદો થવાનો સંભવ નથી.
- ૩) વિશ્વાસપાત્ર આચ્યુરેન્ટિક કારખાનામાં બનેલી ઓષ્ઠદિપ્રયોગ વાપરવાને હરકત નથી.
- ૪) જે ઓષ્ઠદિપ્રયોગ ખાસ વિધિ કરવાનો હોય, અથવા પરેણુ પાળવાની હોય, તેમાં અવશ્ય તે પ્રમાણો વર્તવું.
- ૫) મધ્ય અને ધી કહેલાં હોય, તે સમભાગે ન લેતાં ઓછાવતાં લેવાં, મધ્યની જગ્યાને સાકર ચાસણી લેવી.

શંખાવલી ચૂર્ણ

શંખાવલીને સંસ્કૃતમાં શંખપુષ્પિ, હિન્દીમાં કોડીઆલી કે શંખાહુલી કહે છે, ફૂલના રંગ પરથી તેની ધોળી, લીલી અને ભૂરી એવી ત્રણ જાતો પડે છે. એમાંથી ધોળાં ફૂલવાળી શંખાવલી લઈ, તેને સૂક્પિને ચૂર્ણ કરવું. આ ચૂર્ણ બે આની ભાર સવારસાંજ ગાયના દૂધ સાથે લેવું. એક સમાધી પંદર દિવસમાં તેની અસર જણાવા લાગે છે. આશરે બે માસ સુધી આ પ્રયોગ ચાલુ રાખવાથી સમૃતિ ઘણી તીવ્ર બને છે. યોગ તરંગિનિમાં શંખપુષ્પિના શુદ્ધો વર્ણવતાં કહ્યું છે કે :-

શંખપુષ્પિ આચ્યુષ્યને દેનારી, રોગનો નાશ કરનારી, બલ, બન્ધિ, વર્ણ અને સ્વર્ણને વધારનારી, બુદ્ધિવર્દ્ધક તથા પવિત્ર હોઈ રસાયન ઓષ્ઠદિપ્રયોગ છે; તેનું વિશેષ પ્રકારે સેવન કરવું.

બ્રાહ્મી-રસપાતાન

૧. પ્રાચીન લોકો બ્રાહ્મીને સોમવલ્તી કે સરસવતી પણ કહેતાં. તેનો એક પ્રકાર મંદુકપાર્શ્વી નામથી ઓળખાય છે. આ બજે પ્રકારો પ્રયોગ માટે ઉપયોગી છે.
૨. રોજ સવારમાં બે થી ત્રણ તોલા જેટલો બ્રાહ્મીનો રસ પીવો. આ પ્રયોગ ત્રણ માસમાં હિંજુલને આપે છે. ખોરાકમાં તેલ-મધ્યાં ઓછામાં ઓછાં વાપરવા.
૩. ત્રણ દિવસ સુધી નિયાણારહીને માત્ર મંદુકપાર્શ્વીનો રસ પીવો. ત્યારબાદ જ્ઞાન દિવસ માત્ર દૂધ પર રહેવું. એનું પરિણામ શીધ આવે છે.

૪. પમન-વિરેચનથી શુદ્ધ થયા પછી સવારમાં શક્તિ મુજબ બ્રાહ્મીનોરસ પીવો. જ્યારે એ પચી જાથે ત્યારે નીજે પહોરે દૂધ લેવું. આ આ રીતે સાત દિવસ સુધી કરવાથી બુદ્ધિ તેજસ્વી થાય છે. એ પ્રયોગ એક સમાહ વધારે સુધી કરવાથી બુદ્ધિ તેજસ્વી થાય છે. એ પ્રયોગ એક સમાહ વધારે તંબાવવાથી નવા ગ્રંથો બનાવવાથી શક્તિ આવે છે, તથા ત્રીજુ સમાહ ચાલુ રાખવાથી રોજના ૧૦૦ કલોકો માત્ર સાંભળીને ચાદ રાખવા જેવી શક્તિ પ્રાપ્ત થાય છે. કુલ ૨૧ દિવસની પ્રયોગથી પરિણામ ધણું સુંદર આવે છે. આ પ્રયોગ સુશ્રુતસંહિતામાં આપેલો છે.
૫. વજ, કુષ્ઠ (ઉપલેટ), શંખાવલી અને સૌનાના વરખ સામે બ્રાહ્મીના રસનું પાન કરવાથી નષ્ટ સમૃતિ ફરી પ્રાપ્ત થાય છે.

બ્રાહ્મીચૂર્ણ

બ્રાહ્મીનાં પાન ૧ ભાગ, લીડીપીપર ૧ ભાગ, આંબળા ૧ ભાગ તથા સાકર ૪ ભાગ મેળવી ચૂર્ણ બનાવવું. તેમાંથી રોજ સવારે ૧૦ તોલો જેટલું વાપરવું. ઉપર ગાયનું દૂધ પીવું. આ પ્રયોગ બેથીત્રણ માસ સુધી કરવાથી સમૃતિ ઘણી તીવ્ર બને છે.

૭ બ્રાહ્મી, સુંઠ, હઠે, પજ, શતાવરી, ગળો, વાવડીંગ, શંખાવલી, ઉપલેટ, અશ્વગંધા, સિંધ્ય, પીપરમૂળ, અઘેડો, સેફેદ શુરુ, શાહજીર અને અજમોદ એ સોણ વસ્તુઓ સરખા ભાગે મેળવીને તેનું ચૂર્ણ બનાવવું. તેમાં ચૂર્ણ જેટલી જ સાકર ઉમેરવી. એમાંથી ૧૦ તોલો જેટલું ચૂર્ણ સવારસાંજ દૂધ સાથે વાપરવું. તેનાથી બુદ્ધિ અને સમૃતિ ઘણી તેજસ્વી થાય છે.

૮ બ્રાહ્મી, વજ, અશ્વગંધા ને પીપરનું ચૂર્ણ બનાવી મધ્ય સાથે લેવું. જ દિવસમાં ફાયદો બતાવે છે.

બ્રાહ્મીનું સરબત

સુકા બ્રાહ્મીનાં પાન ૮૦ તોલા લઈ, સાઝ કરી, આઠગણાં પાણીમાં અભિની ધીમી આંચ આપીને કવાથ તેથાર કરવો. જ્યારે તેમાં અતુર્થિશ પાણી બાકી રહે. ત્યારે ઉતારી લઈ કપડાંથી જાળી લેવો. પછી એ જાળેલા કવાથમાં પાંચ ત્યારાં સાકર ઉમેરી કડક ચાસણી કરી લેવી, એટેસે શરબત તેથાર થશે. આ શરબત તરતજ કપડે જાળી લેવું ને હંડુ થથેથી બાટલીમાં ભરી રાખવું. આશરે સાડાપાંચ ત્યારાં જેટલું થશે. આ શરબત સવારસાંજ જમ્યા પછી એકથી બે તોલા જેટલું વાપરવું.

બ્રાહ્મી ગુટિકા

બ્રાહ્મીનું ચૂર્ણ અને શિલાજીત બરાબર લઈ મધ્યમાં ગોળી બનાવવી. તેને છાંથાડે સુક્પણી લેવી. તેમાંથી એકેક ગોળી સવારસાંજ વાપરવાથી સારો ફાયદો થાય છે.

સારસ્વત ચૂર્ણ

૧૧ કુષ્ઠ, અશ્વગંધા, સંચળ, અજમોદ જીરુ, શાહજીરુ, સુંઠ, મરી, પીપર, કાળીપાટ અને શંખાવતી; એ પ્રત્યેક સમાન ભાગ લઈ તેની બરાબર વજ લેવો. એનું ચૂર્ણ બનાવી બ્રાહ્મીનાં રસમાં જ દિવસ સુધી ધૂટવું. પછી તેને સૂક્ષ્મવી લેવું. આ ચૂર્ણ મધ્ય અને ધી ના સાથે ૧ તોલા પર્યેત સાત દિવસ સુધી લેવું. એના પ્રભાવથી સ્મૃતિ ધારી સુધ્વી જાય છે.

૧૨ ગળો, અઘેડો, વાવડીંગ, શંખાવતી, બ્રાહ્મી વજ, સુંઠ અને શાતાવરી સરખાભાગે લઈ તેનું ચૂર્ણ કરવું. ધી ની સાથે સેવન કરપાથી ત્વરિત ફાથદો કરે છે.

૧૪ કુષ્ઠ, અશ્વગંધા, સિંધય, પીપર, મરી, જીરુ, શાહજીરુ, સુંઠ, કાળીપાટ, અજમોદ અને વજ સમાનભાગે લઈને ચૂર્ણ બનાવવું. તેમાંથી જે તોલા જેટલું સવારમાં મધ્ય અને ધી સાથે લેવું. જરૂર હોય તો એ પ્રમાણ વધારીને જ તોલા પર્યેત કરી શકાય. આ પ્રયોગ હુદ્દું નામના બિસ્કુટની બુદ્ધિ વધારવા માટે નન્ડનવિહારમાં કહેલો છે.

વચાચૂર્ણ

જે મનુષ્ય દૂધ અથવા તેલ અથવા ધી સાથે વજનું એક મહિના સુધી સેવન કરે છે, તે રાક્ષસાહિથી નિર્ભય, રૂપવાન, વિક્રાન, નિર્ભલ, અને શોદ્યિતવાએટી બોલનારો થાય છે.

વજ શદ્દથી અહીં ધોડાવજ સમજ્વો, પરંતુ ખુશસાની વજ સમજ્વો નહિ, વજ મેદય, સ્મૃતિવર્દ્ધક અને સ્વરચે સુધારનારો છે; પરંતુ ૧૫ થી ૨૦ રતિ લેવાથી ઉલ્ટી થાય છે, એટલે વધારે લેવો નહીં.

વજના ચૂર્ણને આંબળાના રસની એક ભાવના આપવી. તેનું ઉપર બતાવેલા પ્રમાણાથી ધી ની સાથે સેવન કરવું.

ત્રિફલાચૂર્ણ

ત્રિફલા એટલે હરડા, બહેડાં અને આંબળાનું ચૂર્ણ મીઠા સાથે એક વર્ષ પર્યેત સેવન કરવાથી બુદ્ધિ તથા સ્મૃતિમાં ધારો સુધારો થાય છે.

જેઠીમધ્યચૂર્ણ

જેઠીમધ્યનું ચૂર્ણ વંશલોચન સાથે એક વર્ષ સુધી પર્યેત લેવાથી સ્મૃતિ તેજસ્વી થાય છે.

પીપરચૂર્ણ

લીડીપીપરનું ચૂર્ણ મધ્ય અને ધીની સાથે એક વર્ષ પર્યેત લેવાથી સ્મૃતિ તેજસ્વી થાય છે.

અપામાર્ગાર્ડિચૂર્ણ

અઘેડો, વજ, સુંઠ, વાવડીંગ, શંખાવતી, શાતાવરી, ગળો અને હરદેનનું ચૂર્ણ ધીની સાથે પ્રતિદિન વાપરવાથી એક હજાર ગ્રંથો ધારણ કરવા જેટલી તીવ્ર સ્મૃતિ પેદા થાય છે.

જ્યોતિષ્મતિ તેલ

માલકાંગણીનું સંસ્કૃત નામ જ્યોતિષ્મતિ છે. એનું તેલ સ્મૃતિ વધારવા માટે ધારું અકસ્મીર મનાય છે. સોળમાં સૈકામાં તેલગણાદેશમાં થઈ ગયેલા ઈતેશ્વરોપાદ્યાચે આ તેલના પ્રયોગથી પોતાની પાઠશાળામાં ભણતા પ્ર૦૦ વિદ્યાર્થીઓને ધારા બુદ્ધિમાન -સ્મૃતિવાન બનાવ્યા હતા તથા તેની નાચી નામની પુત્રી પણ એનાથી ધારી જ તીવ્ર સ્મૃતિવાણી થઈ હતી. ત્યારથી મૈસુર, તાંજોર, કાંચી તથા કાશીની પાઠશાળાઓના પંડિતો પોતાના શિષ્યોને બુદ્ધિમાન કરવા માટે એ તેલનો ઉપયોગ કરવા લાગ્યા હતા.

માલકાંગણીના તેલનાં ૧૦ ટીપાં પતાસાં પર નાખવાં, પછી તે પતાસું ખાઈને ઉપર દૂધ પીવું. ખોરાકમાં જૂના ચોખા તથા દૂધ વાપરવું. પાણી બીલકુલ ન વાપરવું અથવા બહુ જ અલ્પ વાપરવું. તેલનું પ્રમાણ બબ્બે ટીપાથી વધારતા જવું. પણ ઠા તોલા જેટલું થાય એટલે આગળ ન વધારવું. કુલ ૪૦ દિવસ એ પ્રયોગ કરવો.

રતિ રતિ વધારીને એક તોલા પર્યેત જ્યોતિષ્મતિ તેલ જે સૂર્યપર્વમાં પાણીની સાથે પીવે છે, તે પ્રજ્ઞામૂર્તિ કવીજી થાય છે. (હાલની દેહ સ્થિતિ પ્રમાણો ઠા તોલાથી વધારે વાપરવાની જરૂર નથી.)

વિશ્વાધચૂર્ણ

સુંઠ, અજમો, હળદર, દારુ, હળદર, સિંધય, વજ, જેઠીમધ્ય, કુષ્ઠ, પીપર, અને જીરુ, એનું સમભાગ ચૂર્ણ કરીને ધીની સાથે પ્રાતાંકાલમાં ચાટવાથી સાક્ષાત્ સરસ્વતી મુખમાં નિવાસ કરે છે.

આ પ્રયોગ ભાદ્રપ્રકાશ અમૃતસાગર આદિ યેદકના પ્રસિદ્ધ ગ્રંથોમાં આપેલો છે.

ત્રિકટવાદિ ચૂર્ણ

સુંઠ, મરી, પીપર, ત્રિફલા, ધારાણ, અજમો, શાતાવરી, વજ, બ્રાહ્મી અને ભારીને બધાનું સમભાગ ચૂર્ણ કરવું. તેનું મધની સાથે સેવન કરવાથી બાલક પણ બોલવામાં ચતુર અને વીણાના જેવો સ્વરવાળો થાય છે. આ પ્રયોગ દરમિયાન તેલવાળું, તીખું, લુઝું, ખાંદું, તેમજ વાચું ખાંદું નહિ.

પૃદ્દારુકમૂલ ચૂર્ણ

પરધારાના મળને ખૂલ ઝીણું ખાંડીને ચાળી લેવું, પછી તેને શાતાવરીના રસની સાત વાર ખાવના આપવી. એમાંથી ૧ તોલા જેટલું ચૂર્ણ ધીની સાથે એક મહિનો ખાવાથી મનુષ્ય ઉત્તમ બુદ્ધિવાળો, સ્મૃતિમાન અને વલીપતીતથી રહિત થાય છે.

આ પ્રયોગ ચકદાર, વૃણભાધય, ભાવપ્રકાશ, ચોગ્ય રત્નાકર, આદિ ગ્રંથોમાં જણાવેલો છે.

ધાત્રી ચૂર્ણ

ાંબળાનું ચૂર્ણ ઉપક તોલા લઈને તેના સ્વરસમાં જ લીજાવવું. પછી ૧૨૮ તોલા મધ્ય અને ૧૨૮ તોલા ધી, ઊર તોલા પીપર અને કરું તોલા સાકર, એ બધું એકઘાડમાં બરીને તેને ધાન્યના ઢગલામાં એક વર્ષપર્યેત રાખી મૂકવું. એ રીતે તેથાર થયેલી ઓખધિનું ચોગ્ય પ્રમાણામાં સેવન કરવાથી મનુષ્ય પલિત રોગથી રહિત, સુંદર

ઇપ વર્ણવાળો અને પ્રભાવશાળી થાય છે; તથા વ્યાધિ રહિત બનીને, મેઘા, સ્મૃતિ, બલ, સ્યન્યાતુર્ય, દઢતા અને સત્યસંપત્તિ પ્રાપ્ત કરે છે.

ચક્ષટ, પૃણમાધવ, ભૈષજયરત્નાવલીમાં આ પ્રયોગ આપેલો છે.

શતાવરી ચૂર્ણ

શતાવરી, ગોરખમુંડી, ગળો, હરિતકર્ણ, (આ ખાખરાનો જ એક લેણ છે.) ખાખરો અને મુસલી એ બધાને સમભાગે મેળવીને ચૂર્ણ બનાવવું. તેને ધી સાથે ખાવાથી બુદ્ધિ તથા રમરણાશક્તિ ખૂબ સુધરે છે.

કલ્યાણકાવલેહ

હળદર, વજ, કુષ્ઠ, પીપર, સુંઠ, અજમોદ, જેઠીમધ અને સિંધવ સમભાગે લઈને તેનું ચૂર્ણ બનાવવું. તે ધીની સાથે ચાટવાથી એકલીશ દિવસમાં માણસ શાસ્ત્રને સમજુને ધારણ કરી શકે તેવો બુદ્ધિમાન થાય છે.

ચંદ્રપ્રભાવઠી

ચંદ્રપ્રભા નં. ૧ નું સેવન લાંબો વખત કરવાથી તે બુદ્ધિ અને સ્મૃતિને પદારે છે.

અશ્વગંધાદિ અવલેહ

અશ્વગંધા, અજમોદ, કાળીપાટ, સુંઠ, મરી, લીડીપીપર, વરીયાળી, શતાવરી અને સિંધવ સમાન ભાગે લેવા. તે બધાના વજનથી અરધી વજ લઈને ચૂર્ણ બનાવવું. એમાંથી હંમેશા ૦૧ તોલા જેટલું ખાવું. તે પચી જાય ત્યારે દૂધનું ભોજન કરવું. એનાં સેવનથી સ્મૃતિ એક હણર ગ્રંથ ધારણા કરવા જેટલી તીવ્ર બને છે.

ચયવન-પ્રાશાવલેહ

અષ્ટયર્ગ્યુકૃત ચયવનપ્રાશાવલેહ રોજ સવારે ૧ તોલા જેટલો લઈ, ઉપર દૂધ પીવાથી મગજ પુષ્ટ થઈ સ્મૃતિમાં સુધારો થાય છે. આ પ્રાયો ઓછામાં ઓછો ત્રણ માસ પર્યત કરવો જોઈએ. તેને બનાવવાની રીત તોઈપણ પ્રસિદ્ધ આયુષીકિંગ ગ્રંથમાંથી મળી શકશે.

રસો

બૃહદ સુપર્ણામાલિની, વસંતકુસુમાકર રસ, તથા પૂર્ણ ચંદ્રોદય, એ ત્રણ પેકી કોઈનું પણ વિધિપૂર્વક સેવન કરવાથી બુદ્ધિ સતેજ થાય છે અને સ્મૃતિ સુધરે છે.

બુદ્ધિવર્દ્ધક ચાટણ

૧૦૦ સુકા ગુંડા, ૧૦૦ ઉનાબ, તથા ૩ તોલા ગુલેબનિશા લઈને એક વાસણમાં ૧૨ કલાક સુધી પલાળી રાખવા. પછી તેમાંથી પાછું નીચોવી લઈ તેનો કાઢો કરવો, જે ૦૧ રતલના આશરે રહેવો જોઈએ. એ કાઢામાં ૧૧ રતલ હરડેના મુરબ્બાની ચાસણી, ૧ રતલ ગધ અને સાકર નાખી, એકતારી ચાસણી કરવી. વધારે કડકન થાય તેનું દ્યાન રાખવું. તેમાં નીચેની વસ્તુઓનું બગેલું ચૂર્ણ વાખીને ખૂબ હસાવવું તથા ખૂબ ગરમ થથા બાદ નીચે ઉતારવું. ચૂલા ઉપર પાતળું દેખાશો, પણ ઠર્યા પછી તે બરાબર ચીકણું થઈ જશે.

જે ચૂર્ણને ઉમેદવાનું છે, તેની વિગત :-

સંગારી હરડે	-	તોલા ૨
કાબુલી હરડે	-	તોલા ૨
બાળ હરડે	-	તોલા ૨
ધાણાં	-	તોલા ૨
વંશલોચન	-	તોલા ૨
ગુલેબનિશા	-	તોલા ૨
નસોત	-	તોલા ૨
શુંદ સારો	-	તોલા ૦૧
ચંદનનો ભૂકો	-	તોલા ૦૧
બ્રાહ્મી	-	તોલા ૨
શંખાવલી	-	તોલા ૦૧
અલચી	-	તોલા ૦૧

આ ચૂર્ણને ૧૫ તોલા મીઠા બદામનું તેલ કાઢીને તેનો કરમો હોવો.

સવારમાં ૦૧ તોલાથી ૧ તોલા પર્યત ચાટવાથી મગજના તમામ રોગ મટાડે છે તથા બુદ્ધિ અને સ્મૃતિને તેજ કરે છે.

આ પ્રયોગ ઘણા પર અજમાવેલો છે.

બુદ્ધિ-વર્દ્ધક સરસ્વતી-વિઘાન

૧. ગાયનું ધી - ૧ શોર, (સહિજન) ની જડ ૧ તોલો, ૧૫ ગ્રામ મીઠી વચ્ચ, ૧૫ ગ્રામ સિંધાલૂણા, ઘવડી (ઘવદી) ના ફૂલ લોઘ-બધું પીસીને ૪ શોર લકરીના દૂધમાં ધી નાંખી ધીમા તપે ઉકાળવું. જ્યારે દૂધ અને દવા બળી જાય, ત્યારે ધી ગળી લેવું. એક તોલા ધીનું સેવન, સરસ્વતી-મંત્ર ક્રારા કરે તો બુદ્ધિ, સ્મૃતિ, મેઘા, કાનિ ખૂબ વધે.

સરસ્વતી મંત્ર : ૩૦ હાં એં હીં ૩૦ સરસ્વત્યે નમઃ (૧૨ હજાર જાપથી પુરશ્રણણ)

૨. હળદર, દણેલુ મીહું, પીપરામૂળ, સુંઠ, છુંદ, આજમો, (મૂલેઠી), (સહુઆ, સિંધાલૂણા ર ૮-૧૮ ગ્રામ લઈને ચૂર્ણ કરવું. ૪ ગ્રામ ધી સાથે ખાવાથી બુદ્ધિ વધે.

૩. સારસ્વત ચૂર્ણ- (ગુરુચિ), (અપામાર્ગ), (ચિચિરી), વાવડીંગ, શંખપુણી (કોડિહાર), મીઠી વચ્ચ, હરડે, દણેલુ, મીહું, શતાવરી-બધું સપ્રમાણ લઈચૂર્ણ કરવું. ધી સાથે ખાવાથી બુદ્ધિ વધે.

૪. સોની સળીથી અથવા કુશા ની જડથી ગંગાજળ ક્રારા, આઠમ અથવા ચોદશને દિવસે જીબપર એં બીજ લખવો.

૫. હંસાડા માં સરસ્વતીનું દ્યાન કરી માનસ પૂજા પૂર્વક જીયેનો મંત્ર ૨૧ વાર જપવો. - ૩૦ એં કલી સો: હીં શ્રી ધી વદ વદ વાગ્યદિની સો: કલી એં શ્રી સરસ્વત્યે નમઃ ।

જાપ-હળ માના હાથમાં અર્પિત કરો. ત્યારે જીયેના સ્તોત્રનો એકવાર નિત્ય-પાઠ કરવો. બત્રે પખવાડિયાઓની તેરસના દિવસે ૨૧ વાર સ્તોત્રનો પાઠ કરવો. સરસ્વતી કંઠમાં પાસ કરે છે.

સંપૂર્ણ.

..... परिशिष्ठ विभाग .....

श्रीबप्पभट्टसूरिकृत श्री सरस्वतीकल्प - रतोत्रम् ।

शार्दूलः स्नातस्या प्रतिमः.....

अन्तः कुण्डलिनि प्रसुमधुजगाकारस्फुरद्विग्रहां,
शक्तिं कुण्डलिनीं विधाय मनसा हुंकारदण्डाहताम् ।

षट्चक्राणि विभिद्य शुद्धमनसां प्रदोतनद्योतनीं,
लीनां ब्रह्मपदे शिवेन सहितामेकवलीनां स्तुमः ॥१॥

कन्दात् कुण्डलिनि ! त्वदीयवपुषा निर्गत्य तनुत्विषा,
किञ्चिच्चुम्बितमस्युञ्जं शतदलं त्वद्ब्रह्मस्थान्वादथः ।
यश्चन्द्रद्युति ! चिन्तयत्यविरतं भूयोऽत्र भूमण्डले,
तन्मन्ये कविचक्रवर्तिपदवीच्छ्रुच्छलाद् वलाति ॥२॥

यस्त्वद्वक्त्रमृगाङ्कमण्डलमिलत्कान्तिप्रतानोच्छल-
च्छ्रुच्छन्द्रकचक्रचित्रितककुपकन्याकुलं ध्यायति ।
वाणी ! वाणि विचित्रभृत्यपद-प्रागलभ्यशृङ्खारिणी,
नृत्यत्युन्मदनर्तकीव सरसं तद्वक्त्ररङ्गाङ्गणे ॥३॥

देवि ! त्वद्धृतचन्द्रकान्तकरकश्चोतत्सुधानिङ्गीर-
स्नानानन्दतरङ्गितं पिबति यः पीयूषधारारसम् ।
तारालंकृतचन्द्रशक्तिकुहरेणाकण्ठमुत्कर्णितो,
वक्त्रेणोद्विरतीव तं पुनरसी वाणीविलासच्छलात् ॥४॥

क्षुभ्यक्षीरसमुद्रनिर्गतमहाशेषाहिलोलतफणा-
पत्रोविद्रिसितारविन्दकुहरैश्चन्द्रस्फुरत्कर्णिकैः ॥५॥

देवि ! त्वां च निं च पश्यति वपुर्यः कान्तिभिन्नान्तरं,
ब्राह्मि ! ब्रह्मपदस्य वल्गति वचः प्रागलभ्यदुधाम्बुधेः ॥६॥

नाभीपाण्डुरपुण्डरीककूहराद् हृतपुण्डरीके गलत् -
पीयूषद्रववर्षिणि ! प्रविशतीं त्वां मातृकामालिनीम् ।

दृष्टवा भारति ! भारती प्रभवति प्रायेण पुंसो यथा,
निरांन्थोऽपि शतान्यपि ग्रथयति ग्रन्थायुतानां नरः ॥७॥
त्वां मुक्तामयसर्वभृषणधरां शुक्लाम्बराङ्गुल्म्बरां,
गौरीं गौरिसुधांतरङ्गधवलामालोक्य हृतपृष्ठकजे ।
वीणापुण्ठकमौक्तिकाक्षवलयश्वेताङ्गवल्गात्करां,
न म्यात् कः शुचिवृत्त-चक्ररचनाचातुर्यचिन्तामणिः ॥८॥
पश्येन् स्वां तनुमिन्द्रमण्डलगतां त्वां चाभितो मणिंडतां,
यो ब्रह्माण्डकरण्डपिण्डितसुधार्डण्डीरपिण्डैरिव ।

स्वच्छन्दोद्रतगद्यपद्यलहरी लीलाविलासामृतैः,
सानन्दास्तमुपाचरन्ति कवयश्चान्त्रं चकोरा इव ॥७॥
तद्वेदान्तशिरस्तदोङ्कृतिमुखं तत् तत्कलालोचनं,
तत्तद्वेदभुजं तदात्महृदयं तदगद्यपद्यांङ्गहि च ।
यस्त्वद्वर्ष्व विभावयत्यविरतं वाग्देवि ! तद् वाइमयं,
शब्दब्रह्मणि निष्ठिः स परमब्रह्मकतामशनुते ॥८॥
वाग्वीजं स्मर्वीजवेष्ठितमतो ज्योतिः कला भृदब्रह्म-
रघुद्वादश-षोडशद्विगुणितंद्वयष्टाब्जपत्रान्वितम् ।
तद्वीजाक्षरकादिवर्णरचित्तान्यग्रे दलस्यान्तरे,
हंसः कूटयुतं भवेदवितर्थं यन्वं तु सारस्वतम् ॥९॥
ॐ ह्रीं श्रीं स(ह)ह्रीं सबीजकलितां वाग्वादिनीदेवतां,
गीर्वाणासूरपूजितामनुदिनं काश्मीरदेशेभवाम् ।
अश्रान्ते निजभक्तिशक्तिवशतो यो ध्यायति प्रस्फुटं,
बुद्धिज्ञानविचारमार सहितः स्याद् देव्यसौ साम्प्रतम् ॥१०॥
स्मृत्वा मन्वं सहस्रच्छदकमलमनुध्याय नाभीहृदोत्थं,
श्रेतस्मिधोर्ध्वनालं हृदि च विकचतां बाष्प निर्यातमास्यात् ।
तन्मध्ये चोर्धर्वरूपामभयदवरदां पुस्तकाम्भोजपाणिं,
वाग्देवीं त्वंसुखाच्च स्वमुखमनुगतां चिन्तयेदक्षरालीम् ॥११॥ खण्ठरा.
किमिह बहुविकल्पैर्जल्पितैर्यस्य कण्ठे,
भवति विमलवृत्तस्थूलमुक्तावलीयम् ।
भवति भवति ! नाथे ! भव्यभाषाविशेषै,
र्मधुरमधुसमृद्धस्तस्य वाचां विशेषः ॥१२॥ मालिनी.

सम्पूर्णम्

श्री बप्पभट्टसूरिकृत सरस्वती मन्त्रकल्प
अथ मन्त्रक्रमो लिखयते - ॐ सरस्वत्यं नमः । अर्चनमन्तः

ॐ भूरिसी भूतधात्री भूमिशुद्धिं कुरु कुरु स्वाहा । भूमिशुद्धिमन्तः ।
ॐ विमले ! विमलजले ! सर्वतीर्थजले ! पां वां इर्वीं इर्वीं अशुचिः
शुचीर्भवामि स्वाहा ! आत्मशुद्धिमन्तः ।
ॐ वद वद वाग्वादिनी ह्रीं शिरसे नमः ।
ॐ महापद्यशसे ह्रीं योगपीठाथ नमः ।
ॐ वद वद वाग्वादिनी ह्रीं शिरखायै वषट् ।
ॐ वद वद वाग्वादिनी नेत्रद्रव्याय वषट् ।

ॐ वद वद वाग्वादिनी कवचाय हुं ।

ॐ वद वद वाग्वादिनी । अस्त्राय फट् । इति सकलीकरणम् ।

ॐ अमृते ! अमृतोद्भवे ! अमृतं स्वावय एं क्लीं ब्लूं द्रां द्रीं द्रावय द्रावय स्वाहा ।

यो जपेजातिकापुष्टैर्भानुसंख्यसहस्रकम् ।

दशांशहोमसंयुक्तं च स्याद् वागीश्वरीसमः ॥१॥

महिषारब्धगुगुलेन प्रविनिर्मितचनकमात्रसहस्रिकाः ।

होमस्थिमधुरयुक्तः तुष्टा देवी वरं दत्ते ॥२॥ इति शुद्धं श्रीसारस्वतम् ।

अथैतत्पीठक्रमो लिख्यते -

पद्मोपरि पद्मासनस्था भगवतीमूर्तिः करचतुष्टयधृतवरपद्मा
शिरसि षट्कोणाकारमुकुटभ्राजति नाभी चतुर्दलपद्मधारिणी लेख्या ।
ततो नाभिपदो कर्णिकायां ॐ कारं लिखेत्, पूर्वीदिचतुर्दलेषु न १
मः २ सि ३ द्वं ४ इत्यक्षराणि लेख्यानि । अधस्तनदक्षिणकरे
षोडशदलं पद्मं कृत्वा तत्र कर्णिकायां ऐकारं दत्त्वा पूर्वादिषोडशदलेषु
क्रमेण षोडश स्वरान् लिखेत्, अधस्तनवामकरे पञ्चविंशतिदलं पद्मं
कृत्वा तत्कर्णिकायां श्रीकारं विलिख्य पूर्वादिपञ्चविंशतिदलेषु
(क्रमेण) क्रमात् कादयो वर्गवर्णाः पञ्चविंशतिलेख्याः ।
अथवोपरितम्-दक्षिणकरे अष्टदलं पद्मं कृत्वा तत्र कर्णिकायां सर्वे
इति बीजं लिखित्वा पूर्वादिलेषु य - र - ल - व - श - ष - स -
ह - इत्यष्टी वर्णा लेख्याः । उपरितनवामकरे उप्यष्टदलं पद्मं कृत्वा
तत्कर्णिकायां क्लीं इति बीजं दत्त्वा पूर्वादिष्टदलेषु व १ द २ व ३ द ४
वा ५ वा ६ दि ७ नि ८ पूर्वादिकोणषट्के स १ र २ स्व ३ त्वे ४ न ५
मः ६ एवमक्षरषट्कं लेख्यम् । सर्वं शुक्लध्यानेन षट्चक्रस्थापनं
विधाय ध्येयम् ।

मूलमन्त्रशायम् - ॐ एं श्रीं सर्वे क्लीं वद वद वाग्वादिनी
हीं सरस्वत्यै नमः । इति पाठशुद्धया मन्त्रं स्मरेत्, करजापो लक्षणं
जातिपुष्टैः सहस्राः १२ जापः । गुगुलगुटी १२०० विमधुरमिश्राः
कृत्वा होमः कार्यः, आश्विने चैत्रे वा नवरात्रेषु कार्यं
दीपोत्सवाऽमावास्यां वा ततः सिद्धिः ॥

आमायान्तरेण यन्त्रं लिख्यते, यथा-

वृतं मण्डलं कृत्वा परितः पूर्वादीं चत्वारि दलानि, तत्र
पूर्वदले ॐ हीं देवतायै नमः १, दक्षिणदले ॐ हीं सरस्वत्यै नमः २,
पश्चिमदले ॐ हीं भारत्यै नमः ३, उत्तरदले ॐ हीं कुम्भदेवतायै
नमः ४,

तद्विहिष्टदले, तत्र पूर्वादितः ॐ मोहे यः १, ॐ नन्दे यः
२, ॐ भ्रद्रे यः ३, ॐ जये यः ४, ॐ विजये यः ५, ॐ अपराजिते
यः ६, ॐ जम्मे यः ७, ॐ स्तम्भे यः ८, इति लेख्यम् । तद्विहिष्टः
षोडशदलानि, तत्र-ॐ रोहिण्यै नमः १, ॐ प्रज्ञन्त्यै नमः २,
इत्यादिषोडश देवीनामानि लेख्यानि, तद्विहिष्टः पुनरष्टदलानि, पूर्वदले
ॐ हीं इन्द्राय नमः १ क्रमेण ॐ हीं अग्ने य नमः २, ॐ हीं यमाय
नमः ३, ॐ हीं नैऋतये नमः ४, ॐ हीं वरुणाय नमः ५, ॐ हीं
वायवे नमः ६, ॐ हीं कुबेराय नमः ७, ॐ हीं ईशानाय नमः ८ इति
लिखेत् । ततो मायया त्रिरभिवेष्य क्रोऽ कारेण निरुद्ध्य परितः

पृथ्वीमण्डलं कोणेषु प्रत्येकं चतुर्वर्जाङ्गिकतं कृत्वा मध्यकोणेषु लं
प्रत्येकं लिखेत् । इति यन्त्रविधिः ।

यन्त्रमध्ये मन्त्रो भगवतीमूर्तिर्वां लेख्या ।

मन्त्रशायम् - ॐ एं हीं श्रीं वद वद वाग्वादिनी ! भगवति!
सरस्वति ! हीं नमः । एतमन्त्रस्य पूर्वसेवा करजप्तः लक्षणं जातीपुष्ट
जातिश्र १२००० ततो दशांश होमो धृतगुगुलमधुखण्डं जप्तिप-
तपुष्टमध्यात् १२००० पुष्टाणि गृहीत्वा गुटिका संचूर्णयते । मन्त्रदानं
दीपोत्सव एव गर्भे मन्त्रो मूर्तिर्वां भगवत्या लिख्यते यन्त्रस्योभयथापि
कार्यम् । जापे नमः । होमे स्वाहा । इति श्रीबप्पभट्टसूरसामायः ।

अथपुनः श्री बप्पभट्टसूरिविद्याक्रमे महापीठोद्भासे लिख्यते
- एं क्लीं हसीं : पूर्ववक्त्रायने नमः, १ एं क्लीं हसीं : दक्षिणवक्त्राय
नमः २, एं क्लीं हसीं : पश्चिमवक्त्राय नमः ३, एं क्लीं हसीं : उत्तरवक्त्राय
नमः ४, एं क्लीं हसीं : ऊर्ध्ववक्त्राय नमः ५ - वक्त्रपञ्चकम् ।

एं हेदि कमलायै हृदयाय नमः १, एं शिर कुलायै नमः, एं
शिरसे स्वाहा २, एं शिखकुलायै शिखायै वौषट् ३, एं कवचकुलायै
कवचाय नमः ४, एं नेत्रायै नेत्रवत्राय वौषट् ५, एं अस्त्रकुलायै अस्त्राय
फट् ६, अ एं अङ्गसकलीकरणम् । इति करन्यासः, अङ्गन्यासः, पात्रपूजा,
आत्मपूजा, मण्डलपूजा, ततः आह्वानं स्थापनम् ।

सत्रिधानं सत्रिरोधमुद्रा - दर्शनयोनिमुद्रा - गोस्तनमुद्रा -
महामुद्रा इति मुद्राब्रयं दर्शयेत्, ततो जापः कार्यः । यथाशक्तया
करजापेन लक्षजापः । पुष्टजापे चतुर्विंशति सहस्राणि दशांशेन होमः ।
पूजापुष्टाणि कुट्टित्वा गुगुलेन गुटिका धृतेन घोलयित्वा होमयेत्,
त्रिकोणकुण्डे हस्तमात्रविस्तारे खाते च ततः सिद्धयति ।

एं क्लीं हसीं वद वद वाग्वादिनी । हीं नमः । मूलमन्त्रः ॥

वाम्बवं प्रथमं बीजं द्वितीयं कुसुमायुधम् ।

रष्ट्रादशषोडशद्विगुणितं द्रव्यष्टाङ्गपत्रान्वितम् ।

तद्विहिष्टाजाक्षरकादिवर्णरचितान्यगे दलस्थान्ते

हंसः कूटयुतं भवेदवितथं यन्त्रं तु सारस्वतम् ॥११॥

समृत्वा मन्त्रं सहस्रच्छदकमलमनुधाय नाभीहृदोत्थं

चेतः स्मिष्ठोधनालं हेदि च विकचतां प्राप्य निर्धातमास्यात् ।

तन्मध्ये चोर्ध्वरूपामभयदवरदां पुस्तिकाम्भोजपाणिं

वाग्देवीं त्वन्मुखाच्च स्वमुखमनुगतां चिन्तयेदक्षरालीप् ॥१२॥

ततो मध्ये साध्यनामत ततोऽष्टदलेषु आष्टी पिठाक्षराणि कम्लर्व्यू

चम्लर्व्यू दम्लर्व्यू तम्लर्व्यू पल्लर्व्यू यम्लर्व्यू शम्लर्व्यू हम्लर्व्यू इति

ततो द्वादशदलाक्षराणि यथा कं कः, चं चः, टं टः, तं तः, पं पः, यं
यः, रं रः, लं लः, वं वः, शं शः, षं षः, सं सः, इति ।

हस्तास्तु भैरवा: प्रोक्ता दीर्घस्वरेण मातरः ।

असिताङ्गो रुस्त्रशङ्गः क्रोध अष्टी हि भैरवा: ॥

ब्रह्माणी माहेश्वरी कौमारी वाराही वैष्णवी चामुण्डा
चण्डिका महालक्ष्मीः इत्यष्टी मातरः । एवं षोडशदलेषु बीजाक्षराणि

यथा-अहसौं आहसौं इहसौं ईहसौं उहसौं ऊहसौं क्रहसौं कृहसौं
लहसौं लृहसौं एहसौं ऐहसौं ओहसौं औहसौं अंहसौं अःहसौं ।
ततोऽपि द्विकाधिकविंशद्वलानि - कहसौं खहसौं गहसौं घहसौं
ङ्हसौं चहसौं छहसौं जहसौं झहसौं झहसौं ठहसौं ठहसौं डहसौं
ढहसौं पहसौं तहसौं थहसौं धहसौं महसौं पहसौं फहसौं
बहसौं भहसौं महसौं यहसौं रहसौं लहसौं वहसौं शहसौं षहसौं
महसौं ३२

प्रत्यन्तरे तु अस्मिन् द्वार्तिंशद्वलकोष्ठेषु ककारादिवर्णानामग्रे
वीजाक्षरलेखने पाठान्तरं दृश्यते तदपि लिखयते । यथा -
कद्रयौः खद्रयौः यद्रयौः घद्रयौः डद्रयौः चद्रयौः छद्रयौः
जद्रयौः झद्रयौः जद्रयौः टद्रयौः ठद्रयौः डद्रयौः ढद्रयौः णद्रयौः
नद्रयौः थद्रयौः दद्रयौः धद्रयौः नद्रयौः पद्रयौः फद्रयौः बद्रयौः
भद्रयौः मद्रयौः यद्रयौः रद्रयौः लद्रयौः वद्रयौः शद्रयौः षद्रयौः
सद्रयौः ३२ इति प्रत्यन्तरपाठान्तरेक्रमः । ततश्चतुःषिदलानि
आलाई ईवाई ऊषाई क्रषाई लृसाई एहाई औलाई अंक्षाई १
आवाई इगाई ऊषाई क्रसाई लृहाई ऐलाई औक्षाई अंलाई २
आवाई ईंषाई ऊसाई क्रहाई लृलाई ऐसाई औलाई अंवाई ३
आषाई ईंगाई ऊसाई क्रक्षाई लृक्षाई ऐलाई औवाई अंशाई ४
आनगाई ईंहाई ऊलाई क्रुक्षाई लृलाई ऐवाई औशाई अंसाई ५
आलाई ईंक्षाई ऊलाई क्रुलाई लृवाई ऐशाई औषाई अंसाई ६
आलाई ईंक्षाई ऊलाई क्रुवाई लृशाई ऐषाई औसाई अंहाई ७
आक्षाई ईंलाई ऊवाई क्रुषाई लृषाई ऐमाई औहाई अंळाई ८

एवं पष्ठि: खीलनानि दलेषु ततोऽपि दलानि । दलेषु ऐं ३ दुर्गे ।
दुर्गदण्डने नमः । ऐं ३ चासुण्डे । चण्डरुपधारिण्यै नमः ।

ऐं ३ जम्मे नमः । ऐं ३ मोहे नमः । ऐं ३ स्तम्भने नमः । ऐं ३
आशापुरायै नमः । ऐं ३ विद्युज्जिह्वे । नमः । ऐं ३ कुण्डलिनी नमः ।

(ऐं) हीं कारवेष्टिं क्रोक्कारनिरुद्धं ऐं ३ भूरिसी भूतधात्री भूमिशुद्धिं
कुरु कुरु स्वाहा । भूमिशुद्धिमन्त्रः ।

ऐं विमले । विमलजलाय सर्वोदकैः स्नानं कुरु कुरु स्वाहा ।
स्नानमन्त्रः ।

मंतपयारो एसो हयारुच्चि ति सोयमगम्भि ।
सो च्चिय सयारपुब्वो विज्ञानेओ कुले होइ ॥
..... जीवं दक्षिणवाचयोगसम्बन्धितम् ।
सिद्धसारस्वतं बीजं सद्यो वै वचःकारः ॥

शुचिप्रदेशे पटे पटे वा श्रीखण्डेन कपूरेण वा देव्या मूर्ति
कमलासनस्थां देवीचरणसमीपे योजितकरां स्वमूर्तिं च आलिख्य
देवीप्रतिमांचाग्रतेविन्यस्य देवीपूजापूर्वकं यथाशक्तिश्रीखण्डजाति
कुसुमसुगन्धधूपफलनेवेद्यजल प्रदीपाक्षतादिभिः साधकः पूजयेत् ।
स च स्नानकं च स्नानं चा कृत्वा शुचिवेषः समुपविशेत् । ततश्च 'उं
विमलाय विमलविताय पां वां क्षां हीं स्वाहा' अनेन मन्त्रेण वार ३
शिरः प्रदेशात् चरणौ यावत् हस्ताभ्यौ मन्त्रस्नानं कुर्यात्

चन्द्रकिरणौरुग्धकपूरैर्वा आत्मानमधिष्ठित्यमानं चिन्तयेत् ।

'उं भूरिसि ! भूतधात्री भूमिशुद्धिं कुरु कुरु हुं फट स्वाहा'
अनेन मन्त्रेण वार भूमिशुद्धिं कुर्यात् । ततः - "उं ४ एहि एहि वार"
अनेन मन्त्रेण आह्वानं कुर्यात् । द्रव्यतो भावतश्च देव्याह्वाननं स्थापना
च कार्या । ततः श्विपदासने, प नाभिप्रदेशे, ३५ हृदये, स्वा
नासिकायाम्, हा शिरःप्रदेशे एभिमन्त्रपदेशोहक्षेषण ततश्च हा ५
ललाटे, स्वा ८ नासिकायाम्, ३५ ८ हृदये, प १३ नाभौ, शि ५
पदासने एधिरेव मन्त्राक्षरैरात्मरक्षां कुर्यात्, चतुर्दिशं नखच्छोटिकां
च शिखाबन्धं विदध्यात् । ततो गुरुष्पदिष्टध्यानपूर्वकं मूलमन्त्रं जपेत् ।
मूलमन्त्रस्य सहस्र १२ करजापे ततः पुष्पजापे सहस्र १० दण्डोशेन
द्वादशशते: एक दिवसमध्ये होमः कार्यः कथित जापश्च अग्निनामां
मध्ये कार्यः उत्तरक्रियां करजापे सहस्र १२ । पुष्पजापसम्नानिपुष्पाणि
छायाशुष्काणिं सञ्चूर्ष्य गुग्मुलेन सह चणकप्रमाणाणा गुटिकाः कृलाई
दुर्घट्यतखण्डमध्यादाकृष्य ध्यानपूर्वं च होमयेत् खदिराङ्गारः
पलाशसमिद्धिश्च वैश्वानरः प्रथमं ज्वलनु कार्यः । पूजानन्तरम् - ३५
यः विसर्जनमन्त्रः लक्षजापे दिननियमो नास्ति, तत्रापि पूर्वविधिना
दशोशेन होमः कार्यः, करजापे लक्ष १, पुष्पजापे लक्ष १, होमसहस्रा
१० उत्तर क्रिया कर जाप लक्ष १ रिद्धिं यावत् साधकः साधयेत् ।
द्रव्यचर्य-भूमिशयनं वृक्षशयनं वा । एकवारभोजनं आम्ललवणवर्ज
च कुर्यात् । स्वप्नेऽपि वीर्यच्युतौ मूलतो गच्छति, अतोऽनवरत
एलचीप्रभृतिवीर्यापहारकं भक्षयेत् ।

होमकुण्डं अङ्गलं १६, विस्तारे अङ्गल १२

अ ३५ स्वाहा कुण्डस्य स्थापना ।

आ ३५ स्वाहा मूर्तिकासंस्कारः ।

इ ३५ स्वाहा जलसंस्कारः ।

ई ३५ स्वाहा गोमयसंस्कारः ।

उ ३५ स्वाहा उभयसंयोगसंस्कारः ।

ऊ ३५ लिप्पनसंस्कारः ।

ऋ ३५ स्वाहा दहनसंस्कारः ।

ऋ ३५ शोषणसंस्कारः ।

लृ ३५ स्वाहा अमृतलावणसंस्कारः ।

लृ ३५ स्वाहापन्त्र पूतसंस्कारः ।

ए ३५ इन्द्रासनाय नमः ।

ऐं ३५ स्वाहा अनलदेवतासनाय नमः ।

ओ ३५ यमाय स्वाहा ।

औ ३५ नैऋताय स्वाहा ।

अं ३५ वरुणाय स्वाहा ।

अं ३५ वायवे स्वाहा ।

अं अः ३५ धनदाय स्वाहा ।

अं अः ३५ ईशानाय स्वाहा ।

लं ३५ कुण्डदेवतायै स्वाहा ।

क्षं ३५ स्वाहा एवं कुण्डसंस्कारः ।

ॐ जातवेदा आगच्छ आगच्छ सर्वाणी कार्याणि साधय साधय
(साधय) स्वाहा । आह्नानम् ।

२ ॐ जलेन प्रोक्षणम् । २ ॐ अश्रोक्षणम् । २ ॐ त्रिमार्जनम् । २ ॐ सर्वभस्मीकरणम् ।

२ ॐ क्रव्यादजिह्वां परिहरामि । दक्षिणदिशि पुष्ट्यं भ्रामयित्वा
क्षेपणीयम् ।

अथवैश्वानरक्षा-

ॐ हृदयाय नमः, ॐ शिरसे स्वाहा, । वैश्वानरक्षा ।

जिह्वा - चतुर्मुख - त्रिनेत्र - पिङ्गलकेश - रक्तवर्ण -
तस्य नाभिकमले मन्त्रो न्यसमीयः । होतव्यं द्रव्यं तस्मै उपतिष्ठते ।

वैश्वानराहूतिः ३० जातवेदाः सप्तजिह्वा ! सकलदेवमुख !
स्वधा ! वार २१ आहूतिः करणीया । अल्पवर्यू बहुरूपजिह्वा । स्वाहा
होमात् पूर्णाहूतिः मूलमन्त्रेण देव्यै साङ्गायै सपरिकरौ
समस्तवाङ्मयसिद्धयर्थे द्रादशाशतानि जापपुष्पच्छार्णगुणलाटिका
पूर्णाहूतिः । स्वाहा अनेन क्रमेण वार ३ यावद् भण्यते तावदनवच्छिन्नं
आज्यधारया नागवल्लीपत्रमुखेन पूर्णाहूतिः कार्या । घृतकर्वः ताम्बूलं
नैवेद्यम्, यज्ञोपवीत- नवीन श्रेतवस्त्रखण्डं वा
दधितूर्वाक्षतादिभिराहूतिः करणीया ।

अथ विसर्जनम्-

मूलमन्त्रेण साङ्गायै सपरिवारायै देव्यै सरस्वत्यै नमः -
अनेन मन्त्रेण आत्महृदयाय स्वाहा । वैश्वानरनाभिकमलात् देवी
ध्यानेनात्मनि संस्करणीया पश्चाद् ३० अस्त्राय फट् इति मन्त्रं
वारचतुष्टयं भणित्वा वार ४ अग्निविसर्जनं कार्यम् ।

ॐ क्षमस्व क्षमस्व भस्मना तिलकं कार्यम् ।

ऐं हीं श्रीं कर्लीं हसीं वद वद वाग्वादिनी ! भगवति !
सरस्वति ! तुञ्च्यं नमः ।

इति सारस्वतं सप्तमम् ।

अत्र श्रीबप्पभट्टिसारस्वतकल्पोक्तमाद्यं बृहदयन्त्रम्, इदं च
द्वितीयमपि यन्त्रं आम्नायान्तरे दन्तुष्टयते । गुरुक्रमेण लब्धवा
पूजनीयम् । सर्वं तत्त्वमिदं पाठतस्तु

वाग्वीजं स्मरबीजवेष्टिमतो ज्योतिः कला तद्बहि-

श्राष्टद्वादशषोडशद्विगुणितं द्वयष्टाब्जपत्रान्वितम् ।

तद्बीजाक्षरकादिवर्णरचितान्यग्रे दलस्यान्तरे

हंसः कूठयुतं भवेदवित्तथं यन्त्रं तु सारस्वतम् ।

इति मूलकाव्यं यन्त्रोद्धारसूचकम् ।

तथा-

ॐ ऐं श्रीमनु सौं ततोऽपि च पुनः कर्लैं वदौ वाग्वादिनी
एतस्मादपि हीं ततोऽपि च सरस्वत्यै नमोऽदः पदम् ।
अश्रान्तं निजभक्तिशक्तिवशतो यो ध्यायति प्रसफुटं
बुद्धिज्ञानविचारसारसहितः स्यादेव्यसौ साम्प्रतम् ॥

इति मूलमन्त्रोद्धारकाव्यं च ।

तथापि गुरुक्रमवशतः पाठान्तराणि दृश्यन्ते तत्र गुरुक्रम
एव प्रमाणम् । भक्तानां हि सर्वैऽपि फलनीतिः ।

३० हीं असिआउसा नमः अर्हं वाच्यनि ! सत्यवाच्यनि !
वाग्वादिनी वद वद मम वक्त्रे व्यक्तवाच्या हीं सत्यं ब्रूहि ब्रूहि सत्यं
वद वद अस्त्रविलितप्रचारं सदेवमनुजासुरसदसि हीं अर्हं असिआउसा
नमः स्वाहा ।

लक्षजापात् सिद्धिर्बप्पभट्टिसारस्वतम् ।

इति श्रीबप्पभट्टिसारस्वतकल्पः ।

वाग्भवं प्रथमं बीजं १ द्वितीयं कुसुमायुधम् ।

तृतीयं जीवसंज्ञं च सिद्धसारस्वतं स्मृतम् ॥

जीवसंज्ञं स्मरेद गुह्ये वक्षसि (वक्षस्थले) कुसुमायुधम् ।

शिरसि वाग्भवं बीजं शुक्लवर्णं स्मरेत् त्रयम् ॥ त्रयं-
बीजन्म्रथमित्यर्थः ।

३० हीं सण्डले आगच्छ आगच्छ स्वाहा । आह्नानम् ।

३० हीं स्वस्थाने गच्छ गच्छ स्वाहा विसर्जनम् ।

३० अमृते ! अमृतोद्भवे ! अमृतमुखि ! अमृतं स्नावय
स्नावय ३० हीं स्वाहा इति सकलीकरणम् । इति शारदाकल्पः ।

३० नमो भगवओ अरिहओ भगवईए वाणीए वयमाणीए
मम सरीरं पविस पविस निस्सर निस्सर स्वाहा ।

लक्षं जापः ! वाक्सिद्धिः फलति ।

३० नमो हिरीए बंभीए भगवईए सिजउमे भगवई महाविजा
३० बंभी महाबंभी स्वाहा । लक्षं पूर्वसेवायां जपः, तत्र त्रिस्त्र्यं
सदा जपः ।

क्षिप ३० स्वाहेति पञ्चतत्त्वरक्षा पूर्वं कार्या । प्राढमुखं च
ध्यानम् । एष विधिः सर्वसारस्वतोपयोगी ज्ञेयः ।

नमो अरिहंताणं, नमो सिद्धाणं, नमो आयरियाणं, नमो
उवज्ञायाणं, नमो लोए सब्बसाहूणं । नमो भगवईए सुअदेवयाए
संघसुअमायाए बारसंगपवयण-जणणीए मरस्सईए सच्चवाइणि !
सुवण्णवण्णे ओअर ओअर देवी मम सरीरं पविस पुच्छतस्स मुहं
पविस सब्बजणमणहरी अरिहंतसिरी सिद्धसिरी आयरियसिरी
उवज्ञायसिरी सब्बसाहुसिरी दंसणसिरी नाणसिरी चारित्तसिरी
स्वाहा । सम्यग्दर्शनज्ञानचारित्राणि मोक्षमार्गः । अनेन मन्त्रेण

कन्चोलकरथं कंगुतेलं गजवेलशुस्त्रिकया वार १००८ अष्टोत्तरसहस्रं
अथवा अष्टोत्तरशतं अभिमन्त्र्य पिबेत् महाप्रजाबुद्धिः प्रैथते । अनेन
ग्राहीवचाऽभिमन्त्र्य भक्षणीया वाक्सिद्धिः । तथा पर्युषणापर्वणि
वथाशक्ति एतस्मरणं कार्यं महेश्वर्यं वचनसिद्धिश्च ।

ॐ नमो अणाइनिहणे तित्थयरपगासिरे गणहरेहिं
अणुमणिणए द्वादशाङ्गचतुर्दशपूर्वधारिणि श्रुतदेवते ! सरस्वति ।
अवतर अवतर सत्यवादिनि हु फट् स्वाहा । अनेन पुस्तिकादौ
वासमधेषः । लक्षजापे हुंफडग्रे च ॐ ह्रीं स्वाहा इत्युच्चारणे सारस्वतं
उपश्रुतो कणीभिमन्त्रणं ‘नमो धम्मस्स नमो संतिस्स नमो अजिअस्स
इलि मिलि स्वाहा’ चक्षुः कणाँ च स्वस्याधिवास्य परस्य वा एकान्ते
स्थितो यत् श्रुतोति तत्सत्यं भवति । उपश्रुतिमन्त्रः ॥

ॐ अहन्मुखकमलवासिनि । पापात्मक्षयंकरि । श्रुतज्ञान-
ज्ञाल सहस्रपञ्चलिते । सरस्वति । मतपापं हन हन दह दह क्षां क्षीं
द्वं द्वीं द्वः श्रीरथवले ! अमृतसम्भवे ! वं वं हूँ द्वर्वीं ह्रीं क्लीं हसीं वद
वद वाग्वादिन्ये ह्रीं स्वाहा ।

चन्द्रचन्दनगुटिका दीपोत्सवे उपरागे शुभेऽहि वा
अभिमन्त्र्य देया मेधाकरः । दक्षिणशयं स्वं स्वयं मुखे दत्त्वा ५/७
गुण्या क्षोभता ।

चन्द्रचन्दनगुटीं रचयित्वा भक्षयेदनुदिनं सुपठित्वा ।
शिष्यबुद्धिवैभवकृते विहितेयं हेमसूरिगुरुणा करुणातः ॥
ऐं क्लीं ह्रीं हसीं सरस्वत्यै नमः । जापः सहस्र ५० सारस्वतम् ।
ॐ क्लीं वद वद वाग्वादिनी ! ह्रीं नमः । अस्य लक्षजापे
काव्यसिद्धिः । ध्याने च भगवती श्रेतवस्त्रा ध्यातव्येति ।

समाप्तम् ।

श्रीमल्लिष्ठेणाचार्यविरचितः

श्री सरस्वतीमन्त्रकल्पः

मुनि हंस वि. शास्त्र सं. वडोदरा प्रत नं. १६५८
सुस्त ह. लि. ज्ञा. भ तथा भैरव पदावती कल्प

जगदीशं जिनं देवमभिवन्द्यापिशङ्करम् । वश्ये मरस्वतीकल्पं समासायाल्पमेधसाम् ॥११॥	
अभयज्ञानमुद्ग्राधमालापुस्तकधारिणी । विनेत्रा पातु मां वाणी जटाबालेन्द्रपिंडता ॥१२॥	
लघ्ववाणीप्रसादेन मल्लिष्ठेणेनसूरिणा । रक्ष्यते भारतीकल्पः स्वल्पजाप्यकलप्रदः ॥१३॥	
दृष्टो जिनेन्द्रियो मांनी देवताराधनोद्यमी । निर्मयो निर्मदो मन्त्री शास्त्रऽस्मिन् स प्रशस्यते ॥१४॥	
पुलिने निम्नगातीरे पर्वतारामसङ्कुले । रम्यकान्तप्रदेशे वा हम्ये कोलाहलोज्जिते ॥१५॥	

तत्र स्थित्वा कृतस्नानः प्रत्युषे देवतार्चनम् ।
कुर्यात् पर्यङ्गकयोरेन सर्वव्यापारवर्जितः ॥१६॥
तेजोवद्वद्वयस्याग्रे लिखेद् वाग्वादिनीपदम् ।
ततश्च पञ्च शून्यानि पञ्चसु स्थानकेष्वपि ॥१७॥

ॐ वद वद वाग्वादिनी ह्रीं हृदयाय नमः । ॐ वद वद
वाग्वादिनी ह्रीं शिरसे नमः । ॐ वद वद वाग्वादिनी हूँ शिखाये
नमः । ॐ वद वद वाग्वादिन ह्रीं कवचाय नमः । ॐ वद वद
वाग्वादिनी ह्रीं अस्त्राय नमः । इति सकलीकरणं विधातव्यम् ।
रैफैर्ज्वलद्विरात्मानं दग्धमग्निपुरस्थितम् ।
ध्यायेद्वृतमन्त्रेण कृतस्नानस्तत । सुधीः ॥१८॥

ॐ अमृते ! अमृतोद्भवे ! अमृतं स्नायव्य स्नायव्य
सं सं ह्रीं ह्रीं क्लीं क्लीं ब्लू ब्लू द्रां द्रीं द्रीं द्रूं द्रावय द्रावय स्वाहा ।
स्नानमंत्रः । विनयमहा

ॐ ह्रीं पदावशसे योगपीठाय नमः । पीठस्थापनमन्त्रः ।
पट्टकेऽष्टदलास्मोज श्रीखण्डेन सुगन्धिना ।
जातिकास्वर्णलेखिन्या दूर्वादर्शेण वा लिखेत् ॥१९॥

ॐ कारपूर्वाणि नमोऽन्तगानि शरीर-विन्यासकृताक्षराणि ।
प्रत्येकतोऽष्टौ च यथाक्रमेण देयानि तान्यष्टसु पत्रकेषु ॥२०॥
ब्रह्महोमनमः शब्दं मध्येकपिंकमालिखेत् ।
कं कः प्रभृतिभिर्वर्णैष्ट्येत् तविरन्तरम् ॥२१॥

कं कः, चं चः, टं टः, तं तः, पं पः, यं यः, रं रः, लं लः वं वः
शं शः, षं षः, सं सः, हं हः, लं लः, क्षं क्षः, खं खः, छं छः, ठं ठः,
थं थः षं फः गं गः, जं जः डं डः, दं दः, वं वः, घं घः, झं झः, ङं ङः,
धं धः, भं भः, ङं ङः, अं अः, णं णः, नं नः, मं मः, एतानि
केसराक्षराणि ।

बाह्ये त्रिर्मायया वेष्ट्य कृप्मकेनाम्बुजोपरि ।
प्रतिष्ठापनमन्त्रेण स्थापयेत् तां सरस्वतीम् ॥२२॥

ॐ अमले ! विमले ! सर्वज्ञे ! विभावरि ! वागीश्वर !
ज्वलदीधितिं ! स्वाहा प्रतिष्ठापनमन्त्रः ॥२३॥
अर्चयेत् परस्या भक्त्या गन्धपुष्पाक्षतादिभिः ।
विनयादिनमोऽन्तेन मन्त्रेण श्रीसरस्वतीम् ॥२४॥

ॐ सरस्वती नमः ।
विनयं मायाहरिवल्लभाक्षरं तत्पुरो वदद्वितयम् ।
वाग्वादिनी च होमं वागीशा मूलमन्त्रोऽयम् ॥२५॥
ॐ ह्रीं श्रीं वद वद वाग्वादिनी स्वाहा । मूलमन्त्रः ।
यो जपेज्ञातिकापुष्पभानुसख्यसहस्रकैः ।
दशांशहोमसंयुक्तं स स्वाद् वागीश्वरीसमः ॥२६॥
महिषाशगुग्मुलेन प्रतिनिर्मितणकमानसदुगुटिकाः ।
होमस्त्रिमधुरयुक्तैर्वरदाऽत्र सरस्वती भवति ॥२७॥

देहशिरोद्रग्नानासा सर्वमुखाननसुकण्ठहन्त्राभि । पादेषु मूलमन्त्रबीजद्रव्यवर्जितं ध्यायेत् ॥१७॥	१७॥	मोहापि च तथाग्रान्त ब्राह्मब्लौकारमास्थितम् । ॐ ब्लौ धात्रे वेष्टयान्तर्बाहो क्षितिमण्डलम् ॥३३॥
ध्रुताम्बरां चतुर्भुजां सरोजविष्ट्रस्थिताम् । सरस्वतीं वरप्रदामहर्निशं नमाम्यहम् ॥१८॥	१८॥	फलके भूर्यपत्रे वा लिखित्वा कुइकुमादिभिः । पूजयेद् यः सदा यन्त्रं सर्वं तस्य वशं जगत् ॥३४॥ वशयन्त्रम् ॥
साडल्ख्यभौतिकचार्याकमीभांसक दिग्म्बराः । संगतारतेऽपि देवि ! त्वा ध्यायन्ते ज्ञानहेतवे ॥१९॥	१९॥	मानं नामयुतं द्विरेफसहितं बाहो कलावेष्टिं तद्बाहोऽग्निमरुत्परं विलिखितं ताम्बूलपत्रोदरे । लेखित्वान्यमृताक्षकंटकभुवाक्कषीरराजीपलुतं ॥३५॥
भानुदये तिमिरमेति यथा विनाशं । देवें विनश्यति यथा गरडागमेन । तद्रुतं समस्तदुरितं चिरसञ्चितं मे ॥२०॥	२०॥	तप्तं दीपशिखाग्निना विदिवसे सम्भामपीहानयेत् रेफद्वयेन सहितं लिख मान्तयुग्मं षष्ठस्वरस्वरचतुर्दशविन्द्युक्तम् । बाहो विवहिपुरमालिख घैतदन्तः पाशग्रीष्मृत्तिं गजवश्यकरैश्च वेष्टयम् ॥३६॥
गमकल्वं कवित्वं च वाग्मित्वं वादिता तथा । भारति ! त्वद्व्यसादेन जायते भुवने नृणाम् ॥२१॥	२१॥	पुरं हिरण्यरेतसो विलिख्य तदवहिः पुनः । करोतु मन्त्रवेष्टनं ततोऽग्निवायुमण्डलम् ॥३७॥
सरस्वतीस्तवः ।		
जपकाले नमः शब्दं मन्त्रस्यान्ते नियोजयेत् । होमकाले पुनः स्वाहा मन्त्रस्यार्थं सदा क्रमः ॥२२॥	२२॥	उँ औं हीं क्रों म्लर्यू जम्भे ! मोहे ! ररर घे घे मर्वाङ्गे दह दह देवदत्ताया हृदयं भम वश्यमानय हीं यं वौषट् ॥
सवृन्तकं समादाय प्रसूनं ज्ञानमुद्द्रया । मन्त्रमुच्चार्यं सम्मन्त्री श्वासं मुच्छीत रेचनात् ॥२३॥	२३॥	तं ताम्बूलरसेन हेमगरलब्रह्मादिभिः संयुजा । प्रेतावासनकर्परः प्रविलिखेत् तत्प्रस्य पत्रेऽथवा ।
वाग्भवं कामराजं च सान्तं धान्तेन संयतम् । बिन्दोऽकारयुतं मन्त्रं त्रैपुरं तत्रिगद्यते ॥२४॥	२४॥	अङ्गरैः खदिरोद्धवैः प्रतिदिनं सन्ध्यासु सन्तापयेत् सप्तहात् वनितां मनोऽभिलषितां मन्त्री हठादानयेत् ॥३८॥
एं कल्पी द्व हसर्सी नमः । श्वेतः पुष्पर्भवेद् वाचा शोणितैर्वश्यमोहनम् । लक्षजापेन संसिद्धिं धाति मन्त्रं सहोमतः ॥२५॥	२५॥	संलिख्याष्टदलाब्जमध्यगगानं कामाधिपेनावृतं तत्पत्रेषु तदक्षरं प्रविलिखेद् पत्राग्रतोऽग्न्यक्षरम् ।
एं कल्पी हसर्सी । मन्त्रः । उच्चाणामादिमं बीजं ब्रह्मबीजसमन्वितम् । लानं रानेन संयुक्तं मायावाग्भवबीजकम् ॥२६॥	२६॥	ब्लौं पत्रान्तरपूरितं बलयितं मन्त्रेण वामादिना द्रां द्रीं ब्लूं स्मरबीजहोमसहिते नैतजगत्क्षेत्रेभणम् ॥३९॥
स्लां हीं ऐं सरस्वत्वं नमः । मन्त्रं जपति यो नित्यं जातिकाकुसुमैर्वरः ॥२७॥	२७॥	जाप्यः सहस्रदशकं सुभग्यायोन्यामलक्तकं धृत्वा । विद्या नवाक्षरीया तथापसव्येन हस्तेन ॥४०॥
गविसद्ग्रव्यसहस्राणि स स्याद् वाच्यस्पते: समः ॥२८॥	२८॥	उँ हीं आं हीं क्रीं हीं क्षीं हीं कल्पी ब्लूं द्रां द्रीं उँ कामिनी रस्त्रय होममन्त्रं यस्या लिखेच्चात्मकरेऽपसव्ये ॥४१॥
सप्तलक्षाणि यो विद्यां मायामेकाक्षरीं जपेत् । तस्य सिद्धद्यति वागीशा पुष्पैरन्द्रसमप्रभैः ॥२९॥	२९॥	सन्दशीयेत् सा स्मरबाणभिन्नाद्यभुतं भवत्यत्र किमस्ति चित्रम् ।
हीं झं हीं जलभूबीजैर्ममि यत् तत् स्वरैर्वृत्तम् । बाहो द्विष्टदलाभ्योजपत्रेषु सकलं नमः ॥३०॥	३०॥	विनयं चले चलचिते रत्ने मुञ्चयुग्मं होमम् ।
सान्तं सम्पुटमालिख्य इर्वीं हंसैर्वलयीकृतम् । अप्मः पुषुपोपेतं सद्भूर्जे चन्दनादिभिः ॥३१॥	३१॥	द्रावयत्यबलां बलाल्लक्षेणीकेन जाप्येन ॥४२॥
सिक्षकेन समावेष्य जलपूर्णघटे क्षिपेत् । दाहस्योपशमं कुर्याद् ग्रहपीडां निवारयेत् ॥३१॥ - शान्तिक्यन्त्रम् ।	३१॥	सिन्दूरसत्रिभ्यं पिण्डवलक्षरनिर्मितम् ।
नाम विमूर्त्तिमध्यस्थ कल्पीं क्रों दिक्षु विदिक्षु च ॥३२॥	३२॥	ध्यातं सविन्दुकं योन्या द्रावयत्यबलां बलात् ॥४३॥
वहिर्वहिपुटं कोठेष्वों जम्भे ! होममालिखेत् ॥३२॥	३२॥	सम्प्यष्टोतसिकामूलं जलशौचं स्वरेतसा । भर्तुर्ददाति या षण्डं साऽन्यां प्रतिकरोति तम् ॥४४॥
		मर्दयेत् पिष्पलाकामं सूतकेन कुरुणिटका । क्षीरण मधुना सार्धं लिडलोपोऽबलास्मरः ॥४५॥
		मधुकर्पूरसीभाग्यं पिष्पलीकामसंयुतम् । द्रावयत्यङ्गनादर्पं लिङ्गलेपनमात्रतः ॥४६॥
		एण्डतेलं फणिकृतियुक्तं सन्मातुलिङ्गस्य च बीजमिश्रम् । धूपं च दद्याद्रतिहर्ष्यमध्ये स्त्रीमोहनं ज्ञानविदो वदन्ति ॥४७॥

નાયનરમ્યા
અગમ્ય રહસ્યા
શ્રી શારદા દેવીઓ

ହଦ୍ୟାନଂଦକାରୀ
ମା ସରସ୍ଵତୀ ଦେଵୀଓ

ଆଜି ହାଥେ ବୀଏସ ସୋହେ ଛେ,
ବୀଜେ ପୁସ୍ତକ ପଡ଼ିବୋହେ ଛେ,
ଅମ୍ଲାକର ମାଳା ମୋହେ ଛେ,
ଆ ବଗାପତୀ....

कर्लीं कारुद्दं लिख कूटपिण्ड नामान्वितं द्वादशपत्रपद्मम् ।
ब्रह्मादिहोमान्तपदेन युक्ता: पूर्वादिपत्रेषु जयादिदेव्यः ॥४८॥
उ३५ जये स्वाहा । उ३६ विजये स्वाहा ।
उ३७ अजिते स्वाहा । अपराजिते स्वाहा ।
जभमहपिण्डसमेता जम्माद्याः प्रणवपूर्वहोमान्ता: ।
विदिगदलेषु थोज्याः स्मरबीजं शेषपत्रेषु ॥४९॥

उ३८ ज्ञ्लवर्यू जम्भे ! स्वाहा ! उ३९ भ्लवर्यू मोहे ! स्वाहा ! उ४०
म्लवर्यू स्तम्भे ! स्वाहा । उ४१ हम्लवर्यू स्तम्भिनी स्वाहा । शेषपत्रेषु
कर्लीं ।

त्रिधा मायथा वेष्टितं क्रोंनिरुद्दं लिखेद् रोचनाकुइकुमैर्भूर्यपत्रे ।
मधुस्थापितं वेष्टितं स्तक्सूत्रैर्वशं याति रम्भापि सप्ताहमध्ये ॥५०॥

कर्लीरञ्जिका ॥१॥

यन्नं तदेव विलिखेद् वनिताकपाले गोरोचनादिभिरनंगपदे त्रिमूर्तिम् ।
सन्ध्यासु सप्तदिवसंखदिराग्नितत्पादेवाङ्नामपिसमानयतीहनाकात् ॥५१॥

हीरञ्जिका ॥२॥

स्थाने त्रिमूर्तेर्लिख विश्वबीजं कस्तूरिकाद्यैर्वरभूर्जपत्रे ।
बाह्ये वृतं रुपपत्तङ्गवेष्टयं सीमन्तिनीनां विदधाति मोहम् ॥५२॥

ईरञ्जिका ॥३॥

विष्णोः पदे समभियोजय रोषबीजं मानुष्यचर्मणि विषेण सलोहितेना
कुण्डे प्रपूर्य खदिरज्वलनेन तसं शत्रोरकालमरणं कुरुतेऽविकलपात् ॥५३॥

हूरञ्जिका ॥४॥

भूर्जेऽरुणेन सविषेण पकारबीजं हूं स्थानके लिख मलीभलमूत्रे-
वेष्टयम् ।
मृत्यात्रिकोदरगतं निहितं शमशाने दुष्टस्य निग्रहमिदं विदधाति यन्म् ॥५४॥

मः यन्मं विभीतफलके विषलोहिताभ्याः, मः ॥ ॥५॥

मास्थानकेऽग्निमरुतोः प्रविलिख्य बीजम् ।
संवेष्टय वाजिमहिषोद्भवकेशपाशीः ।

प्रेतालयस्थमचिरेण करोति वैरम् ॥५५॥ यः ६

अनलपवनबीजेवायुबीजं समृद्धिं, चितिजगरकाका मेधयुक्तविं-
लैख्यम् ।

गगनगमनपक्षेणोद्याखण्डोध्वजानांपवनहतमरात्युच्चाटनं तदविद-

ध्यात् ॥५६॥ यः ७
स्वल्पेनमानुषभुवानृकपालयुम्भे पूर्वोदिताक्षरपदे विलिखेत् खबीजम्
श्वेडारुणेन मृतकालयभस्मपूर्णे प्रोच्चाटयेदरिकुलं निहितं शमशाने ॥५७॥ ८

प्रेताम्बरे व्योमपदे विलेख्यं फडक्षरं निम्बनृपार्कक्षीरैः ।

सिद्धालये तप्रिखनेत् क्षिपायां बम्भ्रम्यते काक इवारिरुव्याम् ॥५८॥ फट् ९

कूटं फडक्षरपदे लिखे त्कुइकुमाद्यैर्भूर्यै वषट्पदयुतं मठितं त्रिलोहेः ।
पुंसांस्वबाहुकटिकेशगलेधृतानांसौभाग्यकृद् युवतिभूपतिवश्यकारि ॥५९॥ श वषट् १०॥

क्षस्थानके ऽथलिखितं हरितालकाद्यैरिन्द्रं शिलातलपुठे
क्षितिमण्डलस्थलम् ।

सूत्रेण तत् परिवृतं विधृतं धरायां कुर्यात् प्रसूतिमुखदिव्यगतेर्निरोधम् ॥६०॥

लं ११ रञ्जिका द्वादशश्यन्त्रोद्धारः ॥

अजपुटं लिखेन्नाम गर्लीं क्षं पूर्णेन्दुवेष्टितम् ।
वज्ञाष्टकपरिच्छिन्मग्रान्तब्राह्मणाक्षरम् ॥६१॥

तद्बाहे भूपुरं लेख्यं शिलायां तालकादिना ।
कोषादिस्तम्भनं कुर्यात् पीतपुष्टैः सुपूजितम् ॥६२॥

उ३० गर्लीं क्षं ठं लं स्वाहा ।
संलिख्य नामाष्टदलाब्जमध्ये मायावृतं षोडशसत्कलाभिः ।

कर्लीं ब्लूं तथा द्रामथ योजयित्वा दिक्स्त्येषु पत्रेषु सदा क्रमेण ॥६३॥

होमं लिखेद्वाङ्कुशबीजमुच्चैः किञ्चान्यपत्रेषु बहिरञ्जिमूर्तिः ।
भूर्जे हिमाद्यैर्विधृतं स्वकण्ठे सौभाग्यवृद्धिकुरुतेऽङ्गनानाम् ॥६४॥

क्षजभमहरेफपिण्डैः पाशाङ्कुशबाणरञ्जिकायुक्तैः । सौभाग्यरक्षा
प्रणवाद्यैः कुरु मन्त्रिन् । षट् कर्मण्युदयमवगम्य ॥६५॥

उ३१ भूर्ज्वर्यू ज्ञ्लवर्यू भूर्ज्वर्यू मर्लवर्यू हम्लवर्यू इम्लवर्यू
आँ कर्लीं हीं कर्लीं ब्लूं

द्रीं द्रीं संवौष्ठद त्रिभुवन सारः । सहस्र १२ जपः । दशाशेन होमः ॥

वश्यविद्वेषणोच्चाटे पूर्वमध्यापराह्नके ।
संवौषडाकर्षणे स्वाहा शान्तिकेऽप्यथ मारणे ॥६६॥

पीतारुणासितैः पुष्टैः स्तम्भनाकृष्टिमारणे ।
शान्तिपौष्टि कयोः श्वेतै जपेभ्नन्वं प्रयत्नतः ॥६७॥

कुर्याद् हस्तेन वामेन वश्याकर्षणमोहनम् ।
शेषकर्मणिः होमं च दक्षिणेन विचक्षणः ॥६८॥

उदधीन्द्रमारुतान्तक नैऋतकुबेरदिक्षु कृतवदनः ।
शान्तिकरोधोच्चाटन मारणसम्पूष्टिजनवश्यः ॥६९॥

शान्तिपूष्टैः भवेद्दोमो द्रवाश्रीखण्डतण्डलैः ।
महिषाक्षरङ्गकाभ्नोजैः पुरक्षोभ्नो निगद्यते ॥७०॥

करवीरारुणैः पुष्टैरङ्गना क्षोभमुत्तमम् ।
होमैः क्रमुकपत्राणां राजवश्यं विधीयते ॥७१॥

गृहधूपनिम्बपत्रै द्विजपक्षैर्लवणराजनिकायुक्तैः ।
हुतैरञ्जिसन्ध्यविहितै विंद्रेषो भवति मनुजानाम् ॥७२॥

प्रेतालयस्थरुपण्डेविभीतकाङ्गरसमधूमयुतैः ।
सप्ताहविहितहोमैरातिमरणं बुधैर्दृष्टम् ॥७३॥

॥७४॥

नेवैद्यदीपादिभिरिन्द्रसङ्खयैः सुवर्णपादावभिपूज्य देव्या ।
 स्वामदेशस्थितसव्यहस्तो मन्त्री प्रदद्यात् सहिरण्यमम्भः ॥७५॥
 विद्या मयेधं भवते प्रदत्ता त्वया न देयान्यदुशो जनानां ।
 तच् श्रावयित्वा गुरुदेवतानामग्रेषु विद्यां विधिना प्रदेया ॥७६॥
 आज्ञाक्रमः
 कृतिना मल्लिषेण जिनसेनस्य सूनुना ।
 रचितो भारतीकल्पः शिष्टलोकमनोहरः ॥७७॥
 मूर्याचन्द्रमसी यावन्मेदिनीभूधरार्णवाः ।
 तावत् सरस्वतीकल्पः स्थेयाच्चेतसि धीमताम् ॥७८॥
 इति श्रीमल्लिषेणाचार्यकृत श्री सरस्वतीमन्त्रकल्पः ॥
 श्रीमल्लिषेणासारस्वतविधिरथम् -
 प्रथमः कृतस्नानः समौनः प्रातः श्रीभारत्या: पूजांकृत्वा विहितार्क-
 क्षारोदनः ततोऽनन्तरं सन्ध्यासमये पुनः स्नात्वा सर्वव्यापारवर्जितो
 भूत्वा शुचिः श्रेतं वस्तु ध्यायेत् ।
 ॐ ह्रीं भूरिसी भूतधात्री भूमिशुद्धिं कुरु कुरु स्वाहा ।

भूमिशुद्धिमन्त्रः ।

ॐ ह्रीं वां नमो अरिहंताणं अशुचिः शुचीर्भवामि स्वाहा ।

आत्मशुद्धिमन्त्रः ॥

ॐ ह्रीं वद वद वाग्वादिनी ह्रीं हृदयाय नमः । ह्रीं शिरसे नमः ॥
 ह्रीं शिखायै नमः । ह्रीं कवचाय नमः । हः अस्त्राय नमः ।
 इति सकलीकरणं विधातव्यम् ।
 ततोऽपृतमन्त्रेण सरस्वत्या: पूजा क्रियते ।

ॐ अमृते ! अमृतोद्भवे ! अपृतवर्षिणि ! अमृतवाहिनी ! अमृतं
 स्नायवय स्नायवय सं सं (ऐं ऐं) कर्लीं कर्लीं ब्लूं (ब्लूं) द्रां द्रीं द्रायवय
 द्रायवय स्वाहा ।
 अथ मण्डलस्थापना विधीयते -
 ॐ ह्रीं महापद्मायशसे योगपीठाय नमः
 पीठस्थापनमन्त्रः ॥
 ॐ ह्रीं अमले ! विमले ! सर्वज्ञे ! विभावरि ! वागीश्वरि !
 कलम्बपुष्पिणि स्वाहा ।

प्रतिष्ठामन्त्रः

ततो मण्डलपूजा विधीयते । ॐ सरस्वत्यै नमः । पूजामन्त्रः ।
 मण्डलाग्रेड्यिकुण्डं समचतुरस्त्रं विधीयते अङ्गूल १६ प्रमाणम् । ततो
 मूलमन्त्रेण जाप १२००० । ततो दशांशेन होमः । गुगल-मधु-धृत-
 पुष्पसहितगुटिका चनकप्रमाणा १२००० होमः
 पिप्पलपलाशशमीसमिधैः । मूलमन्त्रेण करजापलक्ष १००००० । ततः
 सिद्धिः ।

इति मल्लिषेणाचार्यकृत-सरस्वती-मन्त्रकल्पः सम्पूर्णः ।

अज्ञातकर्तृक - श्री श्रुतदेवता-मन्त्रगमितरतोत्रम् ।

ने. वि. क. ज्ञ. भ. सुरत प्रत नं. ३७१८ तथा ३७२

ॐ ह्रीं गुरुभ्योनमः ॥ ॐ ह्रीं शारदायै नमः ॥

ॐ ह्रीं नमो अरिहंताण । ॐ ह्रीं नमो सिद्धाणां । ॐ ह्रीं
 नमो आयरियाणां । ॐ ह्रीं नमो उवज्ञायाणां । ॐ ह्रीं नमो लोग-
 सव्वसाहाणां । एसो पञ्च नमुक्तारो । सव्व पावप्पणासणो । मंगलाणां
 च सव्वेसिं । पढमं हवड मंगलं ॥१॥

श्री वद्धमानमानम्य नत्वा गुरु पदाम्बुजे ।

श्रीं कल्पकामदुर्घाद (वै) फलैः भास्वरमांमंजरी ॥२॥

एकाक्षरी महाविद्या द्वयक्षरी चाधनाशिनी ।

त्र्यक्षरी सर्वदा श्रेष्ठा चतुर्वर्णं भयंहरी ॥३॥

ॐ वर्धमान विघ्नहर्ता ह्रीं कृद्विवृद्धिकरी ।

श्रीं गुखदायी विसन्ध्यं हरीयं (ह्रीं) ह्राँ दुःखनाशिनी ॥४॥

पां मतिनिर्मलकर्ता श्रुतं शारददायिनी ।

अवधित्यं भवालोक्यं मनः पर्यवज्ञापनी ॥५॥

केवलं केवलालोके ज्ञातं चोदरजात्मके ।

ईदं शाक्तिमहं बोधः कर्थं मम न पूर्णशी ॥६॥

ऐं कर्लीं ह्रीं श्रुतदेवतायै मम सर्वं सिद्धिं दापय २ स्वाहा ॥
 ॐ कर्लीं ह्रीं श्रीं श्रुतदेवतायै विलोक दीपकाय भास्करतेजा
 मिथ्यातिमिरखंडनाय २ स्वाहा ॥ ॐ कर्णे कर्लीं श्रीं श्रुतदेवतायै
 भगरते ॐ ह्रीं सोमाय ॐ ह्रीं यमाय ॐ ह्रीं वरुणाय ॐ ह्रीं कुवेराय
 ॐ ह्रीं दिग्पालाय, ॐ ह्रीं उर्ध्वलोकाय ॐ ह्रीं अधोलोकाय ॐ ह्रीं
 तिर्यग्मूलोकाय ॐ ह्रीं ममस्त सुस्वर्गाय ॐ ह्रीं कोटानकोटी
 देवदेवीगणाय श्री श्रुतदेवी पादांबुज सेवनाय २ स्वाहा ।

ॐ क्षां क्षीं क्षूं श्री श्रुतदेवता कामेश्वरी सकलदुरुति
 महाभयहरं ह्रीं ह ज क्ष ह्रीं फुट फुट स्वाहा । ॐ नमो श्रुतदेवी या
 भगवई धवलगात्राय सुरासुरकोटाकोट्यादिसहिताय सर्वलोक-
 आनंदकारणीभगवती सर्वसिद्धिं विद्याबुधायणी सर्वज्ञी सर्वविद्या
 मंत्रयंत्रमुद्रास्फोटनाकराली सर्वोपद्रवयोगचूर्णमर्थनी सर्वविष-
 प्रमर्दिनी देवीभगवतीअजितायाः स्वकृतं विद्या मंत्रं तंत्रं जोग चूर्ण
 रक्षणा जंभापरसेनामर्दिनी नमो भगवई आनंदी सर्वरोगनाशिनी
 सकलसंघआनंदकारणीं श्रीश्रुतदेवी भ्रंगी भगवती सर्वसिद्धिविद्या
 बुधायडणी महामोहिनी विलोकदर्शिनी सर्वक्षुद्रोपद्रवसंहारणी ॐ
 नमो भगवते सर्वज्ञी सर्वग्रहनिवारणी फुट २ कंप २ शीघ्रं २ चालय २
 बाहुं चालय २ गात्रं चालय २ पादं चालय २ सर्वांगं चालय २
 लोलय २ धनु २ कंपय २ कंपावय २ सर्वदुष्टविनाशाय
 सर्वरोगविनाशाय, जये विजये अजिते अपराजिते जये मोहे अमिते
 ह्रीं २ फुट २ स्वाहा ।

पुरस्पुर शांतीता जयादेवी श्रीभगवती श्रुतदेवता ॐ जिनमुख निवासिनी जिनेश्वरी ब्रह्माणि ब्रह्मवादिनी भारती सरस्वती इश्वरी महेश्वरी हंसवाहिनी हंसगमिनी हंसवरणी ध्वलगात्री कमलमुखी कमलवाहिनी अन्नपूर्णा सर्वईतोपद्रव दुर्भिक्षदुःकालमारी मरकीचूरणी भगवती श्री श्रुतदेवता श्रमणसंघ शांतिकरा भवती तुष्टिकरी भ. पुष्टिकरा भ. ॐ ऋद्धिकरी भ. हीं सिद्धिकरा भ. श्री वृद्धिकरा भ. ॐ हीं श्री कल्पी ऐं ऋद्धि-वृद्धि-बुद्धि-सिद्धि-लक्ष्मीकरा भवती अक्षीणहिरण्यसौवर्णधनधान्य कोश कोष्ठागारा-संपत्रच्च भवेयुमणिमुक्तवज्रवैदूर्य-शंखशिल प्रवालजातिरूपरजतः समृद्धा च सर्वे श्रमणसंघ भवेत् तथागतमहद्-सम्यक्त्वसंबंधी केचित् स्वसंचे (समये) भगवान् वाग् वाक्यं सत्यं अन्यं मिथ्याधर्मप्रीतिनो करोति तदुक्तं, जंबुद्वीपे दक्षिणाधर्मभरते राजगृहे प्रोनग राज्यं संवरो नाम नामाभ्यां महत्वदरिद्रोदुःखे दीननिर्गतानी पुण्यजोगेन तत्प्रिया पुत्री प्रसृतानि तेन बालमात्रेण पूर्वभवकृतगुरुदत्तअक्षयनिधितपः कृतप्रभावेन यत्र यत्र पादं धरती तत्र तत्र हिरण्यसौवर्णप्रगटी-भवमहत्वऋद्धिवानो जाताएते वमनुत्वादन्येऽपि भव्यजीवा: सम्यक्त्वदुष्टिश्रावणादमासे ४ चतुर्थीतिथी अक्षयनिधितप आराधितानी तेनेन सुदीवत् अक्षयसुखजान् प्रगटितानि जातानि श्रीकल्पमंजरी श्रुतदेवताभगवती मनोवांछित प्रपूरितानि ॐ हीं श्री कल्पी ऐं श्री श्रुतदेवता भगवती महालक्ष्मी आया (आँ) नमो नमो मम श्रमणसंघ मनवांछित (तं) पूर्य २ स्वाहा ।

ॐ हीं अर्हं हंसवाहिनी ते असिआउसा नमो नमः भगवती वाहीजलजलणतकरहीकरी चोरारी अहिविषादिभव्यं हरो हरो स्वाहा ॐ स्वयमेवागत्य धनधान्यहिरण्यसौवर्णरत्नवृष्टिपातयित्यंति ते प्रीता श्रुतदेवी शासनप्रीता बुधप्रसा प्रीताधर्मप्राज्ञाता प्रीता मम धर्म भाणकस्य शयने नमो सर्वज्ञी रत्नत्रये ॐ नमो भगवते वज्रधरसागसूरी निर्घोषणाय तथागताय ॐ विश्वोधरे स्वाहा ॐ विश्व ओधरणी स्वाहा हृदयं ॐ लक्ष्मीये (लक्ष्मयै) स्वाहा हृदयं उपदृदयं श्री श्रुतदेवीलक्ष्मीभुतल निवासनीये (निवासिन्ये) स्वाहा सं अ श्री द्यं ॐ यानपात्रा वहे स्वाहा ॐ सरस्वते हंसवाहनीये (हिन्यै) स्वाहा अनुत्पत्तानां द्रव्याणामुत्पादनि उत्पन्नानां द्रव्याणां वृद्धिकरी ॐ दीली २ टेल २ इन २ आगच्छागच्छ श्री श्रुतदेवी भगवतीमविलंबं मम श्रमणसंघस्य मनोरथं पूर्य दसभ्यो दिग्भ्यो अथोदकधारापरिपुरणतिमही अथातमंसि भास्करी-रशमीनः विध्यायते चिरंतनानि यथा शशी शीता शुनानी पादयोत्योषधी ।

इंद्रचैव श्रतशेव वरणे धन्नदो अथा, मनोनगामनी सिधी चितायनी सदा नृणा ॥१॥ तथैमानी यथाकाम चिततु सतते मम प्रणयन्तु प्रसीधंतु सर्वं मन्त्रं पदानिह ॥२॥ सुट २ खट २ खिटी २ खटु २ सरु २ मूच २ मरुच २ तर्पणी २ तज्जनी २ ॐ हीं श्री श्रुतदेवी भगवती मम श्रमणसंघे दीही दापय २ उत्तिष्ठ २ हिरण्यसुवर्णप्रदापय स्वाहा अन्नपानाय स्वाहा वसुनिपातये स्वाहा गौ स्वाहा शुभये स्वाहा वसु स्वाहा वसुदधि पतए स्वाहा ॐ हीं इंद्राय स्वाहा ॐ हीं यमाय

स्वाहा ॐ हीं वरुणाय स्वाहा ॐ हीं वैश्रवणाय स्वाहा दिग्भ्यो विदिग्भ्य उत्पादयन्तु मे कांक्षां विरह अनुमोदयतु इदं मन्त्रपदं ॐ हतुं हीं एहोहि श्री श्रुतदेवी भगवती ददये स्वाहा । एतद् भवत्या आर्यवसुधारायां हृदयं महापापकारिणेऽपि सिद्धांते परुषपुरुष प्रभाणां च भोगान् ददाति दूषितं च मनोरथं परिपूरयति सर्वकामादुहान् यान् कामान्कामायति तांस्तानि तान् परिपूरयति भूलविद्याऽयम् ।

ॐ नमो रत्नब्रयाय नमो श्रुतदेवि धनदुहिते ॐ हीं श्री वसुधरी वसुधारा पातय २ स्मर २ धनेश्वरी धनदेहि धनदे रत्नदेहि हेमधन-रत्न-सागर महा निधानकोटि सत्तमहे श्रपरिवृति ए अहे श्री श्रुतदेवी भगवति प्रविश्य मत्पुरं मत्पूरय २ समणसंघपुरं समणसंघ पूरय २ मदभवने श्रमणसंघभवने महाधन धान्य धारा पातय २ ॐ हूं व्रतके जिनमुखकैलाश वासनीये स्वाहा महाविद्या ।

अहंते सम्यग्संबुद्धाय औं श्री सुस्त्ये सुवदने भद्रे सुभद्रे भगवति श्रुतदेवी मंगले भगवति सुमंगलवती अग्रले अग्रवति अले अचले अचपले उद्घातिनि उद्भेदीनि उच्छेदनि उद्योतिनि संखवति धनवति धान्यवति उद्योतवति श्रीमति प्रभवति श्रुतदेवि अमले विमले निर्मले रुले सुरुमे भगवति सुरुप विमले अर्चनस्ते अतनस्ते विमनस्ते अनुनस्ते अवनतहस्ते विश्वकेशी विश्वनसी विश्वनंस विश्वनंश विश्वरूपिणी विश्वनषी विश्वसिरि विशुद्धशीले विगूहनीये विगुहनीये उत्तरे अनुत्तरे अकुरे संकुरे नंकुरे प्रभंकुरे रसिमे रुले खिरिमे खुखुमे विधिमे विधीमे धृधुमे ततरे ततरे तुरे तर तर ततर तारय तारय मां सर्वं सत्यं च वज्रे वज्रे वज्रगर्भे वज्रोपमे वज्रणी श्री श्रुतदेवी वज्रावति उके बुक्के दुक्के दक्के धके ढक्के वरके आवर्तनी प्रावर्तनी निवर्तनी निवरखणी प्रवरखणी प्रवर्षणी वर्द्धनी प्रवर्द्धनी निक्षादने वज्रधर सागर निर्धीषं तथागत अनुस्मर २ स्मर २ सर्वं तथागत सत्यमनुस्मर २ मम श्रमण संघस्य सत्यमनुस्मर अनीहारी अनिहार अक्षयनिधी तपास्तुल्या तप २ रुद २ पूर २ पूरय २ ॐ हीं श्री ऐं कल्पी श्री श्रुतदेवी भगवति वसुधारे मम श्रमणसंघस्य सपरिवारस्य मर्वेस्या (षां) सत्वानां च भर २ भरणी श्री श्रुतदेवी कल्पवल्ली शांतिमनि जयमती महामती सुमंगलमती पिंगलमती सुभद्रमती शुभमती चंद्रमती आगच्छागच्छ सप्रयमनुस्मर स्वाहा आधारमनुस्मर स्वाहा आकारमनुस्मर स्वाहा अवर्णमनुस्मरे स्वाहा प्रभावमनुस्मरे स्वाहा स्वभावमनुस्मरे स्वाहा धृतिमनुस्मरे स्वाहा सर्वतथागतानां विनयमनुस्मरे स्वाहा विजयमनुस्मरे स्वाहा सर्वसत्त्वविजयमनुस्मरा स्वाहा सर्वं तथागतविजयमनुस्मरे स्वाहा । ॐ श्री वसुमुखी रवाहा ३० वसुश्री स्वाहा ३० वसुश्रीये स्वाहा ३० वसवै स्वाहा ३० वसुमनि स्वाहा ३० वसुमतिश्रीये स्वाहा ३० वसुधीरे स्वाहा ३० हीं श्री श्रुतदेवी धरणी धारणी स्वाहा ३० सगय सौष्ये समयकरी माहासमये स्वाहा ३० श्रीये स्वाहा ३० श्री करी स्वाहा ३० धनकरी स्वाहा ३० धन्यकरी ३० हीं श्रीये श्री श्रुतदेवी भगवती रत्नवर्षणी स्वाहा... .

ॐ श्रुतदेवी वसुधारी महावृष्टिनिपातनी वसु स्वाहा । मूल हृदय ॐ वसुधारे सर्वार्थं साधने साधये २ उद्धर २ रक्ष २ सर्वानिधियंत्रं व्रउच चट द्वृट वटट दंडं स्वाहा । परम हृदय

ॐ नमो श्री श्रुतदेवी भगवत्ये आर्यं लोबडिके अथाजिनासं २ रक्षणी फहस्ते दीवहस्ते धनदे वरदे शुद्ध विशुद्ध शिवंकरी शांतिकरी भयनासनी भयदुष्णी सर्वदुष्टान् भंजय २ स्थंभय २ मम श्रमण संघ शांतिपुष्टी कुरु कुरु स्वाहा ॥

उपसर्गां क्षयंकारी छेदती विघ्नवल्लरी ।
ददाति सर्वदा सिद्धि नमोऽस्तु कल्याणकारिणी ॥
सर्वमंगलमांगल्यं सर्वकल्याणकारणं ।
प्रधानं सर्वधर्माणां जैनं जयति शासनम् ॥१॥

इति मन्त्रगर्भित-श्रुतदेवता-स्तोत्रं सम्पूर्णम्

सरस्वती महा-स्तोत्रम् ।

(प्रस्तुत 'सरस्वती महा-स्तोत्र' का एक वर्षे तक पाठ करने से मूर्ख व्यक्ति की भी मूर्खता दूर हो जाती है । नित्य-पाठ करने से पाठ-कर्ता मेधावी हो जाता है । यह महर्षि याज्ञवल्क्य का अनुभूत प्रयोग है - सं०)

कृपां कुरु जगन्मातर्मामेवं हत-तेजसम् ।
गुरु-शापात् स्मृति-भ्रष्टं, विद्या-हीनं च दुःखितम् ॥१॥
ज्ञानं देहि स्मृतिं विद्याम्, शक्तिं शिष्य-प्रवोधिनीम् ।
ग्रन्थ-कर्तृत्व-शक्तिं च, सु-शिष्यं सु-प्रतिष्ठितम् ॥२॥
प्रतिभां सत्-सधायां च, विचार-क्षमतां शुभाम् ।
लुमं सर्वं दैव-योगात्, नवी-भूतम् पुनः कुरु
यथांकुर भस्मनि च, करोति देवता पुनः ।
ब्रह्म-स्वरूपा परमा, ज्योति-रूपा सनातनी ॥३॥
सर्व-विद्याधि-देवी या, तस्यै वाण्यै नमो नमः ।
विसर्ग-बिन्दु-मात्रासु, यदधिष्ठानमेव च ॥४॥
तदधिष्ठात्री या देवी, तस्यै नीत्यै नमो नमः ।
व्याख्या-स्वरूपा सा देवी, व्याख्याऽधिष्ठात्री रूपिणी ॥५॥
यथा विना प्रसंख्या-वान्, संख्यां कर्तुं न शक्यते ।
काल-संख्या-स्वरूपा या, तस्यै देव्यै नमो नमः ॥६॥
भ्रम-सिद्धान्त-रूपा या, तस्यै देव्यै नमो नमः ।
स्मृति-शक्ति-ज्ञान-शक्ति-बुद्धि-शक्ति-स्वरूपिणी ॥७॥
प्रतिभा-कल्पना-शक्ति:, या च तस्यै नमो नमः ।
सनकुमारो ब्रह्माणम्, ज्ञानं पप्रच्छ यत्र वै ॥८॥

बभूव मूक-वत्सोऽपि, सिद्धान्तम् कर्तुमक्षमः ।
तदा जगाम भगवान्, आत्मा श्रीकृष्ण ईश्वरः ॥१०॥
उवाच स च तां स्तौहि, वाणीमिष्ठां प्रजा-पते ।
स च तुष्टाव तां ब्रह्मा, चाज्ञया परमात्मनः ॥११॥
चकार तत्-प्रसादेन, तदा सिद्धान्तमुत्तमम् ।
यदाऽप्यनन्तं पप्रच्छ, ज्ञानमेकं वसुन्धरा ॥१२॥
बभूव मूक-वत्सोऽपि, सिद्धान्तम् कर्तुमक्षमः ।
तदा तां स च तुष्टाव, सन्त्रस्त कश्यपाज्ञया ॥१३॥
ततश्चकार सिद्धान्तम्, निर्मलं भ्रम-भञ्जनम् ।
व्यासः पुराण-सूत्रं च, पप्रच्छ वाल्मीकिं यदा ॥१४॥
मौनी-भूतश्च संस्मार, तामेव जगदम्बिकाम् ।
तदा चकार सिद्धान्तम्, तद् वरेण मुनीश्वरः ॥१५॥
सम्प्राप्य निर्मलं ज्ञानं, भ्रमान्ध्य-ध्वंस-दीपकम् ।
पुराण-सूत्रं श्रुत्वा च, व्यासः कृष्ण-कुलोद्धवः ॥१६॥
तां शिवां वेददध्यै च, शत-वर्षं च पुष्करे ।
तदा त्वत्तो वरं प्राप्य, सत्कवीन्द्रो बभूव ह ॥१७॥
तदा वेद-विभागं च, पुराणं च चकार सः ।
यदा महेन्द्रः पप्रच्छ, तत्त्व-ज्ञानं सदा-शिवम् ॥१८॥
क्षणं तामेव सञ्चिन्त्य, तस्मै ज्ञानं ददौ विभुः ।
पप्रच्छ शब्द-शास्त्रं च, महेन्द्रश्च बृहस्पतिम् ॥१९॥
दिव्यं वर्ष-सहस्रं च, स त्वां दध्यै च पुष्करे ।
तदा त्वत्तो वरम् प्राप्य, दिव्य-वर्ष-सहस्रकम् ॥२०॥
उवाच शब्द-शास्त्रं च, तदर्थं च सुरेश्वरम् ।
अध्यापिताश्च ये शिष्याः, वैरथीतं मुनीश्वरैः ॥२१॥
ते च तां परि-सञ्चिन्त्य, प्रवर्तन्ते सुरेश्वरीम् ।
त्वं संसुता पूजिता च, मुनीन्द्रैः मनु-मानवैः ॥२२॥
दैत्येन्द्रेश्च सुरेश्चापि, ब्रह्म-विष्णु-शिवादिभिः ।
जडी-भूतः सहस्रास्याः, पञ्च-वक्त्रश्चतुर्मुखः ॥२३॥
यां स्तोतुं किमहं स्तौमि, तामेकास्येन मानवः ।
इत्युक्त्वा याज्ञवल्क्यश्च, भक्ति-नम्रात्म-कन्धरः ॥२४॥
प्रणाम निराहारो, रुदोद च मुहुर्मुहः ।
ज्योति-रूपा महा-माया, तेन दुष्टाऽप्युवाच तम् ॥२५॥
स कवीन्द्रो भवेत्युक्त्वा, वैकुण्ठं च जगाम ह ।
स कवीन्द्रो महा-वाणी, बृहस्पति-समो भवेत् ।
महा-मूर्खश्च दुर्बुद्धिः, वर्षमेकं यदा पठेत् ॥२६॥
स पण्डितश्च मेधावी, सु-कवीन्द्रो भवेद्धृवम् ॥२७॥
(श्रीमद्-देवी-भगवत्, ३० ६-५)

शुक्लां ब्रह्म-विचार-सार-परमां आद्यां जगद्-व्यापिनीम् ।
 वीणा-पुस्तक-धारिणीमभयदां जाड्यान्धकारापहाम् ॥
 हस्ते स्फाटिक-मालिकां विदधतीं पद्मासने संस्थिताम् ।
 वन्दे तां परमेश्वरीं भगवतीं बुद्धि-प्रदां शारदाम् ॥१॥
 या कुन्देन्दु-तुषार-हार-धवला या शुभ्र-वस्त्रावृता,
 या वीणा वर-दण्ड-मण्डित-करा या श्वेत-पद्मासना ।
 या ब्रह्माच्युत-शङ्क-प्रभृतिभि देवैः सदा सेविता,
 सा मां पातु सरस्वती भगवती निःशेषजाङ्गापहा ॥२॥
 हीं हीं हृदैकबीजे शशिरुचि-कमले कल-विसृष्ट-शोभे,
 भव्यै भव्यानुकूले कुमति-वन-दवे विश्व-वन्द्यांधि-पद्मा
 पद्मे पद्मोपविष्टे प्रणत-जनो मोद सम्पादयित्री,
 प्रोत्फुल्ल-ज्ञान-कूटे हरि-निज-दयिते देवि ! संसार-तारे
 ॥३॥

ऐं ऐं दृष्ट-मन्त्रे कमल-भव-मुखाम्भोज-भूत-स्वरूपे,
 रुपारूप-प्रकाशो सकल-गुण-मये निरुणे निर्विकारे ।
 न स्थूले नैव सूक्ष्मेऽप्य विदित-विभवे नापि विज्ञान-तत्वे,
 विश्वे विश्वान्तराले सुर-वर-नमिते निष्कले नित्य-शुद्धे
 ॥४॥

नीयेना स्तोत्रो प्रति-दिन त्रिष्णावार पाठ कर्यो. सरस्पतीनी
 पूर्णि हृपा भणशो तथा भोक्ष प्राप्त थशो.
 ॐ रवि-रुद्र-पितामह-विष्णु-युतं,
 हरि चन्दन-कुंकुम-पङ्क-युतम् ।
 मुनि-वृन्द-मजेन्द्र-समान-युतं
 तव नौमि सरस्वति ! पाद-युगम् ॥५॥

शशि-शुद्ध-सुधा-हिम-धाम-युतं,
 शरदम्बर-बिम्ब-समान-करम्
 बहू-रत्न-मनोहर-कान्ति-युतं,
 तव नौमि सरस्वति ! पाद-युगम् ॥६॥

कनकाब्ज-विभूषित-भीति-युतं, भव-भाव-विभावित
 भव-भाव-विभावित-भिन्न-पदम् ।
 प्रभु-चित्त-समाहित-साधु-पदं,
 तव नौमि सरस्वति ! पाद-युगम् ॥७॥

मति-हीन-जनाश्रय-पारमिदं,
 सकलागम-भाषित-भिन्न-पदम् ।
 परि-पूरित-विभूषणेक भवं,
 तव नौमि सरस्वति ! पाद-युगम् ॥८॥

सुर-मौलि-मणि-द्युति-शुभ्र-करं,
 विषयादि-महा-भय-वर्ण-हरम् ।

निज-कान्ति-विलायित-चन्द्र-शिवं,
 तव नौमि सरस्वती ! तव पदा-युगम् ॥५॥

भव-सागर-मज्जनभीति नुतं,
 प्रति-पादित-सन्तति-कारमिदम् ।
 विमलादिक-शुद्ध-विशुद्ध-पदं,
 तव नौमि सरस्वति ! तव पाद-युगम् ॥६॥

परिपूर्ण-मनोरथ-धाम-निधि,
 परमार्थ-विचार-विवेक-विधिम् ।
 सुर-योषित-सेवित-पाद-तलं,
 तव नौमि सरस्वति ! पाद-युगम् ॥७॥

गुणनैक-कुल-स्थिति-भीति-पदं,
 गुण-गौरव-गर्वित-सत्य-पदम् ।
 कमलोदर-कोमल-पाद-तलं,
 तव नौमि सरस्वति ! पाद-युगम् ॥८॥

॥ कल-श्रुति ॥

इदं स्तोत्रं महा-पुण्यं, ब्रह्मणा परिकीर्तिं ।
 यः पठेत् प्रातरुत्थाय, तस्य कण्ठे सरस्वती ॥
 विसंध्यं यो जपेन्नित्यं, जले वापि स्थले स्थितः ।
 पाठ-मन्त्रे भवेत् प्राज्ञो, ब्रह्म निष्ठो पुनः पुनः
 हृदय-कमल मध्ये, दीप-वद् वेद-सारे,
 प्रणव-मयमत्कर्य, योगिभिः ध्यान-गम्यकम् ॥
 हरि-गुरु-शिव-योगं, सर्वं भूतस्थमेकम्
 सकृदपि मनसा वैध्यायेत यः सः भवेन्मुक्तः
 (पं. कृष्णानंदमिश्र, वैद्य ककरा, प्रयाग की कृपासे प्राप्त)

श्री सरस्वती-विभूजयं कवचम् ।

श्रृणु वत्स ! प्रवक्ष्यामि, कवचं-सर्व-कामदम् ।
 श्रुति-सारं श्रुति-सुखं, श्रुत्युक्तं श्रुति-पूजितम् ।
 उक्तं कृष्णोन गो-लोके, मह्यं वृन्दावने वने ।
 रासेश्वरेण विभुना, रासने रास-मण्डले ।
 अतीव-गोपनीयं च, कल्पवृक्षसमं परम् ।
 अश्रुताऽद्भूत-मन्त्राणां, समुहैश्च समन्वितम् ।
 यद्यृत्वा पठनाद् ब्रह्मन् ! द्युद्धिमांश बृहस्पतिः ।
 यद्यृत्वा भगवाङ्गुकः, सर्वदैत्येषु पूजितः ।
 पठनाद् धारणाद् वामी, कवीन्द्रो वालिमिको मुनिः ।

स्वायम्भुवो मनुश्रैव, यद्धृत्वा सर्वपूजितः।
 कणादो गौतमः कण्वः, पाणिनिः शाकटायनः।
 ग्रन्थं चकार यद्धृत्वा, दक्षः कात्यायनः स्वयं।
 धृत्वा वेद-विभागं च, पुराणान्यखिलानी च।
 चकार लीला-मात्रेण कृष्ण-द्वैपायनः स्वयम्।
 शातातपश्च सम्बत्तो, वसिष्ठश्च पराशरः।
 यद्धृत्वा पठनाद् ग्रन्थं, याज्ञवल्क्यश्चकार सः।
 क्रष्ण-शृङ्गो भरद्वाजश्चाऽस्तीको देवलस्तथा।
 जंगीषब्योऽथ जाबालि वैद् धृत्वा सर्वपूजितः।
 कवचस्याऽस्य विप्रेन्द्र ! क्रृष्णिरेव प्रजा-पतिः।
 स्वयं बृहस्पतिश्छन्दो, देवो रासेश्वरः प्रभुः।
 सर्व-तत्त्व-परिज्ञात-सर्वार्थ-साधनेषु च।
 कवितासु च सर्वासु, विनियोगः प्रकीर्तिः।

॥ मूल पाठ ॥

ॐ ऐं सरस्वत्यै स्वाहा, शिरो मे पातु सर्वतः,
 ॐ ऐं वाग्देवतायै स्वाहा, भालं मे सर्वदाऽवतु।
 ॐ ऐं सरस्वत्यै स्वाहा, श्रोत्रं पातु निरन्तरम्,
 ॐ हीं भारत्यै स्वाहेति, नेत्रयुग्मं सदाऽवतु।
 ऐं हीं वाग्वादिन्यै स्वाहा, नासा मे सर्वतोऽवतु,
 हीं विद्याऽधिष्ठातृदेव्यै, स्वाहा ओष्ठं सदाऽवतु।
 ॐ श्रीं हीं ब्राह्म्यै स्वाहेति, दन्त-पङ्क्तीं सदाऽवतु।
 ऐमित्येकाक्षरी मन्त्रो, मम कण्ठं सदाऽवतु।
 ॐ श्रीं हीं पातु मे ग्रीवा, स्कन्धं मे श्रीं सदाऽवतु,
 श्रीं विद्याऽधिष्ठातृदेव्यै, स्वाहा वक्षः सदाऽवतु।
 ॐ विद्या-स्वरूपायै च, स्वाहा मे पातु नाभिकाम्,
 ॐ हीं हीं वाण्यै स्वाहेति, मम पृष्ठं सदाऽवतु।
 ॐ सर्व-वर्णात्मिकायै, पद्म-युग्मं सदाऽवतु,
 ॐ रोगाधिष्ठातृदेव्यै, सर्वाङ्गं मे सदाऽवतु।
 ॐ सर्व-कण्ठ-वासिन्यै, स्वाहा प्राच्यां सदाऽवतु।
 ॐ हीं जिह्वाग्रवासिन्यै, स्वाहाऽग्निं दिशि रक्षतु।
 ॐ ऐं हीं श्रीं कर्णीं सरस्वत्यै बुध-जनन्यै स्वाहा,
 सततं मन्त्र-राजोऽयं, दक्षिणे मां सदाऽवतु।
 कवि-जिह्वाग्र-वासिन्यै, स्वाहा मां वारुणेऽवतु,
 ॐ सदाऽग्निकायै स्वाहा, वायव्ये मां सदाऽवतु।
 ॐ गद्य-पद्म-वासिन्यै, स्वाहा मामुत्तरेऽवतु।
 ॐ सर्व-शास्त्र-वासिन्यै, स्वाहेशान्यां सदाऽवतु।
 ॐ हीं सर्व-पूजितायै, स्वाहा घोर्ध्वं सदाऽवतु,
 ऐं हीं पुस्तक-वासिन्यै, स्वाहाऽधो मां सदाऽवतु।
 ग्रन्थ-बीज-स्वरूपायै, स्वाहा मां सर्वतोऽवतु॥

॥ फल-श्रुति ॥

इति ते कथितं विष्र ! सर्व-मन्त्रोघ-विग्रहम्।
 इयं विश्व-जयं नाम, कवचं ब्रह्म-सूर्यिणम्।
 पुरा श्रुतं धर्म-वक्त्रात्, पर्वते गन्ध-मादने।
 तव स्नेहात् मयाऽरुण्यात्, प्रवक्तव्यं न कस्यचित्।
 गुरुमध्यर्थ्यं विधि-वद, वस्त्रालङ्घार-चन्दनैः।
 प्रणम्य दण्ड-वद् भूमी, कवचं धारयेत् सुधीः।
 पञ्च-लक्ष्य-जपेनैव, सिद्धं तु कवचं भवेत्।
 यदि स्थात् सिद्ध-कवचो, ब्रह्मपति-समो भवेत्।
 शक्तोति सर्वं जेतुं सः, कवचस्य प्रसादतः।
 इति ते काण्व-शाखोक्तं, कथित कवचं मुने ! ॥

॥ श्री ब्रह्म-वैवर्त-महा-पुराणे नारायण-नारद-सम्बादे
 सरस्वती विश्व-जयं कवचं ॥

हुं सिद्धं आरस्यत नाभना उत्तमं स्तोत्रं ने हुं छुं-
 उमा च भारती भद्रा, वाणी च विजया जया ।
 वाणी सर्व-गता गौरी, कामाक्षी कमल-प्रिया ॥
 सरस्वती च कमला, मातझी चेतना शिवा ।
 क्षेमझी शिवानन्दी, कुण्डली वैष्णवी तथा ॥
 ऐन्द्री मधु-मती लक्ष्मीर्गिरिजा शाम्भवाम्बिका ।
 तारा पद्मावती हंसा, पद्म-वासा मनोन्मनी ॥
 अपर्णा ललिता देवी, कौमारी कबरी तथा ।
 शाम्भवी सुमुखी नेत्री, त्रिनेत्री विश्व-सूर्यिणी ।
 आर्या मृडानी हींकारी साधनी सुमनश्च हि ।
 सूक्ष्मा पराऽपरा कार्त-स्वर-पती हरि-प्रिया ॥
 ज्वाला मालिनिका चर्चा, कन्या च कमलासना ।
 महा-लक्ष्मी मंहा-सिद्धिः स्वथा स्वाहा सुधामयी ॥
 त्रिलोक-पाविनी भर्त्री, त्रिसन्ध्या त्रिपुरा त्रयी ।
 त्रिशक्तिस्त्रिपुरा दुर्गा, ब्राह्मी त्रैलोक्य मोहिनी ॥
 त्रिपुष्करा त्रिवर्गदा, त्रिवर्णा त्रिस्वधा-मयी ।
 त्रिगुणा निर्गुणा नित्या, निर्विकारा निरञ्जना ॥
 कामाक्षी कामिनी कान्ता, कामदा कलहंसगा ।
 सहजा कालजा प्रज्ञा, रमा मङ्गल-सुन्दरी ॥
 वाग्-विलासा विशालाक्षी, सर्व विद्या सुमङ्गला ।
 काली महेश्वरी चैव, भैरवी भूवनेश्वरी ॥
 वाग्-बीजा च ब्रह्मात्मजा, शारदा कृष्ण-पूजिता ।
 जगन्माता पार्वती च, वाराही ब्रह्म रूपिणी ।
 कामाख्या ब्रह्म-चारिणी, वामदेवी वरदाम्बिका ॥

..... रत्नतयः .....

कुंदिंदुगोक्त्वीर-तुसारवन्ना, सरोजहत्थाकमले निसन्ना ।
वाएसिरि पृथ्यं कम्भाहत्था सुहाय सा अम्ह सया पसत्था ॥१॥

सन्निज्ञां मज्ज्ञ सया विमलंगोवंग गुण महग्धविया ।
तिजयपियामहमुहकमलवासिणी कुण्ड सुयदेवी ॥२॥

गम्भीरपमन्नपयप्पवाहिणिं विबुहजणमणाणंदं ।
कविकुलगिरिस्म वंदे सरस्सहं इंद भूडस्म ॥३॥

जीए अणुग्याहीया सुयसागर पारगमिणो हुंति ।
मुणिणो मणप्यसायं सा अम्हे कुण्ड सुयदेवी ॥४॥

कुंदेदुज्ज्वलवन्ना जिणिंदवयणारविंदसंभूया ।
क्षसड वयणे इर्याणिं अम्हाण सरस्सई देवी ॥५॥

जा विमलदंसणधरा सुदंसणा दंसणिज्जवरदेहा ।
सा अम्हममीहियकज्ज साहणे हणउ दुरियाइ ॥६॥

दंसाधिरुद्धा वरदाणधन्ना वाएसिरिनाण गुणोववन्ना ।
निज्ञांपि अम्हं हवउप्पसन्ना कुंदिंदु गोक्त्वीर तुसारवन्ना ॥७॥

यणमह पणमंतमहाकडंद संकतनयण पर्डिविंब ।
क्यनीलुप्पलपूयं व भारई चरणनहनिवहं ॥८॥

भहं सरस्सई ए सत्तस्सरणोसवयणवसहीए ।
जीथगुणेहिं कविकरा मया वि नामेण जीवंति ॥९॥

वंदितु चेइए सम्पं छट्टभत्तेण परिजवे ।
इमं सुय देवयं विज्जं लक्खहा चेइयालइ ॥१०॥

सन्वसूयसमूहमती वामकरे गहिय पोत्थया देवी ।
जक्खवकुंडी सहिया देतु अविग्यं मम नाणं ॥११॥

कम्मसुसंठियाचलणा, अमलिये कोरंटवेट संकासा ।
सुयदेवया भगवई मम मतितिमिरं पणासे ॥१२॥

वियसिय अरविंदकरा नासिय तिमिरा सुयाहिया देवी ।
मज्जांपि देउ मेहं बुहविबुहमंसिया पिच्चम् ॥१३॥

वद वदति न वागवादिनि भगवति कः श्रुतसरस्वती गमेच्छुः ।
रङ्गतरङ्गमतिवर तरणिस्तुभ्यं नम इतीह ॥१४॥

प्रसादपोतं समवाप्य यस्या, स्तरन्ति सन्तोऽखिलवाइमयाबिद्म् ।
जाइयान्धकारव्रजसूर्यस्तुपां, सा शारदा मे वरदा सदाऽस्तु ॥१५॥

कनक निर्मलकुण्डलधारिणी, कनकार्भभावा भुवनेश्वरी ।
सुकविकामितपूरण तत्परा, जनयति प्रकटं सुखसञ्चयम् ॥१६॥

जगत्वयाधीशमुखोद्भवा या वाग्देवताया: स्मरणं विधाय ।
विभाव्यतेऽसौ स्व परोपकृत्यै विशुद्धिहेतुः शुचिरात्मबोधः ॥१७॥

हंसाऽम्बुजे निविष्टा वाग्बीजेऽयान्तरात्म हंसे वा ।
ब्राह्मीव पुण्डरीकं सरस्वती गौतमं नमति ॥ मंत्रराजरहस्यम् ॥१८॥

सरस्वतीसदा भूयादार्हती शाश्रती श्रिये ।
पूर्णा प्रभातसञ्चात प्रभवेन्दुविवस्वतोः ॥१९॥

सरस्वती मया दृष्टा वीणा पुस्तकधारिणी ।
हंसवाहनसंयुक्ता विद्यादानं वरप्रदा ॥२०॥

जयन्ति ते सत्कवयो, यदुक्त्या, बालाऽपि स्युः कविताप्रवीणाः ।
श्रीखण्डवासेन कृताधिवासाः, श्री खण्डतां यान्त्यपरेऽपि वृक्षाः ॥२१॥

तद्विष्यमव्ययं धाम सारस्वतमुपास्महे ।
यतप्रसादात् विलीयन्ते मोहान्ध तमसच्छटा: ॥२२॥

यस्याप्रसादाच्छुतसिन्धुपारं यान्तीह मूर्खाश्वभवन्ति दक्षाः ।
श्री भारती भागवती प्रसन्ना देयादवरं श्रीश्रुतदेवताऽसौ ॥२३॥

वाग्देवि ! संविदेन स्थात् सदा या सर्वदेहिनाम् ।
चिन्तितार्थान् पिपर्तीह कल्पवल्लीव सेविता ॥२४॥

श्रेतपद्मासनादेवी श्रेतपुष्पाभिशोभिता ।
श्रेतांबरधरा नित्यं श्रेतगंधानुलेपना ॥२५॥

सरस्वत्याः प्रसादेन काव्ये कुर्वन्ति मानवाः ।
तस्मात् निश्चलभावेन पूजनीया सरस्वती ॥२६॥

जयन्तु सर्वेऽपि कवीश्वरास्ते, यदीय सत्काव्यसुधाप्रबाहः ।
विकूणिताक्षेण सहजनेन, निपीयमानोऽप्यति पुष्पतीव ॥२७॥

वाग्देवी शारदा ब्राह्मी भारती गीः सरस्वती ।
हंसयाना ब्रह्मपुत्री सा सदा वरदाऽस्तु नः ॥२८॥

निषण्णाकमले भव्या अञ्जहस्ता सरस्वती ।
सम्यग्ज्ञानप्रदा भूयाद्, भव्यानां भक्तिशालिनाम् ॥२९॥

वितीर्ण शिक्षा इव हृत्पदस्थं, सरस्वतीवाहनराजहंसैः ।
ये क्षीर-नीर प्रविभागदक्षा, विवेकिनस्ते कवयो जयन्ति ॥३०॥

साध्यऽक्षा श्रुतदेवी वाऽनुयोगाङ्गा चतुर्भुजा ।
आत्मानुशासनाद् ब्राह्मी संविदे हंसगमिणी ॥३१॥

हस्ते शर्मदपुस्तकां विदधती शतपत्रकं चापरं,
लोकानां सुखदं प्रभूतवरदं सञ्जानमुद्रं परम् ।

तुभ्यं बालमृणाल-कन्दल लसल्लीलाविलोलंकरं, प्रख्याता श्रुतदेवता विदधती सौख्यं नृणां सुनृतम् ॥३२॥		स्वर्वारनारीधुतचामराली मिलन्मरालीकुल संकुलश्रीः । गङ्गेव मूर्त्तनिलनर्तितोर्मि चलानि चेलानि समुद्रहन्ती ॥४५॥
श्रेत्राब्जनिधि चन्द्राशमप्रासादस्थां चतुर्भुजाम् । हंसरक्तधस्थितां चन्द्रमुर्त्यज्ज्वलं तनुप्रभाम् ॥३३॥		नितान्तमन्त्याक्षरिकानवद्यैः पद्मैश्च गद्यैश्च नवोक्तिहन्तैः । अनुक्रमेणोभयपार्श्वगाम्यां संस्तूयगाना शिवकेशवाभ्याम् ॥४६॥
श्री जिनेन्द्रमुखाभ्योजविलासं वस ते सदा । जिनागमसुधाम्भोधि मध्यासिनि विधुद्युते ॥३४॥		मुरारिनाभिनलिनान्तरालनिलीनमूर्त्तेरलिनिर्विशेषम् । आकर्णयन्ती श्रुति मुज्ज कुञ्ज समानि सामानि चतुर्मुखस्य ॥४७॥
मुखेन्द्रेणशुभिर्व्याप्तं या विभर्ति विकस्वरं । करे पद्ममचिन्त्येन धामा तां नैमि देवताम् ॥३५॥		शरल्कुहृथिष्यसपूहगौरा मेकव्र हस्ते स्फटिकाक्षमालाम् । दातुं नतेभ्यः कवितालतायाः सुबीजराजीमिव धारयन्ती ॥४८॥
धस्या भाति करे विकासिकमलं वृन्दरलिनां वृतं, गद्युक्तिप्रभवादि-वादि विभवाद धामत्वमुच्चैर्पतम् । भादेवी विकचारविन्दविलसत् नेत्रा त्रिलोकस्तुताः, ॥३६॥		करे परस्मिन्प्रणतार्तलोकदारिय कन्दकनिष्ठदनाय । प्रसहा बिन्दुकृतपद्मवासानिवाससम्भोरुहमुद्रवहन्ती ॥४९॥
हस्तम्बतपुस्तकाऽस्तु भवतां विध्वस्त मोहामदा तमोगण विनाशिनी सकलं, कालमुद्दोतिनी, धरातलविहारिणी जडसमाजविद्वेषिणी । कलानिधि सहायिनी लसदलोलसीदामिनी, मदन्तरावलम्बिनी भवतु काऽपि कादम्बिनी ॥३७॥		अन्यव्राणौ विकचारविन्द समाय तद्भृङ्गविघट्टेन । वीणां रणन्तीं नमतोऽनुवेल निवेदयन्तीमिव धारयन्ती ॥५०॥
शारदा शारदाम्भोज वदना वदनाम्बुजे । सर्वदा सर्वदास्माकं सन्निधिं सन्निधिं क्रियात् ॥३८॥		विद्याव्रद्धी सर्वकलाविलास, समग्रसिद्धान्तरहस्यमूर्त्तेः । वाग्वीरुधः कन्दमिवेतरस्मिन्हस्ताम्बुजेपुस्तकमादधाना ॥५१॥
वीणापुस्तकभृत्यराललुलितं धत्ते च रूपं बहिः पूजार्हं भुवनत्रयस्य विशदं ज्ञानस्वरूपाऽपि या ॥३९॥	॥३९॥	सारस्वतध्यानवतोऽस्य योगनिद्रामुपेतास्य मुहूर्तमेकम् । स्वप्नान्तरागत्य जगत्पुनाना श्री शारदा सादरमित्युवाच ॥५२॥
समज्ञुलं वादयती कराभ्यां या कछुषीं मोहितविश्वविश्वाम् । शक्तिव्रिरूपा त्रिगुणाभिरामा वाणी प्रदेयात् प्रतिभां भजत्सु ॥४०॥		स्मृत्वा मंत्रं सहस्रच्छदकमलमनुध्याय नाभीहदोत्थं, श्वेतस्त्वांधोर्धवनालं हृदि च विकचतां प्राप्य निर्यात्तमास्यात् । तन्मध्येचोर्ध्वरूपामभयदवरदां पुस्तकाम्भोजपाणिं, वाग्देवी त्वन्मुखाच्चस्वमुखमनुगतां धिन्तयेत्क्षरालिम् ॥५३॥
चंद्रप्रभां नीलगलप्रयानां त्रिनेत्ररस्यां स्वगुणप्रतुषां । पद्मासनां त्वां प्रयजेऽक्षमाला सत्युपस्तकाळ्यां च मयूरचारे ॥४१॥		भैरव पद्मावती कल्प अब्जासना त्रिनेत्रा बालेन्द्रज्यकिरीट मुक्ता श्वेता । जैन संहिता सिताम्बरां चतुर्भुजां सरोजविष्टुरस्थितां ।
त्वां मुक्तामयसर्वभूषणगणां शुक्लाम्बराडम्बरां, गौरीं गौरमुधातरङ्गवला मालोक्य हृतपङ्कजे । वीणापुस्तकमोक्तिकाश्वलवधेताब्जवल्गत्करां, न स्यात् कः स्फुरवृत्तचक्र-रचनाचातुर्यचिन्तामणि : ॥४२॥		सरस्वतीं वरप्रदामहर्निंशं नमाम्यहम् ॥५४॥
मांकितकाश्वलयां वलयाऽब्जकच्छुषीं पुस्तकाङ्कितकरोपशोभिते । पद्मवासिनि हिमोऽज्ज्वलाङ्गि वाग्वादिनि नो भवच्छिदे ॥४३॥		अभयज्ञान, मुद्राक्षमाला-पुस्तकधारिणी । त्रिनेत्रा फातु मां वाणी जटाबालेन्द्रुमण्डिता ॥५५॥
एकचक्रा चतुर्हस्ता मुकुटेन विराजिता । प्रभामण्डलं संयुक्ता कुण्डलान्वितशेखरा ॥ अथाब्जवीणा पुस्तकं महाविद्या प्रकीर्तिता ॥ अर्थैकदाविश्वविहङ्गवंशोत्तंसेन हंसेन समुद्यमाना । भासां भरैः सम्भूतशारदाभ्युप्रीः ककुब्धासमदध्रमन्ती ॥४४॥	॥४४॥	विद्यानुशासन ओन वागीसाससाधन चंचचंद्ररुचं कलापिगमनां यः पुण्डरीकासनां सज्जानाभय पुस्तकाक्षवलय प्रावाराराज्युज्वलाम् । त्वामप्येति सरस्वति त्रिनयनां ब्राह्मे मुहूर्ते भुदा, व्याप्ताराधरकीर्तिरस्तु सुमहा विद्यः स वद्यः सताम् ॥५६॥
		विद्यानुशासन० मूलमंत्र ॐ ह्रीं श्रीं वद् वद वाग्वादिनी स्वाहा ।

वक्रे ख्यातानुयोगेश्चिभिनयनैर्दर्शनज्ञानवृत्तैः हस्तैः व्याख्याक्षमालामध्यफलकलितै राजते या च देवी ।		प्रकटपाणितले जपमालिका, कमलपुस्तक वेणुवराधरा, धबलहंससमा श्रुतवाहिनी, हरतु मे दुरितं भुवि भारती ॥६९॥
सेऽयं चंद्रावदाता विसकुसुमगता श्यामकंठाधिरूढा । ब्राह्मी भव्याभिवृद्धिं जनयतु सततं विश्वविज्ञानदानैः ॥५७॥	॥५७॥	आजहर्या नगर्या कृतवति वसति वेद गर्भात्मजे वाग्, मार्कण्डेशाननस्थां, व्रिदशपतिनुतां, सदगुणासक्तचित्ताम् । निःसीम क्षेमकर्त्त्वं विकचकजमुखीं वत्सलां सत्कवीनां, प्रत्यूहव्यूहहर्त्रीजगति तनुमतां त्वां सदैवं नुवेऽहम् ॥५८॥
मंत्रः ॐ ऐं हस्तकलीं वहस्तकलीं वाऽदेव्यै नमः ॥		या माति नौ सकलशास्त्रसरस्वती वः, विश्वं पुनाति च सुपर्वं सरस्वती वः । क्रीडां तनोति जिनवक्त्रसरस्वती वः; देयादियं सुखशतानि सरस्वती वः ॥ ॥७१॥
कंकेल्यङ्कुर कोमलांघिकमलां कर्पूरहारद्युतिं, पाशम्भोरुहपुस्तकाभयकरां हंसाधिरुदां सतीम् । आहारोभयशास्त्रभेषजमहादानोपदेशान्वितां, भक्तानां विदुषां सदैव वरदां भाषां भजामो वयम् ॥५८॥	॥५८॥	यस्याः प्रसादपरिवर्धितशुद्धबोधा, पारं ब्रजन्ति सुधियः श्रृततोथराशः सानुग्रहा मम समीहितसिद्धयेऽस्तु, सर्वज्ञशासनरता श्रुतदेवताऽसौ ॥७२॥
देवी सरस्वती कार्या सर्वाभरणभूषिता । चतुर्भुजा सा कर्तव्या तथैव च समुत्थिता ॥५९॥	॥५९॥	धातुश्चतुर्मुखी कण्ठ-शङ्खाटकविहारिणीम् । नित्यं प्रगल्भवाचालामुपितिष्ठे सरस्वतीम् ॥७३॥
पीतं स्तम्भादिकार्ये सितमतिसुभगे शान्तिके वाग् विधाने आकृष्टी वश्यकामे जपकुसुमविभं..... ॥६०॥	॥६०॥	वीणावादनदम्भेन शास्त्रतत्त्वविकासिका । हंसासमुपासीना वादेवी श्रेयसेऽस्तु नः ॥७४॥
उच्चाटे धूप्रवर्णसफटिकमणि निर्भं खेचस्त्वं ददाति व्यामोहं मोक्षहेतुं परमपर पांतु नो जैनशक्तिः ॥६१॥	॥६१॥	यस्याः प्रसादविरहे मूकत्वं सर्वदा स्फुटम् । तामेकां वागधिष्ठार्त्रीं महादेवीमुपासमहे ॥७५॥
एन्द्रवज्योतिरानन्ददा (यि) नी श्रुतदेवता । सर्वात्मचेतसि स्वैरं भावान् प्रोद्भावयत्विं तत्त्वार्थसूत्रबालाकबोध ॥६२॥	॥६२॥	सूक्ष्माय शुचये तस्मै नमो वाक् तत्त्वतन्तवे । विचित्रो यस्य विन्यासो विदधाति जगत्पटम् ॥७६॥
हंसीव वदनाम्भोजे या जिनेन्द्रस्य खेलति । बुद्धिमांस्तामुपासीत न कः शुद्धां सरस्वतीम् ॥६३॥	॥६३॥	पातु वो निकषग्रावा मतिहेमः सरस्वती । प्राज्ञेतरपरिच्छंदं वचसैव करोति या ॥७७॥
लब्धोदयायां हृदये यस्यां प्रक्षीयते नमः । पुण्यप्रभारत्यां तां कलां कामप्युपासमहे ॥६४॥	॥६४॥	जलदुग्धनिर्णयविद्यौ यस्या वाहोऽपि विश्रुतो दक्षः । सा सदसत्त्वविबोधक वागीशा स्तान्ममाद्य गतिः ॥७८॥
इयमुचितपदार्थोऽलापने श्रव्यशोभा, बुधजनहितहेतुभावना पुष्पवाटी अनुदिनमित एव ध्यानपुष्पैर, दारे र्भवतु चरणपूजा जैनवादेवतायाः ॥६५॥	॥६५॥	करबदरमदूशमखिलं भुवनतलं यत्प्रसादतः कवयः । पश्यन्ति सूक्ष्ममतयः सा जयति सरस्वती देवी ॥७९॥
कमलगर्भविराजितभूधना, मणिकरीटसुशोभितमस्तका । कनककुण्डलभूषितकर्णिका, जयतु सा जगतां जननी सदा ॥६६॥	॥६६॥	शरणं करवाणि शर्मदं ते चरणं वाणि चराचरोपजीव्यम् । करुणामसृणैः कटाक्षपातैः कुरु मामम्बकृतार्थं सार्थवाहम् ॥८०॥
सरससईं सज्जस्सरणो सवयणवसहीए । जीयगुणेहिं कविकरा, मया वि नामेण जीवंति ॥६७॥	॥६७॥	आशासु राशी भवदङ्गवल्ली भासैव दासीकृतदुग्धसिन्धुम् । मन्दस्मितैर्निन्दित सारदेन्दुं बन्देऽरविन्दासन सुन्दरि ! त्वाम् ॥८१॥
यत् कारुण्यकणस्पश्चात् सर्वः शब्दार्थविस्तरः । करामलकवद् भाति, शारदा सा प्रसीदतु विद्याबीजानि जानेयां नेमुषां दातुमुद्यता अक्षमालाच्छलाद् धते, पाणौ सा पातु भास्ती ॥६८॥	॥६८॥	इन्द्रवज्या वचांसि वाचस्पतिमत्सरेण साराणि लब्धुं ग्रहमण्डलीव । मुक्ताक्षमूत्रत्वमुपैति यस्याः सा सप्रसादास्तु सरस्वती वः ॥८२॥ उपजाति.

ज्योतिस्तमोहरमलोचनगोचरं तज्जिह्वादुरा सदरसं मधुनः प्रवाहम्।
देरे त्वचः पुरकबन्धिपरं प्रपद्ये सारस्वतं किमपि कामदुघं रहस्यम्॥८३॥ वसन्त.

तवकरकमलस्थां स्फाटिकमक्षमालां
नखकिरणविभिन्नां दाढिमबीजबुद्धया ।
प्रतिकलमनुकर्षन् येन कीरो निषिद्धः
स भक्तु मम भूत्यै वाणि ते मन्दहासः ॥८४॥ मालिनी.

हंसासीना हसन्ती मृदुमधुरकलां वादयन्तीं स्ववीणां,
तत्त्वग्रामं समस्तं प्रकटमविकलं सन्नयन्ती विकासम् ।
मुक्तामालां दथाना गुणिगणामहिता स्तूयमाना सुरेन्द्रै,
वर्गीशा सुप्रसन्ना निवसतु वदनाम्भोरुहान्तः सदा मे ॥८५॥ सग्धरा.

ऐन्द्रवीव विमलाकलाऽनिशं भव्यकैरवविकाशनोदयता ।
तन्वतीनयविवेकभारतीः भारती जयति विश्ववेदिनः ॥
कृतसप्तस्तजगच्छभवस्तुता, जितकुवादिगणाऽस्तभवस्तुता ।
अवतु वः परिपूर्णनभा रती नुभरुते ददती जिनभारती ॥८६॥

अनादिनिधनाऽदीना धनादीनामतिप्रदा ।
मतिप्रदानमादेयाऽनमा देयाज्जिनेन्द्रवाक् ॥८७॥

शीतांशुल्विषि यत्र नित्यमदधू गन्धाढ्यधूलीकणान्
आलीकेसरलालसा समुदिताऽशु भ्रामरीभासिता ।
पायाद् वः श्रुतदेवता निदधती तत्राब्जकान्ती क्रमी
नालीके सरलाऽलसा समुदिता शुभ्रामरी भासिता ॥८८॥ शार्दूल.
भारति ! द्राग् जिनेन्द्राणां नवनौरक्षतारिके ।
संमाराम्भोनिधा वस्मा-नवनौ रक्षतारिके ॥८९॥

कुर्वाणाऽणु पदार्थं दर्शनवशाद् भास्वतप्रभाया स्त्रया,
मानत्या जनकृत्तमोहरत ! मे शस्ताऽदरिद्रोहिका ।
अझोभ्या तव भारती जिनपते ! प्रोन्मादिनां वादिनां,
मानत्याजनकृत् तमोहरतमे!स्तादरिद्रोहिका ॥९०॥ शार्दूल.

परमततिमिरोग्रभानुप्रभा भूरिभृंगर्गभीरा,
भृशां विश्ववर्थे निकाल्ये वितीयांत्परा
महति मतिमते हि ते शस्यमानस्य वासं,
सदाऽतन्वती तापदानन्दधानस्य साऽपानिनः ।
जननमृति तरङ्गं निष्पारसंसारनीराकरान्त,
निंमज्जन्मनोज्ञान नी भारती तीर्थकृत !
महति मतिमतेहितेशस्य मानस्य वासं सदा,
तन्वती तापदानं दधानस्य सामानिनः ॥९१॥ अर्णवदण्डक

जिनेन्द्र ! भड्डः प्रसमंगभीराऽशु भारती शस्यतमस्तवेन ।
निर्नाशयन्ती मम शर्म दिश्यात्, शुभाऽरतीशस्य तमस्तवेन ॥९२॥
उपजाति.

शरदिन्दु सुन्दरस्चिश्चेतसि सा मे गिरांदेवी ।

अपहृत्य तमः संतमर्थानखिलान्प्रकाशयतु ॥९३॥

सम्प्रगद्वशामसुभतां निचये चकार, सदृभा रतीरतिवरा मरराजिगे या।
दिश्यादवश्यमग्निलं मम शर्मजैनी, सदृभारती रतिवरामस्तराजिगेया ॥९४॥ वसंत.

हन्तिस्मया गुणगणान् परिमो चयन्तीसाभारतीशमवतां
भवतोदमायाः ॥

ज्ञानश्रिये भवतु तत्प्रनोद्यतानां सा भारती शमवतां भवतोदमाया ॥९५॥ वसंत.

यां द्राग् भवन्ति सुसमन्वितसमा नमन्तः ।
संत्यज्य मोहमधियोऽप्य समानमन्तः ।
वाग्देवता हतकुवादिकुलाभवणांत्,
सा पातु कुन्दविकसन्मुकुलाभवणांत् ॥९६॥ वसंत.

वशो धत्ते न जातारि-शमना विलसन् न या ।
साऽसहर्ती भारती दत्तां शमना विलसन्यथा ॥९७॥

जिनस्य भारती तपो-वनागसङ्घनाशनीम् ।
उपेतहेतुमुन्नता-वनागसं घनाशनीम् ॥ प्रमाणिका ०
वाग्देवी वरदीभूत - पुस्तिकाऽपद्यालक्षिती ।
अपौऽव्याद विभ्रती हस्तौ पुस्तिकापद्यालक्षिती ॥९८॥ अनु.

श्रुतनिर्धीशिनि ! बुद्धिवनाली
दवमनुज्ञम सारचिता पदम् ।
भवभियां मम देवि ! हरादरा
दवमनुज्ञमसा रचितापदम् ॥९९॥ द्रूत.

इति सम्पूर्णम् ।

श्री महावीर स्वामिने नमः ॐ हीं अहं नमः
 श्री गौतमस्वामिने नमः ॐ एस सरस्वत्ये नमः
 पसभोपास्य श्री विजय नेत्रि-विज्ञान-कस्तूर-
 चंद्रोदय सूरीश्वरेत्यो नमः

श्री सरस्वती हेवी पूजन पिधि...

- पूर्व / उत्तर दिशाए शुद्धभूमि उपर श्री सरस्वती हेवी नुं हीं कार चुक्त धान्यनुं आंडलु बनायवुं.
- सिंहासनमां श्री आदिनाथ भगवान अथवा श्री महावीर स्वामी नी भूर्ति पधरायवी.
- १०८ गुणायुक्त श्री सरस्वती हेवी नो थन्त्र थालमां पधरायवो.
- स्नान भएयायवुं.
- प्रभुज्ञनी चंदन-केसर-पुष्प-धूप-दीप-अक्षत-नेवेद्य-इण = अष्ट प्रकारी पूजा करी यंत्र सन्मुख सजोडे कटासणां उपर बेसी हाथ जोडी स्तुतिओ बोलवी.
- पंच - परमेष्ठि स्मरणा:
अहंतो भगवन्त इन्द्र महिता.....
- यतुः शरण भंगलः
चत्तारि भंगलं....
- या कुन्देन्दु तुषार-हारधवला, या श्वेतपद्मासना
या वीणावरदंडमण्डितकरा, या शुभ्रवस्त्रावृता:
या ब्रह्माच्युतशङ्करप्रभृतिभि दैवैः सदा वन्दिता,
सा मां पातु सरस्वती भगवती निःशेषजाङ्गापहा।
कमलदल विपुल नयना, कमल-भूमि, कमल-गर्भ सम गौरी,
कमले स्थिता भगवती, दृष्टातु श्रुतेष्वता सिद्धिं.
- निवाण मग्ने वरज्ञाणकर्पणं, पणासियासेसकुवाई दर्पणं ।
मयं निणाणं सरणं बुहाणं, नमामि निच्छं तिजगप्पहाणं ॥
- बोधाभावं सुपृष्ठपृष्ठी नीरपुराऽभिरामं, ऊपाऽहिंसा विरल
लहरी संगमागाह देहं,
चूलावेलं गुरुगम भणि संकुलं दूर पारं, सारं वीरागभजल
निधिं सादृं साधु सेवे.
- श्री तीर्थकर गणधर प्रसादात् एष योगः फलतु मे ।
- पीठिङ्गा उपर यारे बाजु पासक्षेप करपो.
- ॐ नमो अरिहंताणं भगवईए सुअदेवयाए संतीदेवीए चउणहं
लोगपालाणं नवणहं गहाणं दसणहं दिग्पालाणं षोडश
विजादेवीओ थंभणं कुरुकुरु ॐ ऐं अरिहंतदेवय नमः स्वाहा ।
- भूमि प्रभार्जन :
ॐ हीं वातकुमाराय विघ्नविनाशकाय महीपूतां कुरु कुरु स्वाहा ।
(दर्भ-धासथी प्रभार्जन)

- भूमि प्रक्षालन :
ॐ हीं मेघकुमाराय धरां प्रक्षालय हूँ फट् स्वाहा ।
(पाणी छांटपुं)
  - भूमि शुद्धि :
ॐ भूरसि भूतथात्रिः सर्वभूतहिते भूमि-शुद्धिं कुरु कुरु स्वाहा ।
(चंदन छांटपुं)
  - पत्र शुद्धि : (पत्रो पर हाथ फेऱतां....)
ॐ हीं इर्वीं क्षर्वीं पाँ वाँ वस्त्रशुद्धिं कुरु कुरु स्वाहा ।
  - आसन शुद्धि :
जभए॥ हाथमां पाणी लधने 'सोः' आ प्रभाए
पृथ्वीं त्वया धृता लोका, देवि त्वं विष्णुना धृता ।
त्वं व्य धारय मां देवि, पवित्रं कुरु चासनम् ॥
ॐ ऐं हीं श्री ॐ हीं आधारशक्ति कमलासनाय नमः ।
कुसुमां जसि आसन उपर नांभीने पछी बेसर्वुं.
  - पंचाक्षर भंत्र स्थापना : (३ वार)
हाँ हीं हूँ हौं हः
अ सि आ उि सा
  - पंचांग भंत्र स्नान :
ॐ अमले विमले सर्व तीर्थं जले पाँ वाँ इर्वीं क्षर्वीं
अशुचिः शुचिर्भवामि स्वाहा ।
  - हृदय शुद्धि : (हृदय उपर हाथ राखीने...)
ॐ विमलाय विमलचित्ताय इर्वीं क्षर्वीं स्वाहा ।
  - कलभष-दहन (भुजा स्पर्शी)
ॐ विद्युत्स्फुलिंगे महाविद्ये पम सर्व कल्पयं दह दह स्वाहा ।
  - रक्षा भंत्र : (३ वार बोलवुं - उत्तरतां-चढतां ते ते स्थानने
स्पर्श करपो)
	कु	रु	कु	ले	स्वा	हा
मस्तक	डाबा	डाबी	डाबो	जम्भो	जम्भी	जमारा
	हाथनी	कुक्षि	पग	पग	कुशी	हाथनी
	संधि					संधि
- सकलीकरण : (३ वार उत्तर्वुं - चढवुं)
श्वि प अं स्वा हा
आनु नाभि हृदय भुज शिखा.
  - रक्षा - कर्पय : (परमेष्ठि रक्षा)
ॐ नमो अरिहंताण हीं हृदयं रक्ष रक्ष हूँ फट् स्वाहा ।
(हृदय उपर)
ॐ नमो सिद्धाण्णं हरहर शिरो रक्ष रक्ष हूँ फट् स्वाहा ।
(मस्तक उपर)
  - रक्षा - कर्पय : (परमेष्ठि रक्षा)
ॐ नमो आयरियाण हीं शिखां रक्ष रक्ष हूँ फट् स्वाहा ।
(शिखा उपर)
ॐ नमो उवज्ञायाण एहि भगवति- चक्रे कवचवज्ज्ञिण हूँ
फट् स्वाहा ।
(भुजा उपर)

ॐ नमो लोए सब्ब साहूणं क्षिप्रं साधय साधय करुं
वज्रहस्ते ! शूलिनि रक्ष रक्ष आत्मरक्षा सर्वरक्षा हूं फट् स्वाहा ।
(सर्वांग ७५८)

- **पाञ्चेवता - न्यास :**

ए हर्षी श्रीं अं आं ओं औं अः ब्लूं वशिनी वाग्देवतायै नमः
(भस्तुक ७५८)
ए हर्षी श्रीं कं खं गं घं ङं कल्हीं कामेश्वरी वाग्देवतायै नमः
(ललाटे)
ए हर्षी श्रीं चं छं जं झं अं न्बलीं मोदिनी वाग्देवतायै नमः
(भ्रमर ८२६)
ए हर्षी श्रीं ठं ठं डं णं ट्लूं विमला वाग्देवतायै नमः (कंठ ७५८)
ए हर्षी तं थं दं धं नं ज्यर्षी अरुणा वाग्देवतायै नमः
(हृष्ट ७५८)
ए हर्षी पं फं बं भं मं हम्लव्यूं जयिनी वाग्देवतायै नमः
(नाभि ७५८)
ए हर्षी यं रं लं वं इम्पर्यूं सर्वेश्वरी वाग्देवतायै नमः (गुह्ये)
ए हर्षी शं षं सं हं ळं क्षं क्ष्रीं कौलिनी वाग्देवतायै नमः
(भूलाधारे)

- **भातृकान्यास :** (अक्षर विन्यास)

ब्रह्मणे ऋषये नमः (भस्तुक ७५८)
गायत्री छन्दसे नमः (भुज ७५८)
श्री मातृका सरस्वतीदेवतायै नमः (हृष्ट ७५८)
हल्श्यो द्वीजेश्यो नमः (गुह्ये)
स्वरेभ्य शक्तिश्यो नमः (पग ७५८)
विन्दुभ्यः कीलकेभ्यो नमः (नाभि ७५८)
मम सरस्वती विद्यांगत्वेन न्यासे विनियोगाय नमः (कर संपुटे)
ए हर्षी श्रीं अं कं खं गं घं ङं आं अंगुष्ठाभ्यां नमः
ए हर्षी श्रीं इं चं छं जं झं अं इं तर्जनीभ्यां नमः
ए हर्षी श्रीं उं ठं डं णं ऊं मध्यमाभ्यां नमः
ए हर्षी श्रीं एं तं थं दं धं नं ऐं अनामिकाभ्यां नमः
ए हर्षी श्रीं ओं पं फं बं भं मं औं कनिष्ठिकाभ्यां नमः
ए हर्षी श्रीं अं यं रं लं शं षं हं ळं क्षं अः करतल करपृष्ठाभ्यां नमः
ए हर्षी श्रीं अं कं खं गं घं ङं आं हृदयाय नमः
ए हर्षी श्रीं इं चं छं जं झं अं शिरसे स्वाहा
ए हर्षी श्रीं उं ठं डं णं ऊं शिखायै वषट्
ए हर्षी श्रीं एं तं थं दं धं नं ऐं कवचाय हुम्
ए हर्षी श्रीं ओं पं फं बं भं मं औं नेत्रवयाय् वौषट्
ए हर्षी श्रीं अं यं रं लं शं षं हं ळं क्षं अः अस्त्राय फट्

- **प्रार्थना :** (भातृकान्यास) (सम्मारा)

पंचाशद्वर्णभैरविंहितवदनदोः पादयुक्त्कुश्मिक्षो-
देशांभास्वतकपर्दा-कलितशशिकलामिन्दुकुन्दावदातम् ।
अक्षसक्कुम्भविन्ता लिखितवरकरां त्रीक्षणामञ्ज संस्था-
मच्चाकल्पामतुच्छस्तनजघनभरां भारतीं तां नमामि ॥

- **आत्मप्राणा प्रतिष्ठा :** (हृष्ट ७५८ हाथ राखीने)
ॐ आं हर्षी कर्म मम सर्वेन्द्रियाणि, ॐ आं हर्षी कर्म मम
वाडभनस्वक् चक्षुः श्रोत्रं जिह्वा घ्राणं प्राणा इहागत्य सुखं चिरं
तिष्ठन्तु स्वाहा ।

- **प्रार्थना :** (सम्मारा)

स्तकाभ्योधिस्थपोतोल्लसदहणसरोजाधिरुढा कराब्जैः,
पाशों कोदण्डमिक्षूद् भवयथ गुणभाप्यडकुशं पंचबाणान् ।
बिभ्राणाऽसृक्षपालं त्रिनयनलसिता पीनवक्षोरहाळ्या,
देवी बालार्कवर्णा भवतु सुखकरी प्राणशक्तिः परा नः ॥

- **पश्चपंचर स्तोत्र :**

ॐ परमेष्ठि नमस्कारं सारं नवपदात्मकं ।
आत्मरक्षाकरं वज्रपंजरार्थं स्मराम्यऽहम् ॥
ॐ नमो अरिहंताणं शिरस्कं शिरसि स्थितं । (भस्तुक ७५८)
ॐ नमो सब्बसिद्धाणं मुखे मुखपटं वरं ॥ (भोदा आग्न)

ॐ नमो आयरियाणं अंगरक्षातिशायिनि । (शरीर ७५८)
ॐ नमो उवज्ज्ञायाणं आयुधं हस्तयोऽर्द्धम् ॥ (भन्ने भुजाओ)
ॐ नमो लोए सब्बसाहूणो मोचके पादयो शुभ्रे । (पग ७५८)
एसो पंच नमुक्कारो शिलावज्रमयी तत्त्वे ॥ (जभीन ७५८)
सब्ब पावर्षणासणो वप्त्रो वज्रभयो बहिः । (यारे तरङ्ग)
मंगलाणं च सन्वेसिं खादिरांगासखातिका ॥
(जभीन ७५८ गोल)

स्वाहान्तं च पदं ज्ञेयं पठमं हवइ मंगलं ।

वप्रोपरि वज्रभयं पिधानं देहरक्षणे ॥

(भाथा ७५८ शरीर सुधी)

महाप्रभावा रक्षेयं शुद्धोपद्वनशिनी ।

परमेष्ठिपदोद्भुता कथिता पूर्वसूरिभिः ॥

यश्चैवं कुरुते रक्षां परमेष्ठिपदैः सदा ।

तस्य न स्याद् भयं व्याधि-साधिश्चापि कदाचनः ॥

- **क्षेत्रपालपूज्यन :** (लीला नाणिये२ ७५८ चमेलीनुं तेल छांटवुं)

ॐ क्षर्षी क्षूं क्ष्रीं क्षः अवस्थ क्षेत्रपालाय स्वाहा ।
(इल - भासुद)

- **रक्षापोटली भंत्र :** (गुडु भगवंत पासे आ भंत्रे सातपार रक्षापोटली भंत्रापवी)

ॐ हैं (क्षुं) क्षूं फूट् किरिटि किरिटि घातय घातय परकृत-
विच्छान् स्फेटय स्फेटय सहस्रखण्डान् कुरु कुरु परमुद्रां छिन्द
छिन्द परमन्त्रान् भिन्द भिन्द हूं क्षः फूट् स्वाहा ॥

- **रक्षा पोटली बांधवानो भंत्र :** (आ भंत्रे रक्षा पोटली बांधवी)

ॐ नमोऽहंते रक्ष रक्ष हूं फूट् स्वाहा ॥

• २४ तीर्थकर स्थापना :	तेऽर्हो ह्रीं श्रीं अहं श्रीं क्रष्णं, अजित, संभव, अभिनन्दन, सुमति, पद्मप्रभ, सुपार्श्व, चन्द्रप्रभ, सुविधि, शीतल, श्रेयांस, वासुपूज्य, विमल, अनन्त, धर्म, शान्ति, कुन्थु, अर, मळि, मुनिसुब्रत, नमि, नेमि, पार्श्व, वर्धमान इत्यादि चतुर्विंशति जिनाः अत्र अवतरत अवतरत तिष्ठ तिष्ठ, ठः ठः स्वाहा ।	त्रैलोक्य स्वामिनी देवी माङ्का कारुण्यसूत्रिणी । शूलिनी पद्मिनी रुद्री लक्ष्मी पड़कजवासिनी ॥४॥
• अणाघट स्थापना :	तेऽर्हो ह्रीं श्रीं गौतम इन्द्रभूति, अग्निभूति, वायुभूति, व्यक्त, सुधर्मा, मंडित, मौर्यपुत्र, अकंपित, अचलध्वाता, मेतार्य, प्रभास इत्यादि गणसंपत्समृद्धाः लव्धिनिधामाः गणधराः अत्र तिष्ठ तिष्ठ, ठः ठः स्वाहा ।	चामूण्डा खेचरी शान्ता हुइकारा चन्द्रशेखरी । बाराहि विजयान्तर्धा कर्त्री हर्त्री सुरेश्वरी ॥५॥
• श्री सरस्वती स्थापना		चन्द्रानना जगदधात्री, वीणाम्बुजकरद्वया । सुभगा सर्वगा स्वाहा जम्भिनी स्तम्भिनी स्वरा ॥६॥
• आह्यान भंत्रः	तेऽहं ह्रीं श्रीं जिनशासन-श्री द्वादशांगी अधिष्ठात्रिः, श्री सरस्वती देविः ! अत्र अवतरत अवतरत सर्वोषष् नमः श्री सरस्वत्यै स्वाहा ॥ (अेक ठंडो)	काली काणालिनी कीलि विज्ञा रात्री त्रिलोचना पुस्तकव्यग्रहस्ता च योगिन्यमितविक्रमा ॥७॥
स्थापना भंत्रः	तेऽहं ह्रीं श्रीं जिनशासन-श्री द्वादशांगी अधिष्ठात्रिः ! श्री सरस्वती देविः ! अत्र तिष्ठ तिष्ठ ठः ठः नमः श्री सरस्वत्यै स्वाहा ॥ (अेक ठंडो)	सर्वं सिद्धिकरी सन्ध्या खड्गिनी कामरूपिणी । सर्वं सत्यं हिता प्रज्ञा शिवा शुक्ला मनोरमा ॥८॥
संनिधान भंत्रः	तेऽहं ह्रीं श्रीं जिनशासन श्री द्वादशांगी अधिष्ठात्रिः ! श्री सरस्वती देविः ! प्रजां यावदत्रैव स्थातव्यप् नमः श्री सरस्वत्यै स्वाहा ॥ (अेक ठंडो)	माङ्गल्यरुचिराकारा धन्या काननबासिनी । अज्ञाननाशिनी जैनी अज्ञाननिशिभास्करी ॥९॥
संनियोग्यनः	तेऽहं ह्रीं श्रीं जिनशासन श्री द्वादशांगी अधिष्ठात्रिः ! श्री सरस्वती देविः ! प्रजां यावदत्रैव स्थातव्यप् नमः श्री सरस्वत्यै स्वाहा ॥ (अेक ठंडो)	अज्ञानजनमातात्व-भज्ञानोदधिशोषिणी । ज्ञानदा - नर्मदा - गङ्गा सीता वाणीश्वरी धृतिः ॥१०॥
अवशुर्हनः	तेऽहं ह्रीं श्रीं जिनशासन श्री द्वादशांगी अधिष्ठात्रिः ! श्री सरस्वती देविः ! परेषामनृश्या भव भव फट् नमः श्री सरस्वत्यै स्वाहा ॥ (अेक ठंडो) (अंजलि मुद्राएः कृत्युं.)	ऐकारा मस्तका प्रीतिः ह्रीकार वदनाहुतिः । क्लीकार हृदयाशक्तिः अष्टबीजानिराकृतिः ॥११॥
पूजनम्	तेऽहं ह्रीं श्रीं जिनशासन श्री द्वादशांगी अधिष्ठात्रिः ! इमं पूजां प्रतीच्छ प्रतीच्छ नमः श्री सरस्वत्यै स्वाहा ॥ (आधी थाणी)	निरामया जगत्संस्था निष्प्रपंचा चलाऽचला । निरुत्पन्ना समुत्पन्ना अनन्ता गगनोपमा ॥१२॥
१०८ गुणायुक्त श्री सरस्वती स्तोत्रः (बोलवुं)		पठत्यमूनि नामानि अष्टोत्तर शतानि यः । वत्सं धेनुरिवायाति तस्मिन् देवि सरस्वती ॥१३॥
धीषणा धीर्मतिमेधा वाग् विभवा सरस्वती । गीर्वाणी भारती भाषा ब्रह्माणी मागधि-प्रिया ॥१॥		त्रिकालं च शुचिर्भूत्वा अष्टमासान् निरंतरं । पृथीव्यां तस्य वंभ्रम्य तन्वन्ति कवयो यशः ॥१४॥
सर्वेश्वरी महागौरी शङ्करी भक्तवत्सला । रंग्री चाण्डालिनी चण्डी भैरवी वैष्णवी जया ॥२॥		द्वुहिणवदनपद्मे राजहंसीव शुभ्रा, सकलकलुषवल्ली कन्दकुद्वालकल्पा । अमरशतनताऽदिग्ध कामधेनूः कवीनां, दहतु कमलहस्ता भारती कल्पर्ण नः ॥१५॥
गायत्री च चतुर्बाहुः कौमारी परमेश्वरी । देवमाताऽक्षयाचैव नित्या त्रिपुर-भैरवी ॥३॥		

२४ तीर्थकर पूजन (अष्टप्रकाशी पूजा)

तेऽर्हो ह्रीं श्रीं अहं श्रीं क्रष्णं, अजित - संभव - अभिनन्दन - सुमति - पद्मप्रभ - सुपार्श्व - चन्द्रप्रभ - सुविधि - शीतल - श्रेयांस - वासुपूज्य - विमल - अनन्त - धर्म शान्ति - कुन्थु - अर - मळि - मुनिसुब्रत - नमि - नेमि - पार्श्व - वर्धमान इत्यादि चतुर्विंशति जिनेभ्यः

वं जलं समर्पयामि स्वाहा ।
लं चन्द्रं समर्पयामि स्वाहा ।

हं पुष्पं समर्पयामि स्वाहा ।
यं धूपं आध्रापयामि स्वाहा ।
रं दीपं दर्शयामि स्वाहा ।
तं अक्षतं समर्पयामि स्वाहा ।
वं नैवेद्यं समर्पयामि स्वाहा ।
फुः फलं समर्पयामि स्वाहा ।

- ११ गणधरं पूजन (वासक्षेप - चूर्णं पूजा)
ॐ आं कौं ह्रीं श्रीं अहं श्री अनन्त लब्धिं निधाना.
श्री इन्द्रभूति - अग्निभूति - वायुभूति - व्यक्ति - मुद्धर्मा -
मणित - मौर्यपुत्र - अकम्पित - अचलभाता - मेतार्य -
प्रभास इत्यादि गणधरेभ्यः गंधादीनं समर्पयामि स्वाहा ।
- (१) पंचाभूतना कणशो हाथमां लई नीये लभेत श्री 'सरस्वती स्तोत्र' ना १-१ श्लोक बोली - बार शुणोना भंत्रो बोली
पक्षास कर्यो, ते पखते १२ इण १२ नैवेद्य लई उभा रहेत
व्यक्तिएः इण-नैवेद्य भांडलाभां पद्धरायपा, कुमारिकाए वे दिवा
भांडलाभां पद्धरायपा.

महाभंत्रगर्भित श्री सरस्वती स्तोत्र

ॐ ऐं ह्रीं श्रीं मन्त्ररुपे विबुधजननुते देवदेवेन्द्रवंदे,
चञ्चलन्द्रावदाते शपित-कलिमल हारनिहारार्तैर् ।
भीमे भीमाटहास्ये भवभयहरणे भैरवी भीमधीरे,
ह्रीं ह्रीं ह्रींकार नादे मम मनसि सदा शारदे ! देवि ! तिष्ठ ॥१॥

ॐ ह्रीं धिषणायै (१) धीयै (२) मत्यै (३) मेथायै (४)
वाचे (५) विभवायै (६) सरस्वत्यै (७) गिरे (८) वाण्यै (९) भारत्यै
(१०) भाषायै (११) ब्रह्मण्यै (१२) ॥ श्री सरस्वत्यै जलं चन्दनं पुष्पं
धूपं दीपं अक्षतं नैवेद्यं फलानि यजामहे स्वाहा ॥

हा पक्षे वीजगर्भे सुरवरमणी-चर्चितानेकरुपे,
कोपं वं झां विधेयं धरितधरिवरे योगनियोगमार्गे ।
हं सं सः स्वर्गाराजप्रतिदिननमिते प्रस्तुतालापपाठे,
देत्येन्द्रै ध्यायीयमाने मम मनसि सदा शारदे ! देवि ! तिष्ठ ॥२॥

ॐ ह्रीं मागधप्रियायै (१३) सवेश्वर्यै (१४) महागौर्यै (१५)
शाङ्कर्यै (१६) भक्तवत्सलायै (१७) रीढर्यै (१८) चाण्डालिन्यै (१९)
चण्डियै (२०) भैरव्यै (२१) वैष्णव्यै (२२) जयायै (२३) गायत्र्यै
(२४) श्री सरस्वत्यै जलं चन्दनं पुष्पं धूपं दीपं अक्षतं नैवेद्यं फलानि
यजामहे स्वाहा ॥

देत्यै ईत्यारिनाथै नमितपदयुगे भक्तिपूर्वं त्रिसन्ध्यम्,
यथै सिंद्वेश्वरमपैरहमहमिकयो देहकान्त्याऽतिकान्तैः ।
आं ईं ॐ विस्फुटाभाक्षर-वरमूदुना सुस्वरेणासुरेणाऽ
त्यन्तं प्रोद्गीयमाने मम मनसि सदा शारदे ! देवि ! तिष्ठ ॥३॥

ॐ ह्रीं चतुर्बाहवे (२५) कौमार्यै (२६) परमेश्वर्यै (२७)
देवमात्रे (२८) अक्षयायै (२९) नित्यायै (३०) त्रिपुरभैरव्यै (३१)
त्रैलोक्यस्वामिन्यै (३२) देव्यै (३३) माङ्गल्यायै (३४) कारुण्यसूत्रिण्यै
(३५) शूलिन्यै (३६) श्री सरस्वत्यै जलं... स्वाहा ।

क्षां क्षीं क्षुं क्षः स्वरुपे हन विषमविषं स्थावरं जंगमं वा
संसारं संसृतानां तव चरणयुगे मर्वकालं नराणाम्
अव्यक्ते व्यक्तरुपे प्रणतनरवरे ब्राह्मरुपे स्वरुपे
ऐं ऐं ब्लृं योगिगम्ये मम मनसि सदा शारदे ! ॥४॥

ॐ ह्रीं पचिन्यै (३७) लक्ष्म्यै (३८) पङ्कजवासिन्यै (३९)
चामुण्डायै (४०) खेचर्यै (४१) शान्तायै (४२) हङ्गारायै (४३)
चन्द्रशेखर्यै (४४) वाराहायै (४५) विजयायै (४६) अन्तर्धायै (४७)
कर्त्र्यै (४८) श्री सरस्वत्यै जलं... स्वाहा..

सम्पूर्णाऽत्यन्तशोभैः शशधरथवलै रासलावण्यभूतैः,
गम्यैः स्वच्छैश्च कान्ते निंजकरनिकरैश्चन्द्रिकाकारभासैः ।
अस्माकीनं भवाङ्गं दिनमनुसततं कल्पये क्षालयन्ती,
श्रीं श्रीं श्रौं मन्त्ररुपे मम मनसि सदा शारदे ! देवि ! तिष्ठ ॥५॥

ॐ ह्रीं हत्यै (४९) सुरेश्वर्यै (५०) चन्द्राननायै (५१)
जगद्वात्र्यै (५२) वीणाम्बुजकरद्वयायै (५३) सुभगायै (५४) सर्वगायै
(५५) स्वाहायै (५६) जामीन्यै (५७) स्तंभिन्यै (५८) ईश्वरायै (५९)
काल्यै (६०) श्री सरस्वत्यै जलं... स्वाहा ।

भाषे पद्मासनस्थे जिनमुखनिरते पद्महस्ते प्रशस्ते,
प्राँ प्रीं पूँ प्रः पवित्रे हरहरदुरितं दुष्टजं दुष्टचेष्टं ।
वाचां लाभाय भक्त्या त्रिदिव थुवतिभिः प्रत्यहं पूज्यपादे,
चंडे चंडीकराले मम मनसि सदा शारदे ! देवि ! तिष्ठ ॥६॥

ॐ ह्रीं कापालिन्यै (६१) कौल्यै (६२) विज्ञायै (६३)
रात्र्यै (६४) त्रिलोचनायै (६५) पुस्तकव्यग्रहस्तायै (६६) योगिन्यै
(६७) अमितविक्रमायै (६८) सर्वसिद्धिकर्यै (६९) सन्ध्यायै (७०)
खड्गिन्यै (७१) कामरुपिण्यै (७२) श्री सरस्वत्यै जलं... स्वाहा ।

नम्रीभूतक्षितीशप्रवरमणिमुकुटोद्धृष्टपादारविन्दे,
पद्मास्थे पदानेत्रे गजगतिगमने हंसयाने विमाने ।
कीर्तिश्रीबुद्धि-चक्रे जयविजयजये गौरी गंधारीयुक्ते,
ध्येया ध्येयस्वरुपे मम मनसि सदा शारदे ! देवि ! तिष्ठ ॥७॥

ॐ ह्रीं सर्वसत्वहितायै (७३) प्रजायै (७४) शिवायै
(७५) शुक्लायै (७६) मनोरमायै (७७) मांडगल्यस्त्रिकारायै
(७८) धन्यायै (७९) काननवासिन्यै (८०) अज्ञाननाशिन्यै (८१)
जैन्यै (८२) अज्ञाननिशिभास्कर्यै (८३) अज्ञानजनमात्रे (८४)
श्री सरस्वत्यै जलं... स्वाहा ।

विद्युज्ज्वालाप्रदीपां प्रवरमणिमयीमक्षमालां सुरुपां,
रम्यावृत्ति धरित्री दिनमनुसततं मंत्रकं शारदं च ।
नागेन्द्रेन्द्रचन्द्रे मंनुजमुनिजनैः मस्तुता या च देवी,
कल्याणं सा च दीव्यं दिशतु मम सदा निर्मलं ज्ञान रत्नम् ॥८॥

ॐ ह्रीं अज्ञानोदधिशोषिणै (८५) ज्ञानदायै (८६)
नर्मदायै (८७) गङ्गायै (८८) मीतायै (८९) वागीश्वर्यै (९०) धृत्यै
(९१) ऐकार मस्तकायै (९२) प्रीत्यै (९३) ह्रींकारवदनायै (९४)
हृत्यै (९५) क्लर्णीं करद्वयायै (९६) श्री सरस्वत्यै जलं... स्वाहा ।

करबद्धरसदृशमरिवल-भुवतलं यत् प्रसादतः कवयः ।

पश्यन्ति सृक्षममतयः सा जयति सरस्वती देवी ॥ ९ ॥

ॐ ह्रीं शक्त्यै (९७) अष्टबीजायै (९८) निरक्षणायै (९९)
निगमयायै (१००) जगत्मस्थायै (१०१) निःप्रपञ्चायै (१०२)
चञ्चलायै (१०३) चलायै (१०४) निरुत्पन्नायै (१०५) समुन्पन्नायै
(१०६) अनन्तायै (१०७) गगनोपमायै (१०८) भगवत्यै वादेवतायै
व्रीणापुस्तकमौक्तिकाक्षवलय थेताब्ज - मणिडत्करायै शशधरनिकर
- गौरिहंसवाहनायै श्री सरस्वत्यै जलं स्वाहा ।

श्री सरस्वती हेवी पूजन :

- १ ॐ ह्रीं ह्रीं श्रीं क्लर्णीं श्री श्रुतदेवी सरस्वत्यै च जलं समर्पयामि स्वाहा ।
- २ ॐ ह्रीं ह्रीं श्रीं क्लर्णीं श्री श्रुतदेवी सरस्वत्यै लं चन्दनं समर्पयामि स्वाहा ।
- ३ ॐ ह्रीं ह्रीं क्लर्णीं श्री श्रुतदेवी सरस्वत्यै लं गन्धं समर्पयामि स्वाहा ।
- ४ ॐ ह्रीं ह्रीं क्लर्णीं श्री श्रुतदेवी सरस्वत्यै हं पुष्पं समर्पयामि स्वाहा ।
- ५ ॐ ह्रीं ह्रीं क्लर्णीं श्री श्रुतदेवी सरस्वत्यै यं धूपं आघ्रापयामि स्वाहा ।
- ६ ॐ ह्रीं ह्रीं क्लर्णीं श्री श्रुतदेवी सरस्वत्यै रं दीपं दर्शयामि स्वाहा ।
- ७ ॐ ह्रीं ह्रीं क्लर्णीं श्री श्रुतदेवी सरस्वत्यै तं अक्षतं समर्पयामि स्वाहा ।
- ८ ॐ ह्रीं ह्रीं क्लर्णीं श्री श्रुतदेवी सरस्वत्यै च नैवेद्यं समर्पयामि स्वाहा ।
- ९ ॐ ह्रीं ह्रीं क्लर्णीं श्री श्रुतदेवी सरस्वत्यै फुः फलं समर्पयामि स्वाहा ।

१० ॐ ह्रीं ह्रीं क्लर्णीं श्री श्रुतदेवी सरस्वत्यै सं ताम्बूलं समर्पयामि स्वाहा ।

११ ॐ ह्रीं ह्रीं क्लर्णीं श्री श्रुतदेवी सरस्वत्यै वस्त्रं समर्पयामि स्वाहा ।

१२ ॐ ह्रीं ह्रीं क्लर्णीं श्री श्रुतदेवी सरस्वत्यै अलंकाराणि समर्पयामि स्वाहा ।

प्रार्थना :

(भंडाकाळी)

एषा भक्त्या तव विरचिता या मया देवि पूजा,
स्वीकृत्यैनां सपदि सकलान् मेऽपराधान् क्षमस्व ।
न्यूनं यत्तत तव करुणया पूर्णनामेतु सद्यः,
सानन्दं मे हृदयकमले तेस्तु नित्यं निवासः ॥

(भासिनी)

चरणनलिनयुग्मं पंकजैः पूजयित्वा,
कनककमलमालां कण्ठदेशोऽर्पयित्वा ।
शिरसि विनिहितोऽयं रत्नपुष्पांजलि स्ते,
हृदयकमलमध्ये देवि ! हर्षं तमोतु ॥

श्री बाप्पभृष्टसूरिकृत अबुभूत सिद्ध सारस्वत स्तवः ।

(क्षुतविलंबित)

कलमरालविहङ्गमवाहना सितदुकुल-विभूषणलेपना ।
प्रणतभूमिरुहामृतसारिणी प्रवरदेहविभाभरथारिणी ॥१॥
अमृतपूर्णकमण्डलुहारिणी त्रिदशदानवमानवसेविता ।
भगवती परमैव सरस्वती मम पुनातु सदा नयनाम्बुजम् ॥२॥
जिनपतिप्रथिताखिलवाङ्मयी गणधराननमण्डपनर्तकी ।
गुरुमुखाम्बुजखेलनहंसिका विजयते जगति श्रुतदेवता ॥३॥
अमृतदीधिति-बिम्ब समाननां त्रिजगतिजननिर्मितमाननाम् ।
नवरसामृतवीचि-सरस्वतीं प्रमुदितः प्रणमामि सरस्वतीम् ॥४॥
विततकेतकपत्रविलोचने विहितं संसृति-दुष्कृतमोचने ।
धवलपक्षविहङ्गमलाञ्छते जयं सरस्वति ! पूरित वाञ्छिते ॥५॥
भवदनुग्रहलेशतरङ्गिता स्तदुचितं प्रवदन्ति विपश्चितः ।
नृपसभासु यतः कमलाबला- कुचकला ललनानि वितन्वते ॥६॥
गतधना अपि हि त्वदनुग्रहात् कलितकोमल-वाक्यसुधोर्मयः ।
चकितबालकुरङ्गविलोचना जनमनांसि हरन्तिरां नराः ॥७॥

करसरोरुहखेलनचञ्चला तव विभाति वरा जपमालिका ।
 श्रुतपयोनिधिमध्यविकस्वरोज्ज्वलतरडग कलाग्रहसाग्रह ॥८॥
 द्विरदकेसरिमारिभुजइमा सहनतस्कराजरुजां भयम् ।
 तव गुणावलिगानतरड्गणां न भविनां भवति श्रुतदेवते ॥९॥
 ॐ हर्षी कर्ली ब्लूं ततः श्रीं तदनुहसकल हर्षी अथो ऐं नमोन्ते,
 लक्षं साक्षात्प्रेष्टा कर समविधिना सत्तपा ब्रह्मचारी ।
 निर्यान्तीं चन्द्रविष्वात् कलयतिमनसा त्वां जगच्छन्दिकाभां,
 सोत्यर्थं वहिनकुण्डे विहितघृतहुतिः स्वाद् दशांशेन विद्वान् ॥१०॥
 रे लक्षणकाव्यनाटक कथा चम्पूसमालोकने,
 क्रायासं वितनोषि बालिश मुधा किं नम्रवक्त्राम्बुजः ।
 भक्त्याराधय मन्त्रराजसहितां दिव्यप्रभां भारतीं,
 येनत्वं कवितावितान सकिता द्वैत प्रबुद्धायसे ॥११॥
 चञ्चलमुखी प्रसिद्ध महिमा स्वाच्छन्दिराज्यप्रदा,
 इनायासेन सुरासुरेश्वरगणैरभ्यर्चिता भक्तिः ।
 देवी संस्कुत वैभवा मलयजा लेपाङ्गरङ्गद्युतिः,
 सा मां पातु सरस्वती भगवती त्रैलोक्यसङ्खीवनी ॥१२॥
 स्तवनमेतदनेकगुणान्वितं पठति यो भविकः प्रमना: प्रगे ।
 स सहसा मधुरै वंचनामृतै नृपगणानपि रञ्जयति स्फुटम् ॥१३॥
 ॥ इति सरस्वतिस्तव सम्पूर्णः ॥

सरस्वतीनो रक्षा दोरो

पूजाविधि पश्चात् २७ वार अनभां संकल्प पूर्वक नीयेनो
 अंत्र बोलतां ज्युं अने प्रत्येक अंत्रना अंते दोराभां एक गांठ
 वाणी, कुल २७ गांठनो दोरो बनायपो -
 ॐ हर्षी कर्ली ब्लूं श्रीं हसकल हर्षी ऐं नमः ।

‘सरस्वती भा’नी आरती :

ज्य ज्य आरती हेवी तभारी, आशापूरो हे भात अभारी... १.
 वीणा पुस्तक कर धरनारी, अभने आपो बुद्धि सारी... २.
 ज्ञान अनंत हृदय धरनारी, तमने घें सहु नरनारी.... ३.
 भात सरस्वती स्तुति तभारी, करतां जगभां ज्य ज्यकारी. ४.
 ज्य...

आरती कँ भा भारती तारी, ज्योति रपे तुं विधन विकारी.. १.
 ज्ञान प्रकाशो तिभिर विनाशो, वासे भनभां भावना सारी... २.
 तुं विश्वमाता जगविष्याता, प्राता कहीये मोहनगारी... ३.
 कष्टने कापो शांतिने आपो, करो निर्भल देह हमारी.... ४.
 आरती...

पछी नवकार, उपसर्गहरं, श्री बृहस्पति जोती
 अभंडधाराए शांति कण्ठ उत्तरो, छेषे नवकार जोती साधिया
 पर धडो पद्धरायपो.

त्यारबाट ईरियापही करी भगवाननुं अथवा श्रुतज्ञाननुं
 चेत्यवंदन करी

क्षमापना :-

आज्ञाहीनं क्रियाहीनं मन्त्रहीनं च यत्कृतं ।
 तत्सर्वं कृपया देवि ! क्षमरूप परमेश्वरि ! ॥
 आह्नानं नैव जानामि न जानामि विसर्जनं ।
 पूजाविधिं न जानामि प्रसीद परमेश्वरि ॥
 देहबुद्ध्या तु दासोऽहं जीवबुद्ध्या त्वदंशकः ।
 आत्मबुद्ध्या त्वमेवाऽहं इतिमे निश्चितामति ॥
 ॐ क्षेमं भवतु सुभिर्क्षं, सस्यं निष्पद्यतां जयतु धर्मः ।
 शाम्यन्तु सर्वं रोगाः ये केचिदुपद्रवा लोके ॥

विक्षर्षनविधि :-

ॐ विसर विसर श्री तीर्थकरा: श्री गणधरा: श्री श्रुतदेवी
 सरस्वती आदि-
 सर्वे स्वरथानं गच्छन्तु गच्छन्तु पुनरागमनाय प्रसीदन्तु
 प्रसीदन्तु स्वाहा ॥
 । समाप्तम् ।

सरस्वती वंदना

- स्यामी शिवानंद

मातु सरस्वती विद्या वरसती ज्ञान शुष्टोकी खाएही है
 तु ही सती सावित्री शारदा तु ही मातु भवानी है
 सक्षमी सीता-उमा अम्बिके तु ही राधा रानी है
 परा-पश्यन्ती-मध्यमा-येजरी तु ही चारों वाणी है

१.

अंडज पिंडज उद्भिज स्येद्ज तु ही चारों ज्ञानी है
 ओंकार मंकार रंकाराहि सबके बीच समानी है
 स्पर-व्यंजन में द्यान रहकर सबको रहत लोभानी है
 ब्राह्मण-क्षत्रिय-येश्य-क्षुद्र सब पाणोंमें बीच सुजानी है

२.

अर्थ-धर्म-अरु काम भोक्ष तुम देने भें वरदानी है
 ज्ञानत स्पृज सुखुमि तुरीया ईन सबकी अधिष्ठानी है
 ऋषिक सिद्धि लियामा गरिमा सब सिद्धिओं की दानी है
 यह आरती जो गाये, विद्या पाये शिवानंद कह द्यानी है

३.

સધ્વરા શ્રી સરસ્વતી હેઠળી

“ગમે આંખડી દીર્ઘ જે પૂતકારી,
રમે કર્ણમાં કનક કુંડળ ભારી,
સમે હસ્તમાં માળને પોથીસારી,
સદા ભક્તને રાજજે ચિત્તમાંછી.”

શલાયજી

જી ને પ્રેરણ કરે શકતાની

નિરૂપિનિ પ્રદાન
માટે વિના માટે વિના - વિના માટે વિના
નિરૂપિનિ (બંગાળ) માટે

સુરત

प्राचीन
काल
सरस्वती

अवचीन
आत्मक
ती देवीयाँ

સરસ્વતી પ્રસાદ

વિશ્વવંદા ! સધવરદા ! ભક્ત પત્રલા !,
હે માં બગવથી સરસ્વતી !
કેટલો બધો મીઠો મધુરો શંદ છે ‘મા’
તારો ‘મા’ શંદ ઉચ્ચારતાં જ
મોં ભરાય જાય છે, હૈનું તૃપ્ત થાય છે,
ઈચ્છાઓ પરિતોષ પામે છે,
ઘણું બધું માંગવાનુમન હતું પણ ‘મા’
તારી અસ્મિતા જ અતિ ભવ્ય છે કે
ઈચ્છાઓ - કામનાઓનું અસ્તિત્વ જ
વલીન થઈ જાય છે, છતાંથ તું
આપ્યાં વિના રહી જ ન શકે તો.....

- * આમારા મોહ કપાટને સધ બેદી, અજ્ઞાન-તમસ્કુમતિનો સર્વથા વિનાશ કરજે.
- * મનના વિકલ્પ - વિમોહ - વિકૃતિઓને દૂર કરજે.
- * દિલની દુર્મતિ-દારિદ્રય-દીનતા દૂર કરજે.
- * પાપ-તાપ-સંતાપ શમાવી શાંતિ-સમતા-સમાધિ આપજે.
- * વિધા - જ્ઞાન - બુદ્ધિ - પ્રજ્ઞાના પ્રકર્ષને આપજે.
- * અભિલ વિશ્વના સૌભાગ્ય કાજે નિઃસીમ કરુણા - મૈની - પ્રેમની પાયનગંગા, સમર્સ્ત લોકમાં અરખાલિત વહાવજે અને
- * અનંત શક્તિ-સમૃદ્ધિ-સિદ્ધિના દ્વાર ઉઘાડી જાજ્યત્વમાન આત્મજ્યોતિર્ણપ કેવલજ્ઞાનની સાધંત પ્રણેતા બનજે હોં.

